

НОВИОТ ЗАВЕТ

СОДРЖИНА

Евангелие според Матеј	5
Евангелие според Марко	45
Евангелие според Лука	70
Евангелие според Јован	111
Дела на апостолите	141
Послание до Римјаните	180
Прво послание до Коринтјаните	197
Второ послание до Коринтјаните	213
Послание до Галатјаните	223
Послание до Ефесјаните	229
Послание до Филипјаните	235
Послание до Колосјаните	240
Прво послание до Солуњаните	244
Второ послание до Солуњаните	248
Прво послание до Тимотеј	251
Второ послание до Тимотеј	256
Послание до Тит	260
Послание до Филимон	263
Послание до Евреите	265
Послание на апостол Јаков	277
Прво послание на апостол Петар	282
Второ послание на апостол Петар	287
Прво послание на апостол Јован	290
Второ послание на апостол Јован	295
Трето послание на апостол Јован	296
Послание на апостол Јуда	297
Откровение	299

КРАТЕНКИ

Евангелие според Матеј	Мт
Евангелие според Марко	Мк
Евангелие според Лука	Лк
Евангелие според Јован	Јн
Дела на апостолите	Дела
Послание до Римјаните	Рим
Прво послание до Коринтјаните	1 Кор
Второ послание до Коринтјаните	2 Кор
Послание до Галатјаните	Гал
Послание до Ефесјаните	Ефес
Послание до Филипјаните	Фил
Послание до Колосјаните	Кол
Прво послание до Солуњаните	1 Сол
Второ послание до Солуњаните	2 Сол
Прво послание до Тимотеј	1 Тим
Второ послание до Тимотеј	2 Тим
Послание до Тит	Тит
Послание до Филимон	Флмн
Послание до Евреите	Евр
Послание на апостол Јаков	Јк
Прво послание на апостол Петар	1 Птр
Второ послание на апостол Петар	2 Птр
Прво послание на апостол Јован	1 Јн
Второ послание на апостол Јован	2 Јн
Трето послание на апостол Јован	3 Јн
Послание на апостол Јуда	Јуда
Откровение	Откр

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

Вовед

Евангелието според Маттеј ја пренесува радоснаа вест за Господ Исус, вештеноиот Синисидел, во Којо Боџ до исполни она што до беше вештил уште во стипарозавештно време. Оваа радосна вест не е само за Евреите, меѓу кои Исус се родил и делувал, туку и за сите народи од целиот свет.

Евангелието според Маттеј е внимателно сосоставено. Тоа почнува со Исусовото родословие. Пошто до оштшува Неѓовото раѓање, крштенавање и искушение, и понашаму Неѓовите пророведи и исцелувања во галилејската област. Во продолжение заштшани се дејствијата во Ерусалим, особено оние што се одиграле во штекоит на последната седмица пред Христовото расинување и воскресение.

Ова Евангелие Го прикажува Господ Исус како голем Учитель, Кој со автоториет до шолкува Божјото закон и шочува за Божјото Царство. Неѓовите шочки оштфашени со ова Евангелие можат да се шоделат на шети штеми: (1) Пророведи на гораи (5-7), која ги содржи шраваи, должностите и карактеристиките на жителите на Божјото Царство; (2) уштштва до дванаесетте апостоли (10) и задолженија за нивната мисија; (3) споредби (шпаробли) за Божјото Царство (глава 13); (4) шочки за следбениците (18); (5) шочки за крајот на шветот и за Небешното Царство (24-25).

1,1

9,27
12,23
15,22
20,30-31
21,9,15
22,41-45
1 Мојс 5,1
15,2-5
22,15-18
2 Сам 7,13
Ис 9,1-6
Јн 7,42
8,33-39
Рим 1,3
2 Тим 2,8
Откр 5,5
22,16
Гал 3,16

Родословие на Господ Исус Христос

(Лк 3,23-38)

1 Книга за родословот на Исус Христос¹, син Давидов, син Авраамов.

² Авраам го роди Исак, Исак го роди Јаков, а Јаков ги роди Јуда и неговите браќа;

³ Јуда ги роди Фарес и Зара, со Тамара; Фарес го роди Есром, а Есром го роди Арам;

⁴ Арам го роди Аминадав; Аминадав го роди Наасон, а Наасон го роди Салмон;

⁵ Салмон го роди Вооз со Раав; Вооз го роди Овид со Рута, а Овид го роди Јесеј;

⁶ Јесеј го роди царот Давид, а царот Давид со поранешната жена на Урија го роди Соломон;

⁷ Соломон го роди Ровоам; Ровоам го роди Авија, а Авија го роди Аса;

⁸ Аса го роди Јосафат; Јосафат го роди Јорам, а Јорам го роди Озија;

⁹ Озија го роди Јоатам; Јоатам го роди Ахаз, а Ахаз го роди Езекија;

¹⁰ Езекија го роди Манасија; Манасија го роди Амон, а Амон го роди Јосија;

¹¹ Јосија го роди Јехонија и браќата негови за време на преселувањето во Вавилон.

¹² А по вавилонското преселување Јехонија го роди Салатиил, а Салатиил го роди Зоровавел;

¹³ Зоровавел го роди Авиуд; Авиуд го роди Елијахим, а Елијахим го роди Азор;

¹⁴ Азор го роди Садок; Садок го роди Ахим, а Ахим го роди Елиуд;

¹⁵ Елиуд го роди Елезар; Елезар го роди Матан, а Матан го роди Јаков;

¹⁶ Јаков го роди Јосиф, мажот на Марија, од која се роди Исус, наречен Христос.

¹⁷ И така, сите родови од Авраам до Давид се четиринесет; и од Давид до

7-11

1 Лет 3,
10-16

11

2 Цар
24,12-16

12

1 Лет
3,17,19
Лк 3,27

16

Јн 1,41

1 1,1. Христос значи Месија.

Рута
4,13,17,22

3

1 Мојс
38,6,29-30

6

2 Сам
12,24

18 преселувањето во Вавилон се четиринаесет родови; а и од преселувањето вавилонско до Христос - родови четиринаесет.

20
1,24
2,12-
13,19,22
27,19
28,2
1 Мојс 16,7
20,3
Дан 2,1
Лк
1,11,27,35
Дела 7,38
5,19
8,26
12,7,23

Раѓањето на Исус Христос
(Лк 2,1-7)

18 А раѓањето на Исус Христос стана вака: по свршувачката на мајка Му Марија за Јосиф, уште пред да заживеат во заедница, се виде дека е тешка од Светиот Дух.

19 А Јосиф, нејзиниот маж, бидејќи беше праведен, не сакаше да ја посрами и намисли тајно да ја напушти.

20 Но, штом помисли така, ангел Господов му се јави на сон и рече: „Јосифе, сине Давидов, не плаши се да ја земеш Марија, својата жена, зашто зачатото во неа е од Светиот Дух.

21 Таа ќе роди Син и ќе Му ставиш име Исус, зашто Тој ќе го спаси народот Свој од неговите гревови.“

22 А сето тоа стана за да се исполни кажаното од Господ преку пророкот, кој вели:

23 „И ете, девица ќе зачне во утробата своја и ќе роди Син, и ќе го наречат Емануил - што значи: со нас е Бог!“

24 Штом се разбуди Јосиф од сонот, направи така како што му беше заповедал ангелот Господов и ја зеде својата жена.

25 И не се доближи до неа, додека таа не Го роди својот Син² и Го нарече Исус.

26 И откако примија предупредување на сон, не се вратија веќе кај Ирод, туку си заминаа по друг пат за својата земја.

27 И откако примија предупредување на сон, не се вратија веќе кај Ирод, туку си заминаа по друг пат за својата земја.

Мудрециите од исток

2 А кога се роди Исус во Витлеем Јудејски, во времето кога царуваше Ирод, ете, дојдоа во Ерусалим мудреци од исток и рекоа:

2 „Каде е новородениот Јудејски Цар? Ја видовме Неговата ѕвезда на исток, па дојдовме да Му се поклониме.“

3 Штом го чу тоа, царот Ирод се вознемири и цел Ерусалим со него.

4 И кога ги собра сите првосвештеници и книжници од народот, ги праша: „Каде треба да се роди Христос³?“

5 А тие му одговорија: „Во Витлеем Јудејски; зашто така е напишано преку пророкот:

6 „И ти, Витлееме, земјо Јудина, по ништо не си помал меѓу војводствата Јудини; зашто од тебе ќе излезе Водач што ќе го пасе Мојот народ - Израел.““

7 Тогаш Ирод тајно ги повика мудреците и го дозна од нив за времето кога се појавила ѕвездата,

8 па, испраќајќи ги во Витлеем, им рече: „Одете и распрашајте се добро за Младенецот и, штом ќе Го најдете, јавете ми за да одам и јас да Му се поклонам.“

9 Тие, откако го ислушаа царот, си заминаа. И, ете, ѕвездата, што ја беа виделе на исток, врвеше пред нив, додека не пристигна и се запре над местото каде што беше Младенецот.

10 А кога ја видоа ѕвездата, тие се зарадуваа со многу голема радост.

11 И штом влегоа во куќата, Го видоа Младенецот со мајка Му Марија, и паднаа, па Му се поклонија; потоа ги отворија своите ковчежиња и Му принесоа дарови: злато, ливан и смирна.

12 И откако примија предупредување на сон, не се вратија веќе кај Ирод, туку си заминаа по друг пат за својата земја.

Беѓивовио во Еѓипет

13 А штом си отидоа тие, ете, ангел Господов му се јави на Јосиф на сон, велелќи: „Стани, земи Го Младенецот и мајка Му, па бегај во Египет и остани таму додека не ти кажам, бидејќи Ирод ќе Го бара Младенецот за да Го погуби.“

14 И тој стана, Го зеде Младенецот и мајка Му ноќно време, па отиде во Египет.

15 И таму остана до смртта на Ирод, за да се исполни реченото од Господ

6
2 Сам 5,2
Мих 5,1
1 Цар 11,2
Јн 7,42
Евр 7,14

8
1 Сам
23,23

11
Ис 49,23
60,6
Пс 72,10-15

12
1,20
1 Мојс
20,3-7
31,24
46,2-4
1 Цар 13,9
Дела 16,9

13
1,20
1 Цар
11,17,40
2 Цар
25,26
Ер 26,21

15
1,22
Ос 11,1

² 1,25. Во некои ракописи стои и: „Го роди својот првороден Син“.

³ 2,4. Месијата.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

18 преку пророкот, кој вели: „Од Египет
Ер 31,15 Го повикав Синот Свој.“

20 *Убисџвојто на виџлеемскиџе деца*
2 Мојс
4,19-20

21 Тогаџ Ирод, кога виде дека мудре-
2,14 ците го надитрија, се разгневи многу и
испрати да ги погубат сите машки ново-
22 роденчиња во Витлеем и по целата не-
3,13 гова околина од двегодишна возраст и
4,23 помали, според времето што точно го
Ис 8,23 беше дознал од мудреците.
Јн 4,3

23 ¹⁷ Тогаџ се исполни кажаното преку
21,11 пророкот Еремија, кој говори:
Ис 11,1 „Глас се слуша во Рама, плач и ри-
Јн 1,45 дање, и пискот голем: Рахила ги опла-
кува своите чеда и не сака да се утеши,
зашто ги нема.“

3,1 *Враќање од Еџиџеј.*
Ис 40,9
Мк 1,4
Лк 1,13.
16-17
3,2
Јн 1,6-
8,15,29-36
Дела 1,22

Враќање од Еџиџеј.
Населување во Назарет

19 А по смртта на Ирод, ангел Господов му се јави на сон на Јосиф во Египет

2 ²⁰ и му рече: „Стани, земи го
4,17 Младенецот и мајка Му, и врати се во
5,3 земјата израелска, зашто изумреа оние
6,10 што ја бараа душата на Младенецот.“

21 Тој стана, Го зеде Младенецот и
11,11-12 мајка Му, и дојде во земјата израелска.
Мк 1,15

22 Но, кога чу дека во Јудеја царува
8,15-29-36 Архелај, на местото татка си Ирод, се
26,20 уплаши да оди таму; и откако доби по-
3 рака на сон, тој замина во галилејските
Ис 40,3 предели.
Лк 3,3
Јн 1,23

4 ²³ А кога пристигна, се насели во градот наречен Назарет за да се исполни реченото преку пророците дека Тој ќе се нарече Назарец.

*Јован џо џовикува народоџ
на џокајание*

(Мр 1,1-8; Лк 3,1-18; Јн 1,19-28)

3 Во тие дни дојде Јован Крстител, кој проповедаше во Јудејската пустина

² и говореше: „Покајте се, зашто се приближи царството небесно.“

³ Зашто ова е, навистина, Оној за Кого говореше пророкот Исаија, кој вели: „Гласот на оној, што вика во пустината: „Пригответе го патот на Господ и направете ги патеките Негови!““

⁴ А Јован носеше облека од камилски влакна и кожен појас околу слабините, а храната му се состоеше од скакулци и див мед.

⁵ Тогаџ од Ерусалим и цела Јудеја и од целиот Јордански крај доаѓаа кај него

⁶ и се крштаваа од него во реката Јордан, исповедајќи ги своите гревови.

⁷ А штотом виде Јован дека кај него доаѓаат мнозина фарисеи и садукееи за да се крстат, им рече: „Рожби змиини! Кој ви кажа да бегате од гневот што иде?“

⁸ Направете плод достоин за покајание

⁹ и немојте да говорите во себе: „Наш татко е Авраам“, зашто Бог може, ви велама, и од овие камења да му подигне чеда на Авраам.

¹⁰ Секирата веќе лежи до коренот на дрвото: зашто секое дрво, што не дава добар плод, се сече и се фрла во оган.

Крџшевање со вода и крџшевање со Свеџшоџ Дух

(Мр 1,7-8; Лк 3,15-18)

¹¹ Јас ве крштавам со вода за покајание, но Оној што иде по мене е посилен од мене; јас не сум достоин да Му ги понесам ни обувките; Тој ќе ве крсти со Светиот Дух и со оган.

¹² Лопатата е во рацете Негови и Тој ќе го очисти гумното Свое и ќе Си го прибере житото во амбар, а плевата ќе ја изгори со оган што не гасне.“

Исусовоџ крџшавање

(Мр 1,9-11; Лк 3,21-22)

¹³ Тогаџ дојде Исус од Галилеја на Јордан кај Јован за да биде крстен од него.

¹⁴ А Јован Го одвраќаше, велејќи: „Јас треба од Тебе да бидам крстен, а Ти кај мене ли доаѓаш!“

¹⁵ Но Исус му одговори и рече: „Остави го сега тоа, зашто нам ни претстои да ја исполниме секоја правда.“ Тогаџ Јован се сложи.

¹⁶ И штотом се крсти, Исус веднаш излезе од водата. Оденаџ Му се отворија небесата и Го виде Духот Божји како слегува како гулаб и се спушта над Него.

5
11,7

6
3,11-16
Јн 1,25.
31-33

7

12,34
21,25,32
23,33
Ис 30,27-33
Лк 3,7
Рим 1,18
2,5
Ефес 5,6
Откр 6,
16-17

8

Мк 4,20
Дела 26,20
Гал 5,22
Ефес 5,9
Кол 1,6,10

9

Јн 8,33-40
Рим 4,12,16
9,7-8
Гал 4,21-31

10

7,19
Јн 15,2,6

11

Ис 1,25
Зах 13,9
Мал 3,2
Јн 1,26-
27,30-31,33
Дела 1,5
13,25
19,4
1 Кор
3,13,15
Евр 10,37
1 Петр 1,7

12

13,30
Ис 41,16
66,24
Ер 13,24
15,7
Откр
14,14-16

14

Јн 13,6

16

Ис 63,19
Ез 1,1
Дела 7,56
Откр 4,1

17 ^{12,18} ^{17,5} ^{2 Сам 7,14} ^{Ис 42,1} ^{Пс 2,7} ^{3 Птр 1,17} ^{Откр 4,1,3} ^{10,4} ¹⁷ И ете, глас од небесата говореше: „Овој е Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја!“

Исусовиџе искушувања

(Мр 1,12–13; Лк 4,1–13)

4 Тогаџ Духот Го одведе Исус во пустината за да биде искушуван од ѓаволот.

4,1 ^{3,1} ^{5 Мојс 8,2} ^{Евр 2,18} ^{4,15} ² И откако постеше четириесет дни и четириесет ноќи, најпосле огладне.

2 ^{1 Мојс 7,4} ^{2 Мојс 24,18} ^{34,28} ^{4 Мојс 14,34} ^{5 Мојс 9,9,18} ^{Дела 1,3} ³ А кога се приближи до Него, искушувачот Му рече: „Ако си Син Божји, заповедај овие камења да станат лебови.“

4 ⁴ А Тој му одговори и рече: „Напишано е - , Човек не живее само од леб, туку и од секој збор што излегува од устата на Бога.““

3 ^{4,3,6} ^{11,27} ^{5 Мојс 1,31} ^{Ос 2,1} ^{Пс 2,7} ⁵ Тогаџ ѓаволот Го одведе во Светиот град и Го постави на стреата од храмот

6 и Му рече: „Ако си Син Божји, скокни долу, зашто напишано е: ‚На ангелите Свои ќе им заповеда за Тебе да Те запазат и на раце ќе Те земат за да не Си ја сонеш ногата од камен.““

4 ^{5 Мојс 8,3} ⁷ А Исус му рече: „Напишано е исто така - ‚Не искушувај Го Господ, Твојот Бог.““

5 ^{Ис 52,1} ^{Неем 11,1} ^{Откр 21,2,10} ⁸ Потоа ѓаволот го одведе на многу висока планина и Му ги покажа сите царства на светот и нивната слава

6 ⁹ и Му рече: „Сето ова ќе Ти го дадам, ако паднеш и ми се поклониш.“

7 ^{2 Мојс 17,2–7} ^{4 Мојс 14,22} ^{5 Мојс 6,16} ^{Пс 78,18} ^{1 Кор 10,9} ¹⁰ Но, Исус му рече: „Бегај од Мене, сатано, зашто е напишано: ‚На Господ, Твојот Бог, да Му се поклонуваш и само Нему да Му служиш!““

8 ^{17,1} ^{Ез 40,2} ¹¹ Тогаџ ѓаволот Го остави и веднаш дојдоа ангели и Му служеа.

Исусовиџа служба во Галилеја

(Мр 1,14–15; Лк 4,14–15)

10 ^{16,23} ^{5 Мојс 6,13} ^{10,20} ¹² А кога Исус чу дека Јован е предаден, отиде во Галилеја.

11 ^{Мк 1,13} ¹³ И кога го остави Назарет, дојде и се насели во Капернаум, на морскиот брег, во пределите Завулонови и Нефталимови,

12 ^{14,3} ^{Лк 3,20} ¹⁴ за да се исполни реченото преку пророкот Исаија, кој вели:

¹⁵ „Земјата Завулонова и земјата Нефталимова, на пат кон морето, отаде Јордан, е незнабожечка Галилеја.“

¹⁶ Народот, што седеше во мрак, виде голема светлина и на оние, што седеа во пределот на смртна сенка, им изгреа светлина.“

¹⁷ Оттогаџ Исус почна да проповеда и да говори: „Покајте се, зашто се приближи царството небесно!“

Исус џи поведува џрвиџе ученици

(Мр 1,16–20; Лк 5,1–11)

¹⁸ И одејќи покрај Галилејското Море, ги виде двајцата браќа, Симон, наречен Петар, и брат му Андреј, како фрлаат мрежа во морето бидејќи беа рибари.

¹⁹ И им рече: „Појдете по Мене и Јас ќе ве направам ловци на луѓе.“

²⁰ И ете, тие веднаш ги оставија мрежите и тргнаа по Него.

²¹ Потоа, одејќи понатаму виде други двајца браќа: Јаков Заведеев и брат му Јован, во кораб со Заведеј, таткото нивни, кои си ги крпеа мрежите свои, и нив ги повика.

²² И тие веднаш го оставија коработ и татка си и тргнаа по Него.

Исус поучува и лекува

(Лк 6,17–19)

²³ И одеше Исус по цела Галилеја поучувајќи по синагогите, проповедајќи го Евангелието на Царството и лекувајќи секаква болест и немоќ кај народот.

²⁴ Па се разнесе глас за Него по цела Сирија и ги доведуваа кај Него сите болни, нападнати од различни болести и страдања, опседнати од демони, месечари, фатени, а Тој ги оздравуваше.

²⁵ И по Него одеше многу народ од Галилеја, Десеттоградието, Ерусалим и Јудеја, отаде Јордан.

Беседа на џорайџа

(Мр 3,13; Лк 6,12–13, 20)

5 Кога го виде народот, Тој се искачи на гората. И штотом седна, учениците Негови се приближија до Него.

² И откако ја отвори устата Своја, ги поучуваше и говореше:

13
^{8,5}
^{11,23}

15-16
Ис 8,23-9,1

16
^{10,27}
^{Лк 1,79}
^{Јн 8,12}
^{Дела 26,18}
^{1 Кор 4,5}
^{2 Кор 4,6}

17
^{3,2}
^{5,3}
^{1 Кор 6,9-10}
^{Гал 5,21}

18
^{10,2}
^{19,27}
^{Мк 3,16,18}
^{Јн 1,35-42}
^{6,8}
^{Дела 2,14}
^{1 Птр 1,1}

19
^{8,1,19-22}
^{13,47-50}
^{Јн 21,3,19}
^{1 Птр 2,21}
^{Откр 14,4}

21
^{10,2}
^{17,1}
^{Лк 5,10}
^{Дела 1,13}
^{8,14-17}
^{12,2}

22
^{19,27}

23
^{9,35}
^{24,14}
^{Ис 52,7}
^{Мк 1,14,39}

24
^{8,16}
^{Мк 1,32-34}
^{6,55-56}
^{Дела 5,16}
^{10,38}

25
Мк 3,7-8

5,1
^{15,29-30}
^{Јн 6,3}

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

3

6,19
10,9-10
19,21-24
Ис 30,18
32,20
Пс 32,1-2
33,12
34,19
Изреки
8,32,34
Мк 9,35
Лк 6,20
1 Кор 1,26
2 Кор 8,9
Откр 19,9

Блаженствата

(Лк 6,20–26)

3 „Блажени се бедните по дух, зашто нивно е царството небесно!

4 Блажени се оние што плачат, зашто тие ќе се утешат!

5 Блажени се кротките, зашто тие ќе ја наследат земјата!

6 Блажени се гладните и жедните за правда, зашто тие ќе се наситат!

7 Блажени се милостивите, зашто тие ќе бидат помилувани!

8 Блажени се чистите по срце, зашто тие ќе Го видат Бога!

9 Блажени се миротворците, зашто тие ќе се наречат синови Божји!

10 Блажени се гонетите заради правда, бидејќи нивно е царството небесно!

11 Блажени сте вие, кога ќе ве срамат и прогонуваат и кога лажно ќе говорат против вас секакви лоши зборови - заради Мене!

12 Радувајте се и веселете се, зашто голема е вашата награда на небесата! Така ги гонеа и пророците што беа пред вас.“

8

2 Мојс
33,20
Пс 11,7
24,4
Откр 22,4

Сол и свеџлина

(Лк 9,50; Лк 14,34–35)

13 „Вие сте солта на земјата. Но, ако солта го изгуби вкусот, со што ќе се соли? Таа веќе не е за ништо, освен да се фрли надвор и изгази од луѓето.

14 Вие сте светлината на светот. Не може да се сокрие град, што се наоѓа на врв планина.

15 Ниту, пак, светило се пали и става под поклопец, туку на свеќник, и им свети на сите в куќи.

11-12

Лк 6,22-23

16 Така треба да свети пред луѓето и вашата светлина, за да ги видат вашите добри дела и да Го прослават вашиот Отец небесен!“

Исус и Законот

17 „Немојте да мислите дека сум дошол да го поништам Законот или Пророците; не сум дошол да ги поништам, туку да ги исполнам.

18 Зашто, вистина, ви велам: дури постојат небото и земјата, ниту една буква⁴ или црта од Законот нема да се измени, додека не се исполни сè!

19 И така, оној што ќе наруши една од тие најмали заповеди и така ги научи луѓето, ќе се нарече најмал во царството небесно, а оној што ќе ги исполни и поучи, тој ќе се нарече голем во царството небесно.

20 Зашто ви велам, ако вашата праведност не ја надмине праведноста на книжниците и фарисеите, вие нема да влезете во царството небесно!“

За гневот и помирувањето

21 „Сте слушале дека им било речено на старите: ‚Не убивај! А кој ќе убие, ќе биде осуден пред судот.‘

22 Јас, пак, ви велам дека секој, што се гневи на брата си (без причина), ќе биде осуден пред судот; а оној што ќе го нарече брата си ‚празноглав‘, ќе биде осуден пред врховниот суд; оној, пак, што ќе рече ‚будала‘, ќе биде осуден за во пеколот.

23 И така, ако принесуваш дар на жртвеникот и таму се сетил дека брат ти има нешто против тебе,

24 тогаш остави го дарот таму, пред жртвеникот, па оди и најнапред помири се со брата си, а потоа дојди и принеси го дарот.

25 Измири се со противникот твој навреме, уште додека си на пат со него, за да не те предаде на судијата, а судијата - на служителот и да бидеш фрлен в затвор;

26 вистина ти велам: нема да излезеш оттаму, сè додека не ја дадеш и последната пара.“

За прелуба и соблазна

27 „Сте слушале дека на старите им било речено: ‚Не прелубодејствувај!‘

28 Јас, пак, ви велам дека секој што ќе погледне на жена со желба, тој веќе извршил прелуба со неа во срцето свое.

29 Ако те наведува на грев десното око, извади го и фрли го од себе; зашто

14

Јн 3,21
Лк 8,12
Фил 2,15

15

Мк 4,21
Лк 8,16
11,33

16

1 Кор
10,31
Ефес 5,8-9
1 Птр 2,12

17

3,15
7,12
9,17
13,52
5 Мојс 4,1
Рим 3,31
10,4

18

Лк 16,17
21,33

19

3 Мојс
19,15
Јк 2,10

20

18,3
1 Мојс 15,6
Пс 69,27
Јн 3,5
Рим 10,3
Фил 3,9

21

2 Мојс
20,13
3 Мојс
24,17
4 Мојс
35,16-18,21
5 Мојс 5,17
Јк 2,11

22

10,28
18,9
Ер 7,31
2 Лет 28,3
33,6
Ефес 4,26
1 Јн 3,15

23

Мк 11,25
Лк 12,5

25-26

Лк 12,
58-59

26

18,34

⁴ 5,18. Во оригиналниот текст: *joia*.

27 подобро ти е да изгубиш еден дел од твоето тело, отколку целото да биде фрлено во пеколот.
19,18
2 Моје 20,14
5 Моје 5,18
Мал 2, 14-16
Рим 13,9
Јк 2,11

29 18,6-9
Пс 124,7
Рим 9,33
1 Петр 2,8

За разводни

(Мт 19,9; Мр 10,11-12; Лк 16,18)

30 ³¹ „Речено било исто така: „Ако некој ја остави својата жена, нека ѝ даде разводно писмо.“
Мк 9,42

31 19,3-9
5 Моје 24,1
Мк 10,4

32 Мк 10,11
Дела 15,20,29
1 Кор 7, 10-11

За заклейвиџе

33 „Сте го слушале уште и тоа дека им било речено на старите - „Не колни се криво, а заклетвите пред Господ исполнувај ги.“
2 Моје 20,7
3 Моје 19,12
4 Моје 30,3
5 Моје 23,22

34-35 ³⁴ Јас, пак, ви велам: не колнете се воопшто - ниту во небото, зашто тоа е престол Божји;
Ис 66,1
Дела 7,49

34-37 ³⁵ ниту во земјата, зашто таа е подножје на нозете Негови; ниту во Ерусалим, зашто е град на великиот Цар.
Јк 5,12

34 ³⁶ Не колни се ни во главата своја, зашто не можеш ниту едно влакно од косата своја да направиш бело или црно.
23,22

35 ³⁷ Но зборот ваш да биде: „да“, „да“, или „не“, „не“, а сè што е повеќе од тоа, од лукавиот е.“
Пс 48,1-2

37 2 Кор 1, 17-20

За одмаздувањето

(Лк 6,29-30)

38 ³⁸ „Сте слушале дека е речено: „Око за око, заб за заб.“
2 Моје 21,24
3 Моје 24,20
5 Моје 19,21

39-40 ³⁹ Јас, пак, ви велам: не противете се на лукавиот. Ако некој те удри по десниот образ, заврти му го и другиот.
Лк 6,29

39 ⁴⁰ А оној што сака да се суди со тебе и да ти ја земе кошулата, дај му ја и наметката.
2 Моје 21,25
Плач 3,30
Рим 12,19,21

41 И ако некој те присили да одиш со него една милја, ти оди две.

42 На оној што бара од тебе, дај му, и не одбивај го оној што ти сака нешто на заем.“

Љубов кон непријателите

(Лк 6,27-28; 32-36)

⁴³ „Сте слушале дека е кажано: „Љуби го својот ближн, а мрази го непријателот.“

⁴⁴ А јас, пак, ви велам: љубете ги непријателите свои, (благословувајте ги оние што ве колнат, правете им добро на оние што ве мразат) и молете се за оние што ве (навредуваат и) гонат,

⁴⁵ за да бидете синови на Вашиот Отец небесен; зашто Тој го остава Свото сонце да грее и над лошите и над добрите, и им праќа дожд и на праведните и на грешните.

⁴⁶ Зашто, ако ги сакате оние што вас ве сакаат, каква ќе ви биде наградата? Зар не го прават тоа и цариниците?

⁴⁷ И, ако ги поздравувате само браќата свои, што особено правите? Не постапуваат ли така и незнабошците?
2 Моје 23,4-5
Изреки 25,21
Лк 6, 27-28,35
Дела 7,60
1 Кор 4,12

⁴⁸ Но бидете совршени како што е совршен вашиот Отец небесен.“

За милостина

6 „Гледајте да не ја покажувате својата праведност пред луѓето само за да бидете забележани; инаку, нема да имате награда од вашиот Отец небесен.“

² И така, кога даваш милостина не разгласувај, како што прават лицемерите по синагогите и по улиците, за да ги фалат луѓето. Навистина ви велам, тие веќе ја добиле својата награда.

³ А ти, кога даваш милостина, да не знае твојата лева рака што прави десната,

⁴ за да биде твојата милостина тајна; и тогаш, твојот небесен Отец, Кој гледа тајно, ќе те награди јавно.“

За молишва

⁵ „И кога се молиш, не биди како лицемерите, кои сакаат да стојат по синагогите и крстопатите за да се молат и да се покажуваат пред луѓето. Вистина ви велам, тие веќе си ја добиле својата награда.“

⁶ Но ти, кога се молиш, влезе во својата скришна соба и, откако ќе ја затво-

42

5 Моје 15,8
Лк 6,30

43

10,22
19,19
3 Моје 19,18
Пс 139,21
Лк 10,27
Јк 2,8

44

2 Моје 23,4-5
Изреки 25,21
Лк 6, 27-28,35
Дела 7,60
1 Кор 4,12

46

10,41-42
Лк 6,32

48

3 Моје 11,44-45
19,2
1 Петр 1,16
Јк 1,4

6,1

5,20
23,5
Лк 16, 14-15
Јн 5,44
12,43

2

6,5-16
15,7
23,13-15
Амос 4,5

4

Пс 139, 2-3,6

5

6,2,16

6

2 Цар 4,33
Ис 26,20
Дан 6,11

32 така ја облечува, а колку повеќе ќе сто-
ри за вас, малOVERни!?

6,8
Лк 12,30

33 ³¹ Па затоа, не грижете се и не гово-
рете: „што да јадеме, или што да пиеме“,
или „во што да се облечеме?“

Ис 51,1
Кол 3,1

34 ³² Зашто сето тоа го бараат незнабош-
ците, а вашиот Отец небесен знае дека
за сето ова имате потреба.

2 Мојс
16,4-5
19,20
Јк 4,13-14

7,1 ³³ Но барајте го најнапред царството
на Бога и Неговата правда, и сè ова ќе
ви се додаде.
³⁴ И затоа, немојте да се грижете за
утре, зашто утрешниот ден ќе се грижи
за своето; на секој ден доволна е негова-
та неволја.“

Пе 50,6
Лк 6,37
Рим 2,1-2
14,10
1 Кор 4,5
Јк 4,12

Не судете, за да не ви се суди

(Лк 6,37-38; 41-42)

2
Мк 4,24
Лк 6,38
Јк 2,13

7 „Не судете, за да не бидете судени;

² зашто, со каков суд судите, со
таков ќе бидете судени; со каква мерка
мерите, со таква и ќе ви се мери.

3
Јн 8,7

6 ³ Зошто ја гледаш раската во окоето на
твојот брат, а гредата во своето око не
ја чувствуваш?

15,26
2 Мојс
29,33-34
3 Мојс 2,3
22,14

⁴ Или, како ќе му кажеш на твојот
брат: „чекај да ти ја извадам раската од
окоето“, кога во твоето око има греда?

7-8
18,19
21,22

⁵ Лицемере, извади ја прво гредата од
твоето око, па тогаш ќе видиш како да
ја извадиш раската од окоето на твојот
брат!

5 Мојс 4,29
Ер 29,12-13
Мк 11,24
Јн 11,22
15,7
16,23-24
Јк 1,5
1 Јн 3,22
5,14-15

Бисер пред свињите

⁶ Светото не давајте им го на кучиња-
та, и не фрлајте си го бисерот пред сви-
њите, за да не го изгазат со своите нозе,
и, да се вратат, и да ве раскинат.“

11
Јк 1,17

Молејте, барајте, чукајте

(Лк 11,9-13)

⁷ „Посакајте и ќе ви се даде; барајте и
ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори;

⁸ зашто секој што моли, добива, и кој
бара, наоѓа, и на оној што чука ќе му се
отвори.

⁹ Има ли меѓу вас човек, кој, ако му
посака неговиот син леб, ќе му даде ка-
мен,

¹⁰ и кога ќе посака риба, ќе му даде
змија?

¹¹ И така, ако вие кои сте лоши, уме-
сте да им давате на своите чеда добри

дарови, колку ли повеќе вашиот Отец
небесен ќе им даде добра на оние што
Му бараат?

За ближниот

(Лк 6, 31)

¹² Сè она што сакате да ви прават лу-
ѓето, правете им го и вие; зашто тоа е
Законот и пророците.“

Тесна врата

(Лк 13,24)

¹³ „Влезете низ тесната врата; зашто
широки се вратите и широк е патот
што води кон пропаст, и мнозина мину-
ваат низ нив;

¹⁴ а тесни се вратите и тесен е патот
што водат кон животот, и малкумина ги
наоѓаат.“

Какво дрво, такави плодови

(Мт 12,33; Лк 6,43-44)

¹⁵ „Пазете се од лажните пророци,
кои доаѓаат во овча кожа, а одвнатре се
волци грабливи.

¹⁶ По нивните плодови ќе ги познаете.
Се бере ли грозје од трње, или смокви
од чичка?

¹⁷ Па така, секое добро дрво дава доб-
ри плодови, а лошо дрво дава лоши пло-
дови;

¹⁸ не може добро дрво да дава лоши
плодови, ниту лошо дрво да дава добри
плодови.

¹⁹ Секое дрво, што не дава добар плод,
го сечат и го фрлаат во оган.

²⁰ И така, по нивните плодови ќе ги
познаете.“

Вистинските ученици

(Лк 6, 46; 13,25-27)

²¹ „Не секој што Ми вели: „Господи,
Господи“, ќе влезе во царството не-
бесно, туку оној што ја исполнува вол-
јата на Мојот Отец небесен.

²² Мнозина ќе Ми речат во оној ден
„Господи, Господи, нели во Твое име
пророкувавме? И зар во Твое име демо-
ни не изгонувавме? И нели во Твое име
многу чуда правевме?“

²³ И тогаш Јас ќе им кажам: „Нико-
гаш не сум ве познавал; бегајте од Мене
вие што правите незаконски дела!“

12

5,17
22,40
Лк 6,31
Јн 1,45
Дела 24,14
28,23
Рим 3,21
13,8-10

13-14

10,37-39
5 Мојс
30,15
Ер 21,8
Лк 13,24

13

Пс 1,1

14

Јн 10,9-10

15

10,16
24,4-
5,11,14,24
5 Мојс
13,2-6
18,9-22
Ез 22,27
Лк 6,26
3 Птр 2,1-3
Откр 19,20

16

12,33
Лк 6,44
Јк 3,11-12

17

12,33
Лк 6,45

19

3,10
Лк 3,9
Јн 15,6

20

Ер 24,5,8

21

25,11-12
Ис 29,13
Амос 5,
21-22
Лк 6,46
1 Јн 2,17

22

24,36
Ис 10,3
Ер 14,14
27,15

23

25,41
Пс 6,9
Лк 13,27
2 Тим 2,12

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

24 Градба на камен или на ѝесок

(Лк 6,47-49)

24 „И така, секој што ги слуша и ги исполнува овие Мои зборови, ќе биде како мудар човек кој си изградил куќа на камен.

25 И заврна дожд и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа куќа, но таа не падна, зашто беше изградена на камен.

26 А секој, што ги слуша овие Мои зборови и не ги исполнува, прилега на глупав човек, кој си изградил куќа на песок.

27 И заврна дожд, и надојдоа реки, и дувнаа ветрови, и навалија на таа куќа, и таа падна, а паѓањето ѝ беше страшно.“

Власија на Исус

(Мр 1,22; Лк 4,32)

28 И кога ги заврши овие зборови, на-родот се чудеше на Неговото учење,
29 зашто Тој ги поучуваше како Оној Кој има власт, а не како книжниците.

Исус исцелува лејрозен

(Мр 1,40-45; Лк 5,12-16)

8 А кога се симна од гората, по Него врвеше многу народ.

2 И ете, се приближи еден лепрозен. Му се поклонуваше и говореше: „Господи, ако сакаш, можеш да ме очистиш.“

3 А Исус кога ја подаде раката, се допре до него и рече: „Сакам, очисти се!“ И тој веднаш се очисти од лепрата.

4 И му рече Исус: „Гледај, никому да не кажеш; а оди, покажи им се на свештениците и принеси дар, како што заповедал Мојсеј, ним за сведоштво.“

Вераија на еден сѝоїѝник

(Лк 7,1-10; Јн 4,43-54)

5 А кога влезе Исус во Капернаум, се приближи до Него еден стотник⁵ и Го молеше говорейќи:

6 „Господи, слугата мој лежи дома фатен и многу страда.“

7 Исус му рече: „Ќе дојдам и ќе го излекувам.“

⁵ 8,5. Стотник т.е. центурион, римски офицер.

8 А стотникот одговори и рече: „Господи, не сум достоин да влезеш под мојот покрив; но кажи само збор и слугата мој ќе оздрави;

9 зашто и јас сум човек подвластен, а имам и потчинети војници; па кога ќе му речам на еден од нив: „Оди!“ и тој оди; на другиот: „Дојди!“ и тој доаѓа; и на слугата: „Направи тоа!“ и тој прави.“

10 Кога го чу тоа, Исус се восхити и им рече на оние што врвеа по Него: „Вистина ви велама: ни во Израел не најдов толку голема вера.“

11 И ви велама дека мнозина ќе дојдат од Исток и од Запад и ќе седнат на трпеза со Авраам, Исак и Јаков во царството небесно,

12 а наследниците на царството ќе бидат фрлени во крајната темнина; таму ќе биде плач и крцкање со заби.“

13 И му рече Исус на стотникот: „Оди си и, нека ти биде според верата твоја!“ И слугата негов во истиот час оздраве.

Исус исцелува мнозина

(Мр 1,29-34; Лк 4,38-41)

14 Кога дојде во домот на Петар, Исус ја виде тештата негова како лежи болна од треска,

15 и се допре до раката нејзина, и треската ѝ помина; таа стана и им служеше.

16 А кога се стемни, доведоа кај Него мнозина обземени од демони, и Тој со еден збор ги изгони духовите и ги излекува сите болни,

17 за да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој вели: „Тој врз Себе ги зеде нашите немоќи и ги понесе болестите.“

Колебливи следбеници

(Лк 9,57-62)

18 Кога виде околу Себе многу народ, им заповеда на учениците да минат на другата страна.

19 Тогаш се приближи до Исус еден книжник и му рече: „Учителе, ќе Те следам каде и да одиш.“

20 А Исус му рече: „Лисиците имаат легла и птиците небески - гнезда; а

8
Пс 107,20

10
8,1,26
9,2,22
15,28
17,20
21,21,25,32
28,17
Мк 1,15
16,11-14,16
Лк 8,12
18,8
24,11
Јн 3,12
Дела 3,16
Рим 1,16

11
Лк 13,29

12
22,13
24,51
25,30
Лк 13,28

13
9,29
15,28
Јн 4,52-53

14-15
Јн 4,52
Дела 28,8

15
9,25
Мк 9,27

16
4,24
Мк 1,32,34
1 Сол 2,13
Евр 4,12

17
Ис 53,4
Јн 1,29
1 Птр 2,24

18
Мк 4,35-36

20 Синот Човечки нема каде глава да нас-
лони.“

^{9,6}
^{10,23}
^{11,19}
^{12,8,32,40}
^{16,13,27-28}
^{17,9,12,22}
^{20,18,28}
^{24,27,30,37}
^{39,44}
^{25,31}
^{26,2,24,45}
⁶⁴
^{Ез 2,1}
^{Пс 84,3}
^{Дан 7,13}
^{Мк 2,10,28}
^{Лк 6,22}
^{19,10}
^{22,48}
^{Јн 1,51}
^{3,13-14}
^{6,53,62}
^{12,23,34}
^{Дела 7,56}
^{2 Кор 8,9}
^{Откр 1,13}
^{14,14}

²¹ Друг, пак од учениците Му рече:
„Господи, дозволи ми најнапред да оти-
дам да го погребам татко ми.“

²² Но Исус му рече: „Врви по мене, и
остави ги мртвите да ги погребуваат
своите мртовци!“

Исус смирува бура

(Мр 4,35–41; Лк 8,22–25)

²³ И кога влезе во коработ, по Него
влегоа и учениците Негови.

²⁴ И ете, голема бура го зафати море-
то, така што брановите го покриваа ко-
работ, а Тој спиеше.

²⁵ Тогаш се приближија учениците до
Него, Го разбудија и рекоа: „Господи,
спаси нè: загинуваме!“

²⁶ А Тој им рече: „Зошто сте толку
плашливи, малOVERни?“ Потоа стана,
им се закани на ветровите и на морето,
и настана голема тишина.

²⁷ А луѓето се зачудија и рекоа: „Кој е
Овој, та и ветровите и морето Му се по-
коруваат?“

Исус ослободува од демони

(Мр 5,1–20; Лк 8,26–39)

²⁸ И кога пристигна на другата страна
во земјата Гергесинска, Го сретнаа двај-
ца обземени од демони, кои излегоа от-
кај гробиштата; беа толку лоши што
никој не смееше да мине по тој пат.

²⁹ И ете, извикаа и рекоа: „Што имаш
со нас Ти, Исусе, Сине Божји!? Зар си
дошол тука пред време да нè мачиш?“

³⁰ А недалеку од нив пасеа голем број
свињи.

³¹ И демоните Го молеа и говореа:
„Ако нè изгониш, дозволи ни да влезе-
ме во свињине!“

³² И Тој им рече: „Отидете!“ И тие из-
легоа и влегоа во свињите. И одеднаш
сите свињи јурнаа низ стрмнината во
морето и се издавија во водата.

³³ А свињарите побегнаа и кога дојдоа
во градот, раскажаа за сето тоа и за она
што се беше случило со бесомачните.

³⁴ И ете, излезе целиот град да Го
пресретне Исус и кога Го видоа, Го за-
молија да си оди од нивниот крај.

Исус исцелува файен човек

(Мр 2,1–12; Лк 5,17–26)

9 Тогаш Тој влезе во еден кораб, се
врати назад и пристигна во Својот
град.

² И ете, донесоа кај Него еден фатен,
положен на постела. Па кога ја виде
Исус нивната вера, на фатениот му ре-
че: „Не плаши се, чедо! Ти се простува-
ат гревовите твои!“

³ Тогаш некои од книжниците си ре-
коа во себе: „Овој богохулствува!“

⁴ А Исус ги разбра нивните мисли, и
им рече: „Зошто мислите лошо во срца-
та ваши?“

⁵ Или, што е полесно? Да кажам: ‚Ти
се простуваат гревовите твои!‘ или да
кажам: ‚Стани и оди!‘“

⁶ Но да знаете дека Синот Човечки
има власт на земјата да проштава грев-
ови.“ Тогаш му рече на фатениот:
„Стани, земи си ја постелата и оди си
дома!“

⁷ И тој стана, ја зеде постелата своја и
си отиде дома.

⁸ А народот кога го виде тоа, се восхи-
ти и Го прослави Бога, Кој им даде так-
ва власт на луѓето.

Исус го ѝовикува Маџеј

(Мр 2,13–17; Лк 5,27–32)

⁹ А кога си одеше оттаму, Исус виде
еден човек, по име Матеј, како седи во
царинарницата и му рече: „Врви по Ме-
не!“ И тој стана и тргна по Него.

¹⁰ И кога седеше Исус на трпеза дома,
одеднаш мнозина цариници и грешници
дојдоа и седнаа до Него и до учениците
Негови.

¹¹ Но штом го видоа тоа фарисеите,
им рекоа на учениците Негови: „Зошто
вашиот Учитель јаде и пие со цариници
и грешници?“

¹² А Исус, кога го чу тоа, им рече:
„Здравите немаат потреба од лекар, ту-
ку болните;

¹³ одете и научете се што значи:
‘Милост сакам, а не жртва‘. Зашто не

34
Дела 16,39

9,2
Лк 5,18,20
7,48

3
12,31
26,65
3 Мојс
24,11–16
Јн 10,33–36
Дела 6,11

4
12,25
Пс 94,11
Јн 1,48
2,25

6
8,20
Дан 7,14
Лк 5,24
Јн 5,8
Дела 9,34

8
15,31
Лк 5,26
Дела 4,21

9
8,22
10,3
Дела 1,13

10
5,46
Лк 15,1

11
3,7
Лк 15,2

12
1 Тим 1,15

13
12,7
Ос 6,6

14 дојдов да ги повикам праведниците, туку грешниците на покајание.“
Јн 3,25

15
Ис 62,4-5
Ер 2,2
Ез 16
Ос 1-3
Јн 3,29
16,20
2 Кор 11,2
Откр 21,2

**Прашања за ѝосѝоиѝ.
Сѝароиѝ и новоѝоиѝ**

(Мр 2,18-22; Лк 5,33-39)

16-17 Тогаѝ кај Него дојдоа учениците Јованови и рекоа: „Зошто ние и фарисеите постиме многу, а Твоите ученици не постат!“
Јн 1,17
2 Кор 5,17
Гал 4,9

18 А Исус им рече: „Зар можат сватовите да бидат нажалени додека е со нив младоженецот? Но ќе дојде време кога младоженецот ќе се оттргне од нив, па тогаѝ и тие ќе постат.“
19,15
Мк 5,23
6,5
7,32
Лк 13,13

19 Никој не крпи стара облека со нова крпа, зашто таа ќе се отпне од старото и отворот ќе биде поголем;
17 ниту, пак, се става ново вино во стари мевови; инаку, мевовите ќе напукнат, и виното ќе истече и мевовите ќе пропаднат; туку ново вино се става во нови мевови, па така ќе се запази и едното и другото.“

20
14,36
3 Мојс 15,25
5 Мојс 22,12
Мк 6,56
Лк 6,19

22
8,10
10,22
Лк 7,50
Дела 3,16
16,31

**Чудаѝа со болнаѝа жена
и со ќеркаѝа на Јаир**

(Мр 5,21-43; Лк 8,40-56)

24
Лк 8,52
Јн 11,11
1 Кор 15,18-20

18 Додека Тој им говореше за тоа, ете еден началник се приближи до Него, Му се поклонуваше и велеше: „Ќерка ми штогуку умре; туку дојди, положи ја раката Своја над неа и таа ќе оживее.“

19 И како стана Исус, тргна по него, заедно со учениците Свои;

20 и ете, една жена, која беше страдала дванаесет години од крвавење, се приближи одзади и се допре до крајот на облеката Негова.

21 Зашто си велеше: „Само ако се допрам до облеката Негова, ќе оздравам.“

22 А Исус штом се заврти и ја виде, рече: „Не плаши се, ќерко, верата твоја те спаси!“ И оздраве жената во тој час.

23 И кога дојде Исус во куќата на началникот и ги виде свирачите и народот ожалостени,

24 им рече: „Излезете надвор, зашто девојката не е умрена, туку спие.“ А тие Му се потсмеваа.

25 Но штом го истера народот, Тој влезе, ја фати девојката за рака и таа стана.

26 И се расчу тоа по целиот тој крај.

Исус исцелува двајца слепѝи

27 А кога Исус си одеше оттаму, тргнаа по него двајца слепи и викаа: „Смилиувај ни се, Исусе, сине Давидов!“

28 А штом дојде во куќи, слепите се приближија до Него. И Исус им рече: „Верувате ли дека можам да го направам тоа?“ Тие Му рекоа: „Да, Господи!“

29 Тогаѝ се допре до очите нивни и рече: „Нека ви биде според верата ваша!“

30 И очите им се отворија; а Исус им заповеда строго: „Гледајте, никој да не дознае!“

31 А тие, штом излегоа, разгласија за Него по целата таа земја.

Исус исцелува нем човек

(Лк 11, 14-15)

32 Додека тие излегуваа, ете, кај Него еден човек нем и бесомачен.

33 По изгонувањето на демонот, немиот проговори. А народот се чудеше и говореше: „Никогаѝ такво нешто не станало во Израел.“

34 А фарисеите велеа: „Тој ги изгонува демоните со силата на началникот на демоните.“

Исус сочувсѝува со народоѝи

(Мр 6,6-34; Лк 10,2)

35 И одеше Исус по сите градови и села и поучуваше по нивните синагоги, го проповедаше Евангелието за Царството и лекуваше секаква болест и немоќ во народот.

36 А штом виде многу народ, се сожали, зашто беа изморени и беспомошни како овци без пастир.

37 Тогаѝ им рече на Своите ученици: „Жетвата е голема, а работници има малку;

38 Затоа молете Го Господарот на жетвата да испрати работници на Својата жетва.“

25
8,15

26
5,15
Лк 4,14,37

27

1,1
20,30-31
2 Сам 7,
12-17
Дела 2,30

28
8,10

29
8,13
15,28

30
8,4

32-34

12,22-24
Лк 11,
14-15

32

Мк 7,32,35

33

Мк 2,12
7,37

34

12,24
Мк 3,22

35

4,23

36

14,14
4 Мојс
27,17
1 Цар
22,17
Ез 34,5,23
Зах 13,7
2 Царн
18,16

37

3,12
Лк 10,2
Јн 4,35-37

38

Јн 4,38

10,18,29
Мк 1,34
3,13,15
6,7
Лк 9,1**Дванаесетте апостоли***(Мр 3,13-19; Лк 6,12-16)***10** И кога ги повика Своите дванаесет ученици, им даде власт над**2** нечистите духови, да ги изгонуваат и да лекуваат секаква болест и секаква немоќ.4,18,21
Мк 2,14
Лк 9,54
Јн 1,40-42
Дела 1,13,26
Откр 21,14**2** А имињата на дванаесетте апостоли се овие: првиот Симон, наречен Петар и Андреј братот негов; Јаков Заведеев и Јован, братот негов;9,9
Мк 2,14
Јн 1,43-46,48
6,5,7
12,21-22
14,5,8-9
20,24-28**3** Филип и Вартоломеј, Тома и Матеј, цариник, Јаков Алфеев и Леви, наречен Тадеј;**4** Симон Хананец и Јуда Искариот, кој и Го предаде.**Мисијата на апостолиите***(Мр 6,7-13; Лк 9,1-6)***5** Тие дванаесет души ги испрати Исус и им заповеда, говорејќи: „По пат кон незнабошци не одете и во самарјански град не влегувајте;Лк 9,52-53
10,30-37
Јн 4,9,40
17,3,18
Дела 1,8**6** а одете најнапред кај загубените овци на Израеловиот дом.**7** И одејќи, проповедајте и кажувајте дека се приближи царството небесно;15,24
Ер 50,6**8** болни лекувајте, лепрозни очистувајте, мртви воскреснувајте, демони изгонувајте! Бесплатно добивте, бесплатно давајте!Ис 55,1
Лк 10,9
Дела 8,20**9** Не носете во појасите ваши ни злато, ни сребро, ниту бакар,**10** ни торба за пат, ни двојни алишта, ниту обувки, ниту стап; зашто работникот ја заслужува својата награда!Мк 6,8
Лк 9,3
10,4**11** А штом влезете во некој град или село, распрашајте кој е во него достоин, и таму останете додека не си одите.4 Мојс 18,31
5 Мојс 24,14-15
Лк 10,7
1 Кор 9,14
1 Тим 5,18**12** И кога ќе влезете во некоја куќа, поздравете ја говорејќи: „Нека има мир во таа куќа!“**13** И ако куќата биде достојна, вашиот мир ќе дојде на неа; ако ли не е достојна, тогаш вашиот мир ќе се врати кај вас!

Мк 6,10

12-13

Лк 10,5-6

14 Ако, пак, негде не ве примат и не ги послушаат зборовите ваши, излезете од таа куќа или од тој град и истресете го правот од нозете ваши!**15** Вистина ви велам: полесно ќе ѝ биде на земјата содомска и гоморска во судниот ден отколку на тој град!“**За ѿрогонсивајќа***(Мр 13,9-13; Лк 12, 11-12; 21,12-17)***16** „Ете, Јас ве праќам како овци меѓу волци: бидете мудри како змии и незлобни како гулаби.**17** Пазете се од луѓето, зашто тие ќе ве предаваат на судовите и по синагогите нивни ќе ве тепаат.**18** И ќе ве одведат пред управници и цареви заради Мене, за да сведочите пред нив и пред незнабошците.**19** Кога ќе ве предадат, не грижете се како или што ќе зборувате, зашто во тој час ќе ви биде дадено што да кажете.**20** Бидејќи не сте вие што ќе говорите, туку Духот на вашиот Отец ќе говори во вас.**21** И ќе предаде брат брата си на смрт, и татко - чедото свое; и ќе станат деца против родителите и ќе ги убијат;**22** и ќе бидете намразени од сите заради Моето име, но, кој претрпи до крај, ќе биде спасен.**23** Ако ве браќаат од еден град, бегајте во друг. Зашто, вистина, ви велам: нема да ги обиколите израелските градови додека дојде Синот Човечки.**24** Нема ученик поголем од својот учител, ниту слуга - поголем од својот господар;**25** Доста е за ученикот да биде како неговиот учител и на слугата да биде како неговиот господар. Ако стопанот на куќата го нарекле Велзевул, тогаш колку повеќе неговите домашни!“**Не ѿлашејте се!***(Лк 12,2-7)***26** „И така, не плашете се од нив; зашто нема ништо сокриено што не ќе се открие, или тајно, што нема да се знае.**27** Тоа што ви го говорам во темнина, кажете го на видело; и она што ви се шепоти, разгласувајте го од покривите!**28** И не плашете се од оние што го убиваат телото, а душата не можат да ја убијат; туку плашете се повеќе од Оној**14**Мк 6,11
Лк 9,5
10,10-11
Дела 13, 50-51**15**11,23-24
1 Мојс 18-19
Лк 10,12
17,29
Рим 9,29
3 Птр 2,6
Јуда 1,7**16**Лк 10,3
Јн 10,12
Дела 20,29**18**24,14
Пс 119,46
Јн 15,27
16,1-4**19-20**2 Мојс 4,10-12
Ер 1,6-10
Лк 12, 11-12
Дела 4,8,31**20**2 Сам 23,2
Јн 15,26**21**

Мих 7,6

2224,9,13
Јн 15, 18,21,25**23**8,20
16,28**24**Лк 6,40
Јн 13,16
15,20**25**9,34
12,24,27
2 Цар 1,2**26**Мк 4,22
Лк 8,17**27**

Лк 12,3-4

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

28 Кој може и душата и телото да ги погуби во пеколот!

5,29-30
Јк 4,12
1 Птр 3,14
Откр 2,10
29 Не се продаваат ли две врапчиња за еден денар? И ни едно од нив нема да падне на земја без волјата на вашиот Отец.

30 А вам и влакната на главата ви се изброени.
6,26
Лк 12,24
21,18
Дела 27,34

32-33 Но не плашете се: вие сте поскапи од многу врапчиња.“
1 Сам 2,30

32
Откр 3,5
Јавно ѓпризнавање на Исус
(Лк 12,8-9)

33 „И така, секој што ќе Ме признае Мене пред луѓето, ќе го признаам и Јас него пред мојот Отец небесен.
Мк 8,38
Лк 9,26
2 Тим 2,12

34 А кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, и Јас ќе се одречам од него пред Мојот Отец небесен.“
Лк 2,34
12,51

35-36
Мих 7,6
Не мир, ѓуку меч
(Лк 12,51-53; 14,26-27)

35 „Немојте да мислите дека дојдов да донесам мир на земјата; не дојдов да донесам мир, туку меч.
Мк 13,12

37 Зашто дојдов да разделам човек од татко си, и ќерка од мајка си, и снаа од свекрвата нејзина.
10,37
19,19
22,37-39
5 Мојс 33,9

38 И непријатели на човека ќе бидат неговите домашни.
16,24
Лк 9,23

39
16,25
Лк 9,24
Јн 12,25
Како да се биде досїоен за Исус

37 Кој ѓуби татко или мајка повеќе од Мене, не е достоин за Мене; и кој ѓуби син или ќерка повеќе од Мене, не е достоин за Мене;

38 и кој не го земе крстот свој и не оди по Мене, не е достоин за Мене.
10,16
Јн 12,44-45
13,20
1 Сол 2,13

39 Кој си го чува животот свој, ќе го загуби, а кој ќе го загуби животот свој заради Мене, повторно ќе си го најде.“
1 Цар 17,9-24

Наїрадување
(Мр 9,41)

40 „Кој ве прима вас, Ме прима Мене; а кој Ме прима Мене, Го прима Оној што Ме пратил.

41 Кој прима пророк во пророчко име, ќе добие пророчка награда; и кој прима праведник во праведничко име, ќе добие праведничка награда.

42 И кој ќе напои еден од овие најбезначајните само со чаша студена вода во име на ученик, вистина ви велеам, нема да ја загуби својата награда.“
18,5,10
25,40
Мк 9,41

11 И кога ги заврши Исус овие заповеди кон дванаесетте Свои ученици, замина оттаму за да поучува и да проповеда по нивните градови.
11,1
7,28

Праїеници од Јован Крстїиїел
(Лк 7,18-35)

2 А Јован, штом чу во затворот за Христовите дела, испрати двајца свои ученици

3 и му рече: „Ти ли си Оној што треба да дојде или да чекаме друг?“

4 Исус им одговори и рече: „Одете и кажете му на Јован што слушате и што гледате:

5 слепи прогледуваат и сакати проодуваат; лепрозни се очистуваат и глуви прослушуваат; мртви воскреснуваат и на бедните им се проповеда Евангелието.
3,11
5 Мојс 18,15

6 И блажен е оној што не се соблазнува поради Мене.“
8,3
Ис 26,19
29,18
35,5
35,6
42,7,18
61,1
Лк 4,18

7 А кога си отидоа овие, Исус почна да му зборува на народот за Јован: „Што сте излегле да видите во пустината? Трска ли, што се лулее од ветрот?“
13,57
Јн 6,61

8 Но, што излеговте да видите? Човек ли, облечен во меки алишта? Ете, оние што носат меки алишта, по царски палати се.
7
3,1,5-6

9 Па, што излеговте да видите? Пророк ли? Да, ви велеам, и повеќе од пророк!
9
14,5
16,14

10 Зашто тој е оној за кого е напишано: „Ете, Јас го праќам Мојот ангел пред лицето Твое; тој ќе го приготви патот Твој пред Тебе.“
10
2 Мојс 23,20
Мал 3,1
Мк 1,2
Лк 1,76
7,27
Јн 3,28

11 Вистина ви велеам: меѓу родените од жена не се јавил поголем од Јован Крстител, но најмалиот во царството небесно е поголем од него!
12
Лк 16,16

12 А од деновите на Јован Крстител па до сега, царството небесно насила се зема и силните го грабаат,

13 зашто сите Пророци и Законот прокуваа до доаѓањето на Јован.

14 И, ако сте подготвени да го прифатите, тој е Илија, кој треба да дојде.
14
17,3,10-13
Мал 3,23

15 ⁵ Мојс 29,3
Ис 32,3
Пс 115,6
Лк 8,8
Откр 2,7

¹⁵ Кој има уши да слуша, нека чуе!“
¹⁶ „А со кого да го споредам овој род? Тој личи на деца што седат по пазариштата, па им довикуваат на своите другари

18 ^{3,4}
^{9,10-11}
Лк 1,15

¹⁷ и велат: „Ви свиревме и не игравте; ви пеевме жални песни и не плачевте.“
¹⁸ Зашто дојде Јован, кој не јаде, ниту

19 ^{8,20}
^{9,11,14}
Лк 15,1-2

пие, а тие велат: „Демон има во Него.“
¹⁹ Дојде Синот Човечки, Кој јаде и пије, и велат: „Еве човек ненаситен и пияница, пријател на цариници и грешници.“ Но мудроста се оправда преку своите дела.“

20 ^{13,58}
Дан 9,13
Јн 15,24

Грешни градови

(Лк 10,13–15)

²⁰ Тогаш почна Исус да ги укорува градовите во кои се извршија повеќето Негови чуда, бидејќи не се покајаа.

21 ^{15,21}
Ис 23,1-8
Ез 26
Мк 8,22
Лк 6,17

²¹ „Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Витсаидо! Ако во Тир и Сидон беа

23 ^{10,15}
Лк 10,12

чуда, што станаа кај вас, тие одамна би се покајале во вреќиште и пепел;

25 ^{10,42}
13,11
Дан 2,3-13,18-19
Јн 7,48-49
1 Кор 1,17-29

²² но ви велама: на Тир и на Сидон ќе им биде полесно во судниот ден отколку вам!

27 ^{4,3}
16,17
21,37
24,36
28,18
Мк 14,36
Лк 2,49
Јн 1,18
3,35
10,15
20,17
Рим 8,14-17,29
Фил 2,9

²³ И ти, Капернауме, што си се воздигнал до небото, до небото ќе бидеш спуштен; зашто, ако во Содом се беа извршиле чудата што станаа во тебе, тој и до ден денес ќе останеше.

²⁴ Но ви велама дека на земјата Содомска ќе ѝ биде полесно на судниот ден, отколку тебе.“

Исусовиот ѝовик

(Лк 10,21–22)

²⁵ Во тоа време, откако продолжи Исус, рече: „Те прославувам, Оче, Господи на небото и на земјата, зашто си го скрил тоа од мудрите и разумните, а си им го открил на децата!

²⁶ Да, Оче, зашто таква беше волјата Твоја.

²⁷ Сè ми е предадено од Мојот Отец и никој не Го познава Синот, освен Отецот; ниту Отецот Го познава некој освен Синот, и кому што сака Синот да Го открие.

²⁸ Дојдете кај Мене сите изморени и обременети и Јас ќе ве успокојам;

²⁹ Земете го Мојот јарем на себе и поучете се од Мене, бидејќи сум кроток и смирен по срце, и ќе најдете мир за душите ваши;

³⁰ Зашто јаремот Мој е благ и бремето Моје е лесно.“

Прашања околу саботата

(Мр 2,23–28; Лк 6,1–5)

12 Во тоа време, една сабота, Исус минуваше преку нивите, а учениците Негови огладнеа, па почнаа да кинат класје и да јадат.

² Фарисеите, штом го видоа тоа, Му рекоа: „Ете, учениците Твои го прават она што не треба да се прави во сабота!“

³ А Тој им рече: „Не сте ли читале што направи Давид, кога огладне тој и оние што беа со него?

⁴ Како влезе во домот Божји, ги изеде лебовите од жртвеникот, што не требаше да ги јаде ни тој, ниту оние што беа со него, туку само свештениците.

⁵ Или, не сте ли читале во Законот дека во саботен ден свештениците ја нарушуваат саботата и пак не се виновни?

⁶ Но Јас ви велама дека тука е Оној Кој е поголем од храмот;

⁷ и, ако знаевте што значи: „Милост сакам, а не жртва“, немаше да ги осудувате невините;

⁸ Зашто Синот Човечки е господар и на саботата.“

Исус исцелува човек со исушена рака

(Мр 3,1–6; Лк 6,6–11)

⁹ И штом замина оттаму, дојде во синагогата нивна.

¹⁰ И ете, таму беше еден човек, кој имаше исушена рака. И за да Го обвинат, Го прашаа Исус: „Допуштено ли е во сабота да се лекува?“

¹¹ А Тој им рече: „Кој е тој од вас, ако има една овца и таа падне во саботен ден во јама, што не ќе ја прифати и извади?

¹² А колку ли, пак, човекот е поскап од една овца!? И така во сабота е допуштено да се прави добро.“

28
Ер 31,25
Пс 34,18
51,23-30

29
5,5
Ер 6,16
Изреки 3,17
Дела 15,10
Гал 5,1
Јк 1,21

30
51,26-27
1 Јн 5,3

12,1
2 Мојс 20,8

2
2 Мојс 34,21
5 Мојс 5,14
Јн 5,10

3-4
1 Сам 21,2-7

4
3 Мојс 24,5-9

6
12,41-42

7
9,13
1 Сам 15,22
Ос 6,6
Јн 5,16-17

8
8,20

10
Лк 11,54
20,20
Јн 8,6

11
5 Мојс 22,4
Лк 14,5

12
6,26
10,31
Јн 5,9
9,14

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

14 ^{27,1} ^{Мк 11,18} ^{Јн 5,16-18} ¹³ Тогаш му рече на човекот: „Испружи ја раката!“ И тој ја испружи. И таа стана здрава како и другата.

15 ^{Мк 3,7-10} ^{Лк 6,17-19} ¹⁴ А фарисеите, штом излегоа, се договорија како да Го погубат. Но Исус кога разбра, се оддалечи оттаму.

17
1,22

Божејиот Избраник

18-21 ^{Ис 42,1-4} ¹⁵ И тргна по него многу народ и Тој ги исцели сите.

21 ^{Рим 15,12} ¹⁶ И им забрани да разгласуваат за Него.

22 ^{8,29} ^{9,27-33} ¹⁷ За да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој вели:

23 ^{1,1} ^{Јн 4,29} ^{7,26} ¹⁸ „Ете Го слугата Мој; Него Го избрав, Мојот возљубен, што го благоволи Мојата душа. Ќе го положам Духот Свој над Него и на народите ќе им објави правда;

24 ^{9,34} ^{2 Цар 1,2} ^{Мк 3,22} ^{Јн 10,19-21} ¹⁹ Нема да се кара, ниту ќе вика, и никој нема да го чуе гласот Негов по крстопатите.

25 ^{9,4} ²⁰ Трските прекршени нема да ги докрши, ниту запалените светила ќе ги угасне, додека не го доведе судот до победа.

²¹ И во Неговото име народите ќе ја положат својата надеж.“

Исус и Велзевул

(Мр 3,20-30; Лк 11,14-23)

²² Тогаш доведоа кај Него еден бесомачен од зол дух, кој беше слеп и нем; и го излекува, така што слепонемиот прогледа и проговори.

²³ И сиот народ се чудеше и велеше: „Да не е Овој Христос, синот Давидов?“

²⁴ А фарисеите, штом го чуја тоа, рекоа: „Тој не ги истерува демоните на друг начин освен преку Велзевул, началникот на демоните!“

²⁵ Но Исус, знаејќи ги нивните помисли, им рече: „Секое царство, ако се раздели, запустува; и секој град или дом, ако се раздели на противни групи, ќе пропадне.

²⁶ И ако сатаната изгонува сатана, тој се поделил сам против себе; тогаш како може да се запази царството негово?

²⁷ И ако Јас ги истерувам демоните преку Велзевул, синовите ваши, преку кого ги изгонуваат? Затоа тие ќе ви бидат судии.

²⁸ Ако, пак, Јас истерувам демони со Духот Божји, тоа значи дека до вас дошло царството Божјо.

²⁹ Или, како може да влезе некој во куќата на силен човек и да му ја плени покуќнината, ако најнапред не го врзе силниот, па дури тогаш да му ја ограби куќата?

³⁰ Кој не е со Мене, против Мене е; и кој не собира со Мене, тој растура.

³¹ Затоа ви велам: секој грев и хула ќе им се прости на луѓето, но хулата против Светиот Дух нема да им се прости на луѓето.

³² И ако некој каже збор против Синот Човечки, ќе му се прости; но ако каже нешто против Светиот Дух, нема да му се прости ни на овој, ни на оној свет.“

Според дрвојо - и ѓлодовише!

(Лк 6,43-45)

³³ „Или, ако насадите добро дрво и плодот ќе му биде добар; а ако насадите лошо дрво и плодот ќе му биде лош; зашто по плодот се познава дрвото.

³⁴ Змиски рожби! Како можете да говорите добро, кога сте лоши? Зашто устата го зборува она што излегува од преполнетото срце.

³⁵ Добриот човек од доброто сокровиште изнесува добро, а лошиот човек од лошото сокровиште - лошо.

³⁶ И ви велам дека за секој лош збор, што ќе го изговораат луѓето, ќе одговараат на судниот ден;

³⁷ зашто по зборовите свои ќе бидеш оправдан, и по зборовите свои ќе бидеш суден.“

Знакој на Јона

(Мтв 16,1-4; Мр 8,11-12; Лк 11,29-32)

³⁸ Тогаш некои од книжниците и фарисеите одговорија и рекоа: „Учителе, сакаме да видиме знак од Тебе!“

³⁹ А Тој им одговори и рече: „Лукав и прелјуботворен род бара знак; но нема да му се даде знак освен знакот на пророкот Јона;

⁴⁰ зашто, како што Јона беше во утробата на китот три дни и три ноќи, така и Синот Човечки ќе биде во срцето на земјата три дни и три ноќи.

28

3,2,16
8,29
Мк 1,15
Дела 10,38

29

Ис 49,24-25
Мк 3,27
Јн 12,31

30

13,30
Мк 9,40
Лк 9,50

31

2 Мојс 34,9
Мк 3,28-29
1 Тим 1,13
1 Јн 5,16

32

8,20
Лк 12,10
Јн 8,21
Евр 6,4-6
10,26-31

33-34

33

7,16-20
Лк 6,44

34

3,7
15,18
23,33
Лк 3,7

36

Изреки
10,14
Јк 2,20
3,2,5-6

37

Лк 19,22

38

16,1
Суп 6,17
Јн 6,30
1 Кор 1,22

39

16,4
5 Мојс
32,5,20
Лк 11,29
Дела 2,40
Фил 2,15

40

8,20
Јона 2,1

41 <sup>Ез 3,6-7
Јона 3,5,8</sup> ⁴¹ Ниневјаните ќе излезат на суд со овој род и ќе го осудат, зашто тие се покајаа од проповедта на Јона; а ете, тука има поголем од Јона.

42 <sup>12,6
1 Цар 10,1-10,24
Јн 6,35</sup> ⁴² И царицата јужна ќе излезе на суд со овој род и ќе го осуди; зашто таа дојде од крај земја за да ја чуе мудроста на Соломон, но ете, тука е многу поголем од Соломон.“

43 <sup>8,29
Ис 13,21-22</sup> ⁴³ „Кога нечистиот дух ќе излезе од човекот, минува преку безводни места, барајќи спокој и не го наоѓа;

За нечистиите духови

(Лк 11,24-26)

44 <sup>Лк 8,2
Јн 5,14
3 Птр 2,20</sup> ⁴⁴ тогаш ќе рече: „Да се вратам во мојот дом, откаде што излегов.“ И штом дојде го наоѓа празен, изметен и уреден.

45 <sup>3 Мојс 10,4
5 Мојс 33,9
Јн 7,3,5</sup> ⁴⁵ Тогаш оди и доведува други седум духови, полоши од себе, и штом ќе влезат, таму и ќе живеат; и последната состојба на тој човек станува полоша од првата. Така ќе биде и со овој пакосен род.“

46 ^{Лк 2,49-50} ⁴⁶ Додека му зборуваше на народот, мајка Му и браќата Негови стојеа надвор и сакаа да зборуваат со Него.

47 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁴⁷ Некој Му кажа: „Ете, мајка Ти и браќата Твои стојат надвор и сакаат да зборуваат со Тебе.“

48 <sup>7,21
8,21-22
10,37
Лк 11,
27-28</sup> ⁴⁸ Тој му одговори на оној што Му зборуваше и рече: „Која е Мојата мајка и кои се Моите браќа?“

49 <sup>13,2
Лк 5,1-3</sup> ⁴⁹ И покажувајќи со рака на учениците Свои рече: „Еве ја Мојата мајка и еве ги Моите браќа!“

Вистинското семејство на Исус

(Мр 3,31-35; Лк 8,19-21)

⁵⁰ Зашто кој ја исполнува волјата на Мојот небесен Отец, Кој е на небесата, тој Ми е брат, и сестра, и мајка.“

Параболи за Божјото царство

(Мр 4,1; Лк 8,4)

13 Излегувајќи тој ден од куќата, Исус седна покрај морето.

² И се собра околу Него многу народ, така што Тој влезе во кораб и седна, а сиот народ стоеше на брегот.

⁶ 12,50. Параболи се приказните што ги кажувал Исус, како појаснување на Своите поуки.

Парабола за сејачој

(Мр 4,2-9; Лк 8,5-8)

³ И им говореше многу во параболи, велелјќи: „Ете, излезе сејач да сее;

⁴ и кога сееше, едни зрна паднаа покрај патот; долеташа птици и ги исколваа.

⁵ Други паднаа на каменито место, каде што немаше многу земја, и набргу проникнаа, зашто земјата не беше длабока.

⁶ Но, штом изгреа сонцето, тие свенаа, па, бидејќи немаа корен, се исушија.

⁷ Некои паднаа во трње и израсна трњето и ги задуши.

⁸ Други паднаа на добра земја и дадоа добар плод; едно сто, друго шеесет, а трето триесет.

⁹ Кој има уши да слуша, нека чуе.“

Целта на параболиите

(Мр 4,10-12; Лк 8,9-10)

¹⁰ И кога се приближија до Него учениците, Му рекоа: „Зошто им зборуваш во парабола?“

¹¹ А Тој им одговори и рече: „Зашто вам ви е дадено да ги знаете тајните на царството небесно, а ним не им е дадено.“

¹² Кој има ќе му се даде и ќе му се преумножи; а кој нема, ќе му се земе и она што го има.

¹³ Затоа им зборувам во параболи, зашто гледаат и не видат; слушаат и не можат да чујат, ниту пак, разбираат;

¹⁴ и над нив се исполнува пророштвото на Исаија, кој вели: „Со уши ќе чуете и нема да разберете, со очи ќе гледате и нема да видите;

¹⁵ срцето на овие луѓе закоравело и со ушите тешко слушаат; и ги затвориле очите свои за да не можат никогаш со очите да видат и со ушите да чујат и со срцето да разберат, та да се покајат и да ги исцелам.“

¹⁶ Вашите, пак, очи се блажени, бидејќи гледаат и ушите ваши - бидејќи слушаат;

¹⁷ зашто вистина ви велам: многу пророци и праведници сакаа да видат што

3
Мк 4,2-3

6
Јк 1,11

8
Јн 15,8,16

11
1 Кор 2,10
Ефес 3,3-4

12
25,29
Мк 4,25
Лк 8,18
19,26

13
Ер 5,21
Лк 8,10

14-15
Ис 6,9-10
Мк 4,12
Дела 28,
26-27

15
Јн 12,40

16
Лк 10,23

17
Лк 10,24
Јн 8,56
Ефес 3,5
1 Птр 1,
10-12

20 гледате вие, и не видоа, и да чујат што
Дела 17,11
I Сол 1,6
слушате вие, и не чуја.“

22 *Објаснување на ѝпараболаѝа
за сејачоѝ*

6,24
Мк 4,19
I Тим 6,6-9
(Мр 4,13-20; Лк 8,11-15)

23 ¹⁸ „Вие, пак, чујте ја параболатата за се-
Јн 15,8,16
Гал 5,22
јачот.

¹⁹ Кај секого, што го слуша словото за
царството и не го разбира, доаѓа лука-
Мк 4,26
виот и го граба посеаното во срцето не-
гово; ете, тоа означува посеаното по-
крај патот.

30 ²⁰ А посеаното на камен е оној што го
Јн 15,6
слуша словото и веднаш со радост го
прима;

²¹ но нема во себе корен и е непосто-
јан: дојдат ли неволји или гонење зара-
ди словото, веднаш отстапува.

²² Посеаното, пак, во трње е оној што
го слуша словото, но грижите од овој
свет и примамливото богатство го заду-
шуваат словото и тоа останува без род.

²³ А посеаното на добра земја е оној
што го слуша словото и го разбира, и
дава плод: еден сто, друг шеесет, а трет
триесет.“

Парабола за каколоѝ

²⁴ И друга парабола им кажа, велејќи:
„Царството небесно прилега на човек
што посеал добро семе на својата нива.

²⁵ Но, додека спиеја луѓето, дојде не-
говиот непријател и посеја меѓу житото
какол, па си отиде.

²⁶ А кога израсна растението и донесе
плод, тогаш се појави и каколот.

²⁷ И кога дојдоа слугите на стопанот,
му рекоа: „Господаре, нели добро семе
посеа на нивата своја? Од каде сега,
пак, овој какол во неа?“

²⁸ А тој им рече: „Непријателот го на-
прави тоа!“ Слугите, пак, му рекоа: „Са-
каш ли да одиме и да го исплевиме?“

²⁹ Но тој им рече: „Не, да не би, кор-
нејќи го каколот, да искорнете заедно
со него и жито;

³⁰ оставете нека расте и едното и дру-
гото, до жетвата; а по жетвата ќе им
кажам на жетварите: соберете го најна-

пред каколот и врзете го во снопови, за
да се изгори; а, житото приберете го во
мојата житница.““

Парабола за синајовоѝо зрно

(Мр 4,30-32; Лк 13,18-19)

³¹ И друга парабола им кажа, кога ре-
че: „Царството небесно прилега на си-
напово зрно, кое човек го зел и го посе-
ал на нивата своја;

³² Тоа е најмало од сите семиња, но
кога ќе израсне, поголемо е од сите гр-
мушки, па станува дури и дрво, така
што птиците небески долетуваат и зас-
тануваат на неговите гранки.““

Парабола за квасецоѝ

(Лк 13,20-21)

³³ И друга парабола им кажа: „Цар-
ството небесно прилега на квасец, што
го зема жена и го клава во три мери
брашно, дури не скисне сето.““

Зоѝиѝо Исус зборува во ѝпараболи

(Мр 4,33-34)

³⁴ Сето ова му го зборуваше Исус на
народот во параболи и без параболи не
им говореше ништо;

³⁵ за да се исполни реченото преку
пророкот кој вели: „Со параболи ќе ја
отворам устата Своја; ќе ги искажам
тајните од создавањето на светот.““

*Значењето на ѝпараболаѝа за
каколоѝ*

³⁶ Тогаш Исус го остави народот и
влезе во една куќа. А учениците се при-
ближија до Него и Му рекоа: „Протол-
кувај ни ја параболатата за каколот на
нивата!““

³⁷ А Тој им одговори и рече: „Сејачот
на доброто семе е Синот Човечки.

³⁸ Нивата е овој свет; доброто семе -
тоа се синовите на царството, а каколот
- синовите на лукавиот;

³⁹ Непријателот, пак, што го посеа, е
ѓаволот; жетвата е крајот на светот, а
жетварите се ангелите.

⁴⁰ И така, како што се собира плевата
и се гори во оган, така ќе биде и при
крајот на овој свет.

31
17,20
Лк 17,6

32
Ез 17,23
31,6
Пс 104,12
Дан 4,9,18

33
Лк 13,21
I Кор 5,6
Гал 5,9

35
Пс 78,2

36
15,15
Мк 4,10
7,17

37-38
I Кор 3,9

37
8,20

38
I Јн 3,10

39
3,12
Јоил 4,13
Откр
14,15-16

40
3,10
Мк 13,27
Јн 15,6

41 <sup>Соф 1,3
Откр 21,8</sup> ⁴¹ Ќе испрати Синот Човечки Свои ангели и ќе ги соберат сите причинители на гревот од Неговото царство, и оние што вршат незаконски дела,

42 <sup>8,12
Дан 3,6
Откр 20,15</sup> ⁴² и ќе ги фрлат во вжарена печка; таму ќе има плач и крцкање со заби.

43 <sup>11,15
Суд 5,31
Дан 12,3</sup> ⁴³ Тогаш праведниците ќе заблескаат како сонце во царството на нивниот Отец. Кој има уши да слуша, нека чуе!“

44 *Парабола за скриеното богајство*
<sup>19,21
Изречи 4,7</sup> ⁴⁴ „Царството небесно прилега уште и на богатство скриено во нива, кое го нашол човек и прикрил, па, од радост за него, отишол и продал сè што имал, и ја купил таа нива.“

49 <sup>13,40-41
25,32</sup> ⁴⁹ па, штогм најде едно зрно скапоцен бисер, оди и продава сè што има и го купува.“

50 ^{13,42} *Парабола за бисерот*

51 ^{15,10} ⁴⁵ „Царството небесно прилега и на трговец, кој бара убави бисери;

52 ^{5,17} ⁴⁶ па, штогм најде едно зрно скапоцен бисер, оди и продава сè што има и го купува.“

Парабола за мрежата

⁴⁷ „Царството небесно прилега, исто така, и на мрежа, која се фрла во морето и уловува секакви риби;

⁴⁸ и кога ќе се наполни, ја извлекуваат на брегот и седнуваат, па добрите риби ги собираат во садови, а лошите ги фрлаат.

⁴⁹ Така ќе биде и при крајот на светот: ќе излезат ангелите и ќе ги одделат лошите од праведните,

⁵⁰ и ќе ги фрлат во вжарена печка: таму ќе има плач и крцкање со заби.“

Заклучок

⁵¹ И ги праша Исус: „Дали го разбравте сето ова?“ Тие Му одговорија: „Да, Господи!“

⁵² А Тој им рече: „Затоа секој книжник, кој се научил за царството небесно, прилега на домаќин што изнесува од своето сокровиште ново и старо.“

Исус се враќа во Назарет

(Мр 6,1-6; Лк 4,16-30)

⁵³ И, откако ги кажа Исус овие параболы, си замина оттаму.

⁷ 14,1. Во оригиналниот текст стои „тетрарх“, т.е. владетел над четирите области.

⁵⁴ А штогм дојде во Својот роден крај, го поучуваше народот во синагогите нивни. И сите се чудеа и велееа: „Од каде кај Него ваква мудрост и моќ?“

⁵⁵ Нели е Овој син на дрводелецот? Мајка Му нели се вика Марија, и браќата Негови - Јаков и Јосија, Симон и Јуда?“

⁵⁶ И сестрите Негови не се ли сите меѓу нас? Од каде, пак, сето тоа кај Него?“

⁵⁷ И се соблазнија заради Него. А Исус им рече: „Нема пророк без чест, освен во земјата негова и во домот негов.“

⁵⁸ И не направи таму многу чуда поради нивното неверие.

Смртта на Јован Крстител

(Мр 6,14-29; Лк 9,7-9)

14 Во тоа време гласот за Исус дојде и до Ирод четворовласникот⁷,

² кој им рече на своите потчинети: „Тоа е Јован Крстител; тој воскреснал, па затоа и стануваат чуда преку него!“

³ Зашто Ирод, кога го фати Јован, го врза и го фрли во затвор заради Иродијада, жената на брат му Филип;

⁴ бидејќи Јован му велеше: „Не доликува да биде твоја!“

⁵ И сакаше да го убие, но се плашеше од народот, зашто го сметаа за пророк.

⁶ А кога му беше роденден на Ирод, ќерката на Иродијада играше пред гостите и му угоди на Ирод;

⁷ затоа тој ѝ се заколна дека ќе ѝ даде што и да побара.

⁸ И таа, подучена од мајка си, рече: „Дај ми ја овде на чинија главата на Јован Крстител!“

⁹ И се загрижи царот; но, заради заклетвата и гостите свои, нареди да ѝ ја дадат.

¹⁰ Па прати, та ја отсекоа главата на Јован во затворот.

¹¹ И ја донесоа главата негова на чинија и ѝ ја дадоа на девојката, а таа ја однесе на мајка си.

54
2,23
Лк 4,16
Јн 7,15

55
12,46
27,56
Лк 3,23
Јн 1,45
6,42

57
16,14
Јн 4,44

58
8,10
17,19

14,1
16,14
Лк 3,1-19
23,6-12,15

3-4
3 Мојс
18,16
20,21

3
Лк 3,19-20

5
21,26
Лк 1,76

12 ¹² Учениците, пак, негови, дојдоа, го земаа неговото тело и го погребгаа; па отидоа и му јавија на Исус.

14 ^{9,36}
^{15,32} *Исус нахранува над илјад илјади луѓе*
(*Мр 6,30-44; Лк 9,10-17; Јн 6,1-14*)

16-20 ² Цар 4,
⁴²⁻⁴⁴ ¹⁷⁻²¹
^{15,34-38} Штом го чу тоа Исус, замина оттаму со кораб во пусто место, Сам; а народот, штом дозна за тоа, тргна по Него пеш од градовите.

19 ^{26,26}
^{Мк 6,41}
^{Јн 11,41}
^{17,1} ¹⁴ И кога излезе Исус, виде многу свет; и се смилува над нив и ги излекува нивните болни.

20 ² Моје
^{16,4,12}
^{Пс 78,29} ¹⁵ А на стемнување се приближија до Него учениците Негови и рекоа: „Местото е пусто, а и доцна е веќе; пушти го народот да оди по селата и да си купи храна.“

23 ^{Мк 1,35}
^{Јн 6,15} ¹⁶ Но Исус им рече: „Нема потреба да одат; дајте им вие да јадат!“

25 ^{Јов 9,8} ¹⁷ А тие Му рекоа: „Ние имаме само пет леба и две риби.“

¹⁸ Тој им рече: „Донесете Ми ги тукка!“

¹⁹ И откако му заповеда на народот да седне по тревата, ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги прекрши и им ги даде лебовите на учениците, а учениците - на народот.

²⁰ И јадеа сите и се наситија; и кренаа дванаесет кошери полни со останати парчиња.

²¹ А оние што јадеа беа околу пет илјади мажи, покрај жените и децата.

Исус оди во ѿвршинаџа на водаџа

(*Мр 6,45-52; Јн 6,15-21*)

²² И веднаш ги повика Исус учениците Свои да влезат во кораб и да минат на другата страна пред Него, додека Тој да го распушти народот.

²³ Па штом го распушти народот, Тој се искачи на планината за да се помоли насамо. И таа вечер остана таму Сам.

²⁴ А коработ беше веќе на сред море и брановите го удираа, зашто ветрот дуваше спротивно.

²⁵ Но на четвртата стража⁸ преку ноќта, дојде Исус кај нив, одејќи по морето.

²⁶ А учениците, штом Го видоа како оди по морето, се уплашија и рекоа: „Тоа е привидение!“ и од страв извикаа.

²⁷ Но Исус веднаш почна да зборува со нив и им рече: „Не бојте се! Јас сум, не плашете се!“

²⁸ А Петар, одговарајќи Му, рече: „Господи, ако си Ти, заповедај да дојдам кај Тебе по водата!“

²⁹ И Исус му рече: „Дојди!“ Па штом излезе од коработ, Петар тргна по водата за да оди кај Исус;

³⁰ но, кога го виде силниот ветар, се уплаши, почна да тоне и извика: „Господи, спаси ме!“

³¹ Исус веднаш му подаде рака, го фати и му рече: „МалOVERНИКУ, зошто се посомнева?“

³² И кога влегоа во коработ, ветрот престана.

³³ А оние што беа во коработ Му пристапија, Му се поклонија и рекоа: „Навистина, Ти си Синот Божи!“

Исус исцелува во џенисаретскиот крај

(*Мр 6,53-56*)

³⁴ Па откако преминаа, дојдоа во земјата џенисаретска.

³⁵ Луѓето од тоа место, штом Го познаа, разгласија по целата таа околина и ги донесоа кај Него сите болни.

³⁶ И Го молеа да се допрат барем до крајот од Неговата облека; и тие што се допреа, се излекуваа.

Исус ги оѿфрла човечкиџе обичаи

(*Мр 7,1-13*)

15 Тогаш пристапија кон Исус ерусалимските книжници и фарисеи, велејќи:

² „Зошто учениците Твои не го запазуваат преданието на старите? Зошто не си ги мијат рацете кога јадат леб?“

³ А Тој им одговори и рече: „Па зошто и вие ја престапувате Божјата заповед заради вашето предание?“

⁴ Зашто Бог заповедал и рекол: ‚Почитувај ги татко си и мајка си‘, и ‚кој

26
Лк 24,37

31
6,30
8,26

32
Мк 4,39

33
8,29
Дела 8,37
Рим 1,4
Евр 4,14

36
9,20-22
Лк 6,19

15,2
2 Моје
30,18-21
Лк 11,38
Гал 1,14
Кол 2,8

4
19,19
2 Моје
20,12
21,17
3 Моје 20,9
5 Моје 5,16
Мк 7,10
Лк 18,20
Ефес 6,2

⁸ 14,25. Меѓу 3 и 6 часот наутро.

7 говори лошо против таткото свој или мајка си, со смрт да се казни‘.

6,2
23,13

8-9 А вие велите: „Ако некој му рече на татка си или на мајка си: она, со што би можел да се ползуваш од мене, е ветено

Ис 29,13

8 за Господ‘,

6 тогаш тој може да не го почитува својот татко или својата мајка! Така ја нарушивте заповедта Божја заради вашето предание!

12,34
Пе 78,36-37

9 Лицемери, добро пророкувал за вас

5,20
Кол 2,22

11 Исаија, велеејќи:

12,34

13 „Овој народ се приближува до Мене со устата своја и со усните Ме почитува, а срцето негово стои далеку од Мене;

Ис 51,7-7

Лк 13,6-9

Јн 15,2

14 но напразно Ме почитува, зашто проповеда човечки повелби.“

23,16,19,24

Лк 6,39

Рим 2,19

Што го осквернува човекој?

(Мр 7,14-23)

Мк 4,13

10 И како ги повика луѓето, им рече: „Слушајте и разберете!

11 Не го осквернува човекот она што влегува во устата, туку она што излегува од устата, тоа го осквернува човекот.“

Рим 1, 29-30

1 Кор 6, 9-10

Гал 5,19-21

1 Петр 4,3

Откр 21,8

12 Тогаш Неговите ученици Му се приближија и рекоа: „Знаеш ли дека фарисеите, штом го чуја тој збор, се соблазнија?“

13 А Тој, одговарајќи им, рече: „Секоја садница, што не ја насадил Мојот Отец небесен, ќе се искорне;

14 оставете ги: тие се слепи водачи на слепи: а кога слеп води слеп, обата ќе паднат во јама.“

15 Петар, пак, Му одговори и рече: „Објасни ни ја оваа парабола.“

16 А Исус им рече: „Ама вие, уште ли не сфаќате?“

17 Уште ли не разбирате дека сè што влегува во устата, минува преку стомакот и се исфрлува надвор?“

18 А она што излегува од устата, иде од срцето и тоа го осквернува човекот;

19 зашто од срцето излегуваат лоши помисли, убиства, прељубодејства, блудства, кражби, лажни сведоштва, хули;

20 тоа го осквернува човекот. А јадењето со неизмени раце не го осквернува човекот.“

Верајна на една Хананејка

(Мр 7,24-30)

21 И кога излезе оттаму Исус, замина во земјата Тирска и Сидонска.

22 И ете, една жена Хананејка, излезе од оние краишта, повика кон Него, велеејќи: „Смилиувај ми се, Господи, Сине Давидов! Керка ми жестоко ја мачи демон.“

23 Но Тој не ѝ одговори ниту збор. И пристапувајќи до Него, учениците Негови Го молеа и велеа: „Отпушти ја, зашто вика по нас.“

24 А Тој одговори и рече: „Јас сум пратен само кај загубените овци на домот израелски.“

25 Но таа, кога пристапи, Му се поклониле и велеше: „Господи, помогни ми!“

26 Тој, одговарајќи ѝ рече: „Не е добро да се земе лебот од децата и да се фрли на куќињата.“

27 Но таа Му рече: „Да, Господи, но и куќињата јадат од трошките што паѓаат од трpezата на нивните господари.“

28 Тогаш Исус одговори и рече: „О, жено, голема е твојата вера; нека ти биде по желбата твоја!“ И во тој час оздраве керката нејзина.

Исус исцелува многу народ

(Мр 7,31)

29 Штом замина оттаму, Исус дојде кај Галилејското Море, се искачи на гората и седна таму.

30 И дојде кај Него многу народ, кој имаше со себе куци, слепи, неми, фатени и многу други, и ги положија пред нозете на Исус, и Тој ги исцели,

31 така што народот се восхитуваше гледајќи како неми зборуваат, фатени оздравуваат, куци се движат и слепи прогледуваат и Го прославуваше Бога Израелов.

Исус нахранува над

четири илјади души

(Мр 8,1-10)

32 А Исус, кога ги повика учениците Свои, рече: „Жал ми е за луѓето, зашто три дни веќе стојат кај Мене и немаат што да јадат; да ги распуштам гладни, не би сакал, за да не премалеат по патот.“

22

9,27

Мк 10,

47-48

Лк 18,

38-39

23

Лк 11,8

24

10,5-6

26

7,6

27

Лк 16,21

28

8,10,13

29

Мк 7,31

30

11,5

19,2

21,14

31

8,3

11,4-5

Мк 7,37

32

9,36

14,15

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

33 ² Цар 4,43 ³³ Но учениците Негови Му рекоа: „Каде ќе земеме толку леб во пустина-ва за да нахраниме толку народ?“

34-38 ^{14,17-21} ^{Мк 6,33-44} ^{Лк 9,13-17} ^{Јн 6,9-13} ³⁴ Исус ги прапа: „Колку лебови имате?“ А тие одговорија: „Седум и неколку риби.“

36 ¹ Кор 11,24 ³⁵ Тогаш му заповеда Исус на народот да поседне по земјата.

37 ² Цар 4,44 ^{Пс 78,29} ^{Мк 8,20} ³⁶ И земајќи ги седумте лебови и рибите, благодари, ги прекрши и им ги даде на учениците Свои, а учениците - на народот.

16,1 ^{12,38} ^{22,15,35} ³⁷ И јадеа сите и се наситија; и кренаа останати парчиња седум полни кошници.

4 ^{12,39} ³⁸ А оние што јадеа беа четири илјади мажи, покрај жените и децата.

6 ^{Лк 12,1} ¹ Кор 5,6-8 ^{Гал 5,9} ³⁹ Па, штом го распушти народот, влезе во кораб и пристигна во Магдалските предели.

Фарисеиџе бараат знак

(Мр 8,11-13; Лк 12,54-56)

16 Тогаш пристапија кон Исус фарисеите и садукееите и, испуштувајќи Го, побараа да им покаже чудо од небото.

² Тој, одговарајќи им, рече: „Навечер велите: „Ќе биде ведро, зашто небото е црвено“;

³ а наутро: „денес ќе има невреме, зашто небото е матно.“ Лицемери, изгледот на небото можете да го распознавате, а знаците на времињата не можете?

⁴ Род лукав и прелуботворен бара знак, но знак нема да му се даде освен знакот на пророкот Јона.“ Па оставајќи ги, си замина.

За квасецот на фарисеиџе

(Мр 8,14-21; Лк 12,1-6)

⁵ И преоѓајќи на спротивната страна, учениците Негови забораваја да земат леб.

⁶ Исус им рече: „Внимавајте и чувајте се од квасецот фарисејски и садукеејски!“

⁷ А тие помислија во себе и си рекоа: „Тоа е што не зедовме леб!“

⁸ Но Исус ги разбра и им рече: „Маловерни, зошто мислите во себе дека не сте зеле леб?“

⁹ Уште ли не разбирате и не помните за петте леба на пет илјади души, и колку кошени собравте?

¹⁰ Ниту за седумте леба на четири илјади души, и колку кошници собравте?

¹¹ Како не разбирате дека не ви зборував за леб: „Чувајте се од квасот фарисејски и садукеејски!“

¹² Тогаш разбраа дека Тој им беше рекол да се пазат не од лебниот квас, туку од учењето фарисејско и садукеејско.

Сведоштво на Петар

(Мр 8,27-30; Лк 9,18-21)

¹³ И кога дојде Исус во областа на Кесарија Филипова, ги прапа учениците Свои и рече: „Што велат луѓето, кој е Синот Човечки?“

¹⁴ Тие одговорија: „Едни дека е Јован Крстител, други дека е Илија, а некои дека е Еремија или дека е еден од пророците.“

¹⁵ А Тој им рече: „А вие, што мислите, Кој сум Јас?“

¹⁶ Симон Петар одговори и рече: „Ти си Христос, Синот на живиот Бог.“

¹⁷ Тогаш Исус му одговори и рече: „Блажен си ти, Симоне, сине Јонин, зашто тело и крв не ти го открија тоа, туку Мојот Отец, Кој е на небесата.“

¹⁸ А Јас тебе ти велам: ти си Петар и на тој камен⁹ ќе ја изградим црквата Своја, и вратите на пеколот нема да ја надвладаат.

¹⁹ И ќе ти ги дадам клучевите од небесното царство, и што ќе сврзеш на земјата, ќе биде сврзано на небесата; а што ќе разврзеш на земјата, ќе биде разврзано и на небесата.“

²⁰ Тогаш Исус им заповеда на учениците Свои да не кажуваат никому дека Тој е Христос.

⁹ 16,18. Игра на зборови, зашто и Петар значи камен. Сепак, личното име е „Петрос“, а втората именка е „петра“.

8
6,30-31
Мк 4,13

9
14,13-21
15,38

10
Мк 8,1-9

11
16,6

13
8,20

14
5 Мојс
18,15
Мк 6,14-15
Лк 7,16,39
9,7-8
24,19
Јн 4,19

16
4,3
14,33
Јн 6,69

17
Рим 7,5
Гал 1,16

18
Јн 1,42
1 Петр 1,1
3,19

19
Ис 22,22

20
8,4

21 *Исус ѝ навесѣува Својата смрт и воскресение*
(Мр 8,31–33; Лк 9,22)

17,12,22-23
20,17-19
27,63
Лк 13,
32-33
Дела 10,40
1 Кор 15,
3-4

23
4,10

24
4,19
10,38
Лк 14,27

25
10,39
Лк 17,33
Јн 12,25-26

27
8,20
Пс 62,13
Изреки
24,12
Рим 2,6
2 Сол 1,7

28
10,23
24,30,34
26,64

17,1
26,37
Јн 21,2

2
28,3
Дан 7,9
3 Птр 1,
16-18

3
11,14
2 Моје 33
5 Моје
18,15,18
1 Цар 19,
9-14

Христовото преобращение

(Мр 9,2–9; Лк 9,28–36)

17 А по шест дни Исус ги зеде со Себе Петар, Јаков и брат му Јован, и ги изведе на висока гора сами;

² и се преобрази пред нив; и лицето Негово светна како сонце, а алиштата Му станаа бели како светлина.

³ И ете, им се јавија Мојсеј и Илија, кои разговараа со Него.

⁴ Тогаш Петар Му одговори на Исус и рече: „Господи, добро ни е да бидеме овде; ако сакаш ќе направам тука три колиби: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија.“

⁵ Додека уште говореше, ете, ги засе-ни светол облак; и се чу глас од облакот кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син, во Кого е Мојата волја; Него послушајте Го!“

⁶ И кога го чуја тоа учениците, паднаа ничкум и многу се уплашија.

⁷ Но Исус, штом се приближи, се допре до нив и им рече: „Станете и не плашете се!“

⁸ А тие, кога ги подигнаа очите, не видоа никој друг освен Исус.

⁹ Исус им заповеда и рече: „Никому не кажувајте што видовте додека Синот Човечки не воскресне од мртвите!“

За Илија

(Мр 9,11–13)

¹⁰ Потоа учениците Негови Го прашаа, говорејќи: „Зошто, пак, книжниците велат дека најнапред треба да дојде Илија?“

¹¹ Исус им одговори и рече: „Илија ќе дојде порано и ќе уреди сè;

¹² но ви велаа дека Илија веќе дојде и не го познаа, туку му направија сè што сакаа; така и Синот Човечки ќе пострада од нив.“

¹³ Тогаш учениците разбраа дека Тој им зборува за Јован Крстител.

Исус ослободува од демони

(Мр 9,14–29; Лк 9,37–43)

¹⁴ Кога дојдоа кај народот, пристапи кон Него еден човек, кој падна на колена

¹⁵ и рече: „Господи, смилувај се на мојот син, зашто при нова месечина го напаѓа зол дух и се мачи многу; често паѓа во оган и често - во вода;

¹⁶ го одведов кај Твоите ученици, но тие не можеа да го излекуваат.“

¹⁷ А Исус одговори и рече: „О, роде безверен и развратен! До кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете Ми го тука!“

4
5 Моје
16,13

5

3,17
2 Моје
13,21
19,16
24,15-16
40,34-35
1 Цар 8,
10-12
Ис 42,1
Дела 1,9
3 Птр 1,17

6

27,54

9

8,4
8,20

10-11

Мал 3,
23-24

11

19,28

12

11,14
20,17-19
Лк 1,17

13

11,10-14

14

Мк 1,40
10,17

17

12,39
5 Моје
32,5,20
Дела 2,40
Фил 2,15

18 8,29
15,28
Мк 1,25
5,8
Јн 4,52-53

18 И му нареди Исус на демонот и тој излезе од момчето; и тоа оздраве во тој час.

19 Тогаш учениците пристапија кон Исус насамо и Му рекоа: „Зошто не можевме ние да го истераме?“

20 13,58
21,21
Мк 11,
22-23
1 Кор 13,2

20 А Исус им рече: „Заради вашето безверие: зашто, вистина, ви велам, ако имате вера колку синапово зрно, ќе ѝ речете на оваа планина: „Премести се одовде таму! И таа ќе се премести, и ништо нема да биде за вас невозможно.“

21 Мк 9,29

21 (Овој, пак, род се истерува само со молитва и пост.)“

22-23 17,12
20,17-19
2 Сам
24,14

22-23

Исус повторно ѝ најавува Својата смрт и воскресение

(Мр 9,30-32; Лк 9,43-45)

22 Дела 10,40

22

24 2 Мојс
38,26

24 А кога беа во Галилеја, Исус им рече: „Синот Човечки ќе биде предаден во раце човечки,

27 5,29
Рим 14,13
1 Кор 8,13

27 и ќе Го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.“ И тие многу се нажалија.

За храмовниот данок

18,1 24 А кога пристигнаа во Капернаум, му пристапија на Петар оние што собираа дидрахми и му рекоа: „Учителот ваш не плаќа ли дидрахми¹⁰?“

25 Тој одговори: „Плаќа.“ И кога влезе дома, Исус го испревари и рече: „Како ти се чини, Симоне? Земните цареви од кого земаат царина или данок? Од своите синови или од туѓи?“

26 Петар Му одговори: „Од туѓите.“ Исус му рече: „Значи, синовите не плаќаат;

27 но, за да не ги соблазниме, отиди до морето, фрли јадица и првата риба што ќе се улови, земи ја; и, кога ќе ѝ ја отвориш устата, ќе најдеш статир¹¹; земи го и подај им го за Мене и за себе!“

Кој е најголем?

(Мр 9,33-37; Лк 9,46-48)

18 Во тој час се приближија учениците до Исус и рекоа: „Кој е најголем во царството небесно?“

10 17,24. Дидрахми - данок што се плаќал за одржување на храмот.

11 17,27. Статир - монета вредна две дидрахми.

12 18,6. Соблазнување значи наведување на грев.

2 И Исус повика едно дете, го постави меѓу нив

3 и им рече: „Вистина ви велам, ако не се промените и не бидете како деца, нема да влезете во царството небесно:

4 кој ќе биде понизен како ова дете, тој е најголем во царството небесно;

5 и кој прима такво дете во Моје име, Мене Ме прима.“

За соблазнувањата

(Мр 9,42-48; Лк 17,1-2)

6 „Кој ќе соблазни¹² едно од овие мали, за него е подобро да му се обеси воденички камен на вратот и да потоне во морска длабочина.

7 Тешко му на светот од соблазни, зашто соблазните треба да дојдат; но тешко му на оној човек, преку кого доаѓа соблазната.

8 Ако те соблазнува раката твоја или ногата твоја, отсечи ја и фрли ја од себе: подобро е за тебе да влезеш во животот без една рака или нога, отколку со двете раце и двете нозе да бидеш фрлен во вечниот оган;

9 и ако те соблазнува окоото твоје, извади го и фрли го од себе: подобро е за тебе да влезеш во животот со едно око, отколку да ги имаш и двете очи, а да бидеш фрлен во огнениот пекол.“

Парабола за загубената овца

(Лк 15,3-7)

10 „Гледајте да не презрете едно од овие мали, зашто, ви велам, нивните ангели на небесата секогаш го гледаат лицето на Мојот Отец небесен.

11 (Зашто Синот Човечки дојде да го бара и спаси загубеното.)

12 Што мислите? Ако некој има сто овци и една од нив се загуби, нема ли да ги остави деведесет и деветте в планина и да појде да ја бара загубената овца?

13 Па, ако ја најде, ве уверувам дека ќе се радува за неа повеќе отколку за деведесет и деветте незагубени.“

2
19,13-14

3
5,20
Лк 18,17

4
23,12

5
10,40
Лк 9,48
Јн 13,20

6
5,29

8-9
5,29-30
7,14
25,46

10
Дела 12,15
Евр 1,14

11
Лк 19,10
1 Тим 1,15

12
Ез 34,16

14 ¹⁴Така и вашиот Отец небесен не сака да загинае ниедно од овие, маливе.“
Јн 6,39

15 *Ако ти згреши ближниот*
Лк 17,3
 Гал 6,1

¹⁵„Ако згреши против тебе братот твој, оди и искарај го насамо; ако те послуша, си го придобил брата си;

¹⁶ако не те послуша, поведи со себе уште еден или двајца, па со устата на двајца или тројца сведоци нека се потврди секој збор;
5 Мојс 19,15
 Јн 8,17
 2 Кор 13,1
 1 Тим 5,19

¹⁷ако, пак, не ги послуша и нив, кажи ѝ на црквата; па, ако и црквата не ја послуша, тогаш нека ти биде тој како незнабожец и цариник.“
Рим 16,17
 1 Кор 5,11

18 ¹⁸„Вистина ви вела: сè што ќе сврзете на земјата, ќе биде сврзано и на небото; и сè што ќе разврзете на земјата, ќе биде разврзано и на небото.“
16,19
 Јн 20,23

19 *Заедничка молиџва*
7,7
 Јн 15,7,16
 1 Јн 3,22

¹⁹Пак ви вела: ако двајца од вас се согласат на земјата да молат за нешто, што и да било, ќе им биде дадено од Мојот Отец небесен;

²⁰зашто, каде се двајца или тројца собрани во Мое име, таму сум и Јас среди нив.“
28,20
 Јн 16,23

21 *Брајско ипросјување*
6,12
 Лк 17,4
 23,34

(Лк 17,4)

²¹Тогаш Петар пристапи кон Него и рече: „Господи, колкупати да му простам на брата си, кога ќе згреши против мене? До седумпати ли?“

²²Исус му одговори: „Не ти вела до седум, туку до седумдесетпати по седум.“
5,39,44-45
 1 Мојс 4,24
 Ефес 4,32
 1 Сол 5,15

Парабола за немилосрдниот слуга

²³„Затоа царството небесно прилега на царот кој побарал да ја расчисти сметката со своите слуги.

²⁴Кога почна да ја расчистува сметката, доведоа кај него еден што му должеше десет илјади таланти;

²⁵па, бидејќи немаше со што да плати, господарот негов нареди да го продадат него, и жена му, и децата негови, и сè што имаше, за да наплати.

²⁶Тогаш тој слуга падна пред него на колена и му се поклонуваше говорејќи:

„Господаре, стрпи се спрема мене и сè ќе ти платам.“

²⁷А господарот на тој слуга се смилува, го пушти и му го прости долгот.

²⁸Слугата, пак, штом излезе, најде еден од другарите свои, кој му должеше сто денарии, и кога го фати, го давеше и му велеше: „Врати ми го долгот!“

²⁹Тогаш неговиот другар падна ничкум пред нозете негови, го молеше и велеше: „Стрпи се спрема мене и сè ќе ти исплатам!“

³⁰Но тој не сакаше, туку отиде и го фрли во затвор, додека не му го исплати долгот.

³¹Другарите, пак, негови, кога видоа што се случи, многу се огорчија, па отидоа и му кажаа на својот господар за сè што се случи.

³²Тогаш господарот негов го повика и рече: „Зол слуго, јас ти го простив целиот долг, зашто ми се молеше;

³³не требаше ли и ти да се смилуваш над својот другар, како што се смилував и јас над тебе?“

³⁴И се разгневи господарот негов, па го предаде на мачители, додека не му го исплати целиот долг.

³⁵Така и Мојот Отец небесен ќе постапи со вас, ако секој од вас не му прости од срце на брата си.“

За разводот

(Мр 10,1-12; Лк 16,18)

19 Кога ги заврши Исус тие зборови, тргна од Галилеја и пристигна во пределите јудејски, отаде Јордан.

²По Него појде многу народ и Тој ги исцели таму.

³И дојдоа кај Него фарисеите што Го искушуваа, па Му рекоа: „Може ли човек да ја остави жената своја за каква и да било причина?“

⁴Тој им одговори и рече: „Не ли сте читале, дека Оној што ги создаде во почетокот, маж и жена ги создаде, и рече:

⁵„Затоа ќе остави човек татко и мајка и ќе се прилепи до жената своја и ќе бидат обата едно тело.“

⁶Па така, тие веќе не се двајца, туку едно тело. А Бог што соединил човек да не разделува.“

27
Лк 7,42

34
Лк 12,
 58-59

35
6,14-15
 Мк 11,25
 Лк 23,34
 Кол 3,13

19,1
7,28

2
12,15

3
16,1
 Лк 11,54
 Јн 8,6

4
1 Мојс 1,27
 5,2

5
1 Мојс 2,24
 1 Кор 6,16
 Ефес 5,31

6
1 Кор 7,10

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

7 ^{5,31} ⁵ Мојс 24,1 ⁷ Тие Му рекоа: „Зошто тогаш Мојсеј заповеда да ѝ даде мажот разводно писмо и да ја напушти?“

9 ^{5,32} ^{Лк 16,18} ¹ Кор 7, 10-11 ⁸ Тој им одговори: „Заради вашите жестоки срца Мојсеј ви дозволи да ги оставате жените свои; но во почетокот не беше така.“

10 ¹ Кор 7,1 ⁹ Јас, пак, ви велам: оној што ќе ја остави својата жена, освен заради прелуба, и се ожени со друга, тој извршува прелуба; и оној, што ќе се ожени со напуштена, исто така прелубодејствува.“

11 ¹ Кор 7,17 ¹¹ Штом ги чу младиот човек овие зборови, си отиде нажален, бидејќи имаше голем имот.

12 ¹ Кор 7,1.7-8. 32-34 ¹² А Исус им рече на учениците Свои: „Вистина, ви велам, богат мачно ќе влезе во царството небесно;“

13 ^{Лк 9,47} ¹ Тим 4,14 ¹³ Но Тој рече: „Секој не може да го прифати ова учење, туку само оние на кои им е дадено;“

15 ^{Мк 10,16} ¹⁵ И уште ви велам: полесно ѝ е на камилата да мине низ иглени уши, отколку на богатиот да влезе во царството Божјо.“

16 ^{Лк 10,25} ¹⁶ Кога го чуја тоа учениците, многу се зачудија и рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?“

17 ³ Мојс 18,5 ^{Ез 18,21} ^{Лк 10,28} ^{Јк 2,10} ¹⁷ Исус, ги погледна и им рече: „За луѓето тоа не е можно, но за Бога сè е можно.“

Исус ги благословува децата
(*Мр 10,13-16; Лк 18,15-17*)

18-19 ^{15,4} ² Мојс 20,12-16 ³ Мојс 19,18 ⁵ Мојс 5,16-20 ^{Рим 13,9} ¹⁸ Тогаш кај Него доведоа деца, за да ги положи рацете над нив и да се помолни, а учениците им забрануваа.

¹⁴ Но Исус рече: „Оставете ги децата и не пречете им да доаѓаат кај Мене, зашто на такви е царството небесно.“

¹⁵ И откако ги положи рацете над нив, Исус си отиде оттаму.

За боѓатиоот млад човек
(*Мр 10,17-31; Лк 13,30; 18,18-30*)

¹⁶ И ете, еден човек, кога пристапи до него, Му рече: „Учителе добар, какво добро треба да направам за да имам живот вечен?“

¹⁷ А Тој му одговори: „Зошто Ме нарекуваш добар? Само Еден е добар¹³. А ако сакаш да влезеш во животот, запазувај ги заповедите.“

¹⁸ Тој Му рече: „Кои?“ А Исус одговори: „Не убивај, не прелубодејствувај, не кради, не сведочи лажно;“

¹⁹ почитувај ги татка си и мајка си; сакај го ближниот свој како себеси!“

²⁰ Младиот човек Му рече: „Сето тоа сум го запазил уште од детството; што ми е уште потребно?“

²¹ Исус му кажа: „Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај го имотот свој и раздели го на сиромаси, и ќе имаш богатство на небото; па дојди и врви по Мене!“

²² Штом ги чу младиот човек овие зборови, си отиде нажален, бидејќи имаше голем имот.

²³ А Исус им рече на учениците Свои: „Вистина, ви велам, богат мачно ќе влезе во царството небесно;“

²⁴ и уште ви велам: полесно ѝ е на камилата да мине низ иглени уши, отколку на богатиот да влезе во царството Божјо.“

²⁵ Кога го чуја тоа учениците, многу се зачудија и рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?“

²⁶ Исус, ги погледна и им рече: „За луѓето тоа не е можно, но за Бога сè е можно.“

²⁷ Тогаш Петар одговори и Му рече: „Ете, ние оставивме сè, и по Тебе одиме: што ќе стане, со нас?“

²⁸ А Исус им рече: „Вистина ви велам дека вие што врвите по Мене, во новиот свет, кога Синот Човечки ќе седне на престолот на славата Своја, ќе седнете и вие на дванаесет престоли и ќе судите над дванаесетте Израелови колена;“

²⁹ и секој што ќе остави куќа, или брат, или сестра, или татко, или мајка, или жена, или деца, или ниви, заради Моето име, ќе наследи стопати повеќе и ќе добие живот вечен.

³⁰ Но мнозина први ќе бидат последни, а последните први.“

**Парабола за
работниците во лозје**

20 „Зашто царството небесно прилега на домаќин, кој излегол наутро рано да изнајми работници за своето лозје.“

21
^{5,3.48}
^{6,20}
^{Кол 3,1-2}

22
^{Лк 12,}
¹⁵⁻²¹

23
^{Мк 10,23-}
²⁷
^{Лк 18,}
²⁴⁻²⁷

24
¹ Кор 1,26

26
¹ Мојс 18,14
^{Ер 32,17}
^{Зах 8,6}
^{Јов 42,2}
^{Лк 1,37}

27
^{4,20.22}

28
^{8,20}
^{Дан 7,22}
^{Лк 22,30}
¹ Кор 6,2
^{Откр 3,21}
^{21,1.12}

29
^{Лк 14,26}

30
^{20,16}
^{Лк 13,30}

20,1
^{21,33}

¹³ 19,17. Во некои ракописи на ова место стои: „Никој не е добар освен Единниот Бог.“

4 ^{21,28} ^{Кол 4,1} ² Па, штом се спогоди со работниците по денариј на ден, ги прати во лозјето свое.

8 ³ ^{Мојс 19,13} ⁵ ^{Мојс 24,15} ³ Потоа, кога излезе околу третиот¹⁴ час и виде други како стојат на пазариштето без работа,

15 ^{6,23} ^{Мк 7,22} ^{Рим 9, 19-21} ⁴ им рече: „Одете и вие во моето лозје, па што е право, ќе ви дадам.“ И тие отидоа.

16 ^{19,30} ^{Мк 10,31} ^{Лк 13,30} ⁵ Пак излезе околу шестиот и деветтиот¹⁵ час и направи исто.

⁶ А околу одинаесеттиот¹⁶ час одново излезе и најде други, како стојат без работа, и им рече: „Зошто стоите тука цел ден без работа?“

⁷ Тие му одговорија: „Никој не нè повика.“ А тој им рече: „Одете во моето лозје.“ (И што е право ќе добиете.)

⁸ А кога се стемни, господарот на лозјето му рече на својот настојник: „Повикај ги работниците и плати им, почнувајќи од последните па до првите.“

⁹ И дојдените околу одинаесеттиот час добија по денариј.

¹⁰ А кога дојдоа првите, помислија дека ќе примат повеќе; но и тие добија по денариј;

¹¹ и штом добија, негодуваа против господарот

¹² и велеа: „Оние последните работеа еден час, а ти ги изедначи со нас, што ја претрпевме тежината на денот и жегата.“

¹³ А тој им одговори и му рече на еден од нив: „Пријателе, не те онеправдувам: нели се погоди со мене за денариј?“

¹⁴ Земи си го своето и оди си; и на овој последниов, сакам да му дадам колку и тебе;

¹⁵ зар немам право да чинам со своето што сакам? Или ти е окоето завидливо, зашто сум дарежлив?“

¹⁶ Така ќе бидат последните први, а првите - последни; (зашто мнозина се повикани, но малкумина се избрани).“

14 20,3. Тоа е околу 9 часот наутро.

15 20,5. Околу 12 и 15 часот.

16 20,6. Околу 17 часот.

Исус ѝо ѝреѝѝаѝ ѝи навесѝѝува Својата смрѝ и воскресение

(Мр 10,32-34; Лк 18,31-34)

¹⁷ И кога се искачуваше Исус кон Ерусалим, ги зеде насамо дванаесетте ученици и по патот им рече:

¹⁸ „Ете, се искачуваме кон Ерусалим и Синот Човечки ќе им биде предаден на првосвештениците и книжниците, и ќе Го осудат на смрт,

¹⁹ и ќе Го предадат на незнабошците за да биде исмеан, и тепан, и распнат; и на третиот ден ќе воскресне.“

Чесѝољубие и висѝѝинско служење

(Мр 10,33-45; Лк 22,25-27)

²⁰ Тогаш пристани до Него мајката на Заведевите синови, заедно со своите синови и, поклонувајќи Му се, Го молеше нешто.

²¹ А Тој ѝ рече: „Што бараш?“ Таа Му одговори: „Заповедај овие мои два сина да седат до Тебе, едниот од десно, а другиот од лево во Твоето царство!“

²² Исус одговори и им рече: „Не знаете што барате! Можете ли да ја пиете чашата што ќе ја пијам Јас; или да се крстите со крштавањето со кое се крштавам Јас?“ Тие Му одговорија: „Можеме.“

²³ И им рече: „Чашата Моја ќе ја пиете, и со крштавањето, со кое се крштавам Јас, ќе се крстите, но да се седи на Мојата десна или лева страна, тоа не зависи од Мене; таму ќе седнат оние за кои е подготвено од Мојот Отец.“

²⁴ И десетте, штом го чуја тоа, негодуваа против двајцата браќа.

²⁵ Но Исус ги повика и им рече: „Знаете дека кнезовите народни владеат над народите, и управниците господарат над нив;

²⁶ меѓу вас, пак, нека не биде така; а кој меѓу вас сака да биде поголем, нека ви биде слуга;

²⁷ и кој сака меѓу вас да биде прв, нека ви служи;

18
7,22-23
16,21

19
26,2
Лк 24,7-46
Дела 10,40
1 Кор 15,4

20
27,56

21
19,28

22
6,39,42
Ис 51,17-23
Ер 25,15-29
Јн 18,11

23
24,36
26,39

25
Лк 22,
24-27

26
Мк 10,
43-44

27
Мк 9,35
Јн 13,4-15

28 <sup>8,20
Ис 53,10
Мк 10,45
Рим 5,6
1 Тим 2,6</sup> како што и Синот Човечки не дојде да Му служат, туку дојде да послужи и да го даде животот Свој за откуп на мнозина.“

30 *Исцелувањето на двајца слепи од Ерихон*

^{9,27} (Мр 10,46–52; Лк 18,35–43)

31 ^{11,5} И кога излегуваше од Ерихон, по Него врвеше многу народ.

32 <sup>8,3
9,29-30
Лк 10,33</sup> И ете, двајца слепи, седнати покрај патот, штом чуја дека минува Исус, извикаа и рекоа: „Смиливај ни се, Господи, Сине Давидов!“

21,1 <sup>Зах 14,4
Мк 11,1
14,13</sup> **31** А народот им заповеда да молчат; но тие уште посилено викаа и велеа: „Смиливај ни се, Господи, Сине Давидов!“

2 ^{1 Мојс 49,11} **32** Исус застана, ги повика и рече: „Што сакате да сторам за вас?“

4-5 ^{1,22} **33** Тие Му одговорија: „Да ни се отворат очите наши.“

5 <sup>11,29
Ис 62,11
Зах 9,9</sup> **34** И Исус се смилува и се допре до нивните очи, и веднаш им прогледаа очите нивни; и тие тргнаа по Него.

6 *Христовото свечено влегување во Ерусалим*

^{26,19} (Мр 11,1–11; Лк 19,28–40; Јн 12,12–19)

7 ^{Јн 12,14} **21** А кога приближија до Ерусалим и дојдоа до Витфагија, кај Маслиновата Гора, Исус испрати двајца ученици

<sup>1 Цар 1,33
2 Цар 9,13</sup>

2 и им рече: „Отидете во селоно, што е наспроти вас и веднаш ќе најдете врзана магарица и младо магаре со неа; одврзете ги и доведете Ми ги!“

3 А ако некој ви рече нешто, кажете му дека Му се потребни на Господа, и веднаш ќе ги прати.“

4 А сето тоа стана за да се исполни кажаното преку пророкот, кој вели:

5 „Кажете ѝ на ќерката Сионова: ете, твојот цар доаѓа кај тебе кроток, качен на магарица со младо магаре.“

6 Учениците отидоа и направиле така, како што им беше заповедал Исус.

7 Ги дотераа магарицата и младото магаре и ги кладоа одозгора алиштата свои, и Тој седна над нив.

8 А мнозина од народот ги постилаа по патот облеките свои; други, пак, се-

чеа гранки од дрвјата и ги постилаа по патот;

9 а народот што врвеше пред Него и по Него, викаше велејќи: „Осана на Синот Давидов! Благословен е Тој што доаѓа во името Господово! Осана на висините!“

10 И кога влезе во Ерусалим, целиот народ збунето прашуваше: „Кој е овој?“

11 А народот одговараше: „Овој е Исус, пророкот од Назарет галилејски.“

Изгонување на ѓрѓовциите од храмот

(Мр 11,15–19; Лк 19,45–48; Јн 12,12–16)

12 И влезе Исус во храмот Божји и ги истера сите што продаваа и купуваа во храмот, ги растури масите на менувачите и столовите на оние што продаваа гулаби,

13 и им рече: „Напишано е: ‚Домот Мој нека биде дом за молитва‘, а вие го направивте како разбојничка пештера.“

14 И дојдоа кај Него во храмот слепи и куци, и Тој ги излекува.

15 А првосвештениците и книжниците, гледајќи ги чудесните дела што ги направи Тој, и слушајќи ги децата како викаат во храмот и велат: „Осана на Давидовиот Син!“, се разгневија,

16 и му рекоа: „Слушаш ли што велат тие?“ А Исус им рече: „Да! Зар никогаш не сте читале: ‚Од устата на новороденчињата и од оние што цицаат Ти си приготвил пофалба?‘“

17 И кога ги остави, отиде надвор од градот, во Витанија, каде што преноќи.

Смоквајта што не дава плод

(Мр 11,12–14; 20–24)

18 А утредента, враќајќи се во градот, огладне;

19 и виде покрај патот смоква, па отиде до неа; откако не најде на неа ништо освен лисја, рече: „Од сега да нема плод на тебе до века!“ И смоквата веднаш се исуши.

20 Штом го видоа тоа, учениците се зачудија и рекоа: „Како веднаш се исуши смоквата!“

21 А Исус им одговори и рече: „Вистина, ви велам: ако имате вера и не се по-

9
23,39
Пс
118,25,26
Пс 148,1
Јов 16,19
Лк 13,35

10
2,3

11
5 Мојс
18,15
Лк 24,19
Јн 4,19
7,40
9,17
Дела 3,
22-23

12
Неем 13,
7-8
Јн 2,14-15

13
Ис 56,7
Ер 7,11

14
11,4
3 Мојс
21,18
2 Сам 5,8

15
4 Мојс
14,22

16
Пс 8,3
Јн 12,19

17
Мк 11,1,11
Лк 21,37

19
Ос 9,16
Лк 13,6-9

21
17,20
Лк 17,6
Јк 1,6

22 сомневате, не само тоа што стана со смоквата ќе го правите, туку, ако и на оваа планина ѝ речете - дигни се и фрли

се в море, ќе биде.

23 ^{7,7-8}
^{Мк 11,24} ^{7,29}
^{28,18} ²⁵ И сè што ќе побарате во молитва со вера, ќе добиете“

25 ^{21,32}
^{Лк 7,30}
^{Јн 3,27} **Прашања за Исусовиџе овластувања**
(*Мр 11,27-33; Лк 20,1-8*)

26 ^{14,5}
^{21,46} ²³ И кога дојде Тој во храмот и поучува-ваше, пристапија кон Него првосвештениците и старешините народни и рекоа:

28 ^{20,1,4}
^{Лк 15,11} „Со каква власт го правиш тоа и кој Ти ја дал таа власт?“

31 ^{6,10}
^{Лк 18,9-14} ²⁴ А Исус им одговори и рече: „И Јас ќе ве прашам нешто. Па, ако Ми одговорите, и Јас ќе ви кажам со каква власт го правам тоа.

32 ^{Лк 7,37-50}
^{19,1-10} ²⁵ Крштавањето Јованово од каде беше: од небото или од луѓето?“ А тие размислуваа меѓу себе и велее: „Ако кажеме - од небото, ќе ни рече: „Па зошто не му поверувавте?“

²⁶ А ако речеме: - од луѓето, се плашиме од народот, зашто сите го сметаа Јован за пророк.“

²⁷ И, одговарајќи Му на Исус, рекоа: „Не знаеме.“ А Тој им рече: „Ни Јас не ви кажувам со каква власт го правам тоа.“

Парабола за двајта сина

²⁸ „Што мислите за ова? Еден човек имаше два сина; па отиде кај првиот и му рече: „Сине, оди денес да работиш во моето лозје!“

²⁹ Тој одговори и рече: „Не сакам!“ но потоа се покаја и отиде.

³⁰ Дојде и кај вториот, и му го рече истото. Тој одговори и рече: „Ќе отидам, господаре.“ Но не отиде.

³¹ Кој од двајцата ја исполни татковата волја?“ Му одговорија: „Првиот.“ Тогаш Исус им рече: „Вистина ви велам дека цариниците и блудниците ќе ве испреварат во царството Божјо:

³² зашто дојде кај вас Јован по патот на праведноста и вие не му поверувавте, а цариниците и блудниците му поверуваа; вие, пак, иако видовте, не се предомисливте отпосле за да му поверувате.“

Парабола за немилосрдниџе лозари

(*Мр 12,1-12; Лк 20,9-19*)

³³ „Чујте друга парабола! Беше еден човек домаќин, кој насади лозје, го загради со плот, ископа бунар, направи кула и, откако им го предаде на лозарите, си отиде.

³⁴ И кога приближи времето за берба, тој ги испрати кај лозарите своите слуги за да му ги приберат плодовите.

³⁵ Но, лозарите, ги фатија неговите слуги, едниот го претепеа, другиот го убија, а третиот со камења го засипаа.

³⁶ Тој испрати сега други слуги, повеќе од првите; но и со нив постапија исто.

³⁷ Најпосле го испрати кај нив својот син, велејќи: „Ќе се засрамат од син ми.“

³⁸ Но лозарите, штом го видоа син му, си рекоа меѓу себе: „Овој е наследникот; ајде да го убиеме и да го присвоиме наследството негово.“

³⁹ Па, го фатија, го изведоа надвор од лозјето и го убија.

⁴⁰ Кога ќе дојде господарот на лозјето, што ќе им направи на тие лозари?“

⁴¹ Му одговорија: „Злосторниците ќе ги погуби, а лозјето ќе го даде на други лозари што ќе му ги даваат плодовите навреме.“

⁴² А Исус им рече: „Зар не сте читале во Книгите: „Каменот што го отфрлија сидарите, стана камен темелник: тоа е од Господ и чудесно е во очите наши.“

⁴³ Затоа ви велам дека царството Божјо ќе биде земено од вас и ќе се даде на народ што ги принесува неговите плодови.

⁴⁴ И кој падне врз тој камен, ќе се разбие; а врз кого тој ќе падне, ќе го здоби.“

⁴⁵ И слушајќи ги Неговите параболи, првосвештениците и фарисеите разбраа дека говори за нив,

⁴⁶ па гледаа да Го фатат; но се плашеа од народот, зашто Го сметаа за пророк.

Парабола за свадбајна на царевииџ син

(*Лк 14,15-24*)

22 И одговарајќи, Исус пак им говореше во параболи и рече:

33
Ис 5,1-2

34
22,3

35
22,6
23,37

36
22,4

37
Јн 3,16-17
1 Јн 4,9

38
Гал 4,7

39
Јн 19,17
Евр 13,12

42
Ис 28,16
Пс 118,
22-23
Дела 4,11
1 Птр 2,4-8

43
Дела 13,46

44
Мк 11,18
Лк 20,18
Рим 11,11

46
14,5
16,14
21,26

22,1
13,33

2 ^{8,11} „Царството небесно прилега на еден цар, кој направи свадба за својот син.

^{18,23} **3** И ги испрати своите слуги да ги повикаат поканетите на свадба; а тие не сакаа да дојдат.

^{21,34} **4** Потоа испрати други слуги и им рече: кажете им на поканетите: „Ете, приготвив јадење; јунците мои и сè што е угоено се заклани, и сè е готово; дојдете на свадбата!“

^{21,36} **5** Но, тие не сакаа да знаат за тоа, туку си отидоа: кој на нива, кој по трговија;

^{Лк 14,18} **6** ⁹ а некои, пак, ги фатија неговите слуги, ги исмејаа и ги убија.

^{Откр 19,7} **10** ^{9,9-13} ^{13,38,47} ¹² Штом чу за тоа царот, се налути, испрати своја војска и ги погуби убијците и им го изгоре нивниот град.

^{26,50} **13** ^{8,12} ¹⁴ Тогаш им рече на слугите свои: „Свадбата е готова, но поканетите не беа достоини.“

^{16,1} ^{Лк 11,54} **15** ¹⁰ Затоа одете по крстопатите и колкумина ќе најдете, поканете ги на свадба!“

^{16,1} ^{Лк 11,54} **16** ¹⁰ И излегоа слугите на крстопатите, ги собраа сите што ги најдоа - и лоши и добри; и се наполни свадбениот дом со гости.

³⁴⁻³⁵ **11** Кога влезе царот да ги види гостите, забележа еден необлечен во свадбени алишта.

¹² Па му рече: „Пријателе, како влезе овде, необлечен во свадбена руба?“ А тој молчеше.

¹³ Тогаш царот им рече на слугите: „Врзете му ги рацете и нозете, земете го и фрлете го во крајната темнина; таму ќе биде плач и крчкање со заби!“

¹⁴ зашто, мнозина се повикани, а малкумина избрани.“

Прашања за данокој

(Мр 12,13–17; Лк 20,20–26)

¹⁵ Тогаш фарисеите отидоа и се договорија како да Го фатат во некој збор.

¹⁶ И ги испраќаа кај Него своите ученици, заедно со некои Иродовци, кои Му говореа: „Учителе, знаеме дека си правичен и навистина ги учиш луѓето на патот Божји, и не се плашиш од никого, зашто не гледаш кој е кој;

¹⁷ затоа кажи ни; што мислиш: треба ли да се дава данок на царот или не?“

¹⁸ Но Исус го просре лукавството нивно и рече: „Што Ме искушувате, лицемери?“

¹⁹ Покажете Ми една пара од данокот.“ Тие Му донесоа еден денариј.

²⁰ И им рече: „Чиј е овој лик и потпис?“

²¹ Тие одговорија: „На царот.“ Тогаш им рече: „Подајте го царевото на царот, а Божјото на Бога!“

²² И штом го чуја тоа, тие занемаа и, оставајќи Го, си отидоа.

Прашања за воскресението

(Мр 12,18–27; Лк 20,27–38)

²³ Во истиот ден пристапија кон Него и садукците, кои велат дека нема воскресение, и Го прашаа, говорејќи:

²⁴ „Учителе, Мојсеј рече: „Ако умре некој без деца, тогаш брат му нека ја земе жената негова и нека му подигне потомство на својот брат!“

²⁵ Кај нас имаше седуммина браќа; првиот се ожени и умре; па, бидејќи немаше пород, ја остави жената своја на брата си;

²⁶ исто така направи и вториот, и третиот, дури и седмиот;

²⁷ а по сите нив умре и жената.

²⁸ При воскресението, на кого од седуммината ќе биде таа жена, бидејќи со сите живеела?“

²⁹ Исус им одговори: „Се лажете, зашто не ги познавате Писмата, ниту силата Божја;

³⁰ зашто при воскреснувањето луѓето ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат, туку ќе живеат како ангели Божји на небесата.“

³¹ А за воскреснувањето на мртвите, не сте ли читале што ви рекол Бог, Кој вели:

³² „Јас сум Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.“ Бог не е Бог на мртвите, туку на живите.“

³³ И народот, слушајќи го тоа, се восхитуваше на Неговата наука.

Најважната зајовед

(Мр 12,28–34; Лк 10,25–28)

³⁴ Кога фарисеите слушнаа дека ги посрами садукците, се здружија со нив.

21

6,24
Рим 13,7
1 Петр 2,17

22

16,4
22,33

23

Дела 4,1-2
1 Кор
15,12

24

1 Мојс 38,8
5 Мојс 25,5

30

Кол 1,12

32

2 Мојс 3,6
3,15-16
Дан 12,2
Дела 3,13

33

7,28
Јн 7,15

35 ^{16,1} И еден од нив, познавач на Законот, ^{5 Мојс 6,5} ^{Ис.Н. 22,5} ^{Ис.Н. 22,5} искушувајќи Го, запраша и рече:
36 „Учителе, која заповед е најголема во Законот?“
37 А Исус му одговори: „Возљуби Го Господа, својот Бог, со сето свое срце, и со сета своја душа, и со ситот свој разум;“
38 тоа е прва и најголема заповед;
39 а втората е слична на неа: „возљуби го својот ближен како себеси!“
40 На тие две заповеди се држат целиот Закон и Пророците.“

За Давидовиот син

(Мр 12,35–37; Лк 20,41–44)

41 И кога се собраа фарисеите, Исус ги прапа и рече:
42 „Што мислите за Христос? Чиј син е Тој?“ Му одговорија: „Давидов.“
43 Им рече: „Како тогаш Давид, преку Духот Го нарече Господ, велејќи:
44 „Му рече Господ на Мојот Господ: Седи од Мојата десна страна, додека не ги положам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои.“
45 И така, ако Давид Го нарече Господ, како тогаш може Тој да Му е син?“
46 И никој не можеше да Му одговори ниту збор, и од тој ден никој веќе не се осмели да Го прапа.

Исус ги укорува

книжниците и фарисеите

(Мр 12,38–39; Лк 11,37–52; 20,45–46)

23 Тогаш Исус му проповедаше на народот и на учениците Свои,
2 говорејќи: „На Мојсеевото седиште седнаа книжниците и фарисеите.
3 Затоа, сè што ќе ви кажат пазете и извршувајте; а според делата нивни не постапувајте, зашто тие говорат, но не извршуваат;
4 врзуваат бремиња тешки и мачни за носење и ги клаваат врз плеките на луѓето, а сами не сакаат ни со прет да ги помрднат.
5 И сите свои дела ги прават за да ги видат луѓето; ги прошируваат своите записи и ги продолжуваат ресите на својата облека;
6 сакаат прво место на гозбите и предни места во синагогите,

7 и поздрави по улиците, и да ги викаат луѓето „Раби!“

8 А вие немојте да се нарекувате „Раби“, зашто еден е вашиот Учител - Христос, а вие сте сите браќа.

9 И никого на земјата не викајте го свој Татко, зашто еден е вашиот Татко - Оној Небесниот;

10 и водачи немојте да се именувате, зашто еден е вашиот Водач - Христос.

11 Но, најголемиот меѓу вас да ви биде слуга;

12 зашто, кој се воздигнува, ќе биде понизен; а кој се понизува, ќе биде воздигнат.“

Осуда на лицемериите

(Мр 12,40; Лк 11,9–52; 20,47)

13 „Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, затоа што го затворате царството небесно пред луѓето; зашто, ниту вие влегувате, ниту ги пуштате да влезат оние што сакаат да влезат.

14 (Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто ги подјадувате домовите на вдовиците и лицемерно долго се молите; заради тоа ќе добиете поголема осуда.)

15 Тешко вам книжници и фарисеи, лицемери, зашто обиколувате по море и по копно за да добиете еден следбеник, и кога ќе успеете во тоа, тогаш го правите син на пеколот, двапати полош од вас.

16 Тешко вам, водачи слепи, кои велите: „Ако се заколне некој во храмот, не е ништо; но ако се заколне некој во злато на храмот, виновен е.“

17 Безумни и слепи! Што е поголемо: златото или храмот кој го осветува златото?

18 Исто така велите: „Ако некој се заколне во жртвеникот, ништо не е; но, ако некој се заколне во дарот што е на него, виновен е.“

19 Безумни и слепи! Што е посвето: дарот или жртвеникот што го осветува дарот?

20 А кој ќе се заколне во жртвеникот, се колне во него и во сè што е врз него;

21 и кој ќе се заколне во храмот, се колне во него и во Оној Кој живее во него;

9

6,9
Мал 2,10

10

Јн 13,13

11

18,4
20,26
Мк 9,34–35

12

Ис 2,9–17
Изреки 29,23
Лк 14,11
18,14
Јк 4,10

13

5,20
11,21
18,9
Ис 5,8–24
Ер 8,8
Мал 2,8
Лк 11,52

14

Мк 12,40

16

15,14
Јн 9,38–41
Рим 2,19

20

5,33–37

21

1 Цар 8,13

22 ^{5,34} и кој ќе се заколне во небото, се колне во престолот Божји и во Оној, што седи на него.
Ис 66,1

23 ³ Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто давате десеток од нане, копра и ким, а сте го оставиле најважното во Законот: праведноста, милоста и верата; ова требаше да го правите, а и она да не го оставате.
3 Моје 27,30
5 Моје 14,22
Ер 5,1
Амос 5,21
Лк 11,42
Рим 3,3

25 ^{Мк 7,4} Водачи слепи, вие комарецот го цедите, а камилата ја проголтувате!

26 ^{Јн 9,40} Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто ги чистите чашата и чинијата еднадвор, додека внатре тие се полни со грабеж и алчност.

27 ^{Дела 23,3} Слеп фарисеју, очисти ги чашата и чинијата најнапред внатре, за да бидат чисти и еднадвор.

28 ^{Лк 16,15} Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто многу личите на варосани гробови, што еднадвор изгледаат убаво, а внатре се полни со мртвечки коски и секаква нечистотија.

31-32 ^{Дела 7,52} Така и вие, еднадвор им се покажувате на луѓето како праведни, а внатре сте полни со лицемерност и беззаконие.“

33 ^{3,7} ^{12,34} Така и вие, еднадвор им се покажувате на луѓето како праведни, а внатре сте полни со лицемерност и беззаконие.“

34 ¹ Кор 12,28

35 *Објавијте на казнијата за лицемеријте*
(Лк 11,47-51)

²⁹ „Тешко вам книжници и фарисеи, лицемери, зашто им сидате гробници на пророците и ги украсувате спомениците на праведните,
³⁰ па велите: „Да живеевме во дните на нашите татковци, немаше да станеме нивни соучесници во крвта на пророците.“

³¹ А со тоа сведочите сами против себе, дека сте синови на оние што ги убиле пророците.

³² Дополнете ја и вие мерата на татковците ваши!

³³ Змии и рожби аспидини, како ќе побегнете од пресудата за во пеколот?

³⁴ Затоа, ете, Јас пракам кај вас пророци и мудреци и книжници; едни ќе убиете и распнете, а други ќе тепате по синагогите и ќе ги прогонуваат од град во град;

³⁵ за да падне врз вас сета праведна крв што е пролеана на земјата, од крвта

на праведниот Авел па до крвта на Захарија, синот на Варахија, кого го убивте меѓу храмот и жртвеникот.

³⁶ Вистина, ви велем: сето тоа ќе падне врз овој род!“

Исусова љубов кон Ерусалим

(Лк 13,34-35)

³⁷ „Ерусалиме, Ерусалиме, што ги убиваш пророците и со камења ги засипуваш испратените кај тебе! Колкупати сакав да ги соберам чедата твои, како квачката што ги собира пилињата свои под крилјата, а вие не сакавте.

³⁸ Ете, ви се остава пуст вашиот дом.

³⁹ Зашто ви велем: нема да Ме видите од сега додека не кажете: „Благословен е Оној, Кој иде во името Господово!““

Навесјување за разурнувањето на храмот во Ерусалим

(Мр 13,1-2; Лк 21,5-6)

24 И кога излезе Исус од храмот и си одеше, се приближија до Него учениците Негови за да Му ги покажат зградите на храмот.

² А Исус им рече: „Го гледате ли сето тоа? Вистина, ви велем: нема да остане тука ни камен на камен, а да не биде урнат.“

Неволји и ѿродонсџва

(Мр 13,3-13; Лк 21,7-19)

³ И кога седеше во Маслиновата Гора, дојдоа кај Него учениците Негови насамо и Му рекоа: „Кажни, кога ќе биде тоа, и каков ќе биде знакот за Твоето доаѓање и за крајот на светот?“

⁴ А Исус им одговори и рече: „Пазете се, да не ве излаже некој;

⁵ зашто многумина ќе дојдат во Мое име, говорејќи: „Јас сум Христос!“ и ќе прелажат мнозина.

⁶ Ќе слушате за војни и повици на војни. Гледајте да не се уплашите, зашто сето тоа треба да биде; но тоа уште не е крајот.

⁷ Зашто ќе се крене народ против народ, и царство против царство, и на разни места ќе има глад, помор и потреси;

⁸ а сето тоа е почеток на страдањата.

36
24,34

37
21,35
22,6
Дела 7,59

38
Ер 7,14
12,7
22,5
Пс 69,25
Јн 2,19-21

39
21,9
Пс 118,26
Лк 19,38

24,2
Лк 19,44

3
5,1
10,23
13,39
1 Кор 15,23
1 Сол 2,19
3,13
4,15
5,23

2 Сол 2,1,8
Јк 5,7-8
3 Птр 3,4,12
1 Јн 2,28

4
Ер 29,8
Откр 12,9

5
Ер 14,14

6
Дан 2,28

7
Ис 19,2
2 Лет 15,6

8
Ис 13,8
Ос 13,13
Јн 16,21
Рим 8,22
1 Сол 5,3
Откр 12,2

9 ⁹ Тогаш ќе ве предадат на мачење и ќе ве убијат; и ќе бидете мразени од сите народи, заради Моето име.

11 ^{7,15} ³ Птр 2,1 ¹⁰ Тогаш мнозина ќе се соблазнат и еден со друг ќе се предаваат и еден со друг ќе се мразат;

12 ^{Лк 18,8} ² Сол 2,3 ¹¹ многу лажни пророци ќе се појават и ќе прелажат мнозина;

13 ^{10,22,32} ¹² и бидејќи беззаконијата ќе се умножат, кај мнозина љубовта ќе олади.

14 ^{26,13} ^{28,19} ^{Мк 16,15} ^{Рим 10,18} ¹³ А кој ќе издржи до крај, тој ќе биде спасен.

14 ¹⁴ И ќе биде проповедано ова Евангелие за царството по целиот свет, за сведоштво на сите народи; и тогаш ќе дојде крајот.“

15 ^{Дан 9,27} ^{11,31} ^{12,11}

Гнаснийо̄ ѱусийо̄шник
(*Мр 13,14–23; Лк 21,20–24*)

17 ^{Лк 17,31} ¹⁵ „Па така, штом го видите гнаснийо̄ пустошник како стои на светото место, за кој зборува пророкот Даниел - кој чита нека разбере,

19 ¹ Мојс 19,26 ¹⁶ тогаш оние, што се наоѓаат во Јудеја, нека бегает по планините;

21 ^{Лк 23,29} ¹⁷ кој е на покрив нека не слегува да земе нешто од куќата своја;

21 ^{Дан 12,1} ^{Откр 7,14} ^{16,18} ¹⁸ и кој е на нива, нека не се враќа дома за да ги земе алиштата свои!

23 ^{Лк 17,21,23} ¹⁹ Но тешко на бремените и на доилките во тие дни!

24 ⁵ Мојс 13,2–4 ² Сол 2,3–4,9 ²⁰ Зато молете се да не стане бегањето ваше зиме или во сабота;

24 ²¹ зашто тогаш ќе има страдања, какви што немало од почетокот на светот па досега, ниту, пак, ќе ги има.

27 ^{8,20} ²² И ако не се скратат оние дни, никој не би се спасил; но заради избраните ќе се скратат тие дни.

²³ Тогаш, ако ви каже некој: „Еве, овде е Христос“ или „таму е“ - не верувајте!

²⁴ Зашто ќе се појават лажни месији и лажни пророци, и ќе покажат големи знаци и чуда, за да ги прелажат, ако е можно, дури и избраните.

²⁵ Ете, однапред ви кажав.

²⁶ И така, ако ви речат: „Ете, Тој е во пустината“ - не излегувајте; или, „ете, во тајна соба е“ - не верувајте!

²⁷ Зашто, како што молњата излегува од исток и се гледа дури до запад, така ќе биде доаѓањето на Синот Човечки.

²⁸ Зашто, каде што е мршата, таму се собираат и орлите.“

Враќањето на Синој Човечки

(*Мр 13,24–27; Лк 21,25–28*)

²⁹ „И веднаш, по маките на тие дни, сонцето ќе потемни и месечината нема да ја дава својата светлина, и ѕвезди ќе паѓаат од небото, и силите небески ќе се разнишаат.

³⁰ Тогаш ќе се јави на небото знакот на Синот Човечки и ќе се расплачат сите земни племиња, и ќе Го видат Синот Човечки како доаѓа на небесните облаци, со голема слава и сила;

³¹ и ќе ги испрати Своите ангели со силен трубен глас, и ќе ги соберат Неговите избраници од четирите ветра, од едниот до другиот крај на небесата.“

Споредба со смокваја

(*Мр 13,28–31; Лк 21,29–33*)

³² „Со смоквата направете споредба: штом ќе се подмладат нејзините гранки и пуштат лисја, знаете дека е близу летото;

³³ Така и вие, кога ќе го видите сето тоа, знајте дека е близу, пред вратата.

³⁴ Вистина ви велам: нема да мине овој род додека сето тоа не се исполни.

³⁵ Небото и земјата ќе минат, но зборовите Мои нема да минат.“

Деној и часој - нејознаји!

(*Мр 13,32–37; Лк 17,26–30; 34–36*)

³⁶ „А за тој ден и час никој не знае, ниту ангелите небесни, туку само Мојот Отец;

³⁷ но, како што беше во деновите на Ное, така ќе биде и при доаѓањето на Синот Човечки;

³⁸ зашто, како што во деновите пред потопот јадеа и пијеа, се женеа и се мажеа до оној ден кога Ное влезе во ковчегот,

³⁹ и не сфатија додека не дојде потопот и истреби сè - така ќе биде и доаѓањето на Синот Човечки.

⁴⁰ Тогаш ќе бидат двајца на нива: еден ќе биде земен, а другиот ќе биде оставен;

28
Јов 39,30
Лк 17,37
Јн 7,27

29
Ис 13,10
34,4
Амос 8,9

30
16,27
26,64
2 Мојс 19,16
19,16
34,5
Зах 12,10–12
Дан 7,13
7,14
Откр 1,7

31
13,41
5 Мојс 30,3–4
Неем 1,9
1 Сол 4,16

33
Јк 5,9
Откр 3,20

34
10,23
16,28
Ис 51,6

35
5,18
Пс 102,26

36
Зах 14,7
Мк 13,32,35
Дела 1,7

38
1 Мојс 7,7,13
3 Птр 3,6

39
1 Сол 5,3

42 ^{25,13} ^{Лк} ^{12,37,39-40} ^{1 Сол 5,1,6} ¹ две жени ќе мелат со рачна мелница: едната ќе биде земена, а другата ќе биде оставена.

43 ^{1 Сол 5,2,4} ^{Откр 3,3} Па така, бидете будни, зашто не знаете во кој час ќе дојде вашиот Господ.

45 ^{Пе 104,27} ^{105,21} ^{Лк 12,42} Знајте го и тоа: кога домаќинот на куќата би знаел во кој час ќе дојде крадецот, тој би останал буден и не би дозволил да му провалат во куќата.

47 ^{19,28} ^{25,21,23} Затоа и вие треба да бидете подготвени, зашто Синот Човечки доаѓа во часот кога не очекувате.“

48 ^{3 Петр 3,4} *Верни и неверни служилци*

(Лк 12,41-48)

50 ^{24,42} „Кој е, пак, тој верен и мудар слуга, кого ќе го постави господарот негов над слугите свои да им дава навреме храна?

51 ^{8,12} Блазе на тој слуга, кого, кога ќе дојде господарот негов, го наоѓа дека постапува така;

25,1 ^{Лк 12,} ³⁵⁻³⁶ ⁵ ^{24,48} ^{3 Петр 3,9} ⁶ ^{Лк 17,34} ^{1 Сол 5,2} ⁴⁷ вистина ви велам дека над целиот свој имот ќе го постави него.

⁴⁸ Ако, пак, тој слуга е лош и си рече во срцето свое: „Господарот мој уште за долго време нема да дојде“,

⁴⁹ па почне да ги тепа другарите свои и да јаде и пие со пијаниците,

⁵⁰ господарот на тој слуга ќе дојде во ден кога тој не го очекува, и во час што не го знае;

⁵¹ и ќе го исече на парчиња, и ќе му даде еднаква награда со лицемерите; таму ќе биде плач и крцкање со заби.“

Парабола за десетте девојки

25 „Тогаш царството небесно ќе заприлега на десет девојки, кои ги зедаа своите светилки и излегоа да го пречекаат младоженецот.

² Петте од нив беа мудри, а петте неразумни.

³ Неразумните ги зедаа светилките свои, но не понесоа со себе масло;

⁴ а мудрите, заедно со светилките, зедаа во садовите свои и масло;

⁵ и бидејќи младоженецот се забави, сите задремаа и заспаа.

⁶ А на полноќ се чу викање: „Еве го младоженецот, излезете да го пречекаате!“

⁷ Тогаш сите тие девојки станаа и ги приготвија своите светилки.

⁸ Неразумните, пак, им рекоа на мудрите: „Дајте ни од вашето масло, зашто нашите светилки гаснат.“

⁹ Мудрите им одговорија и рекоа: „Но, може да не ни стигне и нам и вам: подобро одете кај продавачите и купете си!“

¹⁰ А кога тие отидоа да купат, пристигна младоженецот и пригответените влегоа со него на свадбата, и вратите се затворија.

¹¹ Потоа дојдоа и другите девојки и викаа: „Господаре, господаре, отвори ни!“

¹² А тој им одговори и рече: „Вистина, ви велам: не ве познавам!“

¹³ И така, бидете будни, зашто не го знаете ни денот, ни часот, кога ќе дојде Синот Човечки.“

Парабола за таланти

(Лк 19,11-27)

¹⁴ „Зашто, Тој ќе постапи како човекот, кој тргнувајќи на пат, ги повика слугите свои и им го предаде својот имот;

¹⁵ и на едниот му даде пет таланти, на другиот два, на третиот еден, секому според способноста негова; и веднаш замина.

¹⁶ Оној што зеде пет таланти, отиде, ги употреби во работа и спечали други пет таланти;

¹⁷ и исто така и оној што зеде два таланта, спечали други два;

¹⁸ а оној, што доби еден талант, отиде и го закопа в земја и така ги сокри парите на својот господар.

¹⁹ По долго време дојде господарот на тие слуги и побара да му поднесат сметка.

²⁰ И кога пристапи оној што беше примил пет таланти, донесе уште други пет и рече: „Господаре, ти ми предаде пет таланти; ете, сум спечалил уште пет.“

²¹ Господарот му рече: „Убаво, добар и верен слуго! Во малку беше верен, над многу ќе те поставам; сподели ја радоста со својот господар!“

8
Изреки
13,9

10
24,44
Откр 19,7,9

11
Лк 13,25

12
7,23
Лк 13,27

13
24,36,42
Мк 13,33

14
Лк 19,12

19
18,23

21
19,28
Лк 12,44
16,10

23 ²² Дојде, исто така, и оној што беше примил два таланта и рече: „Господаре,

29 ти ми предаде два таланта, ете, со нив спечалив уште два.“

30 ²³ Господарот му рече: „Убаво, добар и верен слуго! Во малку беше верен, над многу ќе те поставам; сподели ја радоста со својот господар!“

31 ²⁴ Пристигна и оној што беше зел еден талант и рече: „Господаре, те знаев дека си жесток човек: жнееш каде што не си сеел, и собираш каде што не си велел,

32 ²⁵ па се уплашив и отидов, и го сокрив твојот талант в земја; ете ти го твоето.“

33 ²⁶ А господарот му одговори и рече: „Зол и мрзлив слуго! Ако си знаел дека жнеам, каде што не сум сеел, и собирам каде што не сум садел,

34 ²⁷ требаше моите пари да им ги дадеш на трговците, па кога ќе дојдам да си го приберам своето со добивка;

²⁸ земете го од него талантот и дајте му го на оној што има десет таланти;

²⁹ зашто секому, што има, ќе му се даде и преумножи, а од оној, што нема, ќе му се одземе и она што го има;

³⁰ а лошиот слуга фрлете го во крајна темнина: таму ќе биде плач и крцкање со заби.“ (Откако го рече тоа, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе.“)

Судниот ден

³¹ „А кога ќе дојде Синот Човечки во Својата слава и сите свети ангели со Него, тогаш ќе седне на престолот на славата Своја,

³² и ќе се соберат пред Него сите народи, па ќе ги оддели едни од други, како што ги одделува овците од козите;

³³ и ќе ги постави овците од Својата десна страна, а козите од левата.

³⁴ Тогаш Царот ќе им каже на оние што Му се од десната страна: „Дојдете, благословени од Мојот Отец; наследете го царството, подготвено за вас од почетокот на светот;

³⁵ зашто, гладен бев и Ми дадовте да јадам; жеден бев и Ме напоивте, странец бев и Ме примивте;

³⁶ необлечен бев и Ме облековте; болен бев и Ме посетивте; во затвор бев и дојдовте кај Мене.“

³⁷ Тогаш праведниците ќе Му одговорат и речат: „Господи, кога Те видовме гладен и Те нахранивме, или жеден и Те напоивме?“

³⁸ Кога те видовме странец и Те прибравме, или необлечен и Те облековме?“

³⁹ Кога Те видовме болен, или во затвор и Те посетивме?“

⁴⁰ А Царот ќе им одговори и ќе рече: „Вистина, ви велам: доколку сте го направиле тоа за еден од овие Мои најмали браќа, за Мене сте го направиле.“

⁴¹ Тогаш ќе им каже и на оние што се од левата страна: „Бегајте од Мене, проклети, во вечен оган, приготвен за ѓаволот и за неговите ангели!“

⁴² Зашто, гладен бев и не Ми дадовте да јадам; жеден бев и не Ме напоивте;

⁴³ странец бев и не Ме прибравте; необлечен бев и не Ме облековте; болен и во затвор бев и не Ме посетивте.“

⁴⁴ Тогаш и тие ќе Му одговорат и речат: „Господи, кога Те видовме гладен, или жеден, или странец, или необлечен, или болен, или во затвор - не Ти послуживме?“

⁴⁵ Тогаш ќе им одговори и рече: „Доколку не сте го направиле тоа за еден од овие најмали браќа ни за Мене не сте го направиле.“

⁴⁶ И тие ќе отидат во вечна мака, а праведниците - во живот вечен.“

Заговорот пројавил Исус

(Мр 14,1-2; Лк 22,1-2; Јн 11,45-53)

26 И кога ги заврши Исус овие зборови, им рече на учениците Свои:

² „Знаете дека по два дни ќе биде Пасха и Синот Човечки ќе биде предаден на распнување.“

³ Тогаш првосвештениците, книжниците и старешините народни се собраа во дворот на првосвештеникот, по име Кајафа,

⁴ и се советуваа како да Го фатат Исус со измама и да Го убијат;

35

Ис 58,7
Јов 31,32
Лк 14,
12-14
Дела 6,1-3

36

Лк 3,11
2 Тим 1,
16-18
Евр 13,3

40

10,40-42
18,5
Изреки
19,17
Јн 20,17
Откр 11,15

41

7,23
2 Сол 1,9
Јуда 1,7

42

Јов 22,7

43

10,14
Јов 22,6
Лк 9,53

46

Дан 12,2
Јн 5,29

26,1

11,1
13,53

2

16,21
2 Мојс
12,1-27
Лк 24,7-20
Јн 19,16

3

26,57
Пс 2,2
Дела 4,
26-27

4

Пс 31,13
Јн 11,53
Дела 9,23

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

5 ⁵ но рекоа: „Само не на празникот, за
Јн 11,55 да не стане бунт меѓу народот.“

6 *Помазанието во Витанија*
(Мр 14,3–9; Јн 12,1–8)

7 ⁶ А кога беше Исус во Витанија, во
Лк 7,36–38 куќата на Симон Лепрозниот,

9 ⁷ се приближи до Него една жена, ко-
Јн 12,3 ја носеше пипше со скапоцен мирис и го

11 ⁸ изли врз главата Негова, кога Тој седе-
5 Мојс 15,11 ше на трпезата.

12 ⁸ И кога го видоа тоа учениците Него-
Јн 12,3 ви, се расрдија и рекоа: „Какво е тоа
растурање?“

13 ⁹ Зашто тој мирис можеше да се про-
24,14 даде многу скапо и парите да се разде-
лат на сиромаси.“

14 ¹⁰ Но Исус, разбирајќи го тоа, им ре-
Јн 6,71 че: „Зошто ја буните жената? Таа на-
прави добро дело за Мене!“

15 ¹¹ Бидејќи сиромасите ги имате секо-
1 Мојс 37,28 гаш покрај себе, а Мене Ме немате се-
Зах 11,12 когаш;

16 ¹² таа, излевајќи го тој мирис врз те-
21,46 лото Мое, Ме приготви за погреб.

17 ¹³ Вистина, ви велама: каде и да биде
2 Мојс 12,1–14 проповедано ова Евангелие, по цел свет
12,20 ќе се прикажува тоа што го направи
Мк 14,1,12 Јн 19,14 Дела 12,3 таа, за нејзин спомен.“
1 Кор 5,7–8

18 *Доѓовор за предавството на Исус*
(Мр 14,10–11; Лк 22,3–6)

¹⁴ Тогаш еден од дванаесетте, по има
Јуда Искариот, отиде кај првосвеште-
ниците

¹⁵ и рече: „Што ќе ми дадете, па да ви
Го предадам?“ А тие му предложија
триесет сребреници.

¹⁶ И оттогаш тој бараше погодно вре-
ме да Го предаде.

Подготовка на Пасхалнајќа вечера
(Мр 14,12–16; Лк 22,7–13)

¹⁷ А во првиот ден на празникот Бес-
квасници пристапија кон Исус ученици-
те и Му рекоа: „Каде сакаш да ти при-
готвиме да јадеш Пасха?“

¹⁸ Тој им рече: „Одете в град кај тој и
тој човек и кажете му: „Учителот вели:
времето Ми наближи, кај тебе ќе ја про-
славам Пасхата со учениците Свои.““

¹⁹ Учениците постапија како што им
заповеда Исус и ја приготвија Пасхата.

Исус го појасува предавството
(Мр 14,17–21; Лк 22,14; 22–7–13)

²⁰ Кога се стемни, Тој седна на трпе-
зата со дванаесетте.

²¹ И кога јадеа, им рече: „Вистина ви
велама: еден од вас ќе Ме предаде.“

²² Тие многу се нажалија и секој од
нив почна да Го прашува: „Да не сум
јас, Господи?“

²³ А Тој им одговори и рече: „Оној
што макна со Мене од чинијата, тој ќе
Ме предаде.“

²⁴ Синот, пак, Човечки, вистина си
оди, како што е напишано за Него; но
тешко му на оној човек преку кого Си-
нот Човечки ќе биде предаден; подобро
ќе беше за тој човек да не се беше ро-
дил.“

²⁵ А Јуда, што Го предаде, одговори и
рече: „Да не сум јас, Рави?“ Му одгово-
ри: „Ти рече.“

Воспоставување на Причестиа
(Мр 14,22–26; Лк 22,14–20;
1 Кор 11,23–25)

²⁶ И кога јадеа, Исус зеде леб, го бла-
гослови, го прекрши, и откако им го да-
де на учениците, рече: „Земете, јадете,
ова е Моето тело.“

²⁷ И кога ја зеде чашата, заблагодари,
им даде и рече: „Пијте од неа сите;

²⁸ зашто ова е Мојата крв на Новиот
завет, која се пролева за многина, за
простување на гревовите.

²⁹ И вам ви велама, зашто отсега нема
да пијам од овој лозов плод сè до оној
ден, кога ќе пијам нов со вас, во цар-
ството на Мојот Отец.“

³⁰ И откако испеаја благодарствена
песна, се искачија на Маслиновата Го-
ра.

*Навештување за Петровото
одрекување*

(Мр 14,27–31; Лк 22,31–34; Јн 13,36–38)

³¹ Тогаш Исус им рече: „Сите вие ќе
Ме оставите уште оваа ноќ; зашто е на-
пишано: „Ќе удрам по пастирот и овци-
те од стадото ќе се разбегат.“

19
21,6

20
Лк 22,14

21
Јн 13,21

23
Пс 41,9
Јн 13,18
17,12

24
8,20
18,6
Ис 53,9

25
10,4

26–27
Јн 6,51–58
1 Кор
10,16

26
14,19

28
20,28
2 Мојс 24,8
Ис 53,12
Ер 31,31
Зах 9,11
Мк 1,4
Лк 1,77
24,47
Дела 2,38

5,31
10,43
13,38
26,18
Ефес 1,7
Кол 1,14
Евр 9,20,22
10,18
12,24

29
8,11
1 Кор
11,26

30
Јн 18,1

31
5,29
11,6
Зах 13,7

32 28,7 ³² А по воскресението Мое ќе отидам пред вас во Галилеја.“

33 4,18 ³³ Тогаш Петар Му одговори и рече: „Дури и сите да се соблазнат поради Тебе, јас никогаш нема да се соблазнам.“

34 26,69-75 ³⁴ Исус му рече: „Вистина, ти велам: оваа ноќ уште пред да пропее петел, трипати ќе се одречеш од Мене.“

36 14,23 ³⁵ Петар Му кажа: „Ако затреба дури и да умрам со Тебе, нема да се откажам од Тебе!“ Истото го говореа и сите ученици.

37 17,1

38 *Исусова ѿа молиѿва во Гејсимианија*
(*Мр 14,32-42; Лк 22,39-46*)

39 20,22 ³⁶ Потоа отиде Исус со нив на едно место, наречено Гетсиманија, и им рече на учениците: „Поседете тука, додека отидам онаму да се помолам.“

40 14,34 ³⁷ И кога ги поведе со себе Петар и двајцата Заведееви синови, се натажи и почна да тагува.

41 6,13 ³⁸ Тогаш Исус им рече: „Смртно е жалена Мојата душа; останете тука и бидете будни со Мене!“

42 6,13 ³⁹ Оддалечувајќи се малку, падна ничкум; се молеше и говореше: „Оче Мој, ако е можно, нека Ме одмине оваа чаша; сепак, нека биде не како што сакам Јас, туку како што сакаш Ти.“

43 9,32 ⁴⁰ Па дојде кај учениците и ги затече како спијат, и му рече на Петар: „Толку ли не можевте еден час да останете со Мене будни!?”

44 2 Кор 12,8 ⁴¹ Бидете будни и молете се, за да не паднете во искушение: духот е бодар, но телото е слабо.“

45 9,44 ⁴² Повторно отиде и се помоли, говорејќи: „Оче Мој, ако не може да ме одмине оваа чаша без да ја пијам, тогаш нека биде волјата Твоја!“

46 13,1 ⁴³ Кога дојде, пак ги најде како спијат, зашто очите им беа натежнале.

47 14,30 ⁴⁴ Тогаш ги остави, отиде и се помоли по третпат, изговарајќи ги истите зборови.

48 14,30 ⁴⁵ Потоа пак дојде кај учениците Свои и им рече: „Сè уште спиете и почивате! Ете, наближи часот и Синог Човечки се предава во рацете на грешниците.“

⁴⁶ Станете да одиме! Ете, се приближува оној што Ме предава.“

Исусовото ѿриведување

(*Мр 14:43-50; Лк 22:47-53; Јн 18:3-12*)

⁴⁷ Додека Тој уште говореше, ете, Јуда, еден од дванаесетте, дојде, и со него многу луѓе со ножеви и колови, испратени од страна на првосвештениците и старешините народни.

⁴⁸ А оној, што Го предаваше, им беше дал знак, велејќи: „Фатете Го Тој што ќе го бакнам!“

⁴⁹ И веднаш се приближи до Исус и Му рече: „Те поздравувам, Рави!“ И Го бакна.

⁵⁰ А Исус му рече: „Пријателе, зошто си дошол?“ Тогаш пристапија, положија раце на Исус и Го фатија.

⁵¹ И ете, еден од оние што беа до Исус, протегна рака и извади нож, па го удри слугата на првосвештеникот, и му го отсече увото.

⁵² Тогаш Исус му рече: „Врати го ножот во ножницата. Зашто сите што се фаќаат за нож, од нож ќе загинат;

⁵³ или мислиш дека не можам да Го помолам сега Својот Отец да Ми прати повеќе од дванаесет легиони ангели?”

⁵⁴ Но, како ќе се исполнат Писмата, ако ова не стане?“

⁵⁵ Потоа Исус му рече на народот: „Како на разбојник сте излегле со ножеви и колови за да Ме фатите. Секој ден седев со вас, поучувајќи во храмот, и не Ме фативте.“

⁵⁶ Но сето тоа стана за да се исполнат пророчките писма.“ Тогаш сите ученици Го оставија и се разбеггаа.

Сослушувањето на Исус ѿред Синедрионот¹⁷

(*Мр 14,53-65; Лк 22,54-55; 63-71; Јн 18,13-14; 19-24*)

⁵⁷ А оние што Го фатија Исус, Го одведоа кај првосвештеникот Кајафа, каде што беа собрани книжниците и старешините.

⁵⁸ Петар, пак, одеше по Него оддалеку, до дворот на првосвештеникот; и

46
Јн 14,31

47
10,4

49
2 Сам 20, 9-10

50
1 Мојс 26,27

51
Јн 18,26

52
1 Мојс 9,6
Откр 13,10

53
Јн 18,36

54
Лк 24, 26-27

55
Лк 19,47
21,37
Јн 18,20

56
1,22
Зах 13,7
Јн 16,32

57
26,3
Лк 3,2
Јн 11,49
Дела 4,6

60 влезе внатре, па седна со слугите за да го види крајот.

59 А првосвештениците и старешините, и целиот Синедрион бараа лажно сведоштво против Исус за да Го погубат

61 и не наоѓаа; и, макар што пристапија многу лажни сведоци, не најдоа. Но најпосле дојдоа двајца

63 ⁶¹ и рекоа: „Овој кажа: „Можам да го урнам Божјиот храм и за три дни да го сосидам.““

64 ⁶² Тогаш стана првосвештеникот и Му рече: „Ништо ли не одговараш? Што сведочат овие против Тебе?“

63 Но Исус молчеше. А првосвештеникот Му рече: „Те заколнувам во живиот Бог да ни кажеш: Ти ли си Христос, Синот Божји?“

65-66 ⁶⁴ Исус му одговори: „Ти рече! Ви велам отсега ќе Го гледате Синот Човечки како седи оддесно на Силата и како доаѓа на небесните облаци.“

65 ⁶⁵ Тогаш првосвештеникот ја раскина облеката своја и рече: „Овој хули на Бога! Каква потреба имаме повеќе од сведоци? Ете, сега го чувте Неговото хулење!

66 ⁶⁶ Како ви се чини?“ А тие одговорија и рекоа: „Заслужува смрт!“

67 ⁶⁷ Тогаш Го плукаа в лице и Го удираа по образите, а други Го тепаа

68 и говореа: „Проречи ни, Христe, кој Те удри?“

71 ⁷¹ *Петровото оӣкажување*

(Мр 14,66–72; Лк 22,56–62; Јн 18,15–18; 25–27)

69 А Петар седеше надвор во дворот. И се приближи до него една слугинка и му рече: „И ти беше со Исус Галилеецот!“

70 Но тој се одрече пред сите, велејќи: „Не знам што зборуваш!“

71 А кога одеше кон вратата, го виде друга и им рече на оние што беа таму: „И овој беше со Исус од Назарет!“

72 Но тој пак се одрече со заклетва: „Не Го познавам Човекот!“

73 Малку потоа се приближија оние што стоеја таму и му рекоа на Петар: „Навистина, и ти си од нив, зашто и говорот твој те издава!“

⁷⁴ Тогаш тој почна да се колне, и се заколна: „Не Го познавам Човекот!“ И веднаш запеа петел.

⁷⁵ И се сети Петар на Исусовите зборови што му ги рече: „Уште петел пред да запее, трипати ќе се одречеш од Мене.“ Па излезе надвор и горко плачеше.

Исус ѿред Пилај

(Мр 15,1; Лк 23,1–2; Јн 18,28–32)

27 А кога се раздени, сите првосвештеници и старешини направиле договор против Исус за да Го убијат;

² и откако Го врзаа, Го одведоа и Го предадоа на управникот Понтиј Пилат.

Самоубиство на Јуда

(Дела 1,18–19)

³ Тогаш Јуда, што Го предаде, кога виде дека е Тој осуден, се покаја и им ги врати триесетте сребреници на првосвештениците и старешините,

⁴ велејќи им: „Згрешив, зашто предадов невина крв!“ А тие му одговорија: „Што ни е грижа нам за тоа? Мисли му ти!“

⁵ Тој ги фрли сребрениците во храмот, излезе и отиде, та се обеси.

⁶ Првосвештениците ги собраа сребрениците и рекоа: „Не чини да се стават во црковната каса, бидејќи се платени за крв.“

⁷ Откако се советуваа, ја купија со нив грнчаревата нива, за да погребуваат во неа луѓе од други места.

⁸ Затоа и до денес таа нива се вика Крвна нива.

⁹ Тогаш се исполни реченото преку пророкот Еремија: „И ги зедао триесетте сребреници, цената на Непроценливиот, Кого Го оценија синовите Израелови,

¹⁰ и ги дадоа за грнчаревата нива, како што ми кажа Господ.“

Пилај Го сослушува Исус

(Мр 15,2–15; Лк 23,2–5, 13–25; Јн 18,28–19,16)

¹¹ И Исус застапа пред управникот. И тој Го праша, велејќи: „Ти ли си Царот Јудејски?“ Исус му одговори: „Ти велеш.“

74
Јн 13,38

75
26,34
Лк 22,34
Јн 13,38

27,1
12,14
Мк 3,6
15,1
Лк 22,66

2
Лк 3,1
23,1
Јн 18,28

3
26,15

4
27,24

5
Зах 11,13

8
Дела 1,19

9-10
Ер 32,6–9
Зах 11,
12–13

9
1,22

10
Ер 18,2–3
19,1–2
32,6–15

11
2,2
Јн 18,33,37

12 ^{26,63} И кога Го обвинуваа првосвештениците и старешините, Тој ништо не одговараше.

14 ^{Мк 14,61} Тогаш Пилат Му рече: „Не слушаш ли колку сведочат против Тебе?“

15 ^{Јн 18,39} И не му одговори ниту на еден збор, така што управникот се чудеше многу.

17 ^{1,16} А на секој празник Пасха управникот имаше обичај да му пушта на народот по еден затвореник, кого што би го побарале.

19 ^{Јн 19,13} ^{Дела 12,21} Тогаш тие имаа еден прочуен затвореник, по име Варава.

21 ^{Јн 18,40} И кога се собраа, Пилат им рече: „Кого сакате да ви го пуштам: Варава ли, или Исус, наречен Христос?“

22 ^{Дела 3,13} ^{13,28} Зашто знаеше дека Го беа предале од завист.

23 ^{Јн 19,6.15} Во тоа време, кога тој седеше во судот, жена му порача да му кажат: „Не прави му ништо на Тој Праведник, зашто денеска многу пострадав на сон заради Него.“

24-25 ^{Дела 18,6} Но првосвештениците и старешините го наговорија народот да го измолги Варава, а Исус да Го погуби.

26 ^{5 Мојс 21,6-8} ^{Пс 26,6} ^{73,13} ^{Јн 12,19} Тогаш управникот ги праша: „Кого од двајцата сакате да ви го пуштам?“ Тие одговорија: „Варава!“

27 ^{23,35} ^{2 Сам 1,13-16} ^{Ер 26,15} ^{51,35} ^{Дела 5,28} Пилат им рече: „А што да правам со Исус, наречен Христос?“ Му одговорија сите: „Да биде распнат!“

28 ^{10,17} ^{23,34} Управникот рече: „Па какво зло направи?“ Но тие уште посилено викаа и рекоа: „Да биде распнат!“

29 Пилат, штом виде дека ништо не помага, а буната се зголемува, зеде вода, ги изми рацете пред народот и рече: „Невин сум за крвта на Овој Праведник; мислете му вие!“

30 И одговарајќи целиот народ, рече: „Крвта Негова нека падне на нас и на нашите деца!“

31 Тогаш им го пушти Варава, а Исус, откако Го камшикуваа, Го предаде да биде распнат.

Исусовите понижувања

(Мр 15,16-20; Јн 19,2-3)

32 Потоа војниците на управникот Го зедоа Исус во судницата и ја собраа целата чета околу Него,

33 па, откако Го соблекоа, Му облекоа багреница;

34 ²⁹ исплетоа трнов венец, Му Го кладоа на главата и Му дадоа во десната рака трска; и паѓајќи на колена, Му се потсмеваа и велса: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!“

35 И плукаа на Него и со трската Го удираа по главата.

36 А кога Го исмеаја, Му ја соблекоа багреницата, Му ги облекоа Неговите алишта и Го поведоа на распнување.

Исусовото распнување

(Мр 15,21-32; Лк 23,26-43; Јн 19,17-27)

37 На излегување сретнаа еден Киринеец, по име Симон; него го натераа да Му го носи крстот.

38 И кога дојдоа на местото наречено Голгота, што значи Черепница,

39 Му дадоа да пие оцет, измешан со жолчка. Но Тој вкуси и не сакаше да пие.

40 А штом Го распнаа, ги поделија алиштата Негови, фрлајќи ждрепка;

41 па седеа таму и Го чуваа;

42 и Му кладоа над главата натпис, со вината Негова: „Овој е Исус, Царот Јудејски.“

43 Тогаш распнаа со Него и двајца разбојници; едниот од десната страна, а другиот од левата.

44 А минувачите, вртејќи ги главите свои, Го хулеа

45 и велса: „Ти, што го уриваш храмот и за три дни го сосидуваш, спаси се Себеси! Ако си Син Божји, симни се од крстот!“

46 Исто така и првосвештениците, заедно со книжниците, старешините, и фарисеите, потсмевајќи се говореа:

47 „Други спасуваше, а Сам Себе не може да се спаси! Ако е Тој Цар Јудејски, нека слезе од крстот, па ќе поверуваме во Него.“

48 Се надеваше на Бога, нека Го избави сега, ако е по волјата Негова, бидејќи говореше: „Син Божји Сум!“

29
Пс 22,7
44,14

30
26,67
Ис 50,6

32
Дела 2,10
11,20

33
Јн 19,17

34
Пс 69,21
Мк 15,23

35
Пс 22,19
Јн 19,23

37
Јн 19,19-21

38
20,21
26,55
Лк 22,37

39
Ер 18,16
Пс 22,7
109,25
Плч 2,15

40
14,33
26,61

41
27,29

42
Јн 1,49

43
4,3,6
Пс 22,9
Јн 1,34
10,36

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАТЕЈ

45 <sup>2 Мојс 10,22
Амос 8,9
Лк 23,44</sup> ⁴⁴ И разбојниците, распнати со Него, Го хулеа исто така.

Исусовата смрт

(Мр 15,33–41; Лк 23,44–49; Јн 19,28–30)

46 Пс 22,2 ⁴⁵ А од шестиот **18** час настана темнина по целата земја, до деветтиот час;

47 ^{11,14} ⁴⁶ а околу деветтиот **19** час извика

48 Исус со висок глас и рече: „Или! Или! Лама савахтани?“ А тоа значи: „Боже

51 Мој, Боже Мој, зошто Ме остави!“

51 <sup>2 Мојс 26,31–35
Евр 10,20</sup> ⁴⁷ А некои од оние што стоеја таму, кога го чуја тоа, рекоа: „Овој го вика Илија!“

52 <sup>Ис 26,19
Ез 37,12
Дан 12,2
1 Птр 3,19</sup> ⁴⁸ И веднаш еден од нив отрча, зеде сунѓер, го натопи во оцет и го надена на трска, па Му даваше да пие.

53 ^{Откр 21,2} ⁴⁹ Другите, пак, велеша: „Чекајте, да видиме, дали ќе дојде Илија да Го спаси!“

54 <sup>4,3
14,33
17,6
27,40,43</sup> ⁵⁰ А Исус, откако повторно извика со силен глас, го испушти духот.

55 <sup>Лк 8,2–3
23,49,55</sup> ⁵¹ И наеднаш се расцепи завесата на храмот на две - од горе до долу; и земјата се затресе; и карпи паднаа.

56 <sup>20,20
27,61
Мк 15,40,47
16,1,9
Лк 24,10</sup> ⁵² и гробови се отворија; и многу тела на упокоени светии воскреснаа;

⁵³ па кога излегоа од гробовите, по воскреснувањето Негово, влегоа во светиот град и им се јавија на мнозина.

⁵⁴ А стотникот и оние што со него заедно Го чуваа Исус, откако го видоа земјотресот и сè друго што стана, се уплашија многу и говореа: „Навистина Овој беше Син Божји!“

⁵⁵ Таму беа и гледаа оддалеку, исто така, многу жени, што Го следеа Исус од Галилеја и Му служеа.

⁵⁶ Меѓу нив беа Марија Магдалена и Марија, мајка им на Јаков и Јосиф, и мајката на Заведеевите синови.

Исусовиот њоѓреб

(Мр 15,42–47; Лк 23,50–56; Јн 19,38–42)

⁵⁷ А кога се стемни, дојде еден богат човек од Ариматеја, по име Јосиф, кој Му беше, исто така, ученик на Исус;

⁵⁸ тој отиде кај Пилат и го побара телото Исусово. Тогаш Пилат нареди да му го дадат телото.

59 ^{Јн 19,40} А Јосиф, штом го зеде телото, Го завитка во чисто платно,

60 <sup>28,2
Ис 53,9
Мк 16,3–4
Дела 13,29</sup> и Го положи во својот нов гроб, што го беше издлабил во карпа; па, откако постави голем камен над гробната врата, си отиде.

⁶¹ А таму беа Марија Магдалена и другата Марија, кои седеа спроти гробот.

Стража на Исусовиот гроб

⁶² На другиот ден, по петокот, се собраа првосвештениците и фарисеите кај Пилат,

⁶³ и му рекоа: „Господаре, се сетивме дека Овој измамник, уште дури беше жив, рече: „По три дни ќе воскреснам!“

⁶⁴ Затоа нареди да се причува гробот до третиот ден, за да не отидат учениците Негови ноќе и да Го украдат, па да му речат на народот: „Воскресна од мртвите!“ Та последната измама ќе биде полоша од првата.“

⁶⁵ Пилат им рече: „Имате стража; одете и осигурајте го како што знаете.“

⁶⁶ Тие отидоа и со стража го осигураа гробот, а каменот го запечатија.

Исусово воскресение

(Мр 16,1–10; Лк 24,1–12; Јн 20,1–10)

28 Кога измина саботата, на осамнување во првиот ден на седмицата, дојдоа Марија Магдалена и другата Марија да го видат гробот.

² И ете, стана голем потрес; ангел Господов слезе од небото, пристапи, го отстрани каменот од гробната врата и седна на него;

³ лицето му беше како молња, а алишттата - бели како снег;

⁴ а стражарите, уплашени од него, трепереа и беа како мртви.

⁵ Ангелот им се обрати на жените и им рече: „Не плашете се; знам дека Го барате Исус распнатиот;

58
^{5 Мојс 21,22–23}

59
^{Јн 19,40}

60
<sup>28,2
Ис 53,9
Мк 16,3–4
Дела 13,29</sup>

61
<sup>27,56
28,1
Јн 19,25</sup>

62
<sup>Мк 15,42
Лк 23,54</sup>

63
<sup>16,21
20,19</sup>

64
<sup>28,13
3 Птр 2,20</sup>

28,1
<sup>27,61
Дела 20,7</sup>

2
<sup>1,20
2 Мојс 19,18
Дела 16,26</sup>

3
<sup>17,2
Лк 9,29
Дела 1,10</sup>

4
^{17,6}

5
<sup>14,27
1 Мојс 15,1
Ер 30,10
Откр 1,17</sup>

18 27,45. Околу 12 часот напладне.

19 27,46. Околу 15 часот.

6 ^{16,21} ^{Дела 2,24} ⁶ не е овде, воскресна, како што беше рекол; дојдете и видете го местото, каде што лежел Господ,

7 ^{26,32} ^{Мк 14,28} ⁷ па отидете бргу и кажете им на учениците Негови дека Тој воскресна од мртвите. И ете, ќе отиде пред вас во Галилеја; таму ќе Го видите. Ете, ви кажав.“

8 ^{Мк 16,8} ⁹ И излегоа брзо од гробот, со страв и голема радост и отрчаа да им соопштат на учениците Негови.

9 ^{2,2,8,11} ^{8,2} ^{14,33} ^{15,25} ^{28,17} ¹⁰ Кога одеа да им јават на Неговите ученици, Исус, ги пресретна и им рече: „Радувајте се!“ А тие се приближија, ги гушнаа нозете Негови и Му се поклонија.

12 ^{12,14} ¹⁰ Тогаш Исус им кажа: „Не плашете се; одете и соопштете им на браќата Мои, да отидат во Галилеја, и таму ќе Ме видат.“

¹¹ Кога одеа тие, ете, некои од стражарите, влегувајќи в град, им кажаа на првосвештениците за сето она што беше станало.

¹² И тие, кога се собраа со старешините и се посоветуваа, им дадоа многу пари на војниците,

¹³ велејќи: „Кажете дека: „учениците Негови дојдоа и Го украдоа кога ние спиевме;“

¹⁴ и, ако за тоа чуе управникот, ние ќе го смириме и ќе направиме и вам ништо да не ви се случи.“

¹⁵ А тие ги зедоа парите и направија, како што беа научени. И тој глас се пренесува меѓу Јудејците и до денес.

Исус им се јавува на Своиџе ученици

(*Мр 16,14–18; Лк 24,36–49;*

Јн 20,19–23; Дела 1,6–8)

¹⁶ А единаесетте ученици отидоа во Галилеја, на гората, каде што им беше заповедал Исус;

¹⁷ па, штом Го видоа, Му се поклонија; а некои се посомневаа.

¹⁸ А Исус, кога се приближи, проговори и рече: „Ми се даде секаква власт на небото и на земјата.

¹⁹ Одете и научете ги сите народи, крштавајќи ги во името на Отецот, и Синот, и Светиот Дух,

²⁰ и учејќи ги да пазат сè што сум ви заповедал; и ете, Јас сум со вас преку сите дни до свршетокот на светот.“

13
27,64

16
26,32

18

4,9–10

11,27

Дан 7,14

Јн 3,35

Ефес 1,

20–22

Фил 2,9–11

19

10,6

24,9,14

Ис 42,6

49,6

Лк 24,47

Дела 1,8

2,38

19,5

Рим 6,3

Гал 3,27

Ефес 4,5

20

1,23

18,20

1 Мојс

28,15

2 Мојс 3,12

Ис.Н. 1,5

Ис 41,10

43,5

Ер 1,8

Агеј 1,13

Дан 7,13–14

Јн 14,18–21

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

Вовед

„Евангелието според Марко, зајочнува со најавата за радосната вест за Исус Христос, Божјиот Син. Исус е прикажан како моќна и силна личност, описана во Неговиите поуки, исцелувања, исцелување на демони и просјуваче на ѓревови. Исус ни се прикажува како „Син Човечки“, Кој дојде да се жртвува за да ги ослободи луѓето од ѓревоите.

Ова е најкусо од четирите евангелија и претежно ги пренесува Исусовите дела, а не Неговото учење. По еден кус вовед за мисијата на Јован Крстишел, кришавачењето и искушувањењето на Исус, Марко веднаш преминува на исцелувањата што Исус ги вршел. Со текот на времето Исусовите следбеници се повеќе Го зајознавале и разбирале, додека Неговите непријатели стигнале сè понисливи. Завршните глави ги опишуваат случките од последната седмица од Неговото живото на земјата, вклучувајќи ги и распуштањето и воскресението.

1,1 Улогата на Јован Крстишел

(Мт 3,1–12; Лк 3,1–18; Јн 1,19–28)

3,11
5,7
10,29
13,10
14,9,61–62
15,39

1 Почеток од Евангелието на Исус Христос, Син Божји.

2 Како што е напишано кај пророк Исаја: „Еве, Јас го испраќам пред лицето Твое Мојот ангел, кој ќе го приготви Твојот пат пред Тебе:“

2 Мојс
23,20
Мал 3,1

3 „Гласот на оној, што вика во пустината: пригответе го патот на Господ, израмнете ги патеките Негови.“

Ис 40,3
Јн 1,23

4 Се јави Јован, крштавајќи во пустината и проповедајќи покајно крштавање за проштавање на гревовите.

Изреки
28,13
Мт 3,1–2
Лк 18,
13–14
Дела 13,24

5 И доаѓа кај него од целата Јудејска страна и од Ерусалим, и тој ги крштаваше сите во реката Јордан, а тие ги исповедаа своите гревови.

6 А Јован носеше облека од камилски влакна и појас од кожа околу половината своја, и се хранеше со скакулци и див мед.

3 Мојс 5,
5–6
26,40
Мт 3,6

7 Тој проповедаше, велејќи: „По мене иде Посилниот од мене, на Кого не сум достоин да се наведнам и да Му ги одвртам ремената од обувките Негови.“

Мт 3,11
Дела 1,5

8 Јас ве крстив со вода, а Тој ќе ве крсти со Дух Свети.“

Исусовото кришаваче

(Мт 3,13; Лк 3,21–22)

9 А во оние дни дојде Исус од Назарет Галилејски и се крсти од Јован во Јордан.

10 И кога излегуваше од водата, веднаш виде како се отвораат небесата, и Духот, во вид на гулаб, како слегува над Него.

11 И се чу глас од небесата: „Ти си Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја.“

Исусовото искушување во ѓусината

(Мт 4,1–11; Лк 4,1–13)

12 Веднаш потоа Духот Го изведе во пустината.

13 И беше таму, во пустината, четириесет дни искушван од сатаната; беше со ѕверови и ангелите Му служеа.

Исус го проповеда Евангелието во Галилеја

(Мт 4,12–17; Лк 4,14–15)

14 А потоа, откако Јован беше затворен, дојде Исус во Галилеја и ја проповедаше радосната вест за царството Божјо,

15 и велеше: „Времето се исполни и царството Божјо приближи; покајте се и верувајте во Евангелието.“

Повик до четирите рибари

(Мт 4,18–22; Лк 5,1–3, 10–11)

16 И, одејќи покрај Галилејското Море, Исус го виде Симон и брат му Ан-

10
Ис 11,2
42,1
63,11

11
9,7
1 Мојс 22,2

13
4,15
Зах 3,1
Јов 1,6
Јн 13,27
Рим 16,20
1 Сол 2,18
2 Сол 2,9

14
Мт 4,12
Рим 1,1
15,16

15
Мт 3,2
Гал 4,4
Ефес 1,10

16
1,29
Јн 1,40–41

17 дреј како фрлаат мрежа во морето, зашто беа рибари.
 Мт 13, 47-50
18 И Јас ќе ве направам ловци на луѓе!
 Мт 19,27
19 И тие веднаш ги оставија мрежите и тргнаа по Него.
 1,29
 3,17
 10,35
21 Па, штом одмина малку, го виде Јаков Заведеев и брат му Јован, исто така во кораб како ги крпат мрежите свои;
 6,2
 Лк 4,16
22 веднаш ги повика и нив. И тие, оставајќи го татка си Заведеев во коработ со наемниците, тргнаа по Него.
 6,2
 11,18
 Мт 7,28-29

Исус во Кајернаум

(Лк 4,31-37)

23 И дојдоа во Капернаум; и веднаш во саботата Тој влезе во синагогата и поучуваше.
 5,2
 Мт 2,23
 8,29
 Лк 4,34
 Јн 6,69
 Дела 3,14
 4,27,30
24 И се чудеа на Неговата наука, зашто Тој ги учеше како Оној што има власт, а не како книжниците.
 7,36
 9,9,25
 Лк 4,39,41
25 И Имаше во синагогата нивна човек со нечист дух, и извика, говорејќи:
26 „Што имаш Ти со нас, Исусе од Назарет! Си дошол ли да нè погубиш? Те знам Кој си Ти, Светец Божји!“
 1,22
 10,24
27 Но Исус му заповеда, велејќи: „Молкни и излези од него!“
 13,3
30-31 Тогаш го стресе нечистиот дух, па извика со силен глас и излезе од него.
 Јн 4,52
 Дела 28,8

Исцелување на ѿешѿаѿа на Симон

(Мт 8,14-17; Лк 4,38-41)

29 Штом излегоа од синагогата, дојдоа со Јаков и Јован во куќата на Симон и Андреј.
30 А тештата на Симон лежеше од треска; и веднаш Му јавија за неа.
31 Тој пристапи, ја фати за рака и ја подигна; и треската веднаш ја остави; и таа стана и ги служеше.

Исус исцелува мнозина

32 А приквечер, кога заоѓаше сонцето, кај Него донесуваа секакви болни и бесомачни.
33 И целиот град се беше собрал пред портата.
34 И излекува мнозина што страдаа од разни болести; истера многу демони и не им дозволуваше на демоните да зборуваат, зашто Го знаеја.

Исус во Галилеја

(Лк 4,42-44)

35 А утредента, во темни зори, стана, излезе и отиде на пусто место и таму се молеше.
36 А Симон, и оние што беа со Него, тргнаа да Го бараат;
37 па, кога Го најдоа, Му рекоа: „Сите Те бараат!“
38 А Тој им рече: „Да појдеме до блиските села и градови, и таму да проповедаам, зашто затоа сум дошол.“
39 И проповедаше во нивните синагоги.

Исус исцелува лејрозен

(Мт 8,1-4; Лк 5,12-16)

40 И дојде кај Него еден лепрозен, па, молејќи Го, падна пред Него и Му рече: „Ако сакаш, можеш да ме очистиш.“
41 Смилиувајќи се, Исус протегна рака, се допре до него и му рече: „Сакам! Очисти се!“
42 И штом го рече тоа, се изгуби лепрата од него, и тој стана чист;
43 откако му заповеда, го отпушти,
44 и му рече: „Гледај, никому ништо да не кажуваш; но оди, покажи му се на свештеникот и принеси дар за очистување, како што заповедал Мојсеев - ним за сведоштво.“
45 А тој, штом излезе, почна да раскажува многу и да разгласува, така што Исус не можеше јавно да влезе во градот, а се задржуваше надвор, во осамени места. И доаѓаа кај Него отсекаде.

32 Мт 8,16
 Лк 4,40
34 1,25
 3,12
35 Мт 14,13,23
 26,36
 Лк 3,21
37 Лк 8,40
38 Лк 4,43
 Јн 18,37

39 Мт 4,23
40 3 Мојс 13,45
 Мт 17,14
41 5,30
 8,2
 9,22
 Мт 9,36
 18,27
 Лк 7,13
 10,33
 15,20
43 Мт 9,30
44 1,25,34
 3 Мојс 14,2-32
 Лк 17,14

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

2,1 *Исус исцелува фаџен човек*

1,29

*(Мѿ 9,1–8; Лк 5,17–26)***2**

3,20

Дела

4,29,31

8,25

2 По неколку дена, Тој пак дојде во Капернаум; и се чу дека е в куќи.

² Веднаш се собраа мнозина, така што и пред вратата не можеа да се сместат; а Тој им го објавуваше Словото.

5,34,36

Лк 7,48

7

Ис 43,25

Пс 103,3

1 Јн 1,9

⁴ па, бидејќи не можеа да се приближат до Него од народот, го открија и го пробија покривот од куќата, каде што беше Тој и ја спуштија постелката, на која лежеше фатениот.

8

Мт 12,25

⁵ А Исус, кога ја виде нивната вера, му рече на фатениот: „Синко, ти се простуваат гревовите твои!“

12

Мт 5,16

9,8,33

Рим 15,6,9

1 Кор 6,20

1 Петр 2,12

Откр 15,4

⁶ Таму седеа некои од книжниците и си помислија во срцата свои:

⁷ „Што хули Овој на Бога? Кој друг може да простува гревови, освен единиот Бог?“

13

1,22

3,7-8

6,2

⁸ Исус, веднаш штом дозна со Својот дух дека тие така мислат во себе, им рече: „Зошто го помислувате тоа во срцата свои?“

14

Мт 9,9

Лк 5,27-29

9,59

⁹ Што е полесно да му кажам на фатениот: „ти се простуваат гревовите“, или да речам: „дигни се, земи ја постелката своја и оди?“

¹⁰ Но за да знаете дека Синот Човечки има власт на земјата да ги простува гревовите“ - му рече на фатениот -

¹¹ „Тебе ти велам: стани, земи ја постелката своја и оди си дома!“

¹² И тој стана веднаш, па, штом ја зеде постелката, се појави пред сите - така што сите се восхитуваа и Го славеа Бога, велејќи: „Никогаш вакво нешто не сме виделе!“

Исус го повикува Левиј и ги прифаќа грешниците*(Мѿ 9,9–13; Лк 5,27–32)*

¹³ И излезе Исус пак покрај морето, и сиот народ доаѓаше кај Него, и Тој ги поучуваше.

¹⁴ И кога одеше, го виде Левиј Алфеев, кој седеше во царинарницата и му рече: „Врви по Мене!“ Тој стана и тргна по Него.

¹⁵ А кога седеше Исус на трпезата во неговата куќа, заедно со Него седеа и учениците Негови, и многу цариници и грешници; зашто тие беа мнозина и врвее по Него.

¹⁶ Книжниците и фарисеите, штом Го видоа како јаде со цариници и грешници, им рекоа на учениците Негови: „Зошто Тој со цариници и грешници јаде и пие?“

¹⁷ Кога го чу тоа Исус, им рече: „Здравите немаат потреба од лекар, туку болните. Не сум дошол да ги повикам праведниците, туку грешниците (на покајание).“

За ѿсојоѿ. Сѿароѿо и новоѿо*(Мѿ 9,14–17; Лк 5,33–39)*

¹⁸ Учениците на Јован и на фарисеите постеа. И приоѓаа некои, па Му велеа: „Зошто учениците Јованови и на фарисеите постат, а Твоите ученици не постат?“

¹⁹ Исус им рече: „Зар можат сватовите да постат кога младоженецот е со нив!? Додека е со нив младоженецот, тие не можат да постат;

²⁰ но ќе дојдат дни, кога ќе им го одземат младоженецот и тогаш, во тие дни, и тие ќе постат.

²¹ Никој не крие стара облека со нова крпа; инаку, новозаписаната крпа ќе се отшие од старото, и отворот ќе биде уште поголем.

²² Никој не става ново вино во стари мевови; инаку, новото вино ќе ги расцепи мевовите и виното ќе истече, а мевовите ќе се упропастанат; туку ново вино треба да се става во нови мевови.“

За сабоѿниоѿ ден*(Мѿ 12,1–8; Лк 6,1–5)*

²³ И Му се случи во саботен ден да минува преку нивјето, и врвејќи, учениците Негови почнаа да кинат класје.

²⁴ А фарисеите Му рекоа: „Гледај, зошто го прават учениците во сабота тоа, што не треба да се прави?“

²⁵ Но Тој им рече: „Зар никогаш не сте читале што направи Давид, кога огладне тој и оние, што беа со него?“

²⁶ Како влезе во храмот Божји, во времето на првосвештеникот Авијатар, ги

15-16

Мт 11,19

Лк 7,34

15

Мт 5,46

17

10,45

18

Мт 6,16

11,2

19

Мт 23,15

22

Јн 1,17

2 Кор 5,17

Гал 1,6

23

5 Мојс

23,26

24

2 Мојс

34,21

26

2 Мојс

25,30

1 Сам 21,

2-7

2 Сам

15,35

27 изеде приставените лебови од жртвеникот, што не требаше да ги јаде никој друг освен свештениците, па им даде и на оние, што беа со него!¹⁴
27 Потоа продолжи: „Саботата е создадена за човекот, а не човекот за саботата.“
28 Па така, Синот Човечки е господар и на саботата.“

3,4 *Исус исцелува во сабоџа*
 (Мѿ 12,9-14; Лк 6,6-11)

5 И влезе пак во синагогата, а таму имаше еден човек со исушена рака.
2 И пазеа на Него, дали ќе го исцели во саботен ден, за да Го обвинат.

3 А Тој му рече на човекот со исушената рака: „Застани на средината!“

4 Ним, пак, им кажа: „Во сабота дозволено ли е да прави човек добро или зло; да спаси една душа или да ја погуби?“

5 Па, кога ги изгледа со гнев, зашто Му беше тешко поради нивните скаменети срца, му рече на човекот: „Протегни ја раката своја!“ Тој ја протегна и таа му стана здрава, како и другата.

6 Фарисеите, штом излегоа, веднаш се собраа со Иродовците на совет против Него, како да Го погубат.

9 *Мноштво следбеници*

7 Исус, пак, отиде со Своите ученици кон морето и по Него одеше многу народ од Галилеја и од Јудеја,
8 од Ерусалим и од Идумеја и отаде Јордан. Па и од Тир и Сидон, откако чуја какви дела врши, во голем број дојдоа кај Него.

9 И им порача на учениците Свои да Му приготват кораб, поради народот, за да не Го туркаат;
10 зашто мнозина беше излекувал, така што сите, кои беа болни, навалуваа кон Него за да се доближат до Него.
11 И нечистите духови, штом ќе Го видеа, паѓаа пред Него, викаа и говореа: „Ти си Син Божји!“

12 Но Тој строго им забрануваше да разгласуваат за Него.

1 3,22. Велзевул или *Бел-зебул* т.е. фаволот.

Исус избира дванаесет аџосџоли

(Мѿ 10,1-4; Лк 6,12-16)

13 Потоа се искачи на гората и ги повика кај Себе оние, кои Сам ги одбра и тие дојдоа кај Него.

14 Избра дванаесетмина кои ги нарече апостоли да бидат со Него и да ги праќа да проповедаат;

15 и да имаат власт да лекуваат болести и да изгонуваат демони:

16 првиот Симон, кого го нарече Петар;

17 па Јаков Заведеев и брат му Јован, на кои им даде име Воанергес, што значи, синови на громот;

18 потоа Андреј, Филип, Вартоломеј, Матеј, Тома, Јаков Алфеев, Тадеј, Симон Хананеџот

19 и Јуда Искариот, кој и Го предаде.

Исус и Велзевул

(Мѿ 12,22-32; Лк 11,14-23)

20 И дојдоа в куќи; и пак се собра народ, така што тие не можеа ни леб да јадат.

21 И кога чуја Неговите, отидоа да Го приберат, зашто се говореше дека не бил на Себеси.

22 А книжниците, што беа слегнале од Ерусалим, велеа дека во Него е Велзевул¹ и дека демоните ги истерува со силата на заповедникот на демоните.

23 И кога ги повика, им говореше во параболи: „Како може сатаната да изгонува сатана?“

24 Ако едно царство се подели на делови, еден против друг, тоа царство не може да се одржи;

25 и, ако еден дом се подели на делови, еден против друг, тој дом не може да опстане;

26 ако и сатаната се дигнал против себеси, и се поделил, не ќе може да се одржи, но му дошол крајот.

27 Никој не може, кога ќе влезе во куќата на силен човек, да му ја ограби покуќнината, ако најнапред не го врзе силниот; и тогаш ќе му ја земе покуќнината.

13

1,4,17
5,18
Мт 10,5

14

6,7
Мт 19,28

15

9,38
16,9,17
Мт 10,8

16

Мт 16,18
Јн 1,42
1 Кор 1,12

17

Мт 4,21
Лк 9,54

18

Мт 4,18
9,9
Лк 6,14-15
Јн 1,40,
43-46,48
14,5,8-9
21,2

19

Мт 10,4
26,25

20

2,2
6,31

21

Јн 7,5
10,20
2 Кор 5,13

22

2 Цар 1,2
Мт 9,34
10,25
12,24
Јн 7,20
8,48-52

23

1,13

27

6,17
Ис 49,24-25
53,12
Откр 20,2

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

28 ²⁸ Вистина, ви велам: на човечките синови ќе им се простат сите гревови и хули, какви и да бидат тие;

29 ²⁹ но, кој похули на Светиот Дух, нему нема да му се прости никогаш, а ќе биде виновен пред вечниот суд.“

30 ³⁰ Зашто велееа: „Нечист дух има во Него.“

31 *Исусовото семејство*

^{6,3}
^{Јн 2,12}
^{Дела 1,14}

³¹ И дојдоа мајка Му и браќата Негови, па, стоејќи надвор, порачаа да Го викнат.

32 ³² А околу Него седеше народ, и Му рекоа: „Ете, мајка Ти и браќата Твои, и сестрите Твои, надвор се и Те бараат.“

35 ³⁵ А Тој им одговори, велејќи: „Која е Мојата мајка и кои се браќата Мои?“

4,1 ³⁴ Па, упатувајќи поглед кон оние што седеа околу Него, рече: „Еве ги Мојата мајка и Моите браќа.“

2 ³⁵ Зашто оној, кој ја исполнува волјата Божја, тој Ми е брат, и сестра, и мајка!“

Парабола за сејачот

(*Мт 13,1-9; Лк 8,4-8*)

4 И пак почна да поучува покрај морето; и се собра околу Него многу народ; Тој влезе тогаш во кораб во морето и седеше, а сиот народ стоеше на суво, покрај морето.

² И ги поучуваше многу со параболи, и во поуките Свои им велеше:

³ „Слушајте! Ете излезе еден сејач да сее;

⁴ и се случи, кога сееше, едни зрна да паднат покрај патот, па долетаа птици-те небески и ги исколваа.

⁵ Други паднаа на каменито место, каде што немаше многу земја, и набргу изникнаа, зашто земјата не беше длабока;

⁶ а кога изгреа сонцето, тие свенаа, па бидејќи немаа корен, се исушија.

⁷ Некои паднаа на трње; и израсна трњето, ги задуши и не дадоа плод.

⁸ А други паднаа на добра земја и почнаа да даваат плод, што израсна и узреа; и принесоа: кое триесет, кое шессет, кое сто.“

⁹ И им рече: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Зошто служат параболи?

(*Мт 13,10-15; Лк 8,9-10*)

¹⁰ А кога остана Сам, оние што беа околу Него, заедно со дванаесетте, Го прашаа за параболата.

¹¹ И им кажа: „Вам ви е дадено да ја знаете тајната на царството Божјо, а на оние, надворешните, сè ќе им се кажува во параболи,

¹² за да гледаат со очи и да не видат; да слушаат со уши и да не разбираат; зашто се плашат да не се обртат некогаш, па да им се простат гревовите.“

Објаснување на параболатата за сејачот

(*Мт 13,18-23; Лк 8,11-15*)

¹³ И им рече: „Зар не ја разбирате оваа парабола? Како тогаш ќе ги разберете сите параболи?“

¹⁴ Сејачот го сее словото.

¹⁵ Посеаното покрај патот ги означува оние, кај кои се сее словото, но кај кои, откако ќе го чујат, веднаш доаѓа сатаната и им го грабе словото, посеано во срцата нивни.

¹⁶ Исто така и посеаното на каменито место ги означува оние, кои, штом го чујат словото, веднаш со радост го примаат,

¹⁷ но немаат во себе корен и се непостојани; па, кога ќе настане жалост или гонене заради словото, веднаш се соблазнуваат.

¹⁸ Посеаното во трње ги означува оние што го слушаат словото,

¹⁹ но грижите за овој век, примамливото богатство и други желби, кои, кога ќе се вселат во нив, го задушуваат словото и тоа останува бесплодно.

²⁰ А посеаните зрна на добра земја се оние, што го слушаат словото и го примаат и донесуваат плод: едни триесет, други шесет, а други сто.“

Светило и мерка

(*Мт 5,15; 10,26; Лк 6,38; 8,16-18; 11,33*)

²¹ И им рече: „Зар се внесува светило за да се стави под поклопец? Или под кревет? Не затоа ли, да се стави на свеќник?“

9
4,23
7,16
Мт 11,15
Лк 8,8
14,35

10
10,10
13,3
Мт 10,2
13,36

11
Дан
2,19,22
27-30
Рим 16,25
Кол 4,5

12
Ис 6,9-10
Јн 12,40
Дела 28,
26-27

17
14,27

18
Ер 4,3

19
Мт 19,23

21
Мт 5,15
Лк 8,17
11,33

22 ²² Зашто нема ништо тајно, што не ќе стане јавно; ниту пак, нешто сокриено, ^{1 Кор 4,5}

23 што нема да излезе на видело.

²³ Ако некој има уши да слуша, нека чуе!“ ^{Мт 11,15}

24 ²⁴ И им велеше: „Внимавајте на она што слушате: со каква мерка мерите, со таква ќе ви се мери, и ќе ви се придодаде.“ ^{Лк 6,38 8,18}

25 ²⁵ Зашто, кој има, нему ќе му се даде; ^{Мт 13,12}

26 а кој нема, од него ќе се одземе и она што го има.“ ^{Мт 13,24}

27

^{Јк 5,7}

Парабола за њосеанојо семе

29 ²⁶ Па рече: „Царството Божјо прилега на човек што фрлил семе в земја, ^{Јоил 4,13 Откр 14,15}

²⁷ па спие, и станува ноќе и дење; а како никнува и како расте семето, тој не знае.

31 ²⁸ Зашто земјата сама од себе донесува плод, најнапред стебленце, па клас, а потоа и полно зрно во класот. ^{Мт 13,31 17,20}

32 ²⁹ А кога ќе узрее плодот, веднаш испраќа срп, зашто дошло времето за жетва.“ ^{Мт 13,32}

Парабола за синајовојо зрно

(*Мт 13,31–32; Лк 13,18–19*)

³⁰ Пак продолжи: „Со што да го споредиме царството Божјо или со каква парабола да го прикажеме?“

³¹ Тоа е како синапово зрно, кое, кога се сее в земја, е помало од сите земни семиња;

³² а кога ќе се посее, израснува и станува поголемо од сите грмушки, и пушта големи гранки, така што под неговата сенка можат да се засолнуваат птиците небески.“

Поучување со њараболи

(*Мт 13,34–35*)

³³ И со многу такви параболи им го проповедаше словото, колку што можеа да слушаат.

³⁴ И без параболи не им говореше, а на учениците Свои насамо сè им објаснуваше.

Исус стивнува бура

(*Мт 8,23–27; Лк 8,22–25*)

³⁵ Тој ден вечерта им рече: „Да минеме на спротивната страна!“

³⁶ И кога го отпуштија народот, учениците Го зеда со себе, како што беше во коработ, а го следеа и други кораби.

³⁷ И се подигна голема бура, и брановите се префрлуваа во коработ, така што коработ веќе пропаѓаше.

³⁸ Тој, пак, беше на кормилото и спиеше на возглавница; Го разбудил и Му рекоа: „Учителе, зар не Ти е грижа што загнуваме?“

³⁹ А Тој стана, му се заповеда на ветрот и му рече на морето: „Молкни, престани!“ И ветрот стивна, и настана голема тишина.

⁴⁰ Па им рече: „Што сте толку плашливи? Зар сè уште немате вера?“

⁴¹ И ги опфати голем страв, и говореа еден на друг: „Кој е, пак, Овој, што и ветрот и морето Го слушаат?“

Исус исцелува од нечист ѓ дух

(*Мт 8,28–34; Лк 8,26–39*)

5 Преминаа отаде море, во Гадаринската земја.

² И кога Тој излезе од коработ, веднаш Го пресретна од гробиштата еден човек со нечист дух.

³ Тој живееше во гробовите, и дури и со вериги никој не можеше да го врзе;

⁴ зашто многупати беше во окови и во вериги врзан, ама ги кршеше оковите и ги раскинуваше веригите, и никој не можеше да го скроти;

⁵ и секогаш, ноќе и дење, по гробиштата и по ридиштата викаше и се удираше со камења.

⁶ Штом Го виде Исус оддалеку, притрча и Му се поклони.

⁷ Па, како извика со силен глас, рече: „Што имаш, Ти, со мене, Исусе, Сине на Севишниот Бог? Те заколнувам во Бога, не мачи ме!“

⁸ Зашто му беше рекол: „Духу нечист, излези од човекот!“

35

^{Мт 8,18}

38

^{Лк 10,40}

39

^{1,25}

40

^{9,19 Мт 8,10}

41

^{1,27 Пс 89,9 107,23–32 Лк 9,34}

5,2

^{1,23 Ис 65,4}

7

^{1,1,24 Мт 8,29 Лк 1,32}

² 5,9. Легија е најголемата и основна единица на римската војска, во различно време со различна бројна состојба; во преносна смисла - голем број, мноштво.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

9 И го праша: „Како те викаат?“ А тој одговори и рече: „Легија² ми е името, зашто сме многу.“

15 И многу Го молеа да не ги брка од тој крај.

17 А таму, по ридот, пасеше големо крдо свињи.

18 И Го молеа и велее: „Прати нè во свињине, да влеземе во нив.“

19 И Исус веднаш им дозволи. Откако излегоа, нечистите духови влегоа во свињите, и јурнаа свињите по стрмнината во морето, а беа околу две илјади; и се издавија во морето.

20 А оние, што ги пасеа свињите, побегнаа и известија во градот и по околицата. И мнозина излегоа да видат што станало.

21 И дојдоа кај Исус, и го видоа бесомачниот како седи облечен, и со здрав ум, во кого имаше легија, и се уплашија.

23 А оние, кои беа виделе, раскажуваа што стана со обземениот од зол дух и со свињите.

17 И почнаа да Го молат да си оди од нивните краишта.

18 А кога влезе во коработ, оној, што беше порано бесомачен, Го помоли да биде со Него.

19 Исус не му дозволи, но му рече: „Оди дома кај своите, па раскажи им што стори Господ за тебе и како те помилува.“

20 Си отиде, и почна да раскажува по Десеттоградието што му направи Исус. И сите се чудеа.

**Исцелувањето на болна жена
и оживувањето на Јаировата ќерка**
(Мт 9,18–26; Лк 8,40–56)

21 А кога премина Исус со коработ пак на другата страна, кај Него се собра многу народ. И беше покрај морето.

22 И ете, дојде еден од началниците на синагогата, по име Јаир; па, штом Го виде, падна пред нозете Негови

23 и усрдно Го молеше многу, говорејќи: „Ќерка ми е на умирање; дојди и положи ги рацете над неа, за да оздрави и биде жива!“

24 И појде со него. А по Него врвеше многу народ и Го притискаа.

25 Една жена, што страдеше од крвавење дванаесет години,

26 и големи маки беше претрпела од мнозина лекари, потрошила сè што имала и никаква полза не видела, а ѝ станало дури уште полошо,

27 штом чу за Исус, се приближи одзавди меѓу народот и се допре до облеката Негова;

28 зашто си велеше: „Само ако се допрам до облеката Негова, ќе оздравам.“

29 И веднаш престана крвавењето, и таа осети во телото свое дека е излекувана од болеста.

30 А Исус одеднаш почувствува во Себе како излезе сила од Него и се сврте кон народот и рече: „Кој се допре до облеката моја?“

31 Учениците Негови Му рекоа: „Гледаш дека народот Те притиска, а прашува: „Кој се допре до Мене?““

32 Но Тој гледаше наоколу, за да ја види онаа, што го направи тоа.

33 Жената, пак, се уплаши и трепереше; па, знаејќи што стана со неа, се приближи, падна пред Него и Му ја кажа целата вистина.

34 А Тој ѝ рече: „Ќерко, верата твоја те спаси; оди си со мир и биди здрава од болеста своја!“

35 Додека Тој уште зборуваше, дојдоа од кај началникот на синагогата и рекоа: „Ќерка ти умре; што Му создаваш уште труд на Учителот!“

36 Но Исус, откако ги чу тие зборови, му рече на началникот на синагогата: „Не плаши се, само верувај!“

37 И никому не му дозволи да оди со Него, освен на Петар, на Јаков, и на Јован, братот на Јаков.

38 Дојде во куќата на началникот на синагогата и виде растревоженост, плачење и силно врискање.

39 И кога влезе, им рече: „Што сте се развикале и расплакале? Девојчето не е умрено, туку спие!“

40 А тие Му се потсмеваа. Тој, пак, откако ги истера сите, ги зеде таткото и мајката на девојчето и оние што беа со Него, и влезе каде што лежеше девојчето.

25
3 Мојс
15,25

27-28
6,56
Мт 14,36
Дела 5,15

27
3 Мојс
15,27

29
Дела 19,12

30
Лк 5,17
6,19

34
10,52
1 Сам 1,17
2 Сам 15,9
Лк 7,50
Јк 2,16

35
Јн 11,21,32

37
9,2
14,33
Мт 17,1

39
Дела 20,10
1 Кор
11,30
15,6

41 ^{9,27} ^{Дела 9,40} И кога ја фати раката на девојчето, рече: „Талита, куми!“ - што значи: „Девојко, тебе ти велама, стани!“

42 ^{1,34} ^{7,36} ^{9,9} И девојката одеднаш стана и почна да оди. А имаше дванаесет години. И сите се зачудија многу.

43 ^{Мт 8,4} ^{Лк 9,21} А Тој строго им заповеда, никој да не разбере за тоа и рече: „Дајте ѝ да ја даде!“

6,2

^{1,22} ^{Лк 6,6} ^{Јн 7,15}

Исус оифрлен во Назарет

(*Мт 13,53–58; Лк 4,16–30*)

3 ^{3,31} ^{Мт 12,46} ^{Јн 6,42} Па излезе оттаму и дојде во Својот крај; а по Него одеа и учениците Негови.

4 ^{Јн 4,44} И кога дојде саботата, Тој почна да поучува во синагогата и мнозина, што слушаа, се чудеа и говореа: „Од каде во Него ова? И каква е оваа мудрост што Му е дадена, та такви чуда стануваат преку Неговите раце?“

5 ^{2,5} ^{Лк 4,40} Не е ли Тој дрводелецот, Синот на Марија, брат на Јаков, Јосија, Јуда и Симон? И не се ли овде меѓу нас сестрите Негови?“ И се соблазнија заради Него.

6 ^{Лк 10,4} А Исус им рече: „Пророкот никаде не е без почест, освен во својата земја, меѓу роднините и во својот дом.“

7 ^{3,14–15} ^{Лк 10,1} И не можеше тука да изврши никакво чудо; освен што излекува малку болни, полагајќи ги рацете врз нив.

8 ^{Лк 10,4} И се соблазнија заради Него.

9 ^{Лк 10,7} А Исус им рече: „Пророкот никаде не е без почест, освен во својата земја, меѓу роднините и во својот дом.“

10 ^{Лк 10,7} И не можеше тука да изврши никакво чудо; освен што излекува малку болни, полагајќи ги рацете врз нив.

11

^{Мт 10,14–18}

Исус ги исцраќа Своите дванаесет ученици

(*Мт 10,5–15; Лк 9,1–6*)

6 И се чудеше на нивното неверие. Па одеше по околните села и поучуваше.

7 И ги повика дванаесетте, и почна да ги праќа по двајца, и им даде власт над нечистите духови.

8 Па им заповеда да не земаат ништо за пат освен по еден стап; ни торба, ни леб, ни пари во појасот.

9 Но да се обуени во сандали и да не облекуваат по две облекува.

10 И им рече: „Ако влезете негде во куќа, останете во неа, сè додека не си отидете оттаму.“

11 А ако негде не ве примат, ниту ве послушаат, штом излезете оттаму, истресете го правот од нозете свои, ним за сведоштво.“

12 Тие појдоа и проповедаа покајание.

13 Изгонуваа многу нечисти духови, и многумина болни помазуваа со масло и лекуваа.

Ирод и Исус

(*Мт 14,1–2; Лк 9,7–9*)

14 И цар Ирод разбра за Исус, зашто името Негово беше прочуено, па рече: „Јован Крстител воскреснал од мртвите и затоа стануваат чуда преку него.“

15 Едни велееа: „Илија е!“, а други: „Пророк е, или како еден од пророците.“

16 А Ирод, штом чу рече: „Тоа е Јован, на кого јас му ја отсеков главата; тој воскреснал од мртвите!“

Смртта на Јован Крстител

(*Мт 14,3–12; Лк 3,19–20*)

17 Бидејќи сам Ирод прати да го фатат Јован, го врза и го фрли во затвор, заради Иродијада, жената на брат му Филип, зашто се ожени со неа.

18 Бидејќи Јован му велеше на Ирод: „Не ти е дозволено да ја имаш жената на твојот брат!“

19 А Иродијада се озлоби против него и сакаше да го убие, но не можеше.

20 зашто Ирод се плашеше од Јован, знаејќи дека е тој човек праведен и свет и го пазеше; многу беше збунет додека го слушаше, а со задоволство го слушаше.

21 И настана погоден ден кога Ирод, по повод својот роденден, им приготви вечера на своите кнезови, војводи и старешини Галилејски;

22 и влезе ќерката на Иродијада, играше и им угоди на гостите и на Ирод. Тогаш царот ѝ рече на девојката: „Барај од мене што сакаш и ќе ти дадам!“

23 И ѝ се заколна: „Што и да побараш од мене, ќе ти дадам, дури и половина-та од моето царство.“

24 А таа излезе и ја прапа мајка си: „Што да побарам?“ Таа ѝ одговори: „Главата на Јован Крстител!“

25 И таа веднаш влезе кај царот и побара, говорејќи: „Сакам уште сега да ми ја дадеш на чинија главата на Јован Крстител!“

12

^{Мт 3,2}

13

^{Мт 14,14} ^{Јк 5,14–15}

14–15

^{Мт 16,14}

15

^{Мал 3,23} ^{Мт 21,11}

17

^{Лк 3,19–20}

18

^{3 Мојс 18,16} ^{20,21}

21

^{1 Мојс 40,20}

23

^{Ест 5,3,6} ^{7,2}

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

29 ^{Мт 27, 59-60} ²⁶ Царот се загрижи, но заради ветувањето и гостите свои не сакаше да откаже.

30 ^{Лк 6,13 10,17} ²⁷ И веднаш, откако испрати целат, царот нареди да ја донесат главата негова.

31-32 ^{2 Моје 16 5 Моје 8,3,16 Пс 78,24-25,29 105,40 1 Кор 10,3} ²⁸ А тој отиде, му ја отсече главата во затворот и ја донесе на чинија, па ѝ ја предаде на девојката, а девојката ја даде на мајка си.

²⁹ Кога неговите ученици разбраа, дојдоа и го зедаа телото негово и го погребваа.

31 ^{2,2 3,20}

32 ^{4 Моје 27,17 1 Цар 22,17 Ез 34,5,15,23 37,24 Зах 10,2 Пс 23,1 77,21 2 Цар 18,16 Мт 9,36} *Исус нахранува ѝеѝ илјади души*
(*Мт 14,13-21; Лк 9,10-17; Јн 6,1-14*)

33 ³⁰ И се собраа апостолите кај Исус, па Го известиа за сè што направиле и поучувале.

³¹ А Тој им рече: „Дојдете и вие во осамено место и одморете се малку.“ Зашто мнозина доагаа и си одеа, така што немаа кога ни да јадат.

³² И отидоа со кораб сами во осамено место.

34 ³³ И ги виде народот кога си одеа; и Го познаа мнозина, па пеш од сите градови тргнаа таму; и ги испреварија (и се собраа околу Него).

³⁴ А Исус, кога излезе, виде многу народ и се смилува над нив, зашто беа како овци без пастир; и почна да ги поучува многу.

³⁵ И бидејќи веќе времето поизмина, учениците Негови пристапија кон Него и рекоа: „Овде е местово пусто, а и доцна е;

³⁶ распушти ги за да отидат по околните села и колиби и да си купат леб, зашто нема што да јадат.“

³⁷ Тој им одговори и рече: „Дајте им вие да јадат!“ А тие Му рекоа: „Да појдеме и да купиме за двесте денарии леб, па да им дадеме да јадат?“

³⁸ Потоа Тој ги праша: „Колку лебови имате? Отидете и видете!“ И кога видоа рекоа: „Пет леба и две риби.“

³⁹ Тогаш Исус им рече на сите да поседнат на купчиња по зелената трева.

⁴⁰ И поседнаа во групи по сто и по десет.

⁴¹ Тој ги зеде петте леба и двете риби, па, погледна кон небото, ги благослови лебовите и ги прекрши, и им ги даде на учениците Свои, за да им ги стават пред нив; исто така им ги раздели и двете риби на сите.

⁴² И јадеа сите и се наситија.

⁴³ И собраа парчиња, од лебот и од рибите, полни дванаесет кошеве.

⁴⁴ А оние, што јадеа од лебовите, беа околу пет илјади мажи.

Исус чекори ѝо вода

(Мт 14,22-33; Јн 6,15-21)

⁴⁵ И веднаш ги натера учениците Свои да влезат во кораб и да отидат порано од Него на другата страна кон Витсаида, дури Тој не го распушти народот.

⁴⁶ А Тој, одделувајќи се од нив, отиде во гората за да се помоли.

⁴⁷ Приквечер коработ беше сред морето, а Тој сам на копното.

⁴⁸ И ги виде како се мачат при пловенњето, зашто ветрот им беше спротивен; а околу четвртата ноќна стража³ се приближи до нив и, одејќи по морето, сакаше само да помине покрај нив.

⁴⁹ А тие, кога го видоа како оди по морето, помислија дека е тоа привидение, и почнаа да викаат;

⁵⁰ Зашто сите Го видоа и се уплашија. Тој веднаш почна да говори со нив и им рече: „Не плашете се! Јас сум, не бојте се!“

⁵¹ И влезе кај нив во коработ и ветрот стивна. А тие многу се уплашија и се чудеа во себе.

⁵² Зашто не се вразумија (од чудото) со лебовите, бидејќи срцето им беше скаменето.

⁵³ И кога преминаа, дојдоа во земјата Генисаретска и се задржаа таму.

⁵⁴ А штом излегоа од коработ, веднаш Го познаа.

⁵⁵ Брзо ја обиколија целата таа околина и почнаа на носилки да носат болни таму, каде што слушаа дека Тој се наоѓа.

⁵⁶ И каде да влегуваше: во села, во градови или населби - на крстопатите

41
Мт 14,19
Лк 9,16
22,19
24,30

42
Ис 25,6-8
55,1-2
Мт 8,11

43
8,19

46
1,35
3,13
Лк 6,12
9,28
Јн 6,15

48
2 Моје 33,19,22
34,6
Пс 77,19
Јов 9,8

49
Лк 24,37

50
16,6
2 Моје 3,14
5 Моје 32,39
Ис 41,4
43,10
Јн 8,24,28,58

51
4,39
Мт 14,32

52
3,5
4,13
8,17
Мт 16,9

55-56
Дела 5,15

55
1,32

56
5,27-28
Лк 6,19
8,44

³ 6,48. Четвртата ноќна стража т.е. рано наутро, меѓу 4 и 6 часот.

7,2 полагаа болни и Го молеа да се допрат барем до полата од облеката Негова. И сите што се допираа до Него, оздравуваа.

Лк 11,38
Мт 23,25
Лк 11,39

6-7 *Расправајќа за преданијата*

Ис 29,13

(Мт 15,1-20)

7 Се собраа кај Него фарисеите и некои од книжниците, што беа дошле од Ерусалим.

Кол 2,22

10 ² И кога видоа дека некои од Неговите ученици јадат леб со нечисти, односно со немисни раце, ги укорија.

2 Мојс 20,12
21,17

3 Мојс 20,9
5 Мојс 5,16
Мт 15,4

³ (Зашто фарисеите и сите Јудејци, држејќи го преданието на старите, не јадат, дури не ги измијат рацете до лактите;

11

Мт 15,5-6

⁴ и кога ќе се вратат од пазар, не јадат, дури не се измијат; и уште многу друго има што примиле и го држат; миене чаши, чинии, котли и столови.)

12

Изреки 28,24

⁵ Потоа фарисеите и книжниците Го прашаа: „Зашто учениците Твои не постапуваат според преданието на старите, но со неизмени раце јадат леб?“

⁶ А Тој им одговори и рече: „Добро пророкувал Исаија за вас лицемерите, како што е напишано: ‚Овој народ со уста Ме почитува, но срцето им е далеку од Мене;

⁷ но напразно Ме почитува, зашто проповеда човечки повелби.‘

⁸ Зашто, вие, оставајќи ја Божјата заповед, го држите преданието човечко: миене чинии и чаши, и вршите многу други слични работи.“

⁹ И им рече: „И така ја отфрлате Божјата заповед, за да го запазите вашето предание.

¹⁰ Зашто Мојсеј рече: ‚Почитувај ги татка си и мајка си‘ и ‚Кој го злослови таткото свој или мајка си, со смрт да се казни.‘

¹¹ А вие велите: ‚Ако некој каже на татка си или на мајка си: она, со кое би можел да те издржувам е корбан, односно, прилог е‘,

¹² тогаш таквиот не го оставате веќе ништо да стори за својот татко или за својата мајка,

¹³ престапувајќи го словото Божјо со вашето предание, што сте го предале

вие; многу такви слични работи вршите.“

14

4,9

¹⁴ И кога го повика сиот народ, им рече: „Слушајте Ме сите и разберете:

17

4,10

10,10

¹⁵ ништо, што влегува во устата на човекот однадвор, не може да го оскверни; туку она што излегува од него, тоа го осквернува човекот.

19

Дела 10,

13-15

Кол 2,16-

17,21-22

Тит 1,15

¹⁶ Ако некој има уши да слуша, нека чуе!“

¹⁷ И кога се оддалечи од народот и влезе во една куќа, учениците Негови Го прашаа за параболата.

20

Рим 14

¹⁸ А Тој им рече: „Зар сте и вие така неразумни? Не разбирате ли дека ништо, што влегува во човекот однадвор, не може да го оскверни?

21-22

Мт 15,19

24

1,29

10,10

¹⁹ Зашто, тоа не оди во срцето, туку во стомакот, и излегува надвор, чистејќи ја сета храна.“

²⁰ И уште им рече: „Она што излегува од човекот, тоа го осквернува човекот.

²¹ Зашто однатре, од срцето човечко, излегуваат лоши помисли, прелубодејства, блудства, убиства,

²² кражби, лакомства, лукавства, пакости, злоби, око завидливо, богохулство, гордост, безумство.

²³ Сето тоа зло однатре излегува и го осквернува човекот.“

26

Мт 8,29

Верајќа на една жена

(Мт 15,21-28)

²⁴ И кога се крена оттаму, отиде во пределите Тирски и Сидонски; и кога влезе во една куќа, сакаше никој да не Го дознае. Но не можеше да се сокрие.

²⁵ Зашто чу за Него една жена, чија ќерка имаше нечист дух, па дојде и падна пред нозете Негови.

²⁶ А таа жена беше друговерка, по потекло Сирофеничанка; и Го молеше да го истера демонот од ќерка ѝ.

²⁷ Но Исус ѝ рече: „Остави најнапред да се нахранат децата; зашто не е право да се земе лебот од децата и да им се фрли на кучињата.“

²⁸ А таа одговори и Му рече: „Да, Господи! Но и кучињата јадат под трпезата, од трошките на децата.“

²⁹ И ѝ рече: „За ова што го рече - можеш да си одиш! Демонот излезе од ќерка ти.“

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

31 ³⁰ И кога се врати дома, ја најде ќерка
5,20 си како лежи на постела, а демонот
32 беше излегол од неа.
5,23

Исцелувањето на ѓлзвонем

33 ³¹ И пак излезе Исус од пределите
8,23 Тирски и Сидонски и отиде кон Гали-
34 лејското Море, низ пределите на Десет-
6,41 тоградиеото.
Мт 14,19

35 ³² И доведоа кај Него еден глув и теп-
Мт 8,3 кав, па Го молеа да положи над него ра-
ка.

36 ³³ Исус, откако го одведе настрана од
1,25,44-45 народот, ги стави Своите прсти во него-
5,43 вите уши; а кога плукна, го допре него-
Мт 9,30-31 виот јазик;

37 ³⁴ потоа погледна на небото, воздивна
9,25 и му рече: „Ефата!“ - што значи: „Отво-
I Мојс 1,31 ри се!“
Ис 35,5-6
Мт 11,5
15,31

8,1-2 ³⁵ И веднаш му се отвори слухот, и се
6,34-36 разврзаа врските на неговиот јазик и го-
вореше чисто.

3 ³⁶ И им заповеда никому да не кажу-
Евр 12,3 ваат. Но, колку повеќе Тој им забрану-
ваше, толку повеќе тие разгласуваа.

4 ³⁷ И прекумерно се чудеа и велеа: „Сè
8,16-17 добро прави: и глувите ги прави да
Јн 6,26 слушаат и немите да зборуваат!“

6 *Исус нахранува четвори илјади души*
(Мт 15,32-39)

8 Во тие дни, кога се беше собрал
многу народ и немаше што да јадат,
Исус ги повика учениците Свои и им
рече:

² „Ми е жал за народот, зашто веќе
три дни стојат кај Мене и нема што да
јадат.

³ Ако ги пуштам да си одат гладни по
куките нивни, ќе премалеат по патот,
зашто некои се дојдени оддалеку.“

⁴ Учениците Му одговорија: „Од каде
може човек сите овие да ги нахрани со
леб, овде во пустинава?“

⁵ И ги праша: „Колку лебови имате?“
А тие одговорија: „Седум.“

⁶ Тогаш му заповеда на народот да по-
седне по земјата; па, откако ги зеде се-
думте лебови, заблагодари, ги раскриши
и им ги даде на учениците Свои да ги
разделат; и тие ги поделија на народот.

⁷ Имаа и малку риби; ги благослови и
заповеда да ги раздадат и нив.

⁸ И јадеа, и се наситија; и собраа се-
дум кошници останати парчиња.

⁹ А оние, што јадеа, беа околу четири
илјади души. И ги пушти да си одат.

¹⁰ И веднаш влезе во кораб со учени-
ците Свои и дојде во пределите Далма-
нутски.

Фарисеите бараат чудо

(Мт 16,1-4)

¹¹ И излегоа фарисеите и почнаа да се
препираат со Него, па испушувајќи Го,
Му бараа чудесен знак од небото.

¹² А Тој воздивна длабоко и рече:
„Зошто овој род бара чудесен знак?
Вистина ви велама: нема да му се даде
чудесен знак на овој род.“

¹³ И кога ги остави, пак влезе во кора-
бот и премина на другата страна.

За шитетниот „квасец“

(Мт 16,5-12)

¹⁴ А тие, пак, беа заборавиле да земат
леб и во коработ имаа само еден леб.

¹⁵ А Тој им заповеда и рече: „Внима-
вајте, чувајте се од квасот фарисејски и
од квасот Иродов!“

¹⁶ И си размислуваа меѓу себе, велее-
ќи: „Тоа е затоа што немаме леб.“

¹⁷ А Исус, кога ги разбра, им рече:
„Зошто зборувате за тоа што немате
леб? Зар уште не знаете и не разбирате?
Уште ли е скаменето вашето срце?“

¹⁸ Очи имате, не гледате ли? Уши
имате, не слушате ли? И не помните
ли?

¹⁹ Кога ги раскришив петте леба, за пет
илјади души, колку полни кошени со
парчиња собравте?“ Му рекоа: „Дванае-
сет.“

²⁰ „А седумте - за четири илјади, кол-
ку кошници со останати парчиња соб-
равте?“ Тие одговорија: „Седум.“

²¹ И им рече: „Па како тогаш не раз-
бирате?“

Исцелувањето на слеј човек

²² Потоа дојде во Витсаида; и доведоа
кај Него слеп и Го молеа да се допре до
него.

8
Мт 14,20

11
5 Мојс
18,20-22
Ис 7,10-14
Мт 12,38
16,1
Лк 11,16
1 Кор 1,22

12
Лк 11,29
Евр 3,10

15
Лк 12,1
1 Кор 5,6-8

17
6,52

18
4,12
Ер 5,21
Ез 12,2
Лк 8,10

19
6,35-44

20
8,8-9

21
4,13

22
5,30
10,46-52

23 <sup>7,33
Јн 9,6,11,15
1 Тим 4,14</sup> ²³ И кога го зеде слепиот за рака, го изведе надвор од селото и, откако плукна на очите негови, ги положи рацете над него, па го праша дали гледа нешто.

26 ^{1,34} ²⁴ Тој, кога погледна, рече: „Ги гледам луѓето како дрвја, но тие одат.“

28 <sup>6,14-15
Лк 9,7-8</sup> ²⁵ Потоа пак ги положи рацете над очите негови и му рече да погледа. И му се поврати видот и ги гледаше сите јасно.

29 <sup>1,1
14,61</sup> ²⁶ И го испрати во домот негов и му рече: „Не навраќај в село!“

30 ^{Мт 8,4}
31 <sup>10,32-34
Мт 17,12,22
Лк 17,25</sup>
Петировојо исјоведане на верајиа
(*Мт 16,13-20; Лк 9,18-21*)

²⁷ И излезе Исус со учениците Свои по селата на Кесарија Филипова. По патот ги праша учениците Свои и им рече: „За кого Ме мислат луѓето?“

33 <sup>Мт 4,10
Рим 8,5</sup> ²⁸ Тие одговорија: „За Јован Крстител, некои за Илија, а други, пак, за некој од пророците.“

34 ^{Лк 14,27} ²⁹ Тој, пак, им рече: „А вие, за кого Ме мислите?“ Петар Му одговори и рече: „Ти си Христос!“

³⁰ И им заповеда никому да не говорат за Него.

*Исус ги навесјува
Својата смрт и воскресение*
(*Мт 16,21-23; Лк 9,22*)

³¹ Па почна да ги учи дека Синот Човечки треба многу да пострада, да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и книжниците, и да биде убиен и на третиот ден да воскресне.

³² И говореше за тоа отворено. Но Петар, Го повлече настрана и почна да Го одвраќа.

³³ А Тој, кога се заврте и ги погледна учениците Свои, му забрани на Петар да говори и рече: „Бегај од Мене, сатано! Зашто не мислиш на она што е Божјо, туку на она што е човечко!“

Пајој на Исусовије следбеници
(*Мт 16,24-28; Лк 9,23-27*)

³⁴ И кога го повика народот и учениците Свои, им рече: „Кој сака да врви по Мене, нека се одрече од себе, и нека го земе крстот свој и нека оди по Мене.“

³⁵ Зашто, кој сака да го спаси својот живот, ќе го загуби; а кој го загуби животот свој заради Мене и Евангелието, тој ќе го спаси.

³⁶ Зашто каква полза има човек, ако го придобие целиот свет, а на душата своја ѝ напакости?

³⁷ Или каков откуп ќе даде човек за својата душа?

³⁸ Зашто, кој се срами од Мене и од зборовите Мои во овој прелјубодеен и грешен род, и Синот Човечки ќе се срами од него, кога ќе дојде во славата на Својот Отец со светите ангели.“

9 И им рече: „Вистина ви велам: тука стојат некои, што нема да вкусат смрт, додека не го видат царството Божјо, дојдено во сила.“

Исусовојо преображение
(*Мт 17,1-9; Лк 9,28-36*)

² А по шест дни, Исус ги зеде со Себе Петар, Јаков и Јован и ги одведе сами на висока гора, насамо, и се преобрази пред нив.

³ Алиштата Му станаа светли, многу бели, како снег, какви што белило на земјата не може да избели.

⁴ И им се јави Илија со Мојсеј, и разговараа со Исус.

⁵ Тогаш проговори Петар и Му рече на Исус: „Рави, добро ни е да бидеме овде; да направиме три колиби: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија.“

⁶ Зашто не знаеше што да каже, бидејќи беа многу уплашени.

⁷ И се појави облак, па ги засени; и од облакот дојде глас, кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син, Него слушајте Го!“

⁸ И одеднаш, кога погледнаа наоколу, никого веќе не видоа покрај себе, освен Исус.

⁹ А кога слегуваа од гората, им заповеда никому да не кажуваат што виделе, додека Синот Човечки не воскресне од мртвите.

¹⁰ И го задржаа тој збор во себе, прашувајќи се еден со друг што значи тоа: „Да воскресне од мртвите?“

35
Мт 10,39

37
Пс 49,7-8

38
Мт 10,33
Лк 12,9
Рим 1,16
2 Тим 2,12

9,1
13,30
Рим 1,4

2
1,29
5,37
Лк 8,51

3
16,5
Мт 28,3
Откр 3,4

4
2 Цар 2,
11-12
Мт 11,14

5
10,51
11,21
14,44-45

6
14,40

7
1,11
5 Мојс
18,15
3 Мојс 16,2
Мт 17,5
Дела 3,22
3 Птр 1,17

9
1,34
Лк 9,36

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

11 Мал 3,23

За Илија
(Мт 17,10-13)

12 8,31
Ис 53,3
Мал 3,
23-24
Пс 22,1-17

13 1 Цар
19,2-10
Мт 11,14

19 Мт 12,39

23 5,36
11,23-24
Лк 17,6

24 Лк 17,5

11 И Го прашаа, велејќи: „А зошто книжниците велат дека најнапред треба да дојде Илија?“

12 А Тој, пак, одговори и рече: „Илија ќе дојде порано и ќе уреди сè; а Синот Човечки, како што е напишано за Него, треба да пострада многу и да биде понизен.

13 Но ви велам дека и Илија дојде, како што е напишано за Него, и му направив ја што сакаа.“

Исцелувањето од нечисти дух
(Мт 17,14-21; Лк 9,37-43)

14 И кога дојде кај учениците Свои, виде многу народ околу нив и книжници, кои се препираа со нив.

15 И штом Го виде, сиот народ се исплаши; а кога се приближија, Го поздравуваа.

16 Ги праша книжниците: „Зошто се препирате со нив?“

17 Тогаш еден од народот одговори и рече: „Учителе, го доведов кај Тебе син ми, во кого има нем дух;

18 и секогаш, каде и да го фати, го кутнува, и тој се запенува, и крчка со забите, и се здрвува. И им кажав на учениците Твои да го изгонат, но тие не можеа.“

19 А Исус одговори и рече: „О, роде неверен, до кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете го кај Мене!“

20 И кога го доведоа кај Него - штом го виде, веднаш духот го стресе; и тој падна наземи и се валкаше запенет.

21 Го праша Исус татко му: „Колку време има откако станува тоа со него?“ Тој одговори: „Од детството;

22 и многупати духот го фрлал во оган, и во вода, за да го погуби: но, ако можеш, смилувај се над нас и помогни ни!“

23 А Исус му рече: „Ако можеш да поверуваш - сè е можно за оној што верува!“

24 И одеднаш таткото на момчето извика и со солзи рече: „Верувам, Господи, помогни му на моето неверие!“

25 1,25
Лк 4,39

26 1,26

27 1,31
5,41

31 8,31
Мт 20,18-19

32 4,13

34 Лк 22,24

35 10,43-44
Мт 20,26

37 Мт 10,40
Лк 10,16
Јн 13,20

38 4 Мојс
11,28

25 А Исус, штом виде дека се собра народ, строго му заповеда на нечистиот дух и му рече: „Духу нем и глув. Јас ти заповедам: излези од него, и не влегувај веќе во него!“

26 И кога извика, силно го стресе и излезе; а момчето беше како мртво, така што мнозина велее дека умрело.

27 Исус, пак, откако го фати за рака, го исправи; и тоа стана.

28 И кога влезе Исус во една куќа, учениците Негови Го прашаа насамо: „Зошто ние не можевме да го истераме?“

29 Им одговори: „Овој род со ништо не може да се истера, освен со молитва и пост.“

**Исус по вториот и навестува
Својата смрт и воскресение**

(Мт 17,22-23; Лк 9,43-45)

30 И кога излегоа оттаму, минуваа преку Галилеја; и Тој не сакаше некој да разбере.

31 Зашто ги учеше учениците Свои и им велеше дека Синот Човечки ќе биде предаден во човечки раце, и ќе Го убијат, и на третиот ден по убивањето ќе воскресне.

32 Но тие не ги разбираа овие зборови и се плашеа да Го прашаат.

Кој е најголем?

(Мт 18,1-5; Лк 9,46-48)

33 И дојде во Капернаум; и кога беше дома, ги праша: „Што размислувавте меѓу себе патем?“

34 Тие молчеа, зашто патем се препираа меѓу себе, кој е поголем.

35 Тој седна и ги повика дванаесетте, па им рече: „Кој сака да биде прв, нека биде последен од сите, и слуга на - сите!“

36 И тогаш зеде едно дете, го постави меѓу нив, го гушна и им рече:

37 „Кој прима едно такво дете во Мое име, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, не Ме прима Мене, туку Оној, Кој Ме пратил.“

Кој не е појивен нас, тој е со нас!

(Лк 9,49-50)

38 Тогаш Јован Му одговори и рече: „Учителе, видовме еден, кој во Твоје

39 име изгонува демони, а не врви по нас; и му забранивме, зашто не оди по нас.“

40 ³⁹ А Исус рече: „Не бранете му, зашто никој, што прави чудо во Мое име, не ќе може наскоро да говори зло за Мене.“

41 ⁴⁰ Зашто, кој не е против вас, тој е со вас.

42 ⁴¹ И кој ве напои со чаша вода во Мое име, затоа што сте Христови, вистина ви велама, нема да остане без награда.“

43

За соблазниџа

(*Мѿ 18,6–9; Лк 17,1–2*)

47 ⁴² „А кој ќе соблазни едно од овие малите, што веруваат во Мене, за него е подобро да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат во море.“

48 ⁴³ И ако те соблазнува раката твоја, отсеци ја; подобро е за тебе без рака да влезеш во животот, отколку да имаш две раце и да отидеш во пеколот, во неизгасливиот оган,

⁴⁴ (каде што нивниот црв не умира, и огнот не изгаснува.)

10,1 ⁴⁵ И, ако те соблазнува ногата твоја, отсеци ја; подобро е за тебе сакат да влезеш во животот, отколку да ги имаш двете нозе и да бидеш фрлен во пеколот, во неизгасливиот оган,

⁴⁶ (каде што нивниот црв не умира ни огнот не изгаснува.)

⁴⁷ И, ако окоото твоје те соблазнува, извади го; подобро е за тебе со едно око да влезеш во царството Божјо, отколку да имаш две очи и да бидеш фрлен во огнениот пекол,

⁴⁸ каде што нивниот црв не умира, и огнот не изгаснува.

⁴⁹ Зашто секој со оган ќе се посоли, (и секоја жртва со сол ќе се осоли).

⁵⁰ Солта е добра; но, ако солта облутави, со што ќе ја осолите? Затоа имајте сол во себе, и мир имајте меѓу себе!“

За разводоџ

(*Мѿ 19,1–12; Лк 16,18*)

10 И откако стана Исус оттаму, пре мина во пределите Јудејски, преку страната што е отаде Јордан. И пак се слеваше народ кон Него; а Тој, по Својот обичај, ги поучуваше.

² И пристапија фарисеите и Го прашаа, искушувајќи Го: „Допуштено ли е, да ја остави човек својата жена?“

³ А Тој им одговори и рече: „Како ви заповеда Мојсеј?“

⁴ Тие рекоа: „Мојсеј дозволи да се напише разводно писмо и да се отпушти.“

⁵ Одговори Исус и им рече: „Поради вашето жестоко срце ви ја напишал таа заповед.“

⁶ Во почетокот на создавањето, пак, Бог ги создаде машко и женско.

⁷ Затоа човек ќе го остави татка си и мајка си, ќе се прилепи до жената своја

⁸ и обата ќе бидат во едно тело; и така, тие веќе не се двајца, туку едно тело.

⁹ Значи, тоа што Бог го сврзал, човек да не го разделува.“

¹⁰ И во домот, учениците Негови пак Го прашаа за тоа.

¹¹ И им рече: „Кој ќе ја напушти својата жена и се ожени со друга, тој прелјубодејствува кон неа;

¹² а и жена, ако го напушти својот маж и се омажи за друг, прелјубодејствува.“

Исус ѝи блаџословува децџџ

(*Мѿ 19,13–15; Лк 18,15–17*)

¹³ И донесуваа кај Него деца, за да се допре до нив, но учениците им забрануваа (на оние што ги носеа).

¹⁴ И кога го виде тоа Исус, негодуваше и рече: „Оставете ги децата да доаѓаат кај Мене и не пречете им, зашто на такви е царството Божјо.“

¹⁵ Вистина ви велама, кој не го прима царството Божјо како дете, тој нема да влезе во него.“

¹⁶ Прегрнувајќи ги, ги положи рацете врз нив и ги благословуваше.

Исус ѝовикува еден боџџџ човек

(*Мѿ 19,16–30; Лк 18,18–30*)

¹⁷ А кога излегуваше на пат, дотрча некој, падна на колена пред Него и Го праша: „Учителе добар, што треба да направам, за да наследам живот вечен?“

¹⁸ Исус му рече: „Зошто ме нарекуваш добар? Никој не е добар, освен единиот Бог!“

2

Мт 16,1
1 Кор 7,11

4

5 Моје 24,1
Мт 5,31

5

3,5

6

1 Моје 1,27
5,2

7-8

1 Моје 2,24
1 Кор 6,16
Ефес 5,31

11-12

Мт 5,32
Лк 16,18
1 Кор 7,
10-11

13

Лк 9,47

15

Мт 5,20
18,3

17

1,40

18

Пс 34,8

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

19 7,10
2 Мојс
20,12-16
5 Мојс
5,16-20
24,14
19 Заповедите ги знаеш: не прелюбо-
дејствувај; не кради; не сведочи лажно;
не навредувај; почитувај ги татка си и
мајка си.“

21 Мт 6,20
Лк 12,33
20 А тој Му одговори и рече: „Учите-
ле, сето тоа сум го запазил уште од мла-
доста своја.“

23 4,19
21 Кога го погледна Исус, му омиле,
па рече: „Уште една работа ти недоста-
сува: оди и продај сè што имаш, раздај
го на сиромаси и ќе имаш богатство на
небото; па дојди и врви по Мене.“

27 14,36
1 Мојс
18,14
Зах 8,6
Јов 42,2
22 Кога ги чу овие зборови, тој се из-
ненади и си отиде нажален, зашто има-
ше големо богатство.

29 1,1
8,35
23 И кога погледа Исус, им рече на
учениците Свои: „Колку е тешко за бо-
гатите да влезат во царството Божјо!“

31 Мт 19,30
20,16
Лк 13,30
24 А учениците се уплашија од збо-
ровите Негови. Но Исус пак им одгово-
ри и рече: „Чеда, колку им е тешко на
оние, што се надеваат на богатството,
да влезат во царството Божјо!“

33-34 8,31
Лк 24,7
25 Полесно камила ќе влезе низ игле-
ни уши, отколку богат човек во цар-
ството Божјо.“

26 А тие се чудеа многу и си велеа ме-
ѓу себе: „Тогаш, кој може да се спаси?“

27 Кога ги погледа Исус, им рече: „За
лугето тоа не е можно, но не и за Бога;
зашто за Бога сè е можно!“

28 И Петар почна да Му говори: „Ете,
ние оставивме сè и по Тебе одиме.“

29 А Исус одговори и рече: „Вистина
ви вела: нема таков што оставил куќа,
или браќа, или сестри, или татко, или
мајка, или жена, или деца, или имот,
заради Мене и Евангелието,

30 а да не примил, и тоа сега, во ова
време, стопати повеќе од куќи, и браќа,
и сестри, и татко, и мајка, и деца, и нив-
је, а во идниот век - и живот вечен.

31 И мнозина први ќе бидат последни,
а последните - први.“

**Исус њо шреш њаџи џи најавува
Својата смрт и воскресение**

(Мт 20,17-19; Лк 18,31-34)

32 Кога беа на пат, искачувајќи се кон
Ерусалим, Исус одеше пред нив, а тие
беа вдашени, па, врвејќи по Него, се
исплашија. И кога ги повика повторно

дванаесетте, почна да им зборува за она
што ќе се случи со Него.

33 „Ете, се искачуваме кон Ерусалим
и Синот Човечки ќе биде предаден на
првосвештениците и книжниците, и ќе
Го осудат на смрт и ќе Го предадат на
незнабошците.

34 И ќе Го исмеат, и ќе Го бијат, и ќе
Го плукаат, и ќе го убијат, и на третиот
ден ќе воскресне.“

Молба на Зеведевиите синови

(Мт 20,20-28)

35 Тогаш пристапија кон Него Зеведе-
евите синови, Јаков и Јован и рекоа:
„Учителе, сакаме да ни го исполниш
она, што ќе го побараме.“

36 Тој ги праша: „Што сакате да сто-
рам за вас?“

37 А тие Му одговорија, „Дај ни да
седнеме до Тебе, едниот оддесно, а дру-
гиот одлево, во славата Твоја.“

38 Но Тој им рече: „Не знаете што ба-
рате! Можете ли да ја испиете чашата
што ја пијам Јас и да се крстите со крш-
тавањето, со кое се крштавам Јас?“

39 Тие одговорија: „Можеме.“ А Исус
им рече: „Чашата, што ја пијам Јас, ќе
ја пиете и вие, и со крштавањето, со кое
се крштавам Јас, ќе се крстите;

40 но, да дозволам да се седи од Мојата
десна или лева страна, не зависи од Ме-
не; тоа е за оние, за кои е приготвено.“

41 Десетте, пак, штом го чуја тоа, не-
годуваа против Јаков и Јован.

42 Исус, кога ги повика, им рече: „Зна-
ете дека оние, што се сметаат за народ-
ни кнезови, господарат над нив, и
управниците управуваат над нив.

43 Но меѓу вас нека не биде така; а кој
меѓу вас сака да биде поголем, нека ви
биде слуга;

44 и кој сака меѓу вас да биде прв, нека
ви биде роб на сите.

45 Зашто и Синот Човечки не дојде за
да Му служат, но да послужи и да го да-
де животот Свој за откуп на мнозина.“

Слепиот Варимеј

(Мт 20,29-34; Лк 18,35-43)

46 Потоа пристигнаа во Ерихон. И ко-
га излегуваше Исус од Ерихон со уче-

33
Мт 8,20

35
Мт 4,21
Лк 9,54

36
10,51

37
Мт 19,28
Лк 22,30

38
Ис 51,17-22
Ез 23,31-34
Пе 75,8
Лк 12,50

39
Дела 12,2

42
Лк 22,25

43
1 Кор 9,19

45
14,24
Ис 53,11-12
Мт 8,20
1 Тим 2,5-6

46
Лк 19,1

47-48 ниците Свои и со многу народ, Тимеев-
виот син, Вартимеј⁴, кој беше слеп, се-
деше покрај патот и просеше.

51 Па, кога чу дека е тоа Исус од На-
зарет, почна да вика и да вели: „Исусе,
сине Давидов, смилувај ми се!“

52 И мнозина му велее да молчи, но
тој уште повеќе викаше: „Сине Дави-
дов, смилувај ми се!“

49 Исус застана и рече да го викнат. И
го повикаа слепиот, говорејќи му: „Не
плаши се, стани, те вика!“

11,1 Тој, кога ја фрли горната облека,
стана и отиде кај Исус.

51 А Исус, одговарајќи му, го запра-
ша: „Што сакаш да сторам за тебе?“
Слепиот Му рече: „Да прогледам, Учи-
теле!“

2 Исус му рече: „Оди си, верата твоја
те спаси!“ И тој веднаш прогледа, па
тргна патем по Исус.

Свеченојо влегување во Ерусалим

(Мт̄ 21,1–11; Лк 19,28–40; Јн 12,12–19)

11 И кога се приближи до Ерусалим,
во Витфагија и Витанија, кај
Маслиновата Гора, испрати Исус двајца
од учениците,

² и им рече: „Одете во селоно, што е
наспроти вас, па штом ќе влезете во не-
го, ќе најдете врзано младо магаре, што
ниеден човек не го јавал; одврзете го и
доведете го!“

³ И, ако ви рече некој: „Зошто го
правите тоа?“ Кажете дека Му е
потребно на Господ; и тој веднаш ќе го
прати тука.“

⁴ Тие отидоа и го најдоа младото ма-
гаре, врзано за портата однадвор, на
крстопатот и го одврзаа.

⁵ И некои од оние, што стоеја таму,
им рекоа: „Што правите? Зошто го од-
врзувате?“

⁶ А овие им одговорија, како што им
беше заповедал Исус и тие ги оставија.

⁷ И го доведоа младото магаре кај
Исус, ги кладоа врз него алиштата свои
и Тој седна на него.

⁸ И мнозина ги постилаа своите обле-
ки по патот.

⁴ 10,46. Бар–Тимеј.

⁹ А оние, што одеа пред Него и по Не-
го, викаа и велее: „Осана! Благословен
е Оној што иде во името Господово!“

¹⁰ Благословено е царството на напи-
от татко Давид, кое иде во името Госпо-
дово! Осана во висините!“

¹¹ И влезе Исус во Ерусалим, во хра-
мот, разгледа сè, па, бидејќи веќе беше
доцна, излезе и отиде со дванаесетте во
Витанија.

Смокваја шѝо не дава ѝлод

(Мт̄ 21,18–19)

¹² А утредента, кога излегоа од Вита-
нија, Тој огладне;

¹³ и кога оддалеку виде една смоква,
покриена со лисја, се приближи, не би
ли нашол нешто на неа; но, кога се
доближи до неа, не најде ништо освен
лисја, зашто уште не беше времето за
смокви.

¹⁴ И Исус ѝ рече: „Отсега никој дове-
ка да не вкуси плод од тебе!“ И го чуја
тоа учениците Негови.

Исус во храмој

(Мт̄ 21,12–17; Лк 19,45–47; Јн 2,13–22)

¹⁵ И пак дојдоа во Ерусалим. Кога
влезе Исус во храмот, почна да ги брка
оние, што продаваа и купуваа во хра-
мот, и им ги преврте масите на мѝнува-
чите на пари и столовите на оние, што
продаваа гулаби;

¹⁶ и не дозволувахе никој преку хра-
мот да пренесе каков и да било сад.

¹⁷ И ги поучуваше, велеејќи: „Не е ли
напишано: „Домот Мој, дом за молитва
на сите народи ќе се нарече“? А вие го
направивте како разбојничко гнездо!“

¹⁸ И кога го чуја тоа книжниците и
првосвештениците, гледаа како да Го
погубат, бидејќи се плашеа од Него,
зашто сиот народ се восхитуваше на
Неговото учење.

¹⁹ А кога се стемни, Тој излезе надвор
од градот.

Лекција за смокваја

(Мт̄ 21,20–22)

²⁰ Утредента, минувајќи, ја видоа
смоквата исушена откорен.

9
Пс
118,25,26
Мт̄ 21,15
23,39

10
2 Сам 7,16
Пс 148,1
Јов 16,19
Лк 1,32-33

13
Ер 8,13
Мт̄ 7,1
Лк 13,6

14
11,20

15
11,27
Јн 2,14-15

17
Ис 56,7
Ер 7,11
Мт̄ 21,13
Лк 19,46
Јн 2,16

18
1,22
6,2
Мт̄ 14,5
21,46
Лк 22,2

19
Мт̄ 21,17

20
11,14

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

22 ^{Јн 14,1} ^{Ер 29,12} ^{Мт 18,19} ^{Јн 11,22} ^{Мт 5,23-24} ^{6,14} ^{Ефес 4,32} ^{Кол 3,13} ^{Мт 6,15} ^{18,35} ^{8,31} ^{14,43,53} ^{15,1} ^{Мт 27,41} ^{Дела 4,5} ³⁰ ^{Мт 3,6} ³¹ ^{Мт 21,32} ^{Лк 7,30} ³² ^{Мт 14,5} ^{12,1} ^{Ис 5,1-2} ²¹ И кога се сети, Петар Му рече: „Ра-
ви, погледај! Смоквата, што ја прокол-
на, се исушила!“

²² А Исус им одговори и рече:

²³ „Имајте вера во Бога. Зашто, висти-
на ви велам ако некој ѝ рече на оваа
планина: „Дигни се и фрли се в море!“ и
не се посомнева во срцето свое, туку по-
верува дека ќе биде како што рекол, ќе
му се исполни, што и да каже.“

²⁴ Затоа ви велам: сè што ќе побарате
во молитва, верувајте дека ќе го доби-
ете - и ќе ви биде.“

²⁵ И кога стоите на молитва, просту-
вајте, ако имате нешто против некого,
па и вашиот небесен Отец да ви ги про-
сти вашите гревови.“

²⁶ Ако ли, пак, вие не простувате, и
вашиот небесен Отец нема да ви ги
прости гревовите ваши.“

Исусовата власт

(Мт 21,23-27; Лк 20,1-8)

²⁷ И пак дојдоа во Ерусалим; а кога
одеше низ храмот, се приближија до
Него првосвештениците и книжниците
и старешините,

²⁸ па Му рекоа: „Со каква власт го
правиш тоа? Или кој Ти ја дал таа
власт, да го правиш тоа?“

²⁹ Исус им одговори и рече: „Ќе ве
прашам и Јас за нешто и одговорете
Ми, а потоа и Јас ќе ви кажам, со каква
власт го вршам тоа.“

³⁰ Крштавањето Јованово од небото
ли беше, или од луѓето? Одговорете
Ми!“

³¹ А тие си мислеа во себе и велеа:
„Ако кажеме ‚Од небото‘ - ќе рече: ‚Па
зошто не му поверувавте?‘“

³² Но, ако кажеме, ‚Од луѓето‘“ - се
плашеа од народот; зашто сите го
сметаа Јован за вистински пророк.

³³ И одговарајќи Му на Исус, рекоа:
„Не знаеме.“ А Исус им одговори и ре-
че: „Ни јас не ви кажувам, со каква
власт го вршам тоа.“

Парабола за лозариие

(Мт 21,33-46; Лк 20,9-19)

12 И почна да им говори во пара-
боли: „Еден човек насади лозје и

го загради со ограда, па ископа бунар и
сосида кула; и откако им го предаде на
лозарите, си отиде.“

² А кога дојде времето, испрати кај
лозарите еден слуга, за да го прибере од
нив плодот на лозјето.“

³ Но тие го фатија слугата, го натепаа
и го испратија празен.“

⁴ И пак испрати кај нив друг слуга; и
нему, со камења му ја расцепија глава-
та, па го отпуштија посрамен.“

⁵ Испрати и друг; него, пак го убија; и
мнозина други, или натепаа, или пак ги
убија.“

⁶ Па, бидејќи имаше уште еден син,
кој му беше мил, го испрати најпосле
него кај нив, велејќи: „Ќе се засрамат од
сина ми.“

⁷ Но лозарите си рекоа меѓу себе:
„Овој е наследникот! Ајде да го убиеме
и наследството ќе биде наше!“

⁸ И го фатија, го убија и го исфрлија
надвор од лозјето.“

⁹ Што ќе направи, пак, господарот на
лозјето? Ќе дојде и ќе ги погуби лоза-
рите, а лозјето ќе го даде на други.“

¹⁰ Зар не сте читале во Писмото: „Ка-
менот, што го отфрлија сидарите, стана
камен темелник.“

¹¹ Од Господ е тоа, и чудесно е во очи-
те наши.“

¹² И сакаа да Го фатат, но се уплашија
од народот, зашто разбраа дека за нив ја
кажа параболатата па Го оставија, и си
отидоа.“

За плаќањето данок

(Мт 22,15-22; Лк 20,20-26)

¹³ А пратија кај Него некои од
фарисеите и од Иродовците, за да Го
фатат на збор.“

¹⁴ Тие дојдоа и Му рекоа: „Учителе,
знаеме дека си правичен и дека не се
плашиш од никого, зашто не гледаш кој
е кој, туку вистински поучуваш за патот
Божји. Треба ли да му се дава данок на
царот или не? Да даваме ли, или да не
даваме?“

¹⁵ А Тој, знаејќи ја нивната лицемер-
ност, им рече: „Зошто ме искушувате?
Донесете ми еден денариј да го видам!“

6

1,11
1 Мојс 22,2
3 Птр 1,17

7

Евр 1,2

10-11

Пс 118,
22-23

10

Дела 4,11
1 Птр 2,7

12

Мт 14,5

13

3,6
Мт 16,1

14

1,2-3
Мт 22,16
Лк 1,76
Дела 16,17
Евр 3,10
Откр 15,3

17 ^{Рим 13,7} ¹⁶ И тие донесоа. Па им рече: „Чиј е овој лик и натпис?“ Му рекоа: „На царот.“

18 ^{Ез 40,46} ^{Дела 23,8} ^{1 Кор 15,12} ¹⁷ Тогаш Исус им одговори и рече: „Давајте му го царевото на царот, а Божјото на Бога!“ И тие Му се чудеа.

19 ^{1 Моје 38,8} ^{5 Моје 25,5}
За воскресението
(*Мт̄ 22,23–33; Лк 20,27–40*)

24 ^{Лк 20,9} ¹⁸ Дојдоа кај Него и садукците, кои велат дека нема воскресение, па Го прашаа, говорејќи:

26 ^{2 Моје 3,6} ^{Дела 3,13} ¹⁹ „Учителе, Мојсеј ни напиша: „Ако некому умре братот и остави жена, а деца не остави, тогаш брат му нека ја земе жената негова и нека го подигне потомството на својот брат.“

29-30 ^{5 Моје 6,4-5} ²⁰ Беа седуммина браќа: првиот зеде жена и кога умре, не остави пород.

30-31 ^{Лк 10,27} ²¹ Неа ја зеде вториот брат, и умре, но и тој не остави пород; исто така и третиот.

²² Ја зедеа сите седуммина, и не оставајќи пород. По нив умре и жената.

²³ При воскресението, кога ќе воскреснат, на кого од нив таа ќе биде жена? Зашто седуммина ја имаа како жена.“

²⁴ А Исус им одговори и рече: „Зар не се лажете, бидејќи не ги познавате ни Писмата, ниту силата Божја?“

²⁵ Зашто, кога ќе воскреснат од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат, туку се како ангели на небесата.

²⁶ А за мртвите, дека ќе воскреснат, не сте ли читале во книгата на Мојсеј, како му рече Бог кај капината: „Јас сум Бог Авраамов, и Бог Исаков, и Бог Јаковов?“

²⁷ Но Тој не е Бог на мртвите, туку Бог на живите. Вие, пак, многу се лажете!“

Најважната заповед
(*Мт̄ 22,34–40; Лк 10,25–28*)

²⁸ Тогаш пристапи еден од книжниците, кој ги слушаше како се препираат и увиде дека Исус им одговараше добро, па Го запраша: „Која е прва од сите заповеди?“

²⁹ А Исус му одговори: „Најважна од сите заповеди е: „Чуј Израеле! Господ, Бог наш, е еден Господ.“

³⁰ Затоавозљуби Го Господа, твојот Бог, со сето свое срце и со сета своја душа, и со сиот свој разум, и со сета своја сила!“ Ова е најважната заповед.

³¹ А втората е слична на неа: „Возљуби го својот ближен како себеси!“ Друга заповед, поголема од овие, нема.“

³² Книжникот Му рече: „Добро, Учителе. Право кажа дека Бог е еден, и дека нема друг, освен Него;“

³³ и дека, да Го љубиш со сето срце, и со сиот разум, и со сета своја душа, и со сета сила, и да го љубиш ближниот свој како себеси е повеќе од сите прилози и жртви.“

³⁴ Исус, пак, кога виде дека умно одговори, му рече: „Не си далеку од царството Божјо.“ Потоа никој веќе не осмелуваше да Го прашува.

За Месујајта

(*Мт̄ 22,41–46; Лк 20,41–44*)

³⁵ И кога одговараше Исус, поучувајќи во храмот, рече: „Како тоа книжниците велат дека Христос е син Давидов,

³⁶ кога самиот Давид кажа преку Светиот Дух: „Му рече Господ на мојот Господ: седи од Мојата десна страна, додека не ги положам Твоите непријатели за подножје на нозете Твои!“

³⁷ И така, сам Давид Го нарече Господ; од каде тогаш да Му е Тој син?“ И многу народ Го слушаше со задоволство.

За книжниците

³⁸ И им рече потоа во Својата поука: „Чувајте се од книжниците, кои сакаат да одат во долги облеку и да ги поздравуваат по улиците,

³⁹ и заземаат предни седишта во синагогите, како и први места на гозбите.“

⁴⁰ Тие, што ги подјаднуваат домовите на вдовиците и лицемерно долго се молат, ќе бидат потешко осудени.“

Прилоџ од една вдовица

(*Лк 21,1–4*)

⁴¹ Па седна Исус спроти ковчето и гледаше како народот пушта пари во него. Мнозина богати пуштаа многу.

30
Ис.Н. 22,5

31
3 Моје 19,18
Мт̄ 19,19
Рим 13,9
Гал 5,14
Јк 2,8

32
5 Моје 4,35
6,4
Ис 45,21
Лк 20,39
Рим 3,30
1 Кор 8,6
Јк 2,19

33
3 Моје 19,18
5 Моје 6,5
2 Цар 23,25
1 Сам 15,22
Ос 6,6
Амос 5,21
Пс 40,6-8

34
Мт̄ 3,2
6,10
22,46
Лк 20,40

35
Јн 7,42

36
Пс 110,1

37
Лк 19,48
21,38

38-39
Лк 11,43
14,7

41
2 Цар 12,9
Јн 8,20

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

44 ^{2 Кор 8,12} ⁴² И кога дојде една бедна вдовица, пушти две лепти, што изнесува еден кодрант.

13,2 ^{Лк 19,44} ⁴³ А Исус, кога ги повика учениците Свои, им рече: „Вистина ви велам дека оваа сиромашна вдовица даде повеќе од сите, што пуштија во касата на храмот; ^{11,1} ^{Мт 4,18,21} ⁴⁴ зашто сите пуштија од својот вишок, а таа од својата сиромаштија даде сè што имаше, целиот свој имот.“

4 ^{2 Цар 20,8} ⁶ **Исус го навесијува разурнувањето на храмот**

^{Ер 14,14} ^{Јн 5,43} **Исус го навесијува разурнувањето на храмот**

(*Мт 24,1–2; Лк 21,5–6*)

7 ^{Ареј 2,6} ^{Дан 2,28} **13** А кога излегуваше од храмот, еден од учениците Негови Му рече: „Учителе, гледај какви камења и какви згради!“

8 ^{Ис 19,2} ^{26,17} ^{Ер 4,31} ^{2 Лет 15,6} ⁹ Исус, пак, му одговори и рече: „Ги гледаш ли овие големи згради? Ни камен на камен нема да остане овде, што не ќе биде урнат!“

Сїрадања и ꙗроџонсїва

(*Мт 24,3–14; Лк 21,7–19*)

10 ^{Мт 28,19} ^{Рим 11,25} ³ А кога седеше на Маслиновата Гора, спроти храмот, Го прашаа насамо Петар, Јаков, Јован и Андреј:

⁴ „Кажи ни, кога ќе биде тоа и кој е знакот, кога ќе се сврши сето тоа?“

⁵ Исус, одговарајќи им почна да зборува: „Чувајте се да не ве прелаже некој!“

⁶ Зашто мнозина ќе дојдат во Мос име, говорејќи дека сум Јас; и ќе прелажат мнозина.

⁷ А кога ќе чуете за војни и гласови за војни, не плашете се; зашто сето тоа треба да се случи; но тоа уште не е крајот.

⁸ Ќе се дигне народ против народ, и царство против царство; а на некои места ќе има и земјотреси и глад. Тоа е почетокот на болките.

⁹ Но вие чувајте се, зашто ќе ве предадат на судови; а по синагогите ќе ве бијат, и пред управници и пред цареви ќе бидете изведувани заради Мене, за сведоштво пред нив.

¹⁰ И кај сите народи најнапред треба да се проповеда Евангелието.

¹¹ Кога, пак, ќе ве поведат, за да ве предадат, не грижете се однапред што ќе говорите, ниту размислувајте; туку она, што ќе ви се даде во тој час, тоа кажете го; не сте вие што ќе зборувате, туку Светиот Дух.

¹² И брат брата ќе предаде на смрт, и татко чедо, и ќе се дигнат децата против родителите, и ќе ги предадат на смрт.

¹³ Ќе бидете намразени од сите заради Моето име; кој ќе претрпи до крај, тој ќе биде спасен.“

Гнаснийо ꙗустїошник

(*Мт 24,15–28; Лк 21,20–24*)

¹⁴ „А кога ќе видите дека гнаснийот пустошник се сместил каде што не треба - кој чита, нека разбере - тогаш, оние што се во Јудеја, нека бегаат по планините;

¹⁵ и кој е на покривот, да не слегува во куќата, ниту да влегува да земе нешто од куќата своја;

¹⁶ и кој е на нива, да не се враќа за да ја земе облеката своја!

¹⁷ Но тешко на бремените и на оние што дојат во тие дни!

¹⁸ Туку молете се, бегането ваше да не биде зиме!

¹⁹ Зашто во тие дни ќе има маќа, каква немало досега од почетокот на светов, што го создаде Бог, а и нема да има.

²⁰ И ако Бог не ги скратеше тие дни, тогаш не би се спасил ниеден човек; но заради избраните, кои ги избра Тој, ќе ги скрати дните.

²¹ Тогаш, ако ви каже некој: „Еве, овде е Христос“, или „Ене, таму е“, не верувајте!

²² Зашто, ќе се појават лажни христоси и лажни пророци, и ќе покажат знаци и чуда, за да ги прелажат, ако е можно, и избраните.

²³ Но вие - чувајте се! Ете, сè однапред ви кажав!

Исусовїо враќање

(*Мт 24,29–31; Лк 21,25–28*)

²⁴ Во тие дни, по маките, сонцето ќе потемни и месечината нема да ја дава својата светлина,

11
Мт 10,19

12
Мих 7,6
Мт 10,35

13
Мт 5,11
10,22
Лк 6,22
Јн 15,18–21
16,2
1 Птр 4,14

14
Дан 9,27
11,31
12,11

16
Лк 17,31

17
Лк 23,29

19
Дан 12,1
Мт 24,21
Откр 16,18

22
5 Мојс
13,2–4
Мт
24,11,24
2 Сол 2,
9–10
Откр
13,13–14

24–25
Ис 13,10
34,4
Ез 32,7–8
Јоил 2,10
3,4
4,15
Амос 8,9
Откр 6,
12–14
8,12

26 ²⁵ и свездите небески ќе паѓаат, и силите, што се на небото, ќе попуштат.

⁴ Мојс 11,25
Дан 7,13
7,14
Мт 8,20
Откр 1,7

26 И тогаш ќе Го видат Синот Човекчи, како иде на облаци со голема сила и слава.

27 Тогаш Тој ќе ги испрати ангелите Свои и ќе ги собере Своите избрани од четирите ветра, од крајот на земјата до крајот на небото.

Споредба со смоквата

(Мт 24,32–35; Лк 21,29–33)

28 Со смоквата направете споредба: кога нејзините гранки се подмладуваат и пуштаат лисја, знаете дека е близу летото.

29 Па така и вие, кога ќе видите дека сето тоа се случува, знајте дека е близу, пред врата!

30 Вистина ви велам: нема да помине овој род, додека сето тоа не се исполни.

31 Небото и земјата ќе исчезнат, но зборовите Мои нема да исчезнат!

32 Денош и часош го знае само Отиецот

(Мт 24,36–44)

33 „А за тој ден и час никој не знае, ни ангелите небесни, ниту Синот, а само Отецот.

34 Внимавајте, бидете будни и молете се, зашто не знаете кога ќе биде часот.

35 Како човек, кој заминувајќи, ја остава куќата своја и им дава власт на слугите свои, секому своја работа, на вратарот му заповеда да биде буден.

36 Бидете будни, зашто не знаете кога ќе дојде домаќинот на куќата, приквечер ли, или на полноќ, или петлите кога ќе пропеат, или наутро,

37 па да не дојде ненадејно и да ве затече како спиете.

38 Што ви зборувам вам, им го зборувам на сите: Бидете будни!“

Заговор пророк Исус

(Мт 26,1–5; Лк 22,1–2; Јн 11,45–53)

14 По два дни беше Пасха и празникот Бесквасници. А првосвештениците и книжниците сакаа да Го фатат на измама и да Го убијат;

² но велеа: „На празникот не, за да не стане бунт меѓу луѓето.“

3 А кога беше Тој во Витанија, во куќата на Симон Лепрозниот, и седеше на трпеза, дојде една жена со шишенце скапоцен и чист нардов мирис и, кога го искрши шишенцето, го изли мирисот врз главата Негова.

4 А некои негодуваа во себе и говореа: „Зошто мирисот да се растура?“

5 Тоа можеше да се продаде за повеќе од триста денарии, и да им се раздадат на сиромасите.“ И негодуваа против неа.

6 Но Исус рече: „Оставете ја неа; зошто ја буните? Таа направи добро дело за Мене!“

7 Сиромасите секогаш ги имате со вас и кога сакате, можете да им направите добро; но Мене Ме немате секогаш.

8 Тоа што можеше, таа го направи: однапред го помаза телото Мое за погрешение.

9 Вистина ви велам: каде и да се проповеда ова Евангелие, по целиот свет ќе се прикажува за нејзин спомен и тоа, што го направи таа.“

Предавничош Јуда

(Мт 26,14–16; Лк 22,3–6)

10 Тогаш Јуда Искариот, еден од два-наесетте, отиде кај првосвештениците за да им Го предаде.

11 А тие, штом чуја, се зарадуваа и веттија да му дадат пари. И бараше погодно време за да Го предаде.

Подготвување на Пасхалнајќа вечера

(Мт 26,17–19; Лк 22,7–13)

12 Во првиот ден на Бесквасници, кога го колеа Пасхалното јагне, учениците Негови Му рекоа: „Каде сакаш да отидеме и да приготвиме, за да ја јадеш Пасхата?“

13 И прати двајца од учениците Свои, па им рече: „Отидете в град; и ќе ве сретне еден човек, што ќе носи вода во стомна; одете по него.“

14 И каде што ќе влезе тој, кажете му на домаќинот: „Учителот прашува: каде е собата, во која ќе ја јадам Пасхата со учениците Свои?“

15 И тој ќе ви покаже голема соба, послана, приготвена; таму зговете ни.“

3
Мт 21,17
Лк 7,37

7
5 Мојс 15,11

8
16,1
Јн 19,40

9
1,1
16,15
Мт 24,14
Кол 1,5-6,23

10
Мт 26,2,47
Јн 6,71

12
2 Мојс 12

13
1 Сам 10,2-5

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

18 ¹⁶ И излегоа учениците Негови и дој-
 Пс 41,9 доа во градот, и најдоа како што им бе-
 ше рекол, па ја приготвија Пасхата.

21 *Исус го појсочува својот предавник*
 (Мт 26,20–25; Лк 22,14; Јн 13,21–30)

22 ¹⁷ А кога се стемни, Тој дојде со два-
 наесетте.

23 ¹⁸ И кога седеа и јадеа, Исус им рече:
 1 Кор 10,16 „Вистина ви велама: еден од вас, што јаде
 со Мене, ќе Ме предаде.“

24 ¹⁹ Тие се разжалостија и почнаа еден
 2 Мојс 24,8 по друг да прашуваат: „Да не сум јас?“
 Зах 9,11
 Евр 9,20

25 ²⁰ А Тој им одговори и рече: „Еден од
 Ис 25,6 дванаесетте е, што мака со Мене во чи-
 Лк 13,29 нијата.“

26 ²¹ Но Синот Човечки заминува, како
 11,1 што е пишано за Него. Само тешко му
 Лк 22,39

27 ²² на оној човек, преку кого Синот Човеч-
 6,34 ки ќе биде предаден; подобро ќе беше за
 Зах 13,7 тој човек, да не се беше родил!“
 Мт 5,29
 26,56

Воспојавување на Причестта

(Мт 26,26–30; Лк 22,14–20;

1 Кор 11,23–26)

²² И кога јадеа, зеде Исус леб, го бла-
 гослови, го прекрши, па им даде и рече:
 „Земете, јадете; тоа е Моето тело.“

²³ Потоа ја зеде чашата, заблагодари и
 им ја даде; и се напија од неа сите.

²⁴ И им рече: „Тоа е Мојата крв на
 Новиот завет, која се пролива за мнози-
 на.“

²⁵ Вистина ви велама: Јас нема да пијам
 веќе од лозовиот плод сè до оној ден,
 кога ќе пијам нов во царството Божјо.“

²⁶ Па, откако испеаја благодарствена
 песна, се искачија на Маслиновата Го-
 ра.

Петар ќе се одрече од Исус

(Мт 26,31–35; Лк 22,31–34; Јн 13,36–38)

²⁷ И им рече Исус: „Сите ќе се соблаз-
 ните заради Мене во оваа ноќ, зашто е
 напишано: „Ќе го удрам пастирот и ќе
 се разбегаат овците.“

²⁸ Но после, кога ќе воскреснам, ќе
 отидам во Галилеја пред вас.“

²⁹ А Петар Му рече: „Дури и сите да
 се соблазнат, јас не!“

³⁰ Му рече Исус: „Вистина, ти велама
 дека уште денес, во оваа ноќ, пред да
 запее петел двапати, ти трипати ќе се
 откажеш од Мене!“

³¹ Но тој уште повеќе тврдеше: „Ако
 треба дури и да умрам со Тебе, нема да
 се одречам од Тебе.“ И сите така рекоа.

Молишвајќа во Гетсиманија

(Мт 26,36–46; Лк 22,39–46)

³² Пристигнаа во пределот, по име
 Гетсиманија; и им рече на учениците
 Свои: „Седете овде, додека отидам да се
 помолам!“

³³ И ги зеде со Себе Петар, Јаков и Јо-
 ван; се замисли и почна да тагува,

³⁴ па им рече: „Душата Ми е до смрт
 нажалена; останете тука и бидете буд-
 ни!“

³⁵ И штом се оддалечи малку, се фрли
 на земја и се молеше, за да Го одмине
 овој час, ако е можно;

³⁶ и велеше: „Ава, Оче! Сè е можно за
 Тебе; отклони ја од Мене оваа чаша; се-
 пак не како Јас што сакам, туку како
 Ти!“

³⁷ Па дојде и ги затече да спијат, и му
 рече на Петар: „Симоне, спиеш ли? Не
 можеше ли еден час да бидеш буден?“

³⁸ Бидете будни и молете се да не пад-
 нете во искушени: духот е бодар, но
 телото е слабо.“

³⁹ И пак отиде и се помоли, изговарај-
 ки ги истите зборови.

⁴⁰ А кога се врати, ги најде пак како
 спијат, зашто прочите им беа натежале;
 и не знаеја што да Му одговорат.

⁴¹ И по третпат дојде и им рече: „Са-
 мо спиеете и почивате! Свршено е, дојде
 часот; еве, се предава Синот Човечки во
 рацете на грешници.“

⁴² Станете да одиме! Еве, наближи
 оној што Ме предава.“

Исусовото прivedување

(Мт 26,47–56; Лк 22,47–53; Јн 18,3–12)

⁴³ И веднаш, додека Тој сè уште гово-
 реше, Јуда, еден од дванаесетте, дојде, и
 со него многу народ со мечеви и со ста-
 пови, испратени од првосвештениците,
 книжниците и старешините.

30-31
14,71–72**31**
Јн 11,16**32**
Јн 18,1**33**
5,37
9,2
Мт 17,1**34**
Јона 4,9
Пс 42,5-11
43,5**35**
Јн 12,27
13,1
17,1**36**
Мт 6,10
20,22
Јн 5,30
6,38
Рим 8,15
Гал 4,6**38**
Мт 6,13
26,41
Лк 11,4
Рим 7,5**40**
Лк 9,32**41**
Јн 2,4
7,30
12,23-27
13,1
17,1**43**
14,10
Мт 10,4

45 ^{9,5} ^{Лк 15,20} ⁴⁴ А оној, што Го предаваше, им беше дал знак, велeјќи: „Кого ќе Го целивам, Тој е: фатете Го и водете Го претпазливо!“

47 ^{Лк 7,30,44} ^{18,10,26} ⁴⁵ Па, кога дојде, веднаш се приближи до Него и рече: „Рави!“ И Го целива.

49 ^{Лк 19,47} ^{21,37} ⁴⁶ А тие ги кладоа рацете свои на Него и Го фатија.

50 ^{14,27} ^{Зах 13,7} ^{Јн 16,32} ⁴⁷ Еден, пак, од оние, што стоеја таму, извади нож, го удри слугата на првосвештеникот и му го отсеке увото.

52 ^{Амос 2,16} ⁴⁸ Исус им одговори и рече: „Зар како на разбојник сте излегле со ножеви и колови, за да Ме фатите?“

53 ^{11,27} ⁴⁹ Секој ден бев со вас во храмот и почувував, и не Ме фативте. Но, нека се исполнат Писмата.“

58 ^{15,29} ^{Јн 2,19,21} ^{Дела 6,14} ^{2 Кор 5,1} ⁵⁰ И откако Го оставија, сите се разбегаа.

⁵¹ А по Него врвеше еден млад човек, наметнат со платниште на голо тело; и војниците го фатија.

⁵² Но тој, кога го остави платништето, побегна од нив необлечен.

Исусовото сослушување ѝред Синедриониџ

(*Мџ 26,57–68; Лк 22,54–55; 63–71;*

Јн 18,13–14; 19–24)

⁵³ И Го доведоа Исус кај првосвештеникот, и се собраа таму сите првосвештеници, старешини и книжници.

⁵⁴ А Петар врвеше по Него оддалеку и влезе внатре, во дворот на првосвештеникот; па седна со слугите и се грееше на огнот.

⁵⁵ Првосвештениците и целиот Синедрион бараа сведоштва против Исус, за да Го убијат, и не наоѓаа.

⁵⁶ Зашто мнозина лажно сведочеа против Него, но тие сведоштва не се сложуваа.

⁵⁷ И станаа некои, па сведочеа лажно против Него, велeјќи:

⁵⁸ „Чувме кога Тој говореше: „Ќе го урнаам овој ракотворен храм и по три дни ќе сосидам друг, неракотворен.““

⁵⁹ Но ни тоа нивно сведочење не беше еднакво.

⁶⁰ И првосвештеникот, откако застапа на средина, Го праша Исуса говорeјќи: „Ништо ли не одговарааш? Што сведочат овие против Тебе?“

⁶¹ Но Тој молчеше и ништо не одговараше. Првосвештеникот пак Го праша и Му рече: „Ти ли си Христос, Синот на Благословениот?“

⁶² Исус рече: „Јас сум; и ќе Го видите Синот Човечки како седи од десната страна на Силата и како иде на облаците небески.“

⁶³ А првосвештеникот, пак, ја раскина облеката своја, рече: „Зошто ни се повеќе сведоци?“

⁶⁴ Чувте како хули на Бога; што мислите?“ И сите тие се согласија дека заслужува смрт.

⁶⁵ А некои почнаа да плукаат на Него, да Му го покриваат лицето, да Го удираат и да Му велат: „Проречи!“ И слугите Го удираа по образите.

Петровото одрекување

(*Мџ 26, 69–75; Лк 22,56–62;*

Јн 18,15–18; 25–27)

⁶⁶ Кога Петар беше долу во дворот, дојде една од слугинките на првосвештеникот,

⁶⁷ па, штом го виде Петар како се грее, погледна во него и рече: „И ти беше со Исус од Назарет.“

⁶⁸ Но тој одрече, велeјќи: „Не знам, ниту разбираам што говориш.“ И излезе надвор пред дворот и запеа петел.

⁶⁹ Слугинката, кога го виде повторно, почна да им зборува на оние што стоеја таму: „И овој е од нив!“

⁷⁰ Тој пак одрече. Подоцна, оние, што стоеја таму, му рекоа на Петар: „Навистина, и ти си од нив; бидејќи си Галилеец, а и говорот ти е таков!“

⁷¹ А тој почна да се колне и се заколна: „Не Го познавам Овој Човек, за Ко-го говорите!“

⁷² И по вторпат петел запеа. Петар се сети на зборовите, што му ги кажа Исус: „Уште пред двапати петел да запее, трипати ќе се одречеш од Мене.“ И почна да плаче.

Исус ѝред Пилајџ

(*Мџ 27,1–2; 11–26; Лк 23,1–5; 13–25*

Јн 18,28–19,16)

15 И веднаш утредента првосвештениците, со старешините и книжниците, и целиот Синедрион, одр-

61
Ис 50,6-8
53,7
Мт 14,33
Рим 1,25
1 Птр 1,3

62
Пс 110,1
Дан 7,13
Мт 8,20

63
1 Мојс
37,30
Ест 4,1
Мт 26,65

64
3 Мојс
24,16
Мт 9,3
Јн 19,7

65
15,19
Ис 50,6
Мт 27,30

67
Дела 4,13

68
Мт 2,23

71
Дела
23,12,14,21

72
14,30
Јн 13,38

15,1
11,27
Лк 22,66

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

2 жаа состанок, па Го врзаа Исус, Го одведоа и Го предадоа на Пилат.
Мт 2,2
21,5

5 А Пилат Го праша: „Ти ли си Царот Јудејски?“ Тој одговори и рече: „Ти велеш.“
14,60-61
Ис 53,7
Лк 23,9
Јн 19,9
Дела 8,32

7 И првосвештениците Го обвинуваа многу. Но, Тој не одговори ништо.
Лк 23,19,25

11 А Пилат пак Го праша и рече: „Ништо ли не одговараш? Гледаш колку многу сведочат против Тебе!“
Дела 3,14

13 Но Исус ништо веќе не одговори, така што Пилат се чудееше.
Дела 3,13
13,28

14 А на секој празник им ослободуваше по еден осуденик, кого што ќе го побараа.
Лк 23,41

15 И имаше еден човек, по име Варава, во окови заедно со придружниците, што во една буна извршиле убиство.
Дела 5,40

17-19 И кога извика народот, почна да го моли Пилат да им го направи она, што го правел секогаш.
10,34
Пс 22,7
44,14

9 А тој им одговори и рече: „Сакате ли да ви Го пуштам Јудејскиот Цар?“
10 Зашто знаеш дека првосвештениците Го беа предале од завист.
11 Но првосвештениците го наговорија народот да бара да им го пушти Варава.
12 Пилат, пак, им одговори и рече: „Што сакате да направам со Оној, што Го именувавте Цар Јудејски?“
13 Тие одново извикаа, велејќи: „Распни Го!“
14 Пилат им рече: „Какво зло направил?“ Но тие уште посилено извикаа: „Распни Го!“
15 Тогаш Пилат, сакајќи да му угоди на народот, им го пушти Варава, а Исус Го камшикуваше и Го предаде да Го распнат.

Исусовите понижувања*(Мт 27,27-31; Јн 19,2-3)*

16 Војниците, пак, Го одведоа внатре во дворот, односно во преторијата, и повикаа цела чета,
17 па Му облекоа багреница, и откако сплетоа трнов венец, Му го кладоа на главата;

⁵ 15,25. Околу 9 часот.⁶ 15,33. Околу 12 часот.

¹⁸ и почнаа да Го поздравуваат: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!“

¹⁹ И Го удираа по главата со трска и плукаа на Него, Му се поклонуваа, пагајќи на колена.

²⁰ А кога Го исмеаја, Му ја соблекоа багреницата, Му ја облекоа Неговата облека и Го поведоа да Го распнат.

Исусовото распнување*(Мт 27,32-44; Лк 23,26-43; Јн 19,17-27)*

²¹ И го натераа некој си Симон Кириносец, таткото на Александар и на Руф, кој се враќаше од поле, да Му го носи крстот.

²² Па Го одведоа на местото Голгота, што значи: место на черепи.

²³ И Му дадоа да пие вино со смирна, но Тој не зеде.

²⁴ Тие што Го распнаа, ги поделија алишттата Негови, фрлајќи ждрепка кој што да земе.

²⁵ Беше третиот⁵ час, и Го распнаа.

²⁶ И имаше натпис за вината Негова: „Цар Јудејски.“

²⁷ А со Него распнаа и два разбојника, едниот од десната Негова страна, а другиот од левата.

²⁸ (И се исполни Писмото, кое вели: „И меѓу грешници Го ставија.“)

²⁹ А минувачите, вртејќи глава, Го хулеа и велеа: „Аха! Ти, што го уриваш храмот и за три дни го сосидуваш,

³⁰ спаси се Себеси и слези од крстот!“

³¹ Исто така и првосвештениците со книжниците Му се смееја и велеа: „Другите ги спасуваше, а Себе не може да се спаси!

³² Христос, Царот израелски, нека слезе сега од крстот, па да видиме и да поверуваме!“ Го хулеа и распнатите со Него.

Исусовата смрт*(Мт 27,45-46; Лк 23,44-49; Јн 19,28-30)*

³³ А во шестиот час⁶ настана темнина по целата земја, до деветтиот час.

³⁴ И во деветтиот час Исус извика гласно велејќи: „Елои, Елои, Лама са-

18
Мт 2,2**19**
Мих 4,14**21**
Рим 16,13**22**
Јн 19,17
Евр 13,12**23**
Пс 69,21
Изреки 31,6**24**
Пс 22,19
Јн 19,24**25**
Мт 27,45**27**
10,37
14,48**28**
Ис 53,12
Лк 22,37**29**
14,58
Пс 22,7
109,25
Јов 16,4
Плач 2,15
Мт 26,61
Јн 2,19
Дела 6,14**32**
Лк 23,
39-43
Јн 6,30**33**
2 Мојс
10,22
Ис 13,10
Амос 8,9**34**
Пс 22,2
Мт 27,46

35 вахтани?“ А тоа значи: „Боже Мој, Боже Мој, зошто Ме остави?“
9,11-13
Мт 11,14

36 Некои од оние, што стоеја таму, штом го чуја тоа, рекоа: „Ете, го вика Илија!“
15,23
Пс 69,21
Мт 27,34
Лк 23,36

38 А еден отрча, натопи сунѓер во оцет, па како го закачи на треска, Му даваше да пие, велејќи: „Почекајте да видиме, ќе дојде ли Илија да Го симне.“
2 Мојс
26,31-37
Евр 6,19
9,3,6-12
10,19-20

39 А Исус, пак, испуштајќи висок глас, издивна.
38 И завесата на храмот се расцепи на две, одозгора додолу.

39 А стотникот, што стоеше спроти Него, кога виде дека Тој, откако извика така и издивна, рече: „Навистина Овој Човек бил Син Божји!“
Мт 4,3
14,33
Јн 1,49
Дела 9,20

40 Имаше и жени што гледаа оддалеку; меѓу нив беше и Марија Магдалена, и Марија, мајката на малиот Јаков и на Јосија, и Саломија,
15,47
16,1
Лк 8,2
24,10

42 кои и тогаш, кога Тој беше во Галилеја, врвеа по Него и Му служеа, и многу други што беа дошле со Него во Ерусалим.
Мт 27,62

43 А Исус, пак, испуштајќи висок глас, издивна.
Лк 2,25,38

46 Дела 13,29

Исусовото ѿпребување

(Мт 27,57-61; 23,50-56; Јн 19,38-42)

47 А кога се стемни веќе, бидејќи беше петок, односно ден спроти сабота,
15,40
16,1

16,1 дојде Јосиф од Ариматеја, прочуен член на советот, кој и сам го очекуваше царството Божјо, се осмели да влезе кај Пилат и го замоли за телото Исусово.
15,40,47
Лк 24,10
Јн 19,40

44 Пилат се зачуди дека Тој веќе умрел; и кога го извика стотникот, го праша дали одамна умрел.

45 Па штом дозна од стотникот, му го даде телото на Јосиф.

46 А Јосиф купи платно, Го симна и Го обви во плаштаница и Го положи во гроб, што беше издлабен во карпа и навали камен на гробната врата.

47 А Марија Магдалена и Марија Јосиева гледаа каде Го полагаат.

Христовото воскресение

(Мт 28,1-8; Лк 24,1-12; Јн 20,1-10)

16 Штом мина саботата, Марија Магдалена, Марија Јаконова и Саломија купија мириси, за да дојдат и да Го помазаат Исус.

2 И во првиот ден од седмицата, дојдоа на гробот многу рано, кога изгреваше сонцето,

3 па си зборуваа меѓу себе: „Кој ќе ни го одвали каменот од вратата на гробот?“

4 И кога погледнаа, видоа дека каменот е одвален, а тој беше многу голем.

5 Штом влегоа во гробот, видоа еден млад човек, облечен во бели алишта, како седи од десната страна; и се уплашија многу.

6 А тој им рече: „Не плашете се! Вие Го барате Исус од Назарет, Распнатиот. Тој воскресна, не е овде! Еве го местото каде што беше положен.“

7 Но одете, кажете им на учениците Негови и на Петар дека Тој пред вас ќе отиде во Галилеја; таму ќе Го видите, како што ви беше рекол.“

8 Па, штом излегоа, побегнаа од гробот, зашто ги опфати страв и ужас, и никому ништо не рекоа, зашто се плашеа.

Исус ѝ се јавува на Марија Магдалена

(Мт 28,9-10; Јн 20,11-18)

9 А Исус, кога воскресна во првиот ден од седмицата, ѝ се јави најнапред на Марија Магдалена, од која беше истерал седум демони.

10 Таа отиде и им јави на оние, што беа со Него и што плачеа и ридаа;

11 Но тие, кога чуја дека е Тој жив и дека таа Го видела, не поверуваа.

Исус им се ѿјавува на двајца ученици

(Лк 24,13-35)

12 Потоа им се јави во друг лик на двајца од нив по пат, кога одеа в село.

13 И штом се вратија, тие им кажаа на другите; но и ним не им поверуваа.

Исус им се ѿјавува на единаесетмина Свои ученици

(Мт 28,16-20; Лк 24,36-49; Јн 20,19-23; Дела 1,6-8)

14 Најпосле им се јави на единаесетте, кога беа на трпеза, и ги укори за нивно неверие и тврдокорност, зашто не им

3 Јн 11,38-39

5 9,3
Дела 1,10
Откр 7,9,13

6 Ис.Н. 1,9
Ис 41,10
Мт 17,7
Јн 6,20
Дела 3,15
Откр 1,17

7 14,28
Мт 26,32

8 9,6
1 Кор 2,3

9 Лк 8,2

10 Лк 24,9

11 1 Мојс
45,26
Мт 8,10
28,17
Лк
24,5,11,23,4
1

13 Мт 28,17

14 6,6
Дела 2,14
Рим 9,18
1 Кор 15,5

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД МАРКО

15 поверуваа на оние, кои Го видоа воскреснат.

13,10
Мт 24,14
Кол 1,23
15 Па им рече: „Одете по сиот свет и проповедајте го Евангелието на секое

создание.

Јн 3,18,36
Дела 2,38
16,31
16 Кој ќе поверува и се крсти, ќе биде спасен; а кој не поверува, ќе биде осуден.

17 А знаците, на оние што ќе поверуваат, ќе им бидат овие: со Моето име ќе истеруваат демони; ќе говорат нови јазици;

Дела 2,4
8,7
10,46
19,6
1 Кор 12,10,30
14,1-40

18 ќе фаќаат змии и ако нешто смртносно испијат, нема да им наштети; на болни ќе полагаат раце и тие ќе оздравуваат.“

Исусовото вознесение

(Лк 24,50-53; Дела 1,9-11)

19 А по разговорот со нив, Господ се вознесе на небо и седна од десната страна на Бога.

20 Тие, пак, отидоа и проповедаа насекаде; и Господ го поткрепуваше своето нивно со чуда, што се јавуваа. Амин!

18

Мт 9,18
Лк 10,19
Дела 4,30
28,3-6
1 Кор 12,9,27
1 Тим 4,14
Јк 5,14-15

19

Пс 110,1
Мт 22,44
Дела 1,2,11,22
1 Тим 3,16

20

Дела 14,3
Евр 2,3-4

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

Вовед

*И во ова Евангелие дејствието се одвива според следниот план:
Појавата на Јован Крстиител како Исусов претходник (3,1–20),
Исусовото крштевање и искушението (3,21–4,13),
Исусовиот јавен живот во Галилеја, каде ишито Тој пројоведа и исцелува болни (4,14–9,50),*

Исусовото патување од Галилеја до Ерусалим (9,51–19,28),

Но за разлика од претходните две Евангелија, Лука изнесува и неколку нови параболи, како на пр. онаа за Добриот Самарјанин, за нечувствителниот богаит човек, за изгубениот и повторно најден син, а ишито ишака и некои епизоди од Исусовиот живот, како онаа за Исусовата посетка кај Марта и Марија.

Понатаму, Лука го опишува:

Исусовото делување во Ерусалим (19,29–21,38),

Исусовите последни страдања, распувањето и Нежовата смрт (22–24).

Дејствието на книгата завршува на денот Пасха (24), каде посебно е истакнато јавувањето на воскресниот Исус на учениците во Емаус, пред Нежовото вознесение. Но, за разлика од Марко, во крајкиот предговор во кој тој ја посветува својата книга и објаснува како ја составил (1,1–4), Лука го воведува читателот во дејствието преку воведот посветен на родословието на Господ Исус и на Јован Крстиител (1–2). Тука може да се прочита за она ишито е објавено на Марија, за раѓањето на Јован Крстиител, за поклонувањето на пастирите, но и за славоите на Марија, на Захарија и на Симеон. Уште во воведот, Лука веќе го истакнува она ишито е суштинско за нежовото сведочење: Исусовото божествено потекло и истовремено Нежовите длабоки израелски корени, Нежовото доаѓање, кое претставува голем пресврт за целото човештво. Лука ишака ишито ишака ја покажува посебната љубов ишито Боѓ им ја истакнува на безначајните, малиите луѓе (понижените, оифрлените, жениите, сиромашните, ишугинците), делување ишито е детерминирано од Светиот Дух, како и амосферата на радост, благодарност и молива ишито го придружуваат присутството на Евангелието.

Од сите четири евангелија, Евангелието според Лука најмногу го пројавува елинистичкиот дух. Обраќајќи се до читателите кои се помалку запознаени со посебните традиции на Израел, Лука постојано настојува да биде јасен и да го објасни она ишито би можело да им биде непознато. За човекоит на денешното време ова Евангелие, без сомнение, е најдостопно за читање.

1,2

Јн 15,27
Дела 4,31
11,1
Евр 2,3
1 Јн 1,1

Предговор и посвета

1 Бидејќи мнозина се обидоа да пишуваат за настаните што се случила меѓу нас,

² како што ни ги предадоа оние, кои уште од почетокот беа очевидци и служители на Словото,

³ намислив и јас, откако испитав сè од почетокот, да ти опишам точно по ред, честити Теофиле,

⁴ за да ја препознаеш веродостојноста на учењето, на кое си се учел.

Ангел го објавува раѓањето на Јован Крстиител

⁵ Во деновите на Ирод, царот јудејски, живееше еден свептеник по име Захарија, од редот Авијанов; а жена му беше од ќерките Аронови и се викаше Елисавета.

4

Јн 20,31

5

1 Пет 24,10

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

7 ¹ Мојс 11,30
18,11
29,31
Суд 13,2-3
1 Сам 1,5

8-9 ¹ Лет 23,13

9 ² Мојс 30,7

10 1,21

11 2,9
¹ Цар 6, 20-21
7,48
Мт 1,20
Дела 5,19

12 2,9
9,34
24,5,37
Суд 6,22
13,20,22
Дан 8,17-18
Дела 2,43

13 ¹ Мојс 17,19
Суд 13,3,5
Ис 7,14
Дан 10,12
Мт 28,5

15 1,41-44
7,33
³ Мојс 10,9
4 Мојс 6,3
Суд 13,4-5
13,7,14
Ис 49,1,5
Ер 1,5
Гал 1,15

16 Мал 2,6

17 Ис 40,3
Мал 3,24
Мт 11,14

18 1,34
¹ Мојс 15,8
18,11

19 2,10
4,18
Дан 8,16
9,21
Мк 1,1

6 И обајцата беа праведни пред Бога, постапувајќи според сите заповеди и повелби Господови беспрекорно.

7 Тие немаа деца, зашто Елисавета беше неротка; а обајцата беа веќе на поодминати години.

8 Еднаш, додека тој по редот на својот свештенички чин служеше пред Бога,

9 според обичајот на свештениците, нему му се падна ждрепката да влезе во храмот Господов и да покади.

10 ¹⁰ За време на кадењето целиот народ се молеше надвор.

11 ¹¹ Тогаш му се јави ангел Господов, стоејќи од десната страна на кадилниот жртвеник.

12 Захарија се вознемири кога го виде и страв го обзеде.

13 ¹³ Но ангелот му рече: „Не плаши се, Захарија, зашто твојата молба е услишена и жена ти Елисавета ќе ти роди син и ќе му ставиш име Јован.

14 И ќе бидеш радосен и весел; мнозина ќе се зарадуваат заради неговото раѓање.

15 Зашто тој ќе биде голем пред Господ и нема да пие вино ни жесток пијалак, а ќе се исполни со Дух Свети уште во утробата на мајка си;

16 и многу Израелови синови ќе ги врати кон нивниот Господ Бог;

17 и тој ќе оди пред Него во духот и силата на Илија, за да ги сврти срцата на татковците кон децата, и непокорните кон разумот на праведните, па да Му подготви на Господ народ подготвен.“

18 И му рече Захарија на ангелот: „По што ќе го разберам тоа? Јас сум стар, а жена ми е веќе во поодминати години.“

19 Ангелот му одговори и рече: „Јас сум Гаврил кој стои пред Бога; пратен сум да зборувам со тебе и да те известам за оваа радосна вест;

20 и ете, ти ќе онемиш и не ќе можеш да говориш до оној ден кога ќе се случи тоа, затоа што не им поверува на моите зборови, што ќе се исполнат во свое време.“

21 Народот го чекаше Захарија и се чудеше зошто се забави во храмот.

22 А кога излезе, не можеше да зборува со нив; и така разбраа дека имал видение во храмот. Тој им објаснуваше со знаци, но остануваше нем.

23 И пштом изминаа деновите на неговата служба, тој се врати дома.

24 По тоа време зачна неговата жена Елисавета и таеше пет месеци, велејќи:

25 „Така ми направи Господ во деновите кога погледна на мене за да го симне срамот од мене меѓу луѓето.“

*Ангел Господов го објавува
скорошо Исусово раѓање*

26 А во шестиот месец беше испратен од Бога ангелот Гаврил во галилејскиот град, по име Назарет,

27 кај една девојка. Таа беше свршена за маж по име Јосиф, од домот Давидов; а името на девојката ѝ беше Марија.

28 И кога влезе ангелот кај неа, рече: „Радувај се, благодатна! Господ е со тебе!“

29 А таа, пштом го виде, се вознемири од зборовите негови и размислуваше што значи тој поздрав.

30 И ѝ рече ангелот: „Не плаши се, Марија, зашто си нашла милост пред Бога;

31 и ете, ти ќе зачнеш во утробата и ќе родиш Син, и ќе Го наречеш со името Исус.

32 Тој ќе биде голем и ќе се нарече Син на Севишниот; и ќе Му го даде Господ Бог престолот на Неговиот татко Давид;

33 и ќе царува над домот Јаковов засекогаш, и царувањето Негово нема да има крај.“

34 А Марија му рече на ангелот: „Како ќе биде тоа кога јас не знам за маж?“

35 Ангелот ѝ одговори и рече: „Светиот Дух ќе слезе на тебе и силата на Севишниот ќе те осени; па затоа и роденото ќе биде свето и ќе се нарече Син Божји.

36 Ете и Елисавета, твојата роднина, за која велат дека е неротка, и таа зачна син во староста своја; нејзе ѝ е веќе шести месец;

37 зашто кај Бога ниеден збор не останува невозможен.“

38 Марија, пак, рече: „Еве ја слугинката Господова; нека ми биде според зборовите твои!“ И ангелот си отиде од неа.

20
1,45
Ез 3,26
Мт 8,10

25
1 Мојс 30,23
Ис 4,1

26
Јн 1,46

27
2,4-5
Мт 1,18

28
1 Мојс 26,24
2 Мојс 3,12
Суд 6,12
Ер 1,8,19
15,20
Соф 3,14
Зах 2,14
Рута 2,4

30
1,13
1 Мојс 6,8

31
1 Мојс 16,11
Суд 13,5
Ис 7,14
Мт 1,21-23

32
2 Сам 7,14
Ис 9,6
Пс 2,7
89,27
Мт 9,27
Дела 7,48
16,17
Евр 7,1

33
Мих 4,7
Дан 2,44
7,14

34
Суд 11,39
Мт 1,18-20

35
Мт 1,20
Мк 1,24
Дела 3,14

36
3,22
9,35
1 Мојс 21,2
24,36
Мт 14,33
Мк 1,1

37
1 Мојс 18,14

38 *Марија во ѝосеѝа кај Елисаветѝа*
 1 Сам 25,41
 Рута 3,9

39 А Марија стана во тие дни и поита во ридскиот крај, во градот Јудин;

40 па влезе во домот на Захарија и ја поздрави Елисавета.

41 Штом го слушна Елисавета поздравот на Марија, заигра детето во утробата нејзина; и Елисавета се исполни со Дух Свети,

42 па извика гласно и рече: „Благословена си ти меѓу жените, и благословен е плодот на твојата утроба!

43 И од каде за мене ова, кај мене да дојде мајката на мојот Господ?

44 Зашто, ете, штом гласот од твојот поздрав одекна во ушите мои, од радост ми заигра детето во утробата моја.

45 И блажена е таа која поверува, зашто ќе се исполни она, што ѝ рекол Господ.“

46 И рече Марија: „Мојата душа Го велича Господа,

47 и мојот дух се зарадува во Бога, Спасителот мој,

48 зашто ја погледа смиреноста на слугинката Своја, и ете, отсега ќе ме нарекуваат блажена сите поколенија;

49 зашто Силниот ми направи големи дела, и свето е Неговото име;

50 и милоста Негова е од колено на колено за оние што се бојат од Него.

51 Тој покажа сила со раката Своја; ги распрсна оние што се возгордеаја со мислите во срцата свои;

52 ги симна силните од престоли и ги воздигна понижените;

53 гладните ги исполни со добра, а богатите ги отпушти празни;

54 го прифати Израел, Својот слуга, сеќавајќи се на милоста,

55 како што им зборуваше на татковците наши, на Авраам и на семето негово довека.“

56 И остана Марија со неа околу три месеци, па се врати дома.

Раѓањето и обрезанието на Јован Крстиишел

57 А на Елисавета ѝ дојде времето да роди и таа роди син.

58 Кога слушнаа оние што живеат околу, и роднините нејзини, дека ја удостоил Господ со Својата милост, се радуваа со неа.

59 На осмиот ден дојдоа да го обрезаат новороденчето и сакаа да му го дадат името на татко му Захарија.

60 Но мајка му одговори и рече: „Не, туку ќе се вика Јован!“

61 И рекоа нејзе: „Никој нема меѓу твоите роднини кој го носи тоа име.“

62 И го прапаа со знаци татко му, како би сакал да го наречат.

63 Тој побара штичка и ги напиша зборувите: „Јован му е името.“ И сите се зачудија.

64 И уште во истиот миг му се отвори устата и му се одврза јазикот негов, и зборуваше, благословувајќи Го Бога.

65 И ги обзеде сграв сите што живеат околу; и прикажуваа за сето тоа по целиот крај Јудејски.

66 Сите што слушнаа, го зедаа тоа при срце и велеа: „Што ли ќе стане од тоа дете?“ И раката Господова беше со него.

Благодарствена ѝа пророчка ѝесна на ѝорокоѝ Захарија

67 А Захарија, татко му, се исполни со Дух Свети и пророкуваше, говорејќи:

68 „Благословен да е Господ, Бог Израелов, зашто го посети и го избави народот Свој;

69 и подигна за нас моќно спасение, во домот на Давид, Својот слуга;

70 како што говореше одамна преку устата на Своите свети пророци,

71 дека ќе нè избави од непријателите наши и од рацете на сите што нè мразат;

72 за да ја пројави Својата милост над татковците наши и да се сети на светиот завет Свој,

73 на заклетвата, со која му се заколна на Авраам, нашиот татко;

74 дека ќе ни даде, штом нè избави од непријателите наши,

75 без сграв да Му служиме, во свестост и правда пред Него, преку целиот наш живот.

76 А ти, дете, ќе се наречеш пророк на Севишниот, зашто ќе одиш пред Господовото лице за да Му ги приготвиш патиштата Негови;

77 и да му дадеш на народот Негов сознание за спасение, преку проштевање на гревовите нивни,

58
 1,14
 1 Моје 19,19

59
 1 Моје 3 Моје 12,3
 Фил 3,5

63
 1,13
 8,25
 9,43
 24,12,41
 Дела 2,7
 3,10

65
 1,12
 Дела 2,43

66
 1 Цар 18,46
 Ис 53,1
 Пс 80,17
 139,5

68
 2,38
 7,16
 19,44
 21,28
 2 Моје 3,16
 Ис 63,4
 Ер 29,10
 Пс 41,13
 72,18
 106,4,48
 111,9
 1 Птр 1,3

69
 Пс 18,2
 89,25
 132,17
 Мт 1,1

71
 2 Сам 22,18
 Пс 106,10

72
 1 Моје 17,7
 3 Моје 26,42
 Мих 7,20
 Пс 105,8-9
 106,45-46

73-74
 1 Сам 12,10

73
 1 Моје 22,16-17
 26,3
 Ер 11,5

75
 Тит 2,12

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

76 ^{1,16-17} ^{Ис 40,3} ^{Мал 3,1} ^{Мт 3,3} ⁷⁸ заради големото милосрдие на нашиот Бог, со која нè посети Исток од висините,
⁷⁹ за да им блесне на оние што седат во темнина и во сенка смртна, и да ги упати нозете наши по патот на мирот.“
77 ^{Мт 26,28} ^{Мк 1,4}
78 ^{Мал 3,20} ⁸⁰ А детето растеше и крепнеше со духот; и живееше во пустина до денот кога им се јави на Израелците.
79

Исусовото раѓање

2 Во тоа време излезе заповед од царот Август за попис на сите жители.
^{2,14,29} ^{8,48} ^{10,5-6} ^{19,38,42} ^{24,36} ^{Ис 9,1} ^{42,7} ^{60,1-2} ^{Ер 6,14} ^{Мих 5,4} ^{Мт 4,16} ^{Јн 8,12}
² Тоа беше прв попис за време на управувањето на Квириниј со Сирија.
³ И отидоа сите да се запишат, секој во својот град.
⁴ Па така и Јосиф, бидејќи беше од Галилеја, од градот Назарет, отиде во Јудеја, во градот Давидов, наречен Витлеем, бидејќи беше од домот и племето Давидово,
⁵ за да се запише со Марија, неговата свршеница, која беше тешка.
⁶ А кога беа таму, нејзе ѝ дојде времето да роди.
⁷ Го роди својот Син првенец, Го пови и Го положи во јасли, зашто за нив немаше место во гостилницата.
5 ⁸ Во тој крај имаше пастири, кои ноќеваа таму и го чуваа своето стадо.
⁹ И одеднаш им пристапи ангел Господов и славата Господова ги осветли; и се уплашија многу.
¹⁰ А ангелот им рече: „Не плашете се! Еве, ви навестувам голема радост, која ќе биде за сите луѓе;
¹¹ зашто денеска ви се роди во градот Давидов Спасител, Кој е Христос Господ;
¹² Ова ќе ви биде знак: ќе најдете повиеен Младенец, кој лежи во јасли.“
¹³ И одеднаш со ангелот се јави многубројно небесно воинство, кое Го славеше Бога, велејќи:
¹⁴ „Слава на Бога во висините, а на земјата мир, меѓу луѓето добра волја!“
¹⁵ Кога си отидоа ангелите од нив на небо, пастирите си рекоа меѓу себе: „Да појдеме во Витлеем и да го видиме претскажаниот настан што ни го соопшти Господ.“
^{1,16-17} ^{Ис 40,3} ^{Мал 3,1} ^{Мт 3,3}
^{Мт 26,28} ^{Мк 1,4}
^{Мал 3,20}
^{2,14,29} ^{8,48} ^{10,5-6} ^{19,38,42} ^{24,36} ^{Ис 9,1} ^{42,7} ^{60,1-2} ^{Ер 6,14} ^{Мих 5,4} ^{Мт 4,16} ^{Јн 8,12}
^{2,40} ^{1 Мојс 21,8} ^{1 Сам 1,22,26} ^{Мт 3,1}
2,4 ^{1,27} ^{1 Сам 16,1-13} ^{Мих 5,1} ^{Мт 2,1}
5 ^{Мт 1,18,20} ^{Мк 6,3}
7 ^{2 Мојс 13,2,12,15} ^{Мт 1,25} ^{Рим 8,29} ^{Кол 1,15} ^{Откр 1,5}
9 ^{24,26} ^{Мт 1,20} ^{Дела 12,7} ^{26,13}
10 ^{1,12-14}
11 ^{1,47} ^{1 Сам 24,7} ^{Ис 9,5} ^{45,1} ^{Пс 27,1,9} ^{62,2,7} ^{Дела 2,36} ^{Фил 3,20} ^{2 Тим 1,10} ^{3 Птр 1,1,11} ^{1 Јн 4,14}

¹⁶ И дојдоа брзо и ги најдоа Марија и Јосиф со Младенецот кој лежеше во јасли.

¹⁷ А штом го видоа, соопштија за претскажувањето што им беше речено за Тоа Дете.

¹⁸ И сите што слушаа се восхитуваа на она што им го говореа пастирите.

¹⁹ А Марија ги зачува сите тие зборови, сложувајќи ги во срцето своје.

²⁰ И се вратија пастирите, славејќи Го и фалејќи Го Бога за сè она што чуја и видоа, како што им беше речено.

²¹ А кога се навршија осум дена и Детето требаше да Го обрезаат, Му дадоа име Исус, како што беше наречено од ангелот уште пред да биде зачат во утробата.

Исусовото претскажување во храмот

²² И кога се навршија деновите за нивното очистување, според законот на Мојсеј, Го донесоа во Ерусалим за да Го претстават пред Господ,

²³ како што е напишано во Законот Господов дека секое првородено машко дете треба да Му се посвети на Господ;

²⁴ и да се принесне жртва, како што е речено во Законот Господов, две гугулки или две гулапчиња.

²⁵ А во Ерусалим живееше тогаш еден човек по име Симеон; и тој човек, кој беше праведен и благочестив, ја очекуваше утехата Израелова; и Светиот Дух беше на него.

²⁶ Нему Светиот Дух му беше прорек-кол дека нема да види смрт, додека не Го види Христос Господов.

²⁷ И поттикнат од Духот, дојде во храм. Па, кога родителите Го донесоа детето Исус за да го извршат со Него она што беше вообичаено, според Законот,

²⁸ тој Го зеде во своите раце, Го благослови Бога и рече:

²⁹ „Сега го отпушташ Својот слуга во мир, Господаре, според зборот Твој,

³⁰ зашто прочите мои го видоа спасението Твое

³¹ што си го приготвил пред лицето на сите народи;

³² светлина за просвета на незнабошците и слава на Твојот народ, Израел.“

12
^{1,18} ^{2 Цар 19,29} ^{Ис 7,14} ^{38,7}

13
^{1 Цар 22,19} ^{Пс 148,2}

14
^{3,22} ^{19,38} ^{Ез 3,12} ^{Пс 148,1} ^{Мт 21,9} ^{Ефес 2,14-17}

16
^{Ис 1,3}

19
^{2,51}

20
^{5,25-26} ^{Дела 3,8-9}

21
^{1,31,59} ^{1 Мојс 17,12} ^{3 Мојс 12,3} ^{Мт 1,21}

22
^{3 Мојс 12,2-8}

23
^{2 Мојс 13,2,12,15} ^{34,20} ^{4 Мојс 18,15-16}

24
^{3 Мојс 5,7} ^{12,8}

25
^{4 Мојс 11,17} ^{Ис 11,2} ^{40,1} ^{42,1} ^{61,1-2} ^{Ез 11,5}

26
^{1 Сам 24,7,11} ^{2 Сам 1,14,16} ^{Пс 89,48}

28
^{2,20}

29-30
^{1 Мојс 46,30}

30 Прейскажувањето на Симеон

3,6
Ис 46,13
52,10
Пе 98,3
Тит 2,11

33 А Јосиф и мајка Му се восхитуваа на она што зборуваше за Него.

34 Па ги благослови Симеон и ѝ рече на Марија, мајката Негова: „Еве, Овој е поставен за паѓање и издигнување на мнозина во Израел, и е знак против Кој го ќе се говори.

35 А и тебе самата, меч ќе ти ја прободат душата, за да се откријат мислите на многу срца.“

34 Пророчицата Ана

7,23
12,51-53
Ис 8,14
Ер 15,10
1 Кор 1,23
1 Птр 2,8

36 Таму беше и пророчицата Ана, ќерката Фануилова, од Асировото племе. Таа беше во поодминати години, а со мажот проживеала само седум години, по моминството свое.

37 Таа беше вдовица на околу осумдесет и четири години. Не се оддалечуваше од храмот и Му служеше на Бога со пост и молитва, дење и ноќе.

38 Во тој час пристапи и таа и почна да Го слави Господ и им прикажуваше за Него на сите што очекуваа избавување на Ерусалим.

38 Враќањето во Назарет

2,20
Ис 52,9

39 И кога извршија сè по Законот Господов, се вратија во Галилеја, во градот свој Назарет.

40 А Детето растеше и крепнеше со духот, исполнувајќи се со мудрост; и благодатта Божја беше врз Него.

Дванаесетгодишниот Исус во храмот

22,1,7-15
2 Мојс
12,24-27
23,15
5 Мојс
16,1-8,16
Јн 2,13,23

41 И секоја година родителите Негови одеа во Ерусалим на празникот Пасха.

42 А кога Тој беше на дванаесет години, тие отидоа во Ерусалим, според обичајот за празникот.

43 Но, кога се завршија празничните денови, додека се враќаа дома, детето Исус остана во Ерусалим; а Неговите родители не го забележаа тоа.

44 Мислејќи дека е Тој меѓу сопатниците, изминаа еден ден пат и почнаа да Го бараат меѓу роднините и познатите.

45 Па, бидејќи не Го најдоа, се вратија во Ерусалим да Го бараат.

46 По три дни Го најдоа во храмот како седи меѓу учителите, ги слуша и ги прашува;

47 сите што Го слушаа, беа восхитени од Неговата остроумност и од Неговите одговори!

48 Кога Го видоа, се зачудија; и Неговата мајка Му рече: „Синко, зошто ни направи така? Ете, татко ти и јас се измачивме, барајќи Те.“

49 А Тој рече: „Што сте Ме барале? Зар не знаете дека Јас треба да бидам во она коешто е на Мојот Татко?“

50 Но тие не ги разбраа зборовите што им ги кажа Тој.

51 И Тој слезе со нив, па дојде во Назарет и им беше послушен. А мајка Му ги зачува сите тие настани во срцето свое.

52 Исус, пак, напредуваше во мудроста и возраста и во милост кај Бога и кај луѓето.

Пројоведањето на Јован Крстиштел
(Мт 3,1-6; Мр 1,1-6; Јн 1,19-31)

3 Во петнаесеттата година од владеенето на царот Тибериј, кога Понтиј Пилат беше управител во Јудеја, а Ирод четворовласник над Галилеја, и Филип, брат му, четворовласник на покраината Итуреја и Трахонитида, и Лисаниј четворовласник на Авиленија,

2 во времето на првосвештениците Ана и Кајафа, дојде Божјата реч до Јован, синот на Захарија, во пустината.

3 И тој го обиколи целиот крај околу Јордан, проповедајќи покајно крштавање за проштевање на гревовите,

4 така како што е напишано во Книгата, според зборовите на пророкот Исаја, кој вели: „Гласот на оној што вика во пустината: „Пригответе го Господовиот пат и исправете ги патеките Негови;

5 секоја долина нека се исполни и секоја планина и секој рид нека се снизат; кривините нека се исправат и нерамните патишта нека се израмнат,

6 и секое тело ќе го види спасението Божјо!“

Најавување на Судниот ден
(Мт 3, 7-10)

7 А на луѓето што доаѓаа кај него да ги крсти, им велеше: „Рожби змиини, кој ве научи да бегате од гневот што ќе дојде?

49
Пе 27,4
Јн 2,16

51
2,19

52
1,80
2,40
1 Сам 2,26
Изреки 3,4

3,1
23,1
Мт 14,1

2
1,80
Ер 1,2
Ос 1,1
Мт 3,1
Јн 11,49
18,24,28
Дела 4,6

3
24,47
Мт 3,1,6
Мк 1,4
Дела 13,24

4-6
Ис 40,3-5

Јн 1,23

5
1,52
14,11

6
2,30-31
Дела 28,28
Тит 2,11

7
Мт 3,7
23,33

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

8 ⁸ Но створете плодови достојни за покајание и не почнувајте да зборувате во себе: „Авраам е нашиот татко!“ Зашто ви вела дека Бог може и од овие камења да издигне чеда на Авраам.

9 ⁹ Зашто веќе и секирата е поставена до коренот на дрвјата; и секое дрво, што не дава добар плод, се сече и се фрла во оган.“

10 ¹⁰ И го прашаа луѓето, велејќи: „Тогаш што треба да правиме?“

11 ¹¹ А тој им одговори и рече: „Кој има две облеку, нека ги подели со оној што нема ниту една; а кој има храна, нека го направи истото.“

12 ¹² Дојдоа и цариници да ги крсти и му рекоа: „Учителе, што да направиме?“

13 ¹³ А тој им рече: „Не барајте повеќе отколку што ви е одредено.“

14 ¹⁴ Го прашаа и некои војници, говорејќи: „А што да правиме ние?“ И им рече: „Врз никого не извршувајте насилство, никого не клеветете и бидете задоволни со вашите плати.“

15 ¹⁵ А бидејќи народот беше во исчекување, па сите помислуваа во срцата свои за Јован, да не е тој Христос,

16 ¹⁶ Јован им одговараше на сите, велејќи: „Јас ве крштавам со вода; но иде посилен од мене, Кому не сум достоин да Му ги одврзам ни ремчињата на обувките Негови: Тој ќе ве крсти со Дух Свети и со оган.“

17 ¹⁷ Нему му е лопатата во раката Негова и Тој ќе го очисти гумното Свое, и ќе го собере житото во житницата Своја, а плевата ќе ја изгори со неизгаслив оган.“

18 ¹⁸ И опоменувајќи со уште многу други нешта, му ја објавуваше на народот радосната вест.

Јован в зайвор

(Мѿ 14,3-4; Мр 6,17-18)

¹⁹ А Ирод четворовласникот, укорен од него заради Иродијада, жената на брата му, и заради сите злодела што ги беше направил,

²⁰ кон сето тоа додаде и уште едно: го затвори Јован во темница.

Исусовио кришаванье

(Мѿ 3,13-17; Мр 1,9-11)

²¹ А кога се крсти сиот народ, се крсти и Исус, и додека се молеше, се отвори небото,

²² и Светиот Дух слезе на Него во телесен облик, како гулаб, и се слушна глас од небото, кој велеше: „Ти си Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја.“

Исусовио родословие

(Мѿ 1,1-17)

²³ Кога почна Исус да проповеда имаше околу триесет години и беше, како што мислеа, син Јосифов, Илиев,

²⁴ Мататов, Левиев, Мелхиив, Јанаев, Јосифов,

²⁵ Мататиев, Амосов, Наумов, Еслимов, Нагеев,

²⁶ Маатов, Мататиев, Семеев, Јосифов, Јодов,

²⁷ Јоананов, Рисаев, Зоровавелов, Салатилов, Нириев,

²⁸ Мелхиив, Адиев, Косамов, Елмодамов, Иров,

²⁹ Јосиев, Елизеров, Јоримов, Мататов, Левиев,

³⁰ Симеонов, Јудин, Јосифов, Јоананов, Елијакимов,

³¹ Мелеаев, Маинанов, Мататаев, Натанов, Давидов,

³² Јесеев, Овидов, Воозов, Салмонов, Наасонов,

³³ Аминадавов, Арамов, Есромов, Фаресов, Јудин,

³⁴ Јаковов, Исаков, Авраамов, Тарин, Нахоров,

³⁵ Серухов, Рагавов, Фалексов, Еверов, Салин,

³⁶ Каинанов, Арфаксадов, Симов, Ноев, Ламехов,

³⁷ Матусалов, Енохов, Јаредов, Малелеилов, Каинанов,

³⁸ Еносов, Ситов, Адамов, Божји.

Исусовио искушување

(Мѿ 4,1; Мр1,12-13)

4 ⁴ Исполнет со Дух Свети, Исус се врати од Јордан, и беше одведен од Духот во пустината.

20
Мт 14,3
Мк 6,17

21

5,16
6,12
9,18,28-29
11,1
22,32,40-46
23,34,46
Мт 14,23
Мк 6,46

22

9,35
1 Моје 22,2
Ис 42,1
Пс 2,7
3 Птр 1,17

23

Мт 1,18
13,55
Јн 6,42
8,57

27

1 Лет 3,17
Езд 3,2
Мт 1,12

31-32

1 Сам
16,1,13
Мт 1,1

31-33

Рута 4,
17-22
1 Лет 2,
3-15

31

2 Сам 5,14

33-34

1 Моје
29,35

34-36

1 Моје
11,10-26
1 Лет 1,
24-27

34

1 Моје
25,19,26

36-38

1 Моје
4,25-5,32
1 Лет 1,1-4

38

Мт 14,33
Мк 1,1

4,1

5 Моје 9,9
1 Цар 19,8

2 ² Четириесет дена Го искушуваше ѓаволот. Во текот на тие денови не јадеше ништо, а кога изминаа тие, најпосле огладне.

3 ³ Тогаш Му рече ѓаволот: „Ако си Син Божји, кажи му на овој камен да стане леб.“

4 ⁴ А Исус му одговори: „Напишано е дека не само со леб ќе живее човекот (туку и со секој збор Божји).“¹

5 ⁵ Потоа ѓаволот Го одведе на една висока планина и му ги покажа за миг сите царства во светот.

6 ⁶ И Му рече ѓаволот: „Тебе ќе Ти ја дадам сета оваа власт и нивната слава, зашто мене ми е предадена, и ја давам кому што сакам.“

7 ⁷ Ако ми се поклониш, сето тоа ќе биде Твоє.“

8 ⁸ Но Исус му одговори и рече: „(Бегај од Мене, сатано, зашто)² напишано е: „На Господ, твојот Бог, поклонувај Му се и единствено Нему служи Му!““

9 ⁹ И Го одведе во Ерусалим, и Го постави на стреата од храмот, па Му рече: „Ако си Син Божји, фрли се одовде долу!“

10 ¹⁰ Зашто е напишано: „На ангелите Свои ќе им заповеда за Тебе да Те зачуваат;“

11 ¹¹ и на раце ќе Те земат, да не си ја сопнеш ногата Своја на камен.““

12 ¹² И Исус му одговори и рече: „Кажано е: „Не искушувај Го Господ, својот Бог!““

13 ¹³ Па откако ѓаволот заврши со сите искушенија, се оддалечи од Него за некое време.

Исус ѓо зайочнува Своето дејствување во Галилеја

¹⁴ И се врати Исус во Галилеја во силата на Духот; и се разнесе глас за Него по целиот тој крај.

¹⁵ А Тој поучуваше во нивните синагоги, и сите го славеа.

Исус е оифрлен во Назарет

¹⁶ И дојде во Назарет, каде што беше одраснал, и по обичајот Свој влезе еден

саботен ден во синагогата, па стана да чита.

¹⁷ Му ја подадоа книгата на пророкот Исаија; и Тој, штом ја отвори, го најде местото каде што беше напишано:

¹⁸ „Духот Господов е врз Мене; зашто Господ Ме помаза. Ме прати да им соопштам радосна вест на бедните. Ме прати³ да им проповедам на заробените ослободување и на слепите прогледување, да ги пуштам на слобода напатените;“

¹⁹ да ја проповедам благопријатната година Господова!“

²⁰ Потоа ја затвори книгата, му ја даде на прислужникот, и седна; а очите на сите во синагогата беа вперени во Него.

²¹ И почна да им говори: „Денес се исполни ова Писмо што го чувте.“

²² И сите Му потврдија и се восхитуваа на Неговите благодатни зборови што излегуваа од устата Негова и велееа: „Не е ли Овој синот на Јосиф?“

²³ А Тој им рече: „Некој од вас сигурно ќе Ми приговори со оваа изрека: „Лекаре, излекувај се Сам! Направи го и овде, во Твојот роден крај, она што чувме дека се случило во Капернаум.““

²⁴ Па им рече: „Вистина ви велама: ни еден пророк не е омилен во својата татковина.“

²⁵ Навистина ви кажувам: имаше многу вдовици во Израел, во времето на Илија, кога се затвори небото три години и шест месеци и настана голем глад по целата земја;

²⁶ и кај ни една од нив не беше пратен Илија, но само кај една жена вдовица во Сарепта Сидонска;

²⁷ и имаше мнозина лепрозни во Израел во времето на пророкот Елисеј, но ни еден од нив не се очисти, освен Сириецот Нееман.“

²⁸ А кога го слушнаа тоа, сите во синагогата се исполнија со гнев;

²⁹ па станаа, Го истераа надвор од градот и Го одведоа на врвот од еден рид, каде што беше сосидан нивниот град, за да Го турнат одозгора.

³⁰ Но Тој помина меѓу нив и си отиде.

18-19
Ис 61,1-2

18
Ис 58,6

19
3 Мојс
25,10-13

20
Дела 6,15

21
2,11

22
2,47
4,15
Мт 13,55
Јн 7,46

23
4,31-41
Мк 1,21

24
Мк 6,4
Јн 4,44

25
1 Цар 17,1
18,1
Јк 5,17

26
1 Цар 17,
8-16

27
2 Цар 5,
1-14

28
Дела 7,57

29
4 Мојс
15,35
Дела 7,58

30
Јн 8,59
10,39

¹ 4.4. Текстот во заграда не се среќава во сите ракописи.

² 4.8. Во некои ракописи кон овој стих додаден е текстот во заградата.

³ 4.18. Во некои ракописи е додадено: „да ги исцелам оние со скрушено срце.“

31

Мт 4,13

**Исус во Кајернаум.
Силаџа на Неговиоџ збор**

(Мт 7,28-29; Мр 1,21-28)

32

Мт 7,28-29
Мк 11,18

³¹ И слезе во Капернаум, во градот Галилејски, и ги поучуваше во саботните денови.

33

Мк 5,2.7

³² И се чудеа на Неговата наука, зашто Неговото слово беше силно.

34

Мт 8,29
Јн 6,69
Дела 3,14

³³ Во синагогата се наоѓаше еден човек обземен од дух на нечист демон, и тој извика гласно:

37

4,14
Мт 9,26

³⁴ „Еј, што сакаш Ти, Исусе од Назарет? Си дошол ли да нè погубиш? Те знам кој си. Ти си Светец Божји.“

38-39

Јн 4,52
Дела 28,8

³⁵ А Исус му заповеда, говорејќи: „Молкни и излези од него!“ Па откако го кутна на среде, духот зол излезе од него и ништо лошо не му направи.

38

Мт 4,18

³⁶ Сите ги обзеде страв, па си зборуваа меѓу себе: „Каков ли е тој збор! Зашто со власт и сила им заповеда на нечистите духови и тие излегуваат!“

41

3,15
Мт 14,33

³⁷ Па се разнесе глас за Него по сите околни места.

Исус оздравува многумина болни

38

Јн 1,20,41
7,26-27

³⁸ Штом излезе од синагогата, влезе во куќата Симонова; а тепштата на Симон имаше силна треска, и Го помолија за неа.

39

Дела 4,26
17,3

³⁹ И како застана над неа, Тој ја прекори треската, и таа ја остави; и жената веднаш стана и им служеше.

40

Мк 1,35,37

⁴⁰ И на зајдисонце, сите што имаа болни од разни болести ги доведуваа кај Него; а Тој, положувајќи раце над секог од нив, ги исцелуваше.

43

Мт 9,35
24,14

⁴¹ Од мнозина излегуваа демони со викање, и велее: „Ти си Христос, Син Божји.“ А Тој забрануваше и не им дозволуваше да кажуваат дека знаат дека е Тој Христос.

44

Мт 4,23

Исус пројоведа во Јудеја

⁴² Кога се раздени, Тој излезе и отиде на осамено место, а луѓето Го бараа па, кога дојдоа кај Него, Го задржуваа да не си оди од нив.

⁴³ А Тој им рече: „И на другите градови треба да им ја објавам радосната вест за царството Божјо, зашто за тоа сум пратен.“

⁴⁴ И проповедаше по синагогите галилејски.

Првиџе ученици

(Мт 4,18-22; Мр 1,16-20)

5,1-3

Мт 13,1-2

1-11

Јн 1,40-42
21,1-19

1

Мк 4,1

5

8,24,45

8

2 Мјс
33,20

10

Мк 1,17.
19-20

11

5,28
14,33
Мт 19,27

14

3 Мјс
13,49
14,1-32
Мк 1,25

5 Еднаш, кога народот се притискаше кон Него за да го чуе словото Божјо, Тој стоеше покрај Генисаретското езеро.

² Тогаш виде два кораба што стоеја покрај езерото; а рибарите беа излегле од нив и си ги плавеа мрежите.

³ Тој влезе во еден од корабите, кој беше на Симон, па го замоли да отплови малку од брегот, па седна и почна да го поучува народот од коработ.

⁴ А штом престана да говори, му рече на Симон: „Заплови кон длабочините и фрлете ги мрежите свои за лов!“

⁵ Но Симон Му одговори и рече: „Учителе, цела ноќ се трудевме и ништо не уловивме; но по Твоја волја ќе ја фрлам мрежата.“

⁶ И штом го направи тоа, тие уловија толку големо количество риба, што дур и мрежата им се скина.

⁷ Им дадоа знак на другарите што беа во другиот кораб да дојдат и да им помогнат; и тие дојдоа и ги наполнија и двата кораба, така што за малку ќе потонеа.

⁸ А кога го виде тоа, Симон Петар падна пред нозете Исусови и Му рече: „Оди си од мене, Господи, зашто сум грешен човек!“

⁹ Зашто него, и сите што беа со него, ги беше обзел страв од многуте риби, што ги уловија,

¹⁰ а исто така и Јаков и Јован, синовите Заведееви, кои му беа другари на Симон. И му рече Исус на Симон: „Не плаши се! Отсега ќе ловиш луѓе!“

¹¹ Кога ги извлекоа двата кораба на суво, оставија сè и тргнаа по Него.

Исцелувањето на лејрозниоџ

(Мт 8,1-4; Мр 1,4-45)

¹² А кога беше Исус во еден град, дојде некој човек, сиот лепрозен, и штом Го виде Исус, падна ничкум и молејќи Му се, рече: „Господи, ако сакаш можеш да ме очистиш.“

¹³ Исус, подавајќи ја раката, го допре и рече: „Сакам, очисти се!“ И веднаш лепрата падна од него.

¹⁴ И му заповеда никому да не кажува; и му рече: „Оди и покажи му се на

15 свештеникот, и прinesi дар за очисти-
вањето твое, како што одредил Мојсеј,
4,14,37
16 ним за сведоштво!“

15 Но уште повеќе се разнесуваше
3,21
6,12
9,18,28
11,1
глас за Него и многу луѓе доаѓаа да Го
слушаат и да бидат излечени од своите
болести.

17 А Тој се повлекуваше во осамени
1,35
4,36
6,19
места и се молеше.

Исцелувањето на фајениот човек
(Мт 9,1-8; Мр 2,1-12)

20 Еден ден, додека Тој поучуваше, се-
Мт 8,10
26,28
деа таму фарисеи и законоучители, кои
беа дошле од сите села на Галилеја и Ју-
21 деја, и од Ерусалим; а Тој имаше сила
7,49
Ис 43,25
Пс 103,3
Мт 9,3
1 Јн 1,9
Господова да лекува.

18 И, ете, некои донесоа на постела
еден човек, што беше неподвижен, и са-
каа да го внесат и положат пред Него;

19 па, бидејќи не најдоа место од каде
6,8
9,47
Мт 12,25
да го внесат поради народот, се качија
на куќата и преку покривот го спуштија
сосе постела, насреде, пред Исус.

20 А Тој, штом ја виде вратата нивна,
Мт 8,20
Јн 5,8
Дела 9,
33-35
рече: „Човеку, ти се простуваат гревови-
тите!“

21 Книжниците, пак, и фарисеите поч-
2,20
наа да размислуваат и да велат: „Кој е
Овој што хули на Бога? Кој може да ги
26 простува гревовите, освен Единиот
29,11,13
Бог?“

22 А Исус, кога ги разбра нивните помисли,
Мт 5,46
им одговори и рече: „Што размислувате во срцата свои?“

23 Што е полесно да се каже: „Ти се
27
Мт 5,46
простуваат гревовите“, или да кажам:
„Стани и оди?“

24 Но за да знаете дека Синот Човечки
има власт на земјата да ги простува
гревовите.“ Му рече на неподвижниот:
„Тебе ти велам: стани, земи си ја постелата
и оди си дома!“

25 И тој веднаш стана пред нив и си го
зеде она, на кое лежеше, па си отиде дома,
славејќи Го Бога.

26 Ужас ги обзеде сите и Го славеа Бо-
га; па, исполнети со страв, говореа:
„Чудни работи видовме денес!“

Гозбајна кај Левиј
(Мт 9,9-17 Мр 2,13-17)

27 А потоа излезе Исус и виде еден
цариник, по име Левиј, кој седеше во

царинарницата, и му рече: „Врви по
Мене!“

28 Тој остави сè, стана и тргна по Не-
го.

29 И во својот дом Левиј Му приготви
голема гозба; а таму имаше многу
цариници и други што седеа на трпеза-
та со нив.

30 Книжниците, пак, и фарисеите не-
годуваа против Него и им говореа на
учениците Негови: „Зошто со цариници
и грешници јадете и пиете?“

31 Исус им одговори и рече: „Здравите
немаат потреба од лекар, туку болните;
32 не сум дошол да ги повикам правед-
ните на покајание, туку грешните.“

За ѝосѝоѝ

(Мт 5,14-15; Мр 2,18-20)

33 А тие Му рекоа: „Зошто учениците
Јованови постат често и се молат, како
и фарисејските, а Твоите јадат и пијат?“

34 Тој им рече: „Зар можете да ги на-
терате сватовите да постат, додека е со
нив младоженецот?“

35 Но ќе дојдат дни кога ќе се оддели
од нив младоженецот и тогаш во тие
дни, ќе постат.“

Сѝароѝо и новоѝо

(Мт 9,16-17; Мр 2,21-22)

36 Им ја кажа и оваа парабола: „Никој
не пришива на стара облека крпа отсечена
од нова облека; зашто и новата ќе се
отпара, а и на старата не ѝ прилега
нова крпа.“

37 И никој не налива ново вино во ста-
ри мевови; зашто новото вино ќе ги рас-
цеди мевовите, и тоа ќе истече, а мевовите
ќе се упропастанат;

38 туку, ново вино треба да се става во
нови мевови; па така ќе се зачува и едното
и другото.

39 И никој, откако пиел старо вино,
нема да побара ново; зашто вели: „Ста-
рото е подобро.“

Исус и сабоѝаѝа

(Мт 12,1-8; Мр 2,23-28)

6 Еднаш во сабота, додека минуваше
низ посевиите, учениците Негови
кинеа класје и, триејќи ги со раце, јадеа.

2 А некои од фарисеите им рекоа:
„Зошто го правите тоа што не е допуштено
да се прави во сабота?“

28
5,11
12,33

29-30

15,1-2
Мт 11,19

30

Мт 3,7
5,46

32

13,1-5
24,47
Мт 3,2
1 Тим 1,15

33

18,12
Мт 6,16
Јн 3,25-26

35

9,22
17,22

36

2 Кор 5,17
Гал 1,6
4,9

39

Јн 2,10
3,19

6,1

5 Мојс
23,26

2

2 Мојс
20,10
23,12
5 Мојс 5,14
Јн 5,10

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

3-4 ^{1 Сам 21, 2-7} ³ Исус им одговори и рече: „Зар не сте читале што направи Давид кога огладне, тој и оние што беа со него?”

4 ^{3 Мојс 24,5-9} ⁴ Како влезе во домот Божји, ги зеде лебовите од жртвеникот, што не требаше да ги јаде никој освен свештениците, па јадеше, и им даде на оние што беа со него!⁴

6 ^{13,10-11 14,1-2} ⁵ И им рече: „Синот Човечки е господар и на саботата.“

8 ^{9,47 Мт 12,25 Јн 1,48}

Човекој со исушена рака

(Мт 12,9-21; Мр 3,1-6)

11 ^{11,53} ⁶ Подоцна, пак, и другата сабота влезе во синагогата и поучуваше; а таму имаше еден човек, кому десната рака му беше исушена.

12 ^{3,21 5,16 9,18 11,1 Мт 14,23 Мк 6,46} ⁷ Книжниците и фарисеите внимаваа на Него, дали ќе го излекува во сабота, за да најдат причина да Го обвинат.

13 ^{9,10 11,49 22,14 Јн 6,70} ⁸ Но Тој, знаејќи ги нивните помисли, му рече на човекот со исушената рака: „Дигни се и застани наредне!“ И тој се дигна и застана.

14 ^{1 Мојс 17,5,15 32,29 2 Цар 23,34 24,17 Мт 4,21 10,2-3 Јн 1,40-44} ⁹ Тогаш им рече Исус: „Ќе ве запрашам: што е дозволено да прави човек во сабота - добро или зло? Да спаси една душа или да ја погуби?“ А тие молчеа.

¹⁰ Па, откако ги изгледа сите, му рече на човекот: „Протегни ја раката своја!“ Тој направи така; и раката му стана здрава како другата.

15 ^{Мт 9,9 10,3 Јн 20,24-28} ¹¹ А тие се разгневија многу и се советуваа меѓу себе што да Му направат на Исус.

16 ^{Мт 10,3-4 Јн 14,22 Дела 1,13}

Исус одбира дванаесет ајосџоли

(Мт 10,1-4; Мр 3,7-19)

¹² Тие денови се искачи на една гора за да се помоли, и ја помина целата ноќ во молитва кон Бога.

¹³ А кога настана ден, ги повика учениците Свои и од нив избра дванаесет, кои ги нарече апостоли:

¹⁴ Симон, кому што му даде име Петар, и брат му Андреј, Јаков и Јован, Филип и Вартоломеј,

¹⁵ Матеј и Тома, Јаков Алфеев и Симон, наречен Зилот.⁴

¹⁶ Јуда Јаковов и Јуда Искариот, кој Го предаде.

⁴ 6,15. Ревниџел.**Исус и народој**

(Мт 4,24-25; Мр 3,7-11)

¹⁷ Па откако слезе заедно со нив, Тој се задржа на едно рамно место; беа таму и мнозина Негови ученици и многу луѓе од цела Јудеја и Ерусалим и од приморјето Тирско и Сидонско.

¹⁸ Тие беа дојдени да Го слушаат и да се исцелат од болестите свои, а и оние што страдаа од нечисти духови беа излечени.

¹⁹ И сиот народ сакаше да се допре до Него, зашто од Него излегуваше сила и ги лекуваше сите.

За блаженијџе

(Мт 5,1-20)

²⁰ А Тој, откако ги подигна очите кон учениците Свои, им говореше: „Блажени сте вие, сиромашните, зашто ваше е царството Божјо!”

²¹ Блажени сте вие, што сега гладувате, зашто ќе се наситите! Блажени сте вие, кои сега плачете, зашто ќе се смеете!

²² Блажени ќе бидете кога ќе ве намразат луѓето и ќе ве отфрлат и ќе ви нанесат срам, и ќе го разгласат името ваше како лошо, заради Синот Човечки!

²³ Зарадувајте се во оној ден и заиграјте од радост, зашто голема е наградата ваша на небото. Зашто и нивните татковци така постапуваа со пророците!

²⁴ Но тешко вам богати, зашто веќе сте ја примиле својата утеха!

²⁵ Тешко вам презаситени сега, зашто ќе огладните! Тешко вам што се смеете сега, зашто ќе заридате и ќе заплачете!

²⁶ Тешко вам кога ќе почнат сите луѓе да зборуваат добро за вас. Зашто и нивните татковци така им правеа на лажните пророци!

Љубов кон непријателите

(Мт 5,38-48)

²⁷ Но вам, што слушате, вам ви велам: љубете ги непријателите свои; правете им добро на оние што ве мразат;

²⁸ благословувајте ги оние што ве колнат, молете се за оние што ве навредуваат!

17
Мк 3,8**19**
5,17
8,46
Мт 14,36
Мк 3,10
5,30**20**
4,18
10,21
18,14
Ис 30,18
32,20
Пс 32,1-2
33,12
34,19
84,5
Изреки
8,32,34
Мт 3,2**21**
Ис 25,6-9
49,10
61,3
Ер 31,25
Пс 126,5-6
Откр 7,
16-17**22**
Мт 8,20
Мк 13,13
Јн 9,22
16,2
1 Птр 4,14**23**
13,33-34
2 Лет 36,16
Мт 21,35
23,30-31**24**
11,42-52
16,25
Ис 5,8
Ер 17,5-6
Амос 6,1
Авак 2,6
Проп 10,16
Мт 11,21
Јк 5,1-5**26**
Јк 4,4**28**
Рим 12,14

29 На оној што ќе те удри по едниот образ, заврти му го и другиот; а на оној што сака да ти ја земе наметката, подај му ја и кошулата.

31 ³⁰ Секому, кој ти бара, подај; од оној што зема од тебе нешто, не сакај да ти врати!

35 ³¹ Па, како што сакате да постапуваат луѓето со вас, така постапувајте и вие со нив!

36 ³² И ако ги сакате оние што вас ве љубат, каква ви е наградата? Зашто и грешниците ги милуваат оние што ги сакаат нив.

37 ³³ И ако им правите добро на оние што вам ви прават добро, каква ви е наградата? Зашто и грешниците го прават истото.

38 ³⁴ И ако им дадете заем на оние од кои се надевате дека ќе ви го вратат, каква ви е наградата? Зашто и грешниците им даваат заем на грешници за да им се врати истото.

39 ³⁵ Туку вие љубете ги непријателите ваши и чинете добро, и на заем давајте, не очекувајќи ништо. Така, ќе биде голема наградата ваша и ќе бидете синови на Севишниот; зашто Тој е добар кон неблагодарните и кон лошите.

40 Мт 10, 24-25; Јн 13, 16; 15, 20

Милосрдносї кон ближниот

(Мт 5,48; 7,1-12; 15,14; 10,24-25; 7,3-5)

36 И така, бидете милосрдни како што е милосрден вашиот Отец.“

37 „Не судете и нема да бидете судени, и не осудувајте, за да не бидете осудени; проштávaјте и ќе ви биде простено;

38 давајте и ќе ви се даде: мерка добра, набиена, натресена и преполна ќе ви дадат в пазуви; зашто со каква мерка мерите, со таква и ќе ви се мери.“

39 И им кажа парабола: „Може ли слеп слеп да води? Зарем нема и обајцата да паднат во јама?

40 Нема ученик поголем од својот учител; но секој што ќе се усоврши, ќе биде како и учителот негов.

41 И зошто ја гледаш раската во окоето на својот брат, а гредата во своето око не ја забележуваш?

42 Или, како можеш да му кажеш на својот брат: дозволи, брате, да ти ја извадам раската од окоето твое, кога сам не ја гледаш гредата во своето око? Ли-

цемере, извади ја најнапред гредата од своето око, па тогаш ќе видиш како да ја извадиш раската од окоето на својот брат.“

Вистинскиот ученик

(Мт 7,16-21; 12,33-37)

43 „Зашто, нема добро дрво што дава лош плод, ниту лошо дрво, што дава добар плод.

44 Секое, пак, дрво се познава според својот плод; бидејќи не се берат смокви од трње, ниту се бере грозје од капина.

45 Добриот човек од добрата ризница на своето срце изнесува добро, а лошиот човек од лошата лошо, зашто неговата уста го зборува она со што му е исполнето срцето.“

Две куќи

(Мт 7,21-27)

46 „И зошто Ме довикувате: „Господи, Господи!“ а не го извршувате она што ви го кажувам?

47 Ќе ви кажам на кого прилега секој што доаѓа кај Мене, ги слуша зборовите Мои, и ги исполнува.

48 Тој прилега на човек кој градел куќа, па копал длабоко, и поставил темели на камен; а кога настана поплава, реката напна на таа куќа и не можеше да ја помести, зашто беше основана на камен.

49 А оној што слуша и не исполнува, прилега на човек што изградил куќа на земја, без темели; и кога напна реката, веднаш ја урна, и остана голема урнати-на од таа куќа.“

Верајна на еден сїоїник

(Мт 8,5-13; Јн 4,46-54)

7 И кога ги заврши зборовите Свои кон народот, што слушаше, влезе во Капернаум.

2 Еден стотник имаше слуга, кого многу го сакаше, а слугата беше тешко болен на умирање.

3 Па штом слушна за Исус, ги прати кај Него старешините јудејски, молејќи Го да дојде и да го спаси слугата негов.

4 А тие, кога дојдоа кај Исус, Го молеа усрдно и велеа: „Достоен е да му го направиш тоа,

44

Мт 7,16
12,33
Јк 3,11-12

46

Ис 29,13
Мал 1,6-7
Мт 7,21
Мк 7,6
Рим 2,13
Јк 1,22,25
1 Јн 2,17

7,2

Јн 4,47

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

5 ⁵ зашто го сака нашиот народ и синагогата тој ни ја направи.“
Дела 10,2

6 ⁶ И тргна Исус со нив. А кога беа веќе близу до куќата, стотникот ги прати пријателите свои кај Него, говорејќи:

12 ^{8,42} „Господи, не труди се, зашто не сум достоин да влезеш под мојот покрив;
¹ Цар 17,10-12

13 ^{7,19} ^{8,52} ^{11,39} ⁷ затоа и сам себе не се сметав достоин да дојдам кај Тебе; туку кажи само збор и мојот слуга ќе оздрави;

14 ^{8,42} ¹ Цар 17,10-12 ^{9,27} ^{9,40} ⁸ зашто и јас сум човек под власт, а имам и потчинети војници; па кога ќе му речам на еден од нив: „Оди!“ - и тој оди; на другиот: „Дојди!“ - и тој доаѓа; и на слугата свој: „Направи тоа“ - и тој прави.“

15 ^{7,19} ^{17,23} ² Цар 4,36 ⁹ Штом го слушна тоа, Исус се зачуди и кога се заврте кон народот, што врвеше по Него, рече: „Ви вела, ни во Израел не најдов толку голема вера!“

16 ^{1,68} ^{19,44} ¹ Цар 17,17-24 ² Цар 4, 18-37 ^{13,20-21} ^{Пс 111,9} ¹⁰ А кога испратените се вратија, го најдоа болниот слуга здрав.

Чудоито со синоит на една вдовица

11 ^{13,20-21} ^{Пс 111,9} ¹¹ Потоа отиде во градот наречен Наин; и со Него одеа Неговите ученици и многу народ.

12 ^{Пс 118,26} ^{Мт 23,39} ^{Јн 6,14} ^{11,27} ^{Откр 4,8} ¹² А кога се приближи до градската порта, ете, изнесуваа мрговец, единствен син на мајка си, а таа беше вдовица; и многу народ од градот одеше со неа.

¹³ Штом ја виде Господ, се сожали на неа, па ѝ рече: „Не плачи!“

¹⁴ И кога се приближи, се допре до носилото; носачите застапаа, а Тој рече: „Момче, тебе ти вела, стани!“

¹⁵ Мрговецот се подигна и седна, па почна да зборува; и Тој го предаде на мајка му.

¹⁶ И страв ги обзеде сите, и Го славеа Бога и велеа: „Голем пророк се јави меѓу нас“ и „Бог го посети Својот народ.“

¹⁷ И се разнесе овој глас за Него по цела Јудеја и по целата околина.

Праиеницитије на Јован Крстиишелот

(Мт 11,2-6)

¹⁸ И му соопштија на Јован учениците негови на сето тоа.

¹⁹ Јован, пак, повика двајца свои ученици и ги испрати кај Исус, говорејќи: „Ти ли си Оној што треба да дојде, или друг да чекаме?“

²⁰ И кога дојдоа кај него, тие Му рекоа: „Јован Крстителот нè прати кај Тебе, велејќи: „Ти ли си Оној што треба да дојде, или друг да чекаме?““

²¹ Во тој час Тој исцели мнозина од болести, и од рани, и од демони, и на мнозина слепи им подари вид.

²² И им одговори Исус и рече: „Одете и кажете му на Јован што видовте и што чувте: слепи прогледуваат, куци проодуваат; лепрозни се очистуваат, глуви прослушуваат, мртви воскреснуваат и на бедни им се проповеда Евангелието;

²³ и блажен е оној кој не ќе се соблазни поради Мене.“

Исус говори за Јован Крстиишел

(Мт 11,7-11)

²⁴ А кога си отидоа учениците Јованови, Тој почна да му зборува на народот за Јован: „Што излеговте да видите во пустината? Треска ли, што се лулее од ветар?“

²⁵ Но, што излеговте да видите? Човек ли, облечен во меки алишта? Ете, оние што се облекуваат убаво и живеат богато, по царски палати се.

²⁶ Туку, што излеговте да видите? Пророк ли? Да, Јас ви вела, и повеќе од пророк.

²⁷ Овој е, за кого што е напишано: „Ете, јас го испраќам пред лицето Твое ангелот Мој, што ќе го приготви патот Твој пред Тебе.“

²⁸ Зашто ви вела: меѓу родените од жена нема ниеден поголем пророк од Јован Крстител; но најмалиот во царството Божје е поголем од него.“

²⁹ И сите луѓе, што слушаа, па и цариниците, ја познаа Божјата праведност, крштавајќи се со крштавањето Јованово;

³⁰ а фарисеите и законниците ја отфрлија Божјата волја за нив, и не се крстија од него.

³¹ „Со кого да ги споредат луѓето од овој род? И кому се слични?“

³² Тие личат на деца што седат по пазарипштата и викаат едно на друго, велејќи: „Ви свиревме, а вие сепак не игравте; ви пеевме жални песни и сепак не плачевте!“

222,34
Ис 26,19
29,18
35,5-6
42,7.18
61,1**23**

Мт 5,3.29

26

Мт 14,5

271,76
2 Мојс 23,20
Мал 3,1
Мк 1,2**28**

1,15

29-30

Мт 21,32

29

3,7.12

3010,25
11,45-46.52**31-35**Мт 11,
16-19

33 <sup>1,15
Јн 7,20
10,20</sup> ³³ Зашто, дојде Јован Крстителот, кој ниту леб јаде, ниту вино пие, а вие вели-те: „Демонот е во него.“

34 <sup>5,30
15,1-2
Мт 8,20</sup> ³⁴ Дојде Синот Човечки, Кој јаде и пие, а вие велите: „Еве човек ненасит-лив и пијаница, пријател на цариниците и грешниците!“

35 <sup>2,40,52
11,31
21,15</sup> ³⁵ А Мудроста беше оравдана од сите нејзини чеда.“

Исус и жената грешница

36 <sup>11,37
14,1</sup> ³⁶ Еден од фарисеите Го покани да ја-де со него; и Тој, кога влезе во куќата на фарисејот, седна на трпеза.

37 ^{Мт 26,7} ³⁷ И ете, една жена од градот, која бе-ше грешница, штом дозна дека Тој седи на трпеза во куќата на фарисејот, донесе сад од алабастер со миро;

38 ^{Јн 12,3} ³⁸ па застана одзади покрај Неговите нозе, плачејќи почна да ги мие нозете Негови со солзи и ги триеше со косата своја; и ги целиваше и помазуваше со миро.

42 ^{Мт 18,27} ³⁹ А кога го виде тоа фарисејот, што Го беше поканил, рече во себе, велејќи:

„Кога Овој би бил пророк, би знаел која е и каква е оваа жена што Го допира, зашто таа е грешница.“

44 <sup>1 Мојс 18,4
19,2
Јн 13,1-17</sup> ⁴⁰ Му одговори Исус и рече: „Симоне, имам нешто да ти кажам.“ А тој рече: „Кажи, Учителе!“

45 <sup>Рим 16,16
1 Птр 5,14</sup> ⁴¹ Исус му рече: „Некој заемодавец имаше двајца должници: едниот му должеше петстотини денарии, а дру-гиот педесет.

46 ^{Пс 23,5} ⁴² Но бидејќи немаа да му вратат, тој им ги подари на обајцата. Кажи Ми, кој од нив повеќе ќе го милува?“

⁴³ Симон одговори и Му рече: „Мис-лам оној, кому повеќе му подарил.“ А Тој му рече: „Право пресуди.“

⁴⁴ И тогаш се сврте кон жената, па му рече на Симон: „Ја гледаш ли оваа же-на? Влегов во твојот дом, ти ни вода за нозете не Ми даде, а таа со солзи Ми ги обли нозете и со косата своја ги истри.

⁴⁵ Ти не ми даде целив, а таа, откако влегов, не престана да ги целива нозете Мои.

⁴⁶ Ти со миро не ја помаза главата Моја, а таа со миро ги помаза нозете Мои.

⁴⁷ Затоа ти велам: нејзе ѝ се простени многу гревови, зашто покажа многу љу-

бов. А кому му е простено малку, тој мала љубов има.“

⁴⁸ Нејзе, пак, ѝ рече: „Простени ти се гревовите!“

⁴⁹ А оние што седеа со Него на трпе-зата, почнаа да говорат во себе: „Кој е Овој што и гревови простува?“

⁵⁰ На жената пак ѝ рече: „Верата тво-ја те спаси; оди си во мир!“

Жениџе - Исусови следбенички

8 ⁸ Потоа Тој одеше по ред градовите и селата, проповедајќи и благовес-тувајќи го царството Божјо; а со Него беа Дванаесеттемина,

² и некои жени што беа излекувани од демони и болести: Марија, наречена Магдалена, од која беа излегле седум демони;

³ и Јоана, жената на Хуза, настојни-кот Иродов, и Сусана, и многу други, кои им служеа со своите имоти.

Парабола за сејачој

(Мт 13,1-9; Мр 4,1-9)

⁴ А кога се насобра многу народ, и ко-га жителите од секој град доагаа кај Не-го, рече во парабола:

⁵ „Излезе сејач да сее семе. Додека се-еше, едно падна покрај пат и беше изга-зено, и птиците небески го исколваа;

⁶ а друго падна на камен, па штом никна, се исуши, зашто немаше влага;

⁷ едно, пак, падна меѓу трње; и израс-на трњето, па го задуши;

⁸ а друго падна на добра земја, и кога изникна, донесе стократен плод.“ Отка-ко го рече ова, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Зошто служат параболичје,

(Мт 13,10-17; Мр 4,10-12)

⁹ А учениците Негови Го прашаа, велејќи: „Што значи таа парабола?“

¹⁰ Тој рече: „Вам ви е дадено да ги знаете тајните на царството Божјо, а на другите ќе им се зборува со параболи, да гледаат, а сепак да не видат, и да слу-шаат, а сепак да не разберат!“

Исус ја објаснува параболајта за сејачој

(Мт 13,18-23; Мр 4,13-20)

¹¹ А оваа парабола значи: семето е словото Божјо.

48
Мт 9,2
26,28

49
5,21

50
17,19
Мт 8,10
9,22
Мк 5,34
10,52
1 Сол 5,13

8,1

Мт 4,23
10,2
Мк 1,14-15

2-3

23,49
24,10
Мт 27,56
Јн 19,25

7

Ер 4,3

8

Мт 11,15

10

Ис 6,9-10
Мт 3,2
Јн 12,40
Дела 28,26

11

1 Сол 2,13
1 Птр 1,23

12 ¹² Она што падна покрај патот, се оние кои слушаат, но потоа доаѓа ѓаволот и им го зема словото од срцата нивни, за да не поверуваат и да не се спасат;

15 ¹³ а она на камен - се оние кои, кога ќе го чујат словото, со радост го примаат; но немаат корен и веруваат некое време, па пштом дојдат искушенијата, тие се откажуваат;

16 ¹⁴ тоа, пак, што падна меѓу трње, се оние што го слушаат словото, но откако ќе заминат, се гушат од грижи, богатства и наслади од овој живот и не донесуваат плод;

17 ¹⁵ а тоа што падна на добрата земја, се тие што го слушаат словото и го чуваат во добро и чисто срце, и донесуваат плод во трпение.“ Штом го рече тоа, извика: „Кој има уши да слуша, нека чуе!“

21 ^{11,27-28}
Парабола за свејлината
(*Мт 4,21-25*)

¹⁶ „Никој не ја поклопува со сад свеќата што ја запалил, ниту ја става под легло, туку ја става на свеќник, за да ја гледаат светлината оние што влегуваат.

¹⁷ Зашто нема тајно што не ќе стане јавно, ниту, пак, сокриено што не ќе се разбере и не ќе излезе на виделина.

¹⁸ Па затоа: пазете како слушате; зашто, кој има, ќе му се даде; а кој нема, ќе му се одземе и она што мисли дека го има.“

Вистинското семејство
(*Мт 12,46-50; Мр 3,31-35*)

¹⁹ Дојдоа кај Него мајка Му и браќата Негови, и не можеа да се приближат до Него поради народот.

²⁰ И Му јавија, велејќи: „Мајка Ти и браќата Твои стојат надвор и сакаат да Те видат.“

²¹ А Тој им одговори и рече: „Мојата мајка и Моите браќа се оние што го слушаат словото Божјо и го исполнуваат.“

Смирување на бураша
(*Мт 8,23-27; Мр 4,35-41*)

²² Еден ден влезе Тој во кораб со учениците Свои и им рече: „Да минеме на другата страна од езерото!“ И појдоа.

²³ Додека пловела, Тој заспа. А над езерото се појави силен ветар, па ги плискаше водата и тие беа во опасност.

²⁴ Пристапија и Го разбудија, говорејќи: „Учителе, Учителе, загинаваме!“ А Тој, пштом се разбуди, им заповеда на ветрот и брановите; и тие се смирија и настана тишина.

²⁵ И им рече: „Каде е верата ваша?“ А тие се уплашија и се чудеа, велејќи си еден на друг: „Кој е Овој што и на ветровите и на водата им заповеда и Го слушаат?“

**Исцелувањето на човекој
измачуван од демони**
(*Мт 8,28-34; Мр 5,1-20*)

²⁶ И пристигна во Гадаринскиот крај, спроти Галилеја.

²⁷ А кога излезе Тој на суво, Го сретна еден човек од градот, кој беше обземен од демони и долго време не облечуваше алишта, и не живееше дома, туку по гробовите.

²⁸ Кога Го виде Исус, викајќи падна пред Него, и гласно рече: „Што сакаш од мене, Ти, Исусе, Сине на Севипниот Бог? Ти се молам, не мачи ме!“

²⁹ А Исус му беше заповедал на нечистиот дух да излезе од човекот, зашто долго време го мачеше. Го чуваа во окови, и со ланци го врзуваа, но тој ги раскинуваше оковите и демонот го тераше да оди во пусти места.

³⁰ А Исус го прапа, велејќи: „Како ти е името?“ Тој одговори: „Легион“, зашто многу демони беа влегле во него.

³¹ И Го молеа Исус да не им наредува да одат во бездната.

³² А таму, по ридот, пасеа многу свињи; па Го молеа да им допушти да влезат во нив. И им допушти.

³³ И откако излегоа лошите духови од човекот, влегоа во свињите; и крдото се стркала низ стрмнината и се удави во езерото.

³⁴ Свињарите, кога видоа што се случило, избегаа и раскажаа по градот и околината.

³⁵ И излегоа да видат што станало; па кога дојдоа кај Исус, го најдоа човекот, од кого беа излегле нечистите духови, како седи пред нозете Исусови, облечен и со здрав разум; и се исплашија.

24
5,5
8,45

25
1,12,63

28
4,34,41
Мр 8,29
Мк 3,11

29
4,1
11,24
3 Мојс
16,10
Ис 13,21

35
10,39
Дела 22,3

36 ^{Мт 9,22} ³⁶ А оние што беа виделе, им раскажаа како се излечи бесомачениот.

37 ^{Дела 16,39} ³⁷ Сиот народ од Герасинскиот крај Го замоли да си оди од нив; зашто се беа уплашиле многу. И Тој влезе во коработ и се врати.

38 ^{7,12} ^{1 Цар 17,17} ³⁸ Човекот, пак, од кого беа излегле демоните, Го замоли да биде со Него; но Исус го отпушти, велeјќи:

39 ^{3 Мојс 15,25} ³⁹ „Врати се во домот свој и раскажувај што ти направи Бог!“ Тој си отиде и расправаше по целиот град што му направи Исус.

Чудаџиџа со болнаџиџа жена и со ќеркаџиџа на Јаир

(*Мт 9,18-26; Мр 5,21-43*)

40 ^{Дела 3,16} ⁴⁰ А кога се врати Исус, народот Го пресретна, зашто сите Го очекуваа.

41 ⁴¹ И ете, дојде еден човек, по име Јаир, кој беше управник на синагогата. Тој падна пред нозете Исусови, и Го молеше да појде во домот негов,

42 ⁴² зашто имаше една единствена ќерка на дванаесет години и таа умираше. А кога одеше Исус, народот се туркаше во Него.

43 ⁴³ И една жена, која страдаше дванаесет години од крвавење, и сиот свој имот го беше потрошила по лекари, а ниеден не можел да ја излекува,

44 ⁴⁴ пристапувајќи одзади, се допре до крајот на Неговата облека и наеднаш ѝ престана крвавењето.

45 ⁴⁵ И рече Исус: „Кој се допре до Мене?“ А бидејќи сите порекнуваа, Му рече Петар и оние што беа со Него „Учителе, народот Те опколил и Те притиска, а прашуваат: „Кој се допре до Мене?““

46 ⁴⁶ Но Исус рече: „Некој се допре до Мене, зашто сетив дека излезе сила од Мене.“

47 ⁴⁷ Жената, пгтом виде дека не може да се сокрие, со треперење пристапи, па како падна пред Него, Му кажа пред сиот народ зошто се допрела и дека веднаш оздравела.

48 ⁴⁸ А Тој ѝ рече: „Не бој се, ќерко, верата твоја те спаси; оди си во мир!“

49 ⁴⁹ Додека Тој уште зборуваше, дојде некој откај началникот на синагогата и Му рече: „Ќерка ти умре; не мачи Го Учителот!“

50 ⁵⁰ Но Исус, пгтом го слушна тоа, одговарајќи му рече: „Не плаши се! Само верувај и ќе биде спасена!“

51 ⁵¹ А кога пристигна во куќата, никому не му дозволи да влезе, освен на Петар, Јован и Јаков, и на таткото и мајката на девојката.

52 ⁵² Сите плачеа и ридаа по неа. Но Тој им рече: „Не плачете, таа не е умрена, туку спие.“

53 ⁵³ И Му се потсмеваа, знаејќи дека е умрена.

54 ⁵⁴ А Тој откако ги истера сите, ја фати за рака и извика, велeјќи: „Девојко, стани!“

55 ⁵⁵ И се поврати нејзиниот дух, и се дигна веднаш, и заповеда да ѝ дадат да јаде.

56 ⁵⁶ И се зачудија родителите нејзини. А Тој им заповеда никому да не кажуваат за тоа што стана.

Исус ѝ исцераќа дванаесетте айосџоли

(*Мт 10,5-15; Мр 6,7-13*)

9 ⁹ Откако ги повика Дванаесетмината, им даде сила и власт над сите нечисти духови, и да лекуваат болести.

2 ² И потоа ги прати да го проповедаат царството Божјо и да лекуваат болни.

3 ³ И им рече: „Не земајте ништо за пат: ни стап, ни торба, ни леб, ни сребро, ниту по две облеку да имате!“

4 ⁴ Но, во која куќа ќе влезете, тука останувајте, и оттаму тргнувајте на пат.

5 ⁵ А, ако некој не ве примат, излегувајќи од тој град, истресете го и правот од нозете свои, за сведоштво против нив.“

6 ⁶ А кога излегоа, тие одеа по селата проповедајќи го Евангелието и лекувајќи насекаде.

Вознемиреносџа на Ирод

(*Мт 14,1-12; Мр 6,14-29*)

7 ⁷ Кога слушна Ирод четворовласникот што Тој прави, беше збунет, зашто некој велса дека Јован воскреснал од мртвите;

8 ⁸ други, пак, дека се јавил Илија, а некои - дека се дигнал еден од старите пророци.

9 ⁹ И рече Ирод: „На Јован јас му ја отсеков главата; но кој ќе е Овој, за Кого што слушам толку?“ И сакаше да Го види.

50
Мт 8,10

51
Мт 17,1

52
7,13

54
7,14

55
1 Цар 17,21-22

56
1,12
Мк 1,34

9,1
Мт 10,2

2
Мт 6,10
Мк 1,4

3
22,35

4
10,5-7

5
10,11
Дела 9,43
13,51
18,6

7-8
9,19
Мт 3,1
16,14

8
Мал 3,23
Мк 9,11

9
23,8

10 Исус нахранува ѝеѝ илјади луѓе

(Мѝ 14,13-21; Мр 6,30-44; Јн 6,1-14)

6,13
Мт 11,21

13 А апостолиите, кога се вратија, Му раскажаа што направиле. Тогаш ги зеде, отиде насамо во пусто место до градот, што се викаше Витсаида.

2 Цар 4,42-43
Мт 15,34
Мк 8,5
Јн 6,9

11 Но народот штом разбра - тргна по Него. И кога ги прими, им зборуваше за царството Божјо, и ги лекуваше оние што имаа потреба од лекување.

16
22,19
Мт 26,26
Дела 2,42
27,35

12 А денот почна да намалува. И се приближија до Него Дванаесетмината и Му рекоа: „Отпушти го народот да оди по околните села и колиби на ноќевање и да си најде храна; зашто овде сме во пусто место.“

17
2 Мојс 16,4,12
2 Цар 4,44
Пс 78,29
Јн 6,12

13 Но Тој им рече: „Дајте им вие да јадат!“ Тие одговорија: „Ние немаме повеќе од пет леба и две риби, освен ако отидеме и купиме храна за сите овие луѓе.“

18
3,21
Мк 1,35

14 А луѓето беа околу пет илјади. Но Тој им рече на учениците Свои: „Кажете им да поседнат во групиа по педесет.“

19
9,7-8

15 И направија така, и ги поредија сите.

20
4,41
Мт 4,18
Јн 6,67,69

16 А Тој, кога ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги раскрши и им ги даде на учениците за да ги стават пред народот.

17 И јадеа, и се наситија сите; и кренаа од останатите парчиња дванаесет кошпеви.

Петар Го ѝризнава Исус за Месија

(Мѝ 16,13-19; Мр 8,27-29)

18 Еднаш, кога Исус се молеше сам, а само учениците Негови беа со Него, Тој ги праша: „За кого Ме смета народот?“

19 Тие одговорија и рекоа: „Едни за Јован Крстител, други за Илија, а некои, пак, дека воскреснал еден од старите пророци.“

20 Тој им рече: „А вие, за кого Ме сметате?“ Петар одговори и рече: „За Христос Божји.“

Исус ѝрвѝаѝ ѝи ѝрѝѝскажува Својата смрт и воскресение

(Мѝ 16,20-28; Мр 8,30-9,1)

21 И Тој строго им заповеда никому да не кажуваат за тоа,

22 велејќи дека Синот Човечки треба да пострада многу, да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и книжниците и дека ќе биде убиен, и дека на третиот ден ќе воскресне.

23 А на сите им зборуваше: „Ако некој сака да оди по Мене, нека се одрече од себе самиот, нека го земе крстот свој и секој ден нека Ме следи!“

24 Зашто, кој сака да го спаси животот свој, ќе го загуби; а кој ќе го загуби животот свој заради Мене, тој ќе го спаси.

25 Зашто, каква му е ползата на човека, ако го добие целиот свет, а себе самиот се изгуби или си направи штета?

26 Бидејќи, кој се срами од Мене и од зборовите Мои, од него ќе се засрами и Синот Човечки, кога ќе дојде во славата Своја, и на Отецот и на светите ангели.

27 Вистина ви велам: овде стојат некои што не ќе вкусат смрт, сè додека не го видат царството Божјо.“

Исусово ѝо ѝреброжение

(Мѝ 17,1-8; Мр 9,2-8)

28 На осум дена по овие зборови, ги зеде со Себе Петар, Јован и Јаков, и се искачи на гората да се помоли.

29 И додека се молеше, изгледот на лицето Негово се промени, а облеката Му стана бела и светла.

30 И ете, двајца луѓе разговараа со Него; а тие беа Мојсеј и Илија.

31 Па, кога се појавија во слава, тие зборуваа за Неговото заминување, кое требаше да заврши во Ерусалим.

32 А Петар и неговите другари ги беше совладал сон; но штом се разбудија, ја видоа славата Негова, и двајцата што стоеја со Него.

33 И кога се разделуваа од Него, Петар без да знае што зборува, Му рече на Исус: „Учителе, добро е да останеме овде; да направиме три колиби: за Тебе една, за Мојсеј една, и за Илија една!“

34 Додека го велеше тоа, се појави облак и фрли сенка врз нив; и се уплашија штом влегоа во облакот.

35 И дојде глас од облакот, кој велеше: „Овој е Мојот возљубен Син; Него послушајте Го!“

36 А кога се чу тој глас, Исус беше останал сам. И тие премолчаа и никому

229,44
18,31-34
Мт 8,20
Мт 17,22
20,18
Мк 10,
32-34**23**14,27
Мт 10,38**24**17,33
Мт 10,39
Јн 12,25**26**9,32
12,9
Мт 8,20
10,23,33
2 Тим 2,12
1 Јн 2,28**27**Мт 24,34
Јн 21,22
1 Сол 4,
15-18**28**3,21
3 Птр
1,16,18**30**5 Мојс
18,15,18
34,5-6
2 Цар
2,1,11
Мт 11,14
Дела 1,10**31**9,22,51
2 Мојс
34,29-35
Рим 8,18,21
1 Кор
15,43
2 Кор 3,
7-11,18
Кол 3,4**32**22,45
Јн 1,14
3 Птр 1,16**34**1,35
2 Мојс
40,35
4 Мојс
9,18,22
10,34

35 ништо не кажаа во тоа време за она што беа виделе.

5 Мојс
18,15
Ис 42,1
49,7
Пс 2,7
Мт 3,17
Јн 12,28-30
3 Птр 1,
17-18

**Оздравувањето на
бесомаченото момче**

(Мт 17,14-18; Мр 9,14-27)

37 А на другиот ден, додека се симнуваа од гората, Му доаѓаше во пресрет многу народ.

38
7,12

38 И ете, некој од народот извика: „Учителе, Ти се молам, погледни на мојот син, зашто ми е единец!

Дела 2,40

42
7,15

39 Духот однадеж го зграпчува и ете, тој почнува силно да вреска. Го растргнува толку силно, што тој сиот се запенува, и откако многу ќе го измачи, одвај го пушта.

44
18,32
Мт 8,20

40 Ги помолив учениците Твои да го истераат, но тие не можеа.“

Мт 8,20

45
18,34
Мт 4,13

41 Одговори Исус и рече: „О, роде неверен и развратен! До кога ќе бидам со вас и до кога ќе ве трпам? Доведи го сиот твој тука!“

46
22,24

42 И додека тој уште приоѓаше, злиот дух го кутна и почна да го тресе. Но Исус му заповеда на нечистиот дух и го излекува момчето и го предаде на татко му.

48
10,16
14,11
22,26
Мт 10,40
Јн 13,20
Гал 4,14

**Исус повторно ги претскажува
Својата смрт и воскресение**

(Мт 17,22-23; Мр 9,30-32)

43 И сите беа вчудовидени од Божјото величие. И додека сите се восхитуваа на сè што правеше Исус, Тој им рече на учениците Свои:

44 „Запамтете ги во ушите свои овие зборови: Синот Човечки ќе биде предаден во рацете на луѓето.“

45 Но тие не го разбраа овој говор, зашто беше прикриен од нив за да не го разберат, а се плашеа да Го прашаат за неговото значење.

Кој е најголем

(Мт 18,1-5; Мр 9,33-37)

46 И им дојде мисла: кој од нив е најголем.

47 А Исус, знаејќи ја мислата на нивните срца, зеде едно дете и го постави пред Себе,

48 па им рече: „Кој го прима ова дете во Мое име, Мене Ме прима; а кој Ме

прима Мене, го прима Оној што Ме пратил; зашто кој е најмал меѓу вас, тој ќе биде најголем.“

49
Дела 3,16
19,13

Кој не е против вас, тој е со вас!

(Мт 9,38-40)

49 Проговори Јован и рече: „Учителе, видовме еден човек, кој во Твое име истерува демони, па му забранивме, бидејќи не оди со нас.“

50 Исус му рече: „Не забранувајте му! Зашто, кој не е против вас, тој е со вас.“

50
11,23
Мт 12,30
Мк 9,40

51
9,31
13,22
17,11

52

10,33-37
17,16-19
2 Цар
17,24-41
Мт 10,5
Јн 4,4,9

53

Дела 8,25

54

22,8
2 Цар
1,10,12

59

14,16,33
Мт 4,19

61

1 Цар
19,19-21

Негосподините Самарјани

51 А кога се навршуваа деновите на Неговото воздигнување, Тој одлучи да тргне на пат за Ерусалим;

52 и испрати пред себе гласници; тие отидоа и влегоа во едно самарјанско село да подготват (преноќиште) за Него.

53 Но не Го примија, зашто имаше изглед на патник што оди во Ерусалим.

54 Кога го видоа тоа учениците Негови, Јаков и Јован, рекоа: „Господи, сакаш ли да кажеме да падне оган од небото и да ги истреби, како што направи и Илија?“

55 Но Тој се сврте кон нив и ги укори.⁵

56 Потоа отидоа во друго село.

Исусовите следбеници

(Мт 8,19-22)

57 А додека тие патуваа, некој Му рече: „Господи, ќе врвам по Тебе каде и да одиш.“

58 Исус му рече: „Лисиците имаат легла и птиците небески гнезда, а Синот Човечки нема каде глава да засолни.“

59 На друг, пак, му рече: „Врви по Мене!“ А тој одговори: „Господи, допушти најнапред да отидам да го погребам татко ми!“

60 Но Исус му рече: „Остави ги мртвите да ги закопуваат своите мртовци, а ти оди и разгласувај го царството Божјо!“

61 Потоа некој друг Му рече: „Господи, ќе одам по Тебе, но дозволи ми најнапред да се простам со своите домашни.“

⁵ 9,55. Во некои ракописи е додадено: „и рече: „Не знаете од каков дух сте вие, зашто Синот Човечки дојде, не да погубува човечки души, туку да ги спаси.““

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

62 <sup>Мт 3,2
6,10
Фил 3,13</sup> ⁶² Исус, пак, му рече: „Никој, што ја ставил раката своја на ралото и погледува назад, не е достоин за царството Божјо.“

10,1 <sup>9,1-2
Мт 10,7-16
Мк 6,7-11</sup> *Исус испраќа седумдесет и двајца*
10 Потоа Господ назначи и други седумдесет (и двајца) и ги испрати пред Себе по двајца во секој град и место, каде што и Сам сакаше да оди,

2 <sup>Ис 41,15-16
Мт 3,12
9,37-38
Јн 4,35,38</sup> и им рече: „Жетвата е голема, а работници има малку; затоа молете Го Господарот на жетвата да испрати работници за жетвата Своја.“

4 ^{2 Цар 4,29} ³ Одете! Ете, Јас ве испраќам како јагненца среде волци.
5 <sup>1,79
1 Сам 25,6</sup> Не носете со себе ни кесе, ни торба, ниту обувки и никого патем не поздравувајте!

6 ^{Ер 6,12-14} И во секоја куќа во која ќе влезете, прво кажете: „Мир на оваа куќа!“
7 <sup>5 Мојс 24,14-15
Мт 10,10
1 Кор 9, 6-18
2 Кор 11, 7-9
1 Тим 5,18</sup> Па, ако биде таму синот на мирот, вашиот мир ќе почива на него; инаку, тој ќе се врати во вас;

8 ^{1 Кор 10,27} и во таа куќа останете, јадете и пијте што ќе ви дадат; зашто работникот ја заслужува својата награда. Не преместувајте се од куќа в куќа.
9 <sup>11,20
17,21
Мт 4,17</sup> И во секој град во кој ќе влезете, и ќе ве примат, јадете што ќе принесат пред вас;

10 <sup>9,5
Дела 13,51</sup> ⁹ лекувајте ги болните што се во него и говорете им: „Се приближи до вас царството Божјо.“
11 ^{10,27} А во кој, пак, град влезете и не ве примат, излезете по улиците негови и кажете:

12 <sup>1 Мојс 19,24
Мт 10,15
Јуда 1,7</sup> „И правот од вашиот град што се прилепил на нас, ви го истресуваме; но знајте го тоа, дека се приближи царството Божјо.“

13 <sup>Ис 23
Ез 26-28
Амос 1, 9-10
Зах 9,2-4
Мт 11,21</sup> Ви велама дека во оној ден на Содом ќе му биде полесно, отколку на тој град.“

14 „Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Витсаидо! Зашто, ако во Тир и Сидон се случеа чудата што се случува кај вас, тие одамна, седејќи во вреќи и пепел, ќе се беа покајале.“

15 Но на Тир и Сидон ќе им биде полесно на Судот, отколку вам.
16 И ти, Капернауме, кој си се издигнал до небото, до адот ќе бидеш симнат.

¹⁶ Кој ве слуша вас, Мене Ме слуша; и кој се откажува од вас, од Мене се откажува, а кој се откажува од Мене, се откажува од Оној што Ме пратил.“

Седумдесет и двајца се враќаат

¹⁷ Се вратија, пак, седумдесет (и двајцата) со радост и велеа: „Господи, во Твое име и демоните ни се покоруваат.“

¹⁸ А Тој им рече: „Го видов сатаната како падна од небото како молња!“

¹⁹ Еве, ви давам власт да газите на змии и скорпии, и власт над секоја непријателска сила; и ништо нема да ви наштети;

²⁰ но не радувајте се на тоа што духовите ви се покоруваат, туку радувајте се што вашите имиња се напишани на небесата.“

Исус се радува

(*Мт 11,25-27; 13,16-17*)

²¹ Во тој час се зарадува во Светиот Дух и рече: „Те прославувам, Оче, Господи на небото и на земјата, зашто си го сокрил ова од мудрите и умните, а си им го открил на малечките. Да, Оче, зашто таква беше волјата Твоја.“

²² Па, откако се сврте кон учениците, им рече: „Сè Ми предаде Мојот Отец; и кој е Синот не знае никој, освен Отецот; и кој е Отецот, не знае никој, освен Синот, и - оној кому што сака Синот да му открие.“

²³ Потоа се сврте настрана кон учениците, па им рече: „Блажени се очите, кои го гледаат ова што го гледате вие.“

²⁴ Зашто ви велама: многу пророци и цареви сакаа да видат што гледате вие, и не видоа; и да чујат што слушате вие, и не чуја.“

Љубовта е пат до вечниот живот

(*Мт 22,34-40; Мр 12,28-31*)

²⁵ И ете, стана еден законик и, искушувајќи Го, рече: „Учителе, што треба да направам за да наследам живот вечен?“

²⁶ А Тој му рече: „Што е напишано во Законот? Што читаш таму?“

²⁷ Тој одговори и рече: „Возљуби Го Господ, твојот Бог, со сето свое срце, со сета своја душа, со сета своја сила и со

15
Ис 14,13-15
Мт 4,13

16
Мт 10,40
18,5
Јн 5,23
13,20
15,23
1 Сол 4,8

17
Мк 6,30
Дела 3,16

18
Ис 14,12
Јн 12,31
Откр 12, 8-9

19
1 Мојс 3,15
Пс 91,13
Мк 16,18

20
2 Мојс 32,32
Ис 4,3
Пс 69,28
Дан 12,1
Мт 7,22
Фил 4,3
Откр 3,5
21,27

21
4,1
Ис 29,14

22
Мт 28,18
Јн 3,35
10,15
13,3

23
Мт 5,3

24
Рим 16,25
1 Петр 1, 10-12

25
3,10
11,16
18,18
Мт 16,1
Мк 10,2
Дела 2,37

27
3 Мојс 19,18
5 Мојс 6,5
10,12
Ис.Н. 22,5
Мт 5,43
19,19
Рим 13,9
Гал 5,14

28 сиот свој разум; и својот ближен како себе си!“

3 Моје 18,5
Рим 10,5
Гал 3,12

28 Му кажа пак: „Добро одговори; тоа прави го и ќе живеш.“

33

9,52

Кој е мојој ближен? Парабола за милосџивиој Самарјанин

34 Но тој, сакајќи да се оправда, Му рече на Исус: „А кој е мој ближен?“

2 Пет 28,15

37

Мт 7,21

38-39

Јн 11,1

12,2-3

39

8,35

5 Моје 33,3

40

8,3

1 Кор 7,35

29 Но тој, сакајќи да се оправда, Му рече на Исус: „А кој е мој ближен?“

30 Исус му одговори и рече: „Еден човек, додека слегуваше од Ерусалим во Ерихон, западна меѓу разбојници. Тие го соблекоа и го претепаа, и си отидоа, оставајќи го полумртов.“

31 Случајно во тоа време слегуваше по тој пат еден свештеник и, кога го виде, помина на спротивната страна.“

32 Исто така и еден левит, кога дојде на тоа место, погледна и премина на другата страна.“

33 Еден, пак, Самарјанин, кој патуваше, кога дојде до него, го виде и се сожали.“

34 И кога се приближи, му ги преврза раните, полевајќи ги со масло и со вино. Потоа го качи на добитокот свој, го однесе во гостилница и се погрижи за него.“

35 А утредента, на кинисување, извади два денарија, му ги даде на гостилничарот и му рече: „Погрижи се за него; а ако потрошиш нешто повеќе, кога ќе се вратам, ќе ти платам.“

36 Кој, пак, од тие тројца ти се чини дека му беше ближен на оној, што падна во рацете на разбојниците?“

37 А тој одговори: „Оној што му искажа милосрдие.“ Исус му рече: „Оди и ти прави така!“

Исус кај Марија и Марџа

38 И додека патуваа, Тој влезе во едно село; една жена, по име Марта, Го прими во својот дом.“

39 А таа имаше сестра што се викаше Марија. Таа седна до нозете Господови и го слушаше словото Негово.“

40 Марта беше многу зафатена околу служењето и, кога застана, рече: „Господи, зар не ти е грижа што сестра ми ме остави да служам сама? Кажи ѝ да ми помогне.“

6 11,2.; Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „Да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата“;

7 11,4. Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „но избави нè од лукавиот!“

41 А Исус ѝ одговори и рече: „Марто, Марто, ти се грижиш и се вознемируваш за многу работи.“

42 Но само едно е потребно. Марија го избра добриот дел, кој нема да ѝ се одземе.“

Исус и молиџвајќа

(Мт 6,9-13)

11 Еднаш беше Тој на едно место и се молеше. Кога престана, еден од Неговите ученици Му рече: „Господи, научи нè да се молиме, како што ги научи Јован учениците свои.“

2 А Тој им рече: „Кога се молите, говорете: „Оче наш, Кој си на небесата, да се свети името Твое; да дојде царството Твое“

3 лебот наш насушен дај ни го денес;

4 и прости ни ги нашите гревови, зашто и ние самите му ги проштеваме на секој наш должник; и не воведувај нè во искушение“.

Парабола за пријателот

5 И им рече: „Ако некој од вас има пријател и отиде при него на полноќ, па му каже: „Пријателе, дај ми на заем три леба;“

6 зашто ми дојде еден пријател од пат и немам што да му принесам.“

7 И ако оној одвнатре му одговори и рече: „Не ме обеспокојувај; портата е веќе затворена и децата се со мене во постела; не можам да станам да ти дадам“;

8 ви велам дека, макар и да не стане да му даде затоа што му е пријател, сепак ќе стане заради неговата настојчивост и ќе му даде колку што му треба.“

Секој што ќе ѝ бара ќе му биде дадено

(Мт 7,7-11)

9 И Јас ви велам: Молете и ќе ви се даде; барајте и ќе најдете; чукајте и ќе ви се отвори.“

10 Зашто секој што моли - добива, а кој бара - наоѓа, и на оној што чука - ќе му се отвори.“

42

12,31

Мт 6,34

Јн 6,27

Дела 6,2

11,1

3,21

Мт 14,23

2

23,34,46

3

Изречи

30,8

4

Мт 18,

24-27,35

26,28,41

Мк 11,25

8

18,5

9-10

Ер 29,12-13

9

Мк 11,24

Јн 14,13

15,7

16,24

Јк 1,5-7

1 Јн 5,

14-15

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

15 <sup>Мт 9,34
10,25</sup> ¹¹ И кој татко меѓу вас, ако синот му побара риба, ќе му даде змија место риба?

16 <sup>20,4
Мт 16,1-4
12,38</sup> ¹² Или, ако побара јајце, ќе му даде скорпија?

¹³ Па така, значи, ако вие, кои сте лоши, умеете да им давате добри дарови на чедата свои, колку повеќе небесниот Отец ќе им даде Дух Свети на оние што Му бараат?“

20 <sup>17,21
2 Моје 8,15
Пс 8,3</sup>
Исус се брани од обвинувањето
(*Мт 12,22-30; Мр3,20-27*)

21 ^{Ис 49,24} ¹⁴ Еднаш истера Тој еден демон, кој беше нем, и кога демонот излезе, неговиот проговори; и народот почна да се восхитува.

¹⁵ Тогаш некои од нив рекоа: „Тој ги изгонува демоните преку Велзевул, началникот на демоните.“

¹⁶ А други, испитувајќи Го, Му бараа знак од небото.

¹⁷ Но Тој, знаејќи ги нивните помисли им рече: „Секое царство ако е поделено само против себе, запустува, и дом кој е поделен сам против себе, пропаѓа.“

¹⁸ И, ако и сатаната се поделил сам против себе, како ќе се одржи царството негово? Зашто велите дека Јас со Велзевул ги истерувам злите духови.

¹⁹ И, ако Јас, пак, со Велзевул ги истерувам злите духови, тогаш синовите ваши со кого ги истеруваат? Затоа, тие ќе ви бидат судии.

²⁰ Ако Јас, пак, со прст Божји ги изгонувам демоните, тоа значи дека до вас дошло царството Божје.

²¹ Кога силен, вооружен човек, го чува својот двор, тогаш имотот негов е во безбедност.

²² Но, ако некој посилен од него го нападне и победи, тој ќе му го земе сето оружје, на кое се надевал, и ограбеното од него ќе го раздаде.

²³ Кој не е со Мене, тој е против Мене; и кој не собира со Мене, тој растура.

Враќање на лошиот дух
(*Мт 12,43-45*)

²⁴ Кога нечист дух ќе излезе од човека, тој оди преку безводни места и бара спокојство; и не наоѓајќи, вели: „Ќе се вратам во домот свој, од каде што излегов.“

²⁵ Па, штом дојде, го наоѓа изметен и среден.

²⁶ Тогаш оди и доведува други седум духови, полоши од себе, и кога ќе влезат, живеат таму; и последната состојба на тој човек ќе му биде полоша од првата.“

За висштинското блаженство

²⁷ И додека го зборуваше тоа, една жена извика од народот и Му рече: „Блажена е утробата што Те носела, и градите од кои си се хранел!“

²⁸ А Тој рече: „Нависгина, блажени се оние што го слушаат словото Божје и го чуваат.“

Знакој на Синој Човечки

(*Мт 12,38-42*)

²⁹ А на народот, што се собираше, почна да му зборува: „Овој род е зол род; бара знаци, но нема да му се даде знак, освен знакот на пророкот Јона;“

³⁰ зашто, како што Јона беше знак за Ниневјаните, така и Синот Човечки ќе биде за овој род.

³¹ Јужната царица ќе стане на Судот со луѓето од овој род и ќе ги осуди, зашто таа дојде од крај земја да ја чуе мудроста на Соломон; а ете, тука е поголем од Соломон.

³² И Ниневјаните ќе станат на Судот со луѓето од овој род и ќе ги осудат, зашто тие се покајаа на проповедта на Јона; а ете, тука поголем од Јона.

Светило на џелото

(*Мт 5,15; 6,22-23*)

³³ Никој, пак, не става запалено светило на сокриено место, ниту под поклопец, туку на свеќник, за да можат да ја гледаат светлината оние што влегуваат.

³⁴ Твоето око е светило на твоето тело. Ако твоето око е здраво и чисто, и целото твое тело ќе биде светло; а ако биде лошо, и твоето тело ќе биде темно; ³⁵ затоа внимавај светлината што е во тебе да не е темнина.

³⁶ Ако, пак, целото твое тело е светло и нема ниеден темен дел, тогаш тоа ќе биде така светло, како кога светило те осветлува со својот сјај.“

22
3,16
Ис 49,25
53,12

23
9,50
Мт 12,30
Мк 9,40

24
8,29

26
8,2
Јн 5,14
3 Птр 2,20

27
1,31.42.48
Мт 5,3
Јн 13,17
14,23
Јк 1,25

28
8,21
5 Моје
30,14
Јн 15,14
Откр 1,3

29
7,22
Јона 3,4-5
Мт 16,4
1 Кор 1,22

30
Мт 8,20

31
2,40.52
21,15
1 Цар 3
5,9-14
10,1-10
2 Лст 9,
1-12

32
3,3
Јона
3,5.8.10

33
8,16
Мк 4,21

37
7,36
14,1

**Исус ги обвинува фарисеите
и ѝознавачите на законот**
(*Мт 23,1-36; Мр 12,38-40*)

38
Мт 15,2
Мк 7,2,5

39
Кол 2,21

41
6,30
12,33
16,9
21,1-4
Дела 9,36
10,2,4,31
Тит 1,15

42
3 Мојс
27,30
5 Мојс
14,22-23
Мих 6,8
Мт 23,23-
24
Јн 5,42

43
20,46

45
7,30

46
Мт 11,28

49
6,23
7,35
1 Кор 1,24
Кол 2,3

37 И кога зборуваше Тој, еден фарисеј Го помоли да руча кај Него. Тој отиде и седна на трпеза.

38 И фарисејот се зачуди кога виде дека Тој не си ги изми рацете пред јадење.

39 Но Господ му рече: „Ете, вие фарисеите ја миете чашата и чинијата однадвор, а внатрешноста ви е полна со грабеш и лукавство.

40 Безумници! Оној што го направи надворешното, нели е истиот тој што го направи и внатрешното?

41 Но, давајте го како милостина она што е внатре, тогаш сè ќе ви биде чисто.

42 Но, тешко вам, фарисеи, зашто давате десеток од нане и рута, и од секаков зеленчук, а ги занемарувате правдата и љубовта Божја; ова требаше да го правите, но и она да не го пропуштите.

43 Тешко вам, фарисеи! Зашто сакате да сте на првите места во синагогите и да ве поздравуваат по плоштадите!

44 Тешко вам, книжници и фарисеи, лицемери, зашто сте како сокриени гробови, преку кои луѓето одат и не ги знаат.“

45 Одговори некој од законците и Му рече: „Учителе, кога го говориш тоа, Ти и нас нè навредуваш.“

46 Но Тој рече: „Тешко вам, законци, што ги товарите луѓето со тешки товари што не можат да ги поднесат, а вие сами ни со еден прст не сте ги допреле тие товари.

47 Тешко вам, што им сидате гробници на пророците, а нив ги убија вашите татковци;

48 со тоа сведочите за делата на своите татковци и ги одобрувате, бидејќи тие ги убија пророците, а вие им сидате гробници.

49 Затоа и мудроста Божја рече: „Ќе им пратам пророци и апостоли, и од нив едни ќе ги убијат, а другите ќе ги прогонат“;

50 за да се побара од овој род крвта на сите пророци, пролеана од постанокот на светот;

51 од крвта на Авел па сè до крвта на Захарија, кој е убиен меѓу жртвеникот и храмот. Да, ви велам, ќе се побара од овој род.

52 Тешко вам, законци, зашто го зедовте клучот на познанието; сами не влезовте, а и на оние што сакат да влезат им попречивте.“

53 А кога го зборуваше тоа, книжниците и фарисеите почнаа силно да се гневат на Него и да Го прашуваат многу работи;

54 Го напаѓаа, сакајќи да уловат нешто од Неговата уста за да Го обвинат.

Јавно исповедање на Синој Човечки
(*Мт 10,26-33*)

12 Меѓутоа, кога се насобраа илјадници луѓе - така што се газеа еден со друг, Тој почна да им зборува најнапред на Своите ученици: „Пазете се од квасот фарисејски, што е лицемери.

2 Нема ништо сокриено што нема да се открие, ниту пак тајно што не ќе се дознае.

3 Затоа, што сте рекле во темнина, ќе се слушне на виделина; и што сте шепотеле на уво во скришните одаи, ќе биде разгласено од покривите.

4 А вам, на Моите пријатели, ви велам: не плашете се од оние што го убиваат телото и потоа не можат ништо повеќе да направат.

5 Ќе ви покажам од кого да се плашите: плашете се од Оној Кој, откако убие, има власт да фрли во пеколот; да, ви велам, од Него плашете се!

6 Зар не се продаваат пет врапчиња за две парички⁸? И ниедно од нив Бог не го заборава.

7 А вам, и влакната на главата ви се изброени. Па затоа, не плашете се: од многу врапчиња вие сте поскапи.

8 Ви велам: секој што Ме признава Мене пред луѓето, и Синот Човечки ќе го признае пред Божјите ангели;

9 А кој ќе се одрече од Мене пред луѓето, тој ќе биде одречен пред Божјите ангели.

10 На секој што ќе каже збор против Синот Човечки, ќе му биде простено; но на оној, кој ќе похули на Светиот Дух, нема да му се прости.

50
1 Мојс 9,5
42,22
2 Сам 4,11
2 Цар 9,7
Ез 33,6,8

51
1 Мојс
4,8,10
Зах 1,1
2 Лет
24,20-21

52
Мт 23,13

54
20,20
Мт 16,1

12,1
Мт 16,6
Мк 8,15
1 Кор 5,6-8
Гал 5,9

2
8,17
Мк 4,22
Ефес 5,13

4
Јн 15,14-15

5
1,50
23,40
Мт 3,12
18,8-9
Евр 10,31
Јк 4,12

7
12,24
21,18
Мт 12,12
28,5
Дела 27,34

8
Мт 8,20
Откр 3,5

9
9,26
Мк 8,38
2 Тим 2,12

10
23,34
Мт 9,3
Мк 2,7
3,22,28-29
Дела 3,17

⁸ 12,6. Во оригиналниот текст стои: „За два асарија“, а 1 асарија е 1/16 од римскиот денар.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

11-12 11 А кога ќе ве одведат во синагогите и пред властите и началствата, не грижете се како ќе одговорите, или што ќе кажете;

12 12 зашто Светиот Дух ќе ве научи во истиот час што треба да кажете.“

14 *За земнојо богајсѝво*
13 Некој од народот Му рече: „Учителе, кажи му на мојот брат да го подели со мене наследството!“

15 14 А Тој му рече: „Човеку, кој Ме постави да ви судам или да ве делам?“

19-20 15 Потоа им кажа: „Внимавајте! Чувајте се од алчноста, зашто животот на човека не зависи од изобилието на неговиот имот.“

20 *Парабола за алчниот богај човек*
16 И им кажа една парабола и рече: „На некој богат човек нивата му беше родила многу.

17 И размислуваше во себе, велејќи: „Што да направам? Немам во што да ги собирам плодовите свои.“

22 18 Па рече - вака ќе направам: ќе ги урна амбарите свои и ќе сосидам поголеми, и таму ќе го собирам сето свое жито и сите свои добра,

23 19 и ќе ѝ речам на душата своја: „Душо, имаш многу добра, насобрани за многу години; почивај, јади, пиј и весели се!“

24 20 Но Бог му рече: „Безумниче, ноќва ќе ти ја побарам душата твоја; тоа што си го приготвил, кому ќе му остане?“

21 Така се случува со оној што собира богатство за себе, а не се богати во Бога.“

Имај доверба во Бога!*(Мт 6,25-34)*

22 И им рече на учениците Свои: „Затоа ви велам: не грижете се за душата своја што ќе јадете, ниту за телото свое што ќе облечете.

23 Зашто душата е многу поскапа од храната, и телото - од облеката.

24 Погледајте ги гавраните! Тие ниту сеат, ниту жнеат! И немаат скривници, ниту житници и Бог ги храни; а колку сте поскапи вие од птиците?

25 Мисли ли некој од вас дека, ако се грижи, може да му додаде еден лакт на својот раст?

26 И така, кога ни најмалото нешто не можете да го направите, зошто се грижете за друго?

27 Погледајте ги лилјаните како растат! Ниту се трудат, ниту предат; но ви велам дека ни Соломон, во сета своја слава, не се облече така, како еден од нив.

28 Ако, пак, тревата во полето, која денес ја има, а утре се фрла во оган, Бог така ја облемува, тогаш колку повеќе ќе ве облемува вас, малOVERНИ!

29 Па затоа и вие, не барајте што ќе јадете или што ќе пиете; и не се загрижувајте!

30 Сето тоа го бараат незнабошците на овој свет; а вашиот Отец знае дека тоа ви е потребно.

31 Но барајте го царството Божјо, и сето тоа ќе ви биде придоддено!

Ризнициѝе на Небојо*(Мт 6,19-21)*

32 Не плаши се, мало стадо! Зашто волјата на вашиот Отец е вам да ви го даде царството.

33 Продајте си ги имотите ваши и давајте милостина! Подгответе си кесиња што нема да изветват, ризница на небото, каде крадец не се приближува и кое молец не го јаде;

34 зашто, каде што е вашата ризница, таму ќе биде и срцето ваше.

За слугиѝе шѝо секогаш бдеатѝ

35 Нека ви биде половината препашана и светилата - запалени!

36 Тогаш и вие ќе личите на оние луѓе, што го чекаат својот господар да се врати од свадба, за да му отворат веднаш штотом ќе дојде и почука.

37 Блазе на оние слуги што ќе ги затече господарот будни, кога ќе си дојде! Вистина ви велам, тој ќе се препаша и ќе им рече да седнат, па ќе пристапи и ќе им служи.

38 А ако дојде и на втора или на трета ноќна стража, и ги затекне така, блазе на тие слуги!

39 Знајте го и тоа дека, ако домаќинот на куќата би знаел во кој час ќе дојде крадецот, тој би седел буден и не би дозволил да му ја поткопаат куќата.

26
16,10
19,17

27
1 Цар 10,
4-7

30
Мт 6,8

31
Кол 3,1

32
Ис 40,11
49,9-10
Ез 34
Дан 7,27
Мк 14,27
16,6

Јн 10,
1-16,27
21,15-17

33
Мт 19,21

35
2 Мојс
12,11
1 Цар
18,46
2 Цар 4,29
Ис 32,11
Ер 1,17
Јов 38,3
Изреки
31,17
Мт 25,1,7
Ефес 6,14
1 Птр 1,13

36
Мт 25,6
Мк 13,
35-37

37
17,7-8
21,36
22,27
Мт 5,3
Јн 13,4-5

39-40
Мт 24,
43-44
1 Сол 5,2
3 Птр 3,10

40 ⁴⁰ Затоа и вие, бидете подготвени, зашто Синот Човечки ќе дојде во часот кога не се надевате!“

42 *За верниот и неверниот слуга*
(Мт 24,45-51)

43 ⁴¹ А Петар Му рече: „Господи, за нас ли ја кажуваш оваа парабола, или за сите?“

44 ⁴² Тогаш Господ рече: „Кој е тој верен и разборит управител, кого го поставил неговиот господар над своите слуги, за да им ја дава потребната храна навреме?“

47 ⁴³ Блазе на тој слуга, чиј господар, кога ќе дојде, ќе го затекне така да постапува!

49 ⁴⁴ Вистина ви велем дека тој ќе го постави него над целиот свој имот.

50 ⁴⁵ Ако, пак, тој слуга си рече во срцето свое: „Нема скоро да дојде мојот господар!“, па почне да ги тепа слугите и слугинките, да јаде и пие и да се опива,

51 ⁴⁶ господарот на тој слуга ќе дојде во ден во кој не очекува, и во час што не го знае, па ќе го оддели и ќе го постави меѓу неверните.

52 ⁴⁷ А оној слуга кој ја знае волјата на својот господар и не се приготвил и не постапил според волјата негова, ќе биде многу биен.

53 ⁴⁸ Кој, пак, не знаел и направил нешто што заслужува тепање, ќе биде малку тепан. Кому му е многу дадено, многу и ќе се бара од него; и кому му е доверено повеќе, повеќе ќе се бара од него.

Исус - причина за поделеност

(Мт 10,34-36)

⁴⁹ Јас дојдов да фрлам оган на земјата и колку би сакал да се беше веќе разгорел.

⁵⁰ Со крштавање треба да се крстам и колку Ми е мачно додека не се сврши тоа.

⁵¹ Мислите ли дека сум дошол да дадам мир на земјата? Не, ви велем, туку разделеност;

⁵² Зашто отсега, пет члена во една иста кука ќе бидат разделени: тројца против двајца и двајца против тројца;

⁵³ Ќе се разделат татко против син и син против татко; мајка против ќерка и ќерка против мајка; свекрва против

снаата своја и снаа против свекрвата своја.“

Разбирање на сегашното време

(Мт 16,2-3)

⁵⁴ А на народот му рече: „Кога гледате дека се крева облак од запад, тогаш велите: „Ќе врне дожд!“ И тоа се случува.

⁵⁵ А кога дува јужниот ветар, велите: „Ќе биде горештина!“ Па така и бива.

⁵⁶ Лицемери, знаете како да го толкувате лицето на небото и земјата, зошто ова време не умеете да го толкувате?

Спогоди се со својот обвинител!

(Мт 5,25-26)

⁵⁷ Зошто тогаш сами од себе не судите што е праведно?

⁵⁸ Кога одиш со својот обвинител пред власта, потруди се уште по патот да се измириш со него, за да не те предаде на судијата, а судијата на извршителот и тој да те фрли в затвор.

⁵⁹ Ти велем, оттаму нема да излезеш, сè додека не ја дадеш и последната пара.“

Повик за покажување

13 Во истото време беа присутни и некои, кои Го известиле за настанот со Галилејците, чија крв Пилат ја смешал со нивните жртви.

² Исус им одговори и рече: „Мислите ли дека тие Галилејци биле најголемите грешници од сите Галилејци, па затоа така пострадаа?“

³ Не, ви велем: но, ако не се покаете, сите така ќе изгинете!

⁴ Или мислите дека оние осумнаесет души, врз кои падна Силоамската кула и ги уби, беа највиновни должници од сите други што живеат во Ерусалим?

⁵ Не, ви велем: но ако не се покаете, сите така ќе изгинете.“

Парабола за неплодната смоква

⁶ И ја кажа оваа парабола: „Некој човек имаше во своето лозје посадено една смоква, па дојде да бара од неа плод, но не најде.

⁷ Тогаш му рече на лозарот: „Ете, три години доаѓам и барам плод на оваа

13,1
Дела 5,37

2
Јн 9,2-3

3
Пс 7,11-12

6
6,43-44
Мт 21,19

7
Мт 3,10
7,19

Ис 66,15-16
Мал 3,19
Мт 3,11
Дела 2,3,19

50
9,22
Мк 10,
38-39
3 Птр 3,6-7

51
1,79
2,14
Ер 6,14
Ез 13,10,16

52
2,34

53
21,16
Мих 7,6
Агеј 2,22
Мал 3,24

13,1
Дела 5,37

2
Јн 9,2-3

3
Пс 7,11-12

6
6,43-44
Мт 21,19

7
Мт 3,10
7,19

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

8 смоква, и не наоѓам; пресечи ја; зошто само да ја испостува земјата.³ Птр 3,9,15

10 ⁸ А тој му одговори и рече: „Господаре, остави ја и оваа година, додека да ја опкопам и ѝ ставам ѓубре;“

11 ⁹ па, ако роди, добро, а ако не даде плод, тогаш в година ќе ја пресечеш.“^{Мт 8,29,31}

13 *Исцелувањето на зрчената жена*
^{4,40}
^{Мт 9,18}

14 ¹⁰ Во една од синагогите Тој поучуваше во сабота.

17 ¹¹ И ете, дојде една жена која беше обземена од дух што ѝ предизвикуваше немоќ веќе осумнаесет години. Таа беше зрчена и никако не можеше да се исправи;

15 ¹² штом ја виде Исус, ја повика и ѝ рече: „Жено, ослободена си од болеста своја.“^{14,5}
^{Мт 12,11}

17 ¹³ И ги стави рацете Свои врз неа; и таа веднаш стана и Го славеше Бога.

18 ¹⁴ А началникот на синагогата, негодувајќи што ја излекува Исус во сабота, одговори и му рече на народот: „Има шест дена во кои треба да се работи; тогаш доаѓајте и лекувајте се, а не во сабота!“^{4,15}

19 ¹⁵ Но Господ му одговори и рече: „Лицемере, не го одврзува ли секој својот вол, или магаре, од јаслите во сабота и не го води ли да го напои?“^{Мт 3,2}
^{6,10}
^{Ез 17,23}
^{31,6}
^{Пс 104,12}
^{Дан 4,9,18}

20 ¹⁶ А оваа ќерка Авраамова, што ја врзал сатаната еве веќе осумнаесет години, зарем не требаше да се ослободи од тие ланци во сабота?“¹ Кор 5,6
^{Гал 5,9}

¹⁷ И штом го рече ова, сите што беа против Него се засрамија; и целиот народ се радуваше за сите славни дела извршени од Него.

*Парабола за синајовото зрно**(Мт 13,31-32; Мр 4,30-32)*

¹⁸ А Тој рече: „На што прилега царството Божјо и со што да го споредам?“

¹⁹ Тоа е како синапово зрно, што го зема човек и го посадува во градината своја, каде што израстува и станува големо дрво; па и птиците небески сѐ прват гнезда на неговите гранки.“

*Споредба со квасецот**(Мт 13,33)*

²⁰ И пак рече: „Со што да го споредам царството Божјо?“

²¹ Тоа прилега на квас што го зема жена и го става во три мери брашно, додека скисне сето.“

*Теснајта врајта**(Мт 7,13-14; 21-23)*

²² И по патот за Ерусалим минеше низ градови и села и поучуваше.

²³ Некој, пак, Му рече: „Господи, малку ли се оние што ќе бидат спасени?“ А Тој рече:

²⁴ „Потрудете се да влезете низ тесната врата; зашто ви велем: мнозина ќе сакаат да влезат и не ќе можат.“

²⁵ Кога ќе стане домаќинот и ќе ја затвори вратата на куќата, а вие, стоејќи однадвор, ќе почнете да чукате и да викате: „Господи, Господи, отвори ни!“ Тој ќе ви одговори и ќе ви рече: „Не ве знам од каде сте!“

²⁶ Тогаш ќе почнете да зборувате: „Ние јадевме пред Тебе и пиевме; и по нашите улици Ти поучуваше.“

²⁷ А Тој ќе рече: „Ви велем: не ве познавам од каде сте; отстапете од Мене сите што вршите неправда!“

²⁸ Таму ќе настане плач и шкрипење со заби, кога ќе го видите Авраам, Исак и Јаков и сите пророци во царството Божјо, а себе - истерани надвор.

²⁹ И ќе дојдат од исток и запад, и север и југ, и ќе седнат на трпезата во царството Божјо.

³⁰ И така, има последни што ќе бидат први, а има и први што ќе бидат последни.“

*Исус и Ерусалим**(Мт 23,37-39)*

³¹ Во тој ден пристапија некои од фарисеите и Му рекоа: „Излези и оди си одовде, зашто Ирод сака да Те убие!“

³² И им рече: „Одете и кажете ѝ на таа лисица: еве, истерувам демони и исцелувам уште денес и утре - а на третиот ден ќе завршам;“

³³ но Јас треба да го проследам Своето патување уште денес, утре и задутре, бидејќи не доликува пророк да загине надвор од Ерусалим.

³⁴ Ерусалиме, Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и ги каменуваш оние што ти се пратеници твои. Колкупати

229,51
17,11
19,28**24**16,16
Мк 10,25**25**Мт 25,
10-12**27**

Пс 6,9

2816,22
Мт 8,11-12**29**14,15-24
22,16,18,30
Ис 2,2-5
25,6-8
66,18-21
Пс 107,3**30**Мт 19,30
20,16
Мк 10,31**31**

14,1

332,38
Мт 16,14

35 сакав да ги собирам чедата твои како што квачка ги собира пилињата свои под крилја, но не сакавте.
 19,38
 21,6
 Ер 7,
 1-15,26
 12,7
 22,5
 Ез 8-11
 Мих 3,12
 Пс 69,25
 118,26
 Мт 21,9

Исус исцелува човек со водена болест во саботи

14,1

6,6
 7,36
 11,37

14 Еднаш во сабота влезе кај еден од фарисејските старешини и јадеше леб; а тие Го надгледуваа.

3 Оеднаш застапа пред Него еден човек болен од водена болест.

3 Исус ги запраша законците и фарисеите, велелјќи: „Дозволено ли е да се лекува во сабота?“

4 А тие молчаа. Тогаш Исус го допре, го излекува и го пушти.

5 Потоа им рече: „Кој од вас ако му падне в бунар вол или син, нема да го извади веднаш, иако е сабота?“

6 Не можеа ништо да Му одговорат на тоа.

7

20,46
 Мт 23,6

Кое место да се одбере и кој да биде ѱоканеи

8-10

Изреки
 25,6-7

7 А кога забележа како поканетите ги одбираат почесните места, им кажа параболата и рече:

11

16,15
 18,14
 Изреки
 29,23

8 „Ако те покани некој на свадба, не седнувај на почесно место, зашто, ако случајно е поканет некој со поголема чест од тебе,
9 тогаш би можел да дојде оној што ве поканил и тебе и него, па да рече: „Отстапи го местото на овој!“ и тогаш, засрамен ќе седнеш на последното место.
10 Но, кога ќе бидеш поканет, оди и седни на последното место, та оној што те поканил, штом дојде, да ти каже: „Пријателе, премести се погоре!“ Тогаш ќе имаш чест пред сите оние што седат заедно со тебе на трпезата.
11 Зашто, секој што се возвишува, ќе биде понизен; а тој што се понизува, ќе биде возвишен.“

12

Мт 18,4
 23,12
 1 Птр 5,6

Повикај ги сиромашниите!

12 А и на оној што го беше поканил, му рече: „Кога даваш ручек или вечера,

9 14,24. Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „Зашто мнозина се поканети, но малкумина се избрани.“

не кани ги пријателите свои, ниту браќата свои, ни роднините свои, ниту богатите соседи, за да не те поканат и тие некогаш и да ти биде возвратено.

13 Но, кога даваш гозба, повикај ги сиромасите, куците, слепите.

14 и ќе бидеш блажен, зашто тие немаат со што да ти возвратат, и затоа ќе ти биде возвратено при воскресението на праведните.“

Парабола за големата вечера

(Мт 22,1-10)

15 А кога го слушна тоа еден од оние што седеа со Него на трпезата, Му рече: „Блажен е оној кој ќе јаде леб во царството Божјо!“

16 А Тој му одговори: „Еден човек приготви голема вечера и покани мнозина;

17 и кога беше време за вечерата, го прати слугата свој да им каже на поканетите: „Дојдете, зашто веќе сè е подготвено!“

18 И почнаа сите, како договорени, да откажуваат; првиот му рече: „Купив нива и ќе треба да одам да ја видам; те молам, извини ме!“

19 Вториот рече: „Купив пет севгари волови и одам да ги пробам; те молам, извини ме!“

20 Третиот рече: „Се оженив и затоа не можам да дојдам.“

21 Кога се врати слугата, му го кажа тоа на својот господар. Тогаш се расрди домаќинот на куќата и му рече на својот слуга: „Оди бргу по плоштадите и улиците градски и донеси ги тука бедните, слабите, куците и слепите!“

22 И рече слугата: „Господаре, направив како што ми заповеда и уште има место.“

23 И му рече господарот на слугата: „Излези по патиштата и меѓу оградите и убеди ги да дојдат за да ми се наполни куќата!“

24 Зашто, ви велам: никој од оние што беа повикани нема да вкуси од вечерата Моја.“⁹

13

6,20
 14,21
 5 Мојс
 14,29

14

6,34-35
 Јн 5,29

15

Мт 5,3
 8,11
 Откр 19,9

20

14,26
 5 Мојс 24,5
 1 Кор 7,33

21

6,20
 14,13

23

24,29
 Дела 16,15

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

26 *Неоїходни услови да се сїане ученик*
(Мїи 10,37-38)

18,29
Јн 12,25

²⁵ Со Него одеше многу народ; и Тој се заврте и им рече:

27

²⁶ „Ако некој дојде кај Мене и не го намрази татка си и мајка си, жена си и децата свои, браќата и сестрите, па дури и душата своја, тој не може да биде Мој ученик.

5,11
12,33
18,29-30
Фил 3,7

35

²⁷ И, кој не го носи својот крст, и не оди по Мене, не може да биде Мој ученик.

Мт 11,15
Мк 4,9,23

15,1

Мт 5,46
9,10
Мк 2,15

²⁸ Зашто, кој од вас, кој сака да сосида кула, нема да седне најнапред за да направи сметка колку ќе чини и дали има сè што е потребно за нејзиното довршување?

2

5,30
7,34

²⁹ Во спротивно, ако веќе ги поставил темелите, а не може да ја доврши, сите што гледаат, ќе почнат да му се смеат,
³⁰ и да зборуваат: „Овој човек почна да сида и не може да доврши.“

³¹ Или кој цар, кога тргнува во војна против друг цар, нема да седне најнапред да се посветува, може ли со десет илјади да издржи пред оној што иде против него со дваесет илјади?

³² Ако не може, додека е другиот уште далеку, ќе прати пратеници и ќе моли за мир.

³³ Така и ниеден од вас, кој нема да се откаже од сè што има, не може да биде Мој ученик.“

Неїолезна сол

(Мїи 5,13; Мр 9,50)

³⁴ „Солта е добро нешто, но ако таа облутави, со што ќе се соли?”

³⁵ Ниту на земјата, ниту на ѓубрето нема да му е потребна; па затоа ја фрлаат надвор. Кој има уши да слуша, нека чуе!“

Исус и грешниците

15 Се приближуваа кон Него сите цариници и грешници за да Го слушаат.

² А фарисеите и книжниците негодуваа, велејќи: „Овој прима грешници и јаде со нив.“

Парабола за заѓубената овца

(Мїи 18,12-14)

³ Но Исус им ја кажа оваа парабола и рече:

⁴ „Кој од вас, ако има сто овци, и ако загуби само една од нив, нема да ги остави останатите деведесет и девет во пустината и нема да оди да ја бара заѓубената, сè додека не ја најде?”

⁵ А откако ќе ја најде, ќе ја крене на рамо радосен;

⁶ и кога ќе дојде дома, ќе повика пријатели и соседи, и ќе им рече: „Радувајте се со мене, зашто ја најдов мојата заѓубена овца!“

⁷ Ви велам дека така и на небото ќе биде поголема радост за еден грешник, кој се кае, отколку за деведесет и девет праведници што немаат потреба од каење.

Парабола за заѓубената драма

⁸ Или која жена, ако има десет драми, и ако загуби една, нема да запали светило и да ја измете куќата, и да бара внимателно, сè додека не ја најде?

⁹ А штом ќе ја најде, ќе повика пријатели и сосетки, велејќи: „Радувајте се со мене, зашто ја најдов заѓубената драма!“

¹⁰ Таква радост, ви велам, станува и пред ангелите Божји за еден грешник, што се кае.“

Парабола за заѓубениот син

¹¹ И рече: „Еден човек имаше два сина.

¹² Помладиот од нив му рече на татка си: „Татко, дај ми го делот што ми припаѓа од имотот!“ И таткото им го раздели имотот.

¹³ По неколку дена, помладиот син, кога собра сè, отиде во далечна земја и таму го потроши својот дел, живеејќи блудно.

¹⁴ И откако потроши сè, настана голем глад во таа земја и тој се најде во мака;

¹⁵ па отиде кај еден човек во таа земја и се погоди, и тој го прати во своите полја да пасе свињи.

¹⁶ И страден беше да го наполни својот стомак макар и со рокчиња што ги јадеа свињите, но никој не му ги даваше.

¹⁷ А кога дојде на себеси, рече: „Колку наемници кај татко ми имаат леб во изобилие, а јас, пак, тука умирам од глад.“

4

12,32
19,10
Ер 23,1-4
Ез 34,11,16
Мих 4,6-7

7

1,14
15,10
Јк 5,20

11

Мт 21,28

12

5 Моје
21,16-17

13

Изречи
29,3

15

5 Моје 14,8

18 ¹⁸ Ќе станам и ќе отидам кај татко ми и ќе му речам: „Татко, згрешив против небото и пред тебе,

19 ¹⁹ и не сум веќе достоин да се наречам твој син; но прими ме како еден од своите наемници.“

20 ²⁰ Па стана и отиде кај татка си. И кога беше уште далеку, го виде неговиот татко и се сожالي на него, па потрча, го прегрна и го целива.

21 ²¹ И синот му рече: „Татко, згрешив против небото и пред тебе, и не сум веќе достоин да се наречам твој син!“

22 ²² А таткото им рече на слугите свои: „Изнесете најубава промена и облечете го, и дајте му прстен на раката негова и обувки на нозете;

23 ²³ па доведете едно згоено теле и заколете го; да јадеме и да се веселиме,

24 ²⁴ зашто овој мој син мртов беше и оживе, изгубен беше и се најде.“ И почнаа да се веселат.

25 ²⁵ А постариот негов син беше в поле; и на враќање, кога се приближи до куќата, слушна песни и извици.

26 ²⁶ И тогаш повика еден од слугите и го праша: „Што е ова?“

27 ²⁷ А тој му рече: „Брат ти си дојде и татко ти закла згоено теле, затоа што повторно здрав го доби.“

28 ²⁸ Тој се налути и не сакаше да влезе. Тогаш излезе татко му и го молеше.

29 ²⁹ А тој му одговори на татка си и му рече: „Еве, ти служам толку години и никогаш не ја прекршив твојата заповед; и мене не си ми дал ни едно јаре за да се повеселам со моите пријатели;

30 ³⁰ а кога дојде овој твој син, што го упропасти својот имот со блудници, за него ти закла згоено теле.“

31 ³¹ А тој му рече: „Синко, ти си секогаш со мене и сè мое е твое;

32 ³² но требаше да се зарадуваме и развеселиме, зашто овој твој брат беше мртов и оживе, изгубен беше и се најде.““

Парабола за досејливиот насјојник

16 ¹⁶ А на учениците Свои им рече: „Си беше еден богат човек кој имаше настојник; и тој беше наклеветен пред него дека го растура неговиот имот.“

2 ² И тој го повика, и му рече: „Што е ова што слушам за тебе? Дај сметка за

раководењето, зашто веќе не ќе можеш да бидеш настојник.“

3 ³ А настојникот си рече во себе: „Што да правам? Господарот мој го одзема од мене раководењето на куќата; да копам, не можам, да просам - се срамам.“

4 ⁴ Знам што да направам, за да ме примат луѓето во своите домови, откако ќе бидам отпуштен од раководењето на куќата.“

5 ⁵ И кога ги повика должниците на својот господар, секого поодделно, му рече на првиот: „Колку му должиш на мојот господар?“

6 ⁶ Тој одговори: „Сто мери масло.“ И му рече: „Земи си ја потврдата, седни бргу и напиши педесет!“

7 ⁷ Потоа му рече на другиот: „А ти, колку должиш?“ Тој одговори: „Сто мери пченица.“ И му рече: „Земи си ја потврдата и напиши осумдесет!“

8 ⁸ И го пофали господарот несправедливиот настојник, зашто постапил досетливо; зашто синовите на овој свет кон својот род се подосетливи од синовите на светлината.

За неправедно сѝекнајќио богајсѝво и за вистинскојо добро

9 ⁹ И јас ви велам: создадете си пријатели преку неправедно богатство, па, кога тоа ќе исчезне, да ве примат во вечните живеалишта.

10 ¹⁰ Верниот во малку и во многу е верен, а несправедливиот и во многу и во малку е несправедлив.

11 ¹¹ Па така, ако во неправедното богатство не бевте верни, кој ќе ви го довери вистинското?

12 ¹² И ако во туѓото не бевте верни, кој ќе ви го даде вашето?

13 ¹³ Ниеден слуга не може да им служи на двајца господари; зашто, или едниот ќе го замрази, а другиот ќе го засака, или на едниот ќе му угоди, а другиот ќе го презре. Не можете да служите на Бога и на Мамон¹⁰.“

Законој и царсѝвојо

(*Мт 11,12-13; 5,31-32; Мр 10,11-12*)

14 ¹⁴ Сето тоа го слушаа фарисеите, што беа среброљупци, и Му се потсмеваа.

8
20,34
Јн 8,12
12,36
Ефес 5,8
1 Сол 5,5

9
12,33
18,22

10
19,17
Мт
25,21,23

13
Мт 6,24

14
20,47

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

15 ^{20,20} И им рече: „Вие се правите праведни, пред луѓето но Бог ги знае вашите срца; зашто, она што меѓу луѓето се цени, пред Бога е одвратност.
^{1 Сам 16,7}
^{Ер 11,20}
^{Изреки 16,5}

^{24,12} **16** Законот и Пророците беа до Јован; а оттогаш се проповеда Евангелието за царството Божјо и секој со усилие се обидува да влезе во него.
^{Мт 23,28}
^{Дела 15,8}

^{4,43} **17** Но полесно е небото и земјата да поминат, отколку една точка од Законот да падне.
^{13,24}
^{Мт 3,1}

17 Секој, што ја остава жената своја и се жени со друга, извршува прелјуба, и секој што се жени со онаа што ја оставил мажот, прави прелјуба.“
^{Мт 5,18}

18 *Парабола за боѓаџиоџи човек и Лазар*
^{Мт 5,32}
^{19,9}
^{1 Кор 7,10-11}

19 „Си беше еден богат човек кој се облекуваше во порфир и во свила, и секој ден живееше раскошно и се веселеше.
^{Јн 11,1-44}
^{12,1,9}

20 А еден сиромав, по име Лазар, лежеше пред вратата негова сиот покриен со красти,
^{Изреки 26,11}
^{Мт 7,6}
^{15,27}

21 кој сакаше да се нахрани со трошките што паѓаа од трпезата на богатот; и кучињата доаѓаа и ги лижеа раните негови.
^{13,28}

22 Умре сиромавиот и ангелите го однесоа во пазувите Авраамови; умре и богатот и го погребаша.
^{62,1,24}

23 И во пеколот, додека беше во маки, ги подигна очите свои и го виде оддалеку Авраам и Лазар во неговите пазуви.
²²

24 Тогаш тој извика и рече: „Оче Аврааме, смилувај ми се и прати го Лазар да го накваси својот прст во вода и да ми го разлади јазикот, зашто многу страдам во овој пламен!“

25 Но Авраам рече: „Синко, сети се дека ти си го добил своето добро уште додека беше жив, а Лазар злото; сега, пак, тој се утешува, а ти се мачиш.“

26 Освен тоа, меѓу вас и нас има голема провалија така што оние кои би сакале да дојдат кај вас, не можат; а исто така и оние оттаму - кај нас.“

27 А тој пак рече: „Тогаш, те молам, оче, прати го во татковата ми куќа, зашто имам петмина браќа, та да им посведочи, за да не дојдат и тие во ова место на маките!“

28 Авраам му рече: „Тие ги имаат Мојсеј и Пророците; нив нека ги слушаат!“

29 А тој рече: „Не, оче Аврааме, туку, ако некој од мртвите оди кај нив, тогаш ќе се покаат.“

30 Авраам му рече: „Штом Мојсеј и Пророците не ги слушаат, тогаш и да воскресне некој од мртвите, тие нема да му поверуваат.““

*За соблазнаџа**(Мт 18,6-7,21-22; Мр 9,42)*

17 И им рече Исус на учениците Свои: „Доаѓањето на соблазните е неизбежно, но тешко на оној преку кого доаѓаат;

² за него би било подобро да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат в море, отколку да соблазни еден од овие помали.

³ Внимавајте на себе. Ако згреша против тебе братот твој, укори го, и ако се покае - прости му.

⁴ И ако седумпати на ден згреша против тебе и седумпати на ден дојде и ти рече: „Се каам“ - прости му.“

Моќиџа на вераџа

⁵ И Му рекоа апостолите на Господ: „Засили ни ја верата!“

⁶ А Господ им рече: „Кога би имале вера колку синаповото зрно и ѝ речете на онаа црница: „Откорни се и пресади се в море!“ таа би ве послушала.“

Должносџа на слугаџа

⁷ Кој од вас, кога ќе се врати од поле неговиот слуга, кој орал или чувал овци, веднаш ќе му рече: „Дојди бргу и седни на трпеза!“

⁸ Нема ли да му каже: „Приготви ми да вечерам, препаша се и служи ме додека јадам и пијам, а потоа ти јади и пиј!“

⁹ Зар ќе му благодари на тој слуга што ја исполнил неговата заповед? Мислам, не.

¹⁰ Па така и вие, откако ќе исполните сè што ви е заповедано, речете: „Ние сме слуги бесполезни, зашто го извршивме она што бевме должни да го извршиме.““

29
^{24,44}
^{Јн 5,45-47}
^{Дела 15,21}

31
^{24,27,44}
^{Јн 5,46-47}
^{11,44}
^{20,29}

17,1
^{Мт 5,29}
^{1 Кор 8,12}

3
^{3 Мојс 19,17}
^{Мт 18,15}
^{Гал 6,1}

5
^{6,13}
^{Мк 9,24}

6
^{Мт 13,32}
^{17,20}
^{21,21}
^{Мк 4,31}
^{11,23}
^{1 Кор 13,2}

8
^{Јн 13,3-5}

9-10
^{Јов 22,3}
^{35,7}

10
^{Мт 25,30}

11 *Исус исцелува десетмина лејрозни*
 9,51
 13,22
 19,28
 Мк 9,30
 Јн 4,4

12
 3 Мојс
 13,45-46
 Мт 8,2

13
 Мт 9,27
 15,22

14
 5,14
 3 Мојс
 14,2-32

15
 2,20

16
 9,52-53

19
 7,50
 8,48
 18,42
 Мк 10,52

20
 9,11
 Мт 3,2
 4,17
 6,10
 Дела 1,6

21
 17,23
 Мт 24,23

22
 Амос 5,18
 Мт 8,20
 Мт 9,15
 1 Кор 1,8

23
 19,11
 21,8-9
 Мт 24,
 23-27
 Мк 13,21

24
 Откр 1,7

25
 18,32
 Мт 16,21
 Мк 8,31

26
 1 Мојс 6,
 5-12

11 А кога одеше за Ерусалим, Тој минуваше меѓу Самарија и Галилеја.
12 кога влегуваше во едно село, Го сретнаа десет лепрозни и застаана подалеку,
13 па со силен глас повикаа: „Исусе Учителе, смилувај се!“
14 Штом ги виде, им рече: „Отидете и покажете им се на свештениците!“ И тие, уште додека одеа, се очистија.
15 А еден од нив, кога виде дека е излекуван, се врати и Го прослави Бога гласно;
16 и падна ничкум пред нозете Негови, благодарјќи Му. А тој беше Самарјанин.
17 Исус, пак, одговори и рече: „Зар не се излекуваа десетмина? Каде се другите девет?“
18 Зарем не се најдоа да се вратат и другите и да Му воздадат слава на Бога, туку само овој туѓинец?“
19 И му рече: „Стани, оди си! Твојата вера те спаси!“

За доаѓањето на царството Божјо
 (Мт 24,23-28,37-41)

20 Запрашан од фарисеите кога ќе дојде царството Божјо, Тој им одговори: „Царството Божјо нема да дојде преку нешто што може да се забележи,
21 ниту, пак, ќе може да се каже: ‚Еве, овде е‘ или: ‚Еве, онде е‘. Зашто царството Божјо е во вас внатре.“
22 И им рече: „Ќе дојдат дни, кога ќе копнеете да видите еден од деновите на Синот Човечки, и нема да видите:
23 и кога ќе ви речат: ‚Еве Го, овде е‘ или: ‚Еве, онде е‘. - Не одете и не барајте!“
24 Зашто, како што молњата, кога ќе светне од едниот крај на небото го осветлува и другиот, така ќе биде и Синот Човечки во Својот ден.
25 Но, најнапред Тој треба многу да пострада и да биде отфрлен од овој род.
26 Како што беше во Ноевите дни, така ќе биде и во деновите на Синот Човечки:

27 јадеа, пиеја, се женеа, се мажеа, сè до оној ден, кога Ное влезе во ковчегот, и дојде потопот, па ги погуби сите.

28 Исто така, како што беше во Лотовите дни: јадеа, пиеја, купуваа, продаваа, садеа, сидаа;

29 но во истиот ден, кога излезе Лот од Содом, падна од небото оган и сулфур и ги изгоре сите;

30 така ќе биде и во денот кога ќе се јави Синот Човечки.

31 Во тој ден, кој е на покрив, а покуќнината му е в куќи, нека не слегува да ја земе; а кој е в поле, исто така, да не се враќа.

32 Сетете се на Лотовата жена.

33 Кој сака да го спаси својот живот, ќе го погуби; а кој ќе го погуби, ќе го спаси.

34 Ви велам: во таа ноќ ќе бидат двајца на една постела: едниот ќе го земат, а другиот ќе го остават;

35 две жени ќе мелат заедно: едната ќе ја земат, а другата ќе ја остават.“

36 И

37 И, кога одговорија, Му рекоа: „Каде, Господи?“ А Тој им рече: „Каде што е лешот, таму ќе се соберат и орлите.“

Парабола за вдовицајта и судијајта

18 Им кажа и една парабола за тоа како е потребно секогаш да се молат и да не паѓаат со духот.

2 И рече: „Во некој град си беше еден судија, кој од Бога не се плашеше, ниту од луѓето се срамуваше.

3 Во истиот град живееше една вдовица и доаѓаше кај него, велејќи: ‚Заштити ме од мојот противник!‘

4 Но тој за долго време не сакаше. Најпосле си рече во себе: ‚Иако од Бога не се плашам и од луѓето не се срамувам,

5 но, бидејќи оваа вдовица не ми дава мир, ќе ја заптитам, за да не доаѓа повеќе и да не ми додева.‘“

6 И рече Господ: „Чујте што зборува несправедливиот судија!

27
 1 Мојс 7,
 6-23

28
 1 Мојс
 18,20-21
 19,1-29
 3 Птр 2,5

29
 1 Мојс
 19,24
 3 Птр 2,7

31
 21,21
 1 Мојс
 19,17
 Ер 4,6
 48,6
 49,8,30
 51,6
 Мт 24,
 17-18
 Мк 13,
 15-16

32
 1 Мојс
 19,26

33
 9,24
 Мт 10,39
 16,25
 Мк 8,35
 Јн 12,25

34-35
 Мт 24,
 40-41

37
 Ис 18,6
 34,15-16
 Ер 7,33
 15,3
 Ез 39,17
 Јов 39,30
 Мт 24,28

18,1
 11,9
 Рим 12,12
 Гал 6,9
 Кол 4,2
 1 Сол 5,17
 2 Сол 3,13

4
 12,5

5
 11,8

11 17,36. Во некои ракописи е додаден и стихот 36 кој гласи: „Двајца ќе бидат на нива: едниот ќе го земат, а другиот ќе го остават“.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

7 ⁷ Зарем Бог нема да ги одбрани Своите избраници, што викаат кон Него дење и ноќе; макар и да забави?

8 Ви велама, ќе ги одбрани набргу. Но Синот Човечки, кога ќе дојде, ќе најде ли вера на земјата?“

8 **Парабола за фарисејо̄и и царинико̄и**

9 А на оние што беа уверени во себе дека се праведни и ги презираа другите, им ја кажа оваа парабола:

10 „Два човека влегоа во храм да се помолат: едниот фарисеј, а другиот цариник.

11 Кога застанаа, фарисејот вака се молеше во себе: „Боже, Ти благодарам што не сум како другите луѓе; разбојници, несправедливи, прелјубници, или како овој цариник.

12 Постама двапати во седмицата, давам десеток од сè што ќе стекнам.“

13 А цариникот стоеше оддалеку; не смееше дури и очите да ги подигне кон небото, туку се удираше в гради и велеше: „Боже, биди милостив спрема мене грешниот!“

14 Ви велама: тој си отиде дома повеќе оправдан, отколку оној, зашто секој што самиот себе се возвишува, ќе биде понизен, а кој се понизува себе самиот, ќе биде возвишен.“

15 **Исус ги благодословува малиите деца**

16 Кај Него донесуваа и мали деца за да ги допре; а учениците, штом ќе видеа, им забрануваа.

17 Но тогаш Исус ги повика и им рече: „Оставьте ги децата да доаѓаат кај Мене, и не ги спречувајте, зашто на таквите им припаѓа царството Божјо!“

18 Вистина ви велама: кој нема да го прими царството Божјо како дете, тој нема да влезе во него.“

Богајино̄и човек

(Мт̄ 19,16-30; Мр 10,17-31)

18 И Го праша еден управник, велејќи: „Учителе добар, што да направам за да наследам живот вечен?“

19 А Исус му рече: „Зашто Ме нарекуваш добар? Никој не е добар, освен Единиот Бог.

20 Ги знаеш заповедите: не прави прелјуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, почитувај ги татко си и мајка си.“

21 А тој рече: „Сето тоа сум го запазил уште од младоста своја.“

22 Штом го слушна тоа, Исус, му рече: „Уште едно само ти недостасува: продај сè што имаш и раздај го на сиромаси, и ќе имаш ризница на небото; потоа дојди и врви по Мене!“

23 А тој, кога го слушна тоа, многу се нажали, зашто беше многу богат.

24 Штом виде дека тој се растажи, Исус рече: „Колку е тешко во царството Божјо да влезат оние што имаат богатство!“

25 Полесно ѝ е на камила да мине низ иглени уши, отколку богат да влезе во царството Божјо.“

26 Оние што го чуја тоа, рекоа: „Тогаш кој може да се спаси?“

27 А Тој одговори: „Неможното за луѓето е можно за Бога.“

28 Петар, пак, рече: „Ете, ние оставивме сè и тргнавме по Тебе.“

29 Тој им рече: „Вистина ви велама дека секој што оставил куќа или родители, или браќа, или сестри, или жена, или деца, заради царството Божјо,

30 добил многу повеќе од тоа уште сега, во ова време, а во идниот век - и живот вечен.“

Исус ѝо̄ шрејшай̄и ги ѝрејскажува Својата смрт и воскресение

(Мт̄ 20,17-19; Мр 10,32-34)

31 И кога ги зеде со Себе Дванаесетте, им рече: „Еве, одиме кон Ерусалим и сè ќе се исполни, што напишале пророците за Синот Човечки:

32 дека ќе го предадат на незнабошци и ќе се потсмеваат со Него, ќе Го измачуваат и ќе Го плукаат,

33 ќе Го камшикуваат и ќе Го убијат, и на третиот ден ќе воскресне.“

34 Но тие ништо од ова не разбраа; овие зборови за нив беа сокриени и тие не сфатија што им кажа.

Прољедувањето на слепо̄иот

(Мт̄ 20,29-34; Мр 10,46-52)

35 А додека се приближуваше Тој до Ерихон, еден слеп човек седеше крај патот и питаше;

20
2 Мојс
20,12-16
5 Мојс
5,16-20
Рим 13,9
Јк 2,11

22
5,11
12,33
Мр 6,20
Дела 2,45
Кол 3,1-2

27
1,37
1 Мојс
18,14
Ер 32,17
Јов 42,2
Мк 14,36

29
14,26

30
20,34-35
Мр 12,32

31
Мр 8,20
Дела 3,18

32
9,22,44-45
17,25

34
9,45
Мк 9,32

37 ³⁶ и штом чу дека покрај него минува народ, праша: „Што е тоа?“
Мт 2,23
Дела 2,22
22,8

38 ³⁷ Му кажаа дека минува Исус од Назарет.
Мт 1,1
9,27

39 ³⁸ Тогаш тој извика и рече: „Исусе, Сине Давидов, смилувај ми се!“
Мт 7,50
17,19

40 ³⁹ Оние што одеа напред, го опоменаа да молчи; но тој уште погласно викаше: „Сине Давидов, смилувај ми се!“
Мт 2,20
19,37

41 ⁴⁰ Исус застава и заповеда да Му го доведат. И кога оној се приближи до Него, го праша,
Мк 10,46

42 ⁴¹ велејќи: „Што сакаш да ти направам?“ Тој рече: „Господи, да прогледам!“
Мт 9,11

43 ⁴² Тогаш Исус му рече: „Прогледај! Верата твоја те спаси.“
Мт 9,9

44 ⁴³ И одеднаш прогледа и тргна по Него, славејќи Го Бога. И сиот народ, кога го виде тоа, Му въздаде слава на Бога.
Мт 15,2
2 Мојс 15,24
16,2
Мт 20,11
1 Кор 10,10

Исус и Закхеј

1 ¹ Потоа влезе Исус во Ерихон и минуваше низ него.
Мт 20,11
1 Кор 10,10

2 ² И ете, еден човек по име Закхеј, кој беше началник на цариниците, и беше богат,
2 Мојс 21,37
3 Мојс 5,21-24
4 Мојс 5,6-7
2 Сам 12,6
Изреки 6,31

3 ³ настојуваше да види Кој е Тој Исус, но не можеше од народот, зашто беше низок по раст.
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

4 ⁴ Затоа потрча напред и се качи на една смоква за да Го види, бидејќи покрај неа требаше да помине.
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

5 ⁵ Исус, пак, кога дојде на тоа место, погледна нагоре, го виде и му рече: „Закхеј, слези побргу, зашто денес треба да дидам во твојот дом.“
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

6 ⁶ И тој веднаш слезе и Го прими со радост.
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

7 ⁷ И сите, кога го видоа тоа, негодуваа и рекоа: „Отиде во кука на грешен човек.“
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

8 ⁸ А Закхеј застава и Му рече на Господ: „Господи, еве половината од својот имот ќе ја дадам на сиромаси; и ако сум зел од некого нешто, четворно ќе го вратам.“
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

9 ⁹ А Исус му рече: „Денес дојде спасението за овој дом, зашто и тој е син Авраамов.“
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

10 ¹⁰ Зашто Синот Човечки дојде да го побара и да го спаси она што е загубено.“
Мт 2,11
3,8
Дела 16,31-34
Рим 4,16
Гал 3,7-29

Парабола за доверениите златорници

(Мт 25,14-30)

11 ¹¹ А на оние што го слушаа ова, им кажа и една парабола, бидејќи беше близу до Ерусалим и тие мислеа дека набргу ќе се појави царството Божјо,
Мк 13,34

12 ¹² па рече: „Еден благородник заминуваше во далечна земја да прими царска власт за себе и потоа да се врати.“
Мк 13,34

13 ¹³ Тогаш ги повика своите десет слуги, им даде десет мини и им рече: „Тргувајте со нив, додека да се вратам!“
Мк 13,34

14 ¹⁴ Но граѓаните го мразеа и испратија по него пратеници, велејќи: „Нејќеме тој да царува над нас.“
Мк 13,34

15 ¹⁵ А кога се врати, по примањето на царската власт, нареди да ги повикаат оние слуги, на кои им ги беше дал парите, за да види, кој колку спечалил.
Мк 13,34

16 ¹⁶ Дојде првиот и му рече: „Господаре, твојата мина заработи десет мини.“
Мк 13,34

17 ¹⁷ И му рече: „Добро, верен слуго; во мала работа беше верен, еве ти власт над десет градови.“
Мк 13,34

18 ¹⁸ Дојде вториот и рече: „Господаре, твојата мина заработи пет мини.“
Мк 13,34

19 ¹⁹ А тој и нему му рече: „И ти биди - над пет градови.“
Мк 13,34

20 ²⁰ И друг дојде, велејќи: „Господаре, еве ти ја твојата мина, што ја чував в крпа,
Мк 13,34

21 ²¹ зашто се плашев од тебе, бидејќи си строг човек: земаш од каде што не си оставил и жнееш, каде што не си сеел.“
Мк 13,34

22 ²² А господарот му рече: „Со твојата уста ќе ти судам, лукав слуго; ти знаеш дека сум жесток човек: земам од каде што не сум оставил и жнеам, каде што не сум сеел;
Мк 13,34

23 ²³ тогаш, зошто не ги даде моите пари кај трговците, та кога ќе се вратам, да си го собирам сосе добивка?“
Мк 13,34

24 ²⁴ Па им рече на присутните: „Земете ја од него мината и дајте му ја на оној, што има десет мини!“
Мк 13,34

25 ²⁵ И му рекоа: „Господаре, тој има десет мини!“
Мк 13,34

26 ²⁶ Ви велам дека секому што има ќе му се придаде; а од оној што нема, ќе му се одземе и она што го има.
Мк 13,34

27 ²⁷ А оние мои непријатели, што не сакаат да царувам над нив, доведете ги тука и погубете ги пред мене!“
Мк 13,34

11
2,38
9,27,51
18,31

12
Мк 13,34

14
Пс 2,2
Јн 19,15,21

17
16,10

24
20,16

26
Мт 13,12
Мк 4,25

27
Пс 2,9

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

28 *Исусовиџо свечено влегување во Ерусалим*9,51
13,22

(Мџ 21,1-11, Мр 11,1; Јн 12,12-19)

29 Мт 21,17 28 Кога го рече тоа, Тој тргна понатаму, искачувајќи се кон Ерусалим.**32** 29 И кога се приближи до Витфагија и Витанија, до таканаречената Маслинова Гора, испрати два ученика,**34**

7,13

30 велејќи: „Одете во селоно отспроти-ва. Штом ќе влезете во него, ќе најдете едно врзано магаре, кое ниеден човек не го јавал. Одрвзете го и доведете го!**35** Зах 9,9-10**31** И кога ве праша некој: „Зошто го одврзувате?“ Кажете му вака: „Тоа Му е потребно на Господ.“**36** 2 Цар 9,13**32** Кога отидоа испратените, најдоа како што им беше рекол.2,20
1 Цар 1,38,40**33** И кога го одврзуваа магарето, стопаните им рекоа: „Зошто го одврзувате магарето?“**38** 2,14
Пс 118,26
148,1**34** Тие одговорија: „Потребно Му е на Господ.“**39** Мт 21,15-16**35** И го доведоа кај Исус, па штом ги нафрлија облеките свои на магарето, Му помогнаа на Исус да се качи.**40** Авак 2,11**36** И додека минуваше Тој, ги постилаа своите наметки по патот.**41** Јн 11,35**37** А кога наближи до местото од каде што се слегува од Маслиновата Гора¹², сето мноштво ученици почна радосно да Го прославува Бога со висок глас, за сите чуда што ги видоа,**42** 8,10
13,34-35
5 Мојс 32,29**38** велејќи: „Благословен е Царот Кој доаѓа во името Господово! Мир на небото и слава во висините!“**43** Ис 6,9-10
Мт 13,14
Рим 11,8-10**39** А некои фарисеи од народот Му рекоа: „Учителе, забрани им на учениците Твои!“**43** 21,20-24
Ер 6,6
Ез 4,2**40** Но Тој им одговори и рече: „Ви велам, ако тие замолкнат, камењата ќе повикаат.“*Исус ѝлаче за Ерусалим***41** А кога се приближи и го виде градот, заплака над него**42** и рече: „Кога би можел во овој ден и ти да го дознаеш она што е потребно за твојот мир! Но тоа е сега сокриено од твоите очи.**43** Зашто ќе дојдат денови за тебе и непријателите твои ќе те опкружат со ровови и ќе те опколат, и ќе те притеснат од сите страни;¹² 19,37. Елеонска Гора.**44** и ќе те срамнат со земјата тебе и ќе ги избијат децата твои во тебе и нема да остават камен на камен од тебе, зашто не си го позна времето кога беше посетен.“**44**1,68
12,54-56
21,6
23,28-31
Пс 137,9
Мт 24,2
1 Птр 2,12*Исус во храмој*

(Мџ 21,12-17; Мр 11,15-19; Јн 2,13-22)

45 И кога влезе во храмот, почна да ги гони оние што продаваа и купуваа во него,**46** велејќи: „Напишано е: „Домот Мој е дом за молитва, а вие го направивте разбојничка пештера.“**47** И поучуваше секој ден во храмот. А првосвештениците и книжниците, и старешините народни, настојуваа да го погубат,**48** но не пронајдоа како да Му го направат тоа, зашто сиот народ Го слушаше со големо внимание.**46**1 Цар 8,
30-40
Ис 56,7
Ер 7,11**47**6,11
21,37
Мт 12,14
26,55
Јн 5,18
18,20**48**20,19
21,38**20,2**Јн 2,18
Дела 4,7**4**11,16
Мт 3,6
Дела 10,37**5**

Мт 21,32

6

Мт 14,5

9Ис 5,1
Мт 25,14**20** Еден ден, додека Тој го поучуваше народот во храмот и го проповедаше Евангелието, пристапија првосвештениците и книжниците со старешините**2** и Му рекоа, велејќи: „Кажи ни, со каква власт го вршиш тоа, или кој е тој што Ти ја дал таа власт?“**3** А Тој им одговори и рече: „Ќе ве прашам и јас еден збор, и кажете ми:**4** Дали крштавањето Јованово беше од небото, или од луѓето?“**5** А тие почнаа да размислуваат и да си зборуваат меѓу себе: „Ако кажеме - од небото, ќе рече - Зошто не му поверувавте?**6** Ако, пак, речеме - од луѓето, тогаш сиот народ ќе нè затрупа со камења, бидејќи е уверен дека Јован беше пророк.“**7** Затоа одговорија: „Не знаеме од каде е.“**8** Исус им рече: „Ни Јас нема да ви кажам со каква власт го вршам тоа.“*Парабола за немилосрдниите лозари*

(Мџ 21,33-46; Мр 12,1-12)

9 И почна да му ја раскажува на народот оваа парабола: „Еден човек насади

10-12 лозје и го предаде на лозари, па си замина на подолго време.
2 Лкт 36,15-16

13 А подоцна испрати кај лозарите еден слуга за да му дадат од плодовите на лозјето; но лозарите го натепиа и го пуштија празен.
3,22

16 прати повторно друг слуга: но тие и него го натепиа и го понизија, па го испратија празен.
Дела 13,46 28,28

17 Испрати и трет, а тие и него го ранија и го избркаа.
Пс 118,22 Ис 28,16 Дела 4,11 1 Петр 2,7

18 Тогаш господарот на лозјето рече: „Што да направам? Ќе го испратам својот сакан син, можеби кога ќе го видат, ќе се засрамаат.“
Ис 8,14-15

19 Но лозарите, штом го видоа, си размислуваа меѓу себе, велејќи: „Овој е наследникот! Ајде да го убиеме и наследството ќе биде наше!“
19,47 22,2 Мт 14,5 Дела 5,26

20 И кога го изведоа надвор од лозјето, го убија. Што ќе им направи, пак, господарот на лозјето?
11,54 16,15

21 Ќе дојде и ќе ги погуби овие лозари, а лозјето ќе го предаде на други.“ А оние што слушаа, рекоа: „Да не даде Бог!“
3 Мојс 19,15 Пс 27,11 51,15 Дела 9,2 10,34 Гал 2,6 Јк 2,1

22 Но Тој, кога ги погледна, им рече: „Што значи тогаш напишаното: „Каменот што го отфрлија сидарите, стана камен темелник.“
Рим 13,6

18 Секој што ќе падне врз тој камен, ќе се разбие; а врз кого тој ќе падне, ќе го здружи.“

За данокоѝ

(Мѝ 22,15-22; Мр 12, 13-17)

19 И во тој час првосвештениците и книжниците сакаа да стават рака на Него, но се плашеа од народот; зашто сфатија дека за нив ја кажа оваа парабла.

20 И дебнејќи Го, испратија и лукави луѓе, кои се преправаа дека се праведни, за да Го фатат во некој збор и да можат да Го предадат на поглаварите и на власта управникова.

21 И Го прашаа, велејќи: „Учителе, знаеме дека право зборуваш и учип, и не гледаш кој е кој, туку вистински поучуваш за патот Божји;

22 Позволено ли е да му даваме данок на царот или не?“

23 А Тој го разбра нивното лукавство и им рече:

24 „Покажете ми еден денариј: Чија слика и натпис стои таму?“ Тие одговорија: „На царот.“

25 Па им рече: „Дајте го царевото на царот, а Божјото на Бога!“

26 И не можеа да фатат нешто во Неговите зборови пред народот, туку само се зачудија на одговорот Негов и замолкнаа.

Прашање за воскресението на мртвите

(Мѝ 22,23-33; Мр 12,18-27)

27 Тогаш пристапија некои од садукетите, што тврдат дека нема воскресение, па Го прашаа, велејќи:

28 „Учителе, Мојсеј ни напиша: ако некој оженет умре без деца, брат му да ја земе неговата жена и да го подигне потомството на својот брат.

29 Си беа седум браќа. Првиот, откако се ожени, умре без деца.

30 Жена му ја зеде вториот, но и тој умре без деца.

31 Потоа ја зеде и третиот, а така исто и сите седуммина и умреа без деца.

32 По сите нив, умре и жената.

33 При воскресението, пак, на кого од нив таа ќе му биде жена, бидејќи со седуммината живеела?“

34 Им одговори Исус и рече: „Синовите од овој свет се женат и мажат;

35 но оние што ќе бидат удостоени да го добијат оној свет и воскресението од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат;

36 всушност, тие веќе не можат да умрат, затоа што се еднакви со ангелите, а бидејќи се синови на воскресението, тие се синови Божји.

37 А дека мртвите ќе воскреснат, тоа го посведочи и Мојсеј кај капината, кога Го нарече Господ - Бог Авраамов, Бог Исаков и Бог Јаковов.

38 А Бог не е Бог на мртвите, туку на живите, зашто во Него се сите живи.“

39 На тоа, некои од книжниците, рекоа: „Учителе, добро рече!“

40 И повеќе не се осмелуваа за ништо да Го прашаат.

Месијата и Давид

(Мѝ 22,41-46; Мр 12,35-37)

41 А Тој им рече: „Како, пак, велат дека Христос е син Давидов?“

25
23,8 Рим 13,7

27
Дела 4,1-2 23,8 1 Кор 15,12

28
1 Мојс 38,8 5 Мојс 25,5

34
17,27 Мт 24,38

35
Фил 3,11

36
1 Јн 3,2

37
2 Мојс 3,6 Дела 3,13 Рим 6, 10-11

38
Дела 17,28 Рим 14,8-9

39
Мк 12,28

40
9,45

42-43 ⁴² Та и самиот Давид вели во Книгата на псалмите: „Му рече Господ на Мојот Господ: седи од Мојата десна страна,

⁴³ додека не ги полагам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои!“

46 ⁴⁴ Значи Давид Го нарекува Господ. Па како тогаш може да му биде син?“

21,3-4 *Иисусовиот суд за книжниците*
(*Мтв 23,1-36; Мр 12,38-40*)

2 Кор 8,12

6 И додека сиот народ слушаше, Тој им рече на учениците Свои:

⁴⁶ „Чувајте се од книжниците што милуваат да одат променети и сакаат поздравни по пазариштата, предни места во синагогите и да се први на гозбите;

⁴⁷ што ги подјаднуваат домовите на вдовиците и лицемерно долго се молат. Тие ќе добијат потешка пресуда.“

7 *За дарови од една вдовица*
(*Мр 12,41-44*)

17,20
Дела 1,6

8 **21** Кога ги подигна очите, виде како богатите ги пуштаат своите прилози во касата на храмот.

² Виде исто така и една бедна вдовица, која пушти таму две лепти,

³ па рече: „Вистина ви велам, оваа бедна вдовица од сите повеќе приложи;

⁴ сите овие дадоа прилози на Бога од својот вишок; таа, пак, пушти од својата немаштија - сиот имот што го имаше.“

Исус го најавува разурнувањето на храмот

(*Мтв 24,1-2; Мр 13,1-2*)

⁵ И додека некои зборуваа за храмот, дека е украсен со убави камења и заветни дарови, Тој им рече:

⁶ „Ќе дојде време и од сето ова што го гледате нема да остане ни камен, што не ќе биде урнат.“

Блиски и далечни знаци на Судот

(*Мтв 24,3-8; Мр 13,3-8*)

⁷ И Го прашаа, говорејќи: „Учителе, а кога ќе биде тоа и каков е знакот дека тоа почнува да се случува?“

⁸ Тој рече: „Внимавајте да не ве прелажат! Зашто мнозина ќе дојдат под Мое име и ќе зборуваат дека сум Јас, и дека времето се приближи. Но, не одете по нив!

⁹ А кога ќе чуете за војни и бунтови, не плашете се; сето тоа треба најнапред да се случи, но крајот нема да дојде веднаш.“

¹⁰ Тогаш им рече: „Ќе се крене народ против народ и царство против царство; ¹¹ а на некои места ќе има и големи потреси, и глад и помор; ќе има страотни појави и големи знаци на небото.

Претходниот прогонство и сведоштво

(*Мтв 10,17-22 Мр 13,9-13*)

¹² А пред сето тоа ќе стават раце на вас и ќе ве изгонат, предавајќи ве во синагогите и затворите, и ќе ве водат пред цареви и управници, заради Моето име.

¹³ И тоа ќе ви биде вам прилика за сведоштво.

¹⁴ И затоа врежете во вашите срца, да не размислувате однапред што ќе одговорите,

¹⁵ зашто Јас ќе ви дадам уста и мудрост, на која не ќе можат да ѝ противречат ниту да ѝ се противстават сите ваши противници.

¹⁶ Ќе бидете предадени исто така и од родители, и од браќа, и од роднини и од пријатели, а некои од вас ќе бидат и убиени;

¹⁷ и ќе бидете намразени од сите, заради Моето име.

¹⁸ Но, ни влакно од главата ваша нема да загина;

¹⁹ со трпение ќе си ги придобиете душите.“

Исус го најавува разурнувањето на Ерусалим

(*Мтв 24,15-21, Мр 13,14-19*)

²⁰ „А кога ќе го видите Ерусалим опколен од војски, знајте дека е блиску неговото запусување.

²¹ Тогаш, оние што се наоѓаат во Јудеја, нека бегаат во планините; и кои се во градот, да излезат од него; а кои се по околните места, нека не влегуваат во него,

²² зашто тоа е времето на одмазда, во кое ќе се исполни сè што е напишано.

²³ Но тешко на бремените и доилките во тие дни, зашто голема маќа ќе има по земјата, и гнев врз овој народ;

9
Дан 2,28

10
Ис 19,2
2 Пет 15,6

12
12,11
Јн 16,2

13
24,48
Дела 1,8
Фил 1,
12-13

14-15
12,11-12

15
Јн 14,18
Дела 6,10

16
11,49

17
Јн 15,18-21

18
12,7
1 Сам
14,45
Мт 10,30
Дела 27,34

19
8,15
Мт 10,22
Евр 10,36
Откр 2,7

20
19,43
23,28-31

21
17,31

22
5 Мојс
32,35
Ис 34,8
Ер 46,10
Ос 9,7

23
1 Кор 7,26

24 ²⁴ и ќе паднат од сечилото на мечот, и ќе бидат одведени во плен меѓу сите народи; а Ерусалим ќе го газат незнабошци, сè додека не се исполнат времињата на незнабошците.“

Доаѓањето на Синој Човечки
(*Мт 24,29-31; Мр 13,24-27*)

25 ²⁵ „И ќе има знаци на сонцето, и на месечината и на ѕвездите, а на земјата - тага кај народите од неизвесноста и од бучењето на морето, и од брановите;

²⁶ луѓето, пак, ќе умираат од страв и од исчекување на она што ќе го снајде светот, зашто и силите небесни ќе бидат разнишани.

²⁷ И тогаш ќе Го видат Синој Човечки како доаѓа на облаци, со голема сила и слава.

Наближувањето на Царството Божјо
(*Мт 24,32-35; Мр 13,28-31*)

28 ²⁸ А кога ќе почне тоа да станува, исправете се и подигнете ги главите свои, зашто се приближува вашето избавување.“

²⁹ И им ја кажа оваа парабола: „Погледнете ја смоквата и сите дрвја;

³⁰ кога ќе видите дека потеруваат, сами знаете дека летото е всè близу.

³¹ Па така, кога ќе видите дека станува ова, знајте дека се приближи царството Божјо.

³² Вистина ви велеам, нема да помине овој род, додека не се исполни сето тоа.

³³ Небото и земјата ќе поминат, но зборовите Мои нема да поминат.“

Неопходно е да се биде буден
(*Мт 24,32-35; Мр 13,28-31*)

34 „Само пазете се: вашите срца да не бидат натежнати од прејудување и пијанство, и теѓобни грижи за овој живот, за да не ве затекне оној ден ненадејно;

³⁵ зашто тој ќе дојде како стапица за сите што живеат по целата земја;

³⁶ бидете будни во секое време и молете се, за да го избегнете сето она што треба да се случи и да застанете пред Синој Човечки!“

Последните денови на Исус во храмот

³⁷ Дене проповедаше Тој во храмот, а ноќе излегуваше и ноќеваше во гората наречена Маслинова.

³⁸ И сиот народ доаѓаше наутро кај Него во храмот, за да Го слуша.

Заговорот против Исус

(*Мт 26,1-5; Мк 14,16; Мк 14,1-2,10-11*)

22 Се приближуваше празникот Бесквасници, наречен Пасха;

² а првосвештениците и книжниците бараа начин како да Го погубат, зашто се плашеа од народот.

³ И влезе сатаната во Јуда, наречен Искарот, кој беше вброен меѓу Дванаесетте.

⁴ И кога отиде, се договори со првосвештениците и началниците, како да им Го предаде.

⁵ Тие се зарадуваа и се спогодија со него да му дадат сребреници.

⁶ Тој вету и бараше згоден час, да им Го предаде без знаење на народот.

Приготвување на Пасхалната Вечера

(*Мт 26,17-20; Мр 14,12-21; Јн 13,21-30*)

⁷ Дојде денот Бесквасници, кога требаше да се заколе пасхалното јагне;

⁸ па ги испрати Исус Петар и Јован и им рече: „Одете и пригответе ни пасха, за да јадеме!“

⁹ А тие Му рекоа: „Каде сакаш да приготвиме?“

¹⁰ Тој им рече: „Ете, кога ќе влезете во град, ќе ве сретне човек со стомна вода; одете по него во куќата, каде што ќе влезе,

¹¹ и кажете му на домаќинот од куќата: „Учителот ти вели: каде е собата, во која треба да јадам пасха со учениците Свои?“

¹² И тој ќе ви покаже голема одаја, послана; таму пригответе.“

¹³ Кога отидоа, најдоа како што им беше рекол и ја приготвија пасхата.

Последната вечера

(*Мт 26,26-30; Мр 14,22-26; 1 Кор 11,23-25*)

¹⁴ А кога дојде времето, Тој седна на трpezата заедно со апостолите.

37

19,47
22,53
Мк
11,1.11.19
Јн 18,20

22,1

2 Мојс
12,1-27
Јн 11,57

2

Ер 26,21
Мт 12,14
14,5

3

4,13
Мт 10,2-4
Јн 13,2.27
Дела 1,17

4

22,52
Дела 4,1

7

22,1
2 Мојс
12,14-21
5 Мојс
16,6-8

8

19,29
2 Мојс
12,8-11
Дела 3,1

13

19,32

14

Мт 26,20

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

15 ^{12,49-50} И им рече: „Од сè срце сакав да ја јадам оваа пасхална вечера со вас, пред да пострадам;
^{Дела 3,18}
^{Евр 2,18}

16 ^{13,29} зашто, ви вела: нема веќе да јадам од неа, додека не се исполни во царството Божјо.“
^{14,15}

17 ¹⁷ Тогаш ја зеде чашата, заблагодари и рече: „Земете и разделете ја меѓу себе,
^{1 Кор 10,16}

18 ¹⁸ зашто отсега нема повеќе да пијам од лозовиот плод, додека не дојде царството Божјо.“
^{Мт 3,2}
^{6,10}

19 ¹⁹ Потоа зеде леб и заблагодари, го прекрши и им даде, велејќи: „Ова е Моето тело, што се дава за вас; правете го ова за Мој спомен!“
^{9,16}
^{24,30}
^{2 Мојс 12,14}
^{13,9}

20 ²⁰ Исто така и со чашата, по вечерата, велејќи: „Оваа чаша е Новиот завет со Мојата крв, која се пролева за вас.“
^{Дела 27,35}
^{1 Кор 10,16}

Најавување на предавството

(*Мт 26,20-25; Мр 14,17-21*)

21 ²¹ Но, ете, раката на оној што Ме предава е со Мене на трпезава.
^{2 Мојс 24,8}
^{Ер 31,31}
^{32,40}
^{Зах 9,11}
^{Евр 9,20}

22 ²² Синот Човечки, пак, заминува, според она што е определено, но тешко му на оној човек, што ќе Го предаде.“
^{Пс 41,9}
^{Јн 13,21}

23 ²³ И почнаа да се прашуваат меѓу себе, кој ли ќе е од нив што ќе го направи тоа?
^{Мт 8,20}
^{Дела 2,23}

Кој е поголем?

24 ²⁴ А се појави меѓу нив и расправија, кој од нив да се смета за поголем.
^{Јн 13,22}

26 ²⁵ Но Тој им рече: „Царевите владеат над народите, а оние што управуваат над нив се викаат добротвори.“
^{9,46}
^{9,48}
^{Мт 20,26}

27 ²⁶ Вие, пак, немојте така; но поголемиот меѓу вас да биде како најмалиот и тој, што е старешина, да биде како слуга.
^{Јн 13,4-16}

28 ²⁷ Зашто кој е поголем, тој што седи на трпеза, или оној што послужува? Зар не е оној што седи? А Јас сум меѓу вас како слуга.
^{Дела 1,21}

29 ²⁸ Но вие сте оние што издржавте со Мене во Моите напасти,
^{12,32}
^{2 Мојс 19,6}
^{Евр 9,20}
^{1 Птр 2,9}
^{Откр 5,10}

30 ²⁹ и Јас ви ветувам, како што Ми вети Мојот Отец, царство,
^{13,28}
^{Мт 19,28}
^{Откр 3,20-21}

30 ³⁰ за да јадете и да пиете на трпезата Моја во царството Мое, и да седнете на престоли и да им судите на дванаесетте Израелови колена.“

Прејскажување на Пејировото ојкажување

(*Мт 26,31-35; Мр 14,27-31; Јн 13,36-38*)

31 И рече Господ: „Симоне, Симоне, ете, сатаната посака да ве сее како пченица;
³¹

32 но Јас се молев за тебе за да не се изгуби твојата вера; а ти кога еднаш ќе се обратиш, укрепи ги браќата свои!“
^{2 Сам 15,20-21}
^{Мт 16,18}
^{Јн 17,15}
^{21,15-17}

33 ³² А тој Му одговори: „Господи, готов сум да одам со Тебе и в затвор, и во смрт.“
^{22,54}

34 ³³ Но Тој му рече: „Ти вела, Петре, уште пред да запее денес петелот, ти трипати ќе потврдиш дека не Ме познаваш.“
^{22,61}

Кесе, торба и меч

35 ³⁴ Па им рече: „Кога ве праќав без кесе, и без торба, и без обувки, дали ви недостасуваше нешто?“ Тие одговорија: „Ништо.“
³⁵
^{9,3}
^{10,4}

36 ³⁵ И им рече: „Но сега, кој има кесе, нека си го земе, исто така и торба; а кој нема, нека си ја продаде облеката и нека си купи нож;
³⁶
^{22,49}
^{Мт 10,34}

37 ³⁶ зашто, ви вела, на Мене треба да се исполни и ова од Писмото: ‚И меѓу злосторници Го вброија.‘ Зашто она што се однесува за Мене, се исполнува.“
³⁷
^{23,32}
^{Ис 53,12}
^{Јн 19,28}
^{Дела 8,32-33}

38 ³⁷ А тие рекоа: „Господи, еве овде има два ножа.“ Тој им одговори: „Доволни се.“
³⁸
^{21,37}
^{Мт 26,30}
^{Мк 11,1}
^{Јн 18,1}

Молишва на Маслиновата Гора

(*Мт 26,36-46; Мр 14,32-42*)

39 ³⁸ И кога излезе, тргна, како обично, кон Маслиновата Гора; по Него одеа и учениците Негови.
⁴⁰

40 ³⁹ А штом дојде на тоа место, им рече: „Молете се за да не паднете во искушение!“
⁴⁰
^{11,4}
^{Мт 6,13}

41 ⁴⁰ И Тој се одвои од нив, колку камен што може да се фрли, па ги преклони колената и се молеше,
⁴¹
^{3,21}

42 ⁴¹ велејќи: „Оче, кога би сакал да ја тргнеш оваа чаша од Мене! Но нека не биде мојата волја, туку Твојата!“
⁴²
^{Мт 6,10}
^{Мк 10,38}
^{Јн 5,30}

43 ⁴² И му се јави ангел од небото и Го поткрепуваше.
⁴³
^{Дан 10,18}

44 ⁴³ Па, бидејќи се наоѓаше во внатрешна борба, поусрдно се молеше, а потта

46 Му беше како кашки крв, што паѓаа на земјата.

47 ⁴⁵ Штом стана од молитвата, дојде кај учениците Свои и ги најде заспани од тага.

49 ⁴⁶ И им рече: „Зошто спиеете? Станете и молете Му се на Бога за да не паднете во искушение!“

50
Јн 18,10,26

52 *Јудиноџо предавџиво*

(Мџ 26,47-56; Мр 14,43-50; Јн 18,3-11)

53 ⁴⁷ И уште додека Тој зборуваше, ете, се појави мноштво луѓе заедно со еден од Дванаесетте, наречен Јуда, кој се приближи до Исус да Го целива. (Зашто таков знак им беше дал: „Кого ќе Го целивам, Тој е.“)

54
19,47
21,37
Јн 7,30
Кол 1,13

54 ⁴⁸ А Исус му рече: „Јудо, со целив ли Го предаваш Синот Човечки?“

⁴⁹ Онисе, пак, што беа со Него, кога видоа што ќе стане, Му рекоа: „Господи, да удриме ли со нож?“

⁵⁰ И еден од нив го удри слугата на првосвештеникот и му го отсече десното уво.

⁵¹ А Исус одговори и рече: „Оставете го тоа, запрете!“ Па го допре увото негово и го исцели.

⁵² А на првосвештениците и храмовните управници и на старешините, што беа дошле против Него, Исус им рече: „Како на разбојник ли сте излегле со ножеви и колови за да Ме фатите?“

⁵³ Секој ден бев со вас во храмот и не кренавте рака на Мене, но сега е вашето време и власта на мракот.“

54 *Пеџровџо оџкажување*

(Мџ 26,57-58, 69-75; Мр 14,53-54, 66-72; Јн 18,12-18, 25-27)

⁵⁴ И кога Го фатија, Го поведоа и одведоа во домот на првосвештеникот. А Петар оддалеку одеше по Него.

⁵⁵ Кога запалија оган во дворот и седнаа наоколу, седна и Петар меѓу нив.

⁵⁶ А една слугинка, штом го виде како седи покрај огнот, погледна на него и рече: „И овој беше со Него!“

⁵⁷ Но тој се одрече од Него, велејќи: „Жено, не Го познавам!“

⁵⁸ Малку потоа, кога го виде еден друг, рече: „И ти си од нив!“ Но Петар му рече: „Човеку, не сум!“

⁵⁹ А кога мина време околу еден час, еден друг човек почна да тврди, зборувајќи: „Навистина, и овој беше со Него, зашто е Галилеец!“

⁶⁰ Но Петар рече: „Човеку, не знам што зборуваш!“ И одеднаш, уште додека говореше, запеа петел.

⁶¹ Тогаш Господ се заврти и го погледна Петар, а Петар се сети на Господовите зборови што Му ги беше рекол: „Уште додека петел не пропее, трипати ќе се одречеш од Мене.“

⁶² И штом излезе надвор, заплака горко.

Првиџе измачувања

(Мџ 26,67-68; Мр 14,65)

⁶³ А луѓето, што го држеа Исус, Му се потсмеваа и Го тепаа.

⁶⁴ Па, откако Го покрија, Го удираа по образите, и го прашуваа, велејќи: „Проречи кој Те удри?“

⁶⁵ И многу други хули рекоа против Него.

Исус џред Синедриноџо

(Мџ 26,59-66; Мр 14,55-64; Јн 18,19-24)

⁶⁶ А кога се раздени, се собраа старешините народни, првосвештениците и книжниците и Го воведоа во Синедрилот,

⁶⁷ и рекоа: „Ако си Ти Христос, кажи ни!“ Но Тој им одговори: „И ако ви кажам, навистина нема да поверувате.“

⁶⁸ А ако ве запрашам, нема да Ми одговорите.

⁶⁹ Отсега Синот Човечки ќе седи оддесно на силата Божја.“

⁷⁰ И сите рекоа: „Ти ли си, значи, Синот Божји?“ А Тој им рече: „Ви е велите дека сум Јас.“

⁷¹ А тие рекоа: „Какво сведоштво ни треба уште? Ние сами чувме од Неговата уста.“

Исус џред Пилаџ

(Мџ 27,1-2; 11-14; Мр 15,1-5; Јн 18,28-38)

23 И сето мноштво се крена, па Го поведоа кај Пилат,

² и почнаа да Го обвинуваат, говорејќи: „Го најдовме Овој како го одвраќа народот наш и забранува да се дава да-

59
Дела 4,13

61
22,34

64
Јов 16,11

66
Мт 26,57
Мк 11,27

67
Јн 3,12
8,45
10,24-25

69
Пс 110,1
Мт 8,20
Мт 22,44

70
1,35
4,3,9
Мт 14,33
Мк 1,1
Јн 10,24,36

71
Јн 10,30-33

23,2
20,20-26
1 Цар
18,17
Дела 17,7
24,5

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

3 нок на царот, и вели за Себе дека е Тој Христос и Цар.“
22,70
Мг 2,2

4 ³Пилат Го запраша, велејќи: „Ти ли си Царот Јудејски?“ Тој одговори и му рече: „Ти велиш.“
23,14,22,41
Дела 3,13
13,28
Јн 18,38
19,4,6

⁴Пилат им рече на првосвештениците и на народот: „Јас не наоѓам никава вина кај Овој Човек.“

5 Но тие и понатаму велее дека Тој го побунува народот и поучува по цела Јудеја, почнувајќи од Галилеја па до овде.
4,44
Мг 14,1

Исус ѓред Ирод

8
9,9
Дела 4,27

⁶А Пилат, штом чу за Галилеја, запраша: „Зар е Овој Човек Галилеец?“

9
Јн 19,9

⁷И кога разбра дека е Тој од областа Иродова, Го испрати кај Ирод, кој во тоа време, исто така, беше во Ерусалим.

11
Мк 15,
17-20
Јн 19,2-3

⁸Ирод, кога Го виде Исус, се зарадува многу, бидејќи одамна имаше желба да го види, зашто беше слушал многу за Него, па се надеваше дека ќе види некое чудо направено од Него,

12
Дела 4,27

14
23,4
Дела 28,18

⁹и Му поставуваше многу прашања, но Тој ништо не одговори.

¹⁰А првосвештениците и книжниците стоеја и непрекинато Го обвинуваа.

¹¹Ирод, пак, со војниците свои, откако Го понизи и Му облече светла облека, Го прати пак кај Пилат.

¹²Во тој ден Пилат и Ирод станаа пријатели, зашто порано беа скарани меѓу себе.

Исус осуден на смрт

(Мт 27,15-26; Мр 15,6-15; Јн 18,39-19,16)

¹³Пилат ги повика првосвештениците, управниците и народот,

¹⁴па им рече: „Ми го доведовте Овој Човек како бунтовник на народот; а еве, јас пред вас Го испитав и не најдов кај Него никаква вина во она, за што Го обвинувате;

¹⁵и Ирод исто така, зашто Го пратив и кај него; и ете, Тој не направил ништо што би заслужувало смрт;

¹⁶па затоа ќе го камшикувам и ќе Го пуштам.“

¹⁷А тој требаше за празникот да им ослободи еден затвореник.

¹⁸Но сиот народ повика, говорејќи: „Земи Го Овој, а пушти ни го Варава!“

¹⁹Варава беше фрлен в затвор заради некаква буна во градот и убиство.

²⁰Пилат одново извика гласно дека сака да Го пушти Исус.

²¹Но тие викаа, велејќи: „Расни Го, расни!“

²²Тој и по третпат им рече: „Та какво зло направил Овој? Јас не најдов во Него ништо што заслужува смрт; па затоа ќе Го камшикувам и ќе Го пуштам.“

²³Но сите постојано настојуваа со голем вик и бараа да биде раснат; и надвлада нивниот вик и оној на првосвештениците.

²⁴И Пилат одлучи да го исполни нивното барање,

²⁵па им го пушти затвореникот кој беше во темница заради бунт и убиство, оној за кого молеа; и Исус им го предаде на нивната волја.

Исусовото расинување

(Мт 27,32-44; Мр 15,21-32; Јн 19,17-27)

²⁶И кога Го поведоа, Го фатија некој си Симон Киринеец, кој се враќаше од нива, и му го ставија крстот, за да го носе по Исус.

²⁷А по Него одеа многу луѓе и жени, кои плачаа и ридаа за Него.

²⁸Но Исус, кога се заврте кон нив, им рече: „Керки ерусалимски, не плачете за Мене, туку плачете за себе и за своите деца;

²⁹зашто, ете, се приближуваат деновите кога ќе се рече: „Блазе на неплодните и на утробите што не родиле и на градите што не доеле!“

³⁰Тогаш ќе почнат да им велат на планините: „Паднете врз нас“, и на ридиштата, „покријте нè!“

³¹Зашто, кога ова го прават со зеленото дрво, што ќе биде тогаш со суво-то?“

³²Водеа и двајца злосторници, за да ги погубат со Него.

³³И кога дојдоа на местото, наречено Черепница, Го распаа таму Него и злосторниците, едниот оддесно, а другиот одлево.

18

Дела 21,36

20

Дела 3,13

22

Јн 21,17

26

9,23
14,27
Дела 2,10
11,20

27

18,13
23,48
Зах 12,
10-14

29

11,27
21,23
Ос 9,14
Мг 5,3

30

Ос 10,8
Откр 6,16

31

3,9
21,20-23
1 Птр 4,17

32

22,37
Ис 53,12

33

Мк 10,37

34 ^{12,10} А Исус рече: „Оче, прости им, ^{Ис 53,12} зашто не знаат што прават!“ И кога го ^{Пс 22,19} дела облеклото Негово, фрлија ждрепка.
^{Мт 5,44}
^{Јн 19,24}

^{Дела 3,17} **35** А народот стоеше и гледаше; се ^{7,60} потсмеваа заедно со народот и прво-
^{1 Кор 2,8} свештениците, велејќи: „Други спаси, нека Се спаси и Сам, ако е Тој Христос, избраникот Божји!“

36 Исто така и војниците се подигруваа со Него; приближувајќи се, тие Му ^{Ис 49,7} принесуваа оцет,
^{Пс 22,7-8}

37 и велеа: „Ако си Ти Царот Јудејски, ^{Пс 21,7} спаси се Сам!“
^{Мт 2,2}

38 А над Него имаше натпис, напишан ^{Мк 15,14} на грчки, латински и еврејски: „Овој е Царот Јудејски.“

39 Еден од распнатите злосторници ^{19,12} хулеше на Него, велејќи: „Ако си Ти ^{1 Мојс 40,14} Христос, спаси се Себе Самиот и нас!“
^{Мт 16,28}

40 А другиот, кога одговори, го искара ^{1 Мојс 2,8} и рече: „Зар и од Бога не се плашиш,
^{1 Сол 4,17} кога си веќе и сам осуден?“
^{Откр 2,7}

41 Ние сме праведно осудени, зашто ^{2 Мојс 10,22} примивме заслужена казна според ^{Амос 8, 9-10} нашите дела; но Тој ништо лошо не ⁴⁵ направил.“

42 И Му рече на Исус: „Сети се на мене, ^{2 Мојс 26,31-33} Господи, кога ќе дојдеш во царството ^{36,35} Свое!“
^{Евр 9,8}
^{10,19-20}

43 А Исус му рече: „Вистина ти велама: ⁴⁶ денес ќе бидеш со Мене во рајот!“

Исусовата смрт

(Мт 27,45-56; Мр 15,33-41; Јн 19,28-30)

44 А беше веќе околу шестиот час и ⁴⁷ настана мрак по целата земја, до деветтиот час;

45 и сонцето потемне, и завесата на ⁴⁸ храмот се расцепи преку средината.

46 А Исус извика гласно и рече: „Оче, ⁴⁹ во Твои раце Го предавам Својот дух!“
^{18,13} И штом го рече тоа, издивна.
^{23,27}

47 Стотникот, пак, кога виде што стана, ^{8,2} Го прослави Бога и рече: „Навистина ^{23,55} Овој Човек бил праведник!“
^{24,10}

48 И сиот народ што беше се собрал да ^{Пс 38,11} гледа, кога виде што стана, се враќаше ^{88,9} удирајќи се в гради.

49 А сите Негови познати, и жените, ⁵⁰ што Го следеа од Галилеја, стоеја подалеку и го гледаа тоа.

Исусовиот њоѓреб

(Мт 27,57-61; Мр 25,42-47; Јн 19,38-42)

50 А ете, се најде и човек по име ⁵¹ Јосиф, член на советот, добар и праведен човек.

51 Тој не ја одобри одлуката на советот и делата нивни. Беше од јудејскиот град Ариматеја. А и самиот го очекуваше царството Божјо.

52 Па така тој отиде кај Пилат и го ⁵³ замоли телото Исусово;

53 па Го симна и обви во платно, Го ⁵⁴ положи во гроб издлабен во камен, во кој уште никој не беше положен.

54 Тој ден беше петок, и саботата веќе ⁵⁵ настапуваше.

55 По него одеа и жените, што беа ⁵⁶ дошле со Исус од Галилеја, и го видоа гробот и полагањето на телото Негово.

56 А потоа се вратија, приготвија ⁵⁷ мириси и миро, а во саботата одмараа според заповедта.

Исусовиот воскресение

(Мт 28,1-10; Мр 16,1-8; Јн 20,1-10)

24 Во првиот ден на седмицата, ² многу рано, тие дојдоа на гробот, носејќи ги приготвените мириси.

2 Но ја најдоа плочата иставена на ³ гробот.

3 И кога влегоа, не го најдоа телото на ⁴ Господ Исус.

4 И додека се чудеа на тоа, одеднаш ⁵ пред нив застанаа двајца мажи во светли облеку;

5 тие се уплашија од страв и ги ⁶ наведнаа лицата кон земјата, а овие им рекоа: „Зошто Го барате Живиот меѓу мртвите?“

6 Тој не е овде, а воскресна; сетете се ⁷ како ви рече, додека беше уште во Галилеја,

7 говорејќи дека Синот Човечки треба ⁸ да биде предаден на луѓе грешници и да биде распнат, и на третиот ден да воскресне.“

8 И се сетија на Неговите зборови.

9 Па штом се вратија од гробот, им го ¹⁰ соопштија сето тоа на единаесетте и на сите други.

10 А тие беа Марија Магдалена, и ¹¹ Јоана, и Марија Јаковова заедно со другите. Тие им го кажаа тоа на апостолите.

51
2,25,38

53
19,30

54
5 Мојс
21,23

56
2 Мојс
12,16
20,10
5 Мојс 5,14
Мк 16,1

24,1
Јн 20,1,19
Дела 20,7
1 Кор 16,2

3
Дела 1,21

4
Мк 9,3
Дела 1,10

5
1,12
Ис.Н. 3,10
Суд 8,19
1 Сам
14,39

6
9,22

7
17,25
18,32-33
Мт 8,20
Дела 17,3

8
Јн 2,22

10
8,2
24,24

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЛУКА

11 И нивните зборови им изгледаа како лага, и не им поверуваа.

15 Но Петар стана и отиде бргу до гробот, па кога се наведна, го виде внатре само повојот. И се врати, чудејќи се сам во себе заради она што се случило.

16 И зборуваа меѓу себе за сите овие настани.

На патиш кон Емаус

(Мт 16,12-13)

13 Во истиот ден двајца од нив одеа во едно село, по име Емаус, кое беше оддалечено од Ерусалим шеесет стадии.¹³

21 И зборуваа меѓу себе за сите овие настани.

22 И додека расправаа и разговараа еден со друг, Самиот Исус се приближи и одеше со нив;

23 но очите им се замрежија за да не Го познаат.

24 А Тој им рече: „Какви се тие зборови што ги разменуваат меѓу себе одејќи и зошто сте нажалени?“

26 Едниот од нив, по име Клеопа, Му одговори и рече: „Единствен туѓинец ли си ти во Ерусалим, та не си разбрал што се случи во него овие дни?“

19 И го праша: „Што?“ Тие Му одговорија: „Она што се случи со Исус од Назарет, Кој беше пророк, силен на дело и на слово, пред Бога и пред ситот народ;“

20 дека нашите првосвештеници и управници Го предадоа да биде осуден на смрт и Го расгнаа;

21 а ние се надевавме дека е Тој Оној што треба да го избави Израел; но и покрај сето тоа, денес е веќе трет ден, откако се случи ова.

22 А и некој жени од нашите нè запрепастија; тие биле рано на гробот,

23 и не го нашле телото Негово; и кога се вратија, рекоа дека им се јавиле ангели и дека им кажале дека е Тој жив.

24 Отидоа на гробот и некој од нашите и го најдоа истото она, како што рекоа жените; но Него не Го виделе.“

25 Тогаш им рече: „О, безумни! Срцето ви е споро за да поверувате во сè што рекле пророците!“

26 Не требаше ли така да пострада Христос и да влезе во Својата слава?“

27 Па, како почна од Мојсеј и од сите пророци, им зборуваше што е кажано за Него во целото Писмо.

28 И тие се приближија до селото во кое одеа; а Тој се направи како да сака да продолжи.

29 Но тие Го задржаа, велејќи: „Останите со нас, зашто денот одмина и наскоро ќе се стемни!“ Тој влезе и остана со нив.

30 А кога седеше со нив на трпеза, зеде леб, го благослови, го прекрши и им подаде.

31 Тогаш им се отворија очите и тие Го познаа; но Тој стана невидлив за нив.

32 И си рекоа еден на друг: „Зар не гореа срцата наши, кога ни зборуваше по патот и кога ни го објаснуваше Писмото?“

33 Па во истиот час станаа, се вратија во Ерусалим и ги најдоа собрани Единачестите и оние кои беа со нив,

34 каде што говорееа дека Господ навистина воскреснал и му се јавил на Симаон.

35 И тие кажаа за она што им се случи по патот и како Го познаа, кога го прекршувал лебот.

Појавување пред ученициите

36 Додека тие уште зборуваа за тоа, Самиот Исус застана сред нив и им рече: „Мир вам!“

37 А тие, така збунети и уплашени, помислија дека гледаат дух.

38 Но Тој им рече: „Што се плашите и зошто такви мисли влегуваат во срцата ваши?“

39 Видете ги рацете Мои и нозете Мои: Јас сум Истиот; допрете се до Мене и гледајте; зашто духот нема тело и коски, а, како што гледате, Јас имам.“

40 А кога го рече тоа, им ги покажа рацете и нозете.

41 Но, додека тие од радост уште не веруваа и се чудеа, Тој им рече: „Имате ли овде нешто за јадење?“

42 Тие Му дадоа парче печена риба и мед со саќе.

43 И кога зеде, јадеше пред нив.

27

16,16,29-31
24,44
1 Петр 1,11

28

Мк 6,48

29

Сул 19,9
Дела 16,15

30

22,19
1 Кор 11,24

32

Пс 39,3

34

1 Кор 15,4-5

35

1 Мојс 42,29
Дела 20,7

36

1 Кор 15,5

37

Мт 14,26

¹³ 24,13. Околу 11 км.

⁴⁴ Па им рече: „Ете, тоа е она за што ви зборував уште додека бев со вас, зашто треба да се исполни сè што е напишано за Мене во Законот Мојсеев и кај Пророците, и во Псалмите.“

⁴⁵ Тогаш им го отвори умот за да ги разбираат Писмата,

⁴⁶ и им рече: „Така е напишано и така требаше да пострада Христос и да воскресне од мртвите на третиот ден,

⁴⁷ и да биде проповедано во Негово име покајание и проштавање на гревовите кај сите народи, почнувајќи од Ерусалим;

⁴⁸ а вис сте сведоци за ова.

⁴⁹ И ете, Јас ќе го испратам врз вас ветувањето од Мојот Отец; а вис останете во градот Ерусалим, додека не се облечете во сила одозгора.“

Христџовојџо вознесение

⁵⁰ И ги изведе надвор до Витанија, па кога ги подигна рацете, ги благослови.

⁵¹ И додека ги благословуваше, се оддели од нив и се вознесе на небото;

⁵² тие Му се поклонија и се вратија во Ерусалим со голема радост.

⁵³ И беа постојано во храмот, каде што Го прославуваа и благословуваа Бога.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

Вовед

Евангелието според Јован Го прикажува Господ Исус како Божјо Слово (Реч, Збор), Кое стана тело и живееше меѓу луѓето. Во самото Евангелие е јасно кажана и целта поради која е напишано: за чистите да поверуваат дека Исус е вистинскиот Спасител, Божјиот Син, и преку вера во Него да се здобијат со вечен живот (20,23).

Евангелието започнува со претставување на Исус како Божјо Слово. Следуваат низа извештаи за чудата што Исус ги правел, со кои Тој се потврдува како Божји Спасител за луѓето. Потоа се опишани Исусовите објаснувања за значењата на извршените чуда. Во продолжение Јован ја опишува присутноста меѓу Исус и Неговите ученици, преку повеќе случки и совети дадени во последната ноќ пред Исус да биде уапсен. Следуваат записите за Исусовото приведување, судење, распушање, воскресение и јавувањата на воскресниот Господ Исус.

Ова Евангелие го нагласува вечниот живот што се добива преку вера во Исус Христос. Јован ги запишал бројните поуки на Исус во кои за духовните работи се зборува преку споредби, односно параболи со секојдневни нешта, како што се вода, леб, светлина, висина, лоза и прачки, итн.

1,1

Словото на живото

5,17-30
17,5
1 Моје 1,
1-5
Пс 107,20
Изреки
8,22
Фил 2,6
Кол 1,15
1 Јн 1,1-2
Откр 19,13

1 Во почетокот беше Словото, и Словото беше во Бога и Словото беше Бог.

² Тоа во почетокот беше во Бога.

³ Сè стана преку Него и без Него ништо не стана, од она што постана.

⁴ Во Него беше Животот и Животот им беше светлина на луѓето.

⁵ Светлината свети во темнината и темнината не ја опфати.

⁶ Имаше еден човек по име Јован, испратен од Бога;

⁷ тој дојде за сведоштво, да сведочи за Светлината, та сите да поверуваат преку него.

⁸ Тој не беше Светлината, туку дојде да сведочи за Светлината.

⁹ Беше Вистинска Светлина, Која го осветлува секој човек, што доаѓаше во светов.

¹⁰ Во светот беше и светот преку Него постана, но светот не Го позна.

¹¹ Дојде кај Своите, но Своите не Го примија.

¹² А на сите што Го примија - на сите што веруваа во Неговото име - им даде моќ да станат деца Божји;

¹³ кои не по крв, ни по желба на телото, ни од похот машка, туку од Бога се родија.

¹⁴ И Словото стана тело и се всели меѓу нас, полно со благодат и вистина; и ние ја видовме Неговата слава, слава како на Единороден од Отецот.

¹⁵ Јован сведочеше за Него и велеше зборувајќи: „Ова е Тој за Кого реков: Оној, Кој иде по мене, Тој е пред мене, бидејќи постоеше порано од мене!“

¹⁶ И од Неговата полнога ние сите примивме благодат врз благодат;

¹⁷ зашто Законот беше даден преку Мојсеј, а благодатта и вистината произлегоа од Исус Христос.

¹⁸ Бога никој никогаш не Го видел; Единородниот Син, Кој е во крилото на Отецот - Тој Го објави.

5

3,19
12,46
Рим 1,
19-23
1 Кор 1,21
1 Јн 1,5-7
2,8-11

6

Мт 3,1
Лк
1,13.17.76

7

1,15.19-35
3,27-30
5,33
10,41

9

6,14
8,12
9,5
1 Јн 2,8
Откр 21,23
22,5

10

3,16
14,17
1 Јн 2,16

12 *Сведошћивојо на Јован Крстїишел* (Мїѣ 3,1-12; Мр 1,1-8; Лк 3,1-18)

19 И тоа е сведоштвото на Јован, кога Јудејците испратија од Ерусалим свештеници и левити за да го прашаат: „Кој си ти?“

20 Тој призна и не одрече, туку објави: „Не сум јас Христос.“

21 И го прашаа: „Кој си, тогаш? Илија ли си ти?“ Одговори: „Не сум.“ „Пророк ли си?“ И одговори: „Не.“

22 А тие му рекоа: „Па кој си, за да можеме да им одговориме на оние што нè испратија; Што велиш за себеси?“

23 Тој рече: „Јас сум глас на оној што вика во пустината: израмнете го Господовиот пат, како што вели пророкот Исаија.“

24 А испратените беа од фарисеите; 25 и го запрашаа велејќи: „Зошто тогаш крштаваш, кога не си Христос, ни Илија, ниту пророк?“

26 Јован им одговори и рече: „Јас крштавам со вода, но меѓу вас стои Еден, Кого вие не Го познавате.“

27 Тој е Оној што иде по мене, Кој беше пред мене, и Кому јас не сум достоин да Му ги одврзам ремената од обувките Негови.“

28 Ова се случи во Витанија, отаде Јордан, каде што крштаваше Јован.

Божјојо Јаѓне

29 На другиот ден Го виде Јован Исус како доаѓа кај него и рече: „Еве Го Јаѓнето Божјо, Кое ги зеде гревовите на светот врз Себе!“

30 Овој е, за Кого реков: по мене иде Човек, Кој пред мене беше, бидејќи постоеше пред мене.

31 Јас не Го познавав, но дојдов да крштавам со вода, за Тој да му биде објавен на Израел.“

32 И сведочеше Јован, велејќи: „Го видов Духот да слегува од небото како гулаб и остана над Него.“

33 Јас не Го познавав, но Оној, што ме прати да крштавам со вода, ми рече:

1 1,39. Околу 16 часот.

2 1,41. Месија на еврејски и Христос на грчки значат *Помазаник*, т.е. посебен Божји пратеник.

3 1,42. На еврејски *Кифа*, односно Петар, на грчки значи *камен*.

„Врз Кого ќе видиш дека слегува Духот и дека останува над Него, Тој е Оној што ќе крштава со Дух Свети.“

34 И јас видов и посведочив дека Овој е Божјиот Син.“

Првиѣ Исусови ученици

35 А на другиот ден, пак, стоеше Јован и двајца од неговите ученици.

36 И штом Го виде Исус како оди, рече: „Еве Го Јаѓнето Божјо!“

37 Кога ги чуја од него тие зборови, обата ученика отидоа по Исус.

38 А Исус, кога се сврте и виде дека одат по Него, им рече: „Што барате?“ Тие Му одговорија: „Ради (што значи - Учителе), каде живееш?“

39 Им рече: „Дојдете и видете!“ Тие отидоа и видоа каде живее и останаа тој ден кај Него. Беше околу десеттиот час¹.

40 А еден од двајцата, што беа чуле за Исус и беа тргнале по Него, беше Андреј братот на Симон Петар.

41 Тој прво го најде брата си Симона и му рече: „Го најдовме Месијата, што значи: Христос².“

42 И го одведе кај Исус. А Исус го погледна и му рече: „Ти си Симон, синот на Јован; ти ќе се наречеш Кифа, што значи: Петар³.“

Повикој на Филип и Најанаил

43 На другиот ден Исус намисли да отиде во Галилеја и го најде Филип, па му рече: „Тргни по Мене!“

44 Филип беше од Витсаида, од градот на Андреј и Петар.

45 Филип го најде Натанаил и му рече: „Го најдовме Исус, синот Јосифов од Назарет, за Кого пишуваше Мојсеев во Законот и Пророците!“

46 А Натанаил му рече: „Може ли нешто добро да излезе од Назарет?“ Филип му одговори: „Дојди и види!“

47 Исус, пак, кога го виде Натанаил како доаѓа кај Него, рече: „Еве вистински Израелец, во кого нема лукавство!“

23 Ис 40,3
Мт 3,3

25 Мт 21,25
Мк 1,4
6,25

27 1,15
Мт 3,11,13
Дела 13,25

28 3,26
10,40

29 1 Мојс 22,13
2 Мојс 12,3
3 Мојс 14,13

Ис 53,6-7
Ер 11,19
Мк 14,12
Дела 8,32
1 Кор 5,7
1 Птр 1, 18-19
1 Јн 3,5
Откр 5,6,9,12-13

30 1,15,27

31 2,11
1 Јн 1,2

32 Ис 11,2
61,1
Мк 1,10
Лк 4,1,14,18

33 3,34
14,16
19,30
20,22
1 Сам 9,17
Ез 36,27
Јоил 3,1
Мк 1,11
Дела 1,5
2,38

34 Ис 42,1
Мк 1,1

35 3,25
Лк 7,18

36 1,29,42
Мт 19,26

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

38 ⁴⁸ Натанаил Му рече: „Од каде ме познаваш?“ Исус му одговори и рече:

39 „Уште пред да те повика Филип, кога беше под смоквата, Јас те видов.“

40 ⁴⁹ Му одговори Натанаил и рече: „Ра-ви! Ти си Син Божји, Ти си Царот на Израел!“

41 ⁵⁰ А Исус, одговарајќи, му кажа: „Дали веруваш, бидејќи ти реков дека те видов под смоквата? Ќе видиш повеќе од ова.“

42 ⁵¹ И пак рече: „Вистина, вистина ви велам: отсега ќе го гледате небото отворено и ангелите Божји како се искачуваат и слегуваат над Синот Човечки.“

Свадбаџа во Кана

43 **2** На третиот ден имаше свадба во Кана Галилејска и мајката на Исус беше таму.

44 ² На свадбата беа поканети и Исус и Неговите ученици.

45 ³ А кога приврши виното, Му рече мајка Му на Исус: „Им снема вино.“

46 ⁴ Исус ѝ рече: „Што бараш од Мене, жено? Уште не дошол Мојот час.“

47 ⁵ Но мајка Му Негова им рече на слугите: „Сè што ќе ви рече, направете!“

48 ⁶ А таму имаше шест камени садови за вода, поставени за миење, според јудејскиот обичај, што собираа по две до три мери⁴.

49 ⁷ А Исус им рече: „Наполнете ги садовите со вода!“ И тие ги наполнија до горе.

50 ⁸ Па им кажа: „Нацрпете сега и однесете му на старосватот!“ И му однесоа.

51 ⁹ И кога вкуси старосватот од виното, што беше станало од вода - а тој не знаеше од каде е, но слугите, што ја беа донеле водата, знаеја - тој го повика младоженецот,

52 ¹⁰ и му рече: „Секој човек најнапред го изнесува доброто вино, а кога ќе се поднапијат гостите, тогаш полошото; но ти си го чувал доброто вино до сега.“

53 ¹¹ Така направи Исус почеток на Своите чуда во Кана Галилејска и ја

4 2,6. „Две до три мери“ т.е. 80 до 100 литри.

покажа славата Своја; и учениците Негови поверуваа во Него.

¹² Потоа слезе во Капернаум, Тој и мајка Му, браќата Негови и учениците Негови; и таму остана неколку дена.

Исус го очисти́ва храмо́т

(*Мѝ 21,12–13; Мр 11,15–17; Лк 19,45–46*)

¹³ Се приближуваше Пасха јудејска и Исус се искачи во Ерусалим;

¹⁴ и ги затече во храмот оние што продаваа волови, овци и гулаби, и менувачите на пари - како седат.

¹⁵ И направи камшик од врвци, ги избрка од храмот сите, и овците и воловите; а на менувачите им ги растури парите и ги испреврте масите,

¹⁶ па им рече на оние што продаваа гулаби: „Носете го тоа одовде, и од домот на Мојот Отец немојте да правите дом за трговија!“

¹⁷ Учениците, пак, Негови тогаш се сетија дека е напишано: „Ревноста за Твојот дом Ме изеде.“

¹⁸ А Јудејците одговорија и Му рекоа: „Со каков знак ќе ни докажеш дека го правиш тоа?“

¹⁹ И им одговори Исус и рече: „Урнете го овој храм и за три дни ќе го подигнам.“

²⁰ А Јудејците рекоа: „Овој храм е граден четириесет и шест години, а Ти за три дни ли ќе го подигнеш?“

²¹ Но Тој говореше за храмот на Своето тело.

²² А кога воскресна од мртвите, се сетија учениците Негови дека за ова беше говорел, и поверуваа на Писмото и на зборот, што го беше рекол Исус.

Исус ја знае човечкајџа ѝрприода

²³ И кога беше во Ерусалим на празникот Пасха, мнозина, гледајќи ги чудесните знаци Негови, што ги правеше, поверуваа во Неговото име.

²⁴ Но Самиот Исус не им се доверуваше, бидејќи ги познаваше сите,

2,1
4,46

3
19,26

4
5,25,28
8,20
12,23,27
13,1
17,1
1 Мојс
3,15,20
Мр 8,29
Мк 14,35
Откр 12,1

5
1 Мојс
41,55

6
Мк 7,3

10
Лк 5,39

11
1,14
2,23
12,41
Ис 66,19
Мр 12,38

12
Мр 4,13
Мк 3,31

13
6,4
11,55
2 Мојс
12,1–27
5 Мојс
16,1–6
Лк 2,41

14
Мал 3,1–4

16
Зах 14,21
Лк 2,49

17
Пс 69,10

18
4,48
6,30
20,29
Мр 12,38
Мк 8,11
1 Кор 1,22

19
Мр 26,61
27,40
Дела 6,14

21 <sup>Мт 12,6
1 Кор 6,19</sup> ²⁵ и немаше потреба никој да Му сведочи за човекот, бидејќи Самиот знаеше што има во човекот.

22 <sup>12,16
14,26
16,4
Рим 4,24</sup>

Исусовиот разговор со Никодим

3 Меѓу фарисеите имаше еден човек по име Никодим, началник јудејски.

23 <sup>7,31
11,47-48</sup> ² Тој дојде кај Исус ноќно време и Му рече: „Ради! Знаеме дека си Ти учител, дојден од Бога, зашто никој не може да ги прави овие чуда што ги правиш Ти, ако Бог не е со него.“

24 <sup>6,15
16,30</sup> ³ Исус му одговори и рече: „Вистина, вистина ти велем: ако некој не се роди одозгора, не може да го види царството Божјо.“

25 <sup>13,11
Мк 2,8</sup> ⁴ Никодим Му рече: „Како може човек да се роди кога е стар? Зар може повторно да влезе во утробата на мајка си и да се роди?“

3,1 <sup>7,50
19,39</sup> ⁵ А Исус му одговори: „Вистина, вистина ти велем: ако некој не се роди од вода и Дух, не може да влезе во царството Божјо;

2 <sup>9,16,33
Мт 22,16
Дела 10,38</sup> ⁶ зашто, роденото од тело, е тело; а роденото од Дух, е дух.

3 <sup>1,13
Мт 4,17
6,10
Тит 3,5
Јк 1,17-18
1 Птр 1,23
1 Јн 3,9</sup> ⁷ Затоа, не чуди се што ти реков: вие треба да се родите одозгора.

5 <sup>Ис 44,3
Ез 36,25-27
Мт 5,20
3 Птр 1,11</sup> ⁸ Ветрот дува каде што сака и гласот негов го слушаш, но не знаеш од каде иде и на каде оди; така е со секој човек роден од Духот.“

6 <sup>6,63
1 Мојс 6,3
1 Кор 15,50
1 Птр 1,3</sup> ⁹ Никодим Му одговори и рече: „Како може тоа да биде?“

7 ^{1 Кор 15,44-50} ¹⁰ Исус одговори и му рече: „Ти си учител во Израел, па тоа ли не го знаеш?“

8 <sup>6,63
14,17
Ис 32,15
44,3
59,21
Ез 37,9
Јоил 3,1-2
Пс 78,39
Проп 11,5</sup> ¹¹ Вистина, вистина ти велем: ние зборуваме за она што знаеме, и сведочиме за она, што сме виделе; а вие нашето сведоштво не го примате.

9 <sup>6,63
14,17
Ис 32,15
44,3
59,21
Ез 37,9
Јоил 3,1-2
Пс 78,39
Проп 11,5</sup> ¹² Кога за земни работи ви зборувам и не верувате, како ќе поверувате кога би ви говорел за небесните?

10 <sup>6,63
14,17
Ис 32,15
44,3
59,21
Ез 37,9
Јоил 3,1-2
Пс 78,39
Проп 11,5</sup> ¹³ Никој не се искачил на небото, освен Синот Човечки, Кој слезе од небото и Кој е на небото.

11 <sup>6,63
14,17
Ис 32,15
44,3
59,21
Ез 37,9
Јоил 3,1-2
Пс 78,39
Проп 11,5</sup> ¹⁴ И како што Мојсеј ја подигна змијата во пустината, така треба да се издигне и Синот Човечки,

¹⁵ та секој што верува во Него да не загина, но да има живот вечен.

¹⁶ Зашто Бог толку го возљуби светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој што верува во Него да не загина, туку да има вечен живот.

¹⁷ Зашто Бог не Го испрати Својот Син во светот за да му суди на светот, туку светот да се спаси преку Него.

¹⁸ Кој верува во Него - нема да биде суден, а кој не верува, тој е веќе осуден, зашто не поверувал во името на Единородниот Син Божји.

¹⁹ А овој суд е затоа што Светлината дојде на светот, но луѓето повеќе ја засакаа темнината отколку светлината, зашто нивните дела беа зли.

²⁰ Зашто секој, што прави зло, ја мрази светлината и не оди кон светлината, за да не бидат разоткриени неговите дела (бидејќи се лукави).

²¹ А оној што твори вистина, оди кон светлината за да се видат неговите дела, бидејќи се по Бога извршени.“

Исус и Јован

²² Потоа дојде Исус со учениците Свои во земјата Јудејска, и таму живееше со нив и крштаваше.

²³ А Јован крштаваше во Енон, близу Салим, зашто таму имаше многу вода; и доаѓаа и се крштаваа,

²⁴ зашто Јован уште не беше фрлен во затвор.

²⁵ Тогаш настана расправија меѓу учениците Јованови и Јудејците околу очистувањето.

²⁶ И дојдоа кај Јован и му рекоа: „Ради, Оној што беше со тебе отаде Јордан и за Кого ти сведочеше, ете, Тој крштава и сите одат кај Него.“

²⁷ А Јован одговори и рече: „Не може човек ништо да прими, ако не му е дадено од небото.“

²⁸ Вие самите сте мои сведоци дека реков: „Јас не сум Христос, но сум испратен пред Него.“

²⁹ Оној што ја има невестата е младоженец; а пријателот на младоженецот, кој стои и го слуша, многу се радува на гласот од младоженецот. Оваа моја радост се исполни.

³⁰ Тој треба да расте, а јас да се смалувам!“

11
3,32
5,19,31-32
18,37
1 Кор 2,14

12
Лк 22,67
Рим 1,16

13
5 Мојс
30,12
Изреки
30,4
Ефес 4,9

14
8,28
12,32-34
4 Мојс
21,4-9
Мт 8,20

15
20,31
1 Јн 5,
11-13,20

16
1 Мојс
22,16-17
Мт 21,37
Рим 8,32
1 Јн 4,9-10

17
3,36
8,15-16
Лк 19,10
2 Кор 5,19

18
5,24

19
1,5,9-11
8,12
1 Јн 1,7

20
Јов 24,
13-17
Ефес 5,
11-13

21

22
4,1-2

23
Мт 3,6

24
Мт 4,12
14,3
Лк 3,20

26
12,19
Лк 7,18

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

27

19,11
1 Кор 4,7
Евр 5,4
Јк 1,17*Тој ишо доаѓа одозгора*

³¹ „Кој доаѓа одозгора, тој е над сите; а кој е од земјата, земен е и како земен зборува. Кој доаѓа од небото, Тој е над сите.

28

1,20
Мал 3,1
Мт 11,10

³² И за она што виде и чу, за тоа сведочи; и сведоштвата Негови никој не ги прима.

29

15,11
Ис 62,4-5
Ез 16,8
Ос 1,2

³³ А тој што го примил Неговото сведоштво потврдил дека Бог е вистинит.

³⁴ Тој што е испратен од Бога, кажува Божји зборови; зашто Бог Го дава Духот неизмерно.

21

Мт 9,15

³⁵ Зашто Отецот Го љуби Својот Син и сè Му даде во раката Негова.

2

2 Кор 11,2
2 Јн 1,12

³⁶ Кој верува во Синот, има вечен живот; а кој не верува во Синот, нема да види живот, но гневот Божји ќе биде врз него.“

30

2 Сам 3,1

31

3,13

8,23

1 Јн 4,5

Иисусовиот разговор со Самарјанкаш

32

3,11
1 Јн 5,10

4 Кога разбра Исус дека фарисеите чуле дека Тој придобива повеќе ученици отколку Јован и крштаваше,

33

7,28

8,26

² макар што Самиот Исус не крштаваше, туку учениците Негови,

³ ја напушти Јудеја и отиде пак во Галилеја.

34

13,3

16,27

⁴ Требаше да мине преку Самарија.

35

5,20

10,17

Мт 11,27

28,18

⁵ Така, дојде во самарјанскиот град, наречен Сихар, близу до земјиштето, што му го даде Јаков на својот син Јосиф.

36

3,16-18

Рим 2,8

Ефес 5,6

1 Јн 5,13

⁶ Таму беше изворот на Јаков. И Исус, изморен од патот, седна покрај изворот; а беше околу шестиот⁵ час.

⁷ Дојде една жена од Самарија, за да полни вода. Исус ѝ рече: „Дај Ми да пијам!“

4,1

3,22

⁸ А учениците Негови беа отишле во градот да купат храна.

4

Мт 10,5

Лк 9,52-55

17,11

⁹ Жената Самарјанка Му рече: „Како Ти, Јудеец, бараш од мене, жена Самарјанка, да пиеш?“ Зашто Јудејците со Самарјаните не се мешаат.

5

1 Мојс 33,19

48,22

Ис.Н. 24,32

¹⁰ Исус ѝ одговори и рече: „Кога би го знаела дарот Божји и Кој е Овој што ти вели: „Дај Ми да пијам“ - ти самата би побарала од Него и Тој би ти дал жива вода.“

¹¹ Жената Му рече: „Господи, Ти нема со што да нацрпеш, а кладенецот е длабок; од каде, пак, имаш жива вода?“

¹² Зар си Ти поголем од нашиот татко Јаков, кој ни го даде овој кладенец!? И самиот тој пиеше од него, и синовите негови, и добитокот негов!“

¹³ Исус ѝ одговори и рече: „Секој што пие од оваа вода, пак ќе ожедни;

¹⁴ а кој пие од водата, што ќе му ја дадам Јас, нема никогаш да ожедни; таа во него ќе стане извор на вода што ќе тече во живот вечен.“

¹⁵ Жената Му рече: „Господи, дај ми таква вода за да не ожеднавам, ниту да идам овде за полнење!“

¹⁶ Исус ѝ рече: „Оди, повикај го твојот маж и дојди тука!“

¹⁷ Жената одговори и Му рече: „Немам маж.“ Исус ѝ рече: „Право кажа дека немаш маж;

¹⁸ зашто петмина мажи си имала и овој, што го имаш сега, не ти е маж; право рече.“

¹⁹ Жената Му одговори: „Господи, гледам дека си Ти пророк!“

²⁰ Нашите татковци се поклонуваа на оваа планина, а вие велите дека во Ерусалим е местото каде што треба да се поклонуваме.“

²¹ Исус ѝ рече: „Жено, верувај Ми дека доаѓа време кога ни на оваа планина, ниту во Ерусалим не ќе се поклонуваат на Отецот.“

²² Вие му се поклонуваат на она што не го знаете, а ние се поклонуваме на она што го знаеме; зашто спасението е од Јудејците.

²³ Но иде време и веќе дошло кога вистинските поклоници ќе Му се поклонуваат на Отецот со дух и вистина, зашто Отецот сака такви да бидат оние кои Му се поклонуваат.

²⁴ Бог е Дух и оние што Му се поклонуваат, треба да се поклонуваат со дух и со вистина.“

²⁵ Жената Му рече: „Знам дека ќе дојде Месија, наречен Христос; кога ќе дојде Тој, сè ќе ни каже.“

²⁶ А Исус ѝ рече: „Јас сум, Кој зборува со тебе.“

6

5 Мојс 33,28

7

1 Мојс 24,20

Ис 12,3

9

Лк 10,33

10

7,37-38

Ер 2,13

17,13

Зах 14,8

Пс 36,8-9

Откр 21,6

22,17

12

8,53

Мт 12,41-42

13

14

6,35

7,38

Ис 44,3

58,11

Јоил 3,1

15

6,34

18

Ос 2,7

19

7,40

20

5 Мојс 11,29

12,5-14

Пс 122,1-5

Лк 9,53

21

Мал 1,11

Дела 6,14

22

2 Цар 17,27-41

Ис 2,3

Рим 9,3-4

23

5,25

Ефес 2,18

1 Јн 5,6

24

Рим 8,5

12,1

25

1,41

⁵ 4,6. Околу 12 часот.

26 ^{9,37} ^{Мк 14,61-} ⁶² ²⁷ И тогаш дојдоа учениците Негови и се зачудија дека говореше со жена; но ниеден не Му рече: „Што сакаш?“ или: „Зошто зборуваш со неа?“

29 ^{Мт 12,23} ²⁸ А жената ја остави својата стомна и отиде в град и им рече на луѓето:

32 ⁵ ^{Мојс 8,3} ^{Мт 4,4} ²⁹ „Дојдете, видете Го човекот Кој ми кажа сè што сум направила. Да не е Тој Христос?“

34 ^{5,30} ³⁰ Тогаш тие излегоа од градот и тргнаа кон Него.

35 ^{Мт 9,37-38} ^{Мк 4,29} ^{Откр 14,15} ³¹ Во тоа време, пак, учениците Го молеа, велјќи: „Ради, јади!“

36 ^{Ис 9,2} ^{Пс 126,5-6} ³² Но Тој им рече: „Јас имам храна за јадење, што вие не ја знаете.“

37 ^{Мих 6,15} ^{Јов 31,8} ^{1 Кор 3,6} ³³ Тогаш учениците си проговорија меѓу себе: „Да не Му донел некој да јаде?“

38 ^{17,18} ^{20,21} ^{Дела 8,14-17} ³⁴ А Исус им рече: „Мојата храна е да ја исполнувам волјата на Оној Кој Ме пратил и да го извршам Неговото дело.“

40 ^{Лк 9,52} ^{Дела 8,25} ^{10,48} ³⁵ Не велите ли вие дека уште четири месеци, па ќе настане жетва? А јас, пак, ви кажувам: подигнете го погледот и видете ги нивите како побелеле, готови за жетва.

42 ^{Лк 2,11} ^{Фил 3,20} ^{2 Тим 1,10} ^{1 Јн 4,14} ³⁶ И жетварот веќе добива плата и собира плод за вечен живот, та да се радуваат заедно и сејачот и жетварот.

37 Зашто во ова вистинита станува поговорката: „Еден сее, а друг жнее.“

38 Јас ве испратив да го жнеете она за што не сте се труделе; други се трудеа, а вие влеговте во нивниот труд.“

39 И мнозина Самарјани од тој град поверуваа во Него поради зборовите на жената која сведочеше: „Ми кажа сè што сум направила.“

40 Кога дојдоа, пак, Самарјаните кај Него, Го замолија да остане кај нив. И Тој остана таму два дена.

41 И уште повеќе поверуваа поради словото Негово;

42 а на жената ѝ велеа: „Сега веќе не веруваме само заради твоето кажување, зашто сами чувме и знаеме дека Тој е Спасителот на светот, Христос.“

Исус исцелува момче на умирање

43 А по два дни, Тој замина оттаму и отиде во Галилеја.

44 Зашто Сам Исус беше посведочил дека пророкот во своето родно место нема почит.

45 Кога дојде, пак, во Галилеја, Галилејците Го примија, зашто беа виделе сè што извршил во Ерусалим на празникот; зашто и тие беа на празникот.

46 И така, Исус пак дојде во Кана Галилејска, каде што беше претворил вода во вино. Имаше еден царски човек, чиј син беше болен во Капернаум.

47 Тој, штом чу дека Исус пристигнал од Јудеја во Галилеја, отиде кај Него и Го замоли да слезе и да му го излекува синот, зашто беше на умирање.

48 А Исус му рече: „Ако не видите знаци и чуда, нема да поверувате?“

49 Царскиот човек Му рече: „Господи, дојди додека уште не ми умрело детето!“

50 А Исус му одговори: „Оди си! Твојот син е жив!“ И човекот поверува на зборот што му го кажа Исус и си замина.

51 И веднаш, уште додека слегуваше, го сретнаа слугите негови и му јавија: „Синот твој е жив!“

52 А тој ги праша за часот кога му станало полесно. Тие му одговорија: „Од вчера во седмиот час веќе нема треска.“

53 Тогаш таткото разбра дека тоа станало во истиот час кога Исус му рече: „Твојот син е жив!“ И поверува тој и целиот негов дом.

54 Ова беше второто чудо што го изврши Исус, кога пристигна од Јудеја во Галилеја.

Исцелувањето на болен човек во бањата Витсаида

5 Потоа имаше еден празник јудејски, и се искачи Исус во Ерусалим.

2 А во Ерусалим, кај Овчата порта, има бања, по еврејски наречена Витезда⁶, со пет тремови.

44
Мт 13,57

45
2,23

46
2,1-11

48
Мт 16,1-4
Мк 13,22
Дела 2,19
Рим 15,19
1 Кор 1,22
Евр 2,4

50
1 Цар 17,23
Мт 8,13
Мк 7,29

52
Мт 8,14-15
Дела 28,8

53
1,50
3,12
20,29
Дела 11,14
16,14-15.31

54
2,11

5,2
Неем 3,1.32
12,39

⁶ 5,2. Вит-Зайта.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

5 ³ Во нив лежеа мнозина болни, слепи, кучи, исушени, кои очекуваа да се раздвижи водата,

8 ⁴ (зашто одвреме навреме во бањата слегуваше ангел Господов и ја раздвижуваше водата; и кој прв ќе влезеше по придвижувањето на водата, оздравуваше од каква било болест да боледуваше.)

9 ⁵ Имаше таму и еден човек кој боледуваше триесет и осум години.

10 ⁶ Кога Исус го виде како лежи, знаејќи дека многу години боледува, му рече: „Сакаш ли да оздравеш?“

11 ⁷ Болниот Му одговори: „Да, Господи! Само немам човек што ќе ме спушти во бањата кога ќе се раздвижи водата; додека јас да дојдам, друг слегува пред мене.“

13 ⁸ Исус му рече: „Стани, земи ја постелката своја и оди си!“

14 ⁹ И веднаш оздраве човекот, ја зеде постелката своја и одеше. А тој ден беше сабота.

15 ¹⁰ Заради тоа Јудејците Му рекоа на исцелениот: „Сабота е и не треба да ја носиш својата постелка!“

16 ¹¹ Но тој им одговори: „Оној што ме излекува, ми рече: „Земи ја постелката своја и оди!““

17 ¹² А тие го прашаа: „Кој е човекот што ти рече: „Земи ја постелката своја и оди?““

18 ¹³ Но исцелениот не знаеше кој е, зашто Исус се беше оддалечил бидејќи на тоа место имаше многу народ.

14 Подоцна Исус го сретна во храмот и му рече: „Ете, сега си здрав и не грешни веќе, за да не те снајде нешто полошо!“

15 А човекот отиде и им кажа на Јудејците дека Исус е Оној што го излекувал.

16 И затоа Јудејците Го гонеа Исус и сакаа да го убијат, зашто тоа го вршеше во сабота.

17 А Исус им одговараше: „Мојот Отец досега работи, и Јас работам.“

18 Затоа Јудејците уште повеќе сакаа да Го убијат, бидејќи не само што ја нарушуваше саботата, туку и Бога Го нарекуваше Свој Отец, правејќи се еднаков со Бога.

Исусоваџа власџ

19 А Исус им одговори на тоа и рече: „Вистина, вистина ви велам: Синот не може да прави ништо Сам од Себе, ако не види што прави Отецот; она што го прави Тој, тоа истото го прави и Синот.“

20 Зашто, Отецот Го сака Својот Син и Му покажува сѐ што Самиот прави; и ќе Му покаже дела поголеми од овие, за да се чудите вие.

21 Зашто, како што Отецот воскреснува мртви и ги оживува, така и Синот ги оживува оние кои сака.

22 Отецот не суди никого, туку целиот суд Му го предаде на Синот;

23 та сите да Го почитуваат Синот, како што Го почитуваат Отецот. Кој не Го почитува Синот, тој не Го почитува ни Отецот, Кој Го пратил.

24 Вистина, вистина ви велам: кој го слуша словото Мое и верува во Оној Кој Ме пратил, има живот вечен и нема да дојде на суд, туку преминал од смрт во живот.

25 Вистина, вистина ви зборувам: иде часот и веќе е дојден, кога мртвите ќе го чујат гласот на Синот Божји, и тие што ќе го чујат, ќе оживеат.

26 Зашто, како што Отецот има живот во Себе, така Му даде и на Синот да има живот во Себе;

27 и Му даде власт да суди, зашто Тој е Синот Човечки.

28 Не чудете се на ова, зашто иде часот кога сите, кои се во гробовите, ќе го чујат гласот на Синот Божји,

29 и ќе излезат: кои правеле добро - ќе воскреснат за живот, а кои правеле зло, ќе воскреснат за осудување.

Сведочење за Исус

30 Јас ништо не можам да правам Сам од Себе. Како што слушам, така и судам, и Мојот суд е праведен, зашто не ја барам Мојата волја, туку волјата на Отецот Кој Ме прати.

31 Ако Јас сведочам Сам за Себе, сведоштвото Мое нема да биде вистинито.

32 Но има Друг што сведочи за Мене; и знам дека е вистинито тоа сведоштво со кое Тој сведочи за Мене.

195,30
8,28,42**20**3,35
7,3,21
14,10-12
15,9
17,23-24**21**1,4
11,25
1 Сам 2,6
Рим 4,17
Ефес 2,5**22**3,17
5,27
9,39
12,47
Дела 10,42**23**Лк 10,16
Фил 2,
10-11
1 Јн 2,23**24**3,11-15
16,18
8,51
10,27-28
1 Јн 3,14**25**5,28
11,25-26,43
Мк 5,41
Лк 7,14
8,54
Ефес 2,1,5**26**1,4
6,53,57**27**5 Мојс
7,10-14
Мт 8,20
Евр 2,18**28**

11,43-44

29Дан 12,2
Мт 16,27
25,46
Лк 14,14
Дела 24,15
1 Кор
15,32
1 Сол 4,16
Откр 20,13**30**4,34
5,19
6,38
Лк 22,42

31 ^{8,13-14} ³³ Вие пративте гласници кај Јован и тој ви посведочи за вистината.

32 ^{3,26} ^{5,36-37,39} ^{8,18} ^{15,26} ^{19,35} ^{1 Јн 5,6-9} ³⁴ Не дека Јас примам сведоштво од човек; туку ова го кажувам за да се спасите вие.

³⁵ Тој беше светило што гори и свети, а вие сакавте да се порадувате на неговата светлина, за кратко време.

33 ^{1,7,15,34} ^{3,27-30} ³⁶ Но Јас имам поголемо сведоштво од Јовановото; делата што Ми ги даде Отецот да ги извршам, самите тие дела, што ги извршувам Јас, сведочат за Мене дека Ме пратил Отецот.

34 ^{1 Јн 5,9} ³⁷ И Отецот, Кој Ме прати, Сам посведочи за Мене. А вие ни гласот Негов никогаш не сте го чуле, ниту лицето Негово сте го виделе.

35 ^{1,8} ^{3 Птр 1,19} ³⁸ И зборовите Негови не се во вас, зашто не верувате во Оној кого Го пратил Тој.

36 ^{2,11} ^{3,2} ^{9,16,33} ^{10,25,38} ^{14,11} ^{Мт 9,6} ³⁹ Ги истражувате Писмата, зашто вие мислите дека во нив имате живот вечен; а токму тие сведочат за Мене.

37 ^{6,44-46} ^{8,18} ^{5 Мојс 4,12,15} ^{Мт 3,17} ^{1 Јн 5,9} ⁴⁰ Но не сакате да дојдете кај Мене за да имате живот.

⁴¹ Од луѓе слава не примам,

⁴² но Јас знам дека во себе љубов Божја немате.

38 ^{6,29} ^{8,37} ^{1 Јн 2,14} ⁴³ Јас дојдов во името на Мојот Отец и не Ме примате; а некој друг, ако дојде во свое име, него ќе го примите.

39 ^{1,45} ^{2,22} ^{5 Мојс 8,1,3} ^{30,15-20} ^{Пс 119} ^{Мт 1,22} ^{Лк 24,27,44} ^{1 Птр 1,10-11} ^{Откр 19,10} ⁴⁴ Како можете вие да поверувате кога примате слава еден од друг, а славата, што е од Единиот Бог, не ја барате?

⁴⁵ Немојте да мислите дека Јас ќе ве обвинувам пред Отецот; има кој да говори против вас - Мојсеј, на кого вие се надевате.

⁴⁶ Зашто, ако му бевте верувале на Мојсеј, и Мене ќе Ми поверувавте, зашто тој пишуваше за Мене.

41 ^{7,18} ^{12,43} ^{1 Сол 2,6} ⁴⁷ Ако, пак, на неговите напишани работи не поверувавте, како тогаш ќе им поверувате на Моите зборови?"

42 *Исус нахранува над илјад илјади луѓе*
(*Мт 14,13-21; Мр 6,30-44; Лк 9,10-17*)

6 Потоа Исус отиде на другата страна од Галилејското Море, наречено Тиверијадско.

² И по него одеше многу народ, зашто ги гледаа чудата Негови што ги вршеше над болните.

⁷ 6,19. 5-6 километри, по наши мерила.

³ А Исус отиде во гората и таму седеше со учениците Свои.

⁴ И приближуваше јудејскиот празник Пасха.

⁵ Исус, пак, откако ги подигна очите, виде дека кон Него иде многу народ му рече на Филип: „Од каде да купиме леб за да јадат овие?“

⁶ А тоа го рече за да го искуша, зашто Сам знаеше што ќе направи.

⁷ Филип Му одговори: „Не ќе им биде доволно леб за двесте денарии, па да добие секој од нив по малку!“

⁸ Еден од учениците Негови, Андреј, братот на Симон Петар, Му рече:

⁹ „Овде се наоѓа едно момче кое има пет јачменови лебови и две риби; но што е тоа за толку души?“

¹⁰ Исус рече: „Кажете им на луѓето да поседнат!“ А на тоа место имаше многу трева. Тогаш поседнаа луѓето, на број околу пет илјади.

¹¹ Исус ги зеде лебовите, заблагодари и им ги подаде на оние што поседнаа; исто така и од рибите, кој колку сакаше.

¹² А кога се наситија, им рече на учениците Свои: „Соберете ги останатите парчиња за да не се загуби ништо!“

¹³ И од петте јачменови лебови собраа и наполнија дванаесет кошници парчиња, што им преостанаа на оние што јадеа.

¹⁴ Луѓето, кога го видоа чудото што го направи Исус, рекоа: „Овој е навистина Пророкот Кој требаше да дојде на светот!“

¹⁵ Но Исус, штом разбра дека сакаат да дојдат и да Го фатат за да го прогласат за цар, се повлече Сам во гората.

Исус оди њо морейо

(*Мт 14,22-33; Мр 6,45-52*)

¹⁶ А приквечер, учениците Негови слегаа до морето,

¹⁷ влегаа во кораб и тргнаа преку морето кон Капернаум.

¹⁸ Морето, пак, се подигаше, зашто дуваше силен ветар.

¹⁹ И кога беа поминале дваесет и пет - до триесет стадии⁷, Го видоа Исус како

43
Мт 24,5,24

44
7,18
8,50,54
12,23,28,43
Рим 2,29
1 Кор 4,5,7

45
9,28
5 Мојс 31,26-27
Рим 2,17

46
5 Мојс 18,15
Лк 24,27
Дела 3,22
7,35,37

47
1,17
6,32
Лк 16,
29-31
2 Кор 3,
14-16

6,2
2,23
Мт 4,23,25
12,15
Лк 9,11

4
2,13
Лк 22,1

5
1,43
12,21
4 Мојс 11,13

6
2,25
6,61,64
13,11
21,17
2 Кор 13,5
Откр 2,2

8
1,40
Мт 4,18
10,2

9
21,9-13
Сул 7,13
2 Цар 42-43

11
Откр 4,9
11,17

13
2 Цар 4,44

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

14 оди по морето и се приближува кон коработ, па се уплашија.

Мт 21,11
Дела 7,37

20 Но Тој им рече: „Јас сум, не плашете се!“

21 Тие сакаа да Го примат во коработ и веднаш коработ пристигна до брегот, каде што одеа.

Народој Го бара Исус

22 Утредента наутро народот, што стоеше од другата страна на морето, забележа дека таму немаше друг кораб, освен еден, во кој влегоа учениците Негови, и дека Исус не влезе во коработ со учениците Свои, а тие сами заминаа.

24 И други кораби дојдоа од Тиверијада, близу до она место каде што беа јале леб, по благословувањето Господово.

26 И кога видоа луѓето дека Исус не беше таму, ниту учениците Негови, влегоа сами во кораби и дојдоа во Капернаум да Го бараат Исус.

27 И други кораби дојдоа од Тиверијада, близу до она место каде што беа јале леб, по благословувањето Господово.

24 И кога видоа луѓето дека Исус не беше таму, ниту учениците Негови, влегоа сами во кораби и дојдоа во Капернаум да Го бараат Исус.

Лебој на живојој

25 И штом Го најдоа отаде морето, Му рекоа: „Рави, кога дојде овде?“

26 А Исус им одговори и рече: „Вистина, вистина ви велам: вие не Ме барате затоа што видовте чуда, туку затоа што јадевте од лебовите и се наситивте.

27 Работете не за храна што се расипува, туку за храна што останува за вечен живот и која ќе ви ја даде Синот Човечки, зашто врз Него ставил печат Бог Отецот.“

28 А тие Му рекоа: „Што да правиме за да извршуваме Божји дела?“

29 Исус им одговори и рече: „Божјото дело е ова: да поверувате во Оној Кого Го испрати Тој.“

30 А тие Му рекоа: „Каков знак ќе ни покажеш да видиме и да поверуваме? Што ќе направим?“

31 Татковците наши јадеа мана во пустината, како што е напишано: „Леб од небото им даде да јадат.“

32 Но Исус им рече: „Вистина, вистина ви велам: не ви даде Мојсеј леб од небото, туку Мојот Отец ви дава вистински леб од небото.

33 Зашто лебот Божји е Оној, Кој слезува од небото и му дава живот на светот.“

34 Тогаш тие Му рекоа: „Господи, давај ни го секогаш тој леб!“

35 А Исус им рече: „Јас сум лебот на животот; кој доаѓа кај Мене, нема да огладни и кој верува во Мене, нема никогаш да ожедни.

36 Но ви реков: вие и Ме видовте и пак не верувате.

37 Сè што Ми дава Отецот, ќе дојде кај Мене; а кој доаѓа кај Мене, нема да го избркам надвор;

38 зашто Јас слеглов од небото не да ја извршувам Мојата волја, туку волјата на Отецот, Кој Ме прати.

39 А волјата на Отецот, Кој Ме прати, е оваа: од сè што Ми дал да не загубам ништо, туку да го воскреснам во последниот ден.

40 Волјата на Оној што Ме прати е: секој што ќе го види Синот и ќе поверува во Него да има вечен живот, а Јас ќе го воскреснам во последниот ден.“

41 Се разгневија против Него Јудејците, зашто рече: „Јас сум лебот што слезе од небото“,

42 и зборуваа: „Зар не е Овој Исус, Јосифовиот син, Чиј татко и мајка ги познававме? Како тогаш Тој вели: „Слеглов од небото.““

43 Им одговори Исус и рече: „Не морете меѓу себе.

44 Никој не може да дојде кај Мене, ако не го привлече Отецот, Кој Ме прати; и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.

45 Кај Пророците е напишано: „И ќе бидат сите од Бога научени.“ Секој што чул од Отецот и се научил, доаѓа кај Мене.

46 Но тоа не значи дека некој Го видел Бога, освен Оној Кој е од Бога; само Тој го видел Отецот.

47 Вистина, вистина ви велам: Кој верува во Мене има вечен живот.

48 Јас сум лебот на животот.

49 Татковците ваши јадеа мана во пустината и умреа;

50 а ова е леб што доаѓа од небото, и оној, кој јаде од него, нема да умре.

51 Јас сум живиот леб што слезе од небото; кој јаде од овој леб, ќе живее вечно; а лебот што ќе го дадам Јас, е Мо-

34

4,15
Мт 6,11
Лк 11,3

35

4,14
6,48.51.58
11,25
14,6
Ис 55,1-3
Изреки
9,1-6

36

6,26.29.
40,64
9,41
15,24
20,29

37

17,6-7.24
Мт 11,28
1 Јн 5,4

38

4,34
5,30
Мт 26,39
Мк 14,36
Лк 22,42
Евр 10,9

39

6,44.54
10,28-29
17,12
18,9
Мт 18,14

40

6,54
11,24-25

41

6,33.35.51.
58
2 Мојс
16,2-8
1 Кор
10,10

42

7,27
Мк 6,3

44

6,39.65
12,32
Ос 11,4
Мт 16,17

45

Ис 54,13
Ер 31,33-34
1 Сол 4,9
1 Јн 4,12
2,27

46

1,18
7,29
2 Мојс
33,20

47 3,15-16,36 ето тело, што ќе го предадам за животот на светот.“

48 6,35,38,51,58 Јудејците пак почнаа да се препираат меѓу себе, велејќи: „Како може Овој да ни го даде телото Свое да го јадеме?“

51 1,14
3,6
15,13
Мт 26,26
1 Кор 11,24
Евр 10,5,10
1 Јн 3,16

52 3,4

53 4,14
5,26
Мт 8,20
1 Кор 11,23-24

54 6,39,40,44

55 Кол 2,16

56 15,4-5
1 Јн 3,24

57 5,26
Мт 16,16
Евр 7,25

58 6,41,51

59 18,20

60 Јуда 1,15

61 Мт 11,6

62 3,13
12,32
17,5
Мт 8,20
Дела 1,9-11

63 3,6
2 Кор 3,6
Гал 6,8
1 Птр 3,18

64 2,25

65 3,27
6,44

ето тело, што ќе го предадам за животот на светот.“

⁵² Јудејците пак почнаа да се препираат меѓу себе, велејќи: „Како може Овој да ни го даде телото Свое да го јадеме?“

⁵³ А Исус им рече: „Вистина, вистина ви кажувам: ако не го јадете телото на Синот Човечки и не ја пиете крвта Негова, не ќе имате живот во себе.“

⁵⁴ Кој го јаде Моето тело и ја пие Мојата крв, има живот вечен и Јас ќе го воскреснам во последниот ден.

⁵⁵ Зашто Моето тело е вистинска храна, и Мојата крв - вистинска напиток.

⁵⁶ Кој јаде од Моето тело и пие од Мојата крв, ќе биде во Мене и Јас во него.

⁵⁷ Како што Ме прати живиот Отец и Јас живеам преку Отецот, така и тој што јаде од Мене, ќе живее преку Мене.

⁵⁸ Ова е лебот што слезе од небото, а не како татковците ваши што јадеа мана и изумреа; кој јаде од овој леб, ќе живее довека.“

⁵⁹ Ова го кажа Исус во синагогата, кога поучуваше во Капернаум.

Зборови на вечен живот

⁶⁰ Тогаш мнозина од учениците Негови, кои слушаа, рекоа: „Тешки се овие зборови! Кој може да ги слуша!“

⁶¹ А Исус, знаејќи во Себе дека учениците Негови се бунат против тоа, им рече: „Зар ова ве соблазнува?“

⁶² А што ако Го видите Синот Човечки како се вознесува горе, каде што бил порано?“

⁶³ Духот е тој што оживува; телото ништо не помага. Зборовите што ви ги кажав се дух и живот.“

⁶⁴ Но има меѓу вас и некои што не веруваат.“ Исус знаеше од почеток кои се тие што не веруваат и кој е тој што ќе го предаде.

⁶⁵ И рече: „Затоа ви зборувам дека никој не може да дојде кај Мене, ако не му биде дадено од Мојот Отец.“

⁶⁶ Од тоа време мнозина од Неговите ученици се повлекоа и не одеа веќе со Него.

⁶⁷ Тогаш им рече Исус на дванаесетте: „Да не сакате и вие да си отидете?“

⁶⁸ А Симон Петар Му одговори: „Господи, кај кого ќе отидеме? Ти имаш зборови за вечен живот,

⁶⁹ и ние поверувавме и познавме дека си Божјиот Светител (Христос, Син на живиот Бог).“

⁷⁰ Исус им одговори: „Не ли ве избрав дванаесетмина? Но еден од вас е ѓавол.“

⁷¹ А зборуваше за Јуда Симонов Искариот, зашто тој, како еден од дванаесетте, сакаше да Го предаде.

Исус и Неговиите браќа

7 Потоа одеше Исус по Галилеја, не сакаше да оди во Јудеја, зашто Јудејците сакаа да Го убијат.

² Се приближуваше, пак, јудејскиот празник Сеници.

³ Тогаш браќата Негови Му рекоа: „Излези одовде и оди во Јудеја, та и учениците Твои да ги видат делата што ги вршиш.“

⁴ Зашто никој не прави нешто тајно кога сака да се прочуе. Ако Ти ги вршиш овие работи, тогаш покажи се пред светот!“

⁵ Зашто и браќата Негови не веруваа во Него.

⁶ А на тоа Исус им одговори: „Моето време уште не е дојдено, а за вас времето е секогаш погодно.“

⁷ Светов вас не може да ве мрази, а Мене Ме мрази, зашто Јас сведочам за него дека делата му се лоши.

⁸ Вие отидете на овој празник; Јас нема да излезам на празникот, зашто времето Мое сè уште не се исполнило.“

⁹ Откако го рече тоа, остана во Галилеја.

Исус на ѓазникој

¹⁰ Но, штом отидоа браќата Негови, и Тој отиде на празникот, но не јавно, туку скришум.

¹¹ А Јудејците Го бараа на празникот и велеа: „Каде е Оној?“

66
Лк 9,62

67
2 Тим 1,15

68-69
Мк 8,27-33

68
5 Мојс 8,3
Дела 5,20

69
10,36
Мк 1,24
Лк 4,34
Дела 3,14
1 Јн 4,16

70
13,18
15,16
Лк 22,3

71
12,4
Лк 6,13-16

71
12,4
Лк 6,13-16

71
12,4
Лк 6,13-16

7,1
5,18

2
2 Мојс 23,14,16
3 Мојс 23,34
4 Мојс 29,12-39
5 Мојс 16,13-16
Зах 14, 16-19
Неем 8, 1-18

3
Мт 12,46
Мк 3,31
Дела 1,14

4
4,48
6,30

5
Мк 3,33-35

6
2,4
7,30
8,20

7
3,19-21
15,18

8
Лк 9,51

11
11,56

⁸ 6,70. Грчкиот збор *διαβολος*, од кој произлегува зборот ѓавол, примарно значи клеветник.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

12 12 И многу расправи имаше меѓу народот за Него; едни зборуваа: „Добар е“, а други велее: „Не, туку го заблудува народот!“
7,40-43
Мт 27,63

13 13 Но никој не зборуваше за Него отворено, поради страв од Јудејците.
9,22
12,42
19,38
20,19

14 А на средината од празникот, влезе Исус во храмот и поучуваше.

15 И се чудеа Јудејците, велејќи: „Како ги познава Овој Книгите, кога не учел?“
Мт 7,28-29
13,54-57
Лк 2,47
Дела 4,13

16 16 Тогаш им одговори Исус и рече: „Учењето Мое не е Мое, туку на Оној што Ме прати;
3,11-13.
31-35
12,49
14,10

17 и ако некој сака да ја врши волјата Негова, ќе разбере дали е ова учење од Бога, или Јас Самиот од Себе зборувам.
5,41-44
8,50
Пс 92,15

18 Кој говори самиот од себе, тој си бара своја слава; а кој ја бара славата на Оној што Го пратил, Тој е вистинит и во Него нема неправда.

19 Зар не ви го даде Мојсеј Законот? Но никој од вас не го исполнува Законот. Зошто сакате да Ме убиете?“
1,17
5,46-47
8,37-41
Дела 7,53
Рим 2,
17-23

20 20 Народот одговори и рече: Демонот е во тебе? Кој сака да Те убие?“
8,48
10,20
Мт 11,18
12,24,27

21 21 Одговори Исус и им рече: „Едно дело извршив и сите се чудите.
22 Мојсеј ви го даде обрезанието, не затоа што тоа е од Мојсеј, туку од татковците - и вие во саботен ден обрезавате човек.
5,2-9,16

22 23 Ако човек се обрезава во сабота, за да не се наруши Законот Мојсеев, на Мене ли се гневите што цел човек направив здрав во сабота?“
1 Мојс
17,10-13
21,4
3 Мојс 12,3
Рим 4,11

23 24 Не судете според надворешноста, туку судете со праведен суд!“
Мт 12,1-
5,11-12
Мк 3,5
Лк 13,
15-16

24 25 Тогаш некои од Ерусалим рекоа: „Не ли е Овој што Го бараат да Го убијат?“
8,15
3 Мојс
19,15
Ис 11,3-4
Зах 7,9

25 26 Ете, јавно говори и ништо не Му влелат. Да не се увериле и началниците дека е Тој навистина Христос?
5,18
7,19
8,37,40

26 27 Но, Овој Го знаеме од каде е, а кога ќе дојде Христос никој не ќе знае од каде е.“
8,37,40

27 28 Тогаш Исус, поучувајќи во храмот, извика гласно и рече: „И Мене Ме познавате и знаете од каде сум; но Сам од Себе не дојдов, туку Тој што ме прати е Вистинитиот; Него вие не Го познавате.

29 Јас, пак, Го знам, зашто сум од Него и Тој Ме прати.“

30 Тогаш сакаа да Го фатат, но никој не класе рака на Него, бидејќи уште не беше дошол часот Негов.

31 И мнозина од народот поверуваа во Него и велее: „Кога ќе дојде Христос, зар ќе направи поголеми чуда отколку што направи Овој?“

32 Чуја фарисеите дека народот така зборува за Него, па тие и првосвештениците испратија слуги да го фатат.

33 Тогаш Исус им рече: „Уште малку време сум со вас, а потоа ќе отидам кај Оној Кој Ме прати.

34 Ќе Ме барате и нема да Ме најдете; и каде што ќе бидам Јас, вие не ќе можете да дојдете.“

35 А Јудејците си рекоа меѓу себе: „Каде ќе оди Овој та да не можеме да Го најдеме? Да не сака да оди при населените меѓу Елините, па и Елините да ги поучува?“

36 Што значат овие зборови: „Ќе Ме барате и не ќе Ме најдете“; и „Каде што ќе бидам Јас, вие не ќе можете да дојдете?“

Извориј на жива вода

37 А во последниот голем ден од празникот застана Исус и извика со висок глас, велејќи: „Кој е жеден нека дојде кај Мене да пие!

38 Кој верува во Мене од неговата утроба, како што е речено во Писмото, ќе потечат реки од жива вода.“

39 А ова го рече за Духот, Кого што ќе Го примат оние кои веруваат во Него; зашто Светиот Дух уште не им беше даден, бидејќи Исус уште не беше прославен.

40 А мнозина од народот, кога ги чуја овие зборови, рекоа: „Навистина Овој е пророк!“

41 Други велее: „Овој е Христос.“ А некои рекоа: „Зар од Галилеја ќе дојде Христос?“

42 Не е ли речено во Писмото дека Христос ќе дојде од семето Давидово и од гратчето Витлеем, од каде што беше Давид?“

43 И така настана меѓу народот раздор за Него.

28
8,19,26
19,9

29
8,55
17,25
Мт 11,27

30
2,4
Лк 4,29-30

31
2,11,23
8,30
10,42
11,45
12,11,42

32
Мт 11,2
12,23

33
1,1
12,35
16,5,10,16

34
8,21
12,40
13,33,36
5 Мојс 4,29
Ис 55,6

35
12,20-24
Изреки
1,28
Јк 1,1
1 Птр 1,1

37
3 Мојс
23,36
Ис 55,1
Откр 21,6
22,17

38
4,10,14
19,31-34
2 Мојс
17,1-6
Ис 12,3
43,20
44,3
58,11
Ез 47,1-12
Јоил 4,18
Зах 13,1
14,8
1 Кор 10,4

39
12,16,23,28
13,31-32
16,7
Дела 2,4

40
6,14
5 Мојс
18,15-18
Мт 21,11
Дела 3,22
7,37

41 ^{1,46} ^{7,52} ⁴⁴ А некои од нив сакаа да Го фатат, но никој не стави рака врз Него.

42 ^{2 Сам 7,} ¹²⁻¹⁷ ^{Пс 89,3-4} ^{Ер 23,5} ^{Мих 5,1} ^{Мт 2,5-6} ^{Рим 1,3} ⁴⁵ Дојдоа, пак, слугите кај првосвештениците и фарисеите и овие им рекоа: „Зошто не Го доведовте?“

⁴⁶ А слугите одговорија: „Никогаш човек не говорел така како Овој Човек.“

⁴⁷ Тогаш им одговорија фарисеите:

43 ^{3,19-21} ^{9,16} ^{10,19} „Да не се прелагавте и вие?“

⁴⁸ Поверувал ли некој од властите и фарисеите во Него?

44 ⁴⁹ Но, овој народ, што не го знае Законот, е проклет.“

46 ^{Мт 7,28} ^{13,54} ⁵⁰ Никодим, пак, кој беше отишол кај Него ноќе, а беше еден од нив, им рече:

⁵¹ „Осудува ли нашиот Закон човек додека најнапред не го сослушаат и не дознаат што прави?“

⁵² А тие му одговорија и рекоа: „Да не си и ти од Галилеја? Испитај и ќе видиш дека пророк од Галилеја не се јавува!“

50 ^{3,1-2} ^{19,39} ⁵³ И секој си отиде во својот дом.

51 *Жена файнена во прелуба*

8 А Исус отиде на Маслиновата Гора.

52 ^{1,46} ^{5,39} ^{7,41} ² Утредента пак дојде во храмот и сиот народ доаѓаше кај Него. А Тој седна и ги поучуваше.

³ Тогаш книжниците и фарисеите доведоа кај Него жена фатена во прелубодејство; ја поставија на среда и

8,1 ^{Лк 21,37} ⁴ Му рекоа: „Учителе, оваа жена сега е фатена во прелубодејство.

⁵ А Мојсеј во Законот ни заповеда: такви со камења да ги убиваме; Ти, пак, што велиш?“

5 ^{3 Мојс 20,10} ^{5 Мојс 22,22-24} ^{Ез 16,38-40} ⁶ Тоа го рекоа за да Го искушаат и да го обвинат. А Исус се наведна долу и почна со прст да пишува во земјата, не гледајќи ги.

⁷ Кога продолжија да го прашуваат, Тој се исправи и им рече: „Кој од вас е без грев, прв нека фрли камен на неа!“

7 ^{Мт 16,1} ^{22,15} ⁸ И пак се наведна долу и пишуваше по земјата.

⁹ А тие, штом го чуја тоа, бидејќи совеста ги гризеше, се разотидоа еден по еден, почнувајќи од најстарите па до

последните: останаа само Исус и жена-та, која стоеше на среда.

¹⁰ А кога се исправи и не виде никого освен жената, Исус ѝ рече: „Жено, каде се оние што те обвинуваа? Никој ли не те осуди?“

¹¹ А таа рече: „Никој, Господи.“ Тогаш Исус ѝ рече: „Ни Јас не те осудувам. Оди си и немој повеќе да грешпиш.“

Исус е Светлината на светината

¹² И пак им рече Исус, велелјќи: „Јас сум Светлината на светот; кој врви по Мене нема да оди во темнина, а ќе ја има светлината во животот.“

¹³ Тогаш Му рекоа фарисеите: „Ти сведочиш Сам за Себе; Твоето сведоштво не е вистинито.“

¹⁴ Исус им одговори и рече: „Макар што сведочам Сам за Себе, Моето сведоштво е вистинито, зашто знам од каде сум дошол и каде одам; а вие не знаете од каде сум дошол и каде одам.“

¹⁵ Вие судите по телото, Јас не судам никогу.

¹⁶ И ако судам Јас, Мојот суд е вистинит, зашто не сум Сам, туку Јас и Отецот, Кој Ме прати.

¹⁷ А и во законот ваш е напишано дека сведоштвото од двајца сведоци се смета за веродостојно.

¹⁸ Јас сведочам за Себе и Отецот, Кој Ме прати, сведочи за Мене.“

¹⁹ Тогаш Му рекоа: „Каде е Твојот Отец?“ Исус одговори: „Вие не Ме знаете ни Мене, ни Мојот Отец; ако Ме знаете Мене, ќе Го знаете и Мојот Отец.“

²⁰ Овие зборови ги кажа Исус кај ризницата, кога поучуваше во храмот; и никој не го фати, зашто уште не беше дошол часот Негов.

Исусовото заминување и ојмената до невериите

²¹ Пак им рече Исус: „Јас си одам, а вие ќе Ме барате и во својот грев ќе умрете. Каде што ќе одам Јас, вие не можете да дојдете.“

²² Тогаш Јудејците рекоа: „Да не сака да се самоубие и затоа вели: каде што ќе одам Јас, вие не можете да дојдете?“

9
Мт 22,22

11
5,14
2 Мојс 33,11
Пс 103,8.13-14

12
1,4-5,9
12,35-36,46
2 Мојс 13,21
Пс 27,1
36,10
89,16
Ис 9,1
49,6
60,19
2 Кор 6, 14-15
1 Јн 1,5-7

13
5,31

14
3,11
9,29
13,3
16,28

15
7,24
12,47
1 Сам 16,7
1 Кор 2, 8-16

16
5,30,37
8,29

17
5 Мојс 17,6
19,15
4 Мојс 35,30
Мт 18,16

18
5,32,37
1 Јн 5,9

19
12,45
14,7,9-11
16,3

20
7,30
Мк 12, 41-43

21
7,34,36
13,33,36
5 Мојс 24,16
Ез 18,20
33,12-20

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

22 ^{7,35} И им рече: „Вие сте од долу, а Јас сум од горе: вие сте од овој свет, Јас, пак, не сум од овој свет.“

23 ^{1,10} ^{3,31} ^{17,14} Затоа ви реков дека ќе умрете во своите гревови; и навистина, ако не поверувате дека Јас сум Тој, ќе умрете во гревовите свои.“

24 ^{8,28,58} ^{13,19} ^{2 Мојс} ^{3,14-15} ^{Ис 41,4} ^{43,10} ^{7,28} ^{12,49} ²⁸ ^{3,14} ^{5,19} ^{Мт 8,20} ²⁹ ^{4,34} ^{5,30} ^{16,32} ^{2 Мојс 3,12} ^{Ис.Н. 1,5} ^{Ер 1,8} ³⁰ ^{2,23} ^{7,31} ^{10,42} ³¹ ^{3,11} ^{15,7} ^{Депа 11,23} ^{2 Јн 1,9} ³² ^{1,14,17} ^{14,6,17} ³³ ^{Мт 3,9} ^{Рим 4,12} ^{9,7} ^{Гал 3,6-16} ^{Евр 2,16} ³⁴ ^{Рим 6,} ¹⁷⁻¹⁹ ^{3 Птр 2,19} ^{1 Јн 3,8} ³⁵ ^{1 Мојс 21,10} ^{2 Мојс 21,2} ^{5 Мојс 15,12} ^{Ер 2,14} ^{Гал 4,30} ³⁶ ^{Рим 6,} ¹⁸⁻²² ^{2 Кор 3,17}

²³ И им рече: „Вие сте од долу, а Јас сум од горе: вие сте од овој свет, Јас, пак, не сум од овој свет.“

²⁴ Затоа ви реков дека ќе умрете во своите гревови; и навистина, ако не поверувате дека Јас сум Тој, ќе умрете во гревовите свои.“

²⁵ Тогаш Му рекоа: „Кој си Ти?“ Исус им одговори: „А што ви кажувам од почетокот?“

²⁶ Многу имам за вас да зборувам и да судам; но, Оној што Ме прати е вистинит и она што сум чул од Него, тоа и му го кажувам на светот.“

²⁷ Но не разбраа дека им говореше за Отецот.

²⁸ А Исус им рече: „Кога ќе Го издигнете Синот Човечки, тогаш ќе сфатите дека сум Јас и дека ништо не правам Сам од Себе, туку, како што Ме научи Мојот Отец, така и зборувам.“

²⁹ Оној што Ме прати е со Мене; Отецот не Ме остави Сам, зашто секогаш го вршам она што Му е угодно.“

³⁰ Кога Тој го зборуваше ова, мнозина поверуваа во Него.

Кој е навистина слободен?

³¹ Тогаш Исус им говореше на Јудејците, што беа поверувале во Него: „Ако вие останете во Моето слово, навистина ќе бидете Мои ученици;“

³² и ќе ја запознаете вистината, и вистината ќе ве ослободи.“

³³ Му одговорија и рекоа: „Ние сме семе Авраамово и никогаш никому не сме робувале; а како Ти велиш: „Ќе бидете слободни?““

³⁴ Исус им одговори: „Вистина, вистина ви велам: секој што прави грев, роб му е на гревот.“

³⁵ А робот не останува вечно дома; Синот останува вечно.“

³⁶ И ако Синот ве ослободи, навистина ќе бидете слободни.“

³⁷ Знаам дека сте семе Авраамово, но сакате да Ме убиете, зашто словото Мое не може да се смести во вас.“

³⁸ Јас го кажувам она што сум го видел кај Мојот Отец; а и вие го правите она што сте го виделе кај вашиот татко.“

³⁹ Му одговорија и рекоа: „Наш татко е Авраам.“ Исус им рече: „Ако бевте чедо Авраамови, вие ќе ги вршевте делата Авраамови.“

⁴⁰ А сега сакате да Ме убиете, Мене, Човекот Кој ви ја кажа вистината што ја чу од Бога. Авраам така не правеше.“

⁴¹ Вие ги вршите делата на својот татко.“ А тие Му рекоа: „Ние не сме родени од блудство; еден Отец имаме - Бог.““

⁴² Но Исус им рече: „Ако Бог беше ваш Отец, тогаш ќе Ме сакавте Мене, бидејќи Јас сум излегол и доаѓам од Бога. Зашто не дојдов Сам од Себе, туку Тој Ме прати.“

⁴³ Зошто не ги разбирате Моите зборови? Затоа што не можете да ги слушате поуците Мои.“

⁴⁴ Вашиот татко е ѓаволот; и вие сакате да ги исполнувате желбите на својот татко; тој е човекоубиец од почетокот и не стои во вистината, зашто во него нема вистина. Кога зборува лага, говори од себе, зашто е лажливец и татко на лагата.“

⁴⁵ А бидејќи Јас вистината ви ја кажувам, не Ми верувате.“

⁴⁶ Кој од Вас може да Ме обвини за неправда? Ако ли, пак, вистина зборувам, тогаш зошто не Ми верувате?“

⁴⁷ Кој е од Бога, тој ги слуша Божјите зборови. А вие не ги слушате, зашто не сте од Бога.“

⁴⁸ Тогаш Јудејците Му одговорија и рекоа: „Не зборуваме ли право дека си Ти Самарјанин и дека зол дух има во Тебе?““

⁴⁹ Исус им одговори: „Во Мене нема зол дух, туку Го почитувам Својот Отец, а вие Ме бесчестите.“

⁵⁰ Но Јас не барам Своја слава; има Друг што ја бара, и што ќе суди.“

⁵¹ Вистина, вистина ви велам; кој ќе ги запази зборовите Мои, нема да види смрт довека.“

⁵² Тогаш Јудејците Му рекоа: „Сега разбравме дека во Тебе има нечист дух: Авраам умре, и пророците, а ти велиш, кој ќе ги запази зборовите Мои, смрт нема да види довека.“

⁵³ Да не си Ти поголем од нашиот татко Авраам, кој умре? И пророците умреа; а за кого се сметаш Себе си?““

37
5,18

38
3,11
6,45

39
8,33
1 Мојс 15,6
Мт 3,9
Рим 4,3,18,20
Јк 2,21-24

41
2 Мојс 4,22
5 Мојс 32,6
Ис 63,16
64,7
Ер 3,1-4

42
13,3
17,8
Мал 2,10
1 Јн 5,1

43
Рим 8,7

44
1 Мојс 3,4
Рим 5,12
1 Птр 5,8
1 Јн 3,8-15
Откр 12,12

45
Гал 4,16

46
2 Кор 5,21
Евр 4,15
1 Птр 2,22
1 Јн 3,5

47
18,37
1 Јн 4,6
5,19

48
4,9
7,20
10,20
Мк 3,22
Лк 9,52

49
Мал 1,6

50
5,41
7,18
1 Птр 2,23

51
5,24
11,25-26
Лк 2,26
Евр 11,5

52 <sup>7,20
10,20
Мк 9,1
Дела 2,29</sup> ⁵⁴ Исус одговори: „Ако се славам Сам, тогаш славата Моја е ништо; Оној Кој ме прославува е Мојот Отец, за Кого вие велите дека е ваш Бог;

53 <sup>4,12
Мт 12,41</sup> ⁵⁵ но не Го познавате, а Јас, пак, го знам. И ако кажам дека не Го познавам, ќе бидам лажго како вие. Но Јас Го знам и го пазам словото Негово.

54 <sup>13,32
17,5</sup> ⁵⁶ Авраам, таткото ваш, би се зарадувал да го види Мојот ден; и го виде, и се зарадува.“

55 <sup>7,28-29
Мт 11,27</sup> ⁵⁷ Тогаш Јудејците Му рекоа: „Уште немаш ни педесет години - а си го видел Авраам!?“

56 <sup>12,41
1 Мојс
17,17
Ез 30,3
Јоил 1,15
Мт 13,17
1 Кор 1,8
Евр 11,13</sup> ⁵⁸ Исус им рече: „Вистина, вистина ви велам: Јас постојам уште пред да се роди Авраам.“

59 ⁵⁹ Тогаш зедао камења за да ги фрлат на Него; Исус се сокри и излезе од храмот.

58 <sup>8,24
17,5
Ис 43,13</sup>

Исус исцелува слепороден човек

9 ⁹ Кога одеше, виде еден човек, слеп од раѓање.

² Учениците Негови Го прашаа и рекоа: „Рази, кој згрешил? - тој или родителите негови, та се родил слеп?“

9,1 ³ Исус им одговори: „Ни тој, ниту родителите негови згрешиле, туку за да се јават делата Божји врз него.“

2 ⁴ Јас треба да ги вршам делата на Оној што Ме прати додека е уште ден; зашто настапува ноќ кога не ќе може никој да работи.

3 <sup>5,14
11,4
Лк 13,2-4</sup> ⁵ Додека сум во светот, Јас сум Светлина на светот.“

4 <sup>5,17
11,9-10</sup> ⁶ Штом го рече тоа, плукна на земја, направи кал со плунката и ги намачка со неа очите на слепиот,

5 <sup>1,4
8,12
Ис 49,6</sup> ⁷ и му рече: „Отиди и измиј се во бањата Силоам!“; што значи: „Испратен“. Тој отиде, се изми и дојде гледајќи.

6 ⁶ А соседите и оние, што порано го беа гледале како слеп, рекоа: „Зар не е овој што седеше и питаше?“

7 ⁹ Едни велат: „Тој е“, а други: „Личи на него.“ Тој, пак, зборуваше: „Јас сум.“

8 ¹⁰ Тогаш го прашаа: „Како ти се отворија очите?“

¹¹ Тој одговори и рече: „Еден Човек, Кој се вика Исус, направи кал, ми ги намачка очите и ми рече: „Отиди во бања-

та Силоам и изми се!“ Отидов, се измив и прогледав.“

¹² Пак го прашаа: „Каде е Тој?“ Тој рече: „Не знам.“

Фарисеите го исцелуваат

¹³ Тогаш го одведоа кај фарисеите човекот, кој порано беше слеп.

¹⁴ А беше сабота кога направи Исус кал и му ги отвори очите.

¹⁵ Го прашаа, пак, исто така и фарисеите: „Како прогледа?“ Тој им одговори: „Ми кладе кал на очите, се измив и сега гледам.“

¹⁶ Тогаш некои од фарисеите рекоа: „Не е од Бога Овој човек, штом не ја уважува саботата.“ Други рекоа: „Како може грешен човек да прави такви чуда?“ И настана расправија меѓу нив.

¹⁷ Пак му рекоа на слепиот: „Ти што велиш за оној што ти ги отвори очите?“ А тој рече: „Пророк е!“

¹⁸ Но Јудејците не поверуваа за него дека бил слеп и прогледал додека не ги повикаа родителите на оној што прогледа,

¹⁹ и ги прашаа: „Дали е овој вашиот син, за кого велите дека се родил слеп?“

²⁰ Родителите негови одговорија и им рекоа: „Знаеме дека е овој наш син и дека се роди слеп;

²¹ но како сега гледа, не знаеме; или, кој му ги отвори очите, не знаеме. Тој е голем; прашајте го него, нека ви каже сам за себе!“

²² Ова го рекоа неговите родители, бидејќи се плашеа од Јудејците; зашто Јудејците се беа согласиле да биде исклучен од синагогата секој што ќе Го признае за Христос.

²³ Затоа и родителите негови рекоа: „Тој е возрасен, него прашајте го!“

²⁴ Тогаш повторно го повикаа човекот што беше порано слеп и му рекоа: „Прослави Го Бога! Ние знаеме дека Оној Човек е грешен!“

²⁵ А тој одговори и рече: „Дали е грешен, не знам; но знам дека бев слеп, а сега гледам.“

²⁶ Пак му рекоа: „Што ти направи? Како ти ги отвори очите?“

13
1,24

14
5,9

Лк 13,10
14,1-2

16

3,2

5,16,18

7,43

9,31,33

10,19

5 Мојс

13,1-6

17

7,40

Мт 16,14

21,46

22

7,13

12,42

19,38

20,19

Лк 6,22

24

Ис.Н. 7,19

Откр 11,13

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

28 ^{5,45} ²⁷ Тој им одговори: „Јас веќе ви реков и не чувте; зошто сакате пак да чувте? Да не сакате можеби и вие да Му станете ученици?“

29 ^{7,27-28} ^{8,14} ² Мојс ^{33,11} ⁴ Мојс ^{12,2-8} ²⁸ А тие го укорија и му рекоа: „Ти си Негов ученик, а ние сме Мојсееви ученици!“

31 ^{Ис 1,15} ^{Пс 34,15} ^{66,18} ^{Јов 27,9} ^{Изреки 15,29} ^{1 Јн 3, 21-22} ²⁹ Ние знаеме дека со Мојсееј говорел Бог; а Овој не знаеме од каде е.“

32 ³⁰ Одговори човекот и им рече: „Тоа е и за чудење, што вие не знаете од каде е, а мене, сепак, ми ги отвори очите!“

33 ³¹ Знаеме дека Бог не слуша грешници: но оној што Го почитува Бога и ја исполнува Неговата волја, него го слуша.

34 ³² Откако е веков, не се чуло некој да отворил очи на слепороден.

35 ³³ И ако Тој не беше од Бога, не ќе можеше да направи ништо.“

36 ³⁴ Одговорија и му рекоа: „Сиот си во грехови роден, па зар ти нас ќе не учииш?“ И го избркаа надвор.

37 ^{4,26}

Духовно слејило

38 ³⁵ Исус чу дека го истерале, па го најде и му рече: „Веруваш ли ти во Синот Божји?“

39 ³⁶ Тој одговори и рече: „А кој е, Господи, па да поверувам во Него?“

40 ³⁷ Исус му рече: „Си Го видел, токму Оној е кој зборува со тебе!“

41 ³⁸ А тој рече: „Верувам, Господи!“ И Му се поклони.

42 ³⁹ И рече Исус: „За суд дојдов Јас во овој свет, за да прогледаат слепите, а оние што гледаат, да станат слепи.“

43 ⁴⁰ Го чуја тоа некои од фарисеите што беа со Него, и Му рекоа: „Зар и ние сме слепи?“

44 ⁴¹ Исус им рече: „Да бевте слепи, грев немаше да имате; а сега велите дека гледате, затоа и гревот ви останува.“

*За добриот пастир
и за неговото стадо*

10 „Вистина, вистина ви велама: кој не влегува низ вратата во овчото трло, а прескокнува од друга страна, крадец е и разбојник;

² а кој влегува низ вратата, пастир е на овците;

³ нему вратарот му отвора и овците го слушаат гласот негов, тој ги вика своите овци по име и ги изведува.

⁴ И кога ќе ги изведе овците свои, оди пред нив, овците одат по него, бидејќи го познаваат гласот негов;

⁵ а по туѓ човек не одат, туку бегаат од него, зашто гласот на туѓиот не го познаваат.“

⁶ Оваа парабола им ја кажа Исус, но тие не разбраа што сакаше да им каже со неа.

⁷ Тогаш Исус пак им рече: „Вистина, вистина ви велама: Јас сум вратата за овците.“

⁸ Сите, колку што дојдоа пред Мене, крадци се и разбојници; но овците не ги послушаа.

⁹ Јас сум вратата: кој ќе влезе преку Мене, ќе се спаси; и ќе влезе, и ќе излезе, и пасиште ќе најде.

¹⁰ Крадецот доаѓа само да украде, да убие и да погуби. Јас дојдов за да имаат живот и да го имаат во изобилие.

¹¹ Јас сум добриот Пастир. Добриот пастир си ја полага својата душа за овците;

¹² а наемникот, кој не е пастир и не е сопственик на овците, ако види дека доаѓа волк, ги остава овците и бега; и волкот ги разграбува и ги распрснува овците.

¹³ Наемникот бега, зашто е наемник, и не се грижи за овците.

¹⁴ Јас сум добриот Пастир; и ги знам Моите, и Моите Ме знаат Мене.

¹⁵ Како Мене што Ме познава Отецот, така и Јас Го познавам Отецот; и душата Своја ја полагам за овците Свои.

¹⁶ И други овци имам, што не се од ова трло, и нив треба да ги приберам; и ќе го чујат гласот Мој и ќе биде едно стадо и еден пастир.

¹⁷ Затоа Ме љуби Отецот, зашто Јас животот Свој си го полагам за да го примам пак.

¹⁸ Никој не Ми го одзема, туку Јас Сам од Себе го давам. Имам власт да го дадам и власт имам пак да си го земам. Оваа заповед ја примив од Својот Отец.“

3
Пс 95,7

4
10,27

6
16,25

7
Пс 118,20

8
Ер 23,1-2
Ез 34,2-3

9
1 Мојс
28,17
Мт 7,13-14
25,10
Лк 11,52

11
15,13
Ис 40,11
Ез 34,15
37,24
Пс 23,1
Мт 9,36
18,12-14
25,32
Евр 13,20
1 Јн 3,16
Откр 7,17

12
Ер 10,21
23,1
Зах 11,17
Дела 20,29

14
10,27
1 Кор 8,2-3
Гал 4,9
2 Тим 2,19

15
Мт 11,27

16
11,52
17,20
Ис 56,8
Ер 23,3
31,10
Ез 34,23
Мих 2,
12-13
Гал 3,28
1 Птр 2,25

17
15,13
Фил 2,8-9
1 Јн 3,16

18
1,4
14,31
15,10

19 ^{7,43} ^{9,16} И пак настана расправија меѓу Јудејците заради овие зборови.

20 ^{7,20} ^{Мк 3,22} ^{Дела 26,24} Мнозина од нив велеа: „Зол дух има и не е при Себе. Зошто Го слушате?“

21 ^{9,32} ² Други велеа: „Ова не се зборови на луд човек; може ли луд човек на слеп да му отвори очи?“

Свечена изјава и обвинување за хулење

22

23 ^{Дела 3,11} ^{5,12} А беше тогаш во Ерусалим празникот Обновување на храмот и беше зима.

24 ^{8,25} ^{Лк 22,67} Соломонов.

25 ^{5,36} ^{10,38} А Јудејците Го опколија и Му рекоа: „До кога ќе ги мачиш нашите души? Ако си Ти Христос, кажи ни отворено!“

26 ^{6,64} ^{8,45} ^{Изреки 28,5} ¹ ^{Кор 2,14} Исус им одговори: „Ви реков, и не верувате. Делата што ги вршам Јас во името на Мојот Отец, тие сведочат за Мене.“

27 ^{10,3-4} Но вие не верувате, бидејќи не сте од Моите овци, како што ви реков.

28 ^{3,16} ^{6,39} ^{17,2,12} ^{18,9} ^{Рим 8, 33-39} Моите овци го слушаат Мојот глас и Јас ги познавам; и тие одат по Мене, и Јас ќе им дадам вечен живот; и никогаш нема да загинат; и никој не ќе ги истргне од раката Моја.

29 ^{17,24} ^{Ис 43,13} ^{49,2} Мојот Отец, што Ми ги даде, е поголем од сите; и никој не може да ги грабне од раката на Мојот Отец.

30 ^{1,1} ^{17,11,21} Јас и Отецот сме едно.“

31 ^{8,59} ^{11,8} А Јудејците, пак, зе доа камења да Го убијат.

32 ³¹ Исус им одговори: „Многу добри дела ви јавив од Мојот Отец; за кое од тие дела фрлате камења на Мене?“

33 ^{5,18} ³ ^{Мојс 24,16} ^{Мт 9,3} ^{Мк 14,64} Му одговорија Јудејците, велејќи: „За добро дело камења не фрламе на Тебе, туку за хулење, зашто Ти, иако си човек, се правиш Бог.“

34 ^{7,49} ^{Пе 82,6} ^{Рим 3,19} ¹ ^{Кор 8,5} Исус им одговори: „Не е ли напишано во вашиот Закон: „Јас реков: богови сте?“

35 ^{Мт 5,18} ^{Лк 16,17} Ако Тој ги нарече богови оние кои беше упатено словото Божјо, а писмото не може да се урне,

36 ³⁶ а на Оној ли, Кого Го освети Отецот и Го прати во светот, вие велите: „Хулиш на Бога?“ дека реков: „Јас сум Син Божји?“

37 Ако не ги вршам делата на Мојот Отец, не верувајте Ми;

38 а ако, пак, ги вршам, макар што Мене не Ми верувате, на делата Мои поверувајте, за да разберете и поверувате дека Отецот е во Мене и Јас сум во Него.“

39 Сакаа пак да Го фатат, но Тој им се истргна од рацете нивни,

40 и пак отиде отаде Јордан, на она место каде што Јован крштаваше, и остана таму.

41 Мнозина дојдоа кај Него и говореа: „Јован не направи ни едно чудо, но сè што рече Јован за Него, беше вистина.“

42 И мнозина таму поверуваа во Него.

Смртта на Лазар

11 ^{6,69} ^{17,17-19} ^{Ер 1,5} ³⁸ ^{2,11} ^{14,10-11} ^{17,21} ³⁹ ^{7,30,44} ⁴⁰ ^{1,28} ^{Мт 19,1} ⁴¹ ^{1,29,34} ⁴² ^{7,31} ^{11,1} ^{Мт 21,17} ^{Лк 10, 38-39} ² ^{12,1-8} ^{Лк 7,36-50} ³ ^{11,36} ⁴ ^{1,14} ^{7,39} ^{17,1-5} ⁵ ⁵ ^{Мојс 33,3} ^{Мк 10,21} ⁸ ^{8,37,40,59} ^{10,31} ⁹⁻¹⁰ ^{9,4,12} ^{12,35} ¹⁰ ^{13,30} ^{Мт 6,23} ^{Лк 11,35} ¹ ^{Јн 2,11} ¹¹ ^{Мт 9,24} ^{27,52} ^{Дела 7,60} ¹ ^{Кор 11,30} Беше, пак, болен некој си Лазар, од Витанија, од селото на Марија и нејзината сестра Марта.

2 А Марија, чиј брат Лазар се разболе, беше онаа која Го помаза Господ со миро и ги избриша нозете Негови со својата коса.

3 Тогаш сестрите нарачаа по Него, велејќи: „Господи, ете, оној што го милуваш, болен е.“

4 Штом чу Исус, рече: „Таа болест не е за умирање, туку за слава Божја, за да се прослави Синот Божји преку неа.“

5 А Исус ги сакаше Марта, нејзината сестра, и Лазар.

6 А кога чу дека е болен, тогаш остана уште два дни во местото каде што се наоѓаше.

7 Потоа им рече на учениците: „Да отидеме пак во Јудеја!“

8 Учениците Му рекоа: „Рави, сега сакаа да Те убијат со камења, и пак ли таму ќе одиш?“

9 Исус одговори: „Нели има дванаесет часови во денот? Кој оди дење, не се сопнува, зашто ја гледа светлината на овој свет;

10 а кој оди ноќе, се сопнува, зашто нема светлина во него.“

11 Ова им го кажа, а потоа им рече: „Лазар, пријателот наш, заспал; но ќе отидам да го разбудам.“

12 Тогаш учениците Негови рекоа: „Господи, ако заспал, ќе стане.“

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

15 ^{2,11} ¹³ Исус го рече тоа за смртта негова, а тие мислеа дека говори за заспивање со сон.
16 ^{14,5,31} ^{20,24-29} ^{Рим 6,8} ¹⁴ Тогаш Исус рече отворено: „Лазар умре!“
18 ^{Мт 21,17} ^{Мк 10,32} ¹⁵ Но се радувам заради вас што не бев таму, та да поверувате - туку, да отидеме кај него.“
19 ^{11,45} ^{Јов 2,11} ¹⁶ Тогаш Тома, наречен Близнак, им рече на учениците: „Да отидеме и ние да умреме со него.“

Исус е воскресение и живої

20 ^{Ез 8,14} ¹⁷ Кога дојде Исус, откри дека тој веќе четири дена е во гроб.
21 ^{11,32} ¹⁸ А Виганија беше близу до Ерусалим, околу петнаесет стадиј⁹;
24 ^{5,28-29} ^{6,39-40} ^{Дан 12,2} ^{Дела 24,15} ¹⁹ и мнозина Јудејци беа дошле кај Марта и Марија да ги утешат за нивниот брат.

25 ^{1,4} ^{20,31} ^{Кол 3,4} ^{Откр 1,18} ²⁰ Кога чу Марта дека доаѓа Исус, излезе пред Него; а Марија седеше дома.
26 ^{5,24} ^{8,51} ^{Мт 22,23} ²¹ Тогаш Марта Му рече на Исус: „Господи, ако беше Ти овде, брат ми немаше да умре.“

26 ^{5,24} ^{8,51} ^{Мт 22,23} ²² Но и сега знам што и да посакаш од Бога, Бог ќе ти даде.“

27 ^{6,14,69} ²³ Исус ѝ рече: „Твојот брат ќе воскресне!“

²⁴ Марта Му рече: „Знам дека ќе воскресне при воскресението, во последниот ден.“

²⁵ А Исус ѝ рече: „Јас сум воскресението и животот; кој верува во Мене, и да умре, ќе живее.“

²⁶ И секој што живее и верува во Мене, нема да умре довека. Го веруваш ли тоа?“

²⁷ Таа Му одговори: „Да, Господи, јас поверував дека си Ти Христос, Синот Божји, што треба да дојде во светот.“

Исус ѝ просолзува

²⁸ Штом го рече тоа, отиде и ја повика сестра си Марија тајно, велејќи: „Учителот е овде и те вика.“

²⁹ Таа кога чу, стана бргу и отиде кај Него;

³⁰ зашто Исус уште не беше дошол во селото, а стоеше каде што Го беше дочекала Марта.

⁹ 11,18. 3 километри.

³¹ Јудејците, што беа со неа дома и ја утешуваа, кога видоа дека Марија стана бргу и излезе, отидоа и тие по неа, мислејќи дека ќе оди на гробот да плаче.

³² А Марија, штом пристигна таму каде што беше Исус и кога Го виде, падна пред нозете Негови и рече: „Господи, да беше ти овде, немаше да умре брат ми!“

³³ Исус, пак, кога ја виде како плаче, и Јудејците што беа дошле со неа како плачат, се натажи и се потресе,

³⁴ па рече: „Каде сте го положиле?“ Му рекоа: „Господи, дојди и види!“

³⁵ Исус просолзи.

³⁶ Тогаш Јудејците рекоа: „Гледај, колку го сакал!“

³⁷ Некои од нив, пак, велеа: „Не можеше ли Овој, што ги отвори очите на слепиот, да направи и овој да не умре?“

Воскреснувањето на Лазар

³⁸ А Исус, пак, се нажали во Себе и дојде до гробот; тоа беше пештера и камен навален на неа.

³⁹ Рече Исус: „Кренете го каменот!“ Марта, сестрата на умрениот, Му рече: „Господи, мириса веќе; има четири дена откако е умрен!“

⁴⁰ Исус ѝ рече: „Не ли ти реков дека, ако веруваш, ќе ја видиш славата Божја?“

⁴¹ Тогаш го дигнаа каменот каде што лежеше умрениот. А Исус ги подигна очите угоре и рече: „Оче, Ти благодарам што Ме услиши.“

⁴² Јас знаев дека Ти секогаш Ме услишуваш; но ова го реков заради народов што стои наоколу, за да поверуваат дека Ти си Ме пратил.“

⁴³ Кога го рече ова, извика со висок глас: „Лазаре, излези надвор!“

⁴⁴ излезе умрениот, завиткан во платно по рацете и нозете; а лицето забрадено со крпа. Им рече Исус: „Одвиткајте го и оставете го да оди!“

Заговор ѝроїив Исус

(*Мїї 26,1-5; Мр 14,1-2; Лк 22,1-2*)

⁴⁵ Тогаш мнозина од Јудејците што беа дошле со Марија и видоа што направи Исус, поверуваа во Него.

32
11,21

33
12,27
Мк 3,5

35
Лк 19,41

37
9,6-7

38
20,1
Мт 27,60
Лк 23,53
24,2

40
1,14
2,11

41
17,1
Мт 14,19
Мк 6,41
Лк 18,13
Дела 7,55

42
6,29
12,30
17,8,21
1 Цар
18,36-37
1 Јн 5,
14-15

44
19,40
20,6-7

45
7,31
8,30
12,11,42

46 Некои од нив отидоа кај фарисеите и им рекоа што направи Исус.
47 Тогаш првосвештениците и фарисеите се собраа на совет и рекоа: „Што да правиме? Овој Човек прави многу чуда.“
48 Ако Го оставиме така, сите ќе поверуваат во Него и ќе дојдат Римјаните, па ќе ни ја одземат и земјата и народот.“
49 А еден, пак, од нив, Кајафа, кој таа година беше првосвештеник, им рече: „Вие ништо не знаете,
50 ниту помислувате дека е поарно за нас да умре еден човек за народот, отколку сиот народ да пропадне.“
51 А ова не го рече тој сам од себе, туку, бидејќи беше првосвештеник таа година, прорече дека Исус ќе умре за народот;
52 и не само за народот, туку и за да ги собере заедно растурените Божји чедра.
53 Од тој ден се согласија да Го убијат.
54 Заради тоа Исус веќе не одеше јавно меѓу Јудејците, а оттаму отиде во крај, близу една пустина, во градот наречен Ефрем, и таму се задржа со учениците Свои.
55 А се приближуваше јудејскиот празник Пасха и мнозина од тој крај отидоа во Ерусалим пред Пасхата, за да се очистат.
56 Тогаш Го бараа Исус и, стоејќи во храмот, си разговараа меѓу себе: „Што мислите? Нема ли да дојде на празникот?“
57 А првосвештениците и фарисеите беа веќе издале заповед, ако некој дознае каде е, да јави, за да Го фатат.

12,1
Помазанието Исусово во Виџанија
(Мт 26,6–13; Мр 14,3–9)

2 На шест дни пред Пасха дојде Исус во Виџанија, каде што беше умрениот Лазар, кого го воскресна од мртвите.
3 Таму Му приготвија вечера и Марта послужуваше, а Лазар беше еден од оние што седеа на трпезата.
4 А Марија зеде литар чисто скапоцено миро, ги помаза нозете Исусови и ги избриша со косата своја нозете Негови;

а куќата се исполни со мирис од мирото.

4 Еден од учениците Негови, Јуда Симонов Искариот, кој подоцна Го предаде, рече:

5 „Зошто не се продаде ова миро за триста денарии, и тоа да се раздадеше на сиромаси?“

6 Ова тој го рече не дека се грижеше за сиромасите, туку зашто беше крадец. Тој го чуваше ковчето и крадеше од она што пуштаа во него.

7 А Исус рече: „Оставете ја! Таа го запази тоа за денот на Мојот погреб;

8 зашто сиромасите ги имате секогаш покрај себе, а Мене Ме немате секогаш.“

Заговор и пројив Лазар

9 Мнозина од Јудејците разбраа дека Исус е таму, па дојдоа не само заради Исус, туку да го видат и Лазар, кого Тој го воскресна од мртвите.

10 А првосвештениците се договорија да го убијат и Лазар,

11 зашто мнозина од Јудејците се издвојуваа поради него и веруваа во Исус.

Свеченошо влегување во Ерусалим

(Мт 21,1–12; Мр 11,1–11; Лк 19,28–40)

12 На другиот ден, мноштво народ, кој беше дошол на празникот, кога чуја дека Исус доаѓа во Ерусалим,

13 зедоа палмови гранчиња и излегоа да Го пречекаат; и викаа, велејќи: „Осана! **10** Благословен е Кој доаѓа во името Господово, Царот Израелов!“

14 А Исус, откако најде едно, седна на него, како што е напишано:

15 „Не плаши се, ќерко, Сионова! Еве, Царот твој иде, седејќи на магаре.“

16 Но ова учениците Негови не го разбраа. А кога се прослави Исус, тогаш се сетија дека тоа беше напишано за Него и дека тие Му го направија тоа.

17 Народот, што беше со Него кога Тој го извика Лазар од гробот и го воскресна од мртвите, сведочеше.

18 Затоа и Го пречека народот, зашто беше чул дека тоа чудо го направи Тој.

4
 6,71
 Мт 10,4

5
 6,7
 Мт 19,21

6
 Лк 8,3

7
 19,40

8
 5 Мојс
 15,11

10
 Мк 14,1

13
 6,14–15
 18,33–37,39
 19,3–21
 Соф 3,15
 Пс
 118,25–26

15
 Ис 35,4
 Зах 9,9

16
 2,22
 14,26
 Мк 4,13
 Лк 24,45

17
 11,43–44

10 12,13. На еврејски „Хошиана“ - *Сџаси нѐ!* - месијански восклик.

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

19 <sup>3,26
11,47-48
Мк 1,37
Дела 5,28</sup> ¹⁹ А фарисеите си велела меѓу себе: „Гледате ли дека ништо не помага? Ете, светот тргна по Него!“

21 *Некои Елини Го бараа Ијус*

<sup>1,44
7,34
Лк 19,3
23,8</sup> ²⁰ Меѓу дојдените за празникот на поклонение имаше и некои Елини.

²¹ Тие пристапија кон Филип, кој беше од Витсаида Галилејска, и го молеа, велелјќи: „Господине, сакаме да Го видиме Ијус.“

<sup>11,4
13,1
17,1
Мт 8,20
Мк 14,35,41</sup> ²² Дојде Филип и му кажа на Андреј, а Андреј и Филип Му кажаа на Ијус.

<sup>Ис 53,10-12
Мт 16,21
Рим 14,9
1 Кор 15,36</sup> ²³ Ијус, пак, им одговори, велелјќи: „Дојде часот да се прослави Синот Човечки.

²⁴ Вистина, вистина ви вела: ако зрното пченично, што паднало на земја, не умре, останува само; а ако умре - ќе донесе голем плод.

<sup>Мт 16,25
Мк 8,35
Лк 9,24
14,26
Откр 12,11</sup> ²⁵ Кој го сака животот свој, ќе го загуби; а кој го мрази животот свој на овој свет, ќе го запази за вечен живот.

²⁶ Кој Ми служи Мене, нека врви по Мене, и каде што сум Јас, таму ќе биде и Мојот слуга. И кој Ми служи Мене, него ќе го уважува и Мојот Отец.

Ијус ѓовори за Својата смрт

<sup>11,33
16,21
18,11
Пс 6,4,5
42,6,12
Мт 26,38
Евр 5,7-8</sup> ²⁷ Душата сега Ми се нажали, и што да кажам? Оче, избави Ме од овој час! Но, заради тоа и дојдов за овој час.

²⁸ Оче, прослави го името Свое!“ Тогаш дојде глас од небото: „И Го прославив, и пак ќе Го прославам.“

<sup>13,31-32
17,1-11
Мт 3,17</sup> ²⁹ А народот што стоеше, кога го чу тоа, велеше: „Загрми!“; други, пак, рекоа: „Ангел Му проговори!“

<sup>Лк 22,43
Дела 23,9</sup> ³⁰ Ијус одговори и рече: „Овој глас не беше заради Мене, туку заради вас.

³¹ Сега е судот на овој свет; сега кнезот на овој свет ќе биде исфрлен надвор.

³² И кога Јас ќе бидам издигнат од земјата, сите ќе ги привлечам кон Себе.“

<sup>3,19
9,39
14,30
16,11
Лк 10,18
Ефес 2,2
Откр 12,9
20,1-6</sup> ³³ А ова го зборуваше за да покаже со каква смрт ќе умре.

³⁴ Народот Му одговори: „Сме слушале од Законот дека Христос вечно ќе остане, а како Ти велиш дека Синот Човечки треба да биде издигнат? Кој е Тој Син Човечки?“

³⁵ Тогаш Христос им рече: „Уште малку време Светлината е со вас; одете додека има Светлина за да не ве опфати темнина; а кој оди по темнина, не знае каде оди.“

³⁶ Додека ја имате Светлината, верувајте во светлината, за да бидете синови на Светлината!“ Штом го рече тоа, Ијус си замина и се сокри од нив.

Неверсвојото на народот

³⁷ Иако толку чудесни знаци беше направил пред нив, тие пак не веруваа во Него,

³⁸ за да се исполни словото од пророкот Исаија, кој рече: „Господи, кој поверува во она што чул од нас? И раката Господова кому се откри?“

³⁹ Тие затоа не можеа да поверуваат, зашто Исаија уште вели:

⁴⁰ „Ги ослепи очите нивни, ги скамени срцата нивни, за да не гледаат со очите и со срцето да не разбираат, и да не се обратат за да ги излекувам.“

⁴¹ Ова го рекол Исаија кога ја беше видел славата Негова и зборувал за Него.

⁴² Но, и од началниците мнозина поверуваа, само заради фарисеите не признаваа за да не бидат исклучени од синагогата;

⁴³ зашто им беше помила човечката слава отколку славата Божја.

Словојто на Ијус ќе суди

⁴⁴ А Ијус подигна глас и рече: „Кој верува во Мене, не верува во Мене, туку во Оној Кој Ме пратил,

⁴⁵ кој Ме гледа мене, Го гледа Оној Кој Ме пратил.“

⁴⁶ Јас - Светлина - дојдов во светот, така што никој, кој верува во Мене, да не остане во темнина.

⁴⁷ И ако некој ги чуе зборовите Мои, и не поверува, Јас нема да го судам, зашто не дојдов да му судам на светот, туку светот да го спасам.

⁴⁸ Кој се откажува од Мене и не ги прима зборовите Мои, има Кој да го суди: Словото што го кажав, тоа ќе го осуди во последниот ден.

⁴⁹ Зашто Јас Сам од Себе не зборувам, но Отецот, Кој Ме прати. Тој Ми даде

32
3,14
8,28
14,3
Фил 2,9-10

33
18,32
21,19

34
2 Сам 7,16
Ис 9,6
Ез 37,25
Пс 89,4,36
110,4
Мт 8,20

35
7,33
8,12
9,4
Ер 13,16
1 Јн 2,11

36
8,59
Лк 16,8
Ефес 5,8
1 Сол 5,5

37
2,11
5 Мојс 29,1-3
Мт 11,20
Рим 10,16
Евр 4,2

38
Ис 53,1
Рим 10,16

39
5,44

40
9,39-41
Ис 6,10
Мт 13,13-15
Дела 28,26-27

41
1,14
5,39
Ис 6,1

42
2,23
7,31
9,22
16,1-4
Лк 6,22

43
5,44

44
5,24
13,20
Мт 10,40

45 заповед што да кажам и што да зборувам.
1,18
14,9

46 ⁵⁰ И знам дека заповедта Негова е живот вечен. А она што го зборувам Јас, го зборувам така, како што Ми рече Отецот.“
8,12
9,5

47
3,17
Лк 6,49
8,21
11,28

Последна̄а вечера. Исус им ги мие нозете̄ на ученицӣте

13 А пред празникот Пасха, знаејќи Исус дека Му дојде часот за да премине од овој свет кај Отецот, и бидејќи ги засака Своите во светот, до крај ги засака.

49-50 ² И на вечерата, кога ѓаволот беше вметнал во срцето на Јуда Симонов Искариот за да Го предаде,
7,17
8,26,28
14,10,24

50 Исус, знаејќи дека Отецот сè Му предал во рацете и дека од Бога излегол и дека кај Бога се враќа,
6,40
17,2
1 Птр 4,11

13,1 ⁴ стана од вечерата, ја соблече својата горна облека, зеде крпа и се препаша;
2,4
15,9,13
16,28
Мк 14,41
Рим 5,8
8,35
Ефес 3,19

⁵ потоа истури вода во сад за миене и почна да им ги мие нозете на учениците и да ги брише со крпата со која беше препашан.

2 ⁶ Дојде и кај Симон Петар, а тој Му рече: „Господи, Ти ли ќе ми ги миеш нозете?“
13,27
Мт 26,20
Мк 14,10,17-18
Лк 22,3,14

⁷ Исус одговори и му рече: „Јас што правам сега, ти не знаеш, но подоцна ќе разбереш.“

3 ⁸ Петар Му рече: „Никогаш Ти нема да ми ги миеш нозете!“ Исус му одговори: „Ако не те измијам, нема да имаш дел со Мене!“
1,1
3,35
16,27-28
Мт 11,27

5 ⁹ Симон Петар Му рече: „Господи, тогаш не само нозете мои, туку и рацете и главата!“
12,3
Лк 7,44
22,27

7 ¹⁰ Исус му одговори: „На измиениот треба само нозете да му се измијат, зашто целиот е чист, а вие сте чисти, но не сите.“
14,26

10 ¹¹ Бидејќи Тој знаеше кој ќе го предаде, па затоа и рече: „Не сте сите чисти.“
15,3
1 Јн 1,7

11 ¹² А кога им ги изми нозете, ја облече облеката и седна пак на трпезата, па им рече: „Знаете ли што ви направив?“
6,64,70-71

13 ¹³ Вие Ме нарекувате Учител и Господ; и право велите, бидејќи сум.
Мт 21,3
23,8,10

¹⁴ Ако, пак, Јас, Господ и Учител, ви ги измив нозете, тогаш и вие сте дол-

жни еден на друг да си ги миете нозете.

¹⁵ Затоа ви дадов пример да правите и вие така, како што ви направив Јас.

¹⁶ Вистина, вистина ви велама: нема слуга поголем од својот господар, ниту пратеник поголем од оној што го пратил.

¹⁷ Кога го знаете ова, блажени сте ако го извршувате.

¹⁸ Не го кажувам ова за сите вас, зашто Јас ги знам оние што ги избрав. Но нека се исполни Писмото: „Кој јаде леб со Мене, ја подигна петата своја против Мене.“

¹⁹ Отсега ви кажувам, уште пред да се изврши, та кога ќе се изврши, да поверувате дека сум Јас.

²⁰ Вистина, вистина ви велама: кој го прими оној што го праќам Јас, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, Го прима Оној што Ме прати.“

Исус говори за својот предавник

(Мт 26,20–25; Мр 14,17–21; Лк 22,21–23)

²¹ Штом го рече ова, Исус, потресен во духот, посведочи и рече: „Вистина, вистина ви зборувам дека еден од вас ќе Ме предаде.“

²² Тогаш учениците почнаа да се погледнуваат еден со друг, не разбирајќи за кого зборува.

²³ А еден од учениците, кого Исус го сакаше, беше се навалил на градите Исусови.

²⁴ Нему му даде знак Симон Петар да праша кој ли ќе е тој за кого што говори.

²⁵ Тој, пак, се навали на градите Исусови и Му рече: „Кој е Господи?“

²⁶ Исус одговори: „Оној е, на кого Јас ќе му натопам залак и ќе му го подадам.“ И кога натопа залак, му го подаде на Јуда Симонов Искариот.

²⁷ И тогаш, по залакот, сатаната влезе во него. А Исус му рече: „Што ќе правиш, прави побргу!“

²⁸ А никој од оние што седеа на трпезата не разбраа зошто му го рече тоа.

²⁹ Но, бидејќи Јуда го чуваше ковчето, некои помислија дека Исус му рече: „Купи што ни треба за празникот!“ или да раздаде нешто на сиромасите.

14

Мт 20,28
Лк 22,27
1 Тим 5,10
1 Птр 5,5
1 Јн 3,16

15

Рим 15,1-7
Ефес 5,2
Фил 2,5
Кол 3,13
1 Птр 2,21
1 Јн 2,6

16

15,20
Мт 10,24
Лк 6,40

17

Мт 7,24-27
Лк 11,28
Рим 2,13
Јк 1,22,25

18

6,70
15,16
Пс 41,10
Ефес 1,4
2 Сол 2,13

19

14,29
16,4

20

Мт 10,40
Лк 9,48
10,16
Гал 4,14

21

11,33
12,27

23

19,26
20,2
21,7,20
Лк 8,51

26

6,71

27

13,2
Лк 22,3

29

12,6

30 ³⁰ А тој, пштом го зеде залакот, веднаш излезе. А беше ноќ.

Нова зајовед

³¹ Кога тој излезе, Исус рече: „Сега се прослави Синот Човечки и Бог се прослави во Него.

³² Ако Бог се прослави во Него, и Него Бог ќе Го прослави во Себе, и наскоро ќе Го прослави.

³³ Чеда, уште малку сум со вас. Ќе Ме барате и, како што им реков на Јудејците дека каде што одам Јас вие не можете да дојдете, и вам ви велама сега.

³⁴ Нова заповед ви давам: да се љубите еден со друг; како Јас што ве возљубив, така и вие да се љубите еден со друг.

³⁵ По тоа ќе ве познаат сите дека сте Мои ученици, ако имате љубов меѓу себе.“

³⁶ Симон Петар Му рече: „Господи, каде одиш?“ Исус му одговори: „Каде што Јас одам, ти не можеш сега да дојдеш по Мене, но подоцна ќе дојдеш по Мене.“

³⁷ Петар Му рече: „Господи, зошто не можам да одам по Тебе сега? Животот свој ќе го положаам за Тебе.“

³⁸ Исус му одговори: „Животот ли ќе го положиш за Мене? Вистина, вистина ти велама: нема петел да запее, додека ти трипати не се одречеш од Мене!“

Исус е вистинската лоза

14 „Да не се плаши срцето ваше; верувајте во Бога и во Мене верувајте.

² Во домот на Мојот Отец има многу места за живеење. А да немаше, зарем Јас ќе ви кажев: „Одам да ви приготвам место“?

³ Кога ќе отидам и ќе ви приготвам место, пак ќе дојдам и ќе ве земам кај Себе за да бидете и вие каде што сум Јас.

⁴ А каде одам Јас го знаете патот.“

⁵ Тома Му рече: „Господи, не знаеме каде одиш; и како можеме патот да го знаеме?“

⁶ Исус му рече: „Јас сум Патот, Вистината и Животот; никој не доаѓа кај Отецот, освен преку Мене.

⁷ Ако Ме бевте познавале, ќе го познававте и Мојот Отец. А отсега Го познавате, и сте Го виделе.“

⁸ Филип Му рече: „Господи, покажи ни Го Отецот, и доста ни е!“

⁹ Му одговори Исус: „Толку време сум со вас, и зар не си Ме познал, Филипе? Кој Ме видел Мене, Го видел Отецот, па како ти велиш: „Покажи ни Го Отецот?“

¹⁰ Не веруваш ли дека Јас сум во Отецот, и дека Отецот е во Мене? Зборовите што ви ги кажувам, од Себе не ги зборувам; туку од Отецот, Кој е секогаш во Мене, Тој ги врши делата.

¹¹ Верувајте Ми дека Јас сум во Отецот и Отецот е во Мене. Ако ли, пак, не - тогаш верувајте во Мене заради делата.

¹² Вистина, вистина ви велама: кој верува во Мене, делата што ги вршам Јас и тој ќе ги врши, и поголеми од нив ќе врши; зашто Јас си одам кај Својот Отец;

¹³ и што и да посакате од Отецот во Мое име, ќе ви го исполнам, за да се прослави Отецот во Синот.

¹⁴ Ако посакате нешто во Мое име, Јас ќе го направам.“

Вештување за Свештиот Дух

¹⁵ „Ако Ме љубите, пазете ги Моите заповеди.

¹⁶ Јас ќе Го помолам Отецот, и Тој ќе ви даде друг Утешител за да биде со вас довека,

¹⁷ Духот на вистината, Кого светот не може да Го прими, зашто не Го виде, ниту Го познава; а вие Го познавате, зашто во вас е и во вас ќе биде.

¹⁸ Нема да ве оставам сираци; ќе дојдам кај вас.

¹⁹ Уште малку и светот веќе нема да Ме гледа; а вие ќе Ме гледате, зашто Јас живеам и вие ќе живеете.

²⁰ Во оној ден вие ќе разберете дека Јас сум во Мојот Отец и вие сте во Мене, и Јас сум во вас.

²¹ Кој ги има заповедите Мои и ги пази, тој е оној што Ме љуби; а кој Ме љуби Мене, возљубен ќе биде од мојот Отец; и Јас ќе го возљубам, и ќе му се јавам Сам.“

6
1,4,14
3,16
10,9
11,25
18,37-38
Дела 9,2
Евр 10,20

7
8,19
12,45
2 Кор 4,4

8
1,43-44

9
1,18
12,45
2 Мојс
33,11
Кол 1,15
Евр 1,3

10
12,49-50
17,21

11
10,37-38

12
7,33
13,1
14,28
Мт 21,21

13
15,7,16
16,23-24,26
17,1,5
Јк 1,5

15
15,10
5 Мојс 6,
4-9
1 Јн 5,3
2 Јн 1,6

16
1,33
15,26
16,7,13

17
1,10
Мт 10,20
Рим 8,26
1 Кор
2,12,14
1 Јн 4,6
2 Јн 1,1-2

18
14,3,28

19
7,33
6,57
16,16

Лк 22,53

31
12,23
17,5
Мт 8,20

32
1,14
7,39

33
7,33-34
8,21

34
15,12,17
3 Мојс
19,18
5 Мојс 28,9
Мт
19,17,19
Лк 10,
26-27
1 Кор 13,1
1 Сол 4,9

35
Дела 4,32
1 Кор 9,21
Гал 6,2
1 Јн 3,14

36
7,35
14,5
16,5
3 Птр 1,14

14,1
14,27
2 Мојс
14,31
5 Мојс 1,21
2 Лк
20,17,20
Мк 11,22

3
8,35
12,26
17,24
5 Мојс 1,33
Фил 1,23
1 Сол 4,17
Евр 6,19-20
Откр
22,17,20

5
11,16
13,36
20,24-29

20 10,30,38
17,11,21-23
Ис 2,17
22 Му рече Јуда, не Искарот: „Господи, зошто сакаш нам да ни се јавиш, а не на светот?“

21 16,27
17,26
Изречи 8,17
23 Исус одговори и му рече: „Ако некој Ме љуби, ќе го пази словото Мое; и Мојот Отец ќе го возљуби, и ќе дојдеме кај него и живеалиште во него ќе направиме.“

22 7,4
Лк 6,16
Дела 1,3
10,40-41
Јуда 1,1
24 Кој не Ме љуби, не го запазува словото Мое; а словото што го слушате, не е Мое, туку на Мојот Отец, Кој Ме испрати.

23 1 Цар 8,27
Ез 37,26-27
Зах 2,14
Изречи 8,17
2 Кор 6,16
Ефес 3,17
Откр 3,20
21,3
25 Ова ви го реков, бидејќи сум со вас.
26 А Утешителот, пак, Духот Свети, Кого што Отецот ќе Го испрати во Мое име, Тој ќе ве научи на сè и ќе ви напомни за сè што сум ви зборувал.

24 7,16
27 Мир ви оставам; мирот Свој ви го давам; Јас ви го давам, но не како што го дава светот. Да не се плаши срцето ваше, ниту да страхува.

25 2,22
16,13-15
28 Чувте дека Јас ви реков: „Заминувам од вас и пак ќе дојдам кај вас.“ Но ако Ме љубевте Мене, ќе се зарадувате што реков: одам кај Мојот Отец, зашто Мојот Отец е поголем од Мене.

26 14,1-3
16,33
20,19,21
Ис 9,5
Зах 9,9-10
Рим 5,1
Ефес 2,14-18
Фил 4,7
2 Сол 3,16
29 И сега ви кажав, уште пред да се изврши, та кога ќе се изврши, да поверувате.

27 30 Нема веќе многу да зборувам со вас, зашто иде кнезот на овој свет и во Мене Тој нема ништо.

28 13,1
20,17
Мк 13,32
31 Но за да разбере светот дека Го љубам Отецот и, како што Ми заповеда Отецот, така правам. Станете да си одидете одовде!“

29 13,19
16,4
15 „Јас сум вистинската лоза, Мојот Отец е лозарот.“

30 12,31
16,11
2 Секоја прачка во Мене, што не дава плод, Тој ќе ја исече; и секоја, што дава плод, ќе ја очисти, за да принесе повеќе плод.

31 6,38
12,49
15,10
Мт 26,46
3 Вие сте веќе чисти преку словото, што сум ви го проповедал.

32 4 Бидете во Мене, и Јас ќе бидам во вас. Како што прачката не може да роди плод сама од себе, ако не е на лозата, така и вие, ако не бидете во Мене.

15,1-2 Ис 5,1-7
Ез 19,10-14
Пс 80,8-19
Мт 15,13
20,1-16
5 Јас сум лозата, а вие прачките; и кој е во Мене, и Јас во него, тој ќе даде многу плод; зашто без Мене не можете да направите ништо.

6 Ако некој не остане во Мене, ќе биде исфрлен надвор, како прачка, и ќе се исуши; а таквите ќе ги соберат, и во оган ќе ги фрлат, и ќе изгорат.

7 Ако останете во Мене, и зборовите Мои во вас, тогаш, што и да посакате, барајте и ќе ви биде.

8 Со тоа ќе се прослави Мојот Отец: да носите многу плод и да бидете Мои ученици.

9 Како што Ме возљуби Отецот, и Јас ве возљубив вас. Останете во Мојата љубов!

10 Ако ги запазите Моите заповеди, ќе останете во љубовта Моја, како што Јас ги запазив заповедите на Мојот Отец и останувам во љубовта Негова.

11 Ова ви го реков за да остане радоста Моја во вас и радоста ваша да биде полна.

12 Ова е Моја заповед: да се љубите еден со друг, како што ве возљубив Јас.

13 Никој нема поголема љубов од оваа: да ја положи душата своја за своите пријатели.

14 Вие сте Ми пријатели ако го вршите она што ви заповедам Јас.

15 Веќе не ве нарекувам слуги, зашто слугата не знае што работи господарот; туку ве нареков пријатели, бидејќи ви кажав сè што сум чул од Мојот Отец.

16 Вие не Ме избравте Мене, туку Јас ве избрав вас и ве поставив да одите и да бидете плодносни, и плодот ваш да остане, та, што и да посакате од Отецот во Мое име, да ви даде.

17 Оваа заповед ви ја давам: да се љубите еден со друг.“

Омразата на светиот

18 „Ако светот ве мрази, знајте дека мене светот уште пред вас Ме замрази.“

19 Да бевте од овој свет, тогаш светот ќе го љубеше своето; но бидејќи не сте од светот, туку Јас ве избрав од светот - затоа светот и ве мрази.

20 Помнете ги зборовите што ви ги реков Јас: ниеден слуга не е поголем од својот господар. Ако Мене Ме гонеа, и вас ќе ве гонат; ако Моите зборови ги запазија, и вашите ќе ги запазат.

2
Ис 18,5

3
13,10
Дела 15,9

4
6,56
Рим 11,17-18
2 Кор 3,5

5
1,3
15,16
1 Кор 12,12,27

6
Ез 15,1-8
Мт 3,10
7,19
13,42

7
14,13
16,23
Мт 7,7
Мк 11,24
1 Јн 5,14

8
Мт 5,13
Фил 1,11

9
13,1
17,23

10
6,38
14,15,21
1 Јн 2,5
5,3

11
16,21
17,13
Ис 9,2
35,10
Соф 3,14
Пс 126,3-5
Мт 25,21,23
Лк 2,10
1 Јн 1,4

12
13,34
1 Јн 3,11,23
2 Јн 1,5

13
10,11
13,1
Рим 5,6-8
1 Јн 3,16

14
2 Мојс
13,11
Лк 12,4

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

15 <sup>Рим 1,1
Јк 1,1</sup> ²¹ Но, сето ова ќе ви го прават заради Моето име, зашто не Го знаат Оној Кој Ме испрати.

16 <sup>6,70
13,18
14,13-14
15,5
16,23
5 Моје 7,6
Ис 41,8
Амос 3,2
Мк 3,13-14
Дела 20,28
1 Јн 4,10</sup> ²² Да не бев дошол и да не им бев зборувал, грев немаше да имаат. Но сега тие немаат изговор за својот грев.

17 <sup>13,34
1 Јн 3,23</sup> ²³ Кој Ме мрази мене, Го мрази и Мојот Отец.

18 <sup>1,10-11
7,7
17,14-16
Мт 10,22
24,9
1 Сол 2,
14-16
1 Јн 3,13</sup> ²⁴ Ако не бев направил меѓу нив дела, какви што никој друг не направил, грев немаше да имаат; а сега и видоа, и Ме замразија Мене и Мојот Отец.

19 <sup>Лк 6,22
1 Јн 4,5</sup> ²⁵ Но нека се изврши словото напишано во нивниот Закон дека Ме замразија без вина.

20 <sup>13,16
Мт 10,24
Лк 6,40
Дела 4,17
1 Сол 1,6
1 Птр 4,
12-19</sup> ²⁶ А кога ќе дојде Утешителот, Кого што ќе Го испратам Јас од Отецот, Духот на Вистината, Кој излегува од Отецот, Тој ќе сведочи за Мене;

21 <sup>8,18-19
16,3
Мт 5,11
10,22
Дела 5,
40-41
Откр 2,3</sup> ²⁷ а и вие ќе сведочите, бидејќи од почетокот сте со Мене.

22 <sup>9,41
16,9</sup> ¹ „Ова ви го кажав за да не се соблазните.

23 <sup>5,23
Лк 10,16
1 Јн 2,23</sup> ² Ќе ве исклучуваат од синагогите. Па уште и ќе настапи време кога секој што ќе ве убие, ќе мисли дека на Бога Му принесува служба.

24 <sup>6,36
14,11
Мт 12,24-27-28</sup> ³ Тоа ќе го прават, зашто не Го познаа Отецот, ниту Мене.

25 <sup>Пс 35,19
69,5
Рим 3,19</sup> ⁴ Но ви го кажав тоа, та кога ќе дојде времето, да се сегите дека Јас сум ви рекол; а од почетокот не ви го зборував ова, зашто бев со вас.“

26 <sup>9,41
16,9</sup> *Задачиие на Свештиої Дух*

27 <sup>5,23
Лк 10,16
1 Јн 2,23</sup> ⁵ „А сега одам кај Оној Кој Ме испрати, и никој од вас не Ме праша: ‚Каде одиш?‘

28 <sup>6,36
14,11
Мт 12,24-27-28</sup> ⁶ Но затоа што ви го кажав ова, срцата ваши се исполнија со тага.

29 <sup>Пс 35,19
69,5
Рим 3,19</sup> ⁷ Но Јас вистината ви ја кажувам: подобро е за вас Јас да си отидам, зашто, ако не си отидам, Утешителот нема да дојде кај вас; ако, пак, заминам, ќе ви Го пратам.

30 <sup>9,41
16,9</sup> ⁸ А Тој, кога ќе дојде, ќе го избличи светот за грев, и за правда, и за суд:

31 <sup>6,36
14,11
Мт 12,24-27-28</sup> ⁹ за грев - дека не веруваат во Мене;

32 <sup>9,41
16,9</sup> ¹⁰ за правда - оти Јас си одам кај Својот Отец, и веќе нема да Ме видите;

¹¹ а за суд - зашто кнезот на овој свет е осуден.

¹² Имам уште многу да ви кажувам, но сега не можете да носите.

¹³ А кога ќе дојде Тој, Духот на Вистината, ќе ве упати во сета вистина; но од Себе нема да зборува, туку ќе говори што чуе, и ќе ви ја најави иднината.

¹⁴ Тој Мене ќе Ме прослави, зашто од Моето ќе земе и ќе ви јави.

¹⁵ Сè што има Отецот, Мое е; затоа и ви реков дека од Моето ќе земе и ќе ви јави.“

Тага и радосї

¹⁶ „Уште малку, и нема да Ме гледате, и по малку, пак ќе Ме видите, зашто си одам кај Отецот.“

¹⁷ А некои од учениците Негови си рекоа меѓу себе: „Што е тоа, што ни вели: ‚Уште малку, и нема да Ме видите‘ и ‚Јас си одам кај Отецот?‘“

¹⁸ И си зборуваа: „Што е тоа, што вели: ‚Уште малку?‘“

¹⁹ Исус разбра дека сакаат да Го прашаат, и им рече: „Затоа ли се прашувате меѓу себе, што реков: ‚Уште малку, и нема да Ме гледате‘ и ‚По малку, пак ќе Ме видите?‘

²⁰ Вистина, вистина ви вела дека вие ќе заплачете и ќе заридате, а светот ќе се радува; вие ќе бидете нажалени, но жалоста ваша ќе се претвори во радост.

²¹ Жена, кога раѓа, има болки, зашто ѝ дошло времето нејзино; но штом ќе го роди детето, од радост не ги помни веќе болките, зашто се родил човек на светот.

²² Па така и вие, сега сте нажалени; но Јас пак ќе ве видам, и ќе се зарадува срцето ваше, и радоста ваша никој нема да ви ја одземе;

²³ и во тој ден нема да Ме прашувате за ништо. Вистина, вистина ви вела: што и да посакате од Отецот, во Мое име, ќе ви даде.

²⁴ Досега ништо не сте барале во Мое име; барајте и ќе добиете, за да биде радоста ваша полна.“

26-27
Дела 5,32

26
14,16,26
Мт 10,
19-20
1 Јн 3,24
5,7

27
19,35
Лк 1,2
Дела
1,8,21-22
1 Јн 4,14

16,2
9,22
Ис 66,5
Мт 5,11
10,17
24,9

3
8,19
15,21

4
2,22
14,29
16,25
Мк 13,23
Дела 8,1

5
7,33
13,36

6
16,22

7
14,16,26
15,26

8
10,25
Дела 24,25

9
5,38
6,36,64
8,21-24
12,37

10
7,34
13,1,33
14,12,19,28
20,17
Дела 7,52

11
12,31
14,30

12
1 Кор 3,1-2

13
14,17,26
15,26
1 Јн 2,27

ЕВАНГЕЛИЕ СПОРЕД ЈОВАН

11 ^{10,30} ^{13,1,3} ^{17,21} ³ Моје ^{19,2} ^{Гал 3,28} ¹ Птр ^{1,5,16} ²⁴ Оче, сакам и оние што си Ми ги дал да бидат со Мене, каде што сум Јас, за да ја гледаат Мојата слава што си Ми ја дал, зашто ме возљуби уште пред да се создаде светот.

12 ^{6,39} ^{10,28} ^{13,18} ^{18,8-9} ^{Пс 41,9} ^{Дела 8,20} ² Сол ^{2,3} Оче Праведен, светот не Те позна, Јас Те познав; и овие познаа дека Ти си Ме испратил;

13 ^{15,11} ¹ Јн ^{1,4} ²⁶ и им го објавив името Твое, и ќе го известувам, та љубовта, со која Ме возљуби Ти, да биде во нив, и Јас во нив.“

Исус е ѝриведен

(Мт 26,47-56; Мр 14,43-50;

Лк 22,47-53)

14 ^{8,23} ^{15,18-19} **18** И штом го рече ова, Исус отиде со учениците Свои преку потокот Кедрон, каде што имаше градина, и во неа влезе Тој и учениците Негови.

15 ^{Мт 6,13} ^{Лк 22,32} ² Сол ^{3,3} ¹ Јн ^{5,18} ² А тоа место го знаеше и Јуда, кој сакаше да Го предаде, зашто Исус често се собираше со учениците Свои таму.

17 ^{10,36} ^{Ер 1,5} ¹⁸ ^{20,21} ¹⁹ ^{4,23} ^{15,13} ^{Лк 22,20} ¹ Кор ^{1,30} ^{Евр 2,11} ^{10,12,14} ²⁰ ^{Рим 10,17} ¹ Сол ^{2,13} ¹ Јн ^{1,3} ²¹ ^{10,38} ^{17,11} ^{Дела 4,32} ^{Гал 3,28} ²² ^{17,5} ²³ ^{15,9} ¹ Кор ^{6,17} ^{Гал 2,20} ²⁴ ^{1,14} ^{10,29} ^{12,26} ^{17,5} ^{Мт 25,34} ² Кор ^{3,18} ²⁵ ^{1,10} ^{8,55} ^{Мт 11,27} ^{Откр 16,5}

³ ² А тоа место го знаеше и Јуда, кој сакаше да Го предаде, зашто Исус често се собираше со учениците Свои таму.

⁴ ² А тоа место го знаеше и Јуда, кој сакаше да Го предаде, зашто Исус често се собираше со учениците Свои таму.

⁵ ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵

24 ниците Негови?“ Тој порекна и рече: **11,49**
18,13 „Не сум.“
25 ²⁶Еден од слугите на првосвештеникот, што му беше роднина на оној кому **18,17**
Петар му го беше отсекол увото, рече: **26**
18,1,10 „Нели те видов и тебе во градината со Него?“
27 ²⁷А Петар пак порекна; и веднаш за-
неа петел. **13,38**
Мт 26,34
Мк 14,30
Лк 22,34

Исус пред Пилат

28 И Го поведоа Исус од Кајафа во **11,55**
преторијата. Но беше утро, и тие не влегоа во неа, за да не се осквернат, за да можат да ја јадат Пасхата.
29 ²⁹Тогаш излезе Пилат пред нив и рече: „За што Го обвинувате Овој Човек?“ **Лк 3,1**
13,1 **13,14** **4,27**
13,28 ³⁰Одговорија и му рекоа: „Ако Тој не беше злосторник, немаше да ти Го предадеме!“ **1 Тим 6,13**

31 ³¹А Пилат им рече: „Земете Го вие и судете Му според вашиот закон!“ Јудејците му рекоа: „Нам не ни е дозволено да погубуваме никого“, **19,6**
18,15

32 ³²за да се исполни зборот Исусов, што го рече, кажувајќи со каква смрт ќе умре. **3,14**
8,28 **12,32-33**
Мт 20,19
26,2

36 ³³Тогаш Пилат влезе во судницата, па Го повика Исус и Му рече: „Ти ли си Царот Јудејски?“ **1,11**
6,15 **12,32**

34 Исус му одговори: „Сам ли го зборуваш тоа или други ти кажаа за Мене?“ **Мт 26,53**
Лк 17,20 **19,12**

37 ³⁵Пилат одговори: „Та јас Јудеец ли сум? Твојот народ и првосвештениците Те предадоа на мене. Што си направил?“ **3,32-33**
8,45-46 **14,6**
1 Јн 3,19 **4,6**
1 Тим 6,13

36 Исус одговори: „Моето царство не е од овој свет; ако беше царството Мое од овој свет, тогаш Моите слуги би Ме бранеле, за да не им бидам предаден на Јудејците; но царството Мое сега не е овде.“ **Дела 24,25**
26,28

37 А Пилат Му рече: „Ти, пак, Цар ли си?“ Исус одговори: „Ти велиш дека сум Цар. Јас за тоа се родив и за тоа дојдов на светот, за да сведочам за вистината; секој, кој е од вистината, го слуша гласот Мој.“

Исус е осуден на смрт

(Мт 27,15–31; Мр 15,6–20; Лк 23,13–15)

38 Пилат Го праша: „Што е тоа вистина?“ И кога го рече ова, излезе пак кај

Јудејците и им рече: „Јас не наоѓам никаква вина во Него.“

³⁹Но кај вас е обичај да ви пуштам по еден за Пасха. Сакате ли да ви Го пуштам Царот Јудејски?“

⁴⁰И пак повикаа сите, велејќи: „Не Овој, туку Варава.“ Варава, пак, беше разбојник.

Исусовите сирадања

19 Тогаш Пилат Го зеде Исус и Го предаде да го камшикуваат.

²Војниците сплетоа венец од трње, Му го кладоа на главата и Му облекоа багреница,

³и велеа: „Те поздравуваме, Царе Јудејски!“ - и Го удираа по образите.

⁴Пилат пак излезе надвор и им рече: „Еве, ви Го изведувам надвор, за да разберете дека не наоѓам во Него никаква вина.“

⁵Тогаш излезе Исус надвор, со трнов венец, и багреница. И им рече Пилат: „Еве Го Човекот!“

⁶А кога Го видоа првосвештениците и слугите, завикаа и рекоа: „Распни Го, распни!“ Пилат им рече: „Земете Го вие и распнете Го, зашто јас не наоѓам во Него вина.“

⁷Јудејците му одговорија: „Ние имаме Закон и според нашиот Закон Тој треба да умре, зашто Сам се направи Син Божји.“

⁸Кога го чу Пилат овој збор, уште повеќе се исплаши.

⁹И пак влезе во преторијата и Му рече на Исус: „Од каде си Ти?“ Но Исус не му даде одговор.

¹⁰Пилат Му рече: „Мене ли не ми одговараш? Не знаеш ли дека имам власт да Те распнам, и власт имам да Те пуштам!“

¹¹Исус одговори: „Ти не би имал никаква власт над Мене ако не ти беше дадено одозгора; затоа поголем грев има оној што Ме предаде на тебе.“

¹²Оттогаш Пилат гледаше да Го пушти. Но Јудејците пак викаа, зборувајќи: „Ако Го пуштиш Него, не си му пријател на цезарот. Секој што се прави цар, противник му е на цезарот.“

¹³Штом го чу овој збор, Пилат Го изведе Исус надвор и седна на судскиот

40
Дела 3,14

19,1
Мт 20,19
1 Кор 1,23

2
Мт 27,29
Лк 23,11

3
18,22
Ис 50,6

4
18,38
Лк 23,4

5
1,29,36

6
18,31
1 Кор 1,23

7
5,18
3 Мојс 24,16

9
9,29-30
Мт 26, 62-63
27,12,14
Мк 14,61
Лк 23,9

11
3,27
10,18
18,30,35
Рим 13,1

12
Лк 23,2
Дела 17,7

14 стол, на местото што се вика Литостротон, а по еврејски Гавата.
18,33-37
19,31,42
1 Кор 5,7

15 околу шестиот час¹¹. И им рече Пилат на Јудејците: „Еве Го вашиот Цар!“
Суд 8,23
1 Сам 8,7

17 Го!“ Пилат им рече: „Царот ваш ли да Го распнам?“ Првосвештениците одговорија: „Ние немаме цар, освен цезарот.“
1 Моје 22,6
Ис 53,12

19 И тогаш им Го предаде за да биде распнат. И Го зедеа Исус, и Го поведоа.
18,33
Мт 2,23

Исусовото распување

(Мт 27,32-44; Мр 15,21-32;
Лк 23,26-43)

20 И носејќи го Својот крст, Тој излезе на местото наречено Черепница, а по еврејски Голгота;
Евр 13,
12-13
23 17 И носејќи го Својот крст, Тој излезе на местото наречено Черепница, а по еврејски Голгота;
2 Моје 28,32

24 18 таму Го распнаа, а со Него и други двајца, од едната и од другата страна, а насреде - Исус.
Пс 22,19

25 19 Пилат, пак, напиша и натпис, и го кладе на крстот. А беше напишано: „Исус од Назарет, цар Јудејски.“
2,3
20,1,18
Мк 15,
40-41
Лк 2,5

20 Овој натпис го читаа мнозина од Јудејците, бидејќи местото, каде што беше распнат Исус беше близу до градот; а беше напишано на еврејски, грчки и латински.

21 Првосвештениците, пак, јудејски му рекоа на Пилат: „Не пишувај: Цар Јудејски, туку дека Тој рече: Јас сум Цар Јудејски.“

22 Пилат одговори: „Што напишав, напишав.“

23 А војниците, кога Го распнаа Исус, ги зедеа алиштата Негови и ги поделија на четири дела, по еден дел на секого и хитонот. Хитонот, пак, не беше пиен, туку исткаен одозгора на додолу.

24 Тогаш си рекоа: „Да не го расипуваме, но да фрлиме за него ждрепка, чиј ќе биде“ - за да се збидне кажаното во Писмото: „Ги поделија алиштата Мои меѓу себе и за облеката Моја фрлија ждрепка.“ Така и направија војниците.

25 Покрај крстот Исусов стоеја мајка Му Негова и сестрата на мајка Му, Марија Клеопова, и Марија Магдалена.

26 А Исус, штом ја виде мајка Си, и ученикот кого посебно го љубеше, како стои, ѝ рече на мајка Си: „Жено, ете ти син!“

27 Потоа му рече на ученикот: „Ете ти мајка!“ И од тој час ученикот ја зеде кај себе.

Исусовата смрт

(Мт 27,45-56; Мр 15,33-41;
Лк 23,44-49)

28 По ова, знаејќи Исус дека сè е свршено, за да се исполни Писмото, рече: „Жеден сум.“

29 Таму стоееше сад, полн со оцет. Тие навасија сунѓер во оцетот, го закачија на трска и Му принесоа до устата Негова.

30 А кога вкуси Исус оцет, рече: „Се сврши!“ И кога ја наведна главата, го предаде духот.

Крв и вода

31 Бидејќи беше петок, Јудејците, за да не останат телата на крст во сабота, зашто во таа сабота беше голем ден, го замолија Пилат да им ги прекршат колената и да ги симнат.

32 Тогаш дојдоа војниците и им ги прекршија колената на првиот, како и на вториот, што беа распнати со Него.

33 А кога дојдоа до Исус и го видоа дека беше веќе умрен, не Му ги прекршија колената;

34 но еден од војниците со копје Му ги прободе ребрата, и наеднаш истече крв и вода.

35 И тој што виде - посведочи, и сведоштвото му е вистинско; и знае дека ја кажува вистината, за да поверувате вие.

36 Бидејќи ова стана за да се исполни Писмото: „Коска Негова нема да се прекрши.“

37 И друго Писмо пак вели: „Ќе погледнат на Оној Кого Го прободоа.“

Положувањето во гроб

(Мт 27,57-61; Мр 15,42-47; Лк 23,50-56)

38 Потоа Јосиф од Ариматеја, таен Исусов ученик, поради страв од

26
2,4
13,23
20,2
21,20

28
5,39
Пс 22,15

29
2 Моје 12,22
3 Моје 14,4
Пс 51,8
69,22

30
1,33
17,1,4
Јов 19,
26-27
Мт 20,22
Лк 12,50
2 Тим 4,7
Откр 15,1

31
19,14
2 Моје 12,16
5 Моје 21,22-23
Гал 3,13

34
3,5
7,37-39
1 Моје 4,10
1 Јн 5,6-8

35
15,26-27
21,24

36
2 Моје 12,46
4 Моје 9,12
Пс 34,21

37
Зах 12,10
Откр 1,7

38
7,13

¹¹ 19,14. Околу 12 часот, по наше.

39 Јудејците, го замоли Пилат да го симне телото и Пилат му дозволи. Тој дојде и го симна телото Исусово.
3,1
7,50
Пс 45,8
Изреки 7,17
Мт 2,11

40 Го зедеа телото Исусово и го завиткаа во платно со мирисите, како што е обичај кај Јудејците да погребуваат.
Мк 14,8

20,1 На она место, каде што беше распнат, имаше градина и во градината - нов гроб, во кој уште никој не беше полаган.
Мт 27,56
Дела 20,7
I Кор 16,2

2 Таму Го положија Исус поради петококот јудејски, зашто гробот беше близу.
13,23
18,15
19,26
21,7,20

6-7 *Празниот Исусов гроб*
(Мт 28,1-8; Мр 16,1-8; Лк 24,1-12)

9 Во првиот ден од седмицата Марија Магдалена дојде на гробот рано, уште додека беше темно, и виде дека каменот од гробот е поместен.
5,39
Пс 16,10
Мт 5,17
Дела 2,27,31
I Кор 15,4

12 Тогаш отрча и дојде кај Симон Петар и кај другиот ученик, кого Исус го љубеше, и им рече: „Го дигнале Господ од гробот и не знам каде Го положиле.“
Мт 28,2-5
Мк 16,5
Лк 24,23
Евр 1,14
Откр 3,5
4,4

3 Тогаш излезе Петар и другиот ученик, и појдоа кон гробот.

4 И обајцата трчаа заедно, но другиот ученик трчаше побргу од Петар и прв дојде до гробот.

5 И кога се наведна, виде дека лежи само повојот; но не влезе.

6 По него дојде Симон Петар, влезе во гробот и виде дека само повојот стои;

7 а крпата, што Му беше на главата негова, не стоеше кај повојот, туку одделно, свиткана на едно место.

8 Тогаш влезе и другиот ученик, кој прв дојде до гробот, и виде, и поверува,

9 зашто уште не го знаеја Писмото дека Тој треба да воскресне од мртвите.

10 Тогаш учениците се вратија дома.

Исус ѝ се јавува на Марија Магдалена

11 А Марија стоеше кај гробот однадвор и плачеше. И, плачејќи, се наведна над гробот;

12 и виде два ангела во бели облеку како седат, едниот кај главата, а дру-

гиот кај нозете, каде што беше лежело телото Исусово.

13 Тие ѝ рекоа: „Жено, зошто плачеш?“ Им одговори: „Го кренале Господ мој и не знам каде Го положиле!“

14 Штом го рече ова, се заврте назад и Го виде Исус како стои; но не знаеше дека е Исус.

15 Исус ѝ рече: „Жено, зошто плачеш? Кого го бараш?“ Таа, мислејќи дека е градинарот, Му рече: „Господине, ако си Го зел Ти, кажи ми каде си Го положила, и јас ќе Го земам.“

16 Исус ѝ рече: „Марија!“ Таа се заврти и Му рече: „Равуни“ - што значи: „Учителе!“

17 И рече Исус: „Не допирај се до Мене, зашто уште не сум се вратил кај Мојот Отец; туку отиди кај браќата Мои и кажи им: се враќам кај Својот Отец и вашиот Отец, кај Својот Бог и кај вашиот Бог.“

18 Дојде Марија Магдалена и им кажа на учениците дека Го видеа Господ и дека тоа ѝ рекол.

Исус им се јавува на Своите ученици (Мт 28,16-20; Мр 16,14-18; 24,36-49)

19 А вечерта во истиот ден, првиот од седмицата, кога вратата, каде што беа учениците Негови собрани, беше затворена поради страв од Јудејците, дојде Исус, застапа на среде и им рече: „Мир вам!“

20 И ова штом го рече, им ги покажа рацете и нозете и ребрата Свои. Се зарадуваа тогаш учениците, штом Го видоа Господа.

21 А Исус пак им рече: „Мир вам! Како што Ме прати Отецот, така и Јас ве праќам.“

22 И кога им го кажа ова, дувна и им рече: „Примете Дух Свети!“

23 На кои ќе им ги простите гревовите, ќе им се простат, а на кои ќе им ги задржите, ќе им се задржат.“

Исус и неверниот Тома

24 А Тома, еден од дванаесетте, наречен Близан, не беше со нив кога дојде Исус.

25 Другите ученици му рекоа: „Го видовме Господа!“ А тој им рече: „Додека

13
20,2

14
21,4

Лк 24,16
2 Кор 5,16

16
Мк 10,51

17
13,33

14,2-3,28
16,5-7

Пс 22,22
Мт 12,49

28,10
Дела 1,3

Рим 8,29
15,6

19
14,18-19

Мт 18,20

20
15,11

16,20,22
19,34

21
17,18

Мт 28,19
Мк 16,15

22
1,33

7,39
1 Мојс 2,7

Ез 37,9
Дела 1,8

1 Кор 15,45

23
Мт 16,19

18,18

24
11,16

14,5
21,2

25
19,34

1 Кор 9,1

26 не ги видам раните од клинците на рацете Негови, и не го ставам прстот свој во раните од клинците, и не ја ставам раката своја во ребрата Негови, нема да поверувам!“

27 **26** А по осум дена учениците Негови пак беа собрани, и Тома со нив. Дојде Исус, кога вратата беше заклучена, застана меѓу нив и рече: „Мир вам!“

29 **27** Потоа му рече на Тома: „Дај го прстот свој овде и види ги рацете Мои; дај ја раката своја и стави ја во ребрата Мои; и не биди неверлив, туку поверувај!“

30 **28** Одговори Тома и Му рече: „Господ мој и Бог мој!“

31 **29** Исус му рече: „Тома, ти поверува затоа што Ме виде; блажени се оние кои не виделе, а поверувале.“

21,1
Мт 26,32
28,7

Целѝа на оваа книѝа

2 **30** И многу други чуда изврши Исус пред учениците Свои, што не се запишани во оваа книга.

3 **31** А овие се запишани за да поверуваат дека Исус е Христос, Синот Божји, и верувајќи да имате живот во Неговото име.

4
20,14
Лк 24,16

5 *Воскреснаѝиоѝ Исус им се јавува на седум Свои ученици*

6 **21** Потоа пак им се јави Исус на учениците Свои кај Тиверијадското Море. А тоа се случи вака:

2 беа заедно Симон Петар и Тома, кога го викаа Близнак, Натанаил од Кана Галилејска, Заведесвите синови и двајца други од учениците Негови.

3 Симон Петар им рече: „Ќе одам да ловам риба.“ Му рекоа: „И ние ќе дојдеме со тебе.“ Тогаш излегоа и веднаш влегоа во кораб, но таа ноќ ништо не уловија.

4 А кога се раздени, застана Исус на брегот, само учениците не го познаа дека е Исус.

5 Исус им рече: „Чеда, имате ли нешто за јадење?“ Му одговорија: „Не.“

6 А Тој им рече: „Фрлете ја мрежата од десната страна на коработ и ќе најдете!“ Ја фрлија, и не можеа веќе да ја извлечат од многу риби.

7 Тогаш ученикот, што го сакаше Исус, му рече на Петар: „Тоа е Господ!“ А Симон Петар, штом чу дека е Господ, си ја препаша облеката - зашто беше необлечен, и се фрли во морето.

8 А другите ученици, влечејќи ја мрежата со риби, дојдоа со кораб, зашто не беа далеку од брегот, но само околу двесте лакти.

9 Кога пак излегоа на брегот, видоа накладен оган, и на него ставена риба и леб.

10 Исус им рече: „Донесете од рибите што ги уловивте сега!“

11 А Симон Петар влезе и ја извлече мрежата на брегот, полна со крупни риби, на број сто педесет и три; и макар што беа толку многу, мрежата не се скина.

12 Исус им рече: „Дојдете, јадете!“ И никој не смееше да Го праша: „Кој си Ти?“, зашто гледаа дека е Господ.

13 Се приближи Исус, зеде леб и им даде, исто така и риба.

14 Ова беше веќе третпат како им се јави Исус на учениците Свои, откако воскресна од мртвите.

Разѓовор меѓу Исус и Пеѝтар

15 А кога завршија со јадењето, Исус му рече на Симон Петар: „Симоне Јованов, Ме љубиш ли повеќе отколку овие?“ Петар Му рече: „Да, Господи, Ти знаеш дека Те љубам!“ Исус му рече: „Паси ги јагненцата Мои!“

16 Го праша пак, повторно: „Симоне Јованов, Ме љубиш ли?“ Петар Му кажа: „Да, Господи, Ти знаеш дека Те љубам!“ Исус му рече: „Паси ги овците Мои!“

17 И по третпат му рече: „Симоне Јованов, Ме љубиш ли?“ Петар се нажали дека по третпат го праша: „Ме љубиш ли?“ И Му рече: „Господи, Ти сѐ знаеш; Ти знаеш дека Те љубам.“ Исус му рече: „Паси ги овците Мои!“

18 Вистина, вистина ти велам: кога беше помлад, сам се препашуваше и одеше каде што сакаше; кога ќе остариш, ќе ги рашириш рацете свои, и друг ќе те препаша и поведе на каде што нејќеш.“

7
13,23
19,26
20,2
21,20
Мт 14,29

9
Мт 4,4
Лк 24,
41-43

11
2 Лет 2,16
Лк 5,6

12
4,27

13
6,11
Мт 14,19
15,36
Мк 6,41
8,6
Лк 9,16

14
20,19,26

15
1,42
10,1-16
Мт 16,17
Лк 7,42-43
1 Кор 15,5

16
Мт 2,6
Лк 22,32
Дела 20,28
1 Птр 5,2
Откр 7,17

17
13,37-38
18,17,25-27
2 Сам 5,2
Пс 78,71-72

18
Мт 16,22
26,39
Дела
21,11,14
3 Птр 1,14

19 ¹⁹ А ова го рече за да покаже со каква смрт ќе Го прослави Петар Бога. И штом го кажа тоа, му рече: „Врви по Мене!“
 12,33
 18,32
 Мк 1,17
 1 Птр 4,16

20
 13,23.25
 19,26
 20,2

Омилениот ученик и сведоштво што кое остинува

²⁰ А Петар, кога се заврти, виде дека по него оди оној кого Исус го сакаше и кој на вечерата се беше навалил на градите Негови и прашуваше: „Господи, кој ќе Те предаде?“

²¹ Штом го виде Петар него, Му рече на Исус: „Господи, а овој, пак, зошто?“

²² Исус му рече: „Ако сакам тој да остане додека да дојдам, тебе што ти е? Ти врви по Мене!“

²³ И се пренесе овој збор меѓу браќата дека тој ученик нема да умре. Но Исус не му рече дека нема да умре, туку: „Ако сакам тој да остане додека дојдам, тебе што ти е?“

²⁴ Тој е ученикот кој сведочи за овие настани и ги напиша; и знаеме дека сведоштвото негово е вистинско.

²⁵ А има и многу други работи што ги изврши Исус и кои, ако би се напишале по ред, ми се чини не би можеле да се сместат во целиот свет напишаните книги. Амин!

22
 Мт 16,28
 1 Кор
 11,26
 Јк 5,7
 Откр 2,25
 22,7.12.1
 7,20

23
 14,3
 3 Јн 1,5

24
 15,27
 19,35

25
 20,30

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

Вовед

Делото на Лука оџфака две новозаветни книги. Првата е неговојо Евангелие, а втората Дела на Апостолиите. Во првата книга, во Евангелието, Лука се задржува на периодот на земниот Исусов живот. Книгата, пак, Дела на Апостолиите зайочнува со описот на Исусовото вознесение (1,1–11) со кое се инаугурира времето на Црквата: Господ Исус во неа останава присуен преку Светиот Дух, кој ги вдохновува учениците.

Прикажувањето на собитјата е полно со живост. Се бележи распејето на христијанските заедници во јудејска средина, посебно преку мисијата на апостолот Петар, за ширење на христијанството во Ерусалим, но и во места каде нема Јудејци: Антиохија, Коринт и Филипи. Преку приказите во текот се насејуваат и теолошките на првата Црква и начинот на кој се тие разрешени, благодарение на Духот Господов.

Меѓу изворите на книгата да го спомнеме и она што би можело да се нарече „Дневник на Лука“. За да го раскаже пишувањето од Троада во Филипи, Лука се изразува во прво лице: „По тоа видение веднаш посакавме да ирѓнеме...“ (16,10–40); поинаку е опишано Павловото пишување од Филипи во Ерусалим, каде Павле е уапсен (20,5–21,18) и на крајот пишувањето во Рим, каде Павле останува две години пред да биде осуден (27–28).

Книгата може да се подели на следниве целини:

План (1,8),

Почетоциите на првата Црква во Ерусалим, по Исусовото вознесение (1,1–28,31),

Распространување на Евангелието меѓу друштите народи (8,4–2,25),

Распространување на Евангелието во средоземноморскиот свет иа сè до Рим, главниот град на Империјата (13,1–28,31).

Пораката пренесена и позната насекаде во светот, впрочем, е резимирана во проповедите и расправите на апостолиите. Во нив може да се види дека Исус е претставен на сите, како на Јудејците, така и на нејудејците (паганиите). Духот постојано ги вдохновува учениците преку Неговата личност, зборови и дела.

Настаниите во книгата Дела на Апостолиите го овивораат погледот кон она што Црквата што треба да го осигура: да се разгласи Евангелието, односно радосната вест за Исус Христос на сите луѓе и на сите краишта на земјата.

1,1

Лк 1,1,3
24,19

Предговор

1 Првата книга, Теофиле, ја напишав за сè она што Исус го правеше и поучуваше, од почетокот,

² па сè до денот кога се вознесе, откако преку Светиот Дух им даде заповеди на апостолиите што беше ги избрал.

³ Ним по Своето страдање им се претстави жив, со многу верни докази, јавувајќи им се четириесет дни и зборувајќи им за царството Божје.

⁴ Еднаш кога ги собра, Тој им заповеда: „Не оддалечувајте се од Ерусалим, туку чекајте го ветувањето од Отецот што сте го слушале од Мене:

⁵ Јован крштаваше со вода, а вие, не по многу дни од денес, ќе бидете крстени со Светиот Дух.“

Исус се вознесува на небо

⁶ А тие, кои беа собрани, Го прашаа велејќи: „Во ова време ли Ти ќе го вос-

4

Лк 24,
42-43
24,49

5

11,16
Лк 3,16

9 тановиш, Господи, царството Израелово?“
Лк 24, 50-51

10 ⁷ И Тој им одговори: „Не е ваше да ги знаете времињата или часот што Отецот ги поставил во Своја власт; Лк 24,4-6

11 ⁸ но ќе примите сила од Светиот Дух, Кој ќе слезе на вас и ќе Ми бидете сведоци во Ерусалим и во цела Јудеја и Самарија, и сè до крајот на земјата.“ Лк 22,69

13 ⁹ И штом го рече тоа, додека тие Го гледаа Тој се подигна, и облак Го подведе од пред очите нивни. Мт 10,2-4

14 ¹⁰ И како што гледаа кон небото додека Тој се вознесуваше, одеднаш пред нив застаана двајца мажи во бела облека, Мт 18,19 Лк 8,19

17 ¹¹ и рекоа: „Луѓе Галилејци, што стоите и гледате кон небото? Овој Исус, Кој од вас се вознесе на небото, ќе дојде пак на истиот начин како што Го видовте да оди на небото.“ Лк 22,47

18 Мт 27,3-10

Избран нов аџосџол на месџоџо на Јуда

¹² Тогаш тие се вратија во Ерусалим од планината, наречена Маслинова¹, која се наоѓа близу до Ерусалим, колку еден саботен ден одење².

¹³ И кога дојдоа, се искачија во горната одаја, каде што престојуваша Петар и Јаков, Јован и Андреј, Филип и Тома, Вартоломеј и Матеј, Јаков Алфеев и Симон Зилот и Јуда Јаковов.

¹⁴ Тие сите еднодушно беа постојано во молитва и молење заедно со некој жени и со Марија, мајката на Исус, и со браќата Негови.

¹⁵ И во тие дни Петар стана меѓу браќата (а беа се собрале околу сто и дваесет души) и рече:

¹⁶ „Мажи браќа! Требаше да се исполни напишаното што го беше претскажал Светиот Дух преку устата Давидова за Јуда, водачот на оние што Го фатија Исус,

¹⁷ зашто тој беше вброен меѓу нас и беше примил дел од оваа служба;

¹⁸ но со неправедна награда тој стекна нива и, откако падна ничкум, прсна по

средината, и се истури целата негова утроба. Мт 27,8

¹⁹ И тоа им стана познато на сите жители во Ерусалим дека таа нива се нарече на нивниот јазик Акелдама, што значи „крвна нива“.
Пс 69,26 Пс 109,8

²⁰ Зашто во книгата на Псалмите е напишано: „Домот негов да запусте и никој во него да не живее, епископството негово друг да го прими.“
24 15,8

²¹ И така, еден од оние луѓе што беа со нас за сето време, откако дојде и си заминува од нас Господ Исус, **2,2** 4,31 Јн 3,8

²² почнувајќи од крштгавањето Јованово па до денот кога се вознесе од нас, треба да биде сведок со нас за Неговото воскресение.“
3 4 Мојс 11,25

²³ И поставија двајца: Јосиф, наречен Варнава, а по прекар Јуст, и Матиј;

²⁴ потоа се помолија и рекоа: „Ти, Господи, Кој ги познаваш срцата на сите, покажи од овие двајца еден, кого си го избрал,

²⁵ за да прими дел од оваа служба и од апостолството од кое отпадна Јуда за да си отиде на своето место.“

²⁶ И фрлија ждрепка за нив, и ждрепката падна на Матиј; и тој се вброи кон единаесетте апостоли.

Педесџница - Излевање на Свеџоџо Дух

2 Кога дојде денот Педесетница, сите апостоли беа заедно и на исто место.

² Тогаш ненадејно се создаде шум од небото, како силен ветар кога дува, и ја исполни целата куќа, каде што седеа.

³ И им се јавија јазици како од пламен, кои се разделуваа и се спуштија по еден над секого од нив посебно.

⁴ И сите се исполнија со Дух Свети, и почнаа да зборуваат на други јазици, онака како што им даваше Духот Свети да изговараат.

⁵ Тогаш во Ерусалим имаше Јудејци, побожни луѓе, од секој народ под небото.

¹ 1,12. Елеон.

² 1,12. Околу 2 километри.

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

11 ^{10,45-46} Кога се создаде тој есот, народот кој се насобра многу се збунува, бидејќи секој ги слушаше како зборуваат на неговиот сопствен јазик.

13 ^{1 Кор 14,23} И сите вдашени и восхитени, говореа: „Овие што зборуваат, зар не се сите Галилејци?“

17-21 ^{Јоил 3,1-5} **18** ⁸ Па како тогаш слушаме како секој од нив зборува на нашиот мајчин јазик?

19 ^{4 Мојс 11,29} Парти, Мидијци, Еламити и жителите од Месопотамија, Јудеја и Кападокија, од Понт и Азија,

20 ^{Амос 5, 18-20} **10** Фригија, Памфилија, од Египет и од краиштата на Либија покрај Киринаеја, па и привремено дојдените Римјани.

11 Како ние Јудејците, така исто и придојдените, Критјани и Арапи, севе слушаме како тие зборуваат за големите дела Божји на нашите јазици?⁴

12 Сите се чудеа и во недоумение си зборуваа еден со друг: „Што ли ќе биде ова?“

13 А други, потсмевајќи се, велеа: „Се напиле со слатко вино!“

Беседата на Петар

14 Тогаш Петар стана со единаесетте, го подигна гласот свој и им рече: „Луѓе Јудејци и вие сите што живеете во Ерусалим, знајте го ова и внимателно слушнете ги моите зборови;

15 овие луѓе не се пијани, како што мислите вие, зашто е третиот час³ од денот:

16 но ова е претскажаното преку пророкот Јоил:

17 „И ете во последните дни, рече Бог, ќе излеам од Мојот Дух на секое тело и ќе пророкуваат синовите ваши и ќерките ваши, и младичите ваши ќе имаат виденија и старците ваши ќе сонуваат соншта.“

18 И во тие дни, врз слугите Мои и слугинките Мои ќе излеам од Мојот Дух, и тие ќе пророкуваат.

19 И ќе покажам чудеса на небесата и знаци долу на земјата - крв, и оган, и чад.

20 Сонцето ќе се претвори во темнина, а месечината во крв, и тоа уште пред да

настапи големиот и славен ден Господов.

21 И тогаш, секој што ќе го повика името Господово, ќе се спаси.⁴

22 Луѓе Израелци, слушнете ги овие зборови: Исус од Назарет, Човекот посведочен пред вас од Бога со сили, чудеса и знаци, кои, како што и сами знаете, ги направи Бог преку Него,

23 предаден по определениот Божји план и предзнаење, вие Го фативте, Го распнавте со рацете на беззакониците и Го убивте.

24 Но Бог Го воскресна, откако Го ослободи од смртните маки, бидејќи смртта немаше сила да Го задржи.

25 Зашто Давид за Него вели: „Секогаш Го гледав Господ пред себе. Тој е од мојата десна страна, за да не се поместам.“

26 Затоа се развесели срцето мое и се возрадува јазикот мој; а уште и телото мое ќе почива во надеж;

27 зашто Ти нема да ја оставиш душата моја во Адот, ниту, пак, ќе дозволиш Твојот праведник да види распаѓање.

28 Ти си ми ги покажал патиштата на животот; Ти ќе ме исполниш со радост преку лицето Свое.⁴

29 Мажи брака, нека ми е дозволено да ви зборувам слободно за прататкото Давид, дека тој умре и беше погребан, а гробот негов е меѓу нас сè до денешниов ден.

30 Па, бидејќи беше пророк и знаејќи дека Бог му беше ветил со заклетва дека ќе постави некој од плодот на неговите бедра на престолот Свој,

31 предвиде и кажа за воскресението на Христос дека нема да биде оставен во Адот и дека телото Негово нема да види распаѓање.

32 Овој Исус Го воскресна Бог. За тоа сме ние сите сведоци.

33 И затоа, Тој, откако беше воздигнат со десницата Божја и Го прими од Отецот ветувањето на Светиот Дух сега Го излеа. Тоа е она што го гледате сега вие и го слушате.

21
4,12
Рим 10,13
1 Кор 1,2

24
Пс 18,3-5

25-28
Пс 16,8-11

27
13,34-37

30
2 Сам 7,
12-13
Пс 89,3
132,11

31
Пс 16,10

33
1,4

³ 2,15. Околу 9 часот претпладне.

34-35 ³⁴ Зашто Давид не отиде на небесата, но самиот кажа: „Му рече Господ на мојот Господ: Седни од Мојата десна страна,
³⁵ додека не ги поставам непријателите Твои во подножјето на нозете Твои.“
36 ³⁶ И затоа, нека знае со сигурност сиот Израелов дом дека Оној Исус, Кого вие Го распнавте, Бог Го направи Господ и Христос.“

Првиџе ѿкрстијувања

39 ³⁷ Кога го слушнаа тоа, им се растреперија срцата, и му рекоа на Петар и на другите апостоли: „Луѓе браќа, што да правиме?“
40 ³⁸ А Петар им рече: „Покајте се и секој од вас да се крсти во името на Исус Христос за простување на гревовите; и тогаш ќе примите дар од Светиот Дух.“
42 ³⁹ Зашто вам ви припаѓа она ветување и на вашите деца и на сите што се далеку, што ќе ги повика Господ, нашиот Бог.“
43 ⁴⁰ И со многу други зборови сведочеа и ги молеше, велејќи: „Спасувајте се од овој пакостен род!“
47 ⁴¹ И така оние што од срце ги примија неговите зборови, се крстија и се присоединија во тој ден околу три илјади души.

Животој во првајќа християнска заедница

⁴² И страв ја обзеде секоја душа, зашто многу чудеса и знаци се вршеа преку апостолите.

⁴⁴ А сите што веруваа, беа заедно и сè им беше заедничко;

⁴⁵ продаваа имоти и сопствености и на секого му раздаваа колку што му беше потребно.

⁴⁶ И секој ден еднодушно престојуваа во храмот и, прекршувајќи леб по куќите, се хранеа со радост и со чисто срце.

⁴⁷ Го фалеа Бога и стекнуваа благодарност кај сите луѓе. А Господ

секој ден ги придодаваше спасените кон нивното мноштво.

Оздравување ѿред ѿоршайа на храмот

3 Еден ден Петар и Јован заедно отидоа во храмот во деветтиот час⁴, часот за молитва.

² Таму имаше еден човек, сакат уште од раѓање. Него го носеа секој ден и го поставуваа пред портата на храмот наречена Красна, за да проси милостина од оние што влегуваа во храмот.

³ Тој, кога ги здогледа Петар и Јован кои сакаа да влезат во храмот, запроси милостина и од нив.

⁴ А Петар, заедно со Јован, го впери кон него погледот и му рече: „Погледни во нас!“

⁵ И тој ги гледаше внимателно, очекувајќи да добие нешто од нив.

⁶ Но Петар рече: „Сребро и злато јас немам, а што имам, тоа ти давам: во името на Исус Христос од Назарет стани и оди!“

⁷ И само што го фати за десната рака, го исправи, а нему веднаш му се зацврснаа стапалата и глуждовите;

⁸ па скокна, се исправи и почна да оди. Тогаш влезе во храмот заедно со нив скокајќи и фалејќи Го Бога.

⁹ И сиот народ го гледаше како оди и како Го слави Бога.

¹⁰ Луѓето го познаа дека тој беше оној истиот што седеше пред портата на храмот наречена Красна, поради милостина; и беа полни со восхит и вчудоневиденост за она што се случи.

Беседајќа на Петар во храмот

¹¹ И бидејќи оздравениот сакат човек цврсто се држеше за Петар и Јован, кон нив дотрча вчудовиден сиот народ во тремот, наречен Соломонов.

¹² А Петар, штом го виде тоа, му рече на народот: „Луѓе Израелци, што се чудите на ова, и што сте се загледале во нас, како со своја сила или побожност да направивме овој да прооди?“

3,1
10,3,9,30

4
14,8-9

6
4,10
16,18
19,13

8
14,10

10
Лк 4,36
Лк 5,9

11
5,12
Јн 10,23

12
10,26
14,15

13
2,23
3,15
13,28
2 Мојс 3,6
Лк 23,13
23,20-25

⁴ 3,1. Околу 15 часот.

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

15 ¹³ Бог Авраамов, Исаков и Јаковов, ^{2,24} Бог на татковците наши Го прослави ^{2,32} својот Син Исус, Кого вие Го предадовте ^{3,26} и од Кого се одрековте пред лицето ^{13,32} на Пилат, кога тој реши да Го пушти. ^{17,31}

16 ^{3,7} ¹⁴ Но вие се одрековте од Светиот и Праведниот и побаравте да ви се ослободи човек убиец,

17 ^{13,28} ^{17,30} а Го убивте Зачетникот на животот, Кого Бог Го воскресна од мртвите; за тоа сме ние сведоци.

18 ^{Лк 24,27} ^{1 Кор 15,3} И поради верата во Неговото име, овој, кого вие го гледате и познавате, го потврди името Негово; а верата во Него го исцели и овој човек пред сите вас.

19 ^{2,38} ^{10,43} ^{13,38} ^{26,18} А сега, браќа, знам дека вие тоа го направивте од незнаење како и вашите началници.

20 ^{5,31} А Бог, она што однапред го навести преку устата на сите пророци Свои, односно дека Христос ќе пострада, тоа и го исполни.

21 ^{Мт 19,28} ^{Лк 1,70} Покајте се, пак, и обратете се, за да се очистите од гревовите ваши,

22 ^{7,37} ^{5 Мојс 18,15} ^{Лк 9,35} за да дојдат од Господ времиња за освежување и Тој да ви Го прати вам претскажаниот Исус Христос,

23 ^{3 Мојс 23,29} ^{5 Мојс 18,19} Кого небото треба да Го прими до она време, кога ќе се воспостави сè што беше рекол Бог преку устата на сите Свои пророци од создавањето на светот.

24 ^{10,43} ^{13,26} ^{Евр 11,32} Мојсеј им беше рекол на татковците: „Господ Бог ваш од браќата ваши ќе ви издигне Пророк како мене; Него послушајте го за сè што ќе ви рече!“

25 ^{7,8} ^{1 Мојс 12,3} ^{18,18} ^{22,18} ^{26,4} ^{Рим 9,4-5} ^{Гал 3,8} И секој што не ќе Го послуша тој Пророк, ќе биде истребен од народот.

26 ^{3,20} ^{1 Петр 3,9} А сите пророци што пророкуваа, од Самоил, па и оние по нив, го навестуваа исто така и ова време.

27 ^{3,20} ^{1 Петр 3,9} Вие сте синови на пророците и на заветот што Бог го беше направил со вашите предци, велејќи му на Авраам: „И во потомството твое ќе бидат благословени сите народи на земјата.“

28 ^{5,24} Бог, откако Го воздигна Својот Слуга, најнапред вам ви Го прати за да ве благослови, та секој од вас да се одврати од својата злоба.“

Пејтар и Јован ѓред Синедриониџ

4 И уште додека тие му зборуваа на народот, пристапија кон нив свеш-

тениците, старешината на храмот и садуксите,

² огорчени што тие го поучуваат народот и навестуваат воскресение на мртвите во името на Исус Христос;

³ и кренаа раце на нив и ги ставија под стража до утрината; зашто се беше веќе завечерило.

⁴ А мнозина од оние што го слушаа словото, поверуваа; бројот на тие луѓе беше околу пет илјади.

⁵ Утредента се собраа во Ерусалим нивните началници, старешините и книжниците,

⁶ првосвештеникот Ана, Кајафа, Јован и Александар, и сите што му припаѓаа на родот првосвештенички.

⁷ Откако ги поставија во средината, ги прапаа: „Со каква моќ и во чие име го направивте ова?“

⁸ Тогаш Петар, исполнет со Дух Свети, им рече: „Началници народни и старешини израелски,

⁹ ако денес нè испитувате за доброто дело, што му го направивме на болниот човек, за да кажеме како е тој излекуван,

¹⁰ тогаш нека ви биде познато на сите вас и на сиот народ израелски, дека овој стои здрав пред вас во името на Исус Христос од Назарет, Кого вие Го расправте, Кого Бог Го воскресна од мртвите.

¹¹ Тој е оној камен што од вас сидарите беше отфрлен, Кој стана камен темелник;

¹² и во никој друг нема спасение: зашто под небото нема друго име дадено на луѓето, преку кое би можеле да се спасиме.“

¹³ А кога ја видоа смелоста на Петар и Јован, и дознаа дека тоа се неуки и прости луѓе, тие само се восхитуваа. Сфатија дека и тие беа со Исус.

¹⁴ Но, гледајќи го излечениот човек како стои со нив, тие немаа што да им возвратат.

¹⁵ Затоа им заповедаа да излезат надвор од Синедрионот, па почнаа да се советуваат и да се прашуваат еден со друг,

¹⁶ велејќи: „Што да правиме со овие луѓе? Зашто и големото чудо што се

2
16,20
23,6-8
Лк 20,
27-39
1 Кор
15,20-23
Кол 1,18

3
5,26

5
5,21
Лк 22,66

6
Лк 3,2
Јн
18,3.24.28

7
Лк 20,2

8
13,9
Лк 12,
11-12

10
2,22-24
3,16
5,30
13,28-30

11
Пс 118,22
Лк 20,17
Рим 9,33
10,11
1 Петр 2,4.7

13
2 Кор 11,6

16
Јн 11,47

18 случи преку нив познато им е на сите
5,28 што живеат во Ерусалим, и ние не мо-
19 жеме тоа да го одречеме.
5,29 ¹⁷ Но за да не се разгласува ова по на-
21 родот уште повеќе, строго да ги запла-
Лк 19,48 шиме да не зборуваат повеќе никому во
Негово име.“
24 ¹⁸ И кога ги повикаа, им заповедаа во-
2 Мојс 20,11 општо да не зборуваат, ниту пак да го
2 Цар 19,15 учат народот во името на Исус.
Ис 37,16 ¹⁹ Но Петар и Јован им одговорија и
Пс 146,6 рекоа: „Просудете дали е справедливо
Неем 9,6 пред Бога вас да ве слушаеме повеќе от-
колку Бог;
25-26 ²⁰ зашто ние не можеме да не збору-
Пс 2,1-2 вавме за она што сме го виделе и чуле.“
27 ²¹ А тие, бидејќи не најдоа ништо со
Лк 23,12,23 што би можеле да ги казнат, ги запла-
28 шија и ги пуштија поради народот; заш-
2,23 то сите Го прославуваа Бога за она што
13,27-29 се беше случило.
Лк 24,26 ²² Човекот, пак, над кого се случи тоа
чудесно исцеление, имаше повеќе од
четириесет години.

Молиџва на вернициџе

²³ И кога ги пуштија, тие отидоа кај
своите и им јавија што им рекоа прво-
свештениците и старешините.
²⁴ А овие, пштом ги ислушаа, еднодуш-
но го подигнаа гласот кон Бога и рекоа:
„Господаре, Ти Кој си го создал небото
и земјата, и морето и сè што се наоѓа во
нив;
²⁵ и Кој преку Светиот Дух со устата
на нашиот татко Давид, Својот слуга, си
рекол: „Зошто беснеат народите и луѓе-
то намислуваат празни работи?“
²⁶ Се дигнаа царевите земни и кнезо-
вите се собраа заедно против Господ и
против Неговиот Помазаник⁵.
²⁷ И навистина, се здружија во тој
град Ирод и Понтиј Пилат заедно со
незнабошците и со народот израелски
против Твојот Свет Син Исус, Кого си
Го помазал Ти,
²⁸ за да го направат она што однапред
го беше определила раката Твоја и вол-
јата Твоја - да се збидне.

²⁹ И сега, Господи, погледај на нивни-
те заплашувања и дај им на слугите
Свои наполно слободно да го пропове-
даат Твоето слово,

³⁰ полагајќи ја раката Своја за исцеле-
ние, и да се случуваат чудесни знаци во
името на Твојот Свет Син Исус.“

³¹ И откако се помолија, се затресе
местото каде што беа собрани, и сите се
исполнија со Дух Свети и слободно го
проповедаа словото Божјо.

Вернициџе меѓусебно џо сїоделувааџ својоџ имоџ

³² А народот, пшто поверува, имаше
едно срце и една душа: и никој ништо од
својот имот не го нарекуваше свое, туку
сè им беше заедничко.

³³ Апостолите, пак, со голема сила
сведочеа за воскресението на Господ
Исус Христос; и имаше голема благо-
дат над сите нив.

³⁴ Не постоеше ниеден меѓу нив што
имаше потреба за нешто, бидејќи оние
што имаа ниви и куќи, ги продаваа и па-
рите земени за нив ги донесуваа

³⁵ и ги оставаа пред нозете на апосто-
лите: и секому му се даваше според
неговите потреби.

³⁶ Така Јосиф, наречен од апостолите
Варнава, пшто значи син на утехата,
левит, родум од Кипар,

³⁷ кој имаше нива, ја продаде, ги доне-
се парите и ги положи пред нозете на
апостолите.

5 А еден човек, по име Ананија, заед-
но со својата жена Сапфира, ја про-
даде нивата

² и еден дел од добиените пари сокри,
со знаење на жена си, додека другиот
дел го донесе и го стави пред нозете на
апостолите.

³ Но Петар рече: „Ананија, зошто го
исполни сатаната срцето твое да Го
излажеш Светиот Дух и да прикриеш
дел од земените пари за нивата?“

⁴ Додека не беше продадена, нели бе-
ше твоја? И откако ја продаде, нели беа
парите во твоја власт? Зошто си стави

31
2,1-4
10,44-46

32
2,42-44

35
2,44-45

5,3
Лк 22,3

⁵ 4,26. Во грчкиот текст: „Христос“.

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

5 на срцето свое таква работа? Ти не из-
лажа луѓе, туку Бога!“
2,43
5,11

9 Кога ги слушна Ананија тие збор-
ви, падна и издивна; и голем страв ги
15,10
обзеде сите што го слушаа тоа.

15 ⁶ Станаа момчињата, го завиткаа, го
Лк 6,19
изнесоа и го погребгаа.

⁷ А кога поминаа околу три часа, вле-
зе и жената негова, не знаејќи што се
случило.

⁸ И Петар ја праша: „Каж ми, за
толку пари ли ја продадовте нивата?“
Таа одговори: „Да, за толку.“

⁹ Петар потоа ѝ рече: „Зошто сте се
договориле да Го искушувате Духот на
Господ? Ете, пред вратата веќе стојат
нозете на оние што го закопаа твојот
маж; и тебе ќе те изнесат.“

¹⁰ И таа веднаш падна пред нозете
негови и издивна. А момчињата кога
влегоа, ја најдоа мртва, ја изнесоа и ја
погребгаа до нејзиниот маж.

¹¹ И голем страв ја обзеде целата Црк-
ва и сите оние што го слушнаа тоа.

Многубројни чуда

¹² Преку рацете на апостолите се по-
јавуваа знаци и се случуваа многу чуда
меѓу луѓето; и сите беа еднодушни во
тремот Соломонов.

¹³ Од другите, пак, никој не се осмелу-
ваше да им се придружи, а сепак, наро-
дот ги возвеличуваше.

¹⁴ И сè повеќе се зголемуваше бројот
на оние што веруваа во Господ, мнош-
тво од мажи и жени,

¹⁵ така што и по улиците изнесуваа
болни и ги полагаа на постелки и носи-
ла, та кога ќе помине Петар, барем
сенката негова да осени некого од нив.

¹⁶ А доаѓаа во Ерусалим и многумина
од околните градови, донесувајќи бол-
ни, мачени од нечисти духови, и сите се
исцелуваа.

**Зайворањето на айостолиите и
нивното чудесно избавување**

¹⁷ Тогаши првосвештеникот и сите што
беа со него, приврзаници на садукеите,
станаа и се исполнија со завист,

¹⁸ и ги кренаа рацете свои на апосто-
лите и ги ставија во јавниот затвор.

¹⁹ Но преку ноќта ангел Господов ја
отвори вратата од затворот, и, откако
ги изнесе, им рече:

²⁰ „Одете, застанете во храмот и ка-
жувајте му ги на народот сите зборови
за овој живот!“

²¹ Штом го слушнаа тоа, апостолите
влегоа утрината во храмот и почнаа да
поучуваат. А првосвештеникот и него-
вите приврзаници кога дојдоа, го свикаа

Синедрионот и сите старешини меѓу
Израеловите синови и пратија во затво-
рот луѓе да ги доведат апостолите.

²² Но кога слугите отидоа, не ги нај-
доа, па, штом се вратија, изјавија,

²³ велејќи: „Затворот го најдовме зак-
лучен како што треба и стражата сто-
еше надвор пред портата. А кога отво-
ривме, внатре никого не најдовме.“

²⁴ Штом ги слушнаа овие зборови,
храмскиот заповедник и првосвештени-
ците збунети размислуваа што би тре-
бало да значи тоа.

²⁵ Но некој дојде, ги извести и им ре-
че: „Ене, луѓето што ги затворивте, сто-
јат во храмот и го поучуваат народот.“

²⁶ Тогаши храмскиот заповедник отиде
заедно со слугите и ги доведе, но не на
сила; зашто се плашеа од народот со ка-
мења да не ги убијат нив самите.

²⁷ А кога ги доведоа, ги изведоа пред
Синедрионот и првосвештеникот, пра-
шувајќи ги, рече:

²⁸ „Зарем не ви забранивме строго да
не поучувате во тоа име? А вие пак го
исполнивте Ерусалим со вашето учење
и сакате крвта на Оној човек да ја
фрлите на нас.“

²⁹ А Петар и апостолите одговорија и
рекоа: „Повеќе треба да Му се покору-
ваме на Бога отколку на луѓето.“

³⁰ Бог на татковците наши Го воскрес-
на Исус, Кого вие Го погубивте, при-
ковувајќи Го на крст.

³¹ Бог со десницата Своја Го возвиси
Него, Зачетникот и Спасителот, за да
му даде покајание и простување на
гревовите на Израел.

³² За тие зборови сведоци Негови сме
ние и Светиот Дух, Кого Бог им Го даде
на оние што Му се покоруваат.“

20

3,15

11,18

13,46-48

21

4,2

28

4,18

29

4,19

30

10,39

13,29-30

32

15,28

36 ^{8,9} ³³ Кога го слушнаа тоа, тие се разлутија и мислеа да ги убијат.

39 ^{Лк 20,4} ³⁴ Но во Синедрионот стана тогаш еден фарисеј, по име Гамалиил, учител на Законот, почитуван од целиот народ,

42 ^{21,13} ³ ^{Јн 1,7} и заповеда за кратко време да ги изведат апостолите надвор,

6,1 ^{9,29} ³⁵ а ним им рече: „Луѓе Израелци, размислете добро што ќе правите со овие луѓе!

³⁶ Зашто, пред извесно време се крена Тевда, кој зборуваше за себеси дека е тој голем човек, и му се придружија четиристотини мажи; тој беше убиен, и сите што му поверуваа, се разотидоа и исчезнаа.

³⁷ По него, во време на пописот, се крена Јуда Галилеецот и повлече по себе доста народ; но и тој загина и сите што го следеа се растурија.

³⁸ И сега ви велам - оставете ги овие луѓе на мир, не гибајте ги; зашто, ако е таа замисла или тоа дело од луѓе, ќе се разруши;

³⁹ а ако е, пак, од Бога, вие не можете да го разрушите; внимавајте да не станете борци против Бога!“ Тие го послушаа,

⁴⁰ и откако ги повикаа апостолите, ги натепаа и им заповедаа да не зборуваат во името на Исус, па ги пуштија.

⁴¹ А тие излегоа од Синедрионот радосни, зашто беа удостоени да поднесат измачувања за името на Господ Исус.

⁴² И секој ден во храмот и по куќите не престануваа да поучуваат и да благовестат дека Исус е Христос.

Избор на седуммина ѱомошници (ѓакони)

6 Кога учениците се намножија, елинизираниите Јудејци се побунија против Евреите зашто при секојдневно-то делење храна не биле пригледувани нивните вдовици.

² Тогаш Дванаесетте, го свикаа целото мноштво ученици, и рекоа: „Не е добро ние да го оставиме словото Божјо и да послужуваме на трпезите.

³ Затоа, браќа, одберете меѓу вас седуммина чесни луѓе, исполнети со Дух и мудрост, па ќе ги поставиме на таа служба;

⁴ а ние целосно ќе ѱ се посветиме на молитвата и на службата на словото.“

⁵ Предлогот му се допадна на сиот народ; па ги одбраа: Стефан, човек исполнет со вера и Дух Свети, Филип, Прохор, Никанор, Тимон, Пармена, Николај, еден новопридојден од Антиохија;

⁶ нив ги поставија пред апостолите, а тие, откако се помолија, ги положија рацете над нив.

⁷ И така, словото Божјо се ширеше, и бројот на учениците во Ерусалим се зголемуваше; и големо мноштво свештеници ѱ се покори на верата.

Сѿефан е фаѿен

⁸ А Стефан, исполнет со вера и сила, правеше големи чудеса и знаци меѓу луѓето.

⁹ Тогаш се кренаа некои припадници на синагогата, наречена синагога на Либертините⁶, на Кириејците и Александријците, како и на оние што беа од Киликија и Азија, и почнаа да се препираат со Стефан;

¹⁰ но не можеа да се спротивстават на мудроста и Духот со кои тој зборуваше.

¹¹ Затоа тајно подучија некои луѓе да речат: „Го чувме дека хули на Мојсеј и на Бога.“

¹² Така го надраснија народот, старешините и книжниците. Потоа пристапија кон него, го зграпчија и го одведоа во Синедрионот.

¹³ Таму поставија лажни сведоци, кои рекоа: „Овој човек постојано хули на ова свето место и на Законот.

¹⁴ Го слушнавме како зборува дека Исус од Назарет, Тој ќе го разруши ова место и ќе ги измени обичаите што ни ги предаде Мојсеј.“

¹⁵ Тогаш сите што беа во Синедрионот го впериле погледот во него и видоа дека лицето негово му беше како лице на ангел.

3
16,2
22,12

4
2,42
20,24

6
4 Мојс
27,18-20

7
2,41

8
5,12

10
Лк 21,15

⁶ 6,9. Ослободенициѿте.

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

7,2

Пс 29,3

Беседаѝа на Сѝеѝфан

7 Тогаш првосвештеникот рече: „Така ли е тоа?“

1 Мојс 12,1
12,5

2 А тој одговори: „Луѓе браќа и татковци, чујте! Бог на славата му се јави во нашиот татко Авраам, кога беше во Месопотамија, уште пред да се пресели во Харан,

1 Мојс 12,7
13,15
15,18
17,8
24,7
48,4

3 и му рече: „Излези од твојата земја, од твојот род и од домот на татко ти, па појди во земјата што ќе ти ја покажам.“

1 Мојс 15,13-14
2 Мојс 3,12

4 Тогаш тој излезе од земјата Халдејска и се насели во Харан, а оттаму, по смртта на неговиот татко, Бог го пресели во оваа земја, каде што живеете вие сега.

9

1 Мојс 37,11-28
39,2.3.21.23

5 И во неа не му даде наследство ниту една стапка земја, но вети дека ќе му ја даде на потомството негово и нему во посед, иако уште немаше челад.

10

1 Мојс 41,37-39

6 И му рече Бог вака: „Потомците твои ќе бидат населени во туѓа земја и ќе бидат поробени и мачени четиристотини години.

1 Мојс 41,54
42,5

7 Но јас ќе му судам на оној народ, под чие ропство ќе бидат; а потоа тие ќе излезат и ќе Ми служат на ова место.

12

1 Мојс 42,1-2

8 И му го даде заветот за обрезание. Потоа на Авраам му се роди Исак и тој го обреза на осмиот ден; а Исак го роди Јакова, Јаков, пак, дванаесетте патријарси.

13
1 Мојс 45,3-4
45,16

9 Патријарсите беа завидливи кон Јосиф и го продадоа во Египет; но Бог беше со него,

10 и го избави од сите негови маки и го дарува со богатат и мудрост пред фараонот, египетскиот цар, кој го постави и за началник над Египет и над целиот свој дом.

11 Тогаш настана глад и голема мака по целата земја египетска и хананска, и нашите татковци не наоѓаа храна.

12 А Јаков, кога чу дека во Египет има пченица, ги прати таму по прв пат татковците наши.

13 И кога отидоа по вторпат, Јосиф им се откри на браќата и фараонот го запозна родот на Јосиф.

14 Тогаш Јосиф прати гласници да го повикаат татко му Јаков и сиот свој род - седумдесет и пет души.

15 И така Јаков слезе во Египет, и таму умре тој и татковците наши;

16 и ги пренесоа во Сихем, и ги положија во гробот, што во Сихем го беше купил за сребро Авраам од синовите на Емор.

17 Но како што приближуваше времето за исполнување на ветувањето, за кое Бог му се заколна на Авраам, во Египет се зголемуваше и се множуваше бројот на луѓето,

18 сè додека во Египет не дојде друг цар кој не го познаваше Јосиф.

19 Тој лукаво постапи со нашиот народ, ги мачеше татковците наши, присилувајќи ги своите новороденчиња да ги оставаат за да не останат живи.

20 Во тоа време се роди и Мојсеј, кој Му беше на Бога мил. Три месеци беше хранет во куќата на својот татко.

21 А кога беше оставен, него го прибра фараоновата ќерка и го одгледа како свој син.

22 И ја научи Мојсеј целата мудрост египетска и беше силен во зборови и во дела.

23 А кога навршуваше четириесет години, нему му дојде на ум да ги посети браќата свои, синовите Израелови.

24 И кога виде дека еден од нив го навредуваа, го заштити; одмаздувајќи се за измачуваниот, го уби Египќанецот.

25 Тој мислеше дека браќата негови ќе согледаат дека Бог преку неговата рака ќе им даде спасение, но тие не сфатија.

26 А на другиот ден, кога некои од нив се тепаа, тој дојде кај нив и ги советувааше да се смират, велејќи: „Луѓе, вие сте браќа; зошто се навредувате меѓу себе?“

27 Но оној што го навредуваше својот ближен, го одби од себе и му рече: „Кој те поставил да бидеш началник и судија над нас?“

28 Или, пак, и мене сакаш да ме убиеш, како што вчера го уби Египќанецот?“

29 Од тие зборови Мојсеј побегна и се насели како туѓинец во земјата мидјанска, каде што му се родија два сина.

14

1 Мојс 45,9-11
45,18-19
46,27

15

1 Мојс 49,33

18

2 Мојс 1,8

19

2 Мојс 1,10-11.22

20

2 Мојс 2,2
Евр 11,23

21

2 Мојс 2,3-10

24

2 Мојс 2,11-12

26

2 Мојс 2,13

27

Лк 12,14

28

2 Мојс 2,14

29

2 Мојс 2,15

30 ^{2 Мојс 3, 1-2} ³⁰ И кога поминаа четириесет години, му се јави ангел Господов во пустината на Синајската Гора, во огнен пламен во една капина.

31 ^{2 Мојс 3,4} ³¹ Мојсеј штом виде, се зачуди од тоа видение; и кога се приближи да погледа внимателно, пристигна до него гласот Господов:

32 ^{2 Мојс 3,6} ³² „Јас сум Бог на татковците твои, Бог Авраамов, Бог Исаков, Бог Јаковов.“ Мојсеј се стресе и не смееше да погледа.

33 ^{2 Мојс 3,5} ³³ „Јас сум Бог на татковците твои, Бог Авраамов, Бог Исаков, Бог Јаковов.“ Мојсеј се стресе и не смееше да погледа.

34 ^{2 Мојс 3,7,8,10} ³⁴ А Господ му рече: „Собуј си ги обувките од нозете, зашто местото на кое стоиш е света земја!“

35 ^{2 Мојс 14,21} ³⁵ Јас ги видов добро маките на Мојот народ што е во Египет и го слушнах неговото воздивнување; па слегов да го избавам; а сега пријди да те пратам во Египет!“

36 ^{4 Мојс 14,33} ³⁶ Тој, Мојсеј, кого го беа одбиле, велејќи: „Кој те поставил за началник и судија“, него Бог преку ангелот, кој му се јави во капината, го прати за началник и избавител.

37 ^{5 Мојс 18,15} ³⁷ Тој ги изведе, правејќи чудеса и знаци во земјата египетска и во Црвеното Море и во пустината во тек на четириесет години.

38 ^{2 Мојс 19,1-6} ³⁸ Тоа е оној Мојсеј што беше им рекол на синовите Израелови: „Господ, Бог ваш, меѓу браќата ваши ќе ви издигне Пророк како мене“.

39 ^{7,53} ³⁹ Тоа е оној што на собирот во пустината на Планината Синајска беше со ангелот кој му зборуваше, и со татковците наши; оној што прими животворни зборови нам да ни ги предаде,

40 ^{4 Мојс 14,3} ⁴⁰ и кому нашите татковци не сакаа да му се покорат, туку го отфрлија со срцата свои и се свртеа кон Египет,

41 ^{2 Мојс 32,4-6} ⁴¹ велејќи му на Арон: „Направи ни богови што ќе одат пред нас; зашто не знаеме што му стана на оној Мојсеј кој нè изведе од египетската земја.“

42-43 ^{Амос 5,25-27} ⁴² И во оние дни направија лик на теле, и му принесоа жртви на идолот и се веселеа пред делото на своите раце.

44 ^{Ер 7,18 8,2 19,13} ⁴⁴ А Бог се одврати од нив и ги остави да му служат на воинството небесно,

како што е напишано во Книгата на пророците: „Доме Израелов, Ми принесовте ли вие заклани животни и жртви во текот на четириесетте години во пустината?“

⁴³ Вие го прифативте шаторот на Молох и свездата на вашиот бог Ремфан, идоли што ги направивте вие за да им се поклонувате; и Јас ќе ве преселам потаму од Вавилон.“

⁴⁴ Нашите татковци имаа во пустината скинија на собранието, како што беше заповедал Оној Кој му зборуваше на Мојсеј да ја направи според образецот што го беше видел.

⁴⁵ Неа татковците наши ја примија и со Исус Навин ја внесоа во земјата на незнабошците, што Бог ги отфрлаше од лицето на татковците наши; а тоа се случуваше сè до времето на Давид,

⁴⁶ кој најде милост пред Бога, посака да Му најде живеалиште на Бог Јаковов.

⁴⁷ А Соломон Му изгради дом, но Севишниот не живее во раководен храм; како што вели пророкот;

⁴⁸ „Небото е Мојот престол, а земјата подножје на нозете Мои. Каков дом ќе ми направите, вели Господ, или кое место е за Мојата почивка?“

⁴⁹ Не го направи ли сето ова Мојата рака?“

⁵⁰ Тврдоглави и необрезани по срцето и ушите! Вие секогаш Му се противевте на Светиот Дух - како татковците ваши, така и вие.

⁵¹ Кого од пророците не го гонеа вашите татковци? Тие ги убија оние што го предвестија доаѓањето на Праведникот, чии предавници и убијци станавте сега и вие,

⁵² вие, што го примивте Законот преку ангелите, а не го одржавте.“

Каменувањето на Стефан

⁵³ Кога го слушаа ова, срцата им се исполнија со гнев и со забите крцкаа против него.

⁵⁴ А Стефан, исполнет со Дух Свети, кога погледа кон небото, ја виде слава-

44
2 Мојс
25,9,40
Евр 8,5

45
Ис.Н. 3,
14-17
23,9
24,18

46
Пс 132,5

47
2 Сам 7,
12-16
1 Цар
6,1,14

48
17,24
Мк 14,58
Евр 9,11,24

49-50
Ис 66,1-2

51
2 Мојс
33,3,5
3 Мојс
26,41
5 Мојс 9,13
Ис 63,10
Ер 4,4
6,10
2 Лет 30,
7-8

52
2 Лет 36,16
Мт 23,
34-35
1 Сол 2,
15-16

53
Гал 3,19
Евр 2,2

⁷ 7,37. Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „Него послушајте Го!“

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

56 та Божја и Исус како стои од десната страна на Бога,
Дан 7,13

58 ⁵⁶ и рече: „Еве, ги гледам небесата отворени и Синот Човечки како стои од десната страна на Бога.“
5 Мојс 17,7
Лк 4,29

59 ⁵⁷ Но тие извикаа со висок глас, ги затворија ушите свои и еднодушно се нафрлија на него.
Лк 23,46
Пе 31,5

8,1 ⁵⁸ И откако го изведоа надвор од градот, почнаа на него да фрлаат камења: а сведоците ги оставија алиштата свои пред нозете на едно момче, по име Савле.
11,19
3
22,4
26,10-11

9 ⁵⁹ И додека фрлаа камења врз Стефан, тој повикуваше и велеше: „Господи Исусе, прими го духот мој!“
1 Кор 15,9
Гал 1,13,23
Фил 3,6

⁶⁰ Потоа падна на колена, и извика со висок глас: „Господи, не примај им го ова за грев!“ И штом го рече тоа, почина.

Савле ги ѓони христијаниите

8 Савле, пак, го одобруваше неговото убиство. Во тој ден започна голем прогон на Црквата во Ерусалим, и сите, освен апостолите, се распрснаа по пределите на Јудеја и Самарија.

² А Стефан го погребаша побожни луѓе и приредија голема посмртна жалост.

³ Савле, пак, ја пустошеше Црквата, одеше по куките и извлекуваше мажи и жени, па ги предаваше во затвор.

Божјото Слово во Самарија

⁴ Тие што се беа распрснале, сега одеа наоколу благовестувајќи го словото.

⁵ Така Филип слезе во еден самарјански град и таму им Го проповедаше Христос.

⁶ Народот еднодушно внимаваше на тоа што зборуваше Филип, слушајќи и гледајќи ги чудата што ги правеше тој;

⁷ зашто нечисти духови со голем вик излегуваа од оние во кои се наоѓаа, и мнозина неподвижни и сакати оздравуваа.

⁸ И голема радост настана во тој град.

⁹ А во градот имаше еден човек по име Симон. Тој правеше магии и со тоа го вчудовидуваше народот од Самарија, велејќи за себе дека е тој голем човек.

¹⁰ Него го слушаа сите, од најмал до најголем, и велеа: „Овој е силата Божја, наречена Голема.“

¹¹ А го слушаа внимателно, затоа што подолго време ги беше восхитувал со своите магии.

¹² Но кога му поверуваа на Филип, кој го проповедаше Евангелието за царството Божјо и за името на Исус Христос, почнаа да се крштаваат мажи и жени.

¹³ Тогаш поверува и самиот Симон, и откако се крсти, постојано го придружуваше Филип; и, гледајќи дела големи и чудеса што се вршеа, се восхитуваше.

¹⁴ Кога слушнаа апостолите што беа во Ерусалим дека Самарија го примила словото Божјо, ги пратија кај нив Петар и Јован.

¹⁵ Тие, штом слегоа, се помолија за нив за да го примат Духот Свети.

¹⁶ Зашто сè уште не беше слегол ниту на еден од нив, а само беа крстени во името на Господ Исус.

¹⁷ Тогаш апостолите положија над нив раце и тие Го примија Светиот Дух.

¹⁸ А Симон, кога виде дека Духот Свети се дава со полагање раце од апостолите, им донесе пари,

¹⁹ и им рече: „Дајте ми ја и мене таа власт, та над кого и да ги полагам рацете, да Го прими Духот Свети!“

²⁰ Но Петар му рече: „Среброт твоје нека загинае заедно со тебе, зашто помисли дека дарот Божји може да се стекне со пари.“

²¹ Ти немаш дел ниту право на таа работа, бидејќи срцето твоје не е право пред Бога.

²² Туку покај се за оваа зла намера и помоли Му се на Бога за да ти се прости помислата на срцето твоје;

²³ бидејќи те гледам дека си исполнет со горчлива жолчка и во окови на беззаконие.“

²⁴ А Симон одговори: „Помолете Му се за мене на Господ вие, да не ме стигне ништо од она што рековте.“

²⁵ И така, откако посведочија и зборуваа за словото Господово, тргнаа кон Ерусалим, проповедајќи го патем Евангелието во многу села самарјански.

14
11,1

17
10,44
11,15

20
2 Цар 5,16
Мт 10,8

21
Пе 78,37

22
26,18

23
5 Мојс 29,18
Ис 58,6
Ер 4,18
Изреки 5,22

32-33

Ис 53,7-8

**Филип и етиопскиот
великодостоинственик****35**

Лк 24,27

²⁶ А на Филип му рече ангел Господов: „Стани и тргни на југ, по патот што води од Ерусалим за Газа, кој е пуст.“

36

10,47

11,17

²⁷ Тој стана и тргна; и ете, еден човек од Етиопија, евнух, висок достоинственик на Кандакија, етиопската царица, кој беше чувар на сите нејзини ризници. Тој дошол во Ерусалим на поклонение,

²⁸ а сега се враќаше и, седејќи в кола, го читаше пророкот Исаија.

²⁹ Духот, пак, му рече на Филип: „Приближи се и застани до колата!“

³⁰ Филип побрза, и, откако чу дека тој го чита пророк Исаија, му рече: „Го разбираш ли тоа што го читаш?“

³¹ Овој одговори: „Како ќе можам да го разберам, ако некој не ме упати?“ Па го замоли Филип да се качи и да седне до него.

³² А местото од Писмото што го читаше, беше ова: „Како овца на клање беше одведен, и како што јагнето стои безгласно пред својот стригач, така и Тој устата Своја не ја отвори.“

³³ Во неговата понизност Тој беше лишан од праведен суд. А поколението Негово кој ќе го искаже? Зашто животот Негов се одзема од земјата.“

³⁴ Тогаш Етиопјанецот проговори и му рече на Филип: „Те молам, за кого ова го зборува пророкот, за себе или за некој друг?“

³⁵ А тогаш, Филип ја отвори устата своја, започнувајќи да му објаснува од тоа место во Писмото и да му благовести за Исус.

³⁶ И одејќи така патем, тие стигнаа до една вода; и Етиопјанецот рече: „Еве вода! Што ми пречи да се крстам?“

³⁷ (А Филип му рече: „Ако веруваш од сè срце - можеш.“ Тој одговори и рече: „Верувам дека Исус Христос е Син Божји.“)⁸

⁸ 8,37. Овој стих не постои во некои ракописи.

⁹ 8,39. Во некои ракописи стихот 8,39 ја има оваа содржина: „А кога излегоа од водата, Духот Свети слезе над евнухот, а Филип го грабна ангел Господов. И евнухот не го виде веќе, па радосно го продолжи својот пат.“

¹⁰ 9,5 Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „Тешко е за тебе да се риташ против бодило.“

¹¹ 9,6. Делот од стихот, сместен во загради не се среќава во сите ракописи.

³⁸ И заповеда колата да запре, па сле-гоа во водата обајцата, и Филип и евнухот, и го крсти.

³⁹ А кога излегоа од водата, Духот Свети се симна над евнухот, а Филип беше грабнат од ангел Господов, па евнухот веќе не го виде. Тој радосно го продолжи својот пат⁹.

⁴⁰ Филип се најде во Азот, од каде што тргна во обиколка, проповедајќи го Евангелието по сите градови, додека не стигна во Кесарија.

Савловошо преобраќање

9 А Савле, дипејќи уште со застрашувања и убиства против учениците на Господа, дојде кај првосвештеникот

² и побара од него писма за синагогите во Дамаск, така што, ако таму најде некои што го следат овој пат, мажи и жени, врзани да ги доведе во Ерусалим.

³ Но, додека по патот приближуваше до Дамаск, наеднаш го обзеде светлина од небото,

⁴ и, откако падна на земја, слушна глас што му зборуваше: „Савле, Савле, зошто Ме гониш?“

⁵ А тој одговори: „Кој си Ти, Господине?“ А Господ му рече: „Јас сум Исус, Кого Го гониш¹⁰.“

⁶ (Тресејќи се од страв и ужас, тој праша: „Господи, што сакаш да направам?“ А Господ му рече:)¹¹ „Стани и влез во градот; и ќе ти се каже што треба да правиш!“

⁷ А луѓето, што одеа по него, стоеја занемени од вчудовиденост, зашто слушаа глас, а никого не гледаа.

⁸ Савле стана од земјата и, макар што му беа прочитани негови отворени, ништо не гледаше: и водејќи го за рака, го одведоа во Дамаск.

⁹ И три дена остана слеп, и ништо не јадеше, ниту пиеше.

9,2

8,3

22,5

3

22,6

15,8

Гал 1,12,15

5

Лк 10,16

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

14 Рим 10,12 ¹⁰ Во Дамаск, пак, имаше еден ученик по име Ананија, кому во видение Господ му рече: „Ананија!“ А тој одговори:

15 Ер 1,10
I Кор 1,2 „Еве ме Господи!“

16 ¹¹ Тогаш Господ му рече: „Стани и оди во улицата што се вика Права, и во домот Јудин побарај го човекот од Тарс, по име Савле; ете, тој сега се моли.“

18 ¹² И во видение виде еден човек, по име Ананија, како му пријдува и полага раце над него, за да може да прогледа.

21 ^{9,14}
Гал 1,13,23

22 ¹³ А Ананија одговори: „Господи, од мнозина сум слушал за тој човек колку зло им правел на Твоите светиини во Ерусалим;

23 ¹⁴ а тој и овде има овластување од првосвештениците да ги врзува сите што го повикуваат името Твое.“

¹⁵ Но Господ му рече: „Оди, зашто тој ми е избран сад, за да го изнесе името Мое пред народи и цареви и синовите Израелови.

¹⁶ И Јас ќе му покажам колку треба тој да пострада заради името Мое.“

¹⁷ А Ананија отиде и влезе во куќата и, откако ги положи рацете свои над него, рече: „Брате Савле, Господ Исус, Кој ти се јави по патот, по кој доаѓаше, ме прати за да прогледаш и да се исполниш со Дух Свети.“

¹⁸ И одеднаш како лупши да паднаа од очите негови, и тој прогледа и кога стана, се крсти.

Савле проповеда во Дамаск

¹⁹ А откако прими храна, Савле закрепна. Потоа неколку дена преседе со учениците во Дамаск;

²⁰ и веднаш почна да проповеда во синагогите за Исус дека е Тој Син Божји.

²¹ И сите што го слушаа, се чудеа и зборуваа: „Не е ли ова оној, кој во Ерусалим ги гонеше оние што го повикуваа тоа Име, та затоа и овде дошол за да ги доведе врзани пред првосвештениците?“

²² А Савле стануваше сè посилен и ги збунуваше Јудејците кои живеаа во Дамаск, докажувајќи им дека Овој е Христос.

²³ Кога помина многу време, Јудејците се договорија да го убијат.

²⁴ Но Савле дозна за нивниот заговор. Тие, пак, дење и ноќе го чекаа на портата за да го убијат.

²⁵ Затоа учениците го зедаа ноќе и в кошница го спуштија по ѕидот.

Савле во Ерусалим

²⁶ А кога пристигнаа во Ерусалим, Савле настојуваше да им се придружи на учениците; но сите се плашеа од него, бидејќи не веруваа дека тој навистина е ученик.

²⁷ Варнава, пак, го зеде и го одведе кај апостолите, па им раскажа како Савле по патот Го видел Господа, дека Господ му зборувал, а исто така и дека во Дамаск отворено го проповедал името на Исус.

²⁸ И оттогаш тој остана со нив, влегуваше и излегуваше во Ерусалим, и смело говореше во името на Господ.

²⁹ А зборуваше и се препираше исто така и со елинизираниите Јудејци, кои се обидуваа да го убијат.

³⁰ Штом разбраа за тоа браќата, го одведоа во Кесарија, од каде го испратија во Тарс.

³¹ А црквата по цела Јудеја, Галилеја и Самарија беше во мир, се изградуваше и живееше во страхопочит кон Господ, и растеше со утехата на Светиот Дух.

Оздравувањето на Енеј

³² Петар откако ги обиколи сите, слезе и кај светиите што живеаа во Лида.

³³ Таму, пак, најде еден човек по име Енеј, кој цели осум години лежел на постела, зашто бил неподвижен.

³⁴ И Петар му рече: „Енеј, тебе те исцелува Исус Христос. Стани и направи си ја постелата сам!“ И тој веднаш стана.

³⁵ И го видоа сите што живеаа во Лида и во Сарон, и се обратија кон Господ.

Оживувањето на Српа во Јопија

³⁶ Во Јопија имаше една ученичка, по име Тавита, што значи српа; таа беше исполнета со милостина и добри дела, што ги правеше.

28
Рим 15,19

31
2,47
16,5

34
3,6-7
Мк 2,11

38 ³⁷ И токму во тоа време таа се разболе и умре. Тогаш ја измија и ја положија во горната одаја.

40 ³⁸ А бидејќи Лида беше близу до Јопија, учениците штоту слушнаа дека е Петар таму, веднаш испратија двајца луѓе кај него, молејќи го да дојде до нив што побргу.

3 ³⁹ Петар стана и тргна кај нив. Кога пристигна, го одведеа во горната одаја. И дојдоа кај него сите вдовици, плачејќи и покажувајќи му ги ризите и облеките што ги беше правела Срна додека живеше со нив.

5 ⁴⁰ Петар, откако ги истера сите надвор, падна на колена, се помоли, па се сврте кон мртвото тело и рече: „Тавита, стани!“ И таа ги отвори очите свои, го погледна Петар и седна.

6 ⁴¹ А Петар тогаш ѝ подаде рака и ја подигна. Тогаш ги повика светиите и вдовиците и им ја предаде жива.

42 И ова се разгласи по цела Јопија, и мнозина поверуваа во Господ.

43 А Петар престојуваше долго време во Јопија кај некој си кожар Симон.

Видението на војничкиот Корнилиј во Кесарија

10 Во Кесарија имаше еден човек, по име Корнилиј, стотник од таканаречената Италска чета.

² Тој беше благочестив и богобојазлив човек, заедно со целиот негов дом; изобилно му даваше милостина на народот и секогаш Му се молеше на Бога.

³ Еднаш околу деветтиот час¹² од денот, тој виде најаве ангел Божји, како доаѓа кај него и му вели: „Корнилиј!“

⁴ А тој го впери погледот во него и сиот уплашен рече: „Што е Господи?“ Тој му рече: „Бог си спомна за молитвите твои и милостините твои.“

⁵ И сега, прати луѓе во Јопија и повикај го Симон, кого го викаат Петар.

⁶ Тој престојува таму како гостин кај некој си кожар Симон, чија куќа се наоѓа покрај морето¹³.

12 10,3. Околу 15 часот.

13 10,6. Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „Тој ќе ти каже зборови преку кои ќе се спасиш ти и целиот твој дом.“

14 10,9. Околу 12 часот.

⁷ Кога си отиде ангелот што му зборуваше, Корнилиј повика двајца од своите слуги и еден благочестив војник, кои постојано се наоѓаа кај него;

⁸ па, откако им кажа сè, ги прати во Јопија.

⁹ Утредента, додека тие патуваа и наближуваа до градот, Петар околу шестиот час¹⁴ се качи на рамниот покрив од куќата да се помоли.

¹⁰ И бидејќи беше огладнел, сакаше нешто да јаде; а додека му приготвуваа, тој падна во занес,

¹¹ и го виде небото отворено и некаков сад како слегува кон него, сличен на некое големо платниште, врзано за четирите краишта, и се спушташе на земјата.

¹² Во него имаше секакви четириножни животни, сверови, влекачи земни и птици небески.

¹³ И дојде глас кон него: „Петре, стани, заколи и јади!“

¹⁴ А Петар рече: „Никако, Господи, зашто никогаш не сум јадел погано или нечисто.“

¹⁵ И повторно дојде глас кон него: „Она што Бог го очистил, ти не го сметај за нечисто!“

¹⁶ Тоа се повтори трипати, а садот пак се крена кон небото.

¹⁷ И додека Петар беше во недоумица што значи тоа видение што го виде, ете ги луѓето, испратени од Корнилиј, кои откако се распрашаа и го најдоа домот на Симон, застапаа пред портата.

¹⁸ Тогаш повикаа и прапаа: „Овде ли гостува Симон, наречен Петар?“

¹⁹ И додека Петар размислуваше за видението, Духот му рече: „Ете, те бараат тројца луѓе.“

²⁰ Туку стани, слези и оди со нив, не размислувајќи ништо; зашто Јас ги пратив!“

²¹ Штом слезе кај луѓето, испратени од Корнилиј кај него, Петар рече: „Јас

10
22,6

11
Мт 3,16
Јн 1,51

12
Рим 1,23

14
4,14

15
15,9
1 Мојс 9,
3-4
Мт 15,11
Ефес 2,19

20
9,10-11
11,12

21
10,21

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

22 сум тој, кого го барате. Зошто сте дошле?^{1,6}
Лк 1,6
2,25

25 А тие му одговорија: „Стотникот Корнилиј, човек праведен и богобојазлив, познат по своите добрини меѓу ситот јудејски народ, прими заповед од свет ангел да те повика во својот дом и да ги послуша твоите зборови.“
Мт 9,18

26 ^{14,15} ^{19,10} ^{22,9} Тогаш Петар ги повика внатре и ги нагости. А утрината стана и отиде со нив; со него заминаа и некои браќа од Јопија.

28 ^{11,9} ^{15,9} ^{Гал 2,12-16} Следниот ден тие пристигнаа во Кесарија. А Корнилиј ги чекаше, повикувајќи ги своите роднини и блиски пријатели.

29 ^{10,20} ^{11,12} Додека Петар влегуваше, Корнилиј му дотрча во пресрет, падна пред нозете негови и му се поклони.

30 ^{Лк 24,4} А Петар го подигна и му рече: „Стани, и јас сум само човек.“

31 ^{Лк 1,13} И така разговарајќи со него, влезе внатре, каде што најде мнозина собрани.

28 И им рече: „Вие знаете дека на човек Јудеец му е забрането да се дружи или да оди кај човек од друг род. Но мене Бог ми покажа ниеден човек да не го нарекувам поган или нечист.“

29 Затоа, кога бев поканет, дојдов без двоумење. Сега ве прашувам, зошто ме повикавте?“

30 И Корнилиј одговори: „Пред четири дена, сè до овој час постев, а во деветтиот час се молев во својот дом. Оеднаш, пред мене застана човек во светла облека,

31 и ми рече: ‚Корнилиј, твојата молитва е услишена, и за твоите милостини Бог Си спомна.

32 Затоа прати некого во Јопија и повикај го Симон, наречен Петар; тој сега престојува на гости кај Симон Кожарот, покрај морето **15**.‘

33 Затоа јас веднаш пратив луѓе по тебе, и ти добро направи што дојде. Сега, пак, ние сите стоиме пред Бога за да слушнеме сè што ти е од Бога заповедано.“

Пејровата беседа во куќата на Корнилиј

34 Тогаш Петар ја отвори устата и рече: „Навистина сфаќам дека Бог не гледа на лице;

35 туку, напротив, Нему му е мил во секој народ оној кој има страхопочит кон Него и постапува праведно.

36 Тој им го прати на синовите Израелови словото, благовестувајќи мир преку Исус Христос, Кој е Господ на сите.

37 Вие знаете за сето она што се случуваше по цела Јудеја, почнувајќи од Галилеја, по крштавањето што го проповедаше Јован:

38 како Го помаза Бог со Дух Свети и со сила Исус од Назарет, и како Тој одеше вршејќи добри дела и исцелувајќи ги сите што беше ги нападнал ѓаволот, зашто Бог беше со Него.

39 И ние сме сведоци за сè што направи Тој во земјата Јудејска и во Ерусалим. Него Го убија, приковувајќи Го на крст.

40 Него Бог Го воскресна на третиот ден и Му даде да се појави,

41 но не на сиот народ, туку само нам, предизбрани од Бога сведоци, кои јадевме и пиевме со Него по Неговото воскреснување од мртвите.

42 И ни заповеда да им проповедаме на луѓето и да сведочиме дека Тој е од Бога определениот Судија над живите и мртвите.

43 Сите пророци сведочат за тоа дека секој што ќе поверува во Него, ќе добие простување на гревовите преку Неговото име.“

Светиот Дух се излева над сите

44 Додека Петар уште ги зборуваше тие зборови, Дух Свети слезе над сите што го слушаа словото.

45 А обрезаните верници, што беа дојдени заедно со Петар, се изненадија што дарот на Светиот Дух се излеа и над незнабошците,

34

5 Мојс
10,17
Јов 34,19
2 Лет 19,7
Рим 2,11
Гал 2,6
Ефес 6,9
1 Петр 1,17

35

Рим 2,27
3,29

36

13,26
Ис 52,7
57,19
Наум 2,1
Пс 147,
18-20
Рим 10,12

37

Лк 4,14
23,5-7

38

13,24
Ис 35,5
Лк 4,16-21
7,22-23

39

1,22

40

1,3

41

1,22
17,3
22,14
Мк 16,14
Лк 24,30,42
Јн 21,12

42

2,36
3,15
4,10
13,29-30
17,31
1 Петр 4,5

43

4,10-12
13,39
Лк 24,44
24,47

44

11,15

45

2,17-22,33
Рим 5,5
Тит 3,6

15 10,32. Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „Тој ќе дојде и ќе ти зборува.“

46 <sup>2,11
2,11
19,6</sup> ⁴⁶ зашто ги слушаа како зборуваат на разни јазици и Го возвеличуваат Бога. Тогаш Петар рече:

47 <sup>8,36
11,17</sup> ⁴⁷ „Може ли некој да ја забрани водата за да не бидат крстени оние кои Го примија Духот Свети како и ние?“

48 ^{28,14} ⁴⁸ И им заповеда да бидат крстени во името на Исус Христос. Потоа тие го замолија да остане кај нив неколку дена.

11,1

<sup>8,14
10,45
15,7</sup>

*Петар се ојравдува
преди Црквата во Ерусалим*

3

^{Гал 2,12}

11 Апостолите и браќата во Јудеја, слушнаа дека и незнабошците го примиле словото Божјо.

4

^{10,28,48}

² И кога Петар влезе во Ерусалим, обрезаните што беа со него го укорија,

5

^{10,11}

³ велејќи: „Ти си бил кај необрезани луѓе и си јадел со нив.“

6

^{1 Мојс 7,14}

⁴ А Петар почна да им расправа за сè по ред, велејќи:

7

^{10,13-16}

⁵ „Јас бев во градот Јопија, и, додека се молев, во занес здогледав видение: од небото слегуваше некаков сад, како некое платниште, врзано за четирите краишта, и дојде дури до мене.

12

^{10,19-20,45}

⁶ Откако погледав во него и го разгледав, видов четириножни земни животни, сверови, влекачи и птици небески.

13

<sup>10,3.22
30-33</sup>

⁷ И чув глас што ми зборуваше: „Стани Петре, заколи и јади!“

⁸ Јас, пак, реков: „Не, Господи, зашто ништо погано или нечисто никогаш не влегло во устата моја.“

⁹ А гласот од небото повторно проговори и рече: „Она што Бог го очистил, ти не го сметај за погано!“

¹⁰ Тоа се повтори трипати; и пак се крена на небото.

¹¹ И ете, во тој час застанаа тројца луѓе, испратени кај мене од Кесарија.

¹² А Духот ми рече да појдам со нив, без двоумење. Со мене дојдоа и овие шестмина браќа, и влеговме во куќата на оној човек.

¹³ Тој ни раскажа како видел ангел во куќата своја, кој застанал и му рекол: „Прати во Јопија луѓе и повикај го Симон, наречен Петар.

¹⁴ Тој ќе ти каже зборови, преку кои ќе бидеш спасен ти и целиот твој дом.“

¹⁵ И кога почнав јас да зборувам, над нив слезе Духот Свети, како и над нас во почетокот.

¹⁶ Тогаш се сетив на зборовите Господови: „Јован крштгаваше со вода, а вие ќе бидете крстени со Дух Свети.“

¹⁷ Ако, Бог им даде еднаков дар, како и нам, кои поверувавме во Господ Исус Христос, тогаш кој сум јас да Му се спротивставам на Бога?“

¹⁸ Откако го ислушаа тоа, тие се успокоија и Го прославуваа Бога, велејќи: „Значи и на незнабошците Бог им даде покајание за живот.“

Црквата во Антиохија

¹⁹ А оние, што се беа распрснале поради гонењето до кое дојде по убиството на Стефан, стигнаа сè до Феникија, Кипар и Антиохија, и никому не му го проповедаа словото, освен на Јудејците.

²⁰ А некои од нив - Кипрани и Киринејци, штом пристигнаа во Антиохија, почнаа да им проповедаат и на Елините, навестувајќи го Евангелието на Господ Исус.

²¹ И раката Господова беше со нив, та голем број луѓе поверуваа и се обратија кон Господ.

²² Веста за тоа дојде до ушите на црквата ерусалимска. И тогаш го испратија Варнава да оди во Антиохија.

²³ А тој, кога пристигна, ја виде благодатта Господова, се зарадува, и ги бодреше сите да пребиваат во Господ со непоколебливо срце.

²⁴ Тој беше добар човек и исполнет со Дух Свети и вера. И значително мноштво луѓе се припои кон Господ.

²⁵ Потоа, Варнава тргна за Тарс да го бара Савле.

²⁶ И кога го најде, го доведе во Антиохија. И цела година тие се собираа во црквата и поучуваа големо мноштво луѓе. Во Антиохија за прв пат ги нарекоа учениците христијани.

²⁷ А во тоа време слегоа од Ерусалим во Антиохија некои пророци.

²⁸ И еден од нив, по име Агав, претскажа преку Духот дека по целата вселена ќе настане голем глад. И токму так-

15

<sup>2,1-4
10,44</sup>

16

<sup>1,5
Лк 3,16
Јн 14,26</sup>

17

<sup>15,8-9
Рим 9,24</sup>

18

<sup>13,46
14,27
Рим 15,
7-13</sup>

19

^{8,1,4}

20

^{13,1}

21

<sup>4,4
6,7
16,5</sup>

22

^{11,1}

23

<sup>13,43
14,22</sup>

24

<sup>2,47
5,14</sup>

26

^{9,27-30}

28

^{21,10-14}

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

29 ва голема и настана во времето на царот Клавдиј.

Рим 15,26,31
2 Кор 9, 1-13
29 Тогаш учениците решија, секој, колку што има, да испрати за поткрепа на браќата, што живееше во Јудеја.

12,4 Лк 22,1
30 Тоа го направија, така што го пратија собраното до старешините преку Варнава и Савле.

5 Лк 22, 44-46
Лк 5,16
Смртта на Јаков; Петар в зајвор

7 5,18-24
9,3
10,3
Лк 2,9
12 Во тоа време цар Ирод стави рака на некои од Црквата, и почна да ги измачува.

2 Со меч го уби Јакова, братот Јованов.

10 5,19
16,26
3 А кога виде дека тоа им се допаѓа на Јудејците, го фати и Петар. Тоа беше за време на Бесквасници.

4 Него, кога го фати, го фрли в затвор предавајќи го на четири групи по четири војници да го пазат. Неговата намера беше веднаш по Пасхата да го изведе пред народот.

5 И така, додека Петар го пазеа во затворот, Црквата непрестано Му се молеше на Бога за него.

6 Ноќта, спроти денот кога Ирод сакаше да го изведе, Петар спиеше меѓу двајца војници, окован во два пара ланци, а стражарите пред портата го чуваа затворот.

7 И, ете, ангел Господов застана, и светлина блесна во затворот. Ангелот го потчукна Петар по ребрата и го разбуди, па му рече: „Стани брзо!“ И оковите му паднаа од рацете негови.

8 Тогаш ангелот му рече: „Препашај се и обуј си ги чевлите!“ Така и направи. И пак му рече: „Облечи ги алишта-та свои и оди по мене!“

9 И излезе и тргна по него, а не знаеше дека тоа, што го направи ангелот, е вистина, туку си мислеше дека гледа привид.

10 Откако ја изминаа првата и втората стража, дојдоа до железната порта, што водеше кон градот, а таа им се отвори сама. Тие излегоа и преминаа преку една улица, и во тој час ангелот го снема.

11 Тогаш Петар, откако дојде на себе, си рече: „Сега знам дека навистина Господ го пратил Својот ангел да ме избави

од рацете Иродови и од сè, што очекуваше јудејскиот народ.“

12 Сфаќајќи го тоа, тој дојде до куќата на Марија, мајката на Јован, наречен Марко, каде што беа собрани многумина на молитва.

13 А кога Петар затропа на портата, слугинката по име Рода пријде да наслушне.

14 И, штом го позна гласот на Петар, таа од радост не ја отвори портата, туку се втрча и јави дека Петар стои пред портата.

15 А тие ѝ рекоа: „Луда ли си ти?“ Но таа потврдуваше дека тоа е така. А тие велее: „Тоа е сигурно неговиот ангел.“

16 Петар, пак, постојано чукаше. А кога му отворија, го видоа и се зачудија многу.

17 Тој им мавна со раката да молчат, а потоа им раскажа како Господ го извел од затворот, и рече: „Соопштете му за ова на Јаков и на браќата!“ Потоа излезе и отиде на друго место.

18 Утредента меѓу војниците настана голема вознемиреност поради тоа што се случило со Петар.

19 А Ирод, кој испрати потера по него, но не успеа да го пронајде, откако ги испита стражарите, заповеда да ги погубат. Потоа тој слезе од Јудеја во Кесарија, и таму се задржа.

Смртта на Ирод

20 Ирод беше гневен на Тирците и Сидонците. Но тие, бидејќи нивните земји добиваа храна од неговото царство, се договорија и дојдоа кај него еднодушни, и откако го придобија на своја страна Власта, царевиот собар, побараа мир.

21 Во договорениот ден Ирод, облечен во царска облека, седна на престолот и одржа говор пред народот.

22 А народот воскликнуваше: „Ова е глас Божји, а не човечки.“

23 Но ненадејно во истиот миг ангел Господов, силно го удри, зашто не Му воздаде слава на Бога. И, изеден од црви, тој умре.

24 А словото Божје сè повеќе растеше и се распространуваше.

15
Мт 18,10

17
13,16
15,13
1 Кор 15,7

18
5,21-23

19
16,27

22
14,15
28,6

23
1 Сам 25,38
2 Сам 24,16-17
2 Цар 19,35

24
6,7
19,20

25 ^{11,29} Варнава и Савле, откако го исполнија задолжението, од Ерусалим се вратија во Антиохија, од каде што го зедоа со себе и Јован, наречен Марко.

13,1 ^{4,36}
^{11,25-26} *Савле и Варнава избрани за мисионерско патување*

2 ^{14,26} Во Антиохиската црква имаше некои пророци и учители: Варнава, Симеон, наречен Нигер, Луциј Киринесецот и Манаин, кој беше воспитан заедно со Ирод четворовласникот, и Савле.

6 ^{8,9} ^{Мт 7,15} ⁹ Еднаш кога Му служеа на Господ и постеа, Духот Свети рече: „Одвојте ми ги Варнава и Савле за дело, за кое ги повикав!“

10 ^{8,20-23} ^{Ос 14,10} ^{Изреки 10,9} ³ Тогаш тие, откако постеа и се помоллија, положија раце над нив и ги пуштија.

Варнава и Савле во Кипар

11 ^{5 Мојс 28,29} ⁴ И така, испратени од Светиот Дух, тие слегоа во Селевкија, и оттаму отпловија за Кипар.

⁵ И кога стигнаа во Саламин, тие го проповедаа словото Божјо во јудејските синагоги, а го имаа со себе и Јован како помошник.

⁶ А кога го поминаа островот сè до Пафос, наидоа на еден човек маѓесник и лажен пророк, Јудеец, по име Варисус,

⁷ кој беше со намесникот Сергиј Павле, човек умен. Тој ги повика Варнава и Савле, и посака да го слушне словото Божјо.

⁸ Но им се спротивстави Елима - маѓесникот, така всушност се преведува неговото име, настојувајќи намесникот да го одврати од верата.

⁹ Но Савле, наречен Павле, исполнет со Дух Свети, го вperi погледот на него,

¹⁰ и рече: „О, ти кој си полн со секакво лукавство и злоба, сине ѓаволски, непријателу на секоја правда, нема ли да престанеш да ги искривуваш правите Господови पाатишта?“

¹¹ И еве сега, раката Господова е врз тебе; ќе бидеш слеп и за некое време нема да го гледаш сонцето!“ И наеднаш

над него падна мрак и темнина, и цбарјќи, бараше водач.

¹² Тогаш намесникот, откако виде што се случи, поверува, восхитен од учењето Господово.

Павле и Варнава во Антиохија Писидиска

¹³ Павле и неговите придружници отпловија од Пафос и пристигнаа во Пергија Памфилиска. Тука Јован се одвои од нив и се врати во Ерусалим.

¹⁴ А тие тргнаа од Пергија и пристигнаа во Антиохија Писидиска. Тука во сабота влегоа во синагогата и седнаа.

¹⁵ По читањето на Законот и на Пророците, старешините на синагогата пратија луѓе да им кажат: „Мажи браќа, ако имате зборови за утеха на народот, зборувајте!“

¹⁶ И тогаш стана Павле, мавна со раката и рече: „Луѓе Израелци, и вие, што имате страхопочит кон Бога, послушајте!“

¹⁷ Бог на овој народ, Израел, ги избра татковците наши, и го подигна овој народ кога тие пребиваа во земјата египетска, и со раката Своја силна ги изведе од неа;

¹⁸ и околу четириесет години ги хранеше во пустината;

¹⁹ а потоа откако уништи седум народи во земјата хананска, со ждрепка им ја подели земјата во нивно наследство.

²⁰ За околу четиристотини педесет години им даваше судии до пророкот Самоил.

²¹ А потоа бараа цар, и Бог им го даде Саул, Кисовиот син, човек од Венијаминовото колено, за четириесет години.

²² Кога го отстрани него, за цар им го подигна Давид, за кого и рече, сведочејќи: „Најдов маж по срцето Свое, Давид, синот Јесеев. Тој ќе ги исполни сите Мои барања.“

²³ Од неговото потомство Бог, според ветувањето, Го издигна за Израел Спасителот Исус.

²⁴ Пред Неговото доаѓање Јован како предгласник му проповедаше на сиот израелски народ покајно крштавање.

13
15,38

17
2 Мојс 6,
1-6

18
2 Мојс
16,35
5 Мојс 1,31

19
5 Мојс 7,1

22
1 Сам
13,14
Ис 44,28
Пс 89,21

23
2,29-30

24
Мал 3,1
Лк 1,76

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

25 Лк 3,15-16
Јн 1,20,27 ²⁵ А кога Јован го завршуваше своето дело, прашуваше: „За кого ме сметате? Јас не сум Тој, но, ете, по мене иде

27 2,23
3,18 Оној, Кому не сум достоин да Му ги одврзам ни обувките на Неговите нозе.“

28 3,13-14
Лк 23,4,22 ²⁶ Мажи браќа, синови од родот на Авраам, оние меѓу вас, што имаат страхопочит кон Бога, нам ни е испратено словото на ова спасение.

30 5,30 ²⁷ Всушност жителите ерусалимски и нивните началници, бидејќи не Го препознаа, ги потврдија пророчките зборови, што се читаат секоја сабота, со тоа што Го осудија.

31 1,3,22 ²⁸ И така, иако не најдоа никаква вина за осуда на смрт, побараа од Пилат да Го убие.

33 2,39
Пс 2,7 ²⁹ А кога го извршија сето тоа, што беше напишано за Него, Го симнаа од крстот и Го положија в гроб.

34 Ис 55,3 ³⁰ Но Бог Го воскресна од мртвите.

35 2,27,31
Пс 16,10 ³¹ А Тој во текот на многу дни им се јавуваше на оние, што со Него дојдоа од Галилеја во Ерусалим и кои се сега сведоци Негови пред народот.

36 1 Цар 2,10 ³² И ние сега ви благочестуваме дека ветувањето, дадено на нашите татковци, Бог го исполни на нас, чедата нивни, откако Го воскресна Исус.

39 15,10 ³³ Како што е во вториот псалм напишано: „Син Мој си Ти, денес Те родив Јас.“

³⁴ А дека Го воскресна од мртвите, и дека веќе нема да се враќа во распаѓање, рекол вака: „Ќе ви ги дадам сигурните ветувања дадени на Давид.“

³⁵ За тоа и на друго место зборува: „Нема да допуштиш Твојот светец да види распаѓање.“

³⁶ А навистина Давид, откако му служеше на својот род, според Божјата волја, се присоедини кон татковците и виде распаѓање;

³⁷ но Оној, Кого Бог Го воскресна, не виде распаѓање.

³⁸ И така, знајте, мажи и браќа дека преку Него вам ви се проповеда простување на гревовите.

³⁹ И од сè, од што не сте можеле да се оправдате преку Законот Мојсеев, преку Него се оправдува секој кој верува.

⁴⁰ Затоа внимавајте да не дојде на вас она што е речено во Пророците:

⁴¹ „Погледнете вие кои презирате, зачудете се и исчезнете! Зашто во ваше време ќе извршам дело, во кое немаше да поверувате, ако некој би ви го раскажал.““

⁴² А кога излегуваа Јудејците од синагогата, незнабошците ги помолија овие зборови да им се проповедаат и во следната сабота.

⁴³ И кога се распушти собирот, мнозина Јудејци и побожни прозелити појдоа по Павле и Варнава. Тие разговараа со нив и им советуваа да останат во Божјата благодат.

⁴⁴ Следната сабота се собра скоро целиот град да го слушне словото Божјо.

⁴⁵ Но Јудејците, кога видоа многу народ, се исполнија со завист и му противречеа на она што го зборуваше Павле и хулеа.

⁴⁶ Тогаш Павле и Варнава им рекоа отворено: „Словото Божјо требаше најнапред вам да ви се проповеда, но кога вие го отфрлате и сами покажувате дека не сте достоини за вечниот живот, затоа, еве, ние се обраќаме кон незнабошците.“

⁴⁷ Зашто Господ така ни заповеда: „Те поставив за светлина на незнабошците, да бидеш спасение до крајот на земјата.““

⁴⁸ Незнабошците, слушајќи го тоа, се радуваа и го славеа словото Господово и поверуваа сите, кои беа определени за живот вечен.

⁴⁹ И словото Господово се распространуваше по целиот крај.

⁵⁰ Но Јудејците, откако ги наговорија побожните и чесните жени и градските првенци, поттикнаа гонење против Павле и Варнава, и ги истераа од својот крај.

⁵¹ Тие, го истресоа правот од нозете свои на нив, и дојдоа во Иконија.

⁵² А учениците се исполнија со радост и Дух Свети.

Павле и Варнава во Иконија

14 Во Иконија тие заедно влегоа во јудејската синагога, и зборуваа

41
Авак 1,5

43
11,23
14,22,26

45
5,17
17,5

46
18,6
28,28

47
1,8
Ис 49,6

48
17,4,12

50
22,23

51
18,6
Лк 9,5
10,11

14,3 така, што мнозина Јудејци и Елини по-
3,12
19,11 веруваа.
9 ² А Јудејците, што не поверуваа, ги по-
3,4 бунунија и раздразнија духовите на незнабошците против браќата.
14 ³ Но тие сепак останаа тука доста вре-
Мт 26,65 ме и смело говореа за Господ, Кој сведочеше за словото на Својата благодат, давајќи преку нивните раце да стануваат знаци и чуда.
15 ⁴ А народот во градот се подели: едни беа со Јудејците, а други со апостолите.
3,12
4,24
10,26
17,24
2 Мојс
20,11
Пс 146,6
1 Сол 1,9
⁵ И кога незнабошците и Јудејците, со своите началници се готвеа да ги хулат и да ги каменуваат,
⁶ тие, пштом разбраа, се засолнија во ликаонските градови Листра и Дерва и во нивната околина.
⁷ Таму почнаа да го проповедаат Евангелието.
⁸ Во Листра седеше еден човек, неморен во нозете. Тој бил сакат од мајчината утроба, не можел да оди никогаш.
⁹ Тој слушаше додека Павле зборуваше; а Павле, го вперил во него погледот и виде дека во него има вера дека може да оздрави,
¹⁰ па му рече со висок глас: „Тебе ти велам, во името на Господ Исус Христос: исправи се на нозете свои!“ И тој скокна и почна да оди.
¹¹ А луѓето, кога видоа што направи Павле, го подигнаа гласот свој и извикаа на ликаонски: „Боговите слегле кај нас во човечки лик!“
¹² И Варнава го нарекоа Зевс, а Павле Хермес, бидејќи тој го водеше зборот.
¹³ Жрецот, пак, на Зевс, чиј кип се наоѓаше пред новиот град, откако доведе јунци и венци пред портата, сакаше заедно со народот да принесне жртва.
¹⁴ Но апостолите Варнава и Павле, кога слушнаа за тоа, ги раскинаа своите облека, се втурнаа меѓу народот, гласно викајќи:
¹⁵ „Луѓе, зошто го правите ова? И ние сме смртни како и вие, но ви проповедаме да се обратите од овие празноверија кон живиот Бог, Кој ги создаде небото и земјата, морето и сè што е во нив;

¹⁶ Кој поранешните поколенија на нородите ги остави да врват по нивните патипшта,

¹⁷ иако не престануваше да сведочи за Себе, правејќи ни добро со праќање дождови од небото и плодносни времиња и исполнувајќи ги срцата наши со храна и веселост.“

¹⁸ И зборувајќи за ова, одвај го убедил народот да не им принесува жртва, (туку секој да си оди во својата куќа. Додека се наоѓаа таму и поучуваа),

¹⁹ од Антиохија и од Иконија пристигнаа некои Јудејци. (И кога апостолите зборуваа отворено, тие го убедил народот да ги напушти, велејќи дека ништо вистинско не зборуваат, туку само лажат), а кога го придобил народот, го каменуваа Павле, па го извлекоа надвор од градот, мислејќи дека е мртов.

²⁰ Кога се собраа околу него учениците, тој стана и се врати во градот. Утредента со Варнава заминаа за Дерва.

Враќање во Сирија и Антиохија

²¹ И, откако го проповедаа Евангелието во тој град и мнозина придобил за свои ученици, тие се вратија во Листра, Иконија и Антиохија.

²² Тие ги зацврстуваа дупшите на учениците и, храбрејќи ги да бидат истрајни во верата, ги учеа дека во царството Божјо треба да влеземе преку многу маки.

²³ Па, откако им ракоположија свештеници за секоја црква, се помолија со пост, и ги предадоа на Господ, во Кого беа поверувале.

²⁴ А потоа минаа низ Писидија, и дојдоа во Памфилија;

²⁵ и, откако го проповедаа словото Господово во Перга, слегаа во Аталија,

²⁶ а оттаму отпловија за Антиохија, откаде што беа предадени на Божјата благодат за делото што го завршија.

²⁷ По нивното пристигнување тие ја собраа црквата, и соопштија за сè, што направи Бог со нив и како Тој ја отворил вратата на верата и за незнабошците.

²⁸ И таму престојувала подолго време со учениците.

16
17,30

17
Пс 145,16
Пс 147,8

19
2 Кор
11,25

22
11,23
13,43

23
1 Тим 3,3

26
13,2
15,40

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

15,1

15,5-24

1 Мојс

17,9-14

3 Мојс 12,3

Гал 5,2

**Расправа околу прашањето
за обрезанието**

15 А некои луѓе слегаа од Јудеја, и ги подучуваа браќата: „Ако не се обрежете според обичајот Мојсеев, не може да бидете спасени!“

2

Гал 2,1

2 А бидејќи настана бунт, и Павле и Варнава жестоко се препираа со нив, одлучија Павле и Варнава и некои други од нив да отидат горе кај апостолите и старешините во Ерусалим заради оваа препирка.

3

14,27

15,12

3 Тие, пак, испратени од црквата, патуваа низ Феникија и Самарија, и раскажувајќи за обраќањето на незнабошците, предизвикуваа голема радост кај сите браќа.

5

11,2

Гал 2,4-5

4 А кога пристигнаа во Ерусалим, ги примија црквата, апостолите и старешините, а тие известија за сè што направил со нив Бог¹⁶.

7

11,5-18

15,14

**Решавање на спорот: Ајосјолскиот
сбор во Ерусалим****8**

1,24

10,34.44-47

9 Тогаш станаа некои од приврзаниците на фарисеите, што беа поверувале, и зборуваа дека тие треба да се обрезуваат, и да им се заповеда да го пазат Законот Мојсеев.

9

10,15

11,9.18

Рим 3,22

6 Апостолите и старешините се собраа да го разгледаат тоа прашање.

7 По долго расправање, стана Петар и им рече: „Луѓе браќа, вие знаете дека Бог од првите дни ме избра меѓу вас, незнабошците од мојата уста да го слушнат словото на Евангелието и да поверуваат;

8 и Бог, Кој ги познава срцата, им посведочи, и им даде Дух Свети како и нам.

9 Тој не направи никаква разлика меѓу нас и нив, зашто со верата ги очисти нивните срца.

10 Сега, пак, зошто Го искушувате Бога, ставајќи им на вратот на учениците јарем, што не може да го поднесат ни нашите татковци, ниту ние.

11 Но ние веруваме дека ќе се спасиме со благодатта на Исус Христос, исто како и тие.“

12 Тогаш замолкна сето мноштво и го слушаа Варнава и Павле, кои при-

кажуваа какви знаци и чудеса направил Бог преку нив меѓу незнабошците.

13 А кога тие престанаа, тогаш прозбореше Јаков и рече: „Мажи браќа, слушнете ме!

14 Симон изложи како Бог најнапред ги посети незнабошците, за да избере од нив народ за Неговото име;

15 и со тоа се согласуваат и зборовите на Пророците како што е напишано:

16 „И потоа ќе се вратам и пак ќе го подигнам паднатиот дом на Давид, и неговите урнатини ќе ги поправам и ќе го издигнам,

17 за да Го побараат Господ и другите луѓе и сите народи, кои се наречени со Моето име.“ Така вели Господ, Кој го прави сето ова.

18 Познати Му се на Бога сите Негови дела од создавањето на светов.

19 Затоа јас мислам дека не треба да им прават мачнотии на незнабошците, кои се обраќаат кон Бога,

20 туку да им се заповеда да се воздржуваат од идолски жртви, од блудство, од удавено и од крв, (и да не му прават на друг ништо, што ним не им е угодно).

21 Зашто Мојсеј уште од старо време во секој град има луѓе, кои го проповедаат, бидејќи го читаат по синагогите секоја сабота.“

**Писмо исјарано
до нееврејските верници**

22 Тогаш апостолите и старешините заедно со целата Црква одлучија да ги избераат меѓу себе Јуда, наречен Варнава, и Сила, истакнати мажи меѓу браќата, и заедно со Павле и Варнава да ги пратат во Антиохија.

23 И со своите раце им го напишаа следново писмо: „Апостолите, свештениците и браќата ги поздравуваат браќата од нееврејските народи што се во Антиохија и Сирија и Киликија.

24 Сме слушнале дека некои од нас, на кои ништо не сме им заповедале со зборови, ве вознемириле, и ги потресле душите ваши, велејќи ви да се обрезувате и да го пазите Законот.

13

12,17

21,18

Гал 2,9

14

3 Петр 1,1

16-17

Амос 9,

11-12

16

Ер 12,15

18

Ис 45,21

19

15,10

20

15,28-29

21,25

21

13,15.27.

2 Кор 3,5

24

Гал 1,7

16 15,4. Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „и како ја отвори вратата на верата и за незнабошците“.

26 ²⁵ Затоа, откако се собравме, едно-
душно одлучивме да избереме луѓе и да
ги пратиме кај вас заедно со нашите

28 омилен Варнава и Павле,

29 луѓе, кои ги предадоа душите свои
за името на нашиот Господ Исус Хрис-
тос.

37 ²⁷ И така, ние ви ги пративме Јуда и
Сила, кои ќе ви го кажат тоа и усмено.

²⁸ Зашто Светиот Дух и ние одлучив-
ме да не ви ставаме на вас никаков друг
товар, освен она што е потребно:

²⁹ да се воздржувате од месо принесено
како жртва на идоли, од крв, од уда-
вено, и од блудство¹⁷. Ако внимавате на
ова, добро ќе направите. Бидете здра-
ви!“

³⁰ И така испратени, тие дојдоа во
Антиохија и кога го собраа народот, му
го предадоа посланието.

³¹ А кога го прочитаа, се зарадуваа
поради утешниот збор.

³² Јуда, пак, и Сила, кои и самите беа
пророци, со многу зборови ги утешаа
браќата и ги поткрепија.

³³ Откако престојуваа таму некое вре-
ме ги пуштија браќата со мир кај оние
што ги испратија.

³⁴ (Сила одлучи да остане, а само Јуда
замина.)¹⁸

³⁵ Павле, пак, и Варнава се задржаа во
Антиохија, поучувајќи и благовестувај-
ќи го словото Господово заедно со мно-
зина други.

Павле и Варнава се разделуваат

³⁶ По некое време Павле му рече на
Варнава: „Да појдеме пак во сите градо-
ви, каде што го проповедаваме словото
Господово за да ги видиме како живеат.“

³⁷ Варнава предложи да го земат со
себе и Јован, наречен Марко.

³⁸ Но Павле сметаше дека не долику-
ва да го земат со себе оној, што се беше
одделил од нив во Памфилија и не беше
пошол со нив по работата, за која беа
пратени.

¹⁷ 15,29. Во некои ракописи е додадено во продолжение: „и да не му правите на друг она што не сакате и вам да ви се случи.“

¹⁸ 15,34. Овој стих не се јавува во некои ракописи.

³⁹ Поради тоа дојде до жестока рас-
правија, така што тие се поделија еден
од друг; и Варнава, откако го зеде Мар-
ко, отплови за Кипар;

⁴⁰ а Павле, пак, го избра Сила и зами-
на, од браќата предаден на Божјата бла-
годат.

Тимошеј ги придружува Павле и Сила

⁴¹ И, минувајќи низ Сирија и Килики-
ја, ги утврдуваше црквите.

16 Тој пристигна во Дерва и Лис-
тра. И ете, таму живееше некој
си ученик, по име Тимотеј, син на Јудеј-
ка, која ја прифати верата, и на татко
Елин;

² тој ученик беше на добар глас меѓу
браќата во Листра и Иконија.

³ Павле посака да го земе со себе. За-
тоа откако го зеде, го обреза поради
Јудејците, кои живеаа по тие места;
зашто сите знаеја дека татко му е Елин.

⁴ И додека минуваа низ градовите, тие
им порачуваа на верните да пазат на
одредбите, определени од апостолите и
старешините во Ерусалим.

⁵ И така, црквите се утврдуваа во ве-
рата, а и по број се зголемуваа секој ден.

Павле ѝовикан во Македонија

⁶ Така тие ги преминаа Фригија и Га-
латискиот крај, зашто ним не им беше
допуштено од Светиот Дух да го про-
поведаат словото во Азија.

⁷ А кога дојдоа во Мизија, се обидоа
да отидат во Витинија; но Духот на
Исус не ги пушти.

⁸ И кога ја напуштија Мизија, тие сле-
гоа во Троада.

⁹ Преку ноќта Павле имаше видение:
стоеше пред него еден човек, Македо-
нец, кој го молеше и му велеше: „Дојди
во Македонија и помогни ни!“

¹⁰ По тоа видение веднаш посакавме
да тргнеме за Македонија, бидејќи сфа-
тивме дека Господ нè повикал таму да
го разгласуваме Евангелието.

40
14,26

41
15,23

16,3
1 Кор
9,20,21

4
15,23-29
21,25

5
Кол 2,5
1 Птр 5,9

6
18,23

7
1 Птр 1,11

9
18,9

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

15

11,14

16,31

Лк 24,29

**Кришавањето
на Лидија од Македонија**

¹¹ И така, откако отпловивме од

16

19,24

Троада, стигнавме право во Самотраки,
а утредента - во Неапол,

17

Мк 1,24

¹² и оттаму во Филипи. Тој е главен
град во тој дел на Македонија и римска
колонија. Во тој град престојувавме не-
колку дена.

18

3,16

¹³ А во саботата излеговме надвор од
градот покрај една река, каде што имаа
обичај да се молат, и кога седнавме, им
зборувавме на собраните жени.

22

2 Кор

11,25

¹⁴ И една богобојазлива жена од гра-
дот Тиатир, по име Лидија, која прода-
ваше црвени ткаенини, слушаше; и
Господ ѝ го отвори срцето да внимава
на она, што го зборуваше Павле.

¹⁵ А кога беше крстена таа и нејзини-
те домашни, нè замоли и рече: „Ако сте
ме признале за верна на Господ, тогаш
влезете во мојата куќа и престојувајте
во неа!“ И нè принуди.

Во затворот на Филип

¹⁶ Еднаш, кога одевме на молитва, по
патот нè сретна една слугинка, која
имаше гатачки дух. Таа на господарите
свои им донесуваше големи приходи од
гатањето.

¹⁷ И одејќи по Павле и по нас другите
викаше, зборувајќи: „Овие луѓе се слуги
на Севишниот Бог! Тие го навестуваат
патот на спасението.“

¹⁸ Ова го правеше таа многу дни. И
кога му здодеа на Павле, тој се сврте и
му рече на духот: „Ти заповедам во име-
то на Исус Христос излезе од неа!“ И
излезе во истиот час.

¹⁹ Штом видоа господарите нејзини
дека пропадна надежта за нивното бога-
тење, ги фатија Павле и Сила, и ги
довлечкаа на плоштадот кај началници-
те.

²⁰ И кога ги приведоа пред управници-
те, рекоа: „Овие луѓе, што се Јудејци, го
бунтуваат нашиот град

²¹ и проповедаат обичај што нам, ка-
ко Римјани, не ни доликува ни да ги
примаме, ниту да ги извршуваме.“

²² Тогаш се нафрли на нив народот; а
управниците, штом им ги раскинаа али-

штата, започнаа да ги тепаат со стапо-
ви;

²³ и, откако ги испотепаа многу, ги
фрлија в затвор, а на затворскиот стра-
жар му наредија да ги чува добро.

²⁴ А стражарот, штом прими таква за-
повед, ги фрли во повнатрешниот дел
од затворот и нозете им ги стегна во
клада.

²⁵ На полноќ, пак, Павле и Сила се
молеа и Го славеа Бога, а затвореници-
те ги слушаа.

²⁶ Одеднаш настана голем потрес, та-
ка што и темелите на затворот се по-
местија, и веднаш се отворија сите вра-
ти и оковите на сите отпаднаа.

²⁷ А стражарот на затворот, кога дој-
де при свест и ги виде вратите на затво-
рот отворени, извади меч и сакаше да се
убие, зашто помисли дека затвореници-
те избегале.

²⁸ Но, Павле викна со силен глас и ре-
че: „Не задавај си врз себе никакво зло,
бидејќи сите сме овде!“

²⁹ А тој побара светло, истрча и
растреперен падна пред Павле и Сила;

³⁰ па, откако ги изведе надвор, рече:
„Господари, што треба да направам, па
да се спасам?“

³¹ А тие му одговорија: „Поверувај во
Господ Исус Христос, и ќе се спасиш ти
и целиот твој дом!“

³² И му го проповедаа словото Госпо-
дово нему и на сите што беа со него во
куќата негова.

³³ Во истиот час таа ноќ тој ги прими
дома и им ги изми раните. Потоа вед-
наш беше крстен тој самиот и сите не-
гови домашни.

³⁴ Тогаш ги одведе горе во својата ку-
ќа, постави трпеза и се зарадува со це-
лиот свој дом, зашто поверува во Бога.

³⁵ А кога осамна, војводите пратија
судски служители, кои рекоа: „Пушти
ги оние луѓе!“

³⁶ Затворскиот стражар му соопшти
за тоа на Павле: „Градските судии пра-
тија да ве ослободам. Затоа, излезете
сите и одете си со мир!“

³⁷ Но Павле им рече: „Зарем откако
нас, римски граѓани, нè биеја пред на-
родот без суд и нè фрлија в затвор, са-

25

Кол 3,16

26

4,31

30

2,37

31

4,12

11,14

16,31

33

8,36,38

37

22,25

23,27

38 каат сега тајно да нè пуштат? Не, нека дојдат и сами нека нè изведат!“

40 ³⁸ Градските служители им го кажаа тоа на градските судии; а тие се уплашија, кога слушнаа дека се тие римски граѓани.

17,2 ³⁹ И дојдоа, па се извинија пред нив, ги изведоа и ги замолија да излезат од градот.

3 ⁴⁰ А тие, штом излегоа од затворот, отидоа во домот на Лидија, ги видоа браќата, ги утешија и си тргнаа.

4

^{13,43}
^{28,24}

Неволјите во Солун

17 Минувајќи преку Амфипол и Апологија, дојдоа во Солун, каде што имаше јудејска синагога.

5 ^{13,45} ¹ ^{Сол} ^{2,15} ² Павле, по својот обичај, влезе кај Јудејците и три саботи по ред им зборуваше од Писмото.

6 ^{16,20} ^{24,5} ^{Рим} ^{16,21} ³ Тој им објаснуваше и докажуваше дека Христос требаше да пострада и да воскресне од мртвите и дека овој Исус, Кого тој им Го проповеда, е Христос.

7

^{25,8}

10 ⁴ И некои од нив поверуваа и се присоединија кон Павле и Сила, - големо мнозинство богобојазливи Елини, а исто така и не малку угледни жени.

⁵ Но некои од Јудејците што не поверуваа, поттикнати од завист, зедаа некои лоши луѓе од пазарите, се насобраа по групи и го разбунтуваа градот. Потоа ја нападнаа Јасоновата куќа и почнаа да ги бараат за да ги изведат пред народот.

⁶ А бидејќи не ги најдоа, го изведоа Јасон и некои браќа пред градските началници и викаа дека оние што го побуниле целиот свет сега дошле и тука, дека нив

⁷ ги прибрал Јасон, а сите тие постапуваат против заповедите на царот, изјавувајќи дека има друг цар - Исус.

⁸ Така го вознемирија народот и градските началници, кои го слушаа тоа.

⁹ Но тие, откако добија залог од Јасон и од другите, ги пуштија.

Добар ѝрием во Верија

¹⁰ А браќата веднаш преку ноќта ги упатија Павле и Сила кон Верија. Тие кога пристигнаа, отидоа во јудејската синагога.

¹¹ Овие беа поблагородни од солунјаните; тие го примија словото со голема усрдност и секој ден го проверуваа Писмото, за да се уверат, дали е тоа така.

¹² И мнозина од нив поверуваа - од Елините не мал број угледни мажи и жени.

¹³ Но солунските Јудејци, штом дознаа дека Павле и таму го проповеда словото Божјо, дојдоа и таму за да го потресат и вознемират народот.

¹⁴ Тогаш браќата го испратија Павле да оди кон морето, а Сила и Тимотеј остануваа таму.

¹⁵ Оние, што го придружуваа Павле, го доведоа до Атина и се вратија со заповед од него до Сила и Тимотеј, да дојдат и тие поскоро кај него.

Павле и аџинскиџе филозофи

¹⁶ И додека ги чекаше нив во Атина, духот на Павле се вознемируваше, гледајќи го градот, полн со идоли.

¹⁷ И тој расправаше во синагогата со Јудејците и побожните, и секој ден на плоштадот со оние што ќе ги сретнеше.

¹⁸ А некои епикурејски и стоички филозофи почнаа да се препираат со него; едни велее: „Што сака да каже овој празнословец?“, а други: „Се чини дека тој проповеда туѓи божества“, зашто им благовестеше за Исус и за воскресението.

¹⁹ И зедаа, та го одведоа на Ареопагот, велејќи: „Ќе можеме ли да знаеме какво е тоа учење што го проповедаш?“

²⁰ Бидејќи нешто непознато внесувааш во ушите наши. Затоа сакаме да знаеме што е тоа.“

²¹ А, пак, сите атињани, како и туѓинците, кои живеја кај нив, во ништо друго не сакаа да го поминуваат времето освен во тоа да зборуваат или да слушаат за нешто ново.

²² Тогаш Павле застана сред Ареопагот и рече: „Луѓе атињани, по сè гледам дека сте побожни.

²³ Зашто, кога минував и ги разгледував светилиштата ваши, најдов и жртвеник, на кој беше напишано: „На непознатиот Бог.“ За Него, пак, Кого вие не Го знаете, а Кого Го почитувате, за Него јас ви проповедам.

12

^{17,34}

18

¹ ^{Кор} ^{1,22}

19

^{28,22}

23

^{3,17}

^{Гал} ^{4,8}

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

24 4,24
7,48
19,26
1 Цар 8,27
Ис 66,1-2
Пс 146,6

²⁴ Бог, Кој го создаде светов и сè, што е во него; Тој, Кој е Господ на небото и на земјата, не живее во ракотворени храмови,

²⁵ ниту, пак, прима служба од човечки раце како да има потреба од нешто, но Сам на сите им дава живот, здив и сè.

25 Ис 42,5

²⁶ Од една крв го создаде сиот род човечки за да живее по целото лице на земјата, откако утврди предопределени времиња и граници на нивните живеалишта,

27 Ис 55,6

²⁷ за да Го бараат Господа, та да би можеле некако да Го насетат и најдат, иако Тој не е далеку од секого меѓу нас:

28 Рим 1, 19-20

²⁸ зашто ние преку Него живееме, се движиме и постоиме, како што рекле и некој од вашите стихотворци: „Негов род сме.“

29 Ис 40,18-20

²⁹ И така, бидејќи род Божји сме, не треба да мислиме дека Божеството прилега на злато, или сребро, или камена творба што излегла од човечки ум и измислица.

30 10,42
1 Сол 1,10

³⁰ Бог, пак, не осврнувајќи се на времињата на незнаење, сега редум им заповеда на сите луѓе да се покаат,

31 1 Кор 1,23

³¹ зашто определи ден кога праведно ќе му суди на светот преку одредениот од Него Човек, откако ги увери сите со Неговото воскресение од мртвите.“

32 2 Кор 11, 7-12
2 Сол 3,8

³² Кога чуја за воскресението од мртвите, едни се насмејаа, а други рекоа: „Другпат сакаме да послушаме за тоа.“

33 1 Кор 1,23

³³ И тогаш Павле си отиде од нив.

34 1 Кор 1,23

³⁴ А некој луѓе се присоединија кон него и поверуваа. Меѓу нив беше Дионисиј Ареопагит и една жена, по име Дамара, и други со нив.

Основање на црквата во Коринт

18 Потоа Павле ја напушти Атина и дојде во Коринт.

² Тука сретна еден Јудеец, по име Акила, родум од Понт, кој неодамна дошол од Италија со жена си Прискила, зашто Клавдиј нареди сите Јудејци да го напуштат Рим. Тој дојде кај нив.

³ И бидејќи го имаше истиот занает, остана кај нив и работеше. А занаетот им беше да прават шатори.

⁴ И секоја сабота тој зборуваше во синагогата и ги убедуваше Јудејците и Елините.

⁵ А кога Сила и Тимотеј пристигнаа од Македонија, Павле беше поттикнат да сведочи пред Јудејците дека Исус е Христос.

⁶ Но, бидејќи тие се противеа и хулеа, тој ги истресе алиштата и им рече: „Крвта ваша - на главите ваши! Јас сум чист. Отсега одам кај незнабошците.“

⁷ И штом замина оттаму, дојде слугата на некој си човек по име Титиј Јуст, кој Го почитуваше Бога, и чија кука беше до синагогата.

⁸ А Крисп, началник на синагогата, поверува во Господ заедно со целиот свој дом; и мнозина Коринтјани, слушајќи го Павле, поверуваа и беа крстени.

⁹ И му рече Господ на Павле во видение ноќе: „Не плаши се, туку продолжи да зборуваш и не замолкнувај,

¹⁰ зашто Јас сум со тебе, и никој не ќе посегне да ти направи зло, бидејќи имам многу народ во овој град.“

¹¹ Тој остана таму една година и шест месеци и ги поучуваше во словото Божјо.

Павле ѝоучува ѝред намесничоѝ Галион

¹² А кога Галион беше намесник во Ахаја, Јудејците еднодушно го нападнаа Павле и го одведоа на суд,

¹³ велејќи: тој ги учи луѓето да Го почитуваат Бога спротивно на Законот.

¹⁴ И кога Павле сакаше да одговори, Галион им рече на Јудејците: „Јудејци, ако имаше некоја неправда или зло дело, лукаво, веднаш ќе ве ислушав по должност;

¹⁵ но, штом е препирката за учење и за имиња, и за вашиот Закон, разгледајте сами, зашто јас не сакам да бидам судија во тие работи.“

¹⁶ И ги истера од судот.

¹⁷ Тогаш сите (Елини) го фатија Состен, началникот на синагогата, и го биеја пред судот, а Галион и не обрнуваше внимание на тоа.

Павле се враќа во Антиохија

¹⁸ Откако помина таму уште многу време, Павле се прости со браќата и

4
13,14
19,8

5
9,20
26,23

6
13,46-51
28,28
Лк 9,5
10,10-11

8
1 Кор 1,14

9
Ис 41,10
Ер 1,8

10
Јн 10,16
1 Кор 16,9

11
19,10

15
23,29
25,18-19
Јн 18,31

17
1 Кор 1,1

19 отплови за Сирија заедно со Акила и Прискила, откако ја острига главата во Кенхреја, бидејќи беше дал завет.

21 ¹⁹ Кога пристигна во Ефес, ги остави нив таму, а сам тој влезе во синагогата да расправа со Јудејците.

23 ²⁰ А кога тие го замолија да остане кај нив подолго време, тој не се согласи,

25 ²¹ туку се прости со нив и рече: „Бездруго празникот што иде треба да го поминам во Ерусалим. Ако даде Бог, пак ќе дојдам кај вас.“ И отплови од Ефес.¹⁹

28 ²² Кога слезе во Кесарија, отиде во Ерусалим да ја поздрави црквата и потоа замина за Антиохија.

²³ Откако престојуваше таму некое време, тргна на пат и ги обиколи по ред пределите на Галатија и Фригија и ги утврдуваше сите ученици.

Аџолос во Ефес и Коринџ

²⁴ И дојде во Ефес некој си Јудеец, по име Аполос, родум од Александрија. Тој беше красноречив човек, упатен во Писмата.

²⁵ Беше поучен во патот Господов и со распламен дух, зборуваше и поучуваше правилно за Господ, иако знаеше само за Јовановото крштение.

²⁶ Тој почна да зборува смело во синагогата. Кога го слушнаа Акила и Прискила, го примија кај нив и му го изложија патот Господов поточно.

²⁷ А кога тој сакаше да заине за Ахаја, браќата се обратија со писмо до тамошните ученици, за да го примат; и тој кога стигна таму, многу им помогна на верниците преку благодатта,

²⁸ бидејќи силно ги побиваше Јудејците пред целиот народ, докажувајќи преку Писмата дека Исус е Христос.

Присџигнувањето на Павле во Ефес

19 Додека Аполос беше во Коринт, Павле откако мина низ горните земји, дојде до Ефес. Таму сретна некои ученици,

² и им рече: „Кога поверувавте, придивте ли Дух Свети?“ А тие му одговорија: „Ние не сме ни слушнале дека има Дух Свети.“

³ Тој им рече: „А како бевте крстени?“ Тие одговорија: „Со Јовановото крштение.“

⁴ Павле рече: „Јован крштаваше со покајно крштаване, велејќи му на народот да верува во Оној, Кој иде по него, односно во Исус Христос.“

⁵ Кога го слушнаа тоа, тие се крстија во името на Господ Исус.

⁶ И кога Павле ги положи рацете над нив, слезе Духот Свети на нив. Тогаш тие почнаа да зборуваат на разни јазици и да пророкуваат.

Павле џројоведа во Ефес

⁷ А вкупно беа околу дванаесет души.

⁸ Потоа Павле влезе во синагогата, и тука три месеци смело проповедаше и расправајќи ги уверуваше за царството Божјо.

⁹ Но, бидејќи имаше некои жестоки противници на верата, кои говореа лошо за патот Господов пред народот, Павле се оддели од нив, ги одвои учениците и секојдневно расправаше во училиштето на некој си Тиран.

¹⁰ Тоа траеше цели две години, така што сите жители на Азија, како Јудејците, така и Елините, можеа да го слушаат словото за Господ Исус.

Синовите на Скева

¹¹ А Бог правеше многу чудеса преку рацете Павлови,

¹² така што врз болните полагаа крпи и шамивчиња за пот, што го беа допреле неговото тело, и болестите ги напуштаа, а злите духови излегуваа од нив.

¹³ Некои, пак, од Јудејците кои лутаа наоколу и ги истеруваа злите духови, се обидоа да го повикаат името на Господ Исус над оние кои беа обземени со демони, и велеа: „Ве заколнуваме во Исус, Кого Го проповеда Павле!“

19,41,5
10,37
13,24
Лк 3,3.
15-18**6**2,4-38
8,16-17
10,44-46-48**8**9,20
14,1**12**

5,16

13

16,16-18

¹⁹ 18,21. Во некои ракописи на ова место се надоврзува текстот: „И Акила и Прискила останаа таму.“

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

37
16,20

17 ^{2,43} ^{5,5,11} Тоа го правеа седумте синови на јудејскиот првосвештеник Скева.

22 ^{1 Кор 4,17} ^{Фил 2,19} „Исус Го познавам и Павле го знам; но кои сте вие?“

27 ^{16,19} И скокна на нив човекот, во кого имаше лош дух, и, откако ги совлада, покажа против нив таква сила, што тие, голи и ранети, побегнаа од таа куќа.

17 За тоа разбраа сите Јудејци и Елини, кои живеаа во Ефес, и сите нив ги спопадна страв; и името на Господ Исус се величаше.

18 И многумина од верниците доагаа, та се исповедуваа и ги откриваа своите дела.

19 А мнозина од оние, кои правеа магии, собирајќи ги книгите свои, ги гореа пред сите; дури ја пресметаа и нивната цена и најдоа дека чинат до педесет илјади сребреници.

20 Така моќно растеше и се засилувааше словото Господово.

**Бунто̀т во Ефес
и заминувањето на Павле**

21 А кога се сврши тоа, Павле науми, откако ќе ја мине Македонија и Ахаја, да оди во Ерусалим, па рече: „Штом ќе бидам таму, ќе треба да го видам Рим.“

22 И прати во Македонија двајца свои прислужници - Тимотеј и Ераст, а сам остана извесно време во Азија.

23 Во тоа време се создаде голем бунт против патот Господов:

24 некој си златар, по име Димитриј, кој правеше сребрени храмови за Артемида и на занаетчиите им овозможуваше со тоа не мала заработувачка,

25 ги повика нив, а и други работници кои работеа околу такви работи, и им рече: „Другари, познато ви е дека од таа работа зависи нашата благосостојба.

26 А, гледате и слушате дека не само во Ефес, туку скоро во цела Азија, тој Павле убеди и заведе доста народ, велејќи дека не се богови оние што се прават со човечки раце.

27 Затоа постои опасност не само нашиот занает да биде презрен, туку и храмот на великата божица Артемида да се смета за безвреден, и да загине ве-

личето на онаа, која ја почитува цела Азија и вселената.“

28 Кога го слушнаа тоа, се исполнија со гнев, и почнаа да извикуваат велејќи: „Велика е Артемида Ефеска!“

29 И целиот град се побуни; еднодушно се втрчаа во театарот, влечејќи ги со себе Македонците Гај и Аристарх, Павловите сопатници.

30 А кога Павле сакаше да влезе меѓу народот, учениците не го пуштија.

31 Исто така и некои од азиските началници, бидејќи му беа пријатели, испратија кај него и го молеа да не се појавува во театарот.

32 И така, едни извикуваа едно, други - друго; зашто меѓу насобраните владееше безредие, и повеќето од нив не знаеја за што се беше собрал народот.

33 По предлог на Јудејците беше извикан меѓу народот Александар. Александар даде знак со рака, сакајќи да одржи одбрамбен говор пред народот.

34 Но кога дознаа дека е Јудеец, сите извикаа во еден глас и почнаа да викаат околу два часа: „Велика е Артемида Ефеска!“

35 А градскиот писар, кога го смири народот, рече: „Луѓе ефесци, кој човек не знае дека градот Ефес е чувар на великата божица Артемида и нејзиниот кип паднат од небото?“

36 Штом е тоа, пак, неспорно, вие треба да бидете мирни и да не правите ништо непромислено.

37 А вие сте ги довеле овие луѓе, кои ниту храмот на Артемида го ограбиле, ниту, пак, божицата ваша ја хулат.

38 Ако, пак, Димитриј и занаетчиите, што се со него, имаат нешто против некого, за тоа постојат судски собири, а има и проконзули: нека се тужат едни со други.

39 Ако, пак, нешто друго барате, тоа ќе биде решено во законското собрание.

40 Зашто постои опасност да бидеме обвинети за бунт поради денешнава работа, бидејќи нема никаква причина, со која можеме да го оправдаме овој собир.“ Штом го рече тоа, го распушти собирот.

20,12 Кор 2,
12-13**Папувањето на Павле
во Македонија и Грција****3**21,27
23,12-22
1 Кор 16,
5-7

20 Кога стивна вревата, Павле ги повика учениците и, откако им даде упатства, се прости со нив и тргна на пат кон Македонија.

2 Кор 2,
12-13**6**21,4
28,14

² А кога ги мина оние места и им даде многу упатства на верните, тој пристигна во Грција;

³ таму остана три месеци. И бидејќи Јудејците направила заговор против него, кога сакаше да отплови за Сирија, тој реши да се врати преку Македонија.

10

Мк 5,35-43

⁴ До Азија го придружуваше Сосипатар Пиров од Верија а од солунјаните Аристарх и Секунд, Гај од Дерва и Тимотеј, и азијците Тихик и Трофим.

⁵ Тие отидоа порано и нè чекаа во Троада.

⁶ А ние отпловивме од Филипи по дните на Бесквасници и за пет дена пристигнавме во Троада кај нив, каде што поминавме седум дена.

Чудојто со Ефџих во Троада

⁷ И во првиот ден на седмицата, кога се собравме да прекршиме леб, Павле, бидејќи на другиот ден сакаше да тргне, расправаше со нив и го продолжи словото до полноќ.

⁸ Во горната одаја, каде што се бевме собрале, имаше доста светилки.

⁹ А едно момче, по име Евтих, седеше на еден прозорец, и, совладано од длабок сон, додека Павле зборуваше многу, се помрдна во сонот и падна од третиот кат, и го дигнаа мртво.

¹⁰ Павле, пак, пштом слезе, се спушти врз него, го прегрна и рече: „Не создавајте немир, зашто душата негова уште е во него!“

¹¹ А потоа, откако се качи горе, прекрши леб, го проба и зборуваше долго, дури до зори, а потоа отпатува.

¹² Тогаш го доведоа момчето живо и тоа многу ги утеши.

Папувањето од Троада во Милиј

¹³ Ние отидовме порано со кораб и отпловивме во Асос, од каде што имавме намера да го земеме Павле, зашто сака-

ше таму да патува пеш. Така ни беше порачал.

¹⁴ Кога се сретна со нас во Асос, го зедовме во коработ и дојдовме во Митилина.

¹⁵ А кога отпловивме оттаму, на вториот ден застанавме спроти Хиос, а следниот ден стигнавме во Самос²⁰, на вториот ден дојдовме во Милит.

¹⁶ Во тоа време Павле реши да помине покрај Ефес, та да не се задржи многу во Азија, зашто се брзаше да биде во Ерусалим на денот на Педесетница.

**Павле се обраќа до старешините
во Ефес**

¹⁷ Но од Милит прати во Ефес да ги повика црковните старешини.

¹⁸ И кога дојдоа кај него, тој им рече: „Вие знаете дека од првиот ден, откако дојдов во Азија, го минував времето со вас,

¹⁹ служејќи Му на Господ со голема понизност и многу солзи, во искушенија, што ми се случуваа заради лошите замисли на Јудејците;

²⁰ дека не пропуштив да ви соопштам ништо од она што е полезно и да ве поучувам на јавни места и по куќите,

²¹ сведочејќи им сериозно и на Јудејците и на Елините за покајание пред Бога и вера во нашиот Господ Исус Христос.

²² И ете, сега, поттикнат од Духот, одам во Ерусалим, не знаејќи на што ќе најдам таму,

²³ освен за она, кое Духот Свети го посведочи по сите градови, велејќи дека ме чекаат окови и маки.

²⁴ Но јас не се грижам за ништо, ниту, пак, ми е мил животот, доволно е само да стигнам до крајот на патот и службата што ја примив од Господ Исус, да го посведочам Евангелието на Божјата благодат.

²⁵ И сега, ете, јас знам дека нема веќе да го видите лицето мое сите вие, меѓу кои одев и го проповедав царството Божјо.

1818,19
19,10**19**2 Кор 1,8
11,24
1 Сол 1,5**21**19,10
1 Сол
2,10.12**24**26,16-18
1 Кор 9,
24-27
Фил 1,23
3,12
2 Тим 4,7**25**19,8
28,31

²⁰ 20,15. На ова место во некои ракописи е додадено: „и, откако престојувавме во Трогилија“.

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

26 ^{18,6} Затоа во денешниов ден ви сведо-
чам дека сум чист од крвта на сите,
27 ^{20,20} бидејќи не пропуштив да ви ја со-
општам во целост волјата Божја.
28 ^{Пс 74,1-2} ^{1 Птр 2,9} Грижете се, пак, за себе и за целото
стадо, во кое Духот Свети ве постави за
епископи, за да бидете пастири на црк-
вата на Господ и Бог, која ја придоби
Тој со Својата крв.
29 ^{Мт 7,15} ^{Јн 10,12} Бидејќи знам дека по мосто замину-
вање ќе се втурнат меѓу вас лути волци,
кои нема да го штедат стадото;
30 ^{Гал 4,17} ^{2 Тим 4,1-4} ^{1 Јн 2,19} а и од вас самите ќе произлезат лу-
ѓе, што ќе зборуваат искривено, за да ги
одвлечат учениците заедно со себе.
31 ^{Мк 13,35} ^{2 Кор 2,4} ^{1 Сол 2,11} Затоа бидете будни и помнете дека
цели три години дeње и ноќе не преста-
нував со солзи да поучувам секого од
вас.
32 ^{14,23} ^{15,40} ^{Ефес 2,} ²⁰⁻²² ^{1 Птр 1,5} А сега, браќа, ве предавам на Бога
и на словото од Неговата благодат; Тој
може да ве унапреди подобро и да ви
даде наследство меѓу сите посветени.
33 ^{18,3} ^{1 Сол 2,9} Од никого не побарав ни сребро, ни
злато, ниту, пак, облека;
37 ^{1 Кор} ^{16,20} сами знаете дека за потребите мои
и на оние што беа со мене, ми послужи-
ја овие мои раце.
21,3 ^{11,19} ^{Мк 3,8} ^{Лк 6,17} Со сè ви покажав дека така треба да
се трудите и да им помагате на немоќ-
ните, а исто така и да ги помните зборо-
вите на Господ Исус, зашто Тој Сам ре-
че: „Поблажено е да се дава, отколку да
се прими.“
36 Кога го рече тоа клекна на колена
и заедно со сите се молеше.
37 Тогаш сите плачea многу и гушкај-
ќи го Павле околу вратот, го целиваа,
38 нажалени најмногу од зборот што
рече дека нема веќе да го видат лицето
негово. И го испратија до коработ.

Павле се враќа во Ерусалим

21 И штогуку се одделивме од нив
отпловивме. Пловејќи стигнавме
право во Кос, а на вториот ден во Родос,
и оттаму во Патара.
2 Таму откако најдовме кораб, кој за-
минуваше за Феникија, се качивме и от-
пловивме.
3 Штом го насрвме Кипар и го оста-
вивме одлево, запловивме кон Сирија.

Се симнавме во Тир, зашто таму треба-
ше коработ да се растовари.

4 И кога ги најдовме учениците, таму
останавме седум дена. Тие, поттикнати
од Духот, му велеа на Павле да не
влегува во Ерусалим.

5 А кога изминаа деновите, излеговме
и тргнавме на пат, а сите нè испраќаа со
жените и децата сè до крајот од градот.
На брегот, пак, паднавме на колена и се
помоливме.

6 И штом се простивме еден со друг,
влеговме во коработ, а тие се вратија
дома.

7 А ние го завршивме пловењето од
Тир и стигнавме во Птолемида. Таму
ги поздравивме браќата и кај нив оста-
навме еден ден.

8 Утредента, Павле и ние кои бевме со
него, отпатувавме и дојдовме во Кеса-
рија. Таму влеговме во куќата на Филип
благовесникот, кој беше еден од седум-
мината ѓакони, и останавме кај него.

9 Тој имаше четири ќерки девици, кои
пророкуваа.

10 Ние престојувавме кај нив многу
дни. Тогаш од Јудеја слезе еден пророк,
по име Агав;

11 и кога дојде кај нас, го зеде Павло-
виот појас, па ги врза рацете свои и но-
зете и рече: „Тоа го вели Духот Свети;
така ќе го врзат Јудејците во Ерусалим
оној маж, на кого што му припаѓа овој
појас, и ќе го предадат во рацете на нез-
набошците.“

12 Штом го чувме тоа, и ние и тамош-
ните го молевме да не се качува во Еру-
салим.

13 Но Павле одговори: „Што правите,
та плачете и го нажалувате срцето мое?
Јас сум готов не само да бидам врзан,
туку и да умрам во Ерусалим за името
на Господ Исус.“

14 А бидејќи тој не се премисли, ние
замолкнавме и рековме: „Нека биде
волјата Господова!“

15 Откако изминаа деновите се под-
готвивме за пат и се искачивме во Еру-
салим.

16 Со нас дојдоа и некои ученици од
Кесарија, кои нè одведоа кај некој си
Мнасон, од Кипар, ученик од самиот

4
20,22-23

6
20,36-37

8
6,5
8,40
18,22

10
11,28

11
20,23
Лк 18,32

13
5,41
20,24
Лк 21,12

14
Лк 22,42

19 почеток. Кај него требаше да престојувате на гости.
15,3-4,12

21
Гал 5,1 *Павле во ѱосеѿа кај Јаков*

24 Кога пристигнавме во Ерусалим, браќата нè примија со радост.
18,18
1 Кор 9,20

27 На вториот ден Павле влезе со нас кај Јаков; дојдоа и сите старешини.
Мт 26,59

19 И откако ги поздрави, Павле им раскажа сè по ред што направил Бог меѓу незнабошците преку неговата служба.

20 А тие, кога слушнаа, Го славеа Бога и му рекоа: „Гледаш, брате, колку десетици илјади Јудејци поверуваа, и сите тие станаа ревносни приврзаници на Законот.“

21 А за тебе многу им е зборувано дека ги учиш сите Јудејци, кои се меѓу незнабошците, да отстапуваат од Мојсеј, велејќи им да не ги обрезаваат чедата свои, и да не постапуваат по обичаите.

22 И што да се прави сега? Бездруго ќе дојде многу народ, зашто ќе слушнат дека си дошол.

23 Направи, пак, што ти велиме: кај нас има четворица мажи, кои се под завет.

24 Земи ги, очисти се со нив и плати им да си ги истрижат главите, и сите да разберат дека она што го слушнале за тебе, не е ништо, туку дека и ти сам живееш според Законот и го пазиш.

25 А за незнабошците што поверуваа ние пишавме, откако решивме, да не пазат ништо такво, туку само да се воздржуваат од идолски жртви, од крв, од удавено и од блудство.“

26 Тогаш Павле ги зеде тие луѓе, и, откако се очисти со нив, на вториот ден влезе во храмот и го објави денот, во кој се навршуваат деновите на очистувањето и во кој ќе се принесе жртва за секој од нив.

Павле ујисен во храмој

27 А кога требаше да се свршат седумте дена, азиските Јудејци, штом го видоа во храмот го побунуја целиот народ и ставија раце на него,

28 викајќи: „Луѓе Израелци, помогнете! Овој човек насекаде учи против народот, против Законот, против ова место; а освен тоа уште и Елини воведоа во храмот, та го оскверни ова свето место.“

29 Бидејќи пред тоа во градот го беа виделе со ефесјанецот Трофим и мислеа дека Павле го вовел во храмот.

30 Целиот град се раздвижи, и народот се насобра. И кога го фатија Павле, го извлекоа надвор од храмот; и веднаш вратата беше затворена.

31 И кога сакаа да го убијат, пристигна вест до заповедникот на четата дека цел Ерусалим се побунил.

32 А тој веднаш зеде војници и офицери и се спушти кон нив; тие, кога ги видоа заповедникот и војниците, престанаа да го тепаат Павле.

33 Тогаш заповедникот се приближи, го фати и заповеда да го врзат со двојни ланци, па праша: кој е тој и што направил?

34 Од народот едни викаа едно, други - друго. А тој не можејќи да ја дознае вистината поради силната врева, заповеда да го одведат во тврдината.

35 А кога стигнаа до скалите, војниците требаше да го носат, поради насилието од народот;

36 бидејќи многу народ ги следеше и викаше: „Погуби го!“

Павле ја искажува својата одбрана

37 Кога сакаа да го воведат во тврдината, Павле му рече на заповедникот: „Можам ли да ти кажам нешто?“ А тој рече: „Зарем знаеш грчки?“

38 Не си ли ти оној Египќанин, кој пред неколку дни крена бунт и одведе во пустина четири илјади мажи разбојници?“

39 А Павле одговори: „Јас сум Јудеец од Таре, граѓанин на тој мошне познат град; те молам, дозволи да му проговорам на народот.“

40 А кога заповедникот го допушти тоа, Павле застапа на стапалата, му мавна со рака на народот, и, откако настана длабока тишина, почна да зборува на еврејски, велејќи го следново:

29
20,4
2 Тим 4,20

36
Лк 23,18

38
5,36-37

39
9,11
22,3

40
12,17
13,16

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

22,3 „Мажи браќа и татковци! Послу-
1 Лет 28,9
Гал 1,14
Фил 3,6
шajte ја сега мојата одбрана пред
вас.“

4 А кога слушнаа дека им зборува на
8,3
9,1-2
Тогаш тој рече:
1 Кор 15,9
Гал 1,13,23

5 „Јас сум Јудеец, родум од Тарс
26,9-11
Киликиски, но воспитан во овој град кај
нозете Гамалиилови, поучен точно според
Законот на татковците и ревнител
за Бога, како што сте и вие сите денес.

8 До смрт ги гонев јас приврзаниците
2,22
на тоа учење, врзувајќи и предавајќи во
затвор и мажи и жени.

14 За тоа може да посведочи првосвешт-
3,14
7,52
Гал 1,15
теникот и целото старешинство. Од нив
примав и писма за браќата и одев во Да-
маск, да ги доведам во Ерусалим и оние
кои беа таму врзани, за да бидат казне-
ти.

**Павле раскажува за своето
обраќање**

(Дела 9,1–19; 26,12–18)

6 Но, кога бев на пат и приближив кон
Дамаск, околу пладне, одеднаш од небо-
то ме осветли силна светлина.

7 Јас паднав наземи и слушнав глас,
кој ми зборуваше: „Савле, Савле, зошто
Ме гониш?“

8 Јас, пак, одговорив: „Кој си ти, Гос-
поди?“ А Тој ми рече: „Јас сум Исус од
Назарет, Кого ти Го гониш.“

9 Оние, кои беа со мене, ја видоа свет-
лината и се уплашија; но гласот на
Оној, Кој ми зборуваше, не го слушнаа.

10 Тогаш реков: „Што да правам, Гос-
поди?“ А Господ ми рече: „Стани и оди
во Дамаск, и таму ќе ти биде речено сè,
што ти е одредено да правиш.“

11 И бидејќи од болскотот на таа свет-
лина не можев да гледам, ме поведоа за
рака оние, кои беа со мене, и така ме
одведоа во Дамаск.

12 А некој си Ананија, маж благочес-
тив според Законот, со добро име меѓу
сите Јудејци во Дамаск,

13 дојде кај мене, застана и ми рече:
„Брате Савле, прогледај!“ И јас во тој
миг прогледав и погледнав кон него.

14 Тој ми рече: „Бог на нашите татков-
ци те определил да ја познаеш Неговата

волја, да Го видиш Праведникот и да
слушнеш глас од устата Негова,

15 зашто ќе Му бидеш сведок пред си-
те луѓе за она што си видел и слушнал.

16 И сега, зошто се задржуваш? Ста-
ни, крсти се и очисти ги гревовите свои,
повикувајќи го името на Господ Исус.“

**Павле раскажува како бил исцрапен
кај оние кои не се Јудејци**

17 А кога се вратив во Ерусалим и се
молев во храмот, токму кога бев во
занес,

18 Го видов како ми вели: „Побрзај, из-
лези од Ерусалим поскоро, зашто нема
да го примаат твоето сведоштво за Ме-
не!“

19 Јас, пак, одговорив: „Господи, тие
знаат дека јас ги затворав и биев по си-
нагогите оние, кои веруваа во Тебе;

20 и кога се проливаше крвта на Сте-
фан, Твојот сведок, таму стоев и јас и го
одобрував неговото убиство, пазејќи ги
алиштата на оние што го убиваа.“

21 И ми рече: „Оди! Јас те праќам да-
леку - кај незнабошците.““

Павле и римскиот заповедник

22 И сè до овој збор тие го слушаа, но
потоа го издигнаа гласот свој и почнаа
да викаат: „Тргни го од земјата таков!
Тој не треба да живее!“

23 И бидејќи тие вревеа, мавтаа со
алиштата свои, та креваа прав во воз-
духот,

24 заповедникот нареди да го водат во
тврдината и порача да го испитуваат со
кампикување, за да дознае зошто така
викаат против него.

25 Но, кога го растегнаа со ремења за
да го кампикуваат, Павле му рече на
стотникот, кој стоеше таму: „Зар ви е
дозволено да кампикувате римски гра-
ѓанин, и тоа без пресуда?“

26 Кога го слушна тоа стотникот,
отиде да го извести заповедникот, па му
рече: „Што мислиш да правиш? Овој
човек е римски граѓанин!“

27 Тогаш заповедникот се приближи
до него и рече: „Кажи ми, римски гра-
ѓанин ли си ти?“ Тој одговори: „Да.“

20
7,58

21
Ер 1,5

22
21,36
25,24

25
16,37

23,1 ^{24,16} ^{2 Кор 1,12} **28** А заповедникот рече: „Тоа граѓанско право јас сум го стекнал за многу големи пари.“ Павле пак рече: „А јас сум се родил како таков.“

2 ^{Јн 18,22-23} **29** И веднаш отстапија од него оние, кои сакаа да го испитуваат. А заповедникот, кога дозна дека е тој римски граѓанин, се уплаши зашто го беше врзал.

5 ^{2 Мојс 22,27} **Павле пред врховниот суд**

6 ^{Фил 3,5} ⁸ ^{Мт 22,23} **30** На вториот ден, кога сакаше да дозвонач за што всушност го обвинуваат Јудејците, го ослободи од оковите и заповеда да дојдат првосвештениците и целиот нивен Синедрион, па го доведе долу Павле и го исправи пред нив.

23 Павле го впери својот поглед кон Синедрионот и рече: „Луѓе браќа! До оној ден со најчиста совест пред Бога живеев!“

2 А првосвештеникот Ананија на оние, што стојеа пред него, им заповеда да го удрат по устата.

3 Тогаш Павле му рече: „Бог тебе ќе те удри, сиду варосан! Ти седиш, за да ме осудиш според Законот, а заповедаш да ме бијат против Законот!“

4 А оние што стојеа пред него, рекоа: „Божјиот првосвештеник ли го навредуваш?“

5 Павле одговори: „Не знаев, браќа, дека тој е првосвештеник; бидејќи е напишано: „Началникот на твојот народ да не го злословуваш.““

6 А кога дозна Павле дека еден дел од нив се садукееи, а другиот - фарисеи, извика во Синедрионот: „Луѓе браќа! Јас сум фарисеј, син на фарисеј; за надеж во воскресение на мртвите ми се суди!“

7 Кога го кажа тоа, настана расправија меѓу фарисеите и садукееите, и мнозина од народот се раздвоија.

8 Зашто садукееите велат дека нема ни воскресение, ни ангел, ни дух; а фарисеите го признаваат и едното и другото.

9 Настана голема врева; и станаа книжниците од фарисејската страна и почнаа да се препираат, велејќи: „Нипшто лошо не наоѓаме во овој човек; ако, пак, нему му зборувал дух или ангел, тогаш да не Му се противиме на Бога.“

11 ^{18,9} ^{28,16-31} **11** И бидејќи настана голема мешаница, заповедникот, уплашен да не го расстргнат Павле, им заповеда на војниците да слезат и да го грабнат од нив и да го одведат во тврдината.

11 Ноќта му се јави Господ и му рече: „Не плаши се, Павле! И како што сведочеше за Мене во Ерусалим, така ќе треба да сведочиш и во Рим.“

Заверата на Јудејците против Павле

12 А кога осамна, некои од Јудејците се договорија, се заколнаа со заклетва и си рекоа да не јадат, ниту да пијат додека не го убијат Павле.

13 Имаше повеќе од четириесет мажи што дадоа таква заклетва.

14 Па отидоа кај првосвештениците и старешините и рекоа: „Клетва си кладовме ништо да не каснеме додека не го убиеме Павле.“

15 Затоа вие од Синедрионот соопште-те му сега на заповедникот да го доведе утре долу пред нас, небаре ќе сакате поточно да го разгледате неговото дело; а ние, пред да наближи, ќе бидеме готови да го убиеме.“

16 Кога слушна за заседата синот на Павловата сестра, отиде, влезе во тврдината и му кажа на Павле.

17 А Павле повика еден стотник и му рече: „Одведи го ова момче кај заповедникот, зашто има нешто да му каже.“

18 И тој го зеде, го одведе кај заповедникот и рече: „Затвореникот Павле ме повика и замоли ова момче да го доведат кај тебе, зашто имало нешто да ти каже.“

19 Заповедникот го фати за рака, застана со него на страна и го праша: „Што имаш да ми кажеш?“

20 А тоа рече: „Јудејците се договорија да те молат да го одведеш утре Павле долу пред Синедрионот, небаре ќе сакат поточно да го испитуваат нешто во врска со неговото дело.“

21 Но ти не им верувај, зашто ќе го чекаат четириесет, а и повеќе од четириесет нивни луѓе, што се заколнале да не јадат, ниту да пијат, сè додека не го убијат; и сега се веќе готови, чекаат само да им ветуваат.“

12 ^{9,23-29} ^{25,3}

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

29 ^{18,15} ^{25,18-19} ²² Тогаш заповедникот го испрати момчето и му порача: „Никому не кажувај дека си ми го кажал ова!“

30 ^{28,18} ^{Лк 23,15} **Павле исџраиџен кај уџравииџелои**
Феликс

34 ^{Лк 23,6} ²³ Потоа повика двајца стотници и рече: „Пригответе ми двесте војници, седумдесет коњаници и двесте стрелци, за да тргнат за Кесарија во третиот час²¹ ноќеска;

²⁴ и пригответе добици, за да го качат Павле и да го одведат до намесникот Феликс!“

²⁵ Напиша и писмо со оваа содржина:

²⁶ „Клавдиј Лисиј испраќа поздрав до многупочитуваниот намесник Феликс.

²⁷ Овој човек беа го фатиле Јудејците и сакаа да го убијат; јас се појавив со војска и го одзедов, бидејќи разбрав дека е римски граѓанин.

²⁸ И сакајќи да ја дознаам причината, поради која го обвинуваат, го изведов пред нивниот Синедрион,

²⁹ и дознав дека го обвинуваат по прашање од нивниот Закон, но дека нема никаква вина, поради која би заслужил смрт или окови.

³⁰ И бидејќи ми беше соопштено дека Јудејците намислиле лошо против тој човек, јас го пратив веднаш кај тебе, откако им порачав и на обвинителите да кажат пред тебе што имаат против него. Биди здрав!“

³¹ И така, војниците го зеао Павле, и онака како што им беше заповедано, го одведоа ноќе во Антипатрида.

³² А на вториот ден се вратија коњаниците да одат со него.

³³ Оние што влегоа во Кесарија и му го предадоа писмото на намесникот, му го претставија и Павле.

³⁴ Намесникот го прочита писмото и праша од кој крај е тој, и откако разбра дека е од Киликија, рече:

³⁵ „Ќе те сослушам, кога ќе дојдат и твоите обвинители.“ И заповеда да го држат под стража во дворот Иродов.

Обвинувањето на Јудејциите
џројив Павле

24 По пет дена слезе првосвештеникот Ананија со старешините и со некој си говорник Тертил, па излегоа пред намесникот, обвинувајќи го Павле.

² А кога го повикаа Павле, Тертил почна да го обвинува, велејќи:

³ „Секогаш и насекаде со голема благодарност признаваме дека преку тебе, многупочитуван Феликсе, кај нас има полн мир, а преку грижите твои - на овој народ му се дели вистинска правда.

⁴ Но, за да не ти одземеме многу време, те молам да нџ слушаш накратко со твојата кротост.

⁵ Утврдивме дека овој човек е чума и дека крева бунтови против сите Јудејци по вселената и дека е предводник на назарејската ерес.

⁶ Тој се обиде дури и храмот да го окверни. Затоа ние го фативме и сакавме да му судиме според нашиот Закон;

⁷ но заповедникот Лисиј дојде и со голема сила го истргна од рацете наши, и го испрати кај тебе,

⁸ откако заповеда и ние, неговите обвинители, да дојдеме кај тебе. Ти ќе можеш сам да го испиташ и од него да дознаеш за што го обвинуваме ние.“

⁹ И Јудејците потврдуваа дека е така.

Павле ја искажува својата одбрана
џред Феликс

¹⁰ Намесникот му даде знак на Павле да зборува, а тој одговори: „Бидејќи знам дека од пред многу години си му судија на овој народ, со послободно срце ќе зборувам во моја одбрана.

¹¹ Ти можеш да дознаеш дека нема повеќе од дванаесет дена откако се качив во Ерусалим на поклонение.

¹² Но не ме најдоа ниту во храмот некому да зборувам, или бунт да кревам меѓу народот, ни по синагогите, ниту, пак, во градот.

¹³ Ниту, пак, тие можат да го докажат она што сега ти зборуваат за мене.

24,1
25,2**2**
24,10**4**
26,2-3**6**
6,13-14
25,8**10**
24,4
26,2**11**
20,16²¹ 23,23. Околу 21 часот.

- 14** ^{28,23} Но ти признавам дека според учењето, кое тие го нарекуваат ерес, Му служам на Бога на нашите татковци, дека верувам во сè што е напишано во Законот и во Пророците,
- 15** ^{23,6} ^{26,6-8} дека се надевам на Бога, дека ќе има воскресение на мртвите, на праведните и на неправедните, кое и тие сами го очекуваат.
- 16** ^{23,1} ^{2 Тим 1,3} А затоа и сам се трудам секогаш да имам чиста совест пред Бога и пред луѓето.
- 17** ^{11,29} ^{21,23-26} По многу години дојдов да му донесам на мојот народ милостина и приноси.
- 18** ^{23,6} ^{24,15} Тогаш, кога се бев очистил, ме најдоа во храмот, ни со народ, ниту со мир,
- 19** ^{17,32} ^{Мк 6,17-20} некои азиски Јудејци, кои требаше да се претстават пред тебе и да ме обвинат, ако имаат нешто против мене.
- 20** Или, пак, тие сами да кажат дали во мене нашле некаква неправда, кога се бев јавил пред Синедрионот, -
- 21** освен само овие зборови, кои, застапат пред нив, гласно ги изговорив: „Заради воскресението на мртвите ме судите вие денес.“
- 22** Кога го слушна тоа Феликс, тој го одложи делото, бидејќи добро знаеше за тоа учење, и рече: „Ќе го разгледам делото кога ќе дојде заповедникот Лисиј.“
- 23** И му заповеда на стотникот да го пази Павле, но да му дава извесна слобода, и да не запира никого од неговите блиски да му служат, или да доаѓаат кај него.

Павле ѓред Феликс и Друзила

24 По неколку дена дојде Феликс со жената своја Друзила која беше Јудејка, па го повика Павле и слушаше од него за верата во Христос Исус.

25 А кога Павле зборуваше за правда, за воздржување и за идниот суд, Феликс се уплаши и одговори: „Сега оди си, а кога ќе најдам време, ќе те повикам.“

26 При ова се надеваше дека Павле ќе му даде пари за да го пушти; затоа често го повикуваше и разговараше со него.

27 Но кога изминаа две години, Феликс го замени Порциј Фест. И бидејќи са-

каше да им угоди на Јудејците, Феликс го остави Павле во окови.

Павле ѓред Фест

25 А Фест, откако по три дена при- ми власт, излезе од Кесарија и дојде во Ерусалим.

2 Тогаш првосвештеникот и старешините јудејски му се пожалија против Павле, и го молеа,

3 барајќи милост за себе против него, да го прати во Ерусалим, и редеа заседа за да го убијат патем.

4 Но Фест одговори дека Павле се чува под стража во Кесарија, а и дека тој сам скоро ќе отпатува таму.

5 „Кои, пак, од вас, можат, нека дојдат со мене, и ако има некаква вина на овој човек, тогаш нека го обвинат.“

6 И откако беше кај нив, не повеќе од десет дена, слезе во Кесарија, и утредента седна на судскиот стол и заповеда да го доведат Павле.

7 А кога го доведоа, Јудејците што беа дошле од Ерусалим, застаана наоколу, и многу тешки обвиненија изнесуваа против Павле, кои не можеа да ги докажат.

8 А тој, бранејќи се, рече: „Со ништо не се огреших ни против Законот јудејски, ни против храмот, ниту, пак, против царот.“

9 Но Фест, сакајќи да им угоди на Јудејците, му одговори на Павле и рече: „Сакаш ли да одиш горе во Ерусалим и таму да ти се суди за тоа од мене?“

10 А Павле одговори: „Стојам пред царевиот суд, каде што треба да бидам суден. Јудејците не сум ги навредил со ништо, како што и ти тоа многу добро го знаеш.“

11 Зашто, ако сум виновен и сум направил нешто што заслужува смрт, јас не се откажувам да умрам; но, ако од сето тоа во што ме обвинуваат тие нема ништо, тогаш никој не може да ме предаде на нив. Се повикувам на царот.“

12 Тогаш Фест, откако се посветува со Советот, одговори: „Се повика на царот, - рече, - кај царот ќе појдеш.“

Павле ѓред Агрипа и Верникиј

13 А откако минаа неколку дена, царот Агрипа и Верникиј слегнаа во Кесарија за да го поздрават Фест.

25,2
25,15

5
23,30

7
24,5-6

8
6,13

9
24,27

11
25,7

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

15 ^{25,2,24} ¹⁴ И бидејќи таму останаа повеќе де-нови, Фест му рече на царот за Павле, велeјќи: „Феликс остави еден човек во затворот.
19 ^{17,18} ^{18,15} ^{23,29} ¹⁵ Кога бев во Ерусалим, за него изле-гоа првосвештениците и старешините јудејски и ме молеа да го осудам.
20 ^{25,9-10} ¹⁶ Јас одговорив дека кај Римјаните не е вообичаено човек да се осудува на смрт пред обвинетиот да се соочи со обвинителите и да му се дозволи да се брани од обвинувањето.
22 ^{25,11-12} ¹⁷ И кога се собраа овде, на другиот ден, без никакво одлагање јас седнав на судискиот стол и заповедав да го доведат човекот;
24 ^{22,22} ^{25,2,7,15} ¹⁸ и кога застанаа околу него обвинителите, не изнесоа никакво обвинение против него, како што претполагав;
25 ^{23,9} ^{28,18} ¹⁹ туку против него имаа некакви препирки околу нивното верување и за некој си Исус, Кој умрел и за Кого Павле вели дека е жив.
²⁰ А јас, не знаејќи што да правам со овој, го прашав дали сака да оди во Ерусалим и таму да биде суден.
²¹ Но, бидејќи Павле побара да биде чуван до судската одлука на неговото височество, заповедав да го држат под стража, додека го пратам кај царот.“
²² Тогаш Агрипа му рече на Фест: „Би сакал и јас да го сослушам тој човек.“ А тој одговори: „Утре ќе го сослушаш.“
²³ Утредента, кога Агрипа и Верникиј дојдоа со голем сјај и влегоа во судницата заедно со војводите и најугледните граѓани, по заповед на Фест, го доведоа Павле.
²⁴ Фест рече: „Царе Агрипа и сите вие мажи, кои сте со нас овде! Го гледате овој, за кого целото мнозинство Јудејци дојдоа кај мене, и во Ерусалим и овде, и викаа дека тој повеќе не треба да живее.
²⁵ Но јас, кога разбрав дека тој не направил ништо достоино за смрт, и бидејќи тој сам се повика на неговото височество, решив да го пратам кај него.
²⁶ За него, пак, немав поправо што да му напишам на господарот; затоа го изведов пред вас, и особено пред тебе, ца-

ре Агрипа, за да можам, откако ќе се сврши испитувањето, нешто да напишам.

²⁷ Зашто, бесмислено е, ми се чини, да пратам затвореник, а вината негова да не ја соопштам.“

*Павле ја искажува својата одбрана
 пред Агрипа*

26 Агрипа му рече на Павле: „Допуштено ти е да зборуваш во своја полза.“ Тогаш Павле ја подаде раката и почна да зборува во своја одбрана:

² „Радосен сум, царе Агрипа, што денес пред тебе ќе можам да се бранам за сè што ме обвинуваат Јудејците,

³ дотолку повеќе, што ти ги познаваш јудејските обичаи и препирки; па затоа, те молам, да ме ислушаш милостиво.

⁴ Мојот живот од раната младост, што го поминав најнапред меѓу својот народ во Ерусалим, познат им е на сите Јудејци;

⁵ тие одамна ме знаат, - ако сакаат нека сведочат, - дека јас, како фарисеј, најстрого живеам по учењето на нашата вера;

⁶ а сега стојам пред суд поради надежта во ветувањето дадено од Бога на татковците наши,

⁷ кое нашите дванаесет колена се надеваат дека ќе го постигнат, служејќи Му на Бога постојано дење и ноќе. За таа надеж, царе Агрипа, ме обвинуваат Јудејците.

⁸ Што? Зарем вие мислите дека не може да се верува дека Бог воскреснува мртви?

⁹ Навистина, така и јас мислев дека треба да извршам многу работи против името на Исус од Назарет;

¹⁰ така и направив во Ерусалим и, откако добив власт од првосвештениците, многу свети и затворив, а кога ги убиваа, и јас одобрував,

¹¹ и често ги мачев по сите синагоги и ги принудував да хулат на Исус и, разјарен, без мерка ги гонев нив дури и до туѓите градови.

26,1
13,16
21,40

6
23,6
24,21

8
Рим 4,17
Евр 11,19

9
2,22

12

9,2

**Павле раскажува
за своето обраќање**

(Дела 9,1–19; 22,6–16)

13

Лк 2,9

¹² За таа цел одејќи во Дамаск, со власт и порака од првосвештениците,

16

22,15

¹³ среде бел ден, царе, на патот видов светлина, послана од сончевата светлина, која ме огреа од небото мене и оние, што одеа со мене.

17

9,15

Ер 1,5-8

¹⁴ Сите паднавме на земја, и јас чув глас, што ми зборуваше на еврејски јазик: „Савле, Савле, зошто Ме гониш? Тешко е за тебе да се риташ против бодило.“

18

20,32

Ис 42,7,16

Кол 1,

12-14

1 Петр 2,9

¹⁵ А јас реков: „Кој си ти, Господи?“ Тој одговори: „Јас сум Исус, Кого Го гониш ти.“

20

9,27-29

Рим 15,19

¹⁶ Но стани и исправи се на нозете свои; затоа и ти се јавив, да те направам служител и сведок на ова што го виде и што ќе ти откријам,

21

21,30-31

24,19

22

17,2-3

24,14

¹⁷ издвојувајќи те од овој народ и од незнабошците, кај кои ќе те испратам сега,

23

13,47

Лк 24,46

¹⁸ за да им ги отвориш очите нивни, та да се обратат од темнината во светлина и од власта на сатаната кон Бога, па преку верата во Мене да примат простување на гревовите и наследство меѓу осветените.“

Павле зборува за своето дело

¹⁹ Затоа, царе Агрипа, јас не се противев на небесното видение,

²⁰ но најнапред на жителите во Дамаск и Ерусалим, а потоа по целата Јудејска земја и на незнабошците им проповедав да се покаат и да се обратат кон Бога, правејќи дела достоини за покајание.

²¹ Затоа ме фатија Јудејците во храмот и се обидоа да ме убијат.

²² Но, откако добив помош од Бога, стојам до ден денес и им сведочам на мали и на големи, зборувајќи само за она што беа го зборувале Пророците и Мојсеј дека треба да се случи:

²³ дека Христос мора да пострада и, откако прв ќе воскресне од мртвите, на народот и на незнабошците ќе им проповеда светлина.“

**Павле го поведува Агрипа
да ја прифати верата**

31

23,29

27,2

19,29

20,4

Фил 1,24

3

24,23

28,16.23.30

²⁴ А додека го зборуваше ова во одбрана, Фест извика со висок глас: „Си полудел ли, Павле! Многубројните книги те довеле до лудило!“

²⁵ А тој одговори: „Не сум луд, почитуван Фесте, туку кажувам зборови на вистината и со здрав разум.“

²⁶ Тоа го знае и царот, пред кого и слободно зборувам; јас не верувам дека од сето ова нешто му е непознато, зашто тоа не е вршено во некој агол.“

²⁷ „Веруваш ли, царе Агрипа, во Пророците? Знаам дека веруваш.“

²⁸ Агрипа му одговори на Павле: „Уште малку, па ќе ме убедиш да станам христијанин!“

²⁹ А Павле рече: „Би Му се молел на Бога и за малку и за многу не само ти, но и сите, што ме слушате денес, да станете такви, каков што сум и јас, но без овие окови.“

³⁰ Кога го кажа тоа, царот и намесникот Верникиј и оние, што седеа со нив, станаа

³¹ и, откако се повлекоа на страна, зборуваа меѓу себе и велеа дека тој човек не прави ништо што заслужува смрт или окови.

³² И Агрипа му рече на Фест: „Овој човек можеше да биде ослободен, ако не беше посакал суд пред царот.“ Затоа намесникот реши да го испрати пред царот.

Павле е испратен во Рим

27 Кога беше одлучено да отплови-ме за Италија, Павле и неколку други затвореници ги предадоа на еден стотник, по име Јулиј, од царската чета.

² Се качивме на една адрамитски кораб, кој требаше да плови покрај азиските места, и така отпловивме. Со нас беше Аристарх, Македонец од Солун.

³ На другиот ден стигнавме во Сидон. И Јулиј, кој постапуваше со Павле човекољубиво, му дозволи да појде до пријателите свои, за да се погрижат за него.

⁴ Кога тргнавме оттаму, пловевме во заветрината на Кипар, бидејќи ветровите дуваа спротивно,

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

10
2 Кор
11,25

⁵ и, откако го препловивме морето покрај Киликија и Памфилија, стигнавме до Мира Ликиска.

⁶ Таму стотникот најде еден александриски кораб, кој пловеше за Италија, и нè префрлија во него.

⁷ И повеќејќи полека многу дни, двај стигнавме до Крит. Бидејќи ветрот нè спречуваше да влеземе таму, допловивме под Крит покрај Салмона.

⁸ И, откако со мака пловевме покрај неа, стигнавме до едно место, наречено Добри Пристаништа, близу кое се наоѓаше градот Ласеја.

⁹ Откако мина многу време и пловењето стана веќе многу поопасно, а и постот беше веќе минал, Павле ги опомена

¹⁰ и им рече: „Гледам, луѓе, дека пловењето ќе биде мачно и со голема штета не само за товарот на коработ, туку и за животите наши.“

¹¹ Но стотникот повеќе му веруваше на кормиларот и сопственикот на бродот отколку на зборовите Павлови.

¹² А бидејќи пристаништето не беше погодно за презимување, многумина изјавија дека сакаат оттаму да отпловат, ако е можно, до Феникс, критското пристаниште, кое се наоѓа спроти југозападниот и северозападниот ветар, и таму да презимуваат.

Бура во морето

¹³ А кога дувна југот, тие помислија дека можат да ја остварат својата цел, ја кренаа котвата и запловија покрај Крит.

¹⁴ Но наскоро против нив се дигна бурниот ветар, наречен Евракилон²².

¹⁵ И штом го зграби коработ, бидејќи не можеше да му се противстави на ветрот, ние им се препуштивме на брановите да нè носат.

¹⁶ Минувајќи покрај едно островче, кое се вика Кавда, двај можевме да го задржиме коработ.

¹⁷ Кога го извлекоа, употребија секакви средства и го врзаа коработ одоздола; бидејќи се плашеа да не се насукат

на Сиртите, ги спуштија едрата и така бевме носени од струјата.

¹⁸ На другиот ден, бидејќи бевме силно фрлани од бурата, почнаа да го исфрлуваат товарот,

¹⁹ а на третиот ден сами со рацете свои ја исфрлаа опремата на коработ.

²⁰ Но, бидејќи во текот на многу дни не се појави ни сонце, ни звезда, а беснееше и прилично голема бура, понатаму исчезнуваше секаква надеж дека ќе се спасиме.

²¹ И бидејќи веќе долго време не беа јадени, Павле застана сред нив и рече: „Луѓе, браќа, требаше да ме послушате и да не тргаме од Крит, и ќе ги избегневме овие маки и штети.“

²² А сега ви советувам да бидете бодри, зашто ни една душа од вас нема да загина, освен коработ.

²³ Бидејќи ноќеска ми се јави ангелот од Бога, Чиј сум и Кому Му служам,

²⁴ и рече: „Не плаши се, Павле, ти треба да излезеш пред царот; и ете, Господ ти ги дарува сите, што пловат со тебе.“

²⁵ Затоа, браќа, не плашете се, зашто Му верувам на Бога дека ќе се случи така, како што ми беше речено.

²⁶ Но, треба да бидеме исфрлени на еден остров.“

²⁷ Беше веќе четиринаесетта ноќ, откако бевме носени наваму-натаму по Јадранското Море, кога кон полноќ морнарите насетија дека се приближуваат до некакво копно,

²⁸ и, кога ја измерија длабочината, открија дека изнесува дваесет фати; па отидоа малку потаму, измерија пак и најдоа петнаесет фати.

²⁹ И бидејќи се плашеа да не удрат на карпести места, од страната на кормилото спуштија четири котви, па чекаа да осамне.

³⁰ А кога морнарите намислија да побегнат од коработ, и спуштија чун во морето како да ќе спуштаат котви од предната страна,

³¹ Павле му рече на стотникот и на војниците: „Ако овие не останат на коработ, вие не можете да се спасите.“

19
Јона 1,524
18,9

²² 27,14. Североситочник.

34 ^{Мт 10,30} ³² Тогаш војниците ги пресекоа јажињата на чунот и го оставија да падне долу.

42 ^{12,19} ^{16,27} ³³ И пред да осамне, Павле ги покани сите да каснат, велејќи: „Денес е четиринаесетти ден, откако во исчекување стоите гладни, не вкусувајќи ништо.

³⁴ Затоа, ве молам, каснете: тоа ќе ви го спаси животот. Впрочем, на ниеден од вас нема да му падне ни влакно од главата.“

³⁵ Штом го рече тоа, зеде леб, Му благодари на Бога пред сите, прекрши и почна да јаде.

³⁶ Тогаш се ободрија сите и зе доа храна;

³⁷ а во коработ нè имаше вкупно двесте седумдесет и шест души.

³⁸ И кога се поткрепија, почнаа да го олеснуваат коработ, исфрлувајќи го житото в море.

Бродолом

³⁹ Штом се раздени, земјата не ја познаа, но забележаа еден залив со песок, на кој репија, ако им појде од рака, да го извлечат коработ.

⁴⁰ И дигајќи ги котвите, се заплови по морето; а покрај другото ги разлабавија и врските на кормилата, го развија малото едро спрема ветрецот што дуваше, та пловеа кон брегот.

⁴¹ Но удирајќи на еден гребен, прамецот на коработ се заби и веќе не се помрдна, а задниот дел од коработ се разбиваше од силата на брановите,

⁴² Војниците, пак, помислија да ги убијат затворениците, за да не исплива некој и да побегне.

⁴³ Но стотникот, сакајќи да го спаси Павле, ги одврати од таа намера и заповеда најнапред да скокнат и да излезат на земја оние, што знаат да пливаат,

⁴⁴ а другите - кој на пштица, кој на штогоде од коработ. И така излегоа сите живи и здрави на земја.

Павле на осировой Мелиј

28 И тогаш, откако се спасивме, дознавме дека островот се вика Мелит²³.

²³ 28,1. *Малта*.

² А мештаните ни укажаа необична човекољубивост: нè примија сите и, бидејќи врнеше дожд, беше студено, та накладоа оган.

³ А кога Павле насобра многу гранки и ги стави на огнот, една змија излезе од гранките поради горештината и се впи во неговата рака.

⁴ Мештаните, штом го видоа животното како виси на неговата рака, меѓу себе си рекоа: „Овој човек е навистина убиец; па затоа, иако се избави од морето, судот Божји не го остави да живее.“

⁵ Но тој ја истресе змијата во огнот и ништо лошо не му стана.

⁶ А тие очекуваа да се појави оток, или, пак, веднаш да падне мртов; но, бидејќи чекаа долго време и видоа дека не му стана никакво зло, тие си го променија мислењето и велеа дека е тој бог.

⁷ Околу тоа место се наоѓаа имотите на началникот на островот, по име Поплиј. Тој нè прими и три дни пријателски нè гоштеваше.

⁸ А таткото на Поплиј се разболе и лежеше, страдајќи од треска и болки во стомакот. Павле влезе кај него, се помоли и, положувајќи ги рацете свои врз него, го исцели.

⁹ Тогаш, и другите од островот, што страдаа од болести, доагаа и се исцелуваа.

¹⁰ Тие нè почитуваа многу и нè удостоија со големи почести, а пред заминување нè снабдија со сите потребни работи.

Павле ѝрисијингува во Рим

¹¹ По три месеци отпловивме со еден александриски кораб, што беше презимил на тој остров и носеше знак Диоскури.

¹² И стигнавме во Сиракуза, каде што останавме три дена.

¹³ Оттаму отпловивме и пристигнавме во Ригија; а по еден ден дувна југот и на идниот ден стасавме во Потгиоли;

¹⁴ таму најдовме браќа, по чија молба кај нив останавме седум дена. И потоа тргнавме за Рим.

28,1
27,26-27

5
Мк 16,18

6
14,11

7
16,15
28,14

8
Лк 4,38
Јк 5,14

9
5,15-16
8,7

14
20,6
21,4

ДЕЛА НА АПОСТОЛИТЕ

16 ^{24,23} ^{28,30} ¹⁵ Тамошните браќа, штом чуја за нас, излегоа да нè пресретнат до Апиевитиот плоштад и до Трите крчми. Кога ги виде Павле, Му заблагодари на Бога и се ободри.

17 ^{21,33} ^{22,24} ^{25,8} ¹⁶ Штом стигнавме во Рим²⁴, на Павле му беше допуштено да живее одделно, но под стража на еден војник.

18 ^{26,32}

19 *Павле ѝроповеда во Рим*

^{25,11-}
^{12,21-25}

¹⁷ По три дни Павле ги повика првенците јудејски и кога се собраа, тој им зборуваше: „Мажи браќа, иако не направив ништо против народот или татковските обичаи, од Ерусалим ме предадоа окован во рацете на Римјаните.

¹⁸ И, откако ме судеа, сакаа да ме пуштат, зашто во мене не најдоа никаква вина што заслужува смрт;

¹⁹ но, бидејќи Јудејците се противеа, бев принуден да барам суд пред царот; но не за тоа да го обвинувам во нешто својот народ.

²⁰ Поради тоа и ве повикав да се видите и да позборуваме; зашто заради надежта на Израел сум окован во овие ланци.“

²¹ А тие му одговорија: „Ние ниту писма сме добиле за тебе од Јудеја, ниту, некој од браќата дошол да нè извести или нешто лошо да каже за тебе.

²² Но ние сакаме да чуеме од тебе лично што мислиш ти за тоа; зашто познато ни е дека на тоа учење насекаде се противречи.“

²³ И откако му определија ден, големо мноштво дојде во неговото определено живеалиште, и тој од утрото до вечерта со докази им го изложуваше учењето за царството Божјо и ги уверуваше за Исус и од Законот Мојсеев и од Пророците.

²⁴ Едни се убедија од зборовите негови, а други не поверуваа.

²⁵ Бидејќи беа несложни меѓу себе, тие почнаа да се разотидуваат; и во тоа време Павле им ги кажа овие зборови: „Добро им рекол Духот Свети на татковците ваши преку пророкот Исаија, велејќи:

²⁶ „Оди и кажи му на овој народ: со уши ќе чуете, и нема да разберете, со очи ќе гледате, и нема да видите,

²⁷ зашто срцето на овие луѓе закоравело, та со ушите мачно слушаат, а очите свои ги затвориле, па некако со очите да не видат и со ушите да не чујат, и со срцето да не разберат, и да не се обратат, за да ги исцелам.“

²⁸ И така, нека ви биде познато дека спасението од Бога им е испратено на незнабошците, тие и ќе чујат.“

²⁹ Кога го рече тоа, Јудејците се разотидоа со голема препирка меѓу себе.

³⁰ Павле остана таму цели две години во посебно најмена куќа и ги примаше сите, што доаѓаа кај него,

³¹ проповедајќи го царството Божјо и учејќи за Господ Исус Христос наполно слободно, и никој во тоа не го спречуваше.

23
^{20,25}
^{28,31}

24
^{17,2,11}

25
^{23,7}
^{Лк 24,27,44}

26-27
^{Ис 6,9-10}
^{Мт 13,}
¹⁴⁻¹⁵

28
^{13,46}
^{18,6}

30
^{28,23}

31
^{19,8}
^{20,25}
^{28,23}

²⁴ 28,16. Во некои ракописи на ова место е додадено: „стотникот му ги предаде затворениците на војводата.“

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

Вовед

Неколку години по Христовото воскресение, се чини дека Јудејците преобработени во христијани, (како Акила и Прискила, види Дела 18,2), веќе зајочнале да го распространуваат Евангелието во Рим, главниот град на Империјата. И таму била основана црква, исто како и во Сирија, Мала Азија (денешна Турција) и Грција, каде Павле проповедал. Бог му дава задолжение на Павле да оди „се до крајот на светот“ (Рим. 10,18). Токму затоа тој сакал да појде не само во Рим, туку и во Шпанија. Не се знае дали го сровел последниот план, но за подготвителните за ова патување, тој напишал писмо „до оние кои се во Рим“ (1,7), или со други зборови до христијаните во овој град, од кои една група се придружила кон Прискила и Акила (види 16,3-5). Павле го користи ова послание за да им објасни на христијаните како тој ја сфатил улогата на мисионер на нејудејците, односно паганиите. Ова послание е најцелосното што имаме од сите негови пораки, што тој самостојно резимира со следниве зборови: Евангелието е силата со која Бог се служи за да ги спаси сите оние кои веруваат, оти првин Јудејците, но исто така и оние кои не се Јудејци (1,16).

Проблемите за односите меѓу Јудејците и нејудејците (посебно прашањето кој ситав нејудејците преобработени во христијани треба да го прифатат во поглед на јудејскиот закон) игра една голема улога за првобитното христијанство, кој, пак, повторно се среќава во другите списи на апостолот (на пример во Посланието до Галатијаните). Тука Павле веднаш потврдува дека Евангелието што тој го распространува насекаде, е наменето за сите луѓе, без исклучок (1,16). Пошто тој објаснува како Бог го спасува секој зазубен човек, кој верува во Него (1,18–8,39).

Понајаму, тој се задржува на проблемите произлезени од фактот што еден дел од Израел однапред го отфрла Христос. Тој потврдува дека ова отфрлање е пререката за Божјот план. За што благодатта ќе биде последниот збор (гл. 9–11). Така, благодатта што Бог ја посведочил кон нејудејците треба да биде сфатена како повик да се живее за Него во еден висшinski нов живот (12,1–15,13).

Во заклучокот Павле го објавува својот план за патување во Рим и го завршува посланието со неколку лични поздравии (15,14–16,27). Сите оние кои бараат поврзано излагање, што би се однесувало на спасението кое Бог им го нуди на луѓето преку Господ Исус Христос, ќе бидат привлечени преку читањето на ова послание, да се восхитуваат на величието на Божјот план (11,33–36). Во исто време, ќе бидат поттикнати и ише да Му го искажат Нему должно поттичување.

1,1

Дела 9,15
26,16-18
1 Кор 1,1
Гал 1,10,15

Поздрав

1 Павле, слуга на Исус Христос, повикан за апостол, издвоен за Евангелието Божје,

² кое Бог однапред го беше ветил преку пророците, во Светите Писма,

³ за Својот Син, по тело роден од семето Давидово,

9,5
Откр 22,16

⁴ одреден како Син Божји во силата, по Духот на светоста, преку воскресението од мртвите, Исус Христос, напиот Господ.

⁵ Преку Него добивме благодат и апостолство за да ги приведеме на послушност кон верата меѓу сите народи во Негово име,

4

Дела 13,33

5

6,15-20
15,15-18
16,26
Дела 9,15
26,16-18
Гал 2,7,9
2 Сол 1,8

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

7 ⁶ меѓу кои сте и вие, повиканите од Иисус Христос.

⁷ До сите вас во Рим, возљубени од Бога и повикани да бидете свети: благодат и мир од Бог Отецот наш и Господ Иисус Христос.

8 *Желбаџа на Павле*
да ѝ ѿсеџи христџјаниџе во Рим

⁸ Пред сѐ, Му благодарам на Мојот Бог, преку Иисус Христос, за сите вас, зашто за вашата вера се разгласува по целиот свет;

⁹ Бог, Кому Му служам со својот дух, преку Евангелието на Неговиот Син, сведок ми е дека постојано си спомнувам за вас

¹⁰ секогаш кога во молитвите свои се молам, та со Божја волја некако да ми се даде да дојдам кај вас.

¹¹ Зашто копнеам да ве видам, па да ви предадам некој духовен дар за да станете поцврсти,

¹² односно, взаемно да си помогнеме преку заедничката вера - вашата и мојата.

¹³ Би сакал да знаете, браќа, дека многупати бев на мисла да дојдам кај вас, да имам некаков плод и меѓу вас, како и меѓу другите народи, но сѐ досега бев попречуван.

¹⁴ Должник сум кон Елините и варварите, кон мудрите и кон неразумните.

¹⁵ Затоа, што се однесува до мене, подготвен сум и вам во Рим да ви го проповедам Евангелието.

Моќџа на Еванџелието

¹⁶ Зашто јас не се срамам од Евангелието на Христос, бидејќи тоа е сила Божја која го спасува секого што верува, прво Јудеец, а потоа и Елин.

¹⁷ Бидејќи во него се открива правдата Божја, од верата и во верата, како што е напишано: „Праведникот преку верата ќе живее.“

Слабостџа и винаџа на човешџвоџо

¹⁸ Зашто гневот Божји се открива од небото против секоја безбожност и неправда на луѓето кои вистината ја спречуваат со неправда.

¹⁹ Па така, она, кое може да се знае за Бога, ним им е откриено, бидејќи Бог тоа им го открил.

²⁰ И навистина, она што е во Него невидливо, односно вечната Негова сила и Божественост, согледливи се уште од создавањето на светот, гледано според Неговите дела, па така тие немаат изговор.

²¹ Зашто, кога Го познаа Бога, тие не Го прославија како Бог, ниту пак, Му благодарија, туку се заблудија во своите помисли, и нивното неразумно срце им се помрачи;

²² тврдејќи дека се мудри, тие обезумија,

²³ и славата на непропадливиот Бог ја заменија со лик на смртен човек, на птици, на четириножни животни и на лазачи.

²⁴ Затоа и Бог, според желбите на срцата нивни, ги предаде на нечистота, па сами да си ги обесчестуваат своите тела.

²⁵ Тие ја заменија вистината Божја со лага и му се поклонија и му служеа на создаденото повеќе отколку на Создателот, Кој е благословен во вечни векови. Амин!

²⁶ Затоа Бог ги предаде на срамни страсти: жените нивни природните потреби ги заменија со противприродни.

²⁷ И мажите исто така, напуштајќи го природното општење со женскиот пол, се распалија со желби еден кон друг, и вршеа срамни работи мажи со мажи, добивајќи ја заслужената отплата за својата изопаченост.

²⁸ И бидејќи не се обидоа да Го задржат Бога во разумот свој, затоа Бог ги предаде на нивниот изопачен ум - да го прават она што не прилега,

²⁹ исполнети со секаква неправда, лувкавство, алчност, злоба; полни со завист, убиства, кавги, измами, злонамерност;

³⁰ озборуваачи, клеветници, богомраци, насилници, фалбациии, горделивци, измислувачи на зло, непослушни кон родителите,

³¹ неразумни, неверни, недружелубиви, непомирливи, немилостиви.

19
Дела 14,
15-17

20
Пс 19,1-3

21
Ефес 4,
17-18

22
Ер 10,14
1 Кор 1,20

23
5 Мојс
4,15-19
Ер 2,11
Пс 106,20
12,24
Дела 17,29

24
Дела 14,16

25
Ер 16,19-21
1 Сол 1,9

29
1 Кор 5,
10-11
6,9-10
Гал 5,19-21
Ефес 5,3-5
1 Тим 1,
9-10
Тит 3,3
1 Птр 4,3
Откр 21,8
22,15

30
2 Тим 3,2-4

2,1 ³² Тие, иако ја познаваат праведната одредба Божја дека оние, што вршат такви дела, заслужуваат смрт, сепак не само што ги вршат, туку се благонаклонети и кон оние што ги вршат.

5 *Праведноста на Божјиот суд*

2 И така, немаш изговор, о човеку, кој и да си ти, зашто со каков суд судиш друг, со таков се осудуваш сам, бидејќи ти, кој судиш, го правиш исто то.

2 А знаеме дека Божјиот суд, кој, паѓа врз оние кои вршат такви работи е според вистината.

3 Зар мислиш, о човеку, дека ќе го избегнеш Божјиот суд ти, кој ги осудува оние што прават такви работи, какви што правиш и сам?

4 Или, пак, го презираш богатството на Божјата благод, стрпливост и долготрпеливост, не разбирајќи дека Божјата благод те води кон покажување?

5 Но, поради твојата тврдокорност и непокажаното срце си собираш гнев за денот на гневот, кога ќе се открие праведниот суд од Бога,

6 Кој секому ќе му даде според неговите дела:

7 живот вечен на оние кои со трпение во добрите дела се стремат кон слава, чест и нераспадливост;

8 јарост, пак, и гнев на оние што ѝ се непокорни на вистината, а ѝ се покоруваат на неправдата.

9 Неволја и мака за секоја човечка душа која прави зло, пред сè за Јудеец, а исто така и за Елин;

10 слава и чест и мир на секој што прави добро, пред сè за Јудеец, а исто така и за Елин!

11 Зашто Бог не е пристрасен.

12 Оние што згрешиле без Закон, без Закон ќе загинат; а оние што згрешиле под Закон, според Законот ќе бидат и судени,

13 бидејќи пред Бога не се праведни оние што го слушаат Законот, туку ќе се сметаат за праведни само оние што постапуваат според Законот.

14 Зашто секогаш кога незнабошците, кои немаат Закон, природно ги извршу-

ваат одредбите на Законот, тогаш тие, иако немаат Закон, се Закон на самите себе;

15 тие докажуваат дека делото на Законот е запишано во нивните срца, за што сведочи и нивната совест, а и нивните внатрешни размислувања, со кои меѓусебно се обвинуваат или одбрануваат,

16 за оној ден, кога, според моето Евангелие, Бог преку Исус Христос ќе ги суди тајните на луѓето.

Јудејциите и Законот

17 Ете, ти се нарекуваш Јудеец, и се потпираш на Законот, и со Бога се фалиш,

18 и ја знаеш волјата Негова, и повеќе разбираш што е подобро, зашто се почувуваш од Законот,

19 и уверен си дека си водач на слепци, а светлина на оние што се во мрак;

20 наставник на неразумни, учител на младината, зашто образец на знаењето и вистината имаш во Законот.

21 Но, како е можно тоа да учиш други, а себе самиот да не се учиш?

22 Ти, кој проповедаш да не се краде, а крадеш; кој велиш да не се врши прелјуба, а прелјубодејствуваш; ти, кој се гнасиш од идолите, а крадеш од храмовите;

23 ти, кој се фалиш со Законот, а престапувајќи го Законот, зарем не Го срамотиш Бога?

24 „Зашто поради вас името Божјо се хули меѓу незнабошците“, - така стои напишано.

25 Обрезанието е навистина полезно, но ако го извршуваш Законот. Ако, пак, правиш престапи против Законот, обрезанието твое станува необрезание.

26 И така, ако необрезаниот ги пазил одредбите на Законот, тогаш нема ли неговото необрезание да се смета како обрезание?

27 И необрезаниот по тело, извршувајќи го Законот, нема ли да те осуди тебе, кој и покрај Писмо и обрезание си станал престапник на Законот?

28 Зашто не е прав Јудеец оној, кој е таков по надворешноста, ниту право обрезание она, кое е надворешно, врз телото,

16
1 Кор 4,5
2 Тим 2,8

17
3,27
4,2-3
5,2
11,18
Ис 48,1-3
Мт 3,8-9
Јн 8,33
1 Кор 1,
29-31
2 Кор 1,12
Гал 6,13-14
Ефес 2,9

18
Фил 1,10

19
Мт 15,14
Јн 9,40-41

20
Лк 18,9-12

21
Пс 50,16-21
Мт 23,3-4

24
Ис 52,5
Ез 36,20-22
Јк 2,7
3 Птр 2,2

25
Ер 4,4
9,24-25
1 Кор 7,19
Гал 5,3

28
Јн 8,15-39
Гал 6,15
Ефес 2,11
Фил 3,2

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

29 ^{7,6} туку оној, кој е внатрешно таков, и ^{8,2} она обрезание, што е во срцето, по дух, ^{5 Моје 30,6} а не по буква. Неговата пофалба не потекнува од луѓето, туку од Бога.

3 Која е предноста на Јудејците, или која е ползата од обрезанието?

² Голема, на секој начин, и пред сè што ним им се доверени Божјите објавувања.

³ Па што, ако некои не поверувале? Дали нивната безверност ќе ја уништи Божјата верност?

3 ⁴ Никако! Нека се признае дека Бог е вистинит, а секој човек лажлив, како што е напишано: „За да се покаже дека си праведен во зборовите Свои, и да победиш кога ќе ти се суди.“

4 ⁵ Ако, пак, нашата неправедност ја истакнува Божјата праведност, што би можеле да речеме тогаш? Дали е Бог несправедлив, кога се гневи? Говорам како човек.

5 ⁶ Никако! Зашто, како Бог ќе може да го суди светот? ⁷ Зашто, ако вистината Божја се возвеличува преку мојата лага за слава Негова, па зошто тогаш да бидам осуден како грешник?

8 ⁸ Зарем тогаш не би требало да правиме зло, за да излезе добро? Впрочем така и хулат некои луѓе на нас и велат дека така учиме. Тие се справедливо осудени.

10-12 ⁹ Па дали имаме некакво предимство? Ни најмалку, зашто веќе ги обвинивме, како Јудејците така и Елините, дека се сите под грев,

¹⁰ како што е напишано: „Нема праведен ниту еден, ¹¹ нема разумен, нема кој да Го бара Бога;

¹² сите се отклонија, заедно станаа развратни; нема кој да прави добро, нема ниту еден.“

¹³ „Грлото нивно - отворен гроб; со јазиците свои мамат; под јазиците нивни - змиски отров,

¹⁴ устата нивна е полна со клетва и горчина.

¹⁵ Нозете нивни им се брзи за пролевање крв;

¹⁶ пустошење и маки по нивните патештишта;

¹⁷ тие не го познаа патот на мирот.

¹⁸ Страв Божји нема пред очите нивни.“

¹⁹ Знаеме дека сè она, за што зборува Законот, се однесува на оние, што се под Законот, за да се затвори секоја уста, и така целиот свет да стане виновен пред Бога,

²⁰ зашто преку делата на Законот пред Него нема да биде оправдан никој; бидејќи преку Законот се познава гревот.

Праведноста се добива преку вера

²¹ А сега независно од Законот се јави Божјата праведност, посведочена од Законот и од Пророците.

²² Божјата праведност преку верата во Исус Христос е во сите и врз сите оние што веруваат. Зашто нема разлика,

²³ сите згрешија и лишени се од слава-та Божја.

²⁴ Но ќе бидат оправдани преку дар, со Божјата благодат, а преку откупот во Исус Христос.

²⁵ Него Бог Го постави со крвта Своја да биде жртва за помирување преку верата, за да ја покаже Својата праведност во опростувањето на поранешните гревови, во времето на Божјото долготрпение,

²⁶ за да ја покаже Својата праведност во сегашно време, дека е Тој справедлив и дека го оправдува секогаш што верува во Исус.

²⁷ Каде е, пак, пофалбата? Таа е исклучена. Според кој закон? Дали според оној на делата? Не, туку според законот на верата.

²⁸ Така ние заклучуваме дека човекот се оправдува со верата, без делата на Законот.

²⁹ Или можеби Бог е пак само на Јудејците, а не и на незнабошците? Се разбира, Тој е и на незнабошците,

³⁰ бидејќи еден е Бог, Кој ќе ги оправда обрезаните по вера и необрезаните преку вера.

15-17
Ис 59,7-8

15
Изреки 1,16

18
Пс 36,2

20
7,7
Пс 143,2
Гал 2,16

21
1,16-17

22
1,17
Гал 2,16

23
3,9
Ефес 2,4-10

24
Ефес 2,8
Тит 3,7

25
3 Моје 16,12-16
Дела 17,30
Ефес 1,7
Евр 9,5.15
1 Јн 2,2
4,10

26
2 Моје 34,6-7
Ис 48,9
53,11

27
2,17
1 Кор 1,31
Гал 6,13-14
Ефес 2,9

28
5,1
Дела 13,39
Гал 2,16
Ефес 2,9

30
4,11-12.16

31 ³¹ А дали го укинуваме Законот преку верата? Никако, туку уште посилно го утврдуваме.

4,1
Ис 51,1-2

Примерој на Авраам

2 ² А што би можеле да кажеме дека добил нашиот прататко по тело Авраам?

3 ³ Зашто ако Авраам се оправдал со дела, тој заслужува пофалба, но не пред Бога.

4 ⁴ Впрочем што вели Писмото? - „Му поверува Авраам на Бога, и тоа му се сметаше за праведност.“

5 ⁵ На оној што работи, платата му следува не по милост, туку по долг.

7-8 ⁷ Напротив, оному, кој не работи, а верува во Оној Кој го оправдува безбожникот, верата му се смета за праведност.

9 ⁹ Така и Давид го нарекува блажен оној човек, кому Бог му смета за праведност независно од делата, велејќи:

11 ¹¹ „Блажени се оние чии беззаконија се простени и чии гревови се покриени;

13 ¹³ блажен е оној човек кому Бог нема да му смета за грев!“

11 ¹¹ А дали ова блаженство се однесува само за обрезаните или и за необрезаните? Бидејќи велиме дека на Авраам верата му се сметаше за праведност.

10 ¹⁰ Кога му се сметаше? По обрезанието или пред обрезанието? Не по обрезанието, туку пред обрезанието.

11 ¹¹ И знакот на обрезанието тој го доби како печат на праведност што доаѓа од верата, која ја имаше пред обрезанието, за да биде татко на сите необрезани што веруваат, та и ним тоа да им се смета за праведност,

12 ¹² и да им биде татко на обрезаните, но не на оние кои обрезанието само го примиле, туку кои врват и по стапките на верата од нашиот татко Авраам, пред обрезанието.

Божјото вешување се остварува преку верата

13 Впрочем ветувањето кон Авраам или кон семето негово - дека ќе биде наследник на светот - беше дадено не преку Законот, туку преку праведноста на верата.

14 ¹⁴ Зашто ако можат да бидат наследници само оние што имаат Закон, тогаш и верата нема никакво значење, и ветувањето е поништено;

15 ¹⁵ зашто Законот породува гнев; каде што, пак, нема Закон, нема ни престап.

16 ¹⁶ Затоа тоа е од верата, за да биде по милост, та и ветувањето да биде заздрано не само по Законот, туку и по верата за сите потомци Авраамови, кој ни е татко на сите нас,

17 ¹⁷ според напишаното: „Те поставив да бидеш татко на многу народи“ - пред Бога, Кому тој Му поверува, Кој ги оживува мртвите и го повикува да суптествува, она што не суптествува.

18 ¹⁸ Авраам, без никаква основа за надеж, поверува со надеж дека ќе стане татко на многу народи, според реченото: „Такво ќе биде твоето потомство.“

19 ¹⁹ И откако не ослабна верата негова, тој не помисли дека телото негово е веќе безживотно, зашто беше речиси стогодишен, и дека утробата Сарина е речиси веќе безживотна;

20 ²⁰ и во ветувањето Божјо не се посомнева со неверие, туку остана со цврста вера и Го прослави Бога,

21 ²¹ наполно уверен дека Тој е силен да го изврши она што го ветил.

22 ²² Затоа тоа му се сметаше за праведност.

23 ²³ Но, не само за него е напишано дека му се сметаше,

24 ²⁴ туку и за нас: ќе ни се смета, ако веруваме во Оној, Кој Го воскресна од мртвите Исус Христос, нашиот Господ,

25 ²⁵ предаден за нашите гревови и воскреснат за наше оправдание.

Во мир со Боја

5 ⁵ И така, оправдани преку верата, имаме мир со Бога, преку нашиот Господ, Исус Христос.

2 ² Преку Него со верата добивме и пристап кон оваа благодат, во која стоиме, и се гордееме со надежта во славата Божја.

3 ³ Но не само тоа, туку се гордееме и со маките, знаејќи дека од маката се раѓа трпението;

4 ⁴ од трпението, пак - искуство, а од искуството - надеж.

14
Гал 3,18

15
3,20
7,7-13
Гал
3,10,19-22

17
1 Мојс 17,5
5 Мојс
32,39
Јн 15,21
Евр 11,19

18
1 Мојс 15,5
17,5

19
1 Мојс
17,17

21
Ер 32,17-24
Лк 1,37

22,23
4,3
1 Мојс 15,6

23-24
10,9
15,4

25
8,32
Ис 53,4-6
1 Кор
15,17

5,1
3,24,28
Ис 53,5

2
Ефес 2,
14-18

3
Јк 1,2-4
1 Птр 1,5-7
4,13-14
Откр 1,9

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

5 ⁵Надежта пак, не посрамотува. Зашто љубовта Божја е излесана во нашите срца преку нам дадениот Свети Дух.

6-8 ⁶Зашто, уште кога бевме слаби, Христос во одреденото време умре за безбожниците.

⁷Навистина, тешко би можел некој да умре за праведник, а за добар, можеби, некој и би се решил да умре.

⁸Но Бог ја докажа љубовта Своја кон нас, со тоа што Христос умре за нас, уште додека бевме грешни.

⁹Затоа сега, откако веќе сме оправдани со крвта Негова, многу повеќе ќе се спасиме преку Него од гревот.

¹⁰Зашто, ако се помиревме со Бога преку смртта на Неговиот Син, уште додека бевме непријатели, тогаш уште повеќе ќе се спасиме преку Неговиот живот, откако сме се помириле.

¹¹А освен тоа, и се фалиме со Бога преку нашиот Господ Исус Христос, преку Кого добивме сега помирување.

13
4,15

Адам и Христос

¹²Затоа, како што гревот влезе во светот преку еден човек, а преку гревот - смртта, по таков начин и смртта премина на сите луѓе преку еден човек, зашто сите згрешија.

¹³Навистина и порано уште пред Законот имаше грев во светот, но гревот како таков не може да се прифати, кога нема закон.

¹⁴А сепак смртта царуваше уште од Адам, па сè до Мојсеј и над оние што не погрешаја според престапот на Адам. Тој е пралик на Оној што требаше да дојде.

¹⁵Но со дарот не е исто како и со престапот. Зашто ако поради престапот на еден изумреа мнозина, тогаш Божјата благодат и дарот преку благодатта на еден Човек, Исус Христос, во многу поголемо изобилство ќе се излее врз мнозина.

¹⁶А тој дар е сосема поинаков од гревот на еден што погрешил, зашто судењето за еден престап води кон осудување, а дарот - од многу престапи кон оправдување.

¹⁷Бидејќи, доколку со престапување то на еден завладеала смртта преку едниот, дотолку повеќе оние, што го примија изобилието на благодатта и дарот на праведноста, ќе царуваат во животот преку еден - Исус Христос.

¹⁸И така, како што преку еден престап дојде осудувањето на сите луѓе, така и преку праведното дело на еден дојде врз сите луѓе оправданието, кое дава живот.

¹⁹Зашто, како што преку непослушноста на еден човек мнозина станаа грешни, така исто и преку послушноста на еден, мнозина ќе станат праведни.

²⁰А притоа дојде и Законот за да се наголеми престапот. Каде што, пак, се намножи гревот, таму благодатта се јавува во голема изобилност,

²¹та, како што гревот завладеал со смртта, така и благодатта да завладее преку праведноста за живот вечен, преку Исус Христос, нашиот Господ.

Мртвов за грехови, жив во Христос

6 Што, пак, да речеме? Ќе останеме ли во гревот, за да се наголеми благодатта? Никако!

²Ние, кои сме умреле за гревот, како да живееме во него уште?

³Зар не знаете дека сите оние што бевме крстени во Исус Христос, во Неговата смрт бевме крстени.

⁴И така, ние се погребавме со Него преку крштавањето во смртта, за да можеме, како што Христос воскресна од мртвите преку славата на Отецот, и ние така да живееме нов живот.

⁵Зашто, ако сме сраснати со Него во еднаква смрт, ќе бидеме соучесници и во воскресението,

⁶знаејќи дека нашиот стар човек е распнат со Него, за да биде уништено гревовното тело, па да не бидеме веќе робови на гревот;

⁷бидејќи, кој е мртов, тој е ослободен од гревот.

⁸А ако сме умреле со Христос, веруваме дека со Него и ќе живееме,

⁹знаејќи дека Христос, откако воскресна од мртвите, не умира повеќе: смртта нема веќе власт над Него.

17

2 Тим 2,12
Откр 20,
4-6

18

1 Кор
15,22

19

Ис 53,11
Фил 2,8
Евр 5,8

20

7,7-8
Гал 3,19
1 Тим 1,14

21

6,22-23

6,1

3,5-8
6,15

2

1 Петр 2,24
4,1

3

Дела 8,16
Гал 3,27
2 Тим 2,11

4

Кол 2,12

5

Ефес 2,6
Фил 3,
10-11

6

Гал 5,24
Ефес 4,
22-24
Кол 3,9-10

7

1 Петр 4,1

8

2 Тим 2,11

9

Дела 13,34
Откр 1,18

10 <sup>Гал 2,19
Евр 9,26-28
1 Птр 3,18</sup> ¹⁰ Тоа што Тој умре, за гревот умре еднаш засекогаш, а животот што го живее, за Бога го живее.

11 <sup>2 Кор 5,15
Гал 2,19
1 Птр 2,24</sup> ¹¹ Па така и вие сметајте се мртви за гревот, а живи за Бога во Христос Исус, нашиот Господ.

13 ^{6,19} ¹² И гревот да не царува во вашето смртно тело, за да не им се покорувате на телесните наслади!

14 <sup>Гал 5,18
1 Јн 3,6</sup> ¹³ Не препуштајте му ги на гревот вашите органи на телото како орудии на неправдноста, туку препуштете Му се на Бога како оние што оживеале од мртвите, и вашите органи на телото како орудии на праведноста.

15 ^{6,1} ¹⁴ Гревот нема да господари над вас, зашто вие не сте под Законот, туку под благодатта.

16 <sup>Мт 6,24
Јн 8,34
3 Птр 2,19</sup> ¹⁴ Гревот нема да господари над вас, зашто вие не сте под Законот, туку под благодатта.

18

<sup>8,2
Јн 8,23,36
Гал 5,13</sup>

Робови на неправедноста

¹⁵ Па што? Да грешиме ли, бидејќи не сме под Законот, туку под благодатта? Тоа никако!

21 <sup>7,5
8,6,13,21</sup> ¹⁶ Дали знаете дека, ако му се предавате некому како робови за послушност, робови сте му на оној кому му се покорувате: или на гревот, кој води во смрт, или - на послушноста, која води кон праведност?

22 ^{Јн 15,8,16}

¹⁷ Но, благодареејќи Му на Бога, вие, иако бевте робови на гревот, од сè срце се покоривте на оној образец на поука, на која ѝ се предадовте.

¹⁸ И така ослободувајќи се од гревот, вие станавте робови на праведноста.

¹⁹ Ви зборувам како човек, поради слабоста на вашата човечка природа. Како што ги препуштивте органите на вашето тело во телесна служба на нечистотата и беззаконието за беззаконие, така и сега оставете ги деловите од вашето тело да ѝ робуваат на праведноста која води во светост.

²⁰ Додека му бевте робови на гревот, бевте слободни од праведноста.

²¹ А каков плод имавте тогаш? Дела, од кои сега се срамувате, бидејќи нивниот крај е смртта.

²² Но сега, кога се ослободивте од гревот и Му станавте служители на Бога, имате плод кој води во светост, а крајот - животот вечен.

²³ Зашто, платата, што ја дава гревот, е смрт, а подарокот од Бога е живот вечен во Христос Исус, нашиот Господ.

Христијаниите ослободени од Законот

7 Или, пак, не знаете, браќа, - им зборувам на такви што го познаваат Законот - дека Законот има власт над човекот додека е тој жив?

² Омажената жена е поврзана преку законот со мажот, додека е тој жив; ако умре мажот, таа се ослободува од законот, кој ја сврзал со мажот.

³ Затоа, ако се омажи за друг маж, додека ѝ е уште жив нејзиниот маж, таа ќе стане прелубница; ако, пак, умре мажот, таа е слободна од законот, и нема да биде прелубница, кога ќе се омажи за друг човек.

⁴ Па така и вие, браќа мои, за Законот преку телото на Исус Христос умревте, за да Му припаднете на Друг, на Оној Кој беше воскреснат од мртвите, та да Му принесеме плод на Бога.

⁵ Зашто, кога живеевме во телото, тогаш страстите гревовни, преку Законот, дејствуваа во органите, за да ѝ принесеме плод на смртта;

⁶ но сега, ние сме слободни од Законот, откако умревме за она за што тој нè држеше врзани, за да Му служиме на Бога со обновен дух, а не според старата буква.

Делувањето на Законот

⁷ Што да речеме пак? Зар Законот е грев? Никако! Но јас го разбрав гревот преку Законот, зашто и похотата не би ја познал, ако Законот не велеше: „Не биди похотлив!“

⁸ Но гревот, поттикнат од заповедта, предизвика во мене секаква похота; бидејќи гревот без Законот е мртов.

⁹ Некогаш живеев без Законот; но кога дојде заповедта, гревот оживеа.

¹⁰ Јас, пак, умрев, и се покажа дека заповедта, назначена за да даде живот, истата води во смрт,

¹¹ зашто гревот, поттикнат од заповедта, ме измами и преку неа ме умртви.

¹² Така, значи, Законот е свет, и заповедта света, справедлива и добра.

23

<sup>5,12,15,21
Гал 6,7-8
Јк 1,15</sup>

7,1

<sup>Гал 2,19
Кол 2,20</sup>

2

^{1 Кор 7,39}

4

<sup>6,5-6
2 Кор 5,15
Гал 2,19
Кол 2,14</sup>

5

<sup>5,21
6,21
8,8
Јк 1,15</sup>

6

^{2 Кор 3,6}

7

<sup>3,20
4,15
13,9
2 Мојс
20,17
5 Мојс 5,21</sup>

8

<sup>4,15
1 Кор
15,56
Јк 1,14-15</sup>

10

<sup>3 Мојс 18,5
5 Мојс 4,1
5,32-33
Ез 20,11</sup>

11

<sup>1 Мојс 3,13
2 Кор 11,3
Евр 3,13</sup>

12

<sup>5 Мојс 4,8
1 Тим 1,8</sup>

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

13

5,20

Гревоӣ ѿреовладува во човекоӣ

¹³ Па така, доброто ли за мене стана смрт? Никако! Но гревот, за да се покаже дека е грев, ми предизвикува преку доброто смрт, та преку заповедта гревот да стане премногу грешен.

¹⁴ Зашто знаеме дека Законот е духовен, а јас, пак, сум телесен, продаден на гревот како роб.

¹⁵ Не го разбираам тоа што го правам; бидејќи не го правам она што сакам, туку она што го мразам, тоа го правам.

¹⁶ Ако, пак, го правам она што не го сакам, тогаш се согласувам со Законот дека е добар.

¹⁷ Значи, тоа веќе не го правам јас, туку гревот, што живее во мене.

¹⁸ Јас знам дека во мене, односно во моето тело, не живее доброто; навистина желба за добро во мене има, но не и сила да го правам тоа.

¹⁹ Зашто не го правам доброто, што сакам да го правам, туку злото, што не сакам да го правам.

²⁰ А штом го вршам она што не го сакам, не го вршам веќе јас, туку гревот, кој живее во мене.

²¹ И така, во себе наоѓам ваков закон: кога сакам да го правам доброто, злото ми е близу.

²² Бидејќи, според својот внатрешен човек наоѓам наслада во законот Божји,

²³ но во своите телесни делови гледам друг закон, кој војува против законот на мојот ум и ме држи заробен во гревовниот закон, кој е во моите органи.

²⁴ Колку несреќен човек сум јас! Кој ќе ме избави од ова тело на смртта?

²⁵ Му благодарам на својот Бог преку Исус Христос, нашиот Господ. И така, јас самиот со умот свој му служам на Божјиот закон, а со телото - на гревовниот закон.

Ослободување ѿреку Свечӣио̄ӣ Дух

8 И сега нема никакво осудување за оние кои се во Исус Христос¹.

² Зашто законот на Духот, кој дава живот во Христос Исус, ме ослободи од законот на гревот и на смртта.

³ Она, што законот не можеше да го направи, бидејќи беше ослабен поради телото, го изврши Бог, испраќајќи Го Синот Свој во тело, подобно на телото на гревот, и како жртва за гревот, Тој го осуди гревот во телото,

⁴ за да се исполни заповедта на Законот во нас, кои живееме не по телото, туку по Духот.

⁵ Зашто оние кои живеат по тело, копнеат за телесното, а кои живеат по Дух - за духовното.

⁶ Копнежот на телото е смрт, а копнежот на духот - живот и мир.

⁷ Зашто копнежот на телото е непријателство против Бога, тој не му се подредува на законот Божји затоа што не може.

⁸ А оние, кои живеат по телото, не можат да Му се допаднат на Бога.

⁹ Вие живеете не по тело, туку по Дух, само тогаш ако Духот Божји живее во вас. Ако, пак, некој нема Дух Христов, тој не е Негов.

¹⁰ Ако, пак, Христос е во вас, телото е мртво за грев, а духот живее поради праведноста.

¹¹ Но ако Духот на Оној Кој Го воскресна Исус од мртвите живее во вас, тогаш Оној Кој Го воскресна Христос од мртвите, ќе ги оживотвори и вапшите смртни тела преку Својот Дух, Кој живее во вас.

¹² И затоа, браќа, ние не сме му должници на телото за да живееме по телото;

¹³ бидејќи, ако живеете по телото, ќе умрете; но, ако преку Духот ги умртвувате делата на телото, ќе бидете живи.

¹⁴ Сите оние што се управуваат по Духот Божји, се синови Божји;

¹⁵ зашто вие не примивте дух на ropство, за да бидете во страв, туку Го примивте Духот на посинувањето, преку Кого велиме: „Ава, Оче!“

¹⁶ Самиот Дух му сведочи на нашиот дух дека ние сме чеда Божји.

¹⁷ А ако сме, пак, чеда, ние сме и наследници: наследници на Бога и сонаследници Христови, но само ако со Не-

3

Дела 13,

38-39

15,10

2 Кор 5,21

Гал 3,13

Фил 2,7

Евр 2,17

7,18

4

3,31

Гал 5,16,25

6

6,21-22

7,5

8,13

Гал 6,8

7

Јк 4,4

8

1 Јн 2,

15-16

9

1 Кор 3,16

2 Тим 1,14

10

Гал 2,20

11

1 Кор 6,14

2 Кор 4,14

13

Гал 6,8

14

Гал 5,18

15

Мк 14,36

Гал 4,5-7

2 Тим 1,7

17

Лк 24,26

Гал 4,7

2 Тим 2,12

1 Петр 4,13

Откр 21,7

¹ 8,1. Во некои ракописи на ова место е додадено: „и живее не по телото, а по Духот“.

18 го страдаме, та со Него и да се прослави-
2 Кор 4,17

19 *Славата и што треба да дојде*
1 Птр 1,7,13
1 Јн 3,2

20 Зашто мислам дека страдањата на
Проп 1,2

21 И секое создание се нетрпение го
Ис 65,17
Дела 3,21
3 Птр 3,12-13
Откр 21,1

22 И дека и самото создание ќе се осло-

23 боди од ропството на распадливоста при
2 Кор 1,22
5,2-5
Гал 5,5
Фил 3,20-21

24 славното ослободување на чедата
2 Кор 5,7
Евр 11,1

25 Божји.
8,15
Јк 4,3,5

26 Зашто знаеме дека целото создание
Пс 139,1-2
Откр 2,23

27 заедно со нас стенка како во породилни
Ефес 1,11

28 болки.
1 Кор 15,49
2 Кор 3,18
Фил 3,21

29 И не само тоа, туку и ние самите,
2 Сол 2,13-14

30 кои ги имаме првините на Духот, воз-
27 Исто така и Духот нè поткрепува во
нашата немоќ; бидејќи ние не знаеме
како треба да се молиме. Па сепак, Ду-
хот Сам посредува за нас со неиска-
жливо воздигнување.

31 А Оној Кој ги истражувал срцата,
знае каква е мислата на Духот, бидејќи
Тој по волјата на Бога посредува за све-
тите.

32 А знаеме дека на оние што Го љу-
бат Бога и се повикани по Негова волја,
сè им содејствува за добро;

33 зашто оние, кои однапред ги позна,
нив и ги предопредели да бидат сооб-
разни со ликот на Неговиот Син, та Тој
да биде првороден меѓу многуте браќа.

34 А оние што ги предопредели, тие и
ги повика, и кои ги повика, тие и ги оп-
равда; кои ги оправда, тие и ги просла-
ви.

Величието на Божјата љубов

31 Што да речеме, пак, на ова? Ако е
Бог со нас, кој ќе е против нас?

32 Оној, Кој не Го поштеди ни Својот
сопствен Син, туку Го предаде за нас
сите, зарем нема да ни подари со Него
сè?

33 Кој ќе ги обвини избраниците
Божји? Бог е Тој Кој ги оправдува!

34 Кој е тој што ќе суди? Христос
Исус, Кој умре, но уште и воскресна,
Кој е од десната страна на Бога и се зас-
тапува за нас!

35 Кој ќе нè одвои од љубовта кон
Христос? Дали неволјата? Или маката?
Или прогонот? Или гладот? Или голо-
тијата? Или погибелта? Или мечот?

36 Како што е напишано: „Заради Те-
бе секогаш нè убиваат; нè сметаат како
овци за клање.“

37 Но во сето тоа стануваме повеќе од
победници преку Оној Кој нè возљуби.

38 Зашто сигурно знам дека ни смрт-
та, ни животот, ни ангелите, ни власти-
те, ни сегашноста, ни иднината,

39 ни височината, ни длабочината, ни-
ту, пак, кое било друго создание нема да
може да нè оддели од љубовта Божја во
Христос Исус, нашиот Господ.

Боџ и одбраниоџ народ

9 Ви зборувам вистина во името на
Христос, не лажам - тоа го сведочи
мојата совест во Светиот Дух -

2 дека има голема тага и непрестана
болка во моето срце.

3 Зашто повеќе би сакал јас да бидам
проклет и одвоен од Христос за браќата
свои, моите сродници по тело.

4 Тие се Израелци - ним им припаѓа
посинувањето и славата и заветите, ним
им беше даден Законот, и богослужењето
и ветувањата;

5 нивни се и татковците, од кои потек-
нува и Христос, Кој е Бог на сите, бла-
гословен до века. Амин!

6 А не е можно словото Божјо да из-
неверило: бидејќи не се Израел сите
оние што се од Израел.

7 Ниту, пак, се сите потомци Авра-
амови, затоа што се негови чедата; но ре-

31
Пс 118,6

32
5,6-11
1 Мојс
Јн 3,16

33
Ис 50,8-9

34
Евр 7,25
1 Јн 2,1

36
Пс 44,23
2 Кор 4,11
2 Тим 3,12

37
Јн 16,33

9,1
2 Кор 12,7

3
2 Мојс
32,32
1 Кор
16,22
Гал 1,8

4
3,2
2 Мојс 4,22
5 Мојс 7,6
Ос 11,1
Дела 13,17
Ефес 2,12

5
1,3
Мт 1,1-16
Лк 3,23-38
Јн 1,1-4
Тит 2,13
1 Јн 5,20

6
2,28
4 Мојс
23,19
Ис 55,10-11

7
1 Мојс
21,12
Евр 11,18

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

8 чено е: „Од Исак потомството ќе се нарече со твое име.“
Јн 8,31-44
Гал 3,7,29
4,21-31

9 Односно, не чедата на телото се чедата Божји, туку чедата на ветувањето ќе се признаат како потомци.
1 Мојс 18,10,14

10 Бидејќи зборовите на ветувањето се овие: „Во тоа време ќе дојдам и Сара ќе има син.“
1 Мојс 25,21

11 И не само таа, но и Ревека, која на еднаш зачна од Исак, нашиот татко,
1 Мојс 25,23

12 зашто, уште додека не се беа родиле близнаците и сè уште ништо не беа направиле, добро или лошо, за да остане Божјата одлука, онаа според слободен избор, да не зависат од делата, туку според Оној Кој повикува, ѝ беше речено: „Постариот ќе му служи на помладиот“,
Мал 1,2-3

13 како што е напишано: „Јаков го возљубив, а Исав го намразив.“
5 Мојс 32,4

14 Што да речеме пак? Зар има неправда во Бога? Никако!
2 Мојс 33,19

15 Зашто Тој му рече на Мојсеј: „Ќе покажам милост кон оној што ќе го помилувам, и сожалување кон оној што ќе го сожалам.“
Ефес 2,8
Тит 3,5

16 И затоа, изборот не зависи од оној кој пожелува, ниту од оној кој трча, туку од Бога, Кој покажува милост.
2 Мојс 9,16

17 Зашто Писмото му вели на фараонот: „Токму за тоа те издигнав, за да ја покажам над тебе Својата моќ и името Мое да биде проповедано по целата земја.“
2 Мојс 4,21

18 Па така, му искажува милост кому што сака, и го закоравува кого што сака.
Ис 29,16
45,9

19 Зашто Писмото му вели на фараонот: „Токму за тоа те издигнав, за да ја покажам над тебе Својата моќ и името Мое да биде проповедано по целата земја.“
Ис 29,16
64,7
Ер 18,6
2 Тим 2,20

20 Па така, му искажува милост кому што сака, и го закоравува кого што сака.
2,4
3,25-26
Изреки 16,4

Божјиот гнев и Божјата милост

19 Но ти секако ќе ми рече: „А зошто тогаш уште не кори?“ А кој може да се спротивстави на Неговата волја?

20 Ама, човеку, кој си ти што така се спориш со Бога? Зарем она што е ракотворено ќе му рече на својот мајстор: зошто си ме направил такво?

21 Или, пак, грнчарот - зарем не е господар над својата глина, па од една и истата смеса да направи еден сад за почесна, а друг за нечесна употреба?

22 Што, ако Бог, сакајќи да го покаже гневот Свој и да ја пројави Својата моќ,

со голема долготрпеливост трпел некои садови на гневот, приготвени за погибел,

23 за да го покаже богатството на Својата слава над савите на милосрдие то што Тој однапред ги приготвил за слава,

24 над нас, кои не повика не само од Јудејците, туку и од незнабошците?

25 Така се вели и во книгата на Осиија: „Ќе го наречам Мој народ оној кој не беше Мој народ, и возљубена - онаа што не беше возљубена.“

26 И на она место, каде што им беше речено: „Вие не сте Мој народ“, таму ќе бидат наречени синови на живиот Бог.

27 А Исиија извика за Израел: „Кога Израеловите синови би биле бројни како морскиот песок, само остатокот ќе биде спасен“,

28 зашто ќе го заврши делото и ќе реши по правда: „Господ ќе го изврши во потполност словото на земјата.“

29 И како што прорече Исиија: „Ако Господ Саваот не ни беше оставил потомство, ќе станевме како Содом и ќе заприлежавме на Гомора.“

Израел и Евангелието

30 И што да кажеме сега? Незнабошците, кои не бараа праведност, добија праведност, и тоа праведност што доаѓа од верата.

31 И Израел, кој тежнееше кон некаков закон за праведност, не го достигна Законот на правдата.

32 Зошто? Зашто не го побара од вера, туку од делата на Законот. Се препна од каменот за сопнување,

33 како што е напишано: „Еве, полагам на Сион камен за сопнување и карпа за соблазна; и секој, кој верува во Него нема да се посрами.“

10 Браќа, желбата на моето срце и на мојата молитва кон Бога за Израел е за негово спасение.

2 Јас им сведочам дека тие имаат ревност за Бога, но не според сознанието.

3 Зашто, не знаејќи за Божјата праведност и тежнеејќи да воспостават своја сопствена праведност, тие не ѝ се подредија на Божјата праведност,

238,29-30
Ефес 1,
3-12
Фил 4,19**25**Ос 2,25
1 Птр 2,10**26**

Ос 2,1

27-2811,5
Ис 10,22-23
Ос 2,1
Соф 3,
12-13**29**

Ис 1,9

3010,6,20
Фил 3,9**31**10,2-9
11,7**32**Ис 8,14
28,16
1 Птр 2,8**33**10,11
Ис 8,14
28,16
Мт 21,42
1 Птр 2,6,8**10,2**Дела 22,3
1 Тим 1,13**3**9,31-32
Лк 16,15
18,9-14
Фил 3,9

4 ⁴ бидејќи крајната цел на Законот е Христос, за да биде оправдан секој што во Него верува.

Мт 5,17
Јн 3,18
Дела 13,39
Гал 3,24
Евр 8,13

Сјасениеѿ доаѓа до секој човек иѿ то верува во Госјод

5 ⁵ Мојсеј пишува за праведноста на Законот: „Кој ќе го исполни, тој ќе биде преку него жив.“

³ Мојс 18,5
Гал 3,12

6-8 ⁶ А праведноста од верата вели: „Да не речеш во срцето свое: Кој ќе се искачи на небото?“, што значи да се симне Христос,

⁵ Мојс 30,12-14

6 ⁷ или: „Кој ќе слезе во бездната?“, што значи да се изведе Христос од мртвите!

^{9,30}
⁵ Мојс 9,4

9 ⁸ А што вели таа? - „Блиску до тебе е словото, во твојата уста и во твоето срце“, односно словото на верата, што го проповедаме,

Дела 16,31
1 Кор 12,3
Фил 2,11

11 ⁹ зашто, ако со устата исповедаш дека Исус е Господ и во срцето свое поверуваш дека Бог Го воскресна од мртвите, ќе се спасиш;

^{9,33}
Ис 28,16

12 ¹⁰ бидејќи со срцето се верува за оправдание, а со устата се исповеда за спасение.

^{1,16}
Дела 10,34-36
Гал 3,28

13 ¹¹ А и Писмото вели: „Секој кој верува во Него, нема да се посрами.“

Јонл 3,5
Дела 2,21

14 ¹² Нема разлика меѓу Јудеец и Елин, зашто еден и ист е Господ на сите, богат за сите кои Го повикуваат.

Евр 11,6

15 ¹³ Бидејќи секој кој ќе го повика името Господово, ќе биде спасен.

Ис 52,7
Наум 2,1

16 ¹⁴ Но како да Го повикаат Оној во Кого не поверувале? Како, пак, да поверуваат во Оној за Кого не слушнале? А како да слушнат, ако нема кој да проповеда?

^{1,5}
Ис 53,1
Јн 10,26
12,38
2 Сол 1,8
Евр 4,2

17 ¹⁵ И како да проповедаат, ако не бидат испратени, како што е напишано: „Колку им се прекрасни нозете на оние, што благовестат мир, што го благовестат доброто.“

Јн 17,8-20

¹⁶ Но Евангелието сите не го послушаа. Зашто Исаија вели: „Господи, кој поверува во она што го проповедавме?“

¹⁷ Затоа, верата доаѓа од слушањето на пораката, а пораката - од Божјото слово.

¹⁸ Но велам: зар тие не слушнаа? Напротив. „Гласот им се разнесе по целата земја, и зборовите нивни - до краиштата на вселената.“

¹⁹ Пак велам: зар Израел не разбра? Најнапред Мојсеј кажа: „Јас ќе ве раздразнам до љубомора со оние кои не се народ; со неразумен народ ќе ве разгневам.“

²⁰ А Исаија се осмели да каже: „Ме најдоа оние кои не Ме бараа, им се откивал на оние, кои не прашаа за Мене.“

²¹ За Израел, пак, вели: „Постојано ги подавав рацете Свои кон народ непослушен и бунтовен.“

Бој не го оѿфрла Израел

11 И затоа, ви велам: Зар Бог го отфрли Својот народ? Никако! Зашто и јас сум Израелец, од семето Авраамово, од коленото Венијаминово.

² Бог не го отфрли Својот народ, кој однапред го одбра. Или, пак, не знаете што кажува Писмото за Илија, како тој Му се пожали на Бог Израелов, велејќи:

³ „Господи, ги убија пророците Твои и ги раскопаа жртвениците Твои; јас останав сам, и сакаат да ми ја земат душата.“

⁴ А како му вели Божјиот одговор: „Си оставив седум илјади мажи, кои не ги свиткаа колената пред Ваал.“

⁵ Така и во сегашно време има еден остаток избран по благодат.

⁶ Но, ако е по благодат, не е веќе по дела, зашто тогаш благодатта не би била благодат.²

⁷ И што тогаш? Израел не го доби она што го бараше; избраните, пак, го добија, а другите се закоравија,

⁸ како што е напишано: „Бог им даде дух што не чувствува: очи да не гледаат и уши да не слушаат, сè до денешниов ден.“

⁹ И Давид вели: „Трпезата нивна да им биде стапица, клопка, соблазна и отплата;

18
Пс 19,5

19
11,11-14
5 Мојс 32,21

20
9,30
Ис 65,1

21
Ис 65,2

11,1-2
1 Сам 12,22
Пс 94,14

1
2 Кор 11,21
Фил 3,5-7

2
1 Сам 12,22
Пс 94,14

3
1 Цар 19,10,14

4
1 Цар 19,18

5
9,27
Ис 4,2

6
Гал 3,18

8
5 Мојс 29,3
Ис 29,10
Мт 13, 13-14

9-10
Пс 35,8
Пс 69,23-24

² 11,6. Во некои ракописи на ова место е додадено: „Ако, пак, е по дела, тоа веќе не е благодат; зашто инаку делото не би било веќе дело.“

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

- 11** ¹⁰ да им се замрачат очите нивни за да не гледаат, и грбот нивни да им се свитка засекогаш.“
10,19
Мт 21,43
Дела 13,5
- 12** ¹¹ Ви велама пак: зар се сонпаа за да паднат? Не! Но со нивниот престап дојде спасението за незнабошците, за да се возбуди во нив ревност.
Мт 8,11-12
21,43
- 13** ¹² Ако, пак, нивниот престап значи богатство за светот, и нивниот намален број - богатство за незнабошците, колку повеќе ќе значи нивната потполност.
Дела 9,15
- 14** ¹³ Вам, незнабошци, ви велама; до колку сум јас апостол на незнабошците, ја прославувам својата служба,
10,19
1 Кор 9,22
- 15** ¹⁴ та некако да возбудам ревност во својот род по тело, и некого од нив да спасам.
Лк 15,24,32
2 Кор 5,
17-21
- 16** ¹⁵ Зашто, ако нивното отфрлање значи измирување за светот, тогаш што ли друго ќе значи нивното примање, ако не оживување од мртвите?
4 Мојс
15,19-21
5 Мојс
15,19
Ез 44,30
Неем 10,37
- 17** ¹⁶ Ако првиот дел од тестото е свет, тогаш свето е и целото тесто: и ако е коренот свет, свети се и гранките.
Ефес 2,
11-12
- 18** ¹⁷ Ако, пак, некој од гранките се скршени, а ти, кој си дива маслинка, си бил прикалемен на нивното место и си стагал заедно со нив соучесник во сочниот корен на маслинката,
3,27
1 Кор 1,31
- 20** ¹⁸ не биди горделив пред гранките! А ако сепак, се возгордеш, треба да знаеш дека ти не го држиш коренот, туку коренот тебе!
2 Кор 1,24
- 21** ¹⁹ Но ти тогаш ќе кажеш: гранките беа откриени за да бидам јас прикалемен.
Лк 23,31
- 22** ²⁰ Добро. Тие поради неверие беа откриени, а ти поради вера се држиш: немој да бидеш горделив, туку имај страв.
Јн 15,2,4
Евр 3,14
- ²¹ Зашто, ако Бог не ги поштедил природните гранки, нема ни тебе да те поштеди.
- ²² Гледај ја, пак, Божјата благост и строгост: строгост кон отпаднатите, а благост кон тебе, ако издржиш во благоста; во спротивно, и ти ќе бидеш отсечен.
- ²³ Но, тие, ако не останат во неверието, ќе бидат прикалемени, зашто Бог има моќ пак да ги прикалеми.

²⁴ Зашто, ако си ти откинат од маслинка која е по природа дива, и против природата си прикалемен на питома маслинка, тогаш колку полесно ќе бидат прикалемени на својата маслинка оние кои по природа потекнуваат од неа.

Израел не е засекогаш отфрлен

²⁵ Сакам, браќа, за да не си помислите во себе дека сте мудри, да ја знаете оваа тајна: дека закоравувањето само со еден дел падна врз Израел, додека да настапи потполноста на незнабошците.

²⁶ И така целиот Израел ќе биде спасен, како што е напишано: „Ќе дојде од Сион Ослободителот и ќе ја одврати безбожноста од Јаков.

²⁷ И тоа им е ним завет од Мене кога ќе ги одземам нивните гревови.“

²⁸ Со оглед на Евангелието, тие се непријатели Божји поради вас; но со оглед на изборот, тие се возљубени од Бога заради татковците,

²⁹ зашто даровите и повикот Божји се неотповикливи.

³⁰ Како што и вие некогаш бевте непослушни кон Бога, а сега се здобивте со милост, поради нивната непослушност,

³¹ така и тие сега станаа непослушни, поради вашето помилување, та и самите да се здобијат со милост.

³² Зашто Бог ги затвори сите со непослушност, па кон сите да покаже милост.

³³ О, длабочино на богатство, мудрост и знаење Божјо! Колку се несфатливи Неговите судови и неистражливи Неговите патишта!

³⁴ Зашто, кој ја познал мислата на Господ? Или, кој Му бил советник?

³⁵ Или, кој однапред Му дал нешто за да му биде отплатено?

³⁶ Зашто, сè е од Него, според Него и за Него. Нему слава во вечни векови. Амин!

25
12,16
Изреки 3,7
Лк 21,24

26-27
Ис 59,20-21

26
Мт 23,39

27
Ис 27,9
Ер 31,33-34

28
5 Мојс 4,37

29
4 Мојс
23,19
1 Сам
15,29

30
3,26

31
11,11

32
Ез 18,23
Гал 3,22

33
Пс
139,6,17-18
Кол 2,3

34
Ис 40,13
Ер 23,18
1 Кор 2,16

35
Јов 41,3

36
16,27
1 Кор 8,6
Кол 1,
16-17
Евр 2,10

12,16,11,13,19
15,16
1 Птр 2,5*Нов живої во Христїос*

12 Браќа, во името на Божјото милосрдие ве молам подајте ги телата ваши во жртва жива, света и благоугодна на Бога, како ваша духовна богослужба.

Ефес 4,23
5,10,17
Фил 1,10
1 Птр 1,14

2 Не сообразувајте се со овој век, туку преобразете се со возобновување на вашиот ум за да можете да испитувате и осознавате што е волјата Божја: што е добро, благоугодно и совршено.

1 Кор 12,
1-12
2 Кор
10,13
Ефес 4,7
Фил 2,3

3 Зашто, заради благодатта што ми е мене дадена, на секого од вас му кажувам да нема за себе повисоко мислење отколку што треба да има; туку нека има за себе поскромно мислење за да расудува според мерката на верата што Бог на секого му ја одмерил.

1 Кор
10,17
Ефес 4,4,25
5,30**6-8**1 Кор 12,
4-11
1 Птр 4,
10-11

4 Зашто, како што во едно тело имаме многу органи, но сите органи не дејствуваат на еднаков начин,

82 Кор 9,7
Тит 1,5,7

5 така и ние мнозина сме едно тело во Христос, а секој поединечно сме органи еден на друг.

9Амос 5,15
1 Тим 1,5
1 Птр 1,22

6 Според дадената благодат имаме различни дарби: ако е тоа пророчка дарба, тогаш нека биде во сразмерот со верата;

Фил 2,3

12Дела 1,14
Кол 4,2
1 Сол 5,17

7 ако е тоа дарба за служење, нека служи; ако ли е пак тоа дарба за поучување - нека поучува!

13

Евр 13,2-3

8 Ако е пак за утешител - нека утешува; дарител ли, нека дарува штедро; кој управува, нека управува со усрдност; кој прави милосрдие, нека го врши тоа со добра волја.

9 Љубовта нека не биде лицемерна; стојте настрана од зло, прилепувајте се кон доброто;

10 Со својата братска љубов сакајте се сречно едни со други; натпреварувајте се во почитувањето еден кон друг.

11 Во усрдноста да не сте колебливи; бидете со горлив дух; служете Му на Господ;

12 радувајте се во надежта; во маката бидете трпеливи, а во молитвата постојани;

13 помагајте им на светиите во нивните потреби; трудете се да бидете гостопримливи;

14 благословувајте ги оние што ве гонат; благословувајте ги и не ги проколнувајте.

15 Радувајте се со оние што се радуваат и плачете со оние што плачат!

16 Бидете меѓу себе едномислени; не ставајте си во умот високи работи, туку предајте се кон скромни нешта; не мислете дека сте мудри;

17 и никому не враќајте зло за зло, а размислувајте за тоа што е добро пред сите луѓе.

18 Ако е можно, доколку тоа зависи од вас, бидете во мир со сите луѓе.

19 Не одмаздувајте се, возљубени, за себе, туку дајте му место на Божјиот гнев. Зашто е напишано: „Одмаздата е Моја, Јас ќе отплатувам - вели Господ.“

20 И така, ако непријателот твој е гладен, нахрани го; ако е жеден, напој го; зашто, правејќи го тоа, ти ќе му натрупаеш жар на главата негова.

21 Не допуштај злото да те победи, туку победи го зло со добро.

Послушної кон државнаїа власї

13 Секоја душа да им се потчинува на претпоставените власти, зашто нема власт што не е дадена од Бога, и оние што ги има се одредени од Бога.

2 Затоа, оној што се противи на власта, тој се противи на Божјата наредба. А оние, што се противат, ќе паднат под осуда.

3 Зашто, началниците не се страшни за добрите дела, туку за лошите; сакаш ли, пак, да не се плашиш од власта, тогаш прави добри дела, па ќе добиеш и пофалба од неа;

4 зашто таа е служител Божји за твое добро. Ако, пак, правиш зло, тогаш страхувај, бидејќи таа не носи залудо оружје; таа е служител Божји и со гнев се одмаздува на оној што прави зло.

5 Затоа е нужно да се покорувате, и тоа не само поради страв, туку и поради совеста своја.

6 Затоа и данок плаќате, зашто тие се Божји службеници, и со тоа постојано се занимаваат.

7 И така, дајте секому што сте му должни: кому сте му должни данок - нека

14Мт 5,38-48
Лк 6,28**15**1 Кор
12,26**16**15,5
Ис 5,21
Изреки 3,7
Фил 2,2**17**Изреки 3,4
20,22
2 Кор 8,21
1 Сол 5,15
1 Птр 3,9**18**14,19
Мк 9,50
Евр 12,14**19**3 Мојс
19,18
5 Мојс
32,35
Евр 10,30**20**Изреки
25,21-22
Мт 5,44**13,1-7**Мт 22,
16-21
Тит 3,1
1 Птр 2,
13-17**1**Изреки
8,15
Јн 19,11
1 Тим 2,1-2**7**Мт 22,21
Мк 12,17
Лк 20,25

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

8 му се даде данок; кому царина - царина; кому страхопочит - страхопочит; кому чест - чест.

Мт 22,
37-40
Јн 13,34
Гал 5,14
Кол 3,14
1 Тим 1,5
1 Јн 4,11

Љубовта кон ближниот

8 И не должете никому ништо освен да се сакате еден со друг; зашто оној што го љуби ближниот, го исполнува Законот.

9
2 Мојс
20,13-17
3 Мојс
19,18
5 Мојс
5,17-21
Мт 5,43
19,18-19
22,39
Гал 5,14
Јк 2,8

9 Бидејќи заповедите: „Не прави прељуба, не убивај, не кради, не сведочи лажно, не барај туѓо!“, и секоја друга заповед се содржат во овие зборови: „Љуби го ближниот како самиот себеси!“

10
1 Кор 13
,4-7

10 Љубовта не му прави зло на ближниот; и така, љубовта е исполнување на Законот.

11
1 Кор
7,26,29-31
Ефес 5,
8-16
1 Сол 5,4-8

11 И тоа правете го, знаејќи го ова време: веќе дојде часот да се разбудите од сонот, зашто спасението е сега поблиску до нас отколку кога поверувавме.

12
Јн 8,12
Ефес 5,
8-16
1 Сол 5,4-8
1 Јн 2,8

12 Нокта одминува, а денот се приближи; да ги отфрлиме, пак, сите дела на мракот и да се облечеме во оружјето на светлината.

13
Лк 21,34

13 Да живееме пристојно како дење - не во срамни гоштовки и пијанство, не во блуд и нечистотија, ниту, пак, во преширка и завист;

14
Гал 3,27
Ефес 4,24

14 туку облечете се во Господ Исус Христос, и грижата за телото не претворајте ја во страсти.

14,1
15,7
1 Кор 8,
7-13

Не суди го својот браќ

3 Слабиот во вера прифатете го, но без расправи за мислењата!

Кол 2,
16-21

2 Еден верува дека може да јаде сè, а слабиот во верата јаде само зеленчук.

4
Мт 7,1
Јк 4,11-12

3 Кој јаде, нека не го укорува оној што не јаде; и кој не јаде, нека не го осудува оној што јаде, бидејќи Бог го прифатил.

5
Гал 4,10
Кол 2,16

4 Кој си ти што му судиш на туѓ слуга? Пред својот господар тој стои или паѓа, а ќе стои исправено, зашто Бог има моќ да го исправи.

5 Така некој разликува еден ден од друг, а некој друг, пак, сите денови ги смета еднакви. Секој нека биде наполно уверен во своето мислење.

6 Оној што ги разликува деновите, ги разликува за Господ; и кој не ги разликува деновите, за Господ не ги разликува. Кој јаде, за Господ јаде, зашто Му благодарни на Бога; и кој не јаде, за Господ не јаде и Го фали Бога.

7
Гал 2,20

7 Зашто никој од нас не живее за себе и никој не умира за себе;

8
Лк 20,38
1 Кор 3,23
Гал 2,20
1 Сол 5,10

8 туку, било да живееме или да умираме, за Господ живееме и за Господ умираме, - ние Му припаѓаме на Господ. Според тоа - живееме ли, умираме ли - Господови сме.

9
Дела 10,42

9 Бидејќи Христос затоа и умре и воскресна и оживеа, за да господари и над мртвите, и над живите.

10
Мт 25,
31-46
Дела 17,31
2 Кор 5,10

10 А ти, зошто го осудуваш братот свој? Или ти, што го укоруваш братот свој? Зашто сите ќе застанеме пред судот Христов.

11
Ис 45,23
49,18
Ер 22,24
Ез 5,11
Фил 2,
10-11

11 Зашто е напишано: „Јас сум жив, вели Господ, зашто пред Мене ќе се свитка секое колено и секој јазик ќе Го славослови Бога.“

12
Гал 6,5
Евр 4,13

12 И така, секој од нас ќе одговара пред Бога за себе.

13
1 Кор 8,13

13 Затоа, пак, да не се судиме еден со друг, туку подобро расудувајте за тоа вака: не поставувај му на својот брат спрепка или соблазна.

14
Мт 15,11
Дела 10,15
Тит 1,15

14 Знај и уверен сум преку Господ Исус Христос дека нема ништо нечисто само по себе; освен кога некој мисли дека е нешто нечисто, за него тоа е нечисто.

15
1 Кор 8,
9-13

15 А ако, пак, братот твој се скрби поради тоа што го јадеш, ти веќе не постапуваш според љубовта. Не погубувај го со своето јадење оној за кого Христос умре.

17
1 Кор 8,8
Гал 5,22
1 Сол 1,6

16 Нека не се хули на она што е добро според вас!

19
12,17-18
15,2
1 Сол 5,11

17 Царството Божјо не е во јадењето или пиенето, туку во праведност и мир и радост во Светиот Дух.

18 Зашто, оној кој Му служи на Христос со овие работи, тој Му се допаѓа на Бога и мил им е на луѓето.

19 И така, да го бараме она што служи за мир и взаемно надградување.

20 Поради јадење не уривај го делото
Тит 1,15
21 за оној човек, кој јаде поради соблазна;
1 Кор 8,13
15,2 ²¹ подобро е да не јадеш месо, да не
14,19 пишеш вино и да не правиш ништо од кое
братот твој би можел да се сопне, или
да се соблазнува, или, пак, да слабее.
3 ²² Имаш ли вера? Имај си ја за себе
Пс 69,10 пред Бога. Блазе на оној кој не се осуду-
ва себе самиот за она што го одобрува.
4 ²³ А ако некој се сомнева кога јаде,
4,23-24 осуден е; зашто не јаде со вера; а сè што
1 Кор 10,6,11 не е според верата, грев е.
2 Тим 3,16

Докосолиџа

5 ²⁴ На Оној кој може да ве зацврсти,
12,16 според моето Евангелие, и проповеда-
1 Кор 1,10 њето за Исус Христос, според открива-
Фил 2,2 њето на тајната која била замолкната од
4,2 вечни времиња,
²⁵ а која сега се јави, и според пророч-
ките Писма, а по заповедта на вечниот
Бог им стана позната на сите народи за
да ги доведе во послушност кон верата,
²⁶ на Единствениот, мудар Бог, преку
Исус Христос нека е слава во сите веко-
ви! Амин³

Угоди му на својоѝ ближн

15 Ние, силните, должни сме да ги
поднесуваме слабостите на не-
моќните, и да не си угодуваме на себе-
си.

² Секој од нас должен е на својот бли-
жен да му угодува со она што е добро за
неговата надградба.

³ Зашто и Христос не си угоди на Се-
бе Самиот, туку како што е напишано:
„Подбивите на оние што Ти се подби-
ваа, паѓаат врз Мене.“

⁴ А сè што беше порано напишано, за
наша поука беше напишано, та преку
трпението и преку утехата од Писмата
да имаме надеж.

⁵ А и Бог на трпението и утехата да
ви даде да бидете во едноумислие меѓу
себе, според примерот на Христос Исус,

⁶ та еднодушно и со една уста да Го
славите Бога и Отецот на нашиот
Господ Исус Христос.

³ 14,26. Во некои ракописи последните три стиха (24, 25 и 27) се поместени на крајот од шеснаесет-
тата глава (16,25–27).

Евангелие за сиие луѓе

⁷ Затоа примајте се еден со друг, како
што и Христос ве прими, заради слава-
та Божја.

⁸ Но велама дека Исус Христос стана
служител на обрезањите поради
Божјата вистина, за да ги потврди вету-
вањата дадени на татковците,

⁹ а, пак, незнабошците да Го просла-
ват Бога за милосрдие, како што е на-
пишано: „Затоа Те прославувам, Госпо-
ди, меѓу незнабошците и ќе Го воспеем
Твоето име.“

¹⁰ И понатаму се вели: „Развеселете
се, незнабошци, со Неговиот народ!“

¹¹ И понатаму: „Фалете Го Господ
сите незнабошци, и прославете Го, сите
народи!“

¹² Исаија, исто така вели: „Ќе постои
коренот Јесеев и Издигнатиот од него
ќе владее над народите; на Него ќе се
надеваат народите.“

¹³ А Бог на надежта нека ве исполни
со сета радост и мир во верата, та преку
силата на Светиот Дух вашата надеж да
се преумножува.

Павловиоѝ мисионерски пошфаѝ

¹⁴ И јас сум уверен за вас, браќа мои,
дека и вие сте полни со добрина, испол-
нети со секако знаење и дека можете
да се поучувате еден со друг.

¹⁵ Но ви пишав, браќа, нешто малку
послободно, за да ве потсетам со благо-
датта што Бог ми ја даде,

¹⁶ за да Му бидам служител на Исус
Христос меѓу незнабошците и свеште-
нодејствено да го извршувам Божјото
Евангелие, за да бидат незнабошците
благопријатен принос, осветен од Све-
тиот Дух.

¹⁷ И така, со тоа можам да се пофа-
лам во Исус Христос кај Бога,

¹⁸ зашто не се осмелувам да говорам
за она што Христос не го извршил пре-
ку Мене со зборови и дела,

¹⁹ со силата на знаци и чуда, со силата
на Божјиот Дух, која ги води незнабош-
ците кон послушност во верата, така

8
Мт 15,24
Дела 3,
25-26

9
2 Сам
22,50
Пс 18,50

10
5 Мојс
32,43

11
Пс 117,1

12
Ис 11,10
Мт 12,21
Откр 5,5

15
1,5

16
1,9
11,13

12,1
Фил 2,17

17
5,2

18
1,5

19
2 Кор
12,12

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

20 што Евангелието Христово го распро-
странува од Ерусалим и неговата око-
лина и сè до Илирик.

21 И така, се погрижив да го пропове-
дам Евангелието не таму каде што име-
то Христово беше веќе познато, за да не
сидам врз туѓ темел.

22 Но, како што е напишано: „Оние,
на кои не им е јавено за Него, ќе видат;
и оние што не беа чуле, ќе разберат.“

23 *Павловиџе планови
за патување во Рим*

24 Токму тоа многупати ме попречу-
ваше да дојдам кај вас.

25 Сега, пак, бидејќи нема веќе место
за мојата работа во овие земји, а уште
од пред многу години копнеев да дојдам
кај вас,

26 кога ќе тргнам за Шпанија, се наде-
вам дека ќе ве видам на минување и де-
ка натаму вие ќе ме испратите, откако
најнапред ќе ви се порадувам.

27 А сега одам во Ерусалим за да им
послужам на светиите,

28 зашто Македонија и Ахаја одлучија
да дадат некаков прилог за сиромашните
светии во Ерусалим.

29 Тие така тоа го одлучија, а и дол-
жни им се. Бидејќи, ако незнабошците
станаа соучесници во нивните духовни
блага, тогаш тие се должни ним да им
служат со материјални блага.

30 А откако ќе го направам ова и ќе
им го запечатам овој плод, преку вашата
земја ќе заминам за Шпанија.

31 А знам дека, кога ќе дојдам кај вас,
ќе дојдам со полн благослов на Христо-
вото Евангелие.

32 Браќа, ве молам поради нашиот
Господ Исус Христос и поради љубовта
на Духот, помагајте ми со своите мол-
литви кон Бога за мене,

33 за да се избавам од оние што не ве-
руваат, кои се во Јудеја, и моето служе-
ње во Ерусалим да им биде благопри-
јатно на светиите;

34 та радосен да дојдам кај вас со Бож-
јата волја и да се успокојам со вас.

35 А Бог на мирот нека биде со сите
вас. Амин!

Лични по здрави

16 Ви ја препорачувам нашата сес-
тра Фива, која е служителка на
црквата во Кенхреја:

1 примете ја во Господ, како што им
прилега на светиите, и помогнете ѝ во она
во што ќе има потреба од вас, бидејќи и
таа им беше помошничка на мнозина, а
и мене.

2 Поздравете ги Прискила и Акила,
моите соработници во Христос Исус,

3 кои за мојата душа ја положија сво-
јата глава; ним им благодарам не само
јас, туку и сите цркви од скорообрате-
ните незнабошци и нивната домашна
црква.

4 Поздравете го мојот возљубен Епе-
нет, кој е првиот плод во Христос за
Азија.

5 Поздравете ја Маријам, која многу
се грижеше за вас.

6 Поздравете ги Андроник и Јуниј,
моите сонародници и созатвореници,
кои се прочуени меѓу апостолите и кои
уште пред мене станаа Христиови.

7 Поздравете ми го возљубениот во
Господ Амплијат!

8 Поздравете го нашиот соработник
во Христос Урбан и мојот возљубен
Стахиј!

9 Поздравете го докажаниот верник
во Христос Апелија! Поздравете ги до-
машните од Аристовуловото семејство!

10 Поздравете го мојот сонародник
Иродион! Поздравете ги домашните на
Наркис, тие, кои се во Господ.

11 Поздравете ги Трифен и Трифос,
трудбеничките за Господ. Поздравете ја
почитуваната Персида, која многу се
трудеше за Господ.

12 Поздравете го избраниот во Господ
Руф, како и неговата и моја мајка!

13 Поздравете ги Асинкрит, Флегонт,
Ермин, Патрова, Ерма и браќата со
нив!

14 Поздравете ги Филолог и Јулија,
Ниреја и неговата сестра, и Олимпа и
сите со нив светиите!

15 Поздравете се еден со друг со свет
целив! Ве поздравуваат сите цркви
Христиови!

16,1

Дела 18,18

3Дела 18,2-
3,18,26

1 Кор

16,19

2 Тим 4,19

5

1 Кор

16,15,19

Кол 4,15

Фил 1,2

7

2 Кор 8,23

13

Мк 15,21

16

1 Кор

16,20

2 Кор

13,12

1 Сол 5,26

1 Петр 5,14

ПОСЛАНИЕ ДО РИМЈАНИТЕ

17 ¹⁷ Ве молам, браќа, пазете се од оние, кои предизвикуваат раскол и соблазни против учењето кое сте го научиле и бегајте од нив!

18 ¹⁸ Зашто таквите не Му служат на нашиот Господ Исус Христос, туку на стомакот свој, и со слатки и ласкави зборови ги заведуваат срцата на просто-душните.

19 ¹⁹ Вашата послушност во верата на сите им е позната: затоа јас се радувам за вас, но сакам да бидете мудри во доброто и прости во злото.

20 ²⁰ А Бог на мирот наскоро ќе го сотре сатаната под нозете ваши. Благодатта

на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вас. Амин!

²¹ Ве поздравуваат мојот соработник Тимотеј и моите сродници Луциј, Јасон и Сосипатар.

²² Ве поздравувам во Господ и јас Терциј, кој го напиша ова послание.

²³ Ве поздравува Гај, домаќинот мој и на целата црква. Ве поздравува Ераст, градскиот благајник и братот Кварт.

²⁴ (Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!)⁴.

21
Дела 16,1-3
17,5

22
Гал 6,11
2 Сол 3,17

23
Дела
19,22,29
1 Кор 1,14
2 Тим 4,20

⁴ 16,24. Овој стих го нема во некои ракописи.

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

Вовед

За време на своето второ мисионерско патување, Павле поминува осумнаесет месеци во грчкиот град Коринт. Црквата што таму ја основа и ја зема под своја закрила, во своите редови има голем број од старите незнабошци, кои припаѓаат на скромни средини.

Благодарение на своите две присиланија, Коринт бележи сепан подем: расцут на пророчијата, интентивен културен живот, активни филозофски и религиозни движења. Па сепак, таму има и голем неморал. Младата христијанска заедница, изложена на такви видови влијанија, разбирливо дека предизвикува сериозна загриженост кај апостолови.

Пред своето заминување, Павле добива во неколку наврати вознемирувачки известувања кои се однесуваат на оваа заедница. Би требало да се истакне дека апостолови најинаа до оваа заедница најмалку четири посланија, две што се зачувани во Новиот завет и оние, на кои што се повикува неколкупати во 1 Кор. 5,9-13 и во 2 Кор. 3,7-8. Двете посланија што се преостанати биле пишувани во текот на првото мисионерско патување на апостолови, првото од Ефес (види 1 Кор. 16,18), а второто или од Ефес, или од Македонија.

Во Првото послание до Коринтијаните, по поздравот и моливатата за благодарност (1,1-9), Павле ги повикува своите соговорници да ги надминат меѓусебните поделби, да го браќаат развратниот надвор од заедницата (5) и да престанат да ги потчинуваат своите расправи на народните судови (6,1-11). Тој прецизира како треба да го користат телото (6,12-20), по што одговара на разни прашања поставени од неговите соговорници:

За браќот (7),

конзумирањето на месо од жртвите принесени на идоли (8,1-11,1),

христијанските собири и почитата кон Господ (11,2-34),

даровите на Светиот Дух, Воскресението на мртвите (15).

Посланието завршува со неколку известувања, за тековното собирање на дарови, плановите на апостолови, и др., како и лични поздрави (16).

За сите проблеми во живојот, апостолови се изразува со поеднакво моралстички тон. Тој покажува како верата во Христос дојуваат ише да се решат. Браќајата љубов е овде највозвишениот пат во однос на сите други (13).

1,1

Рим 1,1
2 Кор 1,1

Поздрав и благодарност

1 Павле, по Божја волја повикан апостол на Исус Христос и братот Состен -

² до црквата Божја во Коринт, до осветените во Христос Исус, повикани свети, заедно со сите оние кои на секое место го повикуваат името на нашиот Господ Исус Христос, нивни и наш.

³ Да имате благодат и мир од Бога, нашиот Отец, и Господ Исус Христос!

⁴ Секогаш Му благодарам на мојот Бог за вас поради Божјата благодат што ви е вам дадена во Исус Христос,

⁵ преку Кого станавте богати во сè, во секое слово и во секое знаење.

⁶ Зашто се утврди во вас Христовото сведоштво,

5

Рим 15,14
2 Кор 8,7

6,11
Пс 99,6
Дела 2,21
9,14,21
22,16
Рим 1,7
10,12-13

7 ^{12,4} ^{Лк 17,30} ^{Фил 3,20} ^{2 Сол 1,7} ^{1 Петр 1,7,13} ^{Фил 1,6,10} ⁹ ^{10,13,16} ^{Рим 8,17} ^{2 Кор 1,18} ^{1 Сол 5,24} ^{2 Сол 3,3} ^{Евр 10,23} ^{1 Јн 1,3} ¹⁰ ^{Рим 12,16} ^{15,5} ^{2 Кор 13,11} ^{Фил 2,2} ^{4,2} ¹² ^{2 Кор 10,7} ¹⁷ ^{2,1} ¹⁸ ^{Рим 1,16-17} ^{2 Кор 2,15} ^{4,3} ¹⁹ ^{Ис 29,14} ²⁰ ^{3,19} ^{Ис 19,11-12} ^{44,25} ^{Јов 12,17} ⁷ така што не сте лишени од ни еден дар вие, што го очекувате откровението на нашиот Господ Исус Христос.

⁸ Тој ќе ве утврди и до самиот крај за да бидете беспрекорни во денот на нашиот Господ Исус Христос.

⁹ Верен е Бог, Кој ве повика во заедништво со Неговиот Син Исус Христос, нашиот Господ.

Поделби во Црквата

¹⁰ Браќа, ве молам во името на нашиот Господ Исус Христос, сите вие да зборувате исто, и меѓу вас да нема раздори, туку да бидете совршено соединети во еден ум и во исто мислење.

¹¹ Зашто од домашните на Хлој чув за вас, браќа мои, дека меѓу вас имало кавги.

¹² Сакам да ви кажам дека секој од вас вели: „Јас сум Павлов“, „А јас сум Аполосов“, „Јас сум на Кифа“, „Јас, пак, Христов“.

¹³ Па зар Христос е разделен? Зарем Павле беше распнат за вас? Или пак во името Павлово бевте крстени?

¹⁴ Му благодарам на Бога што од вас никој не сум крстил, освен Крисп и Гај,

¹⁵ та никој да не може да рече дека сте биле крстени во мое име.

¹⁶ Навистина, го кртив уште и Стефаниновиот дом. Инаку не знам дали сум крстил и некој друг.

¹⁷ Зашто Христос не ме прати да крштавам, туку да го проповедам Евангелието, и тоа не со премудри зборови, за да не изгуби од силата крстот Христов.

Исус Христос, моќ и мудроси во Бога

¹⁸ Зашто словото за крстот е безумие за оние што пропаѓаат, а за нас, кои се спасуваме, сила Божја.

¹⁹ Зашто е напишано: „Ќе ја уништам мудроста на мудрите и ќе ја отфрлам разумноста на разумните.“

²⁰ Каде е мудрецот? Каде е книжникот? Каде е препирачот од овој век? Не ја претвори ли Бог мудроста на овој свет во лудост?

²¹ Зашто светот при мудроста Божја не Го позна Бога со мудрост; Бог благоволи со безумието на проповедта да ги спаси оние што веруваат.

²² Зашто Јудејците сакаат знаци, а Елините бараат мудрост,

²³ ние, пак, Го проповедаме Христос распнатиот, Кој е за Јудејците соблазна, а за незнабошците безумие;

²⁴ за повиканите, пак, како Јудејци, така и Елини, Христос Божја сила и Божја мудрост.

²⁵ Зашто Божјото безумие е помудро од луѓето, и Божјата слабост е посилна од луѓето.

²⁶ Гледате, браќа, какви сте вие, повиканите: не мнозина сте мудри по тело, не мнозина силни, не мнозина благородни;

²⁷ но Бог го избра она што е безумно за овој свет за да ги посрами мудрите; Бог го избра она што е слабо во светот за да ги посрами силните;

²⁸ Бог ги избра и неугледните и презрените на овој свет, и оние што не значат ништо, за да ги уништи оние што значат нешто,

²⁹ та никој да не се пофали пред Бога.

³⁰ Од Него сте и вие во Исус Христос, Кој за нас стана мудрост од Бога, и праведност, и осветување, и откуп,

³¹ па да биде, као што е напишано: „Кој се фали, во Господ нека се фали.“

Порака за расипањето на Христос

2 И јас, браќа, кога дојдов кај вас, не дојдов да ви го соопштам Божјото сведоштво со возвишена беседа или мудрост,

² бидејќи бев решил да не знам меѓу вас ништо друго освен за Исус Христос, и тоа - Распнатиот.

³ И јас пристапив меѓу вас со немоќ, и страв, и со голема растрепереност.

⁴ И словото мое, и проповедта моја, не се состоеше од уверливи зборови на човечка мудрост, туку во покажувањето на Духот и силата,

⁵ та верата ваша да не почива на човечката мудрост, туку на силата Божја.

22
Мт 12,38
16,1
Јн 2,18,23
4,48
6,30
Дела 17,18

23
2,14
Гал 5,11

24
Авак 3,18
Јов 12,13
Кол 2,3
26-28
Мт 5,3
11,25
Лк 14,21
Јк 2,5

29
Рим 3,27

30
Рим 10,4
Кол 2,3

31
Ер 9,23
2 Кор 10,17
Гал 6,14

2,2
Гал 6,14

3
2 Кор 10,10
11,30

4
4,20
Мт 10,20
Лк 9,1-2
10,19
Рим 15,19
2 Кор 6,7
1 Сол 1,5

5
Ефес 1,19
1 Петр 1,5

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

Божјата мудроси

6 15,24,25
Ефес 6,12
Јк 3,13-18

7 Рим 16,25
Ефес 1,9
3,4,5,9
Кол 1,
26-27

8 Јн 1,10
Дела 13,27

9 Ис 52,15
64,3

10-11 Јов 11,7-8
Изреки
20,27
Дан 2,22

12 Јн 16,13
Ефес 1,17

13 Јн 14,26

14 15,44-46
Јк 3,15
Јуда 1,19

15 14,24
1 Јн 2,20

16 Ис 40,13
Ер 23,18
Рим 11,34

3,2 Евр 5,12-14
1 Птр 2,2

3 1,10-11
Јк 3,14

6 Ние сепак ја проповедаме мудроста меѓу совршените, но не мудроста од овој свет, ниту, пак, онаа на владетелите на овој свет, кои се минливи,

7 туку ја проповедаме Божјата мудрост, сокриена во таинство, која Бог ја предодредил уште пред вековите за наша слава,

8 која никој од владетелите на овој свет не ја спознал; зашто, ако ја беа спознале, тогаш немаше да Го распнат Господ на славата.

9 Но, како што е напишано: „Она што око не видело, уво не чуло, ниту на човек на ум му дошло, тоа Бог го приготвил за оние кои Го љубат.“

10 А нам, пак, ни го откри тоа Бог преку Својот Дух, зашто Духот продира во сè, па дури и во длабочините Божји.

11 Бидејќи, кој човек знае што има во човекот, освен човечкиот дух кој живее во него? Па така и Божјото не го знае никој, освен Божјиот Дух.

12 Но ние не го примивме духот од овој свет, туку Духот Кој доаѓа од Бога, за да го знаеме она што ни е дарувано од Бога;

13 па тоа и го проповедаме не со зборови научени од човечка мудрост, туку научени од Светиот Дух: толкувајќи го она што е духовно со духовни поими.

14 Телесниот човек не го прима она што е од Божјиот Дух: за него тоа е безумство; и не може да го разбере, зашто тоа треба со помошта на Духот да се испита.

15 Духовниот, пак, човек испитува сè, а него никој не може да го испитува.

16 Зашто, кој го спознал умот Господов, та да го објасни? А ние имаме ум Христов.

Божјите служители

3 Јас, браќа, не можев да ви зборувам како на духовни, туку како на телесни, како на деца во Христос.

2 Со млеко ве напоив, а не со јадење, зашто уште не можевте да го примите, а и сега уште не можете,

3 бидејќи уште сте телесни. И навистина, штом меѓу вас има завист, кавга и

неслога, не сте ли телесни и не живеете ли како обични луѓе?

4 Зашто, кога еден вели: „Јас сум Павлов“, а друг: „Јас сум Аполосов“, не сте ли тогаш телесни?

5 Што е, впрочем, Павле, а што Аполос? Не се ли тие служители преку кои вие поверувавте, и тоа според она колку кому Господ му дал?

6 Јас посадив, Аполос полеа, но Бог направи да израсне.

7 Затоа, ниту оној кој сади е нешто, ниту, пак, оној што полеа, туку Бог, Кој прави да израсне.

8 Кој сади и кој полеа се едно; а секој ќе ја добие својата награда според својот труд.

9 Ние сме Му соработници на Бога, а вие сте Божја нива, Божјо здание.

10 Според Божјата благодат, што ми е дадена, јас, како мудар градител, поставив темел, а друг надсидува; само секој нека пази како надсидува.

11 Зашто никој не може да постави друга основа, освен положената, а таа е Исус Христос.

12 Ако некој сида врз таа основа со злато, сребро, драгоцени камења, дрва, сено или слама,

13 сечие дело ќе се покаже јасно; судниот ден ќе го покаже; зашто преку оган ќе се открие, и огнот ќе испита какво е делото на секого.

14 И, ако делото на оној што сидал останане, тој ќе прими награда.

15 А оној чие дело ќе изгори, тој ќе биде оштетен, а самиот ќе се спаси, но како низ оган.

16 Не знаете ли вие дека сте храм Божји, и Духот Божји живее во вас?

17 Ако некој го разори Божјиот храм, него Бог ќе го разори; зашто Божјиот храм е свет, а тоа сте вие.

18 Никој нека не се лаже; ако некој мисли дека е мудар меѓу вас во овој свет, нека стане безумен, за да биде мудар.

19 Зашто мудроста од овој свет е безумство пред Бога, како што е напишано: „Тој ги лови мудрите во нивното лукавство.“

5
4,1
2 Кор 4,5

10-11
Ефес 2,20
Евр 6,1-2

12
Откр
21,18-19

13
4,5
Мал 3,19
2 Сол 1,8

16
6,19
Рим 8,9
2 Кор 6,16
Ефес 2,22

18
1,20-25
2,6
4,10

19
Јов 5,13

20 И пак: „Господ знае дека размислите на мудрите се суетни.“
Пс 94,11

4,1 И така, никој нека не се фали со луѓе, бидејќи сè е ваше:

22 било Павле или Аполос, или Кифа, било светот или животот, или смртта, било сегашното или идното, - сè е ваше,

23 вие, пак, сте Христови, а Христос - Божји.

Мт 7,1
Рим 2,16,29

8

Павле и Коринџаниџе

4 И така, секој човек нека нè смета нас за служители Христови и управници на Божјите таинства,

2 а од управниците понатаму се бара секој од нив да се покаже верен.

3 За мене ништо не значи да бидам суден од вас, или од судот на другите луѓе; јас и самиот не се судам себе,

4 зашто во ништо не се чувствувам виновен; но со тоа не сум оправдан: судија ми е Господ.

5 Затоа, пак, не судете ништо предвреме, додека не дојде Господ, Кој ќе го изнесе на видело сокриеното во мракот и ќе ги објави намерите на срцата; и тогаш секој ќе прими пофалба од Бога.

6 Ова браќа го применив на себе и на Аполос заради вас, за да се поучите од нас на онаа изрека: „Не повеќе од она што е напишано“, и да не се гордеете еден пред друг поради некого.

7 Зашто, кој ти дава предимство? Што имаш, што не си примил? А штом си примил, зошто се фалиш, како да не си примил?

8 Презаситени сте веќе, се збогативте веќе и се зацаривте без нас; камо среќа да се бевте зацариле, та и ние да царуваме со вас!

9 Мислам дека нас апостолите Бог нè прикажа најпоследни, како осудени на смрт, бидејќи станавме глетка за светот - на ангелите и на луѓето.

10 Ние сме безумни заради Христос, а вие сте мудри во Христос; ние сме неможни, а вие сте силни; вие сте славни, а ние бесчесни.

11 До овој час ние и гладуваме, и жеднееме, и необлечени одиме, нè бијат и скитаме по светов,

12 се трудиме, работејќи со свои раце. Кога нè проколнуваат, ние благословуваме, а кога нè гонат - трпиме;

13 кога хулат на нас, ние утешуваме. Станавме како губриште на овој свет, како исфрлен смет од сите луѓе до сега.

14 Но ова ви го пишувам не за да ве посрамам, туку да ве вразумам како мои возљубени чеда.

14

2 Кор 6,13
1 Сол 2,7

15

1 Сол 2,11
Фил 1,10

16

11,1

20

2,4
Мт 12,28
Мк 9,1
Рим 14,17
15,13

21

2 Кор 10,2
Гал 6,1

5,1

3 Мојс 18,8

3-4

Мт 18,
18-20
2 Кор
13,10

3

Кол 2,5

5

1 Тим 1,20

Павловата џајковска џрижа

15 Зашто, ако имате и десетина илјади учители во Христос Исус, сепак немате многу татковци, бидејќи јас ве родив во Исус Христос преку Евангелието.

16 Затоа, ве молам, бидете мои подражаватели, како што сум јас на Христос!

17 Браќа, затоа го пратив кај вас Тимотеј, кој ми е возљубено и верно чедо во Господ; тој ќе ви ги напомни патипатата мои во Христос, како што учам насекаде и во секоја црква.

18 Некои се возгордееја, како да не ќе дојдам кај вас;

19 но наскоро ќе дојдам кај вас, ако сака Господ, и ќе ги познаам не зборовите, туку силата на оние што се возгордеале,

20 зашто царството Божјо не е во зборови, туку во сила.

21 Што сакате? Со стап ли да дојдам кај вас, или со љубов и кроток дух?

Разврат во Црквата

5 Од секаде се слуша дека кај вас има блудство и тоа какво што нема дурни кај незнабошците, односно дека некој држи таткова жена.

2 А вие уште се гордеете, место да плачете. Нека се исфрли од вашата средина оној што го направил тоа дело.

3 Јас, пак, иако со телото не сум кај вас, а само со духот, веќе го осудив, како да сум меѓу вас, оној што го направил тоа.

4 Во името на нашиот Господ Исус Христос, кога ќе се соберете вие и мојот дух, со силата на нашиот Господ Исус Христос,

5 да го предадете на сатаната, за погубување на неговото тело, та духот негов да биде спасен во денот на нашиот Господ Исус Христос.

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

7 ^{2 Мојс 12,19,21 13,7} ⁶ Вашето фалење не е добро. Не знаете ли дека малку квас го потквасува целото тесто?

9 ^{2 Сол 3,14} ⁷ Затоа, исчистете го стариот квас, та да бидете ново тесто, како што сте бесквасни; зашто Христос, Пасхата наша, беше жртвувана за нас.

10 ^{Рим 1, 29-31} ⁸ Па да празнуваме не со стар квас, ниту со квас од злоба и лукавство, туку со пресни лебови во чистота и вистина.

11 ^{6,9-10} ⁹ Ви пишав во писмото свое - да не се мешате со луѓе што блудствуваат,

12 ^{Кол 4,5 1 Сол 4,12} ¹⁰ но не и воопшто со блудниците од овој свет, или со користољупци, или со грабачи, или со идолопоклоници, зашто, инаку, би требало да излезете од овој свет.

6,2 ^{Дан 7,22 Мг 19,28 Откр 3,21 20,4} ¹¹ Но сега ви пишувам да не се дружите со оној кој, нарекувајќи се брат, си останува блудник, или користољубец, или идолопоклоник, или хулник, или пијаница, или грабач; со таков дури и да не јадејте.

3 ^{3 Птр 2,4} ¹² Затоа, дали треба јас да ги судам надворешните? Нели ги судите вие внатрешните?

5 ^{Лк 12,57} ¹³ Надворешните, пак, ќе ги суди Бог, а вие исфрлете го лошиот меѓу вас.

6 ^{2 Кор 6,15}

7 ^{Мг 5,39-42 1 Сол 5,15 1 Птр 3,9}

За сиоровиџе пред суд

6 Дали некој од вас, кога има спор против друг, би се осмелил да се суди пред неправедни, а не пред светији?

² Не знаете ли дека светиите ќе го судат светот? Ако, пак, вие го судите светот, не сте ли достојни да судите за помали работи?

³ Не знаете ли дека ангели ќе судиме, а не, пак, она секојдневното?

⁴ А кога имате спор за работи од овој свет, за судии земете ги оние кои од црквата се сметаат за безначајни!

⁵ За ваш срам велам: зарем меѓу вас нема мудар, кој може да расуди меѓу браќата свои?

⁶ Туку брат со братот се суди, и тоа пред неверници!

⁷ Многу срамно е веќе тоа и за вас што имате спорови меѓу себе. Зошто поскоро не трпите неправда? Зошто поскоро не ја претрпите штетата?

⁸ Но вие сами навредувате и нанесувате неправда и ограбувате, и тоа браќата свои.

⁹ Или не знаете дека неправедните нема да го наследат царството Божјо? Не лажете се: ни блудниците, ниту идолопоклониците, ни ракоблудците, ни мажеложниците,

¹⁰ ниту крадците, ни користољупците, ни пијаниците, ниту хулниците, ни разбојниците нема да го наследат царството Божјо.

¹¹ А такви беа и некои од вас; но се измивте, се осветивте, се оправдавате во името на нашиот Господ Исус Христос преку Духот на нашиот Бог.

Прославете Го Боѓа во своето тело

¹² „Сè ми е допуштено!“ Но не е сè полезно: „Сè ми е допуштено!“ Но ништо не сакам да завладее над мене.

¹³ Храната е за стомакот, а стомакот за храната; но Бог и неа и него ќе ги уништи. Телото, пак, не е за блудство, а за Господ, а Господ - за телото.

¹⁴ А Бог и Господ Го воскресна, и нас ќе нè воскресне со силата Своја.

¹⁵ Зар не знаете дека телата ваши се делови од Христос? Ќе ги земам ли деловите од Христос и да ги направам делови на блудница? Тоа никако!

¹⁶ Или, пак, не знаете дека оној, кој со блудница се соединува, станува едно тело со неа? Зашто е речено: „Обата ќе бидат едно тело.“

¹⁷ А кој се соединува со Господ, еден дух е со Него.

¹⁸ Бегајте од блудството! Секој грев, што го прави човекот, е надвор од телото, а блудникот греша против своето тело.

¹⁹ Или не знаете дека вашето тело е храм на Светиот Дух, Кој живее во вас и ни е даден од Бога и дека не припаѓате само на себе?

²⁰ Зашто скапо сте платени. Затоа прославете Го Бога во своите тела и во своите души, кои се Божји.

Прашања и одговори за браќој

7 А за она што ми пишавте - добро е човек да не се допира до жена.

9-10

15,50
Рим 1,
29-31
13,13
Гал 5,19-21
Ефес 5,5

11

Дела 22,16
Ефес 5,26
2 Сол 2,13
1 Јн 2,12

12

7,35
10,23

13

1 Сол 4,3-5

14

15,15,20
Рим 8,11
2 Кор 4,14
13,4

15

12,12-27
Рим 12,4-5

16

1 Мојс 2,24
Мг 19,5

17

Јн 17,21-23
Рим 8,9-11
2 Кор 3,
17-18

18

10,8,14
1 Тим 6,11

19

3,16
Јн 2,21

20

7,23
Фил 1,20
1 Птр 1,
18-19

7,3 ² Но, за да се избегне блудството, секој нека си има своја жена, и секоја жена свој маж.
2 Мојс 21,10

5 ³ Мажот да ја извршува својата должност спрема жената, а исто така и жената - спрема мажот.
2 Мојс 19,15
1 Сол 3,5

6 ⁴ Жената не е господарка на телото свое, туку мажот; исто така и мажот не е господар на телото свое, туку жената.
2 Кор 8,8

7 ⁵ Не лишувајте се еден од друг - освен по договор за некое време, за да ѝ се посветите на молитвата и пак да бидете заедно за да не ве напаствува сатаната, поради вашето невоздржување.
Мт 19, 11-12

9 ⁶ Ова, пак, ви го велам како допуштање, а не како заповед.
1 Тим 5,14

10 ⁷ Зашто сакам, сите луѓе да бидат како мене; но секој си има своја дарба од Бога - еден на ваков начин, друг на поинаков.
Мал 2,16
Мк 10, 11-12

15 ⁸ А на неженетите и на вдовиците им велам: добро ќе им биде ако останат како мене.
Рим 12,6
14,19

⁹ Но, ако не можат да се воздржат, нека се женат и мажат; бидејќи подобро е да се женат и мажат, отколку да горат од страст.

¹⁰ А на женетите и мажените им заповедам - не јас, туку Господ - жената да не се разделува од мажот, -

¹¹ ако, пак, и се раздели, нека не се премажува, или, пак, да се помири со мажот свој, - а и мажот да не ја остава жената своја.

¹² А на другите им зборувам јас, а не Господ: ако некој од браќата има жена, безверничка, и таа е согласна да живее со него, нека не ја остава;

¹³ и ако некоја жена има маж, безверник, а тој е согласен да живее со неа, таа да не го остава.

¹⁴ Зашто маж безверник се осветува преку жената која верува, и жена безверничка се осветува преку мажот, кој верува; инаку децата ваши би биле нечисти, а сега се свети.

¹⁵ Ако некој безверник сака да се разведе, нека се разведе; во такви случаи братот или сестрата не се заробени; зашто за мир нè повикал Бог.

¹⁶ Зашто, од каде знаеш, жено, дека ти не ќе го спасиш мажот? Или од каде

знаеш, о мажу, дека ти не ќе ја спасиш жена ти?

Живеј онака, како што Бог ѝе повикал

¹⁷ Само секој нека постапува така како што му определил Бог, како го повикал Господ. Така заповедам по сите цркви.

¹⁸ Обрезан ли е повикан некој, нека не крие; необрезан ли е повикан некој, нека не се обрезава.

¹⁹ Обрезанието е ништо, и необрезанието е ништо, а чувањето на Божјите заповеди е сè.

²⁰ Секој да си остане во звањето во кое е повикан.

²¹ Ако си повикан како роб, да немаш грижа; но, дури и ако можеш да станеш слободен, уште повеќе ползувај се од ропството.

²² Зашто кој е повикан во Господ како роб, станува Господов ослободеник; исто така и кој е повикан како ослободеник станува роб Христов.

²³ Вие сте скапо платени! Не станувајте робови на луѓе!

²⁴ Секој што е повикан, браќа, во него нека остане и пред Бога.

Прашања кои се однесуваат за небрачни лица и вдовици

²⁵ А што се однесува до девиците, за нив немам заповед од Господ, но давам совет како човек, кој е помилуван од Господ да биде верен.

²⁶ Поради сегашната потреба го наоѓам за добро ова: добро е за човекот да остане таков.

²⁷ Сврзан ли си со жена, не барај развод; разврзан ли си од жена, не барај жена.

²⁸ Но, ако се ожениш, нема да згрешис; и девицата, ако се омажи, нема да згрешис. Но таквите ќе имаат телесни неволји, а јас, пак, повеќе би сакал да ве поштедам.

²⁹ Ова ви го велам, браќа, зашто времето натаму е кратко, та оние, што имаат жена, да бидат како да ја немаат;

³⁰ и кои плачат - како да не плачат; и кои се радуваат - како да не се радуваат; и кои купуваат - како да немаат ништо,

18
Гал 3,28
5,2

19
Рим 2, 25-27
Гал 5,6
6,15

22
Ефес 6,6
Фил 1,16

23
6,20

24
7,17

29
Лк 14,26
Рим 13,11

30-31
1 Јн 2, 15-17

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

32 ^{1 Сол 4,1} ³¹ и кои се ползуваат од овој свет - како да не се ползуваат; зашто ликот на овој свет е минлив.

34 ^{1 Тим 5,5} ³² Јас, пак, сакам вие да бидете без грижи. Неженетиот се грижи за Господови работи, - како да Му угоди на Господ;

39 ^{Рим 7,2} ³³ а женетиот се грижи за световни работи - како да ѝ угоди на жената.

40 ^{2 Кор 10,7} ³⁴ Тука е разликата меѓу жената и девојката. Немажената жена се грижи за Господови работи - како да Му угоди на Господ, за да биде света со телото и со духот; а омажената се грижи за световни работи - како да му угоди на мажот свој.

8,1 ^{10,23} ^{13,4} ^{Дела 15,29} ³⁵ Ова ви го зборувам за ваша корист, не да ви поставам стапица, туку примерно и непречено да бидете приврзани на Господ.

2 ^{Гал 6,2} ³⁶ Ако некој мисли дека е срамно девицата негова да му остане таква во напредната возраст, тој нека прави како сака; нема да погреша; таквите нека се мажат.

3 ^{13,12} ^{Гал 4,9} ³⁷ А кој е тврд во срцето свое и нема потреба, а има власт над својата волја, па реши во срцето свое да ја зачува својата девица, тој добро прави.

4 ^{5 Мојс 6,4} ³⁸ Така оној, кој ќе ја омажи својата девица, добро прави; а оној, што нема да ја омажи, подобро прави.

³⁹ Жената е врзана додека е жив мажот нејзин; а ако умре мажот нејзин, таа е слободна да се премажи за кого сака, но само во името на Господ.

⁴⁰ Само, поблажена е ако си остане така, според моето мислење; а мислам дека и јас имам Дух Божји.

За месото принесено како жртва на идолите

8 Што се однесува, пак, до месото клано за идоли, мислам дека сите имаме знаење. Но, знаењето возгордејува, а љубовта надградува.

² Ако некој мисли дека нешто знае, тој уште не осознал како треба да знае.

³ Ако, пак, некој Го љуби Бога, Бог него го познава.

⁴ А по однос јадењето на идолски жртви, знаеме дека идолот не е ништо

на светов и дека друг Бог нема, освен Единиот.

⁵ Зашто, макар и да има таканаречени богови, било на небото, било на земјата, како што има многу „богови“ и многу „господари“,

⁶ сепак, ние имаме само еден Бог Отец, од Кого е сè, и ние сме во Него, и еден Господ Исус Христос, преку Кого е сè и ние сме преку Него.

⁷ Но тоа знаење го нема секој: некои според досегашната навика за идолите, го јадат месото на жртвите идолски, а совеста нивна им се осквернува бидејќи е нејака.

⁸ Храната не нè приближува кон Бога. Ниту добиваме нешто ако јадеме, ниту нешто губиме ако не јадеме.

⁹ Но пазете, пак, таа ваша слобода да не стане на некој начин спрепка за слабите.

¹⁰ Зашто ако некој те види тебе, што имаш знаење, како седиш на трпеза во идолопоклонички храм, нема ли неговата совест, бидејќи е нејак, да биде поттикната да јаде идолски жртви?

¹¹ И покрај твоето знаење ќе пропадне нејакиот, братот за кого умрел Христос.

¹² И така, грешејќи против браќата и ранувајќи ја нивната нејака совест, вие грешите против Христос.

¹³ Затоа, штом храната го соблазнува мојот брат, тогаш нема никогаш да јадам месо, за да не го соблазнувам својот брат.

Правајќа и должностите на апостолој

9 Не сум ли јас апостол? Не сум ли јас слободен? Не Го видов ли Исус Христос, нашиот Господ? Не сте ли вие мое дело во Господ?

² Ако за други не сум апостол, за вас сепак сум. Бидејќи вие сте печатот на моето апостолство во Господ.

³ Ова е мојата одбрана против оние што ме осудуваат:

⁴ Зар немаме право да јадеме и да пијеме?

⁵ Зар немаме право да водиме со себе сестра, жена верничка, како и другите апостоли и браќата Господови и Кифа?

5
Пс 136,2-3

6
12,5-6
Мал 2,10
Јн 1,3
Рим 11,36
Ефес 4,5-6
1 Тим 2,5

7-13
Рим 14,
1-23

8
Рим 14,17
Евр 13,9

9
Рим
14,13,20

11
Рим 14,15

9,1
15,8

2
2 Кор 3,2-3

6 ^{2 Сол 3,8} ⁶ Или само јас и Варнава немаме право на издршка?

9 ^{5 Мојс 25,4} ⁷ Кој војувал некогаш на своја сметка? Кој сади лозје, а не јаде од неговиот плод? Или кој пасе стадо, а не пие од неговото млеко?

11 ^{Рим 15,27} ^{Фил 4,14,17} ⁸ Зар го зборувам ова само како човек? Не го вели ли истото и Законот?

13 ^{5 Мојс 18,1-3} ⁹ Бидејќи во Мојсеевиот закон е напишано: „Не врзувај ја устата на вол што врши.“ Зар Бог се грижи за воловите?

15 ^{2 Кор 11,10} ¹⁰ Или го вели тоа, главно, за нас? - Да, за нас е напишано тоа; зашто, оној што ора, треба да ора со надеж, и кој врши, да врши со надеж дека ќе го добие она што го очекува.

17 ^{Ефес 3,2} ¹¹ ако сме го посале кај вас духовно, многу ли е, ако го ожнееме кај вас телесното?

¹² Ако други имаат право на дел од вашиот посед, тогаш немаме ли ние уште повеќе? Но ние не го користевме тоа право, туку сè трпиме за да не направиме некаква пречка на Христовото Евангелие.

¹³ Не знаете ли дека оние што свештенодејствуваат, се хранат од светилиштето, и кои служат на жртвеникот, делат со жртвеникот?

¹⁴ Така и Господ заповедал проповедниците на Евангелието да живеат од Евангелието.

¹⁵ Но јас не ползувам ништо од тоа; и не го напишав ова за да се направи така за мене. Зашто за мене е подобро да умрам, отколку некој пофалбата да ми ја одземе.

¹⁶ Зашто, ако проповедам Евангелие, тоа не е за моја пофалба: бидејќи тоа ми е должност, а тешко мене ако не го проповедам.

¹⁷ Ако доброволно го вршам тоа, тогаш имам награда; а ако без своја волја - тогаш е тоа само извршување на служба што ми е доверена.

¹⁸ А каква ми е наградата? Проповедајќи да го предавам Евангелието бесплатно, не ползувајќи го своето право од благовестувањето.

¹⁹ Зашто, иако сум слободен од сите, станав роб на сите, та повеќето од нив да ги придобијам:

²⁰ за Јудејците станав Јудеец, за да придобијам Јудејци; за оние што се под Закон, станав како да сум под Закон, за да ги придобијам и тие под Закон;

²¹ за оние што се без закон, станав како да сум без закон, иако пред Бога не сум без Закон, туку сум под Законот на Христос, за да ги придобијам и оние што се без закон.

²² За слабите станав слаб, за да ги придобијам слабите. За сите станав сè, та на каков и да било начин да спасам некои од нив.

²³ А ова го правам поради Евангелието за да бидам соучесник во него.

²⁴ Не знаете ли дека оние што се натпреваруваат на стадион, трчаат сите, но само еден добива награда? Па така трчајте и вие, за да добиете.

²⁵ Секој натпреварувач се воздржува од сè: тие - за да добијат распадлив венеч, а ние - нераспадлив.

²⁶ Јас, пак, така трчам, но не како без цел; не се борам како оној што удира по ветар,

²⁷ туку го истоштувам и го поробувам телото, та проповедајќи им на другите, да не бидам и самиот отфрлен.

Ојномени ѿроиив идолиѿе

10 Браќа, не сакам да не знаете дека татковците наши сите беа под облак и сите минаа преку морето,

² и сите во Мојсеј се крстија во облакот и во морето;

³ и сите јадеа иста духовна храна;

⁴ и сите пиеја исто духовно пиене; зашто пиеја од духовната карпа, што ги придружуваше; а таа карпа беше Христос.

⁵ Но повеќето од нив не беа по волјата Божја, затоа загинаа во пустината.

⁶ А тоа беа примери за нас, за да не бидеме похотливи по злото, како што тие беа похотливи.

⁷ Не бидете ниту идолослужители, како некои од нив, за кои е напишано: „Народот седна да јаде и да пие, па стана да игра.“

⁸ И да не блудничиме, како некои од нив што блудничеа, и во еден ден загинаа дваесет и три илјади.

20
Дела 16,3
21,26

22
Рим 14,1
15,1

25
Фил 3,14
2 Тим 2,5
4,7-8
Јк 1,12
1 Птр 5,4
Откр 2,10
3,11

10,1

2 Мојс
13,21
14,22
Пс 105,39

3

2 Мојс
16,4,35
5 Мојс 8,3
Пс 78,24-25
Јн 6,49

4

2 Мојс 17,6
4 Мојс
20,7-11
Пс 78,15-16

5

4 Мојс
14,29
Пс 78,31
Евр 3,17
Јуда 1,5

6

4 Мојс
11,4,34
Пс 106,14

7

2 Мојс 32,6

8

4 Мојс 25

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

9 <sup>4 Мојс 21,5-6
Мт 4,7</sup> ⁹ И да не Го искушуваме Христос, како што некои од нив Го искушуваа, и загинаа од змии.

10 <sup>2 Мојс 16,2
4 Мојс 14,2,36
17,6,14
Евр 3,8-11</sup> Не мрморете, како што некои од нив замрмореа, па загинаа од Истреби-телот.

11 <sup>9,9-10
1 Птр 4,7
1 Јн 2,18</sup> Сето тоа ним им се случуваше да служат како пример, а беше запишано нам за опомена, до кои стигна крајот на вековите.

12 <sup>Рим 11,20
Гал 6,1</sup> Затоа, кој мисли дека стои, нека гледа да не падне.

13 <sup>1 Сол 5,2,9
2 Сол 3,3
Евр 10,23
3 Птр 2,9</sup> Друго искушение вас не ве зафати, освен човечкото; но верен е Бог, Кој нема да допушти да бидете искушувани повеќе од силата ваша, а заедно со искушението ќе ви даде и излез, за да можете да издржите.

14 ^{1 Јн 5,21} Затоа, возљубени мои, одбегнувајте го служењето на идолите.

15 Ви зборувам како на разумни: расудете сами за ова што ви го кажувам,

16 <sup>Мт 26,
27-28
Дела 2,42</sup> Чашата на благословот, која ја благословуваме, не е ли заедништво со крвта Христова? Лебот, што го кршиме, не е ли заедништво со телото Христово?

17 <sup>Рим 12,5
Ефес 1,23
4,4,25
5,30</sup> Бидејќи лебот е само еден, едно тело сме ние многуте, зашто сите сме причесници од еден леб.

18 ^{3 Мојс 7,6} Гледајте го Израел според телото: оние што јадат од жртвите, не се ли причесници со жртвеникот?

20 <sup>3 Мојс 17,7
5 Мојс 32,17
Пс 106,37
Откр 9,20</sup> А што да кажам? Дека идолските жртви се нешто, или дека идолот е нешто?

21 <sup>2 Кор 6,
15-16</sup> Не! Но она што го принесуваат незнабошците како жртва, го принесуваат на демони, а не на Бога; јас, пак, не сакам да бидете во заедништво со демони-те.

22 <sup>5 Мојс 32,21
Ис 45,9</sup> Не можете да пиете од Господовата чаша и од чашата на демоните; не можете да учествувате на Господовата трпеза и на трпеза на демоните.

23 ^{6,12} Дали, пак, ќе побудиме завист во Господ? Та послини ли сме од Него?

Да се ѱосѱайѱува целосно за слава на Боѱа

²³ „Сè е допуштено!“ Но не е сè полезно: „Сè е допуштено!“ Но сè не се на-градува.

²⁴ Никој нека не ја бара својата лична полза, туку ползата на другиот.

²⁵ Сè што се продава на пазар, јадете без какво и да било испитување поради совеста;

²⁶ зашто „Господова е земјата и она што ја исполнува.“

²⁷ Ако ве покани некој од безверните и вие посакате да одите, јадете сè што ќе ви изнесат, без никакво испитување поради совеста.

²⁸ Но, ако некој ви рече: тоа е идолска жртва, не јадете - заради оној што ви го рекол тоа, и поради совеста. Зашто „Господова е земјата и она што ја исполнува.“

²⁹ Но не зборувам за совеста твоја, туку на друг; зошто мојата слобода да биде судена од туѓа совест?

³⁰ Ако, пак, во јадењето учествувам со благодарност, зошто да бидам хулен поради тоа, за кое благодарам?

³¹ И така било да јадете, или да пиете, или нешто друго да правите, сето тоа правете го за слава Божја.

³² Не станувајте соблазна ни за Јудејците, ни за Елините, ниту за црквата Божја,

³³ како што и јас им угодувам на сите во сè и не ја барам својата полза, туку ползата на мнозина, за да бидат спасени.

11 Угледајте се на мене, како и јас на Христос!

Мажоѱ и женѱаѱа ѱред Госѱод

² Ве пофалувам, браќа, зашто во сè си спомнувате за мене и ги држите преда-нијата така како што сум ви ги предал.

³ Сакам уште да знаете дека глава на секој маж е Христос; а на жената мажот е глава; на Христос, пак, глава е Бог.

⁴ Секој маж, кој се моли или пророкува со покриена глава, ја срамоти својата глава;

⁵ а, пак, секоја жена, која се моли или пророкува гологлава, ја срамоти глава-та своја, зашто тоа е исто како да е истрижена.

24
Рим 14,19
Фил 2,21

26
Пс 24,1
50,12

28
Рим 14,14,15

29
Рим 14,3,13

11,1
4,16
Гал 4,12
Фил 3,17
2 Сол 3,7,9
1 Тим 4,12
Евр 6,12
13,7

2
2 Сол 2,15

3
Ефес 1,22
4,15
5,23

7 ⁶ Ако жената не сака да се покрива, тогаш нека се стриже; ако, пак, е грдо за жена да се стриже или бричи, тогаш нека се покрива.

8 ⁷ И така, мажот не треба да ја покрива главата своја, зашто е образ и слава Божја, а жената е слава на мажот.

9 ⁸ Зашто не е мажот од жената, туку жената од мажот;

10 ⁹ и мажот не е создаден за жената, туку жената за мажот.

12 ¹⁰ Затоа жената треба да има на главата свој знак од власта на мажот над неа поради ангелите.

18 ¹¹ Па сепак, ниту жена е без маж, ниту маж е без жена во Господ.

22 ¹² Зашто, како што е жената од мажот, така е и мажот преку жената; а сè е од Бога.

¹³ Просудете сами во себе: доликува ли жена да Му се моли на Бога гологлава?

¹⁴ Нели и самата природа ве учи дека е срамно за мажот да има долга коса?

¹⁵ Но, ако жената си ја остави косата, тоа е украс за неа, бидејќи косата ѝ е дадена место превез.

¹⁶ Но, ако некој сака да се препира, ние немаме таков обичај, ниту црквите Божји.

Господова вечера

(*Мт* 26,26–29; *Мр* 14,22–25;

Лк 22,15–20)

¹⁷ А заповедајќи ви го ова, не можам да ве пофалам дека за подобро, туку за полошо се собирате.

¹⁸ Прво, пак, слушам дека, кога се собирате в црква, се појавуваат расколи меѓу вас, во што делумно верувам.

¹⁹ А потребно е меѓу вас да има и разделувања, за да се истакнат подостојните меѓу вас.

²⁰ Но, кога се собирате така заедно, тоа не значи дека јадете вечера Господова:

²¹ зашто на јадењето секој брза да ја земе својата вечера пред другите, така што еден останува гладен, а друг се опива.

²² Немате ли куќи за да јадете и пиете? Или ја презирате црквата Божја и

ги срамотите оние, што не се имотни? Што да ви речам? Да ве пофалам ли за тоа? Не пофалувам!

²³ А јас го примив од Господ она, што ви го предадов; а тоа е дека Господ Исус онаа ноќ, кога Го предадоа, зеде леб,

²⁴ и, откако заблагодари, го прекрши и рече: „Земете, јадете, ова е телото Мое, кое се крши за вас, правете го ова за спомен Мој!“

²⁵ По вечерата, исто така, зеде и чаша, па рече: „Оваа чаша е Новиот завет во Мојата крв; ова правете го, кога ќе пиете за Мој спомен!“

²⁶ Зашто, секогаш, кога ќе го јадете овој леб и кога ќе ја пиете оваа чаша, вие ќе ја објавувате смртта на Господ, додека Тој не дојде.

²⁷ Затоа, оној што недостојно јаде од овој леб и пие од чашата Господова, виновен ќе биде спрема телото и крвта на Господ.

²⁸ Но, секој човек да се испита самиот себе и потоа да јаде од овој леб и да пие од оваа чаша.

²⁹ Зашто, кој јаде и пие недостојно, тој го јаде и пие своето осудување, бидејќи не го разликува телото Господово.

³⁰ Па затоа меѓу вас има многу немокни и нејаки, а мнозина и умираат.

³¹ Зашто, ако бевме се испитувале сами себе, тогаш немаше да бидеме осудени.

³² Но судејќи нè, Господ нè превоспитува, за да не бидеме осудени заедно со светот.

³³ Затоа, браќа мои, кога се собирате на јадење, дочекувајте се еден со друг.

³⁴ Ако е, пак, некој гладен, нека јаде дома, за да не се собирате за осуда. А другото ќе го наредам, кога ќе дојдам.

За даровиџе од Светиоџи Дух

12 А за духовните дарови, не сакам, браќа, да не знаете.

² Знаете дека, кога бевте незнабошци, се влечевте кај немите идоли, како да ве водеа.

³ Затоа ви давам на знаење дека никој, кој зборува преку Божјиот Дух, не вели: „Проклет да е Исус!“, и никој не може

25

2 Мојс 24,8
Ер 31,31
Зах 9,11
2 Кор 3,6

27

Евр 6,6
10,29

28

2 Кор 13,5

31

Рим 14,22

32

Евр 12,5-8

12,1

Рим 1,13

2

Пс 115,5

3

Мк 9,39
Јн 13,13
Дела 2,36
Рим 10,9
Фил 2,11
1 Јн 4,2-3
5,1

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

4-6 да каже: „Исус е Господ!“; освен преку Светиот Дух.

4 ^{1,7} Постојат разни дарби, но Духот е еден и ист;

5 ^{Рим 12,4-8} ^{Евр 2,4} има разни служби, но Господ е еден и ист;

5 ^{12,28} и разни дејства постојат, но Бог е еден и ист, Кој извршува сè во сите.

6 ^{Гал 2,8} А на секого му се дава во него да се пројави Духот за полза;

9 ^{12,28,30} ^{Мк 11,} ²²⁻²³ ^{Лк 9,1} зашто, на еден му се дава преку Духот да зборува со мудрост, на друг - да зборува знаење, преку истиот Дух;

10 ^{14,1} ^{Дела 2,4} на еден - вера, преку истиот Дух; на друг - дарби за лекување, преку истиот Дух;

11 ^{Рим 12,3} на друг - чудотворства, на друг - да пророкува, на друг - да ги разликува духовите, на друг - разни јазици, на друг - да толкува јазици.

12 ^{Рим 12,4-5} Сето ова го прави еден и ист Дух,

13 ^{Мк 1,8} ^{Дела 19,2} ^{Гал 3,28} ^{Ефес 2,18} распределувајќи секому поодделно, како што сака.

Едно тело со повеќе делови

¹² И како што е телото едно, а има многу делови, и сите делови од тоа тело, на колку и да се тие, едно тело се, - така и Христос.

¹³ Зашто преку еден Дух сме крстени сите во едно тело - било Јудејци или Елини, било робови или слободни; и сите сме со еден Дух напоени.

¹⁴ Зашто и телото не се состои само од еден дел, туку од многу.

¹⁵ Ако ногата рече: бидејќи не сум рака, не сум дел од телото, зар само заради тоа таа не припаѓа на телото?

¹⁶ И ако увото рече: бидејќи не сум око, не сум дел од телото, зар поради тоа увото не припаѓа на телото?

¹⁷ Ако целото тело би било око, тогаш каде ќе е слухот? Кога целото би било слух, тогаш каде е мирисот?

¹⁸ Но Бог ги наредил деловите, секој од нив во телото така, како што посакал.

¹⁹ Ако сите тие би биле само еден дел, тогаш каде е телото?

²⁰ А сега се, пак, многу делови, но сепак едно тело.

²¹ И не може окоето да ѝ рече на рака-

та: „Не си ми потребна“, ниту, пак, главата на нозете: „Не сте ми потребни“.

²² Напротив, оние делови од телото, кои ни изгледаат послаби, се многу попотребни;

²³ и на оние делови на телото, за кои сметаме дека се помалку чесни, им оддаваме повеќе почит; и нашите срамни делови добиваат поголема пристојност.

²⁴ Пристојните, пак, делови немаат потреба од чест. Но Бог го составил телото така, што им дал изобилна почит, на органите што ја немаат.

²⁵ За да нема раздори во телото, но деловите поеднакво да се грижат едни за други.

²⁶ А кога страда еден дел, тогаш страдаат сите делови; и кога се слави еден од деловите, тогаш со него се радуваат сите делови.

²⁷ Вие сте телото Христово, а поодделно - членови.

²⁸ И некои од вас Бог постави во Црквата: прво за апостоли, второ за пророци, трето за учители; потоа даде дарби за чудеса и исцелување; па за помагање, за управување и за зборување на разни јазици.

²⁹ Та сите ли се апостоли? Сите ли се пророци? Сите ли се учители? Сите ли се чудотворци?

³⁰ Сите ли имаат дарба да лекуваат? Сите ли зборуваат на разни јазици? Сите ли се толкувачи?

³¹ Стремете се кон поголеми дарби. А сега ви покажувам еден многу повозвишен пат:

За љубовта

13 Да зборувам на сите човечки јазици, па дури и на ангелски, штом љубов немам, ќе бидам бакар, што звони, или кимвал, што свечи.

² Да имам пророчки дар и да ги знам сите тајни, да го имам сето знаење, а и така силна вера, што и планини да преместувам, - ако љубов немам, ништо не сум.

³ И да го раздадам целиот свој имот, да го предадам телото да ми изгори, - штом љубов немам, ништо не ми користи.

27

10,17
Рим 12,5
Ефес 1,23
4,4,25

28

12,9-10
Мк 16,
17-18
Дела 13,1
2 Кор
12,12
Ефес 4,11
2 Тим 1,11

13,1

Пс 150,5

2

12,8,9
Мт 7,22
17,20
Кол 2,3

3

Дан 3,19-20
Мт 18,22

4 ^{4,6} ^{8,1} ^{Ефес 4,2} ^{1 Сол 5,15} ⁴ Љубовта е великодушна, полна со добрина, љубовта не завидува, љубовта не се превознесува, не е горделива,

⁵ не е непристојна, не бара свое, не се срти, не памти зло,

^{10,24,33} ^{Зах 8,17} ^{Рим 13,10} ^{Фил 2,4} ⁶ не се радува на неправда, туку се радува на вистина,

⁷ сè покрива, во сè верува, на сè се надева, сè поднесува.

^{2 Кор 13,8} ⁸ Љубовта никогаш не пропаѓа. А пророкувањата? Ќе минат. Јазиците? Ќе замолкнат. Знаењето? Ќе исчезне.

^{9,12} ⁹ Зашто само делумно спознаваме и само делумно пророкуваме;

^{8,3} ^{4 Мојс 12,8} ^{Јн 10,14} ^{2 Кор 5,7} ^{Гал 4,8,9} ^{2 Тим 2,19} ^{Јк 1,23} ¹⁰ а кога ќе дојде совршеното, тогаш ќе исчезне делумното.

¹¹ Кога бев дете, зборував како дете, како дете мислев, како дете размислував; а кога станав маж, го оставив детското.

¹² Сега гледаме како низ огледало, нејасно, а тогаш - лице в лице; сега спознавам делумно, а тогаш ќе спознаам совршено како што и сум спознаен.

¹³ А сега остануваат овие три работи: верата, надежта и љубовта; најголема меѓу нив е љубовта.

3
^{Дела 9,31} ^{1 Сол 2,12}

Дарови во заедницата

14 Стремете се кон љубовта; ревнувајте за духовните дарови, а особено да пророкувате.

⁷ Зашто оној, кој зборува на друг јазик, тој не им зборува на луѓе, туку на Бога; бидејќи никој не го разбира, а со Духот кажува тајни;

³ кој, пак, пророкува, тој им зборува на луѓето за надградување, охрабрување и утешување.

⁴ Кој зборува на друг јазик, тој се надградува сам себе; а кој пророкува, тој ја надградува Црквата.

⁵ Но јас би сакал сите вие да зборувате на други јазици, а уште повеќе да пророкувате: зашто, кој пророкува, е поголем од оној, кој зборува јазици - освен ако и ги толкува, за да се надградува Црквата.

⁶ Сега, ако дојдам кај вас, браќа, и ви зборувам на други јазици, каква полза ќе имате од мене, ако не ви соопштувам

или со откровение, или со знаење, или со пророштво, или со поука?

⁷ И бездушните предмети, како кавалот или гуслата, што даваат глас, ако не даваат разни гласови, како ќе се разбере што свири кавалот или гуслата?

⁸ Зашто, ако трубата не дава разбирлив глас, тогаш кој ќе се готви за битка?

⁹ Така и вие, ако со јазикот свој не изговарате разбирливи зборови, како ќе се разбере она што го зборувате? Ќе бидете како оние кои говорат во ветер.

¹⁰ Во светот има којзнае колку разни гласови, и ниеден од нив не е без значење.

¹¹ Ако, пак, не го разбираам значењето на тие гласови, тогаш за оној што зборува ќе бидам туѓинец, а и тој за мене туѓинец.

¹² Така и вие, бидејќи сте ревнителите за духовни дарови, грижете се да ги добиете во изобилство, за надградување на Црквата.

¹³ Затоа, оној што зборува на друг јазик, нека се моли за дар да може да го толкува.

¹⁴ Зашто, ако се молам на друг јазик, се моли мојот дух; умот, пак, мој останува бесплоден.

¹⁵ Па што да се прави? Ќе Му се молам со дух, ќе се молам и со ум; ќе Го воспевам Бога со дух, ќе Му пеам со ум.

¹⁶ Зашто, ако благословуваш со дух, како ќе рече „амин!“ на твоето благодареење простиот човек, кога не разбира што велиш?

¹⁷ Ти благодараш убаво, но другиот не се надградува.

¹⁸ Му благодарам на Мојот Бог, зашто зборувам на други јазици повеќе од сите вас;

¹⁹ но в црква повеќе сакам да кажам пет зборови разбирливи, за да поучам и други, отколку илјадници зборови на непознат јазик.

²⁰ Браќа, по умот немојте да бидете како деца; за злото бидете како дечиња, а по умот зрели.

²¹ Во Законот е напишано: „На други јазици и со друга уста ќе му зборувам на

13
12,10

14-15
Ефес 5,19
6,18
Јуда 1,20

16
2 Кор 1,20

20
Рим 16,19
Ефес 4,14
Фил 3,15

21
Ис 28,11-12

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

23 овој народ, но и така нема да Ме послуша, вели Господ.“

24 ²² Затоа јазиците не се знак за оние што поверувале, туку за оние што не поверувале; пророкувањата, пак, не се за оние што не веруваат, туку за оние што веруваат.

25 ^{4,5} ^{1 Цар 18,39} ^{Ис 45,14} ^{Зах 8,23} ^{Дан 2,47} ²³ Ако, пак, целата Црква се собере на едно место и сите почнат да зборуваат на непознати јазици, а дојдат и прости луѓе или безверници, нема ли да речат дека сте полуделе?

26 ^{12,7-10} ^{14,6} ^{Рим 14,19} ^{Ефес 4,12} ²⁴ Но, ако сите пророкуваат, а дојде некој прост човек или безверник, него сите ќе го обвинат и сите ќе го осудат,

29 ²⁵ така што тајните на срцето ќе му се откријат, и тој, ќе падне на колена, ќе Му се поклони на Бога и ќе рече:

„Навистина, Бог е во вас.“

32 ^{3 Птр 1,21} ^{Откр 19,10} ^{22,6}

Редој во Црквата

336-36 ^{11,3} ^{1 Тим 2,11-12} ^{Ефес 5,22-24} ^{Тит 2,5} ^{1 Птр 3,1,5} ²⁶ Па што, браќа? Кога ќе се собирате, и секој од вас има - кој псалм, кој поука, кој јазик, кој откровение, кој толкување, - сè нека биде за надградување.

34 ²⁷ Ако некои зборуваат на непознат јазик, двајца или најмногу тројца, нека зборуваат по ред, а еден да толкува.

34 ²⁸ Ако пак, нема толкувач, тогаш в црква да молчат, а нека си зборуваат во себе и на Бога.

34 ²⁹ Пророците, пак, да зборуваат двајца или тројца, а другите да расудуваат.

34 ³⁰ Но, ако на некој друг што седи му дојде откровение, тогаш првиот нека замолчи.

34 ³¹ И така, еден по друг можете сите да пророкувате, та сите да се поучувате и сите да се охрабрувате.

34 ³² И пророчките духови им се покоруваат на пророците;

34 ³³ зашто Бог не е Бог на безредие, туку на мирот. Како што е по сите цркви меѓу светиите,

34 ³⁴ жените ваши по црквите да молчат: ним не им е допуштено да зборуваат, туку да се потчинуваат, како што вели и Законот.

34 ³⁵ Ако, пак, сакаат да научат нешто, нека ги прапаат мажите свои дома; зашто срамно е жена в црква да зборува.

³⁶ Зар од вас излезе словото Божјо? Или, пак, само до вас стигна?

³⁷ Ако некој мисли дека е пророк или надарен со дух, нека знае дека ова што ви го пишувам е заповед Господова.

³⁸ А кој не разбира, нека не разбира.

³⁹ И така, браќа, настојувајте да пророкувате, но не забранувајте да се зборува и на други јазици.

⁴⁰ Сè нека биде достоино и уредно.

Христовото воскресение

15 Браќа, ви напоменувам за Евангелието, Кое ви го проповедав, а кое вие го примивте и во Кое стоите.

² Преку Него и се спасувате, ако Го држите како што ви проповедав, освен ако не сте поверувале напразно.

³ Ви го предадов најнапред она што го бев и примил, дека Христос умре за нашите гревови, според Писмата;

⁴ дека Тој беше погребан и дека на третиот ден воскресна, според Писмата,

⁵ и дека му се јави на Кифа и потоа на Дванаесетте;

⁶ после им се јави еднаш на повеќе од петстотини браќа, од кои повеќето се живи и до денес, а некои починаа;

⁷ потоа му се јави на Јаков, и потоа на сите апостоли,

⁸ а по сите, најпосле ми се јави и мене, како на некое недоносче,

⁹ зашто јас сум најмалиот од апостолите и не сум достоин да се наречам апостол, бидејќи ја гонев Божјата црква.

¹⁰ Со благодатта на Бога сум тоа што сум, и Неговата благодат, која е во мене, не беше напразна, но повеќе се потрудив од сите нив; само не јас, туку Божјата благодат, која е со мене.

¹¹ И така, било јас, или тие, така проповедаме, и вие така поверувајте.

Воскресението на мртвите

¹² И ако се проповеда дека Христос воскреснал од мртвите, како тогаш некои меѓу вас велат дека немало воскресение на мртвите?

¹³ А штом нема воскресение на мртвите, тогаш и Христос не воскреснал;

37 ^{1 Јн 4,6}

39 ^{1 Сол 5,20}

15,1 ^{Гал 1,11}

3 ^{Ис 53,5-6} ^{53,8-9,12} ^{1 Птр 3,18}

4 ^{Ос 6,2} ^{Јона 2,1} ^{Мт 16,21}

5 ^{Лк 24,34} ^{Јн 21,15}

6 ^{Лк 24,36} ^{Јн 20,19,26} ^{21,1,12}

8 ^{Дела 9,3-7}

9 ^{Дела 8,3} ^{Гал 1,13} ^{Ефес 3,8} ^{Фил 3,6} ^{1 Тим 1,13}

10 ^{2 Кор 11,5} ^{Гал 1,15}

13 ^{Мт 22,23} ^{Дела 4,2} ^{17,32}

20 ¹⁴ ако, пак, Христос не воскреснал, тогаш напразна е нашата проповед, ¹ Сол 4,14

21 празна е и вашата вера. ^{Рим 5,12.18}

22 Би се покажале како лажни сведоци Божји, бидејќи сведочевме против Бога дека Го воскреснал Христос, Кого што не Го воскреснал, ако навистина мртвите не воскреснуваат. ^{Рим 8,11}

23 ^{Кол 3,4} ¹ Сол 4,15

24 ¹⁶ Зашто, ако мртвите не воскреснуваат, и Христос не воскреснал; ^{Дан 2,44} ^{Рим 8,38} ^{Ефес 1,21} ^{Фил 2,9}

25 ¹⁷ ако, пак, Христос не воскреснал, напразна е верата ваша; вие сте уште во своите гревови; ^{Пс 110,1} ^{Мт 22,44} ^{Лк 19,27}

26 ¹⁸ тогаш и оние, што умреле за Христос, пропаднале. ^{Откр 20,14} ^{21,4}

27 ¹⁹ И, ако само во овој живот се надеваме на Христос, тогаш сме ние најбедни од сите луѓе. ^{Пс 8,7} ^{Евр 2,8}

28 ²⁰ Но, ете, Христос воскресна од мртвите, и со тоа стана првина за упокоените. ^{Кол 3,11}

29 ²¹ Бидејќи смртта дојде преку човекот, така и воскресението од мртвите, стана преку Човек.

30 ²² И како што по Адам сите умираат, така и во Христос сите ќе бидат оживевани;

31 ²³ но секој по свој ред: Христос е првиот плод; потоа, при Неговото доаѓање, ќе воскреснат сите што се Христи.

32 ²⁴ А потоа ќе биде крајот, кога ќе Му го предаде на Бога и Отецот царството, односно кога ќе уништи секое началство, секоја власт и сила.

33 ²⁵ Бидејќи Тој треба да царува „додека не ги стави под нозете Свои сите непријатели.“

34 ²⁶ А како последен непријател ќе биде уништена смртта,

35 ²⁷ зашто „сите ги покори под нозете Негови“; а кога се вели: „Сè Му е Нему покорено“, очевидно е дека се изоставува Оној, Кој Му потчини сè.

36 ²⁸ Кога, пак, ќе Му биде потчинето сè, тогаш и Самиот Син ќе Му се потчини на Оној, Кој Му потчини сè, за да биде Бог сè во сè.

37 ²⁹ Инаку, што ќе направат оние, кои се крштаваат за мртвите? Ако мртвите не воскреснуваат, зошто тие тогаш се крштаваат за нив?

38 ³⁰ Зошто, пак, и ние секој час се подложуваме на опасност?

39 ³¹ Секој ден умирам, браќа, се колнам во пофалбата ваша, која ја имам во Христос Исус, нашиот Господ.

40 ³² Ако во Ефес, човечки речено, се борев со ѕверови, каква е мојата полза? Ако мртвите не воскреснуваат - „Да ја деме и да пиеме, бидејќи утре ќе умремел!“

41 ³³ Не лажете се: „Лошите зборови ги расипуваат добрите обичаи!“

42 ³⁴ Осветете се еднаш како треба, па не грешете! Зашто некои од вас не знаат за Бога - за ваш срам го велам ова.

Тела на воскресниите

43 ³⁵ Но ќе рече некои: како ќе воскреснат мртвите и во какво тело ќе дојдат?

44 ³⁶ Безумниче, тоа што го сееш ти, не ма да оживее, ако не умре.

45 ³⁷ А кога сееш, не го сееш телото, кое треба да настане, туку голо зрно, на пример пченично или некое друго;

46 ³⁸ но Бог му дава тело, какво што сака, и тоа на секое семе негово сопствено тело.

47 ³⁹ Не е секое тело исто тело: друго е телото на човек, друго е телото на животното, друго на риба, друго на птица.

48 ⁴⁰ Има тела небесни и тела земни, но друг е блесокот на небесните и друг на земните;

49 ⁴¹ друг е блесокот на сонцето; друг е блесокот на месечината, инаков е, пак, на ѕвездите; па и ѕвезда од ѕвезда по блесокот се разликува.

50 ⁴² Така е и со воскресението на мртвите: се се за распаѓање; воскреснува во нераспаѓање;

51 ⁴³ се се во бесчестие - воскреснува во слава; се се во немоќ - воскреснува во сила;

52 ⁴⁴ се се тело душевно - воскреснува тело духовно. Ако има тело душевно, има и тело духовно.

53 ⁴⁵ Па така е и напишано: „Првиот човек Адам стана жива душа“, а последниот Адам - животворен дух.

54 ⁴⁶ Но не е прво духовното, туку душевното, а потоа духовното.

55 ⁴⁷ Првиот човек е од земја, земјен; вториот човек е Господ од небото.

31

4,9
Рим 8,36
2 Кор 4,11

32

Ис 22,13

36

Јн 12,24

38

1 Мојс
1,11-12

39

1 Мојс 1,24

40

15,49

43

Фил 3,21

44-46

2,14

45

1 Мојс 2,7
Јн 6,63
Рим 8,11

47

1 Мојс 2,7
Јн 3,13.31

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

49 <sup>1 Мојс 5,3
Рим 8,29
2 Кор 3,18</sup> ⁴⁸ Каков е земјениот, такви се и земјениите; и каков е Небесниот, такви се и небесните;

50 <sup>6,9
Јн 3,5-6</sup> ⁴⁹ и како што го носиме ликот на земјениот, така ќе го носиме и образот на Небесниот.

51 <sup>1 Сол 4,
15-17</sup> ⁵⁰ А ова ви го велам, браќа, дека телото и крвта не можат да го наследат царството Божјо, ниту распадливоста ја наследува нераспадливоста.

53 ^{2 Кор 5,4} ⁵¹ Еве, тајна ви кажувам; сите нема да се упокоиме, туку сите ќе се измениме,

54 ^{Ис 25,8} ⁵² одеднаш, за еден миг на око, на последната труба: зашто ќе затруби, и мртвите ќе воскреснат нераспадливо, а ние ќе се измениме;

55 <sup>Ос 13,14
Евр 2,14</sup> ⁵³ зашто распадливото треба да се облече во нераспадливост, а смртното - да се облече во бесмртност.

56 ^{Рим 7,13} ⁵⁴ А кога ова распажливо ќе се облече во нераспадливост, и она смртното - во бесмртност, тогаш ќе се збидне зборот напишан: „Победата ја проголта смртта“.

57 ^{1 Јн 5,4} ⁵⁵ „О, смрт, каде ти е осилката? О, смрт, каде ти е победата?“

58 <sup>2 Лет 15,7
Ис 65,23
Кол 1,23</sup> ⁵⁶ Осилото на смртта е гревот, а силата на гревот е Законот.

16,2 <sup>Мт 28,1
Дела 20,7</sup> ⁵⁷ Да Му благодариме на Бога, Кој ни дарува победа преку нашиот Господ Исус Христос.

⁵⁸ И така, браќа мои возљубени, бидете постојани, непоколебливи и секогаш богати во делото Господово, знаејќи дека трудот ваш пред Господ нема да биде залуден.

*Милосѝиви дарови за ѝомош
на браќаѝа во Ерусалим*

16 А што се однесува до собирањето милостина за светиите, правете и вие онака, како што одредив по црквите во Галатија;

² во секој прв ден од седмицата секој од вас да оддели и остави кај себе колку што може, така што собирањето да не се врши кога ќе дојдам.

³ А кога ќе дојдам, оние што ќе ги одобрите, нив со писма ќе ги испратам, за да го однесат вашиот дар во Ерусалим.

⁴ Ако, пак, е потребно да отидам и јас, тогаш ќе појдат со мене.

Плановиѝе на Павле

⁵ Ќе дојдам кај вас, откако ќе ја поминам Македонија, зашто низ Македонија само ќе минам.

⁶ А можеби кај вас и ќе се задржам, па дури и да презимувам, та вие да ме придружувате насекаде, каде што ќе одам.

⁷ Зашто не сакам сега веќе да ве видам само патем; а се надевам, ако допушти Господ, меѓу вас да поминам некое време.

⁸ А во Ефес ќе останам до Педесетница,

⁹ зашто за мене се отвори голема и за работа погодна врата, а противници има многу.

¹⁰ Ако, пак, дојде Тимотеј, гледајте меѓу вас да биде безбеден; зашто тој го извршува делото Господово како и јас.

¹¹ Никој да не го презира, туку испратете го во мир, та да дојде кај мене, зашто го очекувам со браќата.

¹² А што се однесува до братот Аполос, многу го молев да дојде кај вас со браќата; но, навистина, не сакаше сега да дојде, а ќе дојде, кога ќе биде погодно.

Последни ѝрејораки и ѝоздрави

¹³ Бидете бодри, стојте во верата, држете се машки, бидете крепки;

¹⁴ Секое ваше дело нека биде во љубов.

¹⁵ Ве молам уште, браќа: знајте дека домот на Стефанин е првиот плод на Ахаја и дека се определи да им служи на светиите.

¹⁶ Покорувajte им се и вие на такви и на секого, што соработува и се труди!

¹⁷ Се радувам што дојдоа Стефанин, Фортунат и Ахаик: тие го пополнија вашето отсуство,

¹⁸ зашто го успокоија духот мој и ваш. Почитувајте ги таквите!

¹⁹ Ве поздравуваат црквите од Азија; многу ве поздравуваат Акила и Прискила со својата домашна црква.

4
2 Кор 8,20-21

5
Дела 19,21

9
Дела 14,27
Кол 4,3

11
1 Тим 4,12

13
15,58
Пс 31,24
Мк 13,37
Рим 11,20
Гал 5,1
Ефес 6,10
Фил 1,27
2 Сол 2,15

15
1,16
Рим 16,5

19
Рим 16,3
16,5

 ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

20Рим 16,16
2 Кор

13,12

1 Сол 5,26

1 Петр 5,14

²⁰ Ве поздравуваат сите браќа. Поздравете се еден со друг со свет целив!

²¹ Ве поздравувам јас, Павле, своерачно.

²² А оној што не Го љуби Господ Исус Христос, нека биде проклет, Маран - а - та.

²³ Благодатта на Господ Исус нека биде со вас,

²⁴ и љубовта моја со сите вас во Христос Исус.

21

Гал 6,11

Кол 4,18

2 Сол 3,17

Фил 1,19

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

Вовед

Преку ова послание се откриваат прилично најнајиније односи меѓу Павле и християниите од Коринт. Некои меѓу нив иешко го навредуваат и ја сфаќаат под сомнение легитимноста на неговата служба на „апостол“. Но Павле живо се спротивставува, без порекнување, само за да ја изрази својата љубов кон Коринтијаниите и неговата желба за измирување. Тоа се посведочува и од неговата радост кога кај него присигнуваат добри известувања за Коринт (7,5–15).

Стомнувајќи ги опасностите на кои самоот треба да им се спротивстави, се сеќава на иешкојниите на кои наидува во неговото однос со Коринтијаниите и ја истакнува важноста на службата на апостолот, односно праиеникот на Господ Исус Христос. Тој исто така објаснува зошто морал да ја докаже својата строгост во преходното послание и колку тој се радува што има строгост имала позитивен резултат (1,12–7,16)

Во врска со собирањето на милостивите дарови за покреа на християниите од Јудеја (8–9) ги повикува Коринтијаниите да бидат великодушни, зашто и самоот Господ, вели Павле: „иако бојат, осиромаша поради вас, за да се збогатиите и вие преку Неговата сиромаштија“ (8,9).

Во продолжението на посланието (10–13) забележлива е јасната промена на оноот: Павле жестоко се осврнува кон оние кои го обвинуваат дека не е виситински апостол. Посланието завршува со еден крајок заклучок (13,11–13).

Личноот, а понекогаш и возбуден тон на ова послание не треба да не заведува: апостолот не настојува да ја одбрани својата личност, ништо пак некој сегмент од неговото лично гледиште за кое тој бил посебно најаднај. Ако тој се бори толку цврсто за да се признае неговото автентично на апостол, тогаш тоа го прави за да може Евангелието да биде појолно прифатено и Исус виситински признаен за Господ.

1,1

Дела 9,13
16,1
Рим 1,1
1 Кор 1,1–2

Поздрав

1 Павле, апостол на Исус Христос, по волја Божја, и братот Тимотеј, до црквата Божја во Коринт заедно со сите светии по цела Ахаја.

2

Рим 1,7
1 Кор 1,3

2 Благодат и мир од Бог Отецот наш, и Господ Исус Христос!

3

Рим 15,5
Ефес 1,3
1 Петр 1,3

Сирадањето и ушехата се поврзани

3 Благословен нека е Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Отецот на милосрдноста и Бог на секоја утеха.

4

1,8
8,2
Дела 14,22

4 Тој не утешува при секоја наша неволја, та и ние да можеме да ги утешиме

ме сите оние кои се во неволја со онаа утеха со која Бог не утешува нас самите!

5

Фил 1,20
Кол 1,24

5 Зашто, како што избилуваат Христовите страдања во нас, така избилува и утехата наша преку Христос.

6

2 Тим 2,10

6 Ако сме во неволја, - тоа е за ваша утеха и спасение; ако сме утешени, тоа е за ваша утеха и спасение. Тие стануваат делотворни само кога ги претрпувате истите страдања што ги тршиме и ние;

7 а и надежта наша за вас е цврста^а, знаејќи дека како што учествувавте во нашите страдања, така ќе бидете учесници и во утехата.

¹ 1,7. Во некои ракописи на ова место е додадено: „Се утешуваме ли, се утешуваме за ваша утеха и спасение.“

8 ^{1 Кор 15,32} ^{1 Сол 4,13} Браќа, не сакаме да ја затаиме неволјата што нè снајде во Азија; дека бевме оптоварени прекумерно, дури преку нашите сили, ние не се надевавме ни живи да останеме.

9 ^{Рим 1,4} ^{4,7} ^{4,17} ^{8,11} ^{Фил 2,27} ^{Евр 11,19} Туку сами во себе ја примивме смртната пресуда за да не се надеваме во себе, туку на Бога, Кој ги воскреснува мртвите.

10 ^{2 Тим 4,18} Тој нè избави од таква страшна смрт, а и уште нè избавува. Во Него се надеваме дека и уште ќе нè избавува;

11 ^{4,15} ^{9,12} ^{Рим 15,30} па со помошта и на вашата молитва за нас многу луѓе да Му благодарат на Бога за даровите што ни се дадени поради вас.

12 ^{2,17} ^{Дела 23,1} ^{1 Кор 1,17} ^{2,1}

Павле ги менува своите ѝланоци

14 ^{1 Кор 1,8} ^{Фил 2,16} ^{4,1} ^{1 Сол 2,19-20} Бидејќи нашата пофалба е оваа: сведоштво на нашата совест дека со простодушност и искреност пред Бога, а не со телесна мудрост, туку со Божја благодат живеаме на светот, особено, пак, меѓу вас.

16 ^{1 Кор 16,5} ¹³ Зашто друго не ви пишуваме, освен она што го читате и разбирате, па се надеваме дека и до крај ќе го разберете,

17 ^{1,12} ^{Рим 7,5} како што веќе донекаде и разбравте дека ние сме ваша пофалба, како и вие наша, во денот на нашиот Господ Исус Христос.

18 ^{1 Кор 1,9} ^{10,13} И со таа увереност се готвев да дојдам кај вас порано, та повторно да примите благодат,

19 ^{Мт 5,37} ^{Дела 16,1} ^{18,5} и преку вас да заминам за Македонија, а од Македонија пак да дојдам кај вас, та вие да ме придружите до Јудеја.

20 ^{Откр 3,14} Но, сметајќи го ова, можеби лесномислено постапив? Или, пак, што се наканував, по телото ли се наканував, та моето „Да“ да биде и „Не“?

21 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Но Бог е сведок дека нашиот збор до вас не беше „Да“ и „Не“.

19 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Зашто Синот Божји, Исус Христос, Кого Го проповедавме меѓу вас јас и Силван и Тимотеј, не беше „Да“ и „Не“, туку во Него беше „Да“,

20 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} бидејќи сите ветувања Божји во Него се „Да“, и во Него „Амин“, за слава Божја преку нас.

21 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Бог е Оној Кој нè утврди со вас во Христос и нè помаза;

22 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Тој и нè запечати и ни даде залог на Духот во срцата наши.

23 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} А јас Го повикувам Бога за сведок на мојата душа дека, штедејќи ве вас, не дојдов во Коринт досега;

24 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} но не како ние да владееме со верата ваша, туку сме соработници на вашата радост, бидејќи во верата вие сте цврсти.

2 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} И така, решив во себе да не доаѓам кај вас со жалост,

2 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} зашто, ако јас ве нажалам, тогаш кој ќе ме зарадува, ако не оној кого сум го ожалостил?

3 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Тоа исто и ви го напишав, та, кога ќе дојдам, да не ме ожалостат оние кои треба да ме зарадуваат; бидејќи сум уверен во сите вас дека мојата радост е радост и за сите вас.

4 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Зашто од многу грижи и од тага на срцето ви пишував со многу солзи, не за да ве ожалостам, туку за да ја познаете преголемата љубов што ја имам кон вас.

Треба да му се ѝпроси на навредувачој

5 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Ако ли, пак, некој ме ожалости, не ме ожалостил само мене, туку, да не претерам, донекаде и сите вас.

6 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} За таков доволна е казната што ја претрпел од мнозинството;

7 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} така што за вас е подобро да го помилувате и да го утештите, за да не пропадне од преголема жалост;

8 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} затоа ве молам кон него да покажете љубов.

9 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Затоа и ви напишав, да ве испитам и да дознаам дали сте во сè послушни.

10 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} А кому вие ќе му простите нешто, нему ќе му простам и јас; ако сум простил некому нешто, сум му простил поради вас во името на Исус Христос,

11 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} за да не нè прелаже сатаната, зашто неговите намени добро ни се познати.

Немирој на Павле во Троада

12 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} Кога дојдов во Троада да го проповедам Евангелието Христово, иако вратата ми беше отворена во Господ,

13 ^{13,13} ^{1 Кор 1,6} ^{1 Јн 2,20-27} духот мој немаше спокој, бидејќи таму не го најдов мојот брат Тит; и затоа, откако се простив со нив, заминав за Македонија.

22 ^{Рим 5,5} ^{6,4} ^{Ефес 1,13-14}

23 ^{Фил 1,8}

24 ^{6,1} ^{Рим 11,20} ^{1 Петр 5,2,3}

2,1 ^{12,21}

3 ^{13,10}

4 ^{7,8} ^{Дела 20,31}

5 ^{1 Кор 5,2} ^{Кол 3,13}

7 ^{Кол 3,13}

9 ^{7,15} ^{10,6}

10 ^{Мт 10,40}

11 ^{Ефес 4,27}

12 ^{Дела 14,26-27} ^{1 Кор 16,9} ^{Откр 3,8}

13 ^{7,6} ^{1 Тим 4,10} ^{Тит 1,4}

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

14 Но да Му благодариме на Бога, Кој секогаш ни дава победа во Исус Христос, и на секое место преку нас го пројавува мирисот на спознанието на Самиот Него.

15 Зашто ние сме Му на Бога благодарен мирис Христов и меѓу оние кои се спасуваат и меѓу оние кои пропаѓаат;

17 на едните сме смртоносен мирис за смрт, а на другите животворен мирис за живот. И за ова кој е способен?

3,1 Зашто ние не сме како мнозина што тргуваат со Божјото име, туку го проповедаме искрено, како од Бога, пред Бога, во Христос.

17 Зашто ние не сме како мнозина што тргуваат со Божјото име, туку го проповедаме искрено, како од Бога, пред Бога, во Христос.

2 *Служењето на Новоиот завет*

3 Пак ли ќе почнеме сами да се фалиме пред вас? Или ни се потребни, како на некои, препорачувачки писма до вас или од вас?

5 Вие сте нашето писмо, впишано во нашите срца, кое го познаваат и читаат сите луѓе.

6 Јасно е дека вие сте Христово писмо, составено преку нашата служба, напишано не со мастило, туку со Духот на живиот Бог, не на камени плочки, туку на човечки срца.

7 Таква сигурност во Бога имаме преку Христос,

5 но не дека сме способни да помислиме нешто како од себе; напротив, нашата способност доаѓа од Бога.

6 Тој ни дал способност да бидеме слуги на новиот завет, не на буквата, туку на Духот; зашто буквата убива, а Духот оживотворува.

7 Ако, пак, смртоносното служење со букви, врежани во камења, беше така славно, што синовите Израелови не можеа да погледаат во лицето на Мојсеј, поради минливата слава на неговото лице,

8 тогаш колку пославно ќе биде служењето на Духот!

9 Зашто, ако служењето што донесува осудување било славно, тогаш колку повеќе ќе избилува со слава служењето за праведноста!

10 И навистина, не ни беше прославно во таа мера она што беше прославно ако се спореди со преголемата слава.

11 Зашто, ако е славно она што е минливо, тогаш многу пославно ќе биде она што е трајно.

12 Имајќи, пак, таква надеж, ние дејствуваме со голема слобода,

13 а не како Мојсеј што ставаше превез на лицето свое за да не можат синовите Израелови да го видат крајот на минливото.

14 Но умовите нивни заслепеа, бидејќи и до ден денес, кога се чита Стариот завет, им стои истиот превез, зашто само Христос го симнува.

15 Па така, и до ден денес, кога се чита Мојсеј, превезот им стои на нивното срце.

16 Но, кога ќе се обратат кон Господ, превезот им се симнува.

17 А Господ е Духот; а каде што е Духот Господов, таму има слобода.

18 Ние, пак, сите со откриено лице, како во огледало гледајќи ја славата Господова, се преобразуваме во истиот лик, од слава во слава, како од Духот Господов.

Христое е ѝрисујен во апостолското служење

4 Затоа, бидејќи по милоста Божја го имаме ова служење, ние со духот не паѓаме;

2 но се одрековме од прикриени срамни дела, не постапуваме со лукавство, ниту го изопачуваме словото Божјо, туку со јавувањето на вистината се препорачуваме на секоја човечка совест пред Бога.

3 Ако, пак, е и покриено нашето Евангелие, тоа е покриеноза оние што пропаѓаат:

4 за оние, на кои богот од овој свет им ги заслепил нивните безверни умови, за да не ги осветли светлината на Благовестието за славата на Христос, Кој е слика на (невидливиот) Бог.

5 Зашто ние самите себе не се проповедаме, туку Христос Исус Господ; што се однесува, пак, до нас, ние сме ваши слуги поради Исус.

14
Мк 4,12
Дела 28,27
Рим 10,4
11,7,8
Евр 8,13

15
Дела 15,21

16
2 Мојс
34,34

17
Јн 4,24
Рим 8,2
1 Кор 6,17

18
4,6
Рим 8,29
1 Јн 3,2

4,1
Рим 1,16

2
1 Сол 2,4-5

3
2 Сол 2,10

4
Рим 8,29
2 Сол 2,11

6 ^{3,18} ^{1 Мојс 1,3} ^{Ис 9,1} ^{Јн 8,12} ^{Рим 3,23} ^{Ефес 1,18} ^{Евр 1,3} ^{1 Птр 2,9} ⁶ Зашто Бог, Кој некогаш заповеда од „темнината да изгрее светлина“, Тој ги озари срцата наши за да биде познатието на славата Божја во лицето на Исус Христос светло.

⁷ Но таа ризница ја носиме во глинени садови, та преизобилната сила да биде од Бога, а не од нас.

⁸ Од секаде сме угнетувани, но не сме потиштени; во недоумица сме, не губиме надеж;

⁹ нè гонат, но не сме напуштени; нè кутнуваат, но ние не пропаѓаме.

¹⁰ И секогаш во телото наше ја носиме смртта на Господ Исус, така што и животот Исусов да се открие во телото наше.

¹¹ Зашто ние, живите, постојано се изложуваме на смрт заради Исус, та и животот Исусов да се открие во нашето смртно тело.

¹² Така смртта дејствува во нас, а животот - во вас.

¹³ А, пак, бидејќи го имаме тој ист дух на верата, како што е напишано: „Пове­рував и затоа говорев“, и ние веруваме, па затоа и говориме,

¹⁴ бидејќи знаеме дека Оној Кој Го воскресна Господ Исус и нас ќе нè воскресне преку Исус и ќе нè постави со вас.

¹⁵ Зашто сè е заради вас, та благодар­ната, намножена преку благодарноста на мнозина, да избилува за славата Божја.

***Увереносїи во воскресението
їред сїравоїи од смртиїа***

¹⁶ Затоа ние не паѓаме со духот; но, ако нашиот надворешен човек тлесе, внатрешниот од ден на ден се обновува.

¹⁷ Зашто нашите сегашни незначителни страдања ни донесуваат многу по­обилна и вечна тежина на славата,

¹⁸ зашто ние не целиме кон видливо­то, туку кон невидливото, бидејќи вид­ливото е времено, а невидливото - веч­но.

5 Знаеме дека, кога земното живеалиште на нашето тело, кое е како шатор, ќе се разруши, тогаш ќе имаме од Бога здание, куќа неракотворена, вечно живеалиште на небесата.

² Зашто во него воздвигнуваме, коп­неејќи да се облечеме во своето небесно живеалиште;

³ само, да се најдеме облечени, а не голи.

⁴ Зашто ние, кои се наоѓаме во овој шатор, воздвигнуваме обременети; бидејќи не сакаме да бидеме соблечени, туку да се преоблечеме, та животот да го проголта смртното.

⁵ А Бог, Кој нè создаде токму за ова, ни даде и залог на Духот.

⁶ И затоа, секогаш сме спокојни, иако знаеме дека, сè додека живееме во тело­то, ние сме далеку од Господ,

⁷ бидејќи според верата живееме, а не според гледањето.

⁸ Но не се плашиме и сакаме што пос­коро да го напуштиме телото и да се прибереме кај Господ.

⁹ Па затоа и усрдно се грижиме да Му бидеме угодни, било кога престојуваме во телото, или кога го напуштаме;

¹⁰ зашто сите ние треба да се јавиме пред Христовиот суд. Та секој да прими што заслужил, според она што го извр­шил во телото свое, било добро или зло.

Измирување со Боѓа преку Христїос

¹¹ Така, знаејќи го стравот од Господ, ние ги уверуваме луѓето, а за Бога сме јавни: се надевам дека сум познат и на вашите совести.

¹² Не се фалиме, пак, пред вас, туку ви даваме повод, вие да се фалите со нас, та да има, што да им речете на оние кои се фалат по лице, а не по срце.

¹³ Ако сме надвор од себе, тоа е зара­ди Бога; ако сме присебни, тоа е поради вас.

¹⁴ Бидејќи љубовта Христова нè гони да го мислиме ова: кога еден умрел за сите, тогаш сите се умрени.

¹⁵ А Христос умре за сите, та живите да живеат не веќе за себеси, туку за Оној Кој умре за нив и воскресна.

¹⁶ Затоа ние отсега никого не познава­ме по тело; иако Христос Го познаваме по тело, но сега веќе не Го познаваме како таков.

¹⁷ И така, кој е во Христос, тој е ново создание; старото помина, и ете, се соз­даде новото.

2
Рим 8,23
1 Кор
15,53

3
1 Кор
15,53
1 Сол 4,15

5
1,22
Рим 8,23

6
1 Птр 1,1

7
Рим 8,24
1 Кор
13,12
Евр 11,13

8
Фил 1,
21-23

10
Мт
25,19,31
Јн 5,27
Рим 14,10
1 Кор 3,
11-15
Ефес 6,8
Евр 11,6

11
1,13
4,2

12
3,1

14
Рим 5,18
6,4-11
Гал 2,20

15
Рим 6,11
14,7-8

16
Рим 1,3
7,5
9,5

17
Ис 43,18-19
Гал 6,15

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

18 ^{Рим 5,10} А сè е од Бога, Кој нè измири со Себе преку Христос и ни го даде служењето на тоа измирување.

19 ^{Кол 1,20} Зашто Бог го измири светот со Себе преку Христос, не земајќи ги предвид престапите на луѓето, и го положи во нас словото на измирување.

21 ^{Ис 53,5-12} ^{Рим 1,17} ^{8,3} Па така, ние сме Христови пратеници, како Бог да зборува преку нас. Ве молиме во името на Христос: помирете се со Бога!

^{1 Кор 1,30} ^{Гал 3,13} ^{Фил 3,9} ^{1 Птр 2,24} ^{1 Јн 3,5} **21** Зашто Оној, Кој не знаеше грев, Бог за нас Го направи грев, та преку Него да станеме праведност Божја.

6,1 ^{1 Кор 3,9} *Ајосџол Павле охрабрува со својот пример*

6 Како соработници Христови, ние ве молиме да не ја примате напрасно богатта Божја.

4 ^{8,21} ^{4,8-10} ^{1 Кор 4,9-13} **4** Зашто се вели: „Во благопријатно време те слушав и во денот на спасението ти помогнав.“ Еве, сега е времето благопријатно; ете, сега е денот на спасението!

6 ^{Рим 12,9} ^{Гал 5,22} **6** Никоому никаков повод за соблазна не даваме за да не биде презрена нашата служба,

7 ^{10,4} ^{Рим 13,12} ^{Ефес 6,11} **7** туку во сè се препорачуваме за служители Божји, со големо трпение, во неволји, во нужди, во тегоби,

8 ^{1 Кор 7,29-31} **8** во удари, во затвори, во бунтови, во напори, во бденија, во пости,

9 ^{4,11} **9** со чистота, со знаење, со долготрпеливост, со добрина, со Духот Свети, со нелицемерна љубов,

10 ^{8,9} ^{Рим 8,32} ^{1 Кор 1,7} ^{Фил 4,12} **10** со проповедта на вистината, со сила Божја, со оружјето на правдата во десна и во лева рака,

11 ^{7,3} ^{Пе 119,32} **11** со славата и срамот, при укори и пофалби; нè сметаат за измамници, а ние сме вистинити;

13 ^{1 Кор 4,14} **13** за непознати, а добро сме познати; нè држат како да сме на умирање, а еве - живи сме; како казнети, а неумртвени;

10 нè нажалуваат, а ние сме секогаш весели; нè сметаат за бедни, а мнозина обогатуваме; како ништо да немаме, а сè имаме.

11 Устата наша е отворена за вас Коринтјани, и срцето наше се раширува.

12 Вам не ви е тесно во нас, но тесно ви е во срцата ваши.

13 За исто вознаградување ви зборувам како на чеда: бидете и вие широки.

Неојходен избор

14 Не впрегнувајте се заедно со безверниците; зашто какво заедништво постои меѓу правдата и беззаконието? Што заедничко има меѓу светлината и темнината?

15 Какво согласие може да има меѓу Христос и Велијар? Или, што има заедничко меѓу верник и безверник?

16 Каква спогодба има храмот Божји со идолите? Вие сте храм на живиот Бог, како што рекол Бог: „Ќе се вселам во нив и ќе одам меѓу нив; ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ.“

17 „Затоа излезете од нивната средина и одделете се!“ Вели Господ, и „Не допирајте се до нечисто, и Јас ќе ве примам!“

18 И Јас ќе ви бидам Татко, а вие ќе Ми бидете синови и ќерки“, вели Господ Седржителот.

7 И така, возљубени, имајќи вакви ветувања, да се очистиме од секоја нечистота на телото и на духот, исполнувајќи ја светоста во страв Божји.

Павловата радост

2 Примете нè во срцата ваши: никоому не сме му нанеле неправда; никого не упропаствивме, ниту, пак, некого иско-рстивме.

3 Ова не го зборувам за да осудувам, зашто пред малку реков дека сте во срцата наши, за да умреме и да живееме заедно.

4 Голема е мојата увереност во вас, многу се фалам со вас; се исполнив со утеха, преизобилувам со радост покрај сите наши маки.

5 Зашто, кога дојдовме во Македонија, никакво спокојство немаше телото наше, но од секаде бевме притеснети во маки; однадвор борби, однатре страв.

6 Но Бог, Кој ги утешува понизните, нè утеши со доаѓањето на Тит.

7 И не само со неговото доаѓање, но и со утехата, со која се беше утешил тој поради вас, известувајќи нè за вашиот копнеж, за вашиот плач, за вашата ревност кон мене, така што Јас уште повеќе се зарадував.

14
^{5 Мојс 22,10}
^{Јн 8,12}

15
^{5 Мојс 13,14}

16
^{3 Мојс 26,11-12}
^{Ер 32,38}
^{Ез 37,27}
^{1 Кор 3,16}
^{6,19}

17
^{Ис 52,11}
^{Ер 51,45}
^{Ез 20,34}
^{20,41}
^{Откр 18,4}

18
^{2 Сам 7,8}
^{7,14}
^{Ис 43,6}
^{Ер 31,9}
^{Ос 2,1}

7,1
^{Рим 7,5}
^{Евр 10,22}
^{1 Птр 1,15-17}
^{3 Птр 1,4}

2
^{Дела 20,33}

3
^{6,11-13}

4
^{1,4}
^{4,8}
^{12,10}
^{Кол 1,24}
^{2 Сол 1,4}

5
^{5 Мојс 32,25}

6
^{2,13}
^{Ис 49,13}
^{Дела 28,15}

10 ⁸ Зашто, ако сум ве и ожалостил со посланието, не ми е жал, макар и да ми беше жал, бидејќи гледам дека тоа послание ве ожалостило само за малку време;

14 ⁹ сега се радувам не затоа што се ожалостивте, туку што се ожалостивте за покажување; бидејќи се ожалостивте по Бога, та никаква штета да не претрпите од нас.

15 ¹⁰ Бидејќи жалоста што потекнува од Бога предизвикува неопходно покажување за спасение, а световната жалост доведува до смрт.

16 ¹¹ Зашто, ете, тоа што се ожалостивте по Бога, каква усрдност предизвика во вас, какво извинување, какво огорчување, каков страв, каков копнеж, каква ревност, каква горчина! Со сè покажете дека во тоа дело сте чисти.

8,1 ¹² Така, ако и ви напишав, тоа го направив не поради навредувачот, ниту поради навредениот, туку за да стане јасно вашето усрдие за нас пред Бога.

3 ¹³ Затоа се утешивме. Во таа наша утеха уште повеќе се зарадувавме поради радоста на Тит, затоа што сите вие сте му го успокоиле духот.

9,1 ¹⁴ И затоа јас не се посрамив, кога со некои работи се пофалив за вас пред него; но, како што секогаш пред вас сме ја зборувале вистината, така и пофалбата пред Тит ни излезе вистинска.

¹⁵ Голема е неговата срдечна љубов кон вас, кога ќе се сети за послушноста на сите вас, како со трепет и страв сте го примиле.

¹⁶ И затоа, се радувам дека во сè можам да имам доверба во вас.

Собирање милосѣина. Великодушна дарезливосѣ на македонскиѣе цркви

8 Браќа, ве известувам за благодатта Божја, дадена на македонските цркви,

² дека и покрај големото испитување во маката, нивната радост беше избилна; и покрај нивната длабока сиромаштија покажаа големо богатство во нивната дарезливост,

³ зашто, според нивните можности, па дури и преку нивните можности, јас сум сведок дека тие даваа доброволно,

⁴ нè молеа многу усрдно да го примиме нивниот дар и учеството во прислужувањето на светиите;

⁵ и тоа не како што се надевавме, туку тие најнапред сами себе Му се предадоа на Господ, а потоа и нам, по волјата Божја.

⁶ Затоа го замоливме Тит, онака како што беше почнал порано, така и меѓу вас да го заврши тоа дело на дарезливоста.

⁷ И како што сè избилува во вас: верата и словото, знаењето и секоја усрдност и љубовта ваша кон нас, така нека избилува во вас и таа добродетел.

⁸ Ова ви го велам не како заповед, туку преку усрдност на другите да ја испитаме искреноста и на вашата љубов.

⁹ Бидејќи вие ја знаете дарезливоста на нашиот Господ Исус Христос, дека Тој, иако богат, осиромаша заради вас, да се збогатите и вие преку Неговата сиромаштија.

¹⁰ А со ова ви давам само совет, зашто тоа е полезно за вас, кои почнавте уште од минатата година, не само да го правите, туку и да сакате да го правите.

¹¹ А сега довршете го започнатото дело, та, како што имаше усрдност во вашето барање, така усрдно нека биде и неговото довршување според можностите.

¹² Зашто, ако се има усрдност, таа е мила по тоа што ја има, а не по тоа што ја нема.

¹³ Затоа не сакам на другите да им биде лесно, а вам - тешко, туку подеднакво:

¹⁴ вашиот сегашен вишок да го дополни нивниот недостиг, та и нивниот вишок да послужи за вашиот недостиг, па да има еднаквост,

¹⁵ како што е напишано: „Кој собра многу, немал вишок; и кој малку, немал недостиг.“

¹⁶ Да Му благодариме на Бога, Кој во срцето на Тит положи толкава усрдност за вас.

4

Дела 9,13
1 Кор 16,1

7

1 Кор 1,5

9

Мт 5,3
8,20
Фил 2,6-7

12

Мк 12,44

13

7,5
2 Сол 1,7

14

9,12
Рим 15,
26-27

15

2 Мојс
16,18

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

18 Дела 20,4
1 Кор 16,3
Гал 2,10
17 Тој ја прифати мојата молба, и бидејќи многу ревносен, доброволно тргна кон вас.

21 Изреки 3,4
Рим 12,17
18 Со него го испративме братот, пофалуван по сите цркви за неговото благовестие;

9,1 8,4,20
3 8,24
19 и не само тоа, туку црквите го избраа за да нè придружува во тоа дело на дарежливоста, на кое му служиме за слава на Самиот Господ и за нашата добра волја,

20 пазејќи се, да не нè укори некој поради обилните приноси, за чие собирање се грижиме ние.

21 Зашто ние се трудиме за доброто не само пред Господ, туку и пред луѓето.

22 Со нив го испративме и нашиот брат, чија ревност многупати сме ја испробале во многу работи, и кој сега е уште поревносен поради големата увереност во вас.

23 Што се однесува до Тит, тој е мој другар и соработник меѓу вас; а по однос на нашите браќа, тие се пратеници на црквите, Христова слава.

24 И затоа покажете им пред црквите доказ на вашата љубов и на справедливоста на нашите пофалби за вас.

Дарежливоста на Коринџаниите

9 Во врска со помагањето на светиите сметам дека не треба да ви пишувам,

2 зашто ја познавам вашата спремност, за која се фалам со вас пред Македонците: „Ахаја приготвила помош уште од лани“; и вашата ревност поттикна мнозина.

3 А браќата ги испратив за да не биде напразна нашата пофалба за вас, туку да бидете приготвени, како што тврдев,

4 па, ако дојдат со мене Македонците и ве најдат неприготвени, да не останеме посрамени ние - да не речам вие, откако ве пофаливме со таква увереност.

5 Затоа сметав дека е потребно да ги замолам браќата да дојдат претходно кај вас и да ја приготват вашата однапред ветена милостина, па да се покаже како плод на благослов, а не на лакомство.

6 Ова, пак, ви го велам: кој така скржаво сее, така скржаво ќе жнее; а кој богато сее, богато и ќе жнее.

7 Секој да дава како што одлучил во срцето, а не со жал или принуда; зашто Бог го љуби оној што од срце дава.

8 А Бог може изобилно да ве дарува со секаков дар, секогаш да имате доволно за сè, да бидете од сè срце дарежливи во секое добро дело.

9 Како што е напишано: „Раздаде, им даде на сиромашните; правдата Негова останува вечна.“

10 А Оној Кој му дава на сејачот семе и леб за храна, Тој ќе го умножи и семето ваше, и ќе ви даде да изобилуваат плодовите на вашата правда,

11 па во сè да се збогатите за секаква дарежливост, која преку нас предизвикува благодарност кон Бога.

12 Бидејќи извршувањето на таа служба не само што ги надополнува потребите на светиите, туку и во мнозина предизвикува обилна благодарност кон Бога;

13 и тие, користејќи ги плодовите од таа служба, Го прославуваат Бога за вашето покорно исповедање на Евангелието Христово и за штедроста на заедницата со нив и со сите други.

14 А тие со молитви за вас копнеат по вас поради преизобилната благодат Божја во вас.

15 Да Му благодариме на Бога за Неговиот неискажлив дар!

Павле го брани своето апостолство

10 Јас, Павле, лично ве молам со Христовата благодет и кроткост, јас самиот, кој сум понизен, кога сум лично меѓу вас, а смел кога сум далеку од вас,

2 ве молам, кога ќе бидам кај вас, да бидете такви што да нема потреба да бидам така смел, каков што мислам да бидам кон некои, кои за нас мислат дека живееме по телото.

3 Зашто, иако во тело живееме, телесно не се бориме.

4 Оружјето на нашето војување не е телесно, но со помошта Божја станува моќно за рушење тврдини; со него ние уништуваме мудрувања,

6
Изреки
11,24,25
19,17

7
Изреки
22,8

9
Пе 112,9

10
Ис 55,10
Ос 10,12

11
1,11
4,15

12
1,11
1 Кор 16,1

13
Дела 2,42

15
8,9

10,1
10,11
Мт 11,29
1 Кор 2,3
1 Кор 4,21
Фил 2,1

2
1 Кор 4,21

3
Рим 13,12

4
6,7
Рим 13,12
Ефес 6,11

5 ^{2,9} ^{7,15} ^{Ис 2,11-18} ^{7,15} ^{Рим 1,5} ⁵ и секоја горделивост, што се крева против познанието за Бога, и го заробува секој ум за да Му биде покорен на Христос;

7 ^{11,23} ^{1 Кор 1,12} ⁶ и спремни сме да казниме секаква непослушност, кога ќе се исполни вашата непослушност.

8 ^{11,16} ^{12,6} ^{13,10} ^{Ер 1,10} ⁷ На надворешноста ли гледате? Кој е уверен во себе дека е Христов, нека размисли веднаш во себе дека, како што е тој Христов, така сме и ние Христови.

10 ^{10,1} ^{11,6} ⁸ Бидејќи, кога би се пофалил и малку повеќе со нашата власт, која ни ја даде Господ за вашето изградување, а не за разорување, нема да се посрамам.

11 ^{10,2} ^{12,20} ^{13,2,10} ⁹ Но никој нека не помисли дека преку посланијата ве заплашувам,

12 ^{3,1} ^{5,12} ^{Гал 6,4} ¹⁰ бидејќи во посланијата свои, ќе рече некој, тој е строг и силен, но при лично присуство меѓу нас - слаб; проповедта негова ништо не вреди.

13 ^{Рим 15,19} ^{Кол 1,25} ¹¹ Таквиот нека знае дека, какви сме во зборовите во посланијата свои, кога отсутствуваме, такви сме и на дело кога присуствуваме.

15 ^{Рим 15,20} ¹⁷ ^{Ер 9,23} ^{1 Кор 1,31} ¹² Зашто не смееме да се вбројуваме или да се споредуваме со некои од оние што сами се препорачуваат; тие не разбираат дека се споредуваат сами со себе и се мерат само со себе.

¹³ Ние, пак, не без мерка ќе се пофалиме, туку според правилото на мерката што ни е определена од Бога, за да допреме сè до вас.

¹⁴ Зашто ние не посегаме преку својата мера, како да не сме стигнале до вас, и до вас со Евангелието Христово ние први допревме.

¹⁵ Не се фалиме безмерно со туѓите напори. А се надеваме дека со растењето на вашата вера меѓу вас и ние, по нашата мерка, ќе пораснеме во изобилие,

¹⁶ така што и подалеку од вас да го проповедаме Евангелието, а не да се фалиме со готовото во туѓа област.

¹⁷ „Кој се фали, со Господ да се фали!“

¹⁸ Зашто, не е признаен оној што самиот себе се препорачува, туку оној ко-го што Господ го препорачува.

Павле и лажниите апостоли

11 Ех, да бевте потрпеле малку од моето безумие! Да, потрпете ме!

² Зашто за вас сум љубоморен со Божја љубомора; зашто ве свршив за еден маж, за да ве претставам пред Христос како чиста девица.

³ Но се плашам, како што змијата со своето лукавство ја измами Ева, да не се одвратат вашите мисли поради вашата искреност кон Христос.

⁴ Зашто, ако некој дојдеше да проповеда друг Исус, кого ние не сме го проповедале; или, ако добиевте друг дух, кого не сте го добиле, или друго евангелие, кое не сте го примиле, вие добро ќе го поднесевте.

⁵ Но јас мислам дека во ништо не сум помал од надапостолиите.

⁶ Иако сум прост во говорот, во знаењето не сум. А насекаде и по сè сме ви добро познати.

⁷ Направив ли грев што, понизувајќи се себе за да ве издигнам вас, бесплатно ви Го проповедам Евангелието Божјо?

⁸ Други цркви општетив, добивајќи од нив издршка, да ви служам вам, и додека бев кај вас, иако бев со скудноста, никому не дотежнав,

⁹ зашто во немаштијата моја ми помогнаа браќата што дојдоа од Македонија. Па и во сè друго се пазев и ќе се пазам да не ви бидам на товар.

¹⁰ Поради вистината Христова во мене, оваа пофалба никој нема да ми ја земе во краиштата ахајски.

¹¹ А зошто? Затоа ли што не ве сакам? Бог знае!

¹² Но, она што го правам, ќе го правам и понатаму за да не им дадам повод на оние, кои бараат повод, па да се изедначат со нас во она за кое се фалат.

¹³ Зашто таквите луѓе се лажни апостоли, лукави работници, кои се преправаат во Христови апостоли.

¹⁴ И не е за чудење! Па и самиот сатана се преправа во ангел на светлината;

¹⁵ па затоа и не е големо нешто ако и служителите негови се преправаат како слуги на правдата; но нивниот крај ќе им биде според делата нивни.

11,2

5 Моје 4,24
Ос 1,2
Ефес 5,27
Откр 21,
2-9

3

1 Моје 3,
4-13
1 Тим 2,14

4

Гал 1,6-9

5

12,11

6

10,10
Дела 18,3
1 Кор 2,1-5
9,12

7

Дела 18,3
1 Кор 9,18

8

8,1-2
Фил 4,
10-15

9

12,13

10

1 Кор 9,15

12

2,17
Фил 3,2

14

2 Тим 4,14
3 Птр 2,1

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

16 *Маченичка ѿжрѣвуваносѣ*
 9,4 Повторно велам: никој да не ме
 12,6 смета за безумен; впрочем, барем како
 17 безумен примете ме, та и јас да имам со
 Гал 6,13 што да се пофалам.
 Фил 3,4

18 ¹⁷ А она што го зборувам, не го збору-
 3,1 вам по Господ, туку како во безумие, во
 Рим 7,5 таа моја смелост во фалбата.

19 ¹⁸ Бидејќи мнозина се фалат по тело-
 1 Кор 1,26 то, ќе се пофалам и јас.

21 ¹⁹ Зашто и вие, кои сте мудри луѓе,
 Фил 3,4-6 љубезно ги примивте безумните;

22 ²⁰ зашто вие поднесувате ако некој ве
 Дела 22,3 поробува, ако некој ве изедува, ако некој
 Рим 11,1 граба, ако некој се гордее, ако некој ве
 Гал 1,13-14 удира по образ.

23 ²¹ Со срамење зборувам дека и ние
 10,7 сме биле слаби. Но ако некој се осмели,
 24 во безумство говорам, ќе се осмелам и
 5 Мојс 25,2-3 јас.

25 ²² Евреи ли се? И јас сум! Израелец
 14,19 ли е? И јас сум! Семе Авраамово ли се?
 16,22 И јас сум!

26 ²³ Служители Христови ли се? Во без-
 Дела 13,50 умство зборувам, јас сум уште повеќе:
 20,3 во напори - избобилно, во затвори - изо-
 билно, во камшикување - прекумерно,
 27 во смртна опасност - често.

28 ²⁴ Од Јудејците примив петпати по че-
 Дела 20, 18-19 тириесет без еден удар;

29 ²⁵ трипати сум тепан со стапови, ед-
 1 Кор 4, 11-12 наш каменуван, трипати претрпев бро-
 Рим 9,2 долом, и ноќ и ден поминав во длабоко
 1 Кор 9,22 море;

30 ²⁶ многупати сум патувал, сум бил во
 12,5 опасност од реки, во опасност од разбо-
 јници, во опасност од сонародници, во
 опасност од незнабошци, во опасност по
 градови, во опасност по пустини, во
 опасност по море, во опасност меѓу
 лажни браќа;
²⁷ во труд и мака, во често неспиене,
 во глад и жед, во многу постенење, на
 студ и голотија.
²⁸ А покрај сè друго, тука се уште и
 секојдневните напади против мене, како
 и грижата за сите цркви.
²⁹ Кој изнемоштува, без да изнемошт-
 там и јас? Кој се соблазнува, без да се
 распалам и јас?
³⁰ Ако треба да се фалам, со слабоста
 своја ќе се пофалам.

³¹ Бог и Отецот на нашиот Господ
 Исус Христос, Кој е благословен во
 вечни векови, знае дека не лажам.

³² Во Дамаск управителот на цар Аре-
 та го чуваше градот Дамаск со стража,
 сакајќи да ме фати; и јас во кош бев
 спуштен преку прозорец низ сид и избе-
 гав од рацете негови.

*Виденијаџа и оѿкровенијаџа
 ѿѿврдени од Павле*

12 Да се фалам, нема полза, но ќе
 минам кон виденија и открове-
 нија Господови.

² Знам еден човек во Христос, кој
 пред четиринаесет години, со тело ли,
 не знам; без тело ли, не знам, Бог знае,
 беше грабнат и однесен до третото
 небо.

³ И знам дека тој човек, со тело ли,
 или без тело - не знам, Бог знае,

⁴ беше грабнат и однесен во рајот и
 дека чул неискажливи зборови, кои чо-
 век не смее да ги каже.

⁵ Со таков човек ќе се пофалам; но со
 себе нема да се пофалам, освен со моите
 слабости.

⁶ А, пак, кога би посакал да се фалам,
 не би бил безумен, зашто би кажал вистина;
 но јас се воздржувам, да не би помислил
 некој за мене повеќе отколку што во мене
 гледа, или од мене слуша.

⁷ И, за да не се превознесувам со пре-
 многу откровенија, во телото ми се даде
 трн, ангел сатанин, да ме боцка по ли-
 цето, да не се превознесувам.

⁸ Затоа трипати Го молев Господ тоа
 да го отстрани од мене.

⁹ Но Тој ми рече: „Доста ти е Мојата
 благодат, бидејќи Мојата сила се пока-
 жува потполно во слабоста.“ Затоа со
 многу поголема радост ќе се фалам со
 своите слабости за да се всели во мене
 силата Христова.

¹⁰ Затоа уживам во слабости, во на-
 вредување, во маки, во прогонување, во
 тага за Христос, зашто кога сум слаб,
 тогаш сум силен.

Павле ѿѿвѿрно вознемирен

¹¹ Фалејќи се станав безумен! Вие ме
 принудивте. Вие требаше да ме пофа-

32
 Дела 9,
 23-25

12,3
 2 Мојс
 33,20

4
 Лк 23,43
 Дела 2,7

5
 11,16

7
 11,28
 Рим 9,2

8
 Мт 26,
 39-44

9
 4,7
 Ис 40,29

10
 7,4
 Фил 4,13
 Кол 1,24,29

11
 11,5
 1 Кор
 15,10

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО КОРИНТЈАНИТЕ

12 лите, зашто со ништо не сум подолен од Дела 1,8
Рим 15,19
1 Кор 2,4
1 Сол 1,5 нападностолите, иако сум ништо.

13 12 Зашто знаците на апостолиите се покажаа меѓу вас во полно трпение, во знаци, чудеса и силни дела. 11,9

14 13 По што останавте подолни од другите цркви, освен по она што јас не ви дотежнеав? Простете ми ја таа грешка! 13,1

15 14 Еве, по третпат се готвам да дојдам кај вас и пак нема да паднам на ваши товар; зашто јас не го барам вашето, туку вас: децата не се должни да собираат богатство за родителите, туку родителите за децата. Фил 2,17

17 15 А јас на драго срце сè ќе жртвувам и ќе се жртвувам себе за вашите души. Иако јас премногу ве љубам, вие многу помалку ме љубите. 12,13

18 16 Но нека биде така! Јас не ви додевав; само, бидејќи итар, ве добив на измама. 8,16-22

19 17 Да не сум ве искористил можеби преку оние што ги испраќав кај вас? 2,17
3,1

20 18 Го замолив Тит, а со него го пратив и еден од браќата. Да не ве исползува можеби Тит во нешто? Не одевме ли со ист дух? Нели по истите стапки? 10,11
Рим 1,29
1 Кор 4,6

21 19 Одамна мислите дека пред вас се одбрануваме. Ние зборуваме пред Бога, во Христос, и сето тоа, возљубени, е за ваше изградување. 2,1
13,2

13,1 20 Бидејќи се плашам дека можеби, кога ќе дојдам нема да ве најдам такви какви што сакам; а дека и вие нема да ме најдете таков каков што сакате: да не има можеби меѓу вас кавги, завист, гнев, гордост, раздор, клевети, озборување, горделивост, побуни; 12,14
5 Мојс
19,15
Мт 18,16
1 Тим 5,19

21 кога повторно ќе дојдам, да не ме понижат мојот Бог кај вас, и да не треба да оплакувам за мнозина кои погрешиле порано и не се покајале за нечистотијата, блудството и срамот што ги направиле.

Последни најомени и појздрави

13 Ова е третпат како доаѓам кај вас: „Од устата на двајца или

тројца сведоци ќе се потврди секој збор.“ 2
10,11
12,21

2 Како што ве предупредив, кога бев по вторпат кај вас, така и сега, кога не сум меѓу вас, ги предупредувам оние кои однапред погрешиле и сите други, дека ако дојдам пак, нема да поштедувам; 3
3,5-6

3 вие барате доказ дека зборува Христос во мене, Кој спрема вас не е немоќен, туку е силен меѓу вас. 4
Рим 1,4
6,8-11
8,11

4 Зашто, иако беше во немоќ распнат, Тој е жив по моќта Божја; бидејќи сме и ние слаби во Него, но ќе бидеме живи со Него, преку силата Божја меѓу вас. 5
1 Кор
11,28
Гал 6,4

5 Испитувајте се сами себе дали сте во верата! Сами проверувајте се! Или не сте свесни дека Исус Христос е во вас? Освен, само ако сте недостојни. 8
Дела 4,20
1 Кор 13,6

6 А за нас, се надеваме дека ќе разберете дека ние не сме недостојни. 10
10,8
10,11
Ер 1,10

7 Му се молиме на Бога да не правите никакво зло; не да се покажеме ние како достојни, туку вие да вршите добро, па макар ние како недостојни да останеме. 11
Рим 15,5,33
Ефес 4,2,3
Фил 3,1
4,4

8 Зашто ние сме силни не против вистината, туку за вистината. 12
Рим 16,16
1 Кор
16,20
1 Сол 5,26

9 Се радуваме кога ние слабееме, а вие јакнете. А за тоа и Му се молиме на Бога за вашето усовршување. 13
Фил 2,1

10 Овие работи ви ги пишувам додека сум далеку од вас; па, кога ќе дојдам кај вас, да не употреbam строгост според власта која ми ја даде Господ за надградување, а не за рушење.

11 И така, браќа, радувајте се, усовршувајте се, утешувајте се, бидете едно-мислени, живејте во мир, - и Бог на љубовта и на мирот ќе биде со вас.

12 Поздравете се еден со друг преку свет целив. Ве поздравуваат сите свети.

13 Благодатта на нашиот Господ Исус Христос и љубовта на Бога и Отецот и заедништвото на Светиот Дух нека бидат со сите вас. Амин!

ПОСЛАНИЕ ДО ГАЛАТЈАНИТЕ

Вовед

Во треттиот век пр. Хр. Келтиите од Галија процртеле сè до Мала Азија и таму се населиле. Нивните попомци, Галатијаниите, го зафатиле регионот во близина на денешниот град Анкара. Некои од нив биле придобиеани од Евангелието на апостол Павле во текот на неговото второ и прво мисионерско патување (Деј. 16,6 и 18,23).

Но апостолот не бил единствениот посетител во тие краишта. Некои од нив поучувале дека христијаниите кои го пошле не се Евреи треба да се покоруваат на еврејските закони, а и задолжително да се подложат на обрезување. Според Павле, ова барање е спротивно на висшата Евангелие на Господ Исус Христос: тоа ги става галатијанските христијани во состојба на духовно рабство. Најверојатно за време на неговото престој во Ефес им го напишал ова писмо.

За да ги поврати своите браќа кон само то Евангелие, Павле изложува три точки:

Пред сè, се повикува на личните искуства: неговото обраќање; согласностиа што ја добил од уравниелите на црквата во Ерусалим (христијаниите го пошле нејудејци не се подложни на јудејскиот Закон), неговото спор со апостолот Пейтар за примената на оваа одлука. Павле го брани својот авторитет на апостол, преку фактот што оваа апостолска служба нему му е доверена од самиот Господ (1–2).

Поширајќи се на шекспировите од Сириот завештој објаснува дека стасението не доаѓа преку пошинувањето на јудејскиот закон, туку само преку верувањето во Исус Христос (3–4).

Тој завршува со повик да се живее слободно под водство на Духот Божји, што Духот ги создава во човекој сите видови дарби, а пред сè љубовта (5–6).

Секоја црква, секој христијанин, треба да го слушне овој повик и да му одговори од дното на своето срце, за да биде слободен од секое рабство.

1,1

Рим 1,1,4

Поздрав

Едно Евангелие

5

Рим 16,27

2
Деј. 16,6
18,23
1 Кор 16,1
2 Тим 4,10
1 Птр 1,1

1 Павле, апостол, повикан не од луѓе, ниту преку човек, туку преку Исус Христос и Бог Отецот, Кој Го воскресна од мртвите,

² и сите браќа што се со мене - до црквите во Галатија;

3
Рим 1,7

³ благодат и мир вам од нашиот Бог Отец и од Господ Исус Христос,

4
2,20
Деј. 2,40
1 Тим 2,6
Тит 2,14
1 Јн 5,19

⁴ Кој се даде Себе за нашите гревови, за да нè избави од сегашниот зол свет, по волјата на Бога, Кој е наш Отец.

⁵ Нему нека Му е слава во вечни векови. Амин!

⁶ Се чудам што така брзо се одвратувате од Оној Кој ве повика преку благодатта Христова, и преминувате кон друго Евангелие,

⁷ зашто и нема друго Евангелие, но има такви кои ве бунат и сакаат да го изопачат Евангелието Христово.

⁸ Но ако и ние самите, или пак ангел од небото ви проповеда нешто спротивно од она што ви благовестевме ние, нека биде проклет!

⁹ Како што рековме порано, и сега пак повторувам: оној што ви благовес-

6

1,15
5,8
Рим 1,6
2 Кор 11,4
2 Сол 2,2

8-9

1 Кор 16,22
2 Сол 11,4

10 тува некое поинакво Евангелие од она што го примивте - нека биде проклет!

11 ¹⁰ Во луѓето ли сега барам благонаклонетост, или во Бога? Или, пак, на луѓето ли сакам да им угодувам? Ако бев сакал да им угодувам на луѓето, немаше да бидам Христов слуга.

12 ¹¹ *Ойкровението на Синој Божју и мисијата на Павле*

13 ¹² *Ойкровението на Синој Божју и мисијата на Павле*

14 ¹³ Браќа, ве известувам дека Евангелието, кое јас Го проповедам, не е од луѓе,

15 ¹⁴ затошто јас ниту сум го примил, ниту сум го научил од човек, туку преку откровение на Исус Христос.

16 ¹⁵ Сте слушале и за моето некогашно поведение во јудејството, дека прекумерно ја гонев Божјата црква и ја разорував;

17 ¹⁶ и дека во јудејството напредував многу повеќе од мнозина мои врсници, бидејќи бев голем ревнител за татковските преданија.

18 ¹⁷ Кога Бог, Кој ме избра уште од мајчина утроба и ме повика преку Својата благодат, благоволи

19 ¹⁸ во мене да Го открие Својот Син за да благовестувам за Него меѓу незнабошците, - веднаш, не го прашав ни телото, ниту крвта,

20 ¹⁹ ниту, пак, отидов во Ерусалим кај оние што станаа апостоли пред мене, туку заминав за Арабија и пак се вратив во Дамаск.

21 ²⁰ А три години подоцна отидов во Ерусалим за да се видам со Кифа, и останав кај него петнаесет дена.

22 ²¹ А, пак, од апостолите не видов никој друг, освен Јаков, братот Господов.

23 ²² А за она што ви пишувам, еве, пред Бога велам дека не лажам.

24 ²³ А потоа дојдов во земјите Сириски и Киликиски.

25 ²⁴ На Христовите цркви во Јудеја лично не им бев познат,

26 ²⁵ туку само беа слушале дека оној, кој некогаш нив ги гонел, сега ја проповеда верата што порано ја разорувал.

27 ²⁶ И Го прославуваа Бога за мене.

Сложеност во Ерусалим. Единство на Црквата и христијанска слобода

2 И четиринаесет години подоцна пак се искачив во Ерусалим со Варнава, а го зедев со себе и Тит.

3 Влегов по откровение и им го изложив на верните, посебно на највидните, Евангелието што го проповедам кај незнабошците, за да не трчам или за да не трчав попусто.

4 Па дури ни Тит, кој беше со мене, иако Елин, не беше принуден да се обрезе,

5 и тоа заради лажните браќа, кои дојдоа и се вовлекоа да ја гледаат нашата слобода, која ја имаме во Христос Исус, за да не поробат,

6 ним ни за час не им дозволивме да не покورات, за да остане во вас вистината на Евангелието.

7 А, пак, оние за кои се мисли дека значат нешто - какви и да биле тие некогаш, мене ми е сеедно, Бог не го гледа човекот по лице - тие ништо не ми дадоа.

8 Туку, напротив, кога видоа дека мене ми е доверено да го проповедам Евангелието на необрезаните, како на Петар - на обрезаните,

9 затошто Оној, Кој дејствуваше врз Петар да врши апостолска служба меѓу обрезаните, дејствуваше и врз мене за апостолска служба меѓу незнабошците -

10 и кога ја познаа благодатта што ми е дадена, Јаков, Кифа и Јован, кои беа сметани за столбови, ни ја подадоа мене и на Варнава раката за заедништво и се согласија ние да одиме кај незнабошците, а тие - кај обрезаните.

11 Посакаа само да ги помниме сиромасите, за што се погрижив и точно да го исполнам.

Недоразбирање во Антиохија. Вистината на Евангелието и благодатта на верата

12 А кога дојде Кифа¹ во Антиохија, јас лично му се спротивставив, зашто беше заслужил осудување.

2,1
Дела 4,36
15,2
2 Кор 2,13

2
4,11
Фил 2,16

4
1,7
Дела 15,1,24

5
2,14
Дела 15,23-29
Ефес 1,13

6
5 Мојс 10,17
Дела 10,34
Рим 2,11
Јк 2,1
1 Птр 1,17

7
1,16
Дела 9,15
22,21
Рим 1,5-6
15,15-19

9
1,19
Дела 12,17
1 Кор 3,10

10
Дела 11,29-30
1 Кор 16,1
2 Кор 8-9

11
Дела 11,19-26

¹ 2,11. *Кифа* е името кое Господ Исус му го дал на Симон, Јовановиот син, а значи *кафа* или *камен*. На грчки е Петар.

ПОСЛАНИЕ ДО ГАЛАТЈАНИТЕ

12 Имено, пред да пристигнат некои од Јаков, тој ја дешае заедно со незнабошците; а кога дојдоа, почна да се снебива и да се двои, бидејќи се плашеше од обрезањите.

14 Заедно со него лицемереа и другите Јудејци, така што со нивното лицемерие беше заведен дури и Варнава.

16 А кога видов дека тие не постапуваат точно според Евангелската вистина, му реков на Кифа пред сите: „Кога ти, кој си Јудеец, живееш како незнабошците, а не како Јудејците, зошто тогаш незнабошците ги принудувааш да живеат јудејски?“

17 Ние сме родени како Јудејци, а не грешници од незнабошците.

19 Но знаеме дека човекот не се оправдува преку делата на Законот, туку само преку верата во Христос Исус. Затоа и ние поверувавме во Исус Христос, за да се оправдаме преку верата во Христос, а не преку делата на Законот; зашто преку делата на Законот нема никој да се оправда.

20 Ако, пак, барајќи да се оправдаме во Христос, и сами се најдовме грешници, не е ли тогаш Христос слуга на гревот? Тоа никако!

3.1 Зашто, ако одново го градам она што сум го урнал, тогаш и сам станувам престапник; преку Законот умрев за Законот, за да живеам за Бога. Се расправ заедно со Христос; и јас веќе не живеам, туку Христос живее во мене. А тоа што сега живеам во тело, живеам со верата во Синот Божји, Кој ме возљуби и Себе се предаде за мене.

3.1 Не ја отфрлам благодатта Божја; зашто ако праведноста се придобива преку Законот, тогаш Христос залудо умрел.

12 Само ова сакам да го дознаам од вас: преку делата на Законот ли го добивте Духот или преку пораката на верата?

13 Толку ли сте неразумни? Откако почнавте со Духот, со телото ли сега завршувате?

14 Зарем залудо толку многу претрпевте? Да беше само залудо!

15 Оној, пак, Кој ви Го дарува Духот и прави меѓу вас чудеса, преку делата на Законот ли го прави тоа, или преку пораката на верата?

Авраамовото ветување

6 Така, Авраам Му поверува на Бога, и тоа му се сметаше за праведност.

7 Знајте, пак, дека оние што се потпираат на верата, се синови Авраамови.

8 И Писмото, предвидувајќи дека Бог преку вера ги оправдува незнабошците, однапред му благовести на Авраам: „Во тебе ќе бидат благословени сите народи.“

9 И така, оние што веруваат, се благословени заедно со верниот Авраам;

10 а сите оние, што се од делата на Законот, под клетва се. Зашто е напишано: „Проклет да е секој кој не исполнува постојано сè што е напишано во книгата на Законот!“

11 А дека преку Законот никој не се оправдува пред Бога, се знае, зашто „Праведниот ќе живее преку верата.“

12 А Законот не е од верата, туку зборува: „Кој ќе ги исполни овие работи, тој ќе биде жив преку нив.“

13 Христос нè откупи од проклетството на Законот, откако поради нас стана проклетство, бидејќи е напишано: „Секој да е проклет што виси на дрво!“;

14 така што благословот даден на Авраам да дојде преку Исус Христос врз незнабошците, за да Го добиеме ветиениот Дух преку верата.

Законои и ветувањето

15 Браќа, зборувам како човек: и утврдениот човечки завет никој веќе не го распушта ниту му додава нешто.

16 Но ветувањата му беа дадени на Авраам и на семето негово. Не е речено: „И на семињата“, како за мнози-

2
2,16
Дела 11,17

4
1 Кор 2,12
12,4-11
2 Кор
12,12

6
1 Моје 15,6
Рим 4,3

8
1 Моје 12,3
18,18
Дела 3,25

9
Рим 4,16

10
5 Моје
27,26

11
Авак 2,4
Рим 1,17
Евр 10,38

12
3 Моје 18,5
Рим 10,5

13
4,5
5 Моје
21,23
Рим 8,3
2 Кор 5,21

16
1 Моје 12,7
13,15
17,8
24,7
Мт 1,1
Рим 4,13

Извори на дарој од Духој

3 О неразумни Галатјани! Кој ве мартелса (та не се покорувате на вистината) вас, пред чии очи Исус Христос беше јасно насликан распнат меѓу вас?

17 на, туку како за еден: „И на семето твое“, кое е Христос.
2 Мојс 12,41

18 Ова сакам да го кажам: Заветот што Бог го даде не може да биде безвреден од Законот, кој е настанат четиристотини и триесет години подоцна, така што ветувањето би можело да ја изгуби силата.
Рим 4,14 11,6

19 Зашто, ако наследството е добиено по Законот, тоа веќе не е според ветувањето; а на Авраам Бог му го дари по ветување.
Дела 7,38-53 Рим 5,20 Евр 2,2

20 Па така, Законот противен ли е на Божјите ветувања? Никако! Зашто, ако беше даден закон, што ќе можеше да животивори, тогаш навистина оправданието ќе произлегуваше од Законот.
5 Мојс 6,4 Рим 3,30

21 Но посредникот не може да биде само посредник на еден, а Бог е еден.
Дела 13,38-39 Рим 8,3

22 Па така, Законот противен ли е на Божјите ветувања? Никако! Зашто, ако беше даден закон, што ќе можеше да животивори, тогаш навистина оправданието ќе произлегуваше од Законот.
Рим 11,32

23 Но Писмото сите ги затвори под грев, па преку верата во Исус Христос да им се даде ветеното на оние кои веруваат.
Рим 10,12 1 Кор 12,13 Кол 3,11

24 Пред да дојде верата, ние бевме под стража на Законот, заклучени за верата која требаше да се открие.
Рим 13,14 Кол 3,10

25 И така, Законот беше за нас воспитувач да нè доведе до Христос, за да бидеме оправдани преку верата;
Рим 10,12 1 Кор 12,13 Кол 3,11

26 а откако дојде верата, ние веќе не сме под раководство на воспитувач.
Рим 10,12 1 Кор 12,13 Кол 3,11

27 Зашто сите сте синови Божји преку верата во Христос Исус;
Рим 10,12 1 Кор 12,13 Кол 3,11

28 сите, што сте крстени во Христос, во Христос се облековте.
Рим 10,12 1 Кор 12,13 Кол 3,11

29 Нема веќе ни Јудејци, ни Елини, ни роб, ни слободен; нема машко - женско; зашто сите вие сте едно во Христос Исус.
Рим 10,12 1 Кор 12,13 Кол 3,11

30 А, ако сте, пак, вие Христови, тогаш сте Авраамово семе, и по ветување наследници.

Од ројсџивојто на Законот во слобода

4 Но ви велама: наследникот, додека е млад, со ништо не се разликува од робот, макар што е господар над сè;
Мк 1,15 Јн 1,14 Рим 1,3 Ефес 1,10

5 туку е под настојници и чувари до определениот рок од неговиот татко.
3,13,26

6 Па така и ние, додека бевме малолетни, бевме поробени од стихииите на светот;
Рим 8,15

7 но, кога се исполни времето, Бог Го испрати Својот Син, Кој се роди од жена и се потчини на Законот,
3,29 Јн 15,15

8 за да ги откупи оние што се под Закон, та да го примиме посинувањето.
Ис 37,19 Ер 2,11 2 Лет 13,9 1 Кор 8,4-6

9 А бидејќи вие сте синови, Бог Го испрати Духот на Својот Син во срцата ваши, Кој вика: Ава, Оче!
1 Кор 8,3

10 Затоа не си веќе роб, туку син; ако си, пак, син, тогаш си и наследник Божји преку Исус Христос.
Рим 14,5

Павле чувсџивува немир за Галаџјаниите

8 Но тогаш, бидејќи Бога не Го познававте, им служевте на богови кои по својата природа не се богови;
1 Кор 4,16

9 а сега, откако Го познавте Бога, или, подобро, откако Бог ве позна, како сега повторно се враќате кон слабите и бедни стихии, на кои сакате одново да им служите?
1 Кор 2,3

10 Внимавайте на деновите, месеците, времињата, годините.
1 Кор 2,3

11 Се плашам за вас, да не сум се трудел меѓу вас попуето.
1 Кор 2,3

12 Ве молам, браќа, станете како мене, затоа што и јас станав како вас. Вие со ништо не сте ме навредиле;
1 Кор 2,3

13 знаете дека, кога за првпат ви проповедав, бев телесно немоќен,
1 Кор 2,3

14 и при сето тоа, вие не го презревте искушението на моето тело, ниту се погнасивте од него, туку ме примивте како ангел Божји, како Исус Христос.
1 Кор 2,3

15 Каде ви е сега радоста ваша? Сведокам за вас дека кога би било можно, и очите свои би ги извадиле и би ми ги дале.
1 Кор 2,3

16 И затоа ли станав ваш непријател, бидејќи ви ја зборував вистината?

4,3
 Кол 2,20

4
 Мк 1,15
 Јн 1,14
 Рим 1,3
 Ефес 1,10

5
 3,13,26

6
 Рим 8,15

7
 3,29
 Јн 15,15

8
 Ис 37,19
 Ер 2,11
 2 Лет 13,9
 1 Кор 8,4-6

9
 1 Кор 8,3

10
 Рим 14,5

11
 Фил 2,16

12
 1 Кор 4,16

13
 1 Кор 2,3

16
 Амос 5,10
 2 Кор 12,15

ПОСЛАНИЕ ДО ГАЛАТЈАНИТЕ

19 ¹⁷ Тие не ревнуваат за вас добро, туку сакаат да ве одвојат од мене, та вие за нив да ревнувате.

¹⁸ Добро е секогаш да ревнувате во доброто, а не само кога сум меѓу вас.

22 ¹⁹ Чеда мои, за кои сум пак во родилни маки, додека не се обликува во вас Исус Христос,

23 ²⁰ сега би сакал да бидам меѓу вас и да ви се обратам со поинаков тон, бидејќи сум во недоумица за вас.

26 *Двајта завети: Законот кој ѝоробува и благодатта која ослободува*

27 ²¹ Кажете ми, вие, што сакате да бидете под Законот: зарем не го слушате Законот?

29 ²² Зашто е напишано дека Авраам имаше двајца синови, еден од слугинката, а друг од слободната.

30 ²³ Но оној што беше од слугинката, се роди по тело; а оној што беше од слободната - по ветување.

5,1 ²⁴ А ова е речено сликовито: двете жени се двата завета: едниот од Синајската Гора, која раѓа за ропство; а тоа е Агара.

²⁵ Бидејќи Агара значи Синајска Гора во Арабија, а соодветствува на сегашниот Ерусалим и робува со децата свои;

²⁶ а горниот Ерусалим е слободен: тој е мајка на сите нас.

²⁷ Зашто е напишано: „Развесели се неплодна, ти што не раѓаш; воскликни и извикај ти, која не си искусила породилни маки; бидејќи напуштената има многу повеќе деца од онаа која има маж.“

²⁸ Вие, пак, браќа, сте како Исак, чеда на ветувањето.

²⁹ Но, како што тогаш, оној што се роди по тело, го гонеше родениот по дух, така е и сега.

³⁰ А што зборува Писмото? „Истерај ја робинката и синот нејзин, зашто синот на робинката нема да биде наследник заедно со синот на слободната!“

³¹ И така, браќа ние не сме деца на робинката, туку на слободната.

Не ѓубејте ја вашата слобода

5 Стојте во слободата, со која Христос нè ослободи, и не се подавајте пак под ропски јарем!

² Еве, јас, Павле, ви велам: ако се обрезавате, Христос ништо нема да ви помогне.

³ А му сведочам пак на секој човек што се обрезава дека тој е должен да го почитува целиот Закон.

⁴ Вие, што посакавте да се оправдувате со Законот, Го изгубивте Христос, отпаднавте од благодатта;

⁵ а ние се надеваме и очекуваме оправдание од верата преку Духот.

⁶ Зашто во Христос Исус ниту обрезанието има сила, ниту необрезанието, туку верата, која дејствува преку љубовта.

⁷ Вие трчавте добро: кој ви попречи да не се покорувате на вистината?

⁸ Тоа убедување не е од Оној Кој ве повика.

⁹ Малку квас го потквасува целото тесто.

¹⁰ Јас сум уверен за вас во Господ дека вие нема да мислите инаку; а оној, кој ве збунува, - кој и да бил, - ќе претрпи осуда.

¹¹ А јас, браќа, ако обрезанието уште го проповедам, тогаш за што ќе ме гонат? Тогаш би исчезнала соблазната од кретот.

¹² О, да беа отсечени оние што ве бунеа!

Да се биде управуван од Духот, а не од ѝохотитите на човечката ѝприрода

¹³ Вие, браќа, повикани сте кон слобода; но слободата ваша да не ви служи како повод за уредување на телото, туку со љубов служете си еден на друг.

¹⁴ Зашто, целиот Закон се извршува во еден збор, односно: сакај го ближниот како самиот себе.

¹⁵ А ако, пак, меѓу себе се гризете и јадете, пазете да не се истребите еден со друг.

¹⁶ Ви велам: живејте по Духот, и нема да им уредувате на телесните страсти.

¹⁷ Зашто, телото сака противни работи на духот, а духот - противни на телото; тие се спротивни еден на друг, за да не го правите она што сакате.

¹⁸ Ако ве води Духот, вие не сте под Законот.

3
Рим 2,25
Јк 2,10

5
Рим 8,
23-25

6
6,15
1 Кор 7,19
13,13
1 Тим 1,5

7
2,14
Јн 8,32

8
1,6-7

9
1 Кор 5,6

11
1 Кор 1,23

13
1 Петр 2,16

14
3 Мојс
19,18
Мт 5,43
19,19
22,39
Рим 13,
8-10
Јк 2,8

16
5,25

17
Рим 7,
15-23
1 Петр 2,11

18
Рим 6,14
8,14

- 19-21** ¹⁹ Делата на телото се познати. Тие се: блудство, нечистота, бесрамност, ²⁰ служење на идоли, маѓии, непријателство, кавги, ревнување, гнев, раздори, расцепи, ²¹ зависти, пијанство, пирови и други слични работи; однапред ви велама, како што ви реков и порано, дека оние што го прават тоа, нема да го наследат царството Божјо.
- 22** ²² А плодот на Духот е: љубов, радост, мир, долготрпеливост, благод, добрина, верност, ²³ кротост, воздржливост. Против такви нема закон.
- 23** ²⁴ Оние, пак, кои се Христови, го распнаа телото свое со страстите свои и похотите.
- 24** ²⁵ Ако живееме со Дух, по Духот сме должни и да постапуваме.

Законои на Христос

- 3** ²⁶ Да не бараме лажна слава, еден друг да не се предизвикуваме, еден на друг да не си завидуваме.
- 4** ^{6,14-15} Браќа, и да падне човек во некаков ¹ грев, вие духовните поправајте го ² таков со духот на кротоста, пазејќи се и вие да не бидете искушани.
- 5** ² Поднесувајте го товарот еден на друг и исполнувајте го така законот Христов.
- 6** ³ Зашто оној, кој сам себе се смета за нешто, а не е ништо, тој се мами самиот себе.
- ⁴ Секој нека си ги испита делата свои и тогаш ќе има пофалба пред себе самиот, а не пред друг.
- ⁵ Зашто секој ќе го понесе својот товар.
- ⁶ А оној што се учи на словото, нека му дава дел од секое добро на оној што го учи.

⁷ Не лажете се: Бог не е за подигрување. Што ќе си посее човекот, тоа и ќе си жнее.

⁸ Кој сее во телото свое, од телото ќе пожнее погибел; а кој сее во духот, од духот ќе пожнее вечен живот.

⁹ Кога правиме добро, тоа нека не ни биде здодевно, зашто во свое време ќе пожнееме, ако не се измориме.

¹⁰ И така, додека имаме време, да им правиме добро на сите, а најмногу на своите по вера.

Христовиот крст и новото создание

¹¹ Гледајте со колку големи букви ви напишав со својата рака.

¹² Оние што сакаат да се фалат по тело, тие ве принудуваат да се обрезаваат само за да не бидат гонети поради крстот Христов.

¹³ Зашто, и оние што се обрезаваат, сами не го почитуваат Законот, а сакаат вие да се обрезаваат за да се пофалат со вапшето тело;

¹⁴ а мене, да не ми даде Господ да се фалам со ништо друго, освен со крстот на нашиот Господ Исус Христос, преку Кого за мене светот е распнат, а и јас за светот.

¹⁵ Зашто во Исус Христос ниту обрезањето има некаква сила, ниту неодрежанието, туку новото создание.

¹⁶ На оние што постапуваат и по тоа правило, и отсега натаму нека биде мир и милост, ним и на Израел Божји!

¹⁷ И така, никој да не ми досадува веќе, зашто јас ги носам на своето тело белезите на Исус.

¹⁸ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос, нека биде со вашиот дух, браќа. Амин!

7
Ос 8,7
Јов 13,8-9

8
Јн 3,6
Рим 8,13

9
2 Сол 3,13

11
Фил 1,19

13
Рим 2,21

14
2,19
5,24
1 Кор 1,31
2,2

15
5,6
2 Кор 5,17
Откр 21,5

16
Пс 125,5
128,66

17
2 Кор 4,10
6,4-5
Кол 1,24

18
Фил 4,23
2 Тим 4,22
Фил 1,25

ПОСЛАНИЕ ДО ЕФЕСЈАНИТЕ

Вовед

Во средината на првиот век по Хр. бројот на христијанските цркви во Мала Азија (денешна Турција), видно се зголемил. Меѓу бројните тамошни христијански заедници кои биле меѓусебно поврзани, се чини дека онаа од Ефес имала извесен пресврт. Апостолот Павле таму поминал три години во некоја на негова претходна мисионерско патување (Деј. 19,1–20,1).

Според Еф. 3,1 и 4,1, апостолот се наоѓал во затвор кога то пишувал Посланието до Ефесјаните. Токму затоа ова писание се вбројува меѓу таканаречените „Посланија од заробенителство“, заедно со оние до Филипијаните, до Филимон и до Колосјаните.

Ширината на неговата поука наведува повеќе на помислата дека писмото било упатено до еден многу поширок круг на читатели, одошто до една посебна локална заедница. Централна тема е вечниот Божји план, чија цел е „да соедини сè небесно и земно под една глава - во Господ Исус Христос“ (1,10).

Порака на писанието, сместена меѓу крајниот вовед (1,1–2) и крајниот заклучок (6,21–24), може да се подели на два поважни дела:

Во првиот (1,3–3,21), ојкако то искажува восхиот од она што Бог то направил за сите преку Исус Христос, писателот ја развива темата за единството, покажувајќи како Бог ги соединил нејудејците и Јудејците во еден единствен народ, Негов народ.

Во вториот дел (4,1–6,20), апостолот ги повикува своите читатели да живеат во тоа единство на начин достоеен за нивниот нов живот, во хармонија со Исус Христос. Тоа ги искажува јасните последици по нивните меѓусебни односи во христијанската заедница, во семејството и во општеството.

Апостолот илустриративно го прикажува единството на Божјиот народ, служејќи се со три слики: (1) за телото - Црквата, чија глава е Исус; (2) со зградата, чиј камен темелник е Исус Христос и (3) со брачната двојка, при што Црквата е Христовата невеста. Така, може да се согледа дека не е можно единство без целосна и постојана приврзаност, односно преданост на верниците кон нивниот Господ.

1,1

Деј. 9,13
Рим 1,1
1 Кор 1,1
Кол 1,1–2

Поздрав

1 Павле, по волјата Божја апостол на Исус Христос, до светите што се во Ефес, и до верните во Исус Христос: ² благодат и мир вам од Бога, нашиот Отец, и Господ Исус Христос!

3
1 Кор 1,3
Гал 3,14
1 Птр 1,3

Неизмерна благодат

4 ³ Нека биде благословен Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој нè благослови со секаков духовен благослов од небесата во Христос,

4
5,27
Јн 17,24
Кол 1,22
2 Сол 2,13

⁴ така што и нè избра преку Него, уште пред светот да биде создаден, за да

бидеме свети и непорочни пред Него во љубовта,

5

Јн 1,12

⁵ предопределувајќи нè за посинување за Себе преку Исус Христос, зашто тоа Му беше по волја,

6

Кол 1,13

⁶ за да биде фалена славата на Неговата благодат, со која нè дарува преку Својот Возљубен Син,

7

2,7,13
Рим 3,
24–25

⁷ во Кого имаме откуп преку Неговата крв, простување на гревовите по богатството на Неговата благодат.

8

Кол 1,9
4,5

⁸ Таа благодат Тој ни ја даде изобилно заедно со сета мудрост и разум,

9

3,3

⁹ откако ни ја откри тајната на Својата волја според Своето благоволение

10 што го беше положил во Себе од порано
Гал 4,4

11 ¹⁰ во уредувањето и исполнувањето на
времињата, за да соедини сè небесно и
земно под една глава - во Христос.
Рим 8, 28-29
Кол 1,12

12 ¹¹ Преку Него ние бевме избрани за
наследници, однапред определени според
одлуката на Оној Кој врши сè според
волјата Своја,
1,18

13 ¹² за да послужиме како пофалба на
славата Негова ние, кои од порано се
надевавме на Христос.
4,30
2 Кор 1,22
Кол 1,5-6

14 ¹³ Во Него и вие, откако го слушнавте
словото на вистината - Евангелието за
вашето спасение, и откако поверувавте
во Него, станавте запечатени преку ве-
тениот Свети Дух.
2 Кор 1,22

15-16 ¹⁴ Тој е залог за нашето наследство, за
откупување на посвојувањето за пофалба
на Неговата слава.
Рим 1,8-9
Кол 1,3-4,9
Фил 1,4-5

15 ¹⁵ Ете, затоа и јас, кога слушнав за ва-
шата вера во Христос Исус, и за љубовта
кон сите светии,
1 Кор 13,13

16 ¹⁶ постојано Му благодарам на Бога,
спомнувајќи ве во молитвите свои,
1 Сол 1,2

Молитва за просветление

17 ¹⁷ та Бог на нашиот Господ Исус
Христос, Отецот на славата, да ви даде
дух на мудрост и откровение за да Го
познаете,
Ис 11,2
1 Кор 2,10
Кол 1,9-10
1 Јн 5,20

18 ¹⁸ и да ги просвети очите на срцата
ваши за да увидите во што се состои
надежта на повиканите од Него, колка-
во е богатството на славата од наслед-
ството Негово во светиите,
Дела 20,32
2 Кор 4,4
Кол 1,5,12

19-20 ¹⁹ и колку е неизмерна величината на
Неговата сила во нас, кои веруваме пре-
ку дејството на Неговата крепка сила.
1 Кор 6,14
2 Кор 13,4
Фил 3,10
Кол 2,12

20 ²⁰ Таа сила Тој ја покажа во Христос,
кога Го воскресна од мртвите и Го поста-
ви од Својата десна страна на небеса-
та,
Пс 110,1
Кол 3,1
Евр 1,3

21 ²¹ повисоко од секое началство, власт,
сила и господство и од секое име со кое
се именуваат не само во овој свет, туку
и во идниот,
Мк 10,30
Лк 18,30
Кол 1,15-20

22-23 ²² и сè Му покори под Неговите нозе и
Го постави глава над сите во Црквата,
Јн 1,16
Кол 1,19

²³ која е Негово тело, полнота на Оној
Кој исполнува сè во сè.

Од смрт во животи

2 И вас, кои бевте мртви поради ва-
шите престапи и гревови,

² во кои живеевте некогаш според жи-
вотот на овој свет, согласно со кнезот
на воздухот, односно на духот, кој сега
дејствува во синовите на неверието,

³ меѓу кои и ние сите некогаш живе-
евме според телесните желби, извршу-
вајќи ги похотите на телото и на помис-
лите, и по природа бевме како и други-
те, чеда на гневот.
2,1
Кол 2,13

⁴ Но Бог, Кој е богат со милост, пора-
ди големата Негова љубов, со која нè
засака,

⁵ иако бевме мртви поради гревовите
наши, нè оживеа во Христос
Јн 12,31
2 Кор 4,11
Кол 3,7
Тит 3,3

⁶ и нè воскресна со Него и нè постави
на небесата во Христос Исус,
Рим 1,18
3,9,20,23

⁷ за да им го покаже на идните векови
преизобилното богатство на Својата
благодат во добрина кон нас преку
Христос Исус.
Лк 15,24,32
Дела 15,11
Кол 2,13

⁸ Зашто по благодат сте спасени пре-
ку верата; и тоа не е од вас - туку дар
Божји!

⁹ Не е од дела, за да не се пофали не-
кој.
Рим 3,28
1 Кор 1,29
2 Тим 1,9

¹⁰ Зашто ние сме Негова творба, соз-
дадени во Христос Исус за добри дела
што Бог ги предодредил уште од порано
да живееме во нив.
2 Кор 5,17
Тит 2,14

Едно во Исус Христос

¹¹ Затоа помнете, вие, кои некогаш по
тело бевте незнабошци, и наречени нео-
брезани од таканаречените обрезани со
телесно обрезание, правено со раце,
Рим 9,4-5
Кол 1, 20-21
1 Сол 4,13

¹² дека во она време бевте без Хрис-
тос, отстранети од општеството на Из-
раел, без право на учество во заветите
на ветеното, без надеж и безбожници во
светот;
2,17
Ис 57,19
Дела 2,39
Кол 1,20

¹³ но сега, во Христос Исус, вие, кои
некогаш бевте далеку, станавте блиски
преку крвта Христова.
1 Кор 12,13
Кол 1,20
2,14

¹⁴ Зашто Тој е нашиот мир, Кој од
двата народи направи еден и ја разруши
преградата што беше меѓу нив,
Ис 9,5-6
Гал 3,28

¹⁵ откако со телото Своје го уништи
непријателството, а законот на запове-

22

4,15
Пс 8,7
1 Кор
15,24-25

2,1

Кол 2,13

2

Јн 12,31
2 Кор 4,11
Кол 3,7
Тит 3,3

3

Рим 1,18
3,9,20,23

5

Лк 15,24,32
Дела 15,11
Кол 2,13

6

Кол 3,1-4

8

2,5
Јн 4,10
Дела 15,11
Рим 3,24
Гал 2,16
Евр 6,4

9

Рим 3,28
1 Кор 1,29
2 Тим 1,9

10

2 Кор 5,17
Тит 2,14

12

Рим 9,4-5
Кол 1,
20-21
1 Сол 4,13

13

2,17
Ис 57,19
Дела 2,39
Кол 1,20

14-16

1 Кор
12,13
Кол 1,20
2,14

14

Ис 9,5-6
Гал 3,28

ПОСЛАНИЕ ДО ЕФЕСЈАНИТЕ

17 дите и одредбите го обессили, за да создаде во Себе од двата еден нов човек, воспоставувајќи мир,

18 и обата во едно тело да ги помири со Бога преку крстот, откако го уништи непријателството во себе.

17 И, откако дојде, Тој ви благовести мир вам далечни и блиски,

19 ¹⁸ зашто преку него и едните и другите имаме пристап кај Отецот во еден Дух.

20 ¹⁹ И така, вие веќе не сте туѓи и придојдени, туку сте им сожителни на светите и членови на Божјото семејство,

21 ²⁰ зашто се утврдиле на темелите поставени од апостолите и пророците, имајќи Го како камен темелник Самиот Исус Христос,

22 ²¹ врз Кого целата зграда, стројно зглобена, прераснува во свет храм на Господ;

3,1 ²² врз Кого и вие ќе се сосидате во живеалиште Божјо преку Духот.

Дејноста на Павле меѓу нејудејците

3 ¹ Затоа сум јас, Павле, затвореник на Исус Христос за вас незнабошците.

3 ² Бидејќи ја чувте распределбата на благодатта Божја, која ми е дадена за вас,

4-6 ³ односно дека преку откровение Бог ми ја соопшти тајната, како што и погоре ви напишав накратко.

4 ⁴ Читајќи го тоа, можете да разберете како сум ја сфатил тајната на Христос,

5 ⁵ која, на синовите човечки од поранешните поколенија не им беше објавена како што сега се откри на Неговите свети апостоли и пророци преку Светиот Дух,

6 ⁶ за да бидат и незнабошците сонаследници, делови на едно тело, и соучесници на ветувањето Божјо во Христос Исус преку Евангелието,

7 ⁷ на кое му станав слуга според дарот на благодатта Божја, дадена по дејство на Неговата сила.

8 ⁸ Мене, најмалиот од сите светии, таа благодат ми се даде - да им го проповедам на незнабошците неискажливото богатство Христово,

⁹ и да расветлам на сите во што се состои распределбата на тајната, криена од векови во Бога, Кој создаде сè преку Исус Христос,

¹⁰ та многуликата мудрост Божја да им се објави сега преку Црквата на началствата и властите небесни,

¹¹ според предвечната одлука, која Тој ја изврши во Христос Исус нашиот Господ,

¹² во Кого, преку верата во Него, имаме слобода да се доближуваме со доверба.

¹³ Поради тоа, ве молам, не паѓајте со духот пред моите маки заради вас, кои се ваша слава.

Христовата љубов

¹⁴ Затоа ги преклонувам колената свои пред Отецот на нашиот Господ Исус Христос,

¹⁵ од Кого се именува секој род на небесата и на земјата,

¹⁶ да ви даде, по богатството на Својата слава, сила да се утврдите преку Неговиот Дух во внатрешниот човек,

¹⁷ и преку верата Христос да се всели во срцата ваши,

¹⁸ та вкоренети и утврдени во љубовта да можете да разбирате со сите светии што е ширина и должина, што е длабочина и височина,

¹⁹ и да ја осознаете Христовата љубов што го надминува секое знаење, за да се исполните со сета полнота Божја.

²⁰ А на Оној Кој, според силата што во нас дејствува, може да изврши изобилно сè што ќе побараме или помислиме,

²¹ Нему нека е слава во Црквата преку Исус Христос во сите родови и за сите векови. Амин!

Единството на телото

4 Браќа, јас, затвореник во Господ, ве молам да се однесувате достоинствено според звањето, за кое сте повикани,

² со сета понизност и кротост, со долготрпеливост, поднесувајќи се еден со друг со љубов,

³ трудејќи се да го запазите единството на Духот преку врските на мирот.

9
Кол 1,26

10
1 Кор 2,7-9
1 Птр 1,12

11
1,4,11

12
2,18
Евр 4,16

13
Кол 1,24

14
1,17-18

16
Рим 7,22

17
Јн 14,23
Рим 8,11
Кол 1,23
2,7

18
Кол 2,2

19
1 Кор 13
Гал 4,9

20
Рим 16,
25-27
Јуда 1,24-25

21
Рим 16,27

4,1
3,1
Кол 1,10

2
Гал 6,2
Кол 3,
12-13

3
1,10
2,13-16
Фил 1,27
Кол 1,20

4-6 ⁵ Моје 6, 4-5
Мт 23,8-10
1 Кор 12, 4,6

⁴ Едно тело сте и еден Дух, како што сте и повикани кон една надеж на вашето звање.

⁵ Еден Господ, една вера и едно крштевање,

4 ^{Рим 12,3-6}
¹ Кор 10,17
Кол 1,5

⁶ еден е Бог и Отец на сите, Кој е над сè, и преку сите, и во сите нас.

⁷ А на секого од нас благодатта му е дадена според мерката на дарот Христов.

5 ¹ Кор 1,13
8,6

⁸ Затоа е и речено: „Издигајќи се на височина, плени плен и им даде дарови на луѓето.“

7 ^{Рим 12,3,6}
¹ Кор 12,11

⁹ А што означува „издигајќи се“, ако не тоа дека Тој слезе пред тоа во најдолните места на земјата.

8 ^{Пс 68,19}
^{Кол 2,15}

¹⁰ Слегнатиот е истиот, Кој се издигна повисоко од сите небеса, за да исполни сè.

9 ^{Пс 68,19}
^{Јн 3,13}

¹¹ И Тој постави едни за апостоли, други за пророци, трети за благовестители, четврти за пастири и учители,

11 ¹ Кор 12, 4-11,28

¹² за усовршување на светиите во делото на служењето, за изградување на Христовото тело,

12 ^{2,21}

¹³ додека сите не го достигнеме единството на верата и познанието на Синот Божји, до состојба на совршен човек, до мера на возраста на Христовата полнота,

13 ^{Кол 1,28}

¹⁴ та да не бидеме веќе мали деца што ги лула и занесува секој ветар на лажните учења, преку човечките заблуди, во лукавството на измама кон заблуда.

14 ^{Рим 16,19}
¹ Кор 3,1-3
14,20
Евр 5,11-14
13,9

¹⁵ Туку со љубов држејќи се за вистината во секој поглед да растеме во Оној, Кој е глава, Христос.

15 ^{Кол 1,18}

¹⁶ Со Него целото тело е составено и склопено и сврзано преку сите дарувани врски, при дејството на секој дел, поради силите негови, нараснува за да се изградува во љубов.

16 ^{Кол 2,19}

17-19 ^{Рим 1, 18-32}

18 ^{2,12}
^{Мк 3,5}

Новиоѝ живоѝ во Хрисѝос

¹⁷ Ова, пак, го зборувам и сведочам во Господ; да не живеете повеќе како што живеат и другите незнабошци, по суејатата на својот ум;

¹⁸ помрачени во разумот, отуѓени од Божјиот живот поради нивното незнаење и тврдокорноста на нивното срце;

¹⁹ дојдени до бесчувство, тие се предадоа на разврат и ненаситно вршат секаква нечистота.

²⁰ Но вие не Го познавте така Христос,

²¹ ако навистина сте чуле за Него и во Него сте биле поучувани - дека вистината е во Исус,

²² тогаш отфрлете го од себе стариот човек според вашето поранешно живеење, кој се распаѓа во измамливите желби,

²³ за да се обновите со духот на својот ум

²⁴ и да се облечете во новиот човек, создаден според Бога во вистинска праведност и светост.

²⁵ Поради тоа, откако ја отфрливте лагата, кажувајте си ја вистината секој на својот ближен, бидејќи сме делови еден на друг.

²⁶ Гневете се, но не грешете: сонцето да не зајде над гневот ваш;

²⁷ И не давајте му место на ѓаволот.

²⁸ Крадецот да не краде веќе, туку нека се труди и подобро е да се труди со своите сопствени раце да го прави она што е добро, за да има што да му даде на оној што има потреба.

²⁹ Никаков гнасен збор да не излегува од устата ваша, туку само добар, за наидградување каде што треба, за да им даде благодат на оние што слушаат.

³⁰ И не оскрбувајте Го Светиот Дух Божји со Кој сте запечатени за денот на откупувањето.

³¹ Отстранете ја подалеку од вас секоја огорченост, јарост, гнев, викање и хулење заедно со секоја друга злоба.

³² Бидете еден спрема друг добри и милосрдни, проштавајќи си еден на друг, како што и Бог ви прости во Христос.

22
Кол 3,5.
9-10

23
Рим 12,2

24
Кол 3,10

25
Зах 8,16
Рим 12,5
1 Кор 12,12
Кол 3,8-9

26
Пс 4,5
Мт 5,22
Јк 1,19-20

28
1 Кор 4,12
1 Сол 4,11

29
5,4
Мт 15,11
Кол 3,8-16
4,6
Јк 3,10-12

30
1,13-14
Ис 63,10

31
Кол 3,8

32
Мт 6,14
18,22-35
Кол 3, 12-13

5,1
Мт 5,48
1 Кор 11,1

2
2 Моје 29,18
Ез 20,41
Рим 14,15
Гал 2,20
Фил 4,18
Евр 10,10

Да се живее во свејлина

5 И така, угледајте се на Бога, како чеда возљубени,

² и живејте во љубов, како што и Христос ве возљуби и за нас се предаде Себеси како принос и жртва на Бога за пријатен мирис.

ПОСЛАНИЕ ДО ЕФЕСЈАНИТЕ

3-5 ³ А блудство и секаква нечистота или, пак, користољубивост воопшто да не се спомнуваат меѓу вас, како што им прилега на светии,

4 ниту, пак, срамни и будалести зборови или двосмислени приказни, што се неприлични, туку само благодарност.

5 Зашто ова треба да го знаете: дека ниеден блудник, или нечист, или користољубец - кој е идолопоклоник, нема дел во царството на Христос и Бог.

6 Никој да не се мами со празни зборови; зашто поради нив доаѓа гневот Божји врз синовите на непокорноста;

7 затоа, не станувајте нивни соучесници.

8 Вие некогаш бевте темнина, а сега сте светлина во Господ: живејте како деца на светлината!

9 Зашто плодот на светлината се состои во сè што е добро, праведно и вистинито -

10 одлучете се за она што Му е мило на Бога!

11 Не учествувајте во бесплодните дела на темнината, туку изобличувајте ги!

12 Зашто за она што го прават скришум, срамно е и да се зборува.

13 А сè што е изобличено, светлината го прави јавно; бидејќи сè што е јавно, светлина е.

14 Затоа е речено: „Стани ти што спиеш, воскресни од мртвите, и Христос ќе те осветли!“

15 Па така, внимавајте добро како живеете! Не како безумни, туку како мудри;

16 ползувајте го времето, зашто дните се лукави.

17 Затоа немојте да бидете неразумни, туку распознајте што е волјата Божја!

18 И не опивајте се со вино, во него има разврат, но исполнете се со Дух.

19 Разговарајте меѓу себе со псалми и славословија и духовни песни, пеејќи и воспевајќи Го Господ во срцата ваши;

20 благодаретејќи Му секогаш за сè на Бога и Отецот, во името на нашиот Господ Исус Христос;

Жени и мажи

21 покорувајте се еден на друг во страхочит Божја.

22 Вие, жените, покорувајте им се на мажите свои, како на Господ,

23 зашто мажот е глава на жената, како што е и Христос глава на Црквата, и Тој е Спасител на телото.

24 Па, како што Црквата Му се покорува на Христос, така и жените да им се покоруваат на своите мажи во сè.

25 Вие, мажите, сакајте ги жените свои, како што Христос ја засака Црквата и се предаде Себе за неа,

26 за да ја освети, очистувајќи ја со водна бања преку словото;

27 та да ја претстави пред Себе како славна Црква, која нема осквернување, или порок, или нешто слично, туку да биде света и непорочна.

28 И така, мажите се должни да ги сакаат жените свои како што ги сакаат своите тела; зашто, кој ја сака жената своја, тој се сака и самиот себеси.

29 Зашто никој никогаш не го намразил телото свое, туку го храни и го стоплува, како и Господ Црквата,

30 бидејќи ние сме делови на Неговото тело¹.

31 „Поради тоа, човекот ќе го остави својот татко и мајката своја, и ќе се придружи кон жената своја, та обајцата ќе бидат едно тело.“

32 Оваа тајна е голема. Но јас ви зборувам за Христос и за Црквата.

33 И така, секој од вас да си ја сака жената своја, како што се сака самиот себе, а жената да го почитува мажот свој.

Деца и родители

6 Вие, деца, бидете им послушни на родителите свои, во името на Господ, зашто тоа е праведно.

2 „Почитувај ги својот татко и својата мајка!“ - тоа е првата заповед со ветување,

3 „За да ти биде добро, и да живееш долго на земјата.“

21
1 Птр 5,5

22
1 Мојс 3,16
Кол 3,18
1 Птр 3,1

23
1,22-23
1 Кор 11,3

25-26
Евр
10,10,14
13,12

25
Кол 3,19
1 Птр 3,7

27
1,4
Песна 4,7
2 Кор 11,2
Кол 1,22

30
Рим 12,5
1 Кор 6,15
12,27

31
1 Мојс 2,24
Мт 19,5
Мк 10,7-8
1 Кор 6,16

6,1
Кол 3,
20-21

2-3
2 Мојс
20,12
5 Мојс 5,16
Мт 15,4

¹ 5,30. Во некои ракописи кон овој стих е додадено: „од Неговото тело и коските Негови“.

4 ⁵ И вие, татковците, не дразнете ги децата свои, туку подигнувајте ги во воспитувањето и науката на Господ.

⁵ Мојс
6,7,20-25
Изреки
19,18
Кол 3,21

Слуги и господарии

5-6 ⁵ Вие, слуги, бидете послушни кон вашите земни господари со страв и трепет, во простота на срцето, како кон Христос,

Тит 2,9
1 Птр 2,18

5
Кол 3,
22-4,1

8 ⁶ не работете само за пред очи, како оние што сакаат да им се умилкуваат на луѓето, туку како Христови слуги, извршувајќи ја волјата Божја од срце,

2 Кор 5,10

9
⁵ Мојс
10,17
Кол 3,25
4,1

⁷ драговољно служејќи, како да Му служите на Господ, а не на луѓе,

10 ⁸ знаејќи дека секој, па било тоа роб или слободен, ќе добие од Господ според доброто, што го направил.

Кол 1,11

11 ⁹ А и вие, господарите, исто така, однесувајте се кон нив и бидете умерени во строгоста своја, знаејќи дека и над вас самите и над нив има на небесата Господар, во Кого нема лицемерност!

Рим 13,12
2 Кор 6,7
10,4
1 Сол 5,8

12
2,2

Оружјејѝо шѝо ни ѝо дава Боѝ

¹⁰ Браќа, засилувајте се во Господ и во силата на Неговата моќ!

¹¹ Облечете се во сето оружје Божјо за да се одржите против ѓаволското лукавство;

¹² зашто нашата борба не е против крв и тело, туку против началствата, против властите, против световните управители на темнината од овој век, против поднебесните духови на злобата.

¹³ Поради тоа примете го сето оружје Божјо, за да можете да се браните во

лош ден, та, откако ќе победите, да се одржите.

¹⁴ И така стојте, откако ќе се опашете со вистината и ќе се облечете во оклопот на праведноста,

¹⁵ и носете да ви бидат обуени во подготвеност за да благовестите мир.

¹⁶ А над сѐ, земете го штитот на верата, со кој ќе можете да ги изгаснете сите вжештени стрели на лукавиот;

¹⁷ земете го и шлемот на спасението и духовниот меч, кој е зборот Божјо!

¹⁸ Со секаква молитва и молба во секоја пригода молете се во духот. Затоа бидете постојано будни со сета истрајност и молитва за сите светии,

¹⁹ и за мене, та, кога ќе ја отворам устата да ми се даде слободно да ја соопштувам тајната на Евангелието,

²⁰ поради кое сум пратеник во окови, за да го проповедам смело, како што ми прилега.

Последни ѝоздрави

²¹ А за да знаете и вие, како сум и што работам, за сѐ ќе ве известим Тихик, возљубениот брат и верен служител во Господ.

²² Него го пратив кај вас за да дознаете како сме, и за да ги охрабри срцата ваши.

²³ Мир на браќата и љубов со вера од Бог Отецот и од Господ Исус Христос.

²⁴ Благодат со сите што Го сакаат нашиот Господ Исус Христос - во нераспадливост. Амин.

14

Ис 11,5
52,7
1 Сол 5,8

15

Ис 40,3,9
52,7
Рим 10,15

17

Ис 11,4
49,2
59,17
Ос 6,5
Евр 4,12
Откр 1,16

18

Мт 26,41
Лк 18,1
1 Кор 14,15-16
Кол 4,2-4
1 Сол 5,17

19

Лк 21,15
Дела 4,29
28,31
Рим 15,30
Кол 4,3
2 Сол 3,1

20

2 Кор 5,20

21-22

Дела 20,4
Кол 4,7-8
2 Тим 4,12

23-24

1 Птр 1,8

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИПЈАНИТЕ

Вовед

Првиот европски град, во кој апостол Павле го проповедал Евангелието е Филипи, кој се наоѓал во римската провинција Македонија, на североисток од Грција. Павле таму основал црква за време на неговото второ мисионерско патување (види Дела 16,12–40). Неколку години подоцна, додека се наоѓал во затвор (според едни во Ефес, а според други во Кесарија или во Рим; види Фил. 1,7), апостолот напишал писмо до Филипјаниите, проследено со особено срдечен тон. Тој сака да им се заблагодари за подароциите што се поштурдиле да пристигнат до Павле преку Епафродит, кога тој самиот се наоѓал во неволја. Тој исто така сака да ги охрабри да Му останат верни на Христос и да не дозволат да бидат заведени од лажните науки што се вовлекувале во нивната заедница.

На почетокот (1,1–11), Павле ја изразува радоста и благодарноста што ја чувствува кога помислува на христијаниите во Филипи. Пошто ги известува за неговата состојба. Соочен со неизвесна иднина, отворено ја искажува својата целосна сигурност, што ја добива од заедничкото со Господ Исус Христос (1,12–26). Тој ги охрабрува Филипјаниите да останат цврсти во верата, издржувајќи го испитот на понизноста во духот на служењето кое доаѓа од Исус Христос (1,27–2,18). Со надеж за повторно видување, Павле ги испраќа кај Филипјаниите Епафродит и Тимошеј, неговите придружници, кои ќе ја одржуваат врската меѓу апостолат и Филипјаниите (2,19–30).

Пошто Павле ги сфаќа под пресметка енергично неговите приврзаници најпроти неверните личности на висините Евангелие. Тој ги повикува Филипјаниите да се угледаат на неговите начин на однесување, приближувајќи се смело кон почетокот на новиот живот во христијанството и да станат подобни на Исус Христос (3). Писмото завршува со поштиник, заблагодарување и поздрав (4).

Ова писмо се нарекува „Писмо на радоста“, зашто така духот го пројектира посланието од почеток до крај. Оваа радост е поврзана со верата во Христос, чие дело се прославува во химните, односно славословите во 2,6–11.

1,1

Дела 16,1
Рим 1,1
2 Кор 1,1
Гал 1,10
Кол 1,1
2 Сол 1,1
Јк 1,1
3 Петр 1,1

Поздрав

1 Павле и Тимотеј, слуги на Исус Христос, до сите светии во Христос Исус, што се во Филипи, со епископите и законите:

² благодат и мир вам од Бог, Отецот наш и од Господ Исус Христос!

Изразување благодарност и молитва

³ Му благодарам на мојот Бог секогаш, кога си спомнувам за вас,

⁴ - во секоја моја молитва се молам со радост за сите вас -

⁵ заради вашето учество во Евангелието од првиот ден, па сè досега,

⁶ уверен во тоа дека Оној, Кој го започна во вас доброто дело, ќе го доврши сè до Денот на Исус Христос.

⁷ И право е да го мислам тоа за сите вас, зашто секогаш ве носам во срце - и кога сум во окови, и кога го бранам и утврдувам Евангелието, бидејќи сите вие сте мои соучесници во благодатта.

⁸ Бог ми е сведок колку многу копнеам по сите вас со милосрдноста на Исус Христос.

3-4

Рим 1,8-10
1 Кор 1,4
Ефес 1,
16-17
Кол 4,2
1 Сол 1,2

4

3,1
4,1,4,10

5

1,27-30
4,3,14-18
Рим 15,
26-27

6 ⁹ И се молам вашата љубов сè повеќе и повеќе да избобува преку познанието и разбирањето на сè,

¹⁰ за да можете да го распознавате најдоброто, та да бидете чисти и непрекорни во денот на Христос,

¹¹ полни со плодот на праведноста, кој е преку Исус Христос, за слава и пофалба на Бога.

Заробеништво на Павле и усѐхои на Евангелието

9 ¹² Сакам, браќа, да знаете дека тие работи, што ми се случија, придонесоа за поголем успех на Евангелието,

¹³ така што во целата преторија и меѓу сите други стана познато дека сум во окови за Христос;

¹⁴ и дека повеќето од браќата во Господ, поттикнати од моите окови, се осмелија, без страв да го проповедаат словото Божјо.

¹⁵ Некои, навистина, од завист и желби за кавга, а други од добра волја Го проповедаа Христос:

¹⁶ едни Го проповедаат Христос од љубов, знаејќи дека јас сум поставен да го бранам Евангелието.

¹⁷ А другите имаат желба да се препираат неискрено, мислејќи дека ја наголемуваат тежината на моите окови.

¹⁸ Другите, пак, проповедаат од љубов, знаејќи дека јас сум поставен да го бранам Евангелието.

¹⁹ Зашто знам дека тоа ќе ми послужи за спасение со вашата молитва и преку дејството на Духот на Исус Христос,

²⁰ како што очекувам со нетрпение и се надевам дека во ништо нема да се посрамам, но со сета моја храброст, како секогаш, така и сега, ќе се возвеличи Христос во моето тело - било со живот, било со смрт.

²¹ За мене, „да се живее“ значи Христос, а „да се умре“ - придобивка.

²² Ако, пак, живењето мое во тело ми придонесува плод на делото, тогаш што да одберам не знам.

²³ Измачуван сум и од едното, и од другото: сакам да заминам и да бидам со Христос, бидејќи тоа е многу подобро;

²⁴ но да останам во телото е попотребно за вас.

²⁵ Уверен во тоа, знам дека ќе останам и ќе пребивам со сите вас за ваш напредок и радост на верата,

²⁶ та пофалбата ваша во Христос Исус да се умножува преку мене, кога повторно ќе дојдам кај вас.

Посвојаноси во бишката

²⁷ Живејте само достоино за Христовото Евангелие, та, ако дојдам и ве видам, или пак во отсуство слушнам за вас дека стоите во еден дух, борејќи се еднодушно за верата на Евангелието,

²⁸ и во ништо не се плашите од противниците; тоа е знак за нивната погибел, а за вашето спасение, и тоа е од Бога.

²⁹ Зашто вам ви се даде дар поради Христос не само да верувате во Него, туку и да страдате за Него,

³⁰ борејќи се со истата борба, каква што видовте во мене и сега слушате за мене.

Единство во ѝонизноска

2 И така, ако во Христос има некаква утеха, ако има некаков поттик од љубовта, ако има некакво заедништво со Духот, ако има некое милосрдие и сострадание,

² исполнете ја мојата радост: бидете со една мисла, бидејќи имате една и истата љубов, и бидете еднодушни и едно-мислени;

³ не правете ништо од честољубие или за празна слава, но од понизност сметајте се еден друг за погорен од себеси!

⁴ Не грижете се секој само за себе, туку и за другите!

⁵ Бидејќи вие треба да ги имате истите мисли, што ги има Исус Христос,

⁶ Кој, иако беше во Божји лик, не сметаше дека треба да го искористи тоа што е еднаков со Бога;

⁷ но Сам Себе се понизи, земајќи лик на слуга се изедначи со луѓето и по изглед се покажа како човек;

⁸ Сам Себе се понизи, послушен сè до самата смрт, смрт на крст.

⁹ Па затоа и Бог Го превозвиши и Му даде име што е над секое име,

¹⁰ та во името на Исус да се поклонил секое колено на сè што е небесно, земно и подземно,

252 Сол 1,3
1 Тим 4,15**26**1 Кор 15,31
2 Кор 1,14**27**4,3
Гал 5,1
Ефес 4,1-4
Кол 1,10
1 Сол 2,12
3,8**28**

2 Сол 1,4-10

29Мт 5,10-12
Дела 5,41
2 Сол 1,5
1 Птр 1,6-7**30**

2 Кор 11,24-12,10

2,12 Кор 13,13
Кол 3,12**2**Рим 15,5
1 Кор 1,10-16**3**Рим 12,10
Гал 5,26**4**2,21
1 Кор 10,24-33
13,5**5**Јн 13,15
Рим 15,5
1 Јн 2,6**6**Јн 1,1-2
17,5
Кол 1,15
Евр 1,3**7**Мт 20,28
Јн 1,14
Рим 8,3
2 Кор 8,5
1 Тим 2,1
Евр 2,14-17

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИПЈАНИТЕ

8 ¹¹ и секој јазик да исповеда дека Исус Христос е Господ, за слава на Бог Отецот.

Мт 26,39
Јн 4,34
6,38
10,17
Рим 5,19
Евр 2,9
5,8
12,2

Задача на христijаниите

9 ¹² Затоа, возљубени мои, како што секогаш ме слушавте, не само во мое присуство, туку многу повеќе сега, кога сум отсутен, со страв и трепет градете го своето спасение,

Мт 23,12
Јн 12,32
Ефес 1,
20-23
Евр 1,3-4

10-11 ¹³ зашто Бог е Оној Кој во вас прави да сакате и да дејствувате според Неговата добра волја.

Ис 45,23
Рим 14,11
Ефес 3,14
4,10
Кол 1,
18-20

11 ¹⁴ Правете сè без мрморење и двоумење,

Дела 2,36
Рим 1,4
10,9

12 ¹⁵ за да бидете прави и чисти, непорочни чеда Божји, сред изопачено и развратно поколение, во кое светите како светила во светот,

Пс 2,11-12
1 Кор 2,3
2 Кор 7,15

13 ¹⁶ држејќи се за словото на животот, за моја гордост во денот Христов, дека не трчав напрасно и не се трудев напрасно.

1 Кор 12,6
15,10
2 Кор 3,5
Ефес 2,13
1 Сол 2,10
Евр 13,21

14 ¹⁷ Но, иако се излевам како жртва леаница и за служба на вашата вера, се радувам сам и се радувам со сите вас.

1 Кор 12,6
15,10
2 Кор 3,5
Ефес 2,13
1 Сол 2,10
Евр 13,21

14 ¹⁸ Така исто радувајте се и вие и зарадувајте ме!

Мисиите на Тимотеј и Епифродит

4 Мојс
14,29
1 Кор
10,10
1 Птр 4,9

15 ¹⁹ А се надевам во Господ Исус дека наскоро кај вас ќе го пратам Тимотеј, та и јас, откако ќе разберам како сте, да се утешам со духот.

1,10
5 Мојс 32,5
Дан 12,3
Мт 5,14
10,16
12,39
Дела 2,40

16 ²⁰ Всушност, немам ниту еден истомисленик, кој толку искрено би се грижел за вас.

1,6
Ис 49,4
65,23
Дела 20,24
1 Кор 1,8
Гал 2,2
4,11
1 Сол 2,1,19
3,5

17 ²¹ Зашто сите си го бараат своето, а не она на Исус Христос;

22 а неговата опитност е позната; тој, како син на татко, слугуваше заедно со мене при благовестувањето.

17 ²³ Него, пак, се надевам дека ќе го испратам веднаш, штом ќе дознаам што ќе стане со мене;

24 а се надевам во Господ дека и сам скоро ќе дојдам кај вас.

17 ²⁵ Сметам дека е потребно кај вас да го испратам братот Епафродит, мој сотрудник и соборец во војувањето, а ваш пратеник и помагач во потребите мои,

3,3
Рим 12,1
15,16
2 Тим 4,6

²⁶ бидејќи тој копнееше да ве види сите вас и многу жалеше што сте чуле дека бил болен.

²⁷ Зашто тој боледуваше дури до умирање; но Бог го помилува, и не само него, туку и мене, за да не ми се натовари една жалост врз друга.

²⁸ Поради тоа го испратив поскоро, та, штом ќе го видите пак, да се израдувате, а јас да бидам помалку нажален.

²⁹ Примете го, пак, во Господ со секаква радост, и такви почитувајте,

³⁰ бидејќи за Христовото дело тој беше скоро на умирање, не жалејќи го својот живот за да го дополни недостигот на вашата служба кон мене.

18
3,1
4,4

19
Дела 16,1

20
1,15-17

21
2,4
2 Тим 4,10

22
1,1,5

24
1,25
Рим 14,14

25
4,18

29

1 Кор
16,16
1 Тим 5,17

30
Дела 20,24
2 Кор 8,14
Кол 1,24

3,1

1,5
2,18
4,4
2 Кор
13,11
1 Сол 5,16

2

Пс 22,16
2 Кор
11,13
Гал 5,12

3

5 Мојс
10,16
Ер 4,4
Рим 1,9
2,29
Гал 6,14-15
Кол 2,11

4

Рим 7,5
2 Кор
11,18

5

1 Мојс
17,12
3 Мојс 12,3
Мт 3,7
Лк 1,59
2,21
Дела 23,6
26,5
2 Кор
11,22

Вистинскиот начин да се биде праведен во очите на Бога

3 Но, браќа мои, радувајте се во Господ! Зашто мене не ми е здодевно да ви пишувам исти нешта, а за вас тоа значи безбедност.

² Чувајте се од кучињата, чувајте се од лошите работници, чувајте се од лажно обрезавање,

³ зашто вистинското обрезавање смение, кои со Духот Му служиме на Бога и се гордееме со Христос Исус, и не се надеваме на телото,

⁴ иако јас можам да се надевам и на телото. Ако некој друг мисли дека може да се надева на телото, тогаш уште повеќе можам да се надевам јас,

⁵ кој сум обрезан во осмиот ден, од родот Израелов, од Венијаминовото колено, Евреин од Евреите, по законот фарисеј,

⁶ по ревност - гонител на Божјата Црква, според правдата на Законот - беспрекорен.

⁷ Но тоа што беше за мене придобивка, поради Христос го сметав за загуба.

⁸ Затоа, сметам дека и сè друго е загуба спрема преважното познание на Христос Исус, мојот Господ, поради Кого се одреков од сè, и сè сметам за отпад, само за да Го придобијам Христос,

⁹ и да се најдам во Него, не со својата праведност стекната од Законот, туку со придобивката преку верата во Хрис-

6 тос, односно со праведноста од Бога преку верата;

10 за да Го познаам Него, и силата на Неговото воскресение, и учеството во Неговите страдања, грижејќи се мојата смрт да биде слична со Неговата,

7 ¹¹ та некако да го достигнам воскресението на мртвите.

8 *Трчање кон целиа*

12 Велам така не затоа што веќе достигнав, или дека веќе постигнав совршенство, туку се стремам да го достигнам она со кое Христос ме достигна мене.

9 ¹³ Браќа, јас не мислам дека сум го достигнал тоа; но едно правам: го заборавам она што е зад мене, а се стремам кон она што е пред мене,

10 ¹⁴ трчам кон целта - кон наградата на горното призвание од Бога во Исус Христос.

11 ¹⁵ Ние, кои сме, пак, совршени, мислиме така; ако, пак нешто инаку мислите, Бог и тоа ќе ви го открие.

12 ¹⁶ Но, само да го држиме она до кое достигнавме, да бидеме едномислени и по истото правило да продолжиме.

17 Следете го мојот пример, браќа, и гледајте ги оние што живеат според образецот што го имате во вас.

13 ¹⁸ Зашто мнозина, за кои често сум ви зборувал, а сега дури и со солзи говорам, постапуваат како непријатели на крстот Христов;

14 ¹⁹ нивниот крај е погибел, нивниот бог - стомакот, а славата - во нивниот срам; тие мислат за земните работи.

15 ²⁰ А нашето жителство е на небесата, од каде што Го очекуваме и Спасителот, нашиот Господ Исус Христос.

16 ²¹ Тој ќе го преобрази нашето понизно тело да стане подобно на Неговото славно тело, со силата преку која Тој може да потчинува под Себе сè.

Прејорак

4 И така, браќа мои возљубени и многу пожелни, радост моја и венец, стојте цврсто во Господ, возљубени!

2 Ја молам Еводија, ја молам и Синтихија да бидат едномислени во Господ;

3 а те молам и тебе, искрен сотрудице, помагај им на оние што се грижеа во Евангелието заедно со мене и со Климент и со другите мои сотрудиници, чии имиња се во Книгата на животот.

4 Радувајте се секогаш во Господ, и пак ќе речам: радувајте се!

5 Кротоста ваша нека им биде позната на сите луѓе! Господ е близу!

6 За ништо не грижете се, туку во сè преку молитва и молба со благодарност изнесувајте ги пред Бога своите барања, **7** и мирот Божји, што надвишува секој ум, ќе ги запази вашите срца и вашите мисли во Исус Христос.

8 Понатаму, браќа мои, на она што е вистинско, што е чесно, што е праведно, што е чисто, што е љубезно, што е достоинство за слава, на она што е добродетел, што е за пофалба, само на тоа мислете!

9 И она што го научивте, примивте, чувте и видовте во мене, тоа правете го, - и Бог на мирот ќе биде со вас!

Павле им заблагодарува на Филипјаниите за нивните подароци

10 Јас се зарадував необично многу во Господ, зашто најпосле расцветавте во вашата грижа за мене; вие и порано се грижевте за мене, но немавте згодна пригода.

11 Ова го велам не поради скудност од нешто, бидејќи се научив да се задоволувам со она што го имам.

12 Знам да живеам и во скудност, знам да живеам и во избилство; научен сум на сè и сешто, и сит да бидам, и глад да трпам, и во избиле да сум и во немапштија.

13 Сè можам преку Исус Христос, Кој ме крепи.

14 Но, добро направивте што зедовте учество во мојата скрб.

15 А знаете и вие, Филипјани, дека во почетокот на проповедањето на Евангелието, кога отпатував од Македонија, немаше ниту една црква нешто да ми даде или нешто да примам освен од вас;

16 зашто и во Солун, еднаш, и по вторпат ми пративте нужни работи.

17 Ова го велам не дека сакам да ми давате, туку го барам плодот кој се умножува во вашата полза.

20

1 Кор 1,7
Ефес 2,6-19
Кол 3,1-4
Тит 2,13
Евр 12,22
13,14

21

Рим 8,29
1 Кор 15,27-43-49,53
Ефес 1,19
3,7
Кол 3,4
Евр 2,8

4,1

1 Сол 2, 19-20

2

2,2

3

1,30
2,25
Пс 69,28
Дан 12,1
Лк 10,20
Дела 3,5
2 Кор 8,23
Откр 3,5

13,8
17,8
20,12,15
21,27

4

3,1

5

3,20
Пс 145,18
1 Кор 16,22
Евр 10,37
Јк 5,8
1 Птр 4,7
Откр 3,11
22,20

6

Мт 6,25-34
1 Птр 5,7

7

Ис 26,3
Јн 14,27
Кол 3,15

8

Рим 12,2,17
1 Сол 4,12

9

3,17
Рим 15,33
16,20
1 Кор 14,33
1 Сол 5,23

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИПЈАНИТЕ

- 10** ¹⁸ Добив сè и имам во изобилие, се пренаполнив со блага, кога го примив од вас испратениот дар преку Епафродит, кој е мирис сладок, жртва пријатна, благоугодна на Бога.
- 15** Дела 16, 12-14
2 Кор 11,9
- 16** ¹⁹ Мојот Бог, по Своето богатство, нека ја исполни секоја ваша потреба, за слава преку Христос Исус.
- Дела 17,1-9
- 17** ²⁰ А на Бога, нашиот Отец, слава во вечни векови. Амин!
- Мт 3,8
1 Кор 9,11

Последни поздрав

²¹ Поздравете го секој светија во Христос Исус! Ве поздравуваат браќата што се со мене.

²² Ве поздравуваат сите светии, а особено оние што се од Цезаревиот дом.

²³ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!

- 19**
Рим 9,23
- 20**
Рим 16,27
- 21**
Дела 9,13
Рим 1,7
- 22**
1,13

ПОСЛАНИЕ ДО КОЛОСЈАНИТЕ

Вовед

Најверојатно Павле никогаши не го посетил Колоси, градои во мала Азија (денешна Турција), на околу 200 км источно од Ефес. Првиот кој ишаму го донел Евангелието бил Епафрас (Кол. 1,7; 4,12), еден од придружниците на апостоли, кој самиот бил од Колоси.

Додека Павле се наоѓал во затвор (4,3;10;18), веројатно во Рим, Епафрас дошол да го известил дека Колосјаниите паднале под влијание на пројавителските на едно ново учење. Според нив, за да се сиознае Бог и да се биде спасен, потребно е да се обожуваат духовните сили, да се извршуваат одредени обреди (како на пр. обрезанието) и да се зајазуваат строгите правила кои се однесуваат на јадењето, пиенето и сл. Известен за оваа вознемирувачка ситуација, апостоли веднаш им ишува на Колосјаниите дека е сосема доволно само да си помнат дека спасението ни е ветено од Бога во Исус Христос. Тој веројатно им го доставил ова послание со посредство на Тихик и Онисим (4,7–9).

По здравот и моливаат за благодарност кон Бога (1,1–14), првиот дел ја прави очигледна Христовата надмоќност: Тој е пободем од сите духовни сили, Тој е единствениот поглавар на црквата (1,15–2,3). Веднаш потоа, апостоли го свртува вниманието на Колосјаниите на искушенијата во кои можат да западнат (2,4–25).

Последниот дел ги прикажува практичните согледувања за новиот живоитио преиспитува во заедницата со Христос, во самата христијанска заедница, во семејството и во општеството (3,1–4,6). Заклучокот донесува низа лични пораки и здрави напани своерачно од апостоли (4,7–18).

Лажните учења можат да ја променат формата и содржината од една епоха во друга. Но ише имаат секогаш нешто општо: ише настојуваат да ги опирнат христијаниите од верата во единиот Христос. Токму затоа содржината на Посланието до Колосјаниите е секогаш современа. Таа ја истакнува надмоќноста на Христос, Кој ослободува од секакво духовно робство.

1,1-2

Дела 16,1
Рим 1,1
1 Кор 1,1-2
Ефес 1,1-2

Поздрав

1 Павле, по волјата Божја апостол на Исус Христос, и братот Тимотеј,

² до светиите и верните браќа во Исус Христос што се во Колоси: благодат вам и мир од Бога нашиот Отец и Господ Христос!

Благодарност за Евангелието

³ Му благодариме на Бога и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, секогаш кога се молиме за вас,

⁴ бидејќи слушнавме за вашата вера во Христос Исус и за љубовта ваша, која ја имате кон сите светии,

⁵ поради надежта која се чува за вас на небесата, за која порано сте слушнале од словото на вистината - Евангелието,

⁶ кое е во вас, како и во целиот свет, и принесува плод и расте, како и меѓу вас од оној ден кога ја чувте и познавте Божјата благодат во вистината;

⁷ како што и научивте од Епафрас, нашиот возљубен соработник, кој е верен служител Христов заради вас,

5

1 Кор
13,13
Ефес 1,13
Евр 6,19
1 Петр 1,3-4

6

Мт 28,
19-20
Мк 4,8
13,10
Дела 14,3
20,24-32
1 Тим 3,16

7

4,12
Фил 1,23

1,12
Рим 1,8-9
Ефес 1,
15-16
5,4-20
1 Сол 1,2
Фил 1,4-5

ПОСЛАНИЕ ДО КОЛОСЈАНИТЕ

8 ⁸ и кој нè извести за вашата љубов во Духот.

9

Молиџва за Црквата

⁹ Затоа и ние, од оној ден кога го чувме тоа, непрестано се молиме и сакаме да се исполните со познание на Неговата волја во секоја мудрост и духовно разбирање,

¹⁰ та да постапувате достоинствено за Бога, угодувајќи Му во сè, принесувајќи плод во секое добро дело и да растете во познанието на Бога,

¹¹ укрепувајќи се со секаква сила преку Неговата славна моќ за секаква трпеливост и великодушност со радост,

¹² благодареејќи Му на Бога и Отецот, Кој нè направи способни да учествуваме во наследството на светиите во светлината,

¹³ нè избави од власта на темнината и нè воведе во царството на Својот возлюбен Син,

¹⁴ во Кого имаме откуп¹; и простување на греховите.

Личноста и Христовото дело

¹⁵ Тој е слика на невидливиот Бог, првороден пред секое создание;

¹⁶ бидејќи преку Него е создадено сè што е на небесата и што е на земјата, видно и невидливо; било престоли, било господства, било началства, било власти - сè е преку Него и за Него создадено.

¹⁷ Тој е пред сè, и сè во Него стои.

¹⁸ И Тој е глава на телото, односно на Црквата. Тој е почеток, првороден од мртвите, за да има првенство во сè.

¹⁹ Бидејќи во Него благоволи Отецот да ја насели сета полнота,

²⁰ и преку Него да измири сè со Себе, или земно, или небесно, твореејќи мир со крвта на Неговиот крст.

²¹ И вас, кои некогаш бевте отуѓени од Бога, и непријатели поради помислите кон лоши дела,

²² сега ве примири во телото на Неговото тело, преку Неговата смрт, за да ве претстави пред Себе свети, непорочни и без вина,

²³ само ако останете во верата тврди и непоколебливи, и бидете неотклонливи

¹ 1,14. Во некои ракописи на ова место е додадено: „Преку крвта Негова“.

од надежта на Евангелието што го чувте, кое е проповедано на секое поднебесно создание, и Кому што јас, Павле, му станав слуга.

Павловата дејност како слуѓа на Црквата

²⁴ Сега се радувам во своите страдања за вас и го пополнувам недостигот од Христовите маки во моето тело за телото Негово, кое е Црквата.

²⁵ Нејзе ѝ станав служител по Божја наредба што ми е наложена мене за вас, за да го исполнам словото Божјо,

²⁶ тајната, скриена од векови и родови, а сега откриена на Неговите светии,

²⁷ на кои Бог пожелала да им покаже какво богатство на слава има во таа тајна за незнабошците, односно дека Христос, надежта на славата, е во нас.

²⁸ Него ние го проповедаме, вразумувајќи ги сите луѓе и учејќи ги со сета мудрост, за да го претставуваме секој човек совршен во Христос;

²⁹ затоа се трудам и се борам. Зашто Неговата сила со голема моќ дејствува во мене.

2 Сакам да знаете во каква голема борба сум заради вас и заради оние што се во Лаодикија и во Јерапол, и поради сите, кои не ме видоа лично.

² Нека се охрабрат срцата нивни та, соединети во љубов во секое богатство, со потполно разбирање, да ја познаат тајната на Бога и Отецот и на Христос,

³ во Кого се скриени сите сокровишта на мудроста и знаењето.

⁴ А ова ви го велам за да не ве измами некој со лукави зборови;

⁵ зашто, макар и да сум отсутен со телото, со духот сум при вас, радувајќи се и гледајќи го вашиот ред и цврстината на вашата вера во Христос.

Исполнењето со живојот во Христос

⁶ Поради тоа, како што Го примивте Господ Исус Христос, така и одете по Него,

⁷ вкоренети и утврдени во Него и укрепени во верата, како што сте на-

18

Дела 26,23

Рим 8,29

1 Кор

12,12-27

15,20

Ефес 1,22-

23

5,23

Евр 1,6

Откр 1,5

3,14

19

2,9

Ефес 1,23

20

1,16-17

Ефес 1,7,10

2,13,16

21

Рим 5,10

Ефес 2,12

4,18

22

1,28

Јн 1,14

Рим 7,4

2 Кор 11,2

Ефес 1,4

2,14-16

5,27

23

1,5-6

Мк 16,15

1 Кор 5,5-8

Евр 3,14

24

2,1

Дела 9,16

2 Кор 4,

10-12

11,23

2 Тим 2,10

25

Ис 42,1-4

Мк 13,9-10

Дела 20,24

Ефес 3,2

26

Рим 16,

25-26

Ефес

3,3,5,9

27

Дела 13,47

Рим 5,2

8,19-21

Ефес 1,18

28

1 Кор 2,6

Ефес 4,13

29

Ефес 3,7

Фил 4,13

2,1 учени, избобилувајќи во неа со благодарност.
 4,13-16
 Откр 1,11
 3,14

2 ⁸ Браќа, пазете некој да не ве заведе со филозофија и со празна измама што се потпира на човечкото предание, на стигиите на светот, а не по Христос;
 Ефес 3,
 18-19

3 ⁹ зашто во Него телесно живее сета полнота на Божеството,
 Ис 45,3
 Изреки
 2,3-5

¹⁰ и вие да бидете исполнети во Него, Кој е глава на секое началство и власт;
 1 Кор
 1,24,30

¹¹ во Него сте и обрезани преку неракотворено обрезание, откако го соблековете гревовното тело на плотта преку обрезанието Христово;
 Ефес 3,2

4 ¹² откако се погребавте со Него во крштавањето, во кое заедно со Него и воскреснавте преку вера во силата на Бога, Кој Го воскресна од мртвите.
 Рим 16,18
 Ефес 5,6

5 ¹³ И вас, кои бевте мртви во гревовите и во необрезанието на вашето тело, Тој заедно со Него ве оживи, простувајќи ви ги сите гревови;
 1 Кор 5,3
 1 Птр 5,9

6 ¹⁴ извршувајќи го ракописаниот закон, кој со своите прописи стана наш непријател, кого Тој го зеде од средината и го прикова на крстот;
 1 Кор
 11,23
 15,1-3
 Ефес 4,
 20-21

7 ¹⁵ и, откако ја зграби силата од началствата и властите, Тој ги изложи јавно на позор и славејќи ја во Себе победата над нив.
 Ефес 2,
 20-22
 3,17
 Јуда 1,20

8 ¹⁶ Па така, никој нека не ве осудува за јадење или пиене, или за некој празник, или за млад месец или саботи;
 Мт 15,6
 Гал 4,3
 Ефес 5,6

9 ¹⁷ тоа е само сенка на она што доаѓа, а телото е Христос.
 1,19
 Ефес 1,23

10 ¹⁸ Никој своеволно да не ве мами со смиреност и служење на ангелите, впуштајќи се во она што не го видел, гордеејќи се залудо со својот телесен ум,
 Ефес 1,
 21-22

11 ¹⁹ и не се придружи кон Главата, од Која целото тело, поддржано преку зглобови и врски, расте со растење според Бога.
 3,9
 Ер 4,4
 Рим 2,29
 Ефес 2,11
 Фил 3,3
 1 Птр 3,21

12 ²⁰ И така, ако вие со Христос умрете за почетоците на светот, тогаш зошто се препирате, како уште да живеете во светот;
 Рим 6,4-11
 8,11
 Ефес 1,
 19-20
 Фил 3,
 10-11

13 *Да се умре и да се живее во Христос*
 1,22
 Ефес 2,1,5

²² Сите тие се определени за распаѓање - кога се управуваат според човечките заповеди и учења.

²³ Тие само наликуваат на мудрост во своеволното богослужење, во лажните понизности и во нештедењето на телото, но тоа нема никаква вредност, освен што го заситуваат телото.

3 И така, ако сте воскреснале заедно со Христос, барајте го она што е горе, каде што Христос седи оддесно на Бога;

² мислете за небесното, а не за земното.

³ Зашто вие умрете, и вашиот живот е сокриен со Христос во Бога.

⁴ А кога ќе се јави Христос, вашиот живот, тогаш и вие ќе се јавите со Него во слава.

Сџариоѝ и новиоѝ живоѝ

⁵ Затоа умртвете ги органите од земната природа во вас, односно блудството, нечистотата, сласта, лошата желба, лакомството, кое е идолопоклонство!

⁶ Поради тие пороци доаѓа гневот Божји врз синовите на непослушноста,
⁷ меѓу кои некогаш се движевте и вие, кога живеевте во тие пороци.

⁸ А сега и вие отфрлете сè од себе: гневот, лутината, злобата, хулењето, срамните зборови од својата уста!

⁹ Не лажете се еден со друг, зашто веќе го соблековете стариот човек заедно со неговите дела,

¹⁰ и се облековете во новиот, кој се обновува во познанието, според образот на својот Создател.

¹¹ Тука нема повеќе ни Елини, ни Јудејци, ни обрезани, ни необрезани, ни варварин, ни скит, ни роб, ни слободен, а сè и во сè е Христос.

¹² И така, како избраници Божји, свети и возљубени, облечете се во милосрдност, доброта, смиреност, кротост и долготрпеливост;

¹³ трпете се еден со друг и проштавајте си. Ако некој има поплака на некого, како што Христос ви прости, така и вие направете!

¹⁴ А над сето тоа облечете се во љубов, која сè сврзува во совршенството,

14
 Ефес 2,
 14-15
 1 Птр 2,24

15
 1 Кор
 15,24
 2 Кор 2,14
 Ефес 1,21
 1 Птр 3,22
 Откр 12,
 7-8

16
 Рим 14,
 1-12
 1 Кор 8
 10,14-33

17
 Евр 8,5
 10,1

19
 Ефес 1,22
 2,21
 4,15-16

20
 Гал 4,3

21
 1 Тим 4,3

22
 Ис 29,13
 Мт 15,9
 Мк 7,7

23
 Рим 13,14

3,1
 2,12
 Пс 110,1
 Мт 6,20-21
 22,44
 Мк 16,19
 Јн 3,3
 Ефес 1,20
 2,6
 Евр 1,3

2
 Мт 6,33

3
 2,12
 Рим 6,2-3
 2 Кор 5,14

4
 Лк 17,30
 Рим 8,19
 Гал 2,20
 Фил 1,21
 1 Сол 4,17
 1 Птр 1,6-8
 1 Јн 3,2

5
 Мт 3,7
 Мк 9,43-47
 Рим 1,29
 6,6-11
 Гал 5,24

ПОСЛАНИЕ ДО КОЛОСЈАНИТЕ

6 ¹⁵ и мир Божји да владее во срцата ваши, за што сте повикани во едно тело,

8 и бидете благодарни!

16 Словото Христово избобилно нека се всели во вас; во секоја мудрост да се учите и да се советувате еден друг со псалми и химни, и со духовни песни, пејќи Му на Господ со благодарност во срцата ваши!

9 ¹⁷ И сè што правите со збор или со дело, правете го во името на Господ Исус Христос, благодарейќи Му преку Него на Бога и Отецот!

10 ¹⁷ И сè што правите со збор или со дело, правете го во името на Господ Исус Христос, благодарейќи Му преку Него на Бога и Отецот!

Лични односи во новиот живот

18 Вие, жените, покорувајте им се на мажите свои, како што прилега во името на Господ!

19 Вие, мажите, сакајте ги жените свои и не огорчувајте ги!

20 Деца, на родителите свои бидете им послушни во сè, зашто тоа Му е благугодно на Господ!

21 Татковци, не дразнете ги децата свои, за да не паѓаат со духот!

13 ²² Вие, слуги, во сè бидете им послушни на своите земни господари по тело, слугувајте им не само пред очи како оние што сакаат да се умилкуваат на луѓето, туку во простота на срцето, со страхопочит кон Бога!

14 ²³ И сè што правите, правете го од душата, како за Господ, а не за луѓе,

24 знаејќи дека како награда ќе добиете од Господ наследство, бидејќи на Господ Христос Му служите.

25 А кој врши неправда, ќе добие според неправдата своја; и нема да има пристрасност!

4 Вие, господари, бидете справедливи спрема слугите свои и давајте им го она што е правично, зашто знаете дека и вие имате Господар на небесата!

Прејораки

2 Бидете постојани во молитвата, бидете бодри во неа со благодарност!

3 Молете се исто така и за нас, за да ни ја отвори Бог вратата на проповедта да ја разгласуваме Христовата тајна, поради која сум и во окови,

4 та да ја откријам, како што треба да зборувам!

5 Спрема надворешните однесувајте се благоразумно, ползувајќи го времето!

6 Зборот ваш секогаш да биде благодатен, зачинет со сол, за да знаете како треба на секого да му одговарате!

Последни пооздраву и лични поораки

7 Што се однесува до мене, сè ќе ви соопшти Тихик, љубениот брат и верен служител и соработник во Господ,

8 кого нарочно поради тоа го испратив кај вас за да разбере како сте и да ви ги утеши срцата ваши,

9 заедно со Онисим, верниот и омилен наш брат, кој е од вас; тие ќе ви раскажат сè што станува овде.

10 Ве поздравува Аристарх, кој е затворен со мене, и Марко, внукот на Варнава - за кого добивте заповед: ако дојде кај вас, примете го.

11 Исто така и Исус, наречен Јуст; тие се од обрезаните и единствени соотрудници за царството Божјо, кои ми беа утеха.

12 Ве поздравува од вашите Епафрас, служител на Исус Христос, кој секогаш во молитвите свои се грижи, да бидете совршени и исполнети со секаква волја Божја.

13 Сведочам за него дека тој има голема ревност и грижа за вас и за оние што се во Лаодикија и Јерапол.

14 Ве поздравува Лука, возљубениот лекар, и Димас.

15 Поздравете ги браќата во Лаодикија, и Нимфана, и неговата домашна црква!

16 Откако ова послание ќе биде прочитано кај вас, потрудете се да биде прочитано и во лаодикиската црква, а она од Лаодикија да го прочитате и вие.

17 Кажете му на Архип: „Гледај ја службата, што си ја примил во Господ да ја извршуваш!“

18 Своерачен поздрав од мене, Павле. Помнете ги оковите, мои! Благодат меѓу сите вас. Амин!

19
1 Птр 3,7

20-21
Евр 12,4-11

20
Ефес 6,1

21
Ефес 6,4

22
3 Мојс 25,43
1 Кор 7, 21-23
Тит 2,9-10
1 Птр 2,18

24
Рим 12,11

25
5 Мојс 10,17
Рим 2,11
Ефес 6,9

4,1
3 Мојс 25,43.53
Ефес 6,9

2-4
Ефес 6, 18-20

2
Мт 26,41
Рим 12,12
Фил 4,6

3-4
Ефес 6, 19-20

3
Рим 15,30
2 Кор 2,12
2 Сол 3,1

5
5 Мојс 4,11
Рим 12,17
1 Кор 5,12
Ефес 5, 15-16
1 Птр 2,12

6
Мк 9,50
Ефес 4,29
1 Птр 3,15

7-8
Ефес 6,21-22

7
Дела 20,4
2 Тим 4,12
Тит 3,12

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЊАНИТЕ

Вовед

Во шекото на второто мисионерско патување, по заминувањето од Филипи, апостол Павле пристигнува во Солун, главниот град на римската провинција Македонија, на североисток од Грција. Тој таму оснивал заедница, но неговото престојно израел неочекувано крајко поради спроведливоста на дел од јудејската колонија. Принуден брзо да го напушти Солун, се вратил дури во Верија (Дела 17,1–10). Нешто подоцна кога пристигнувал во Коринт, неговото помошник Тимојееј му се придружува и му дава извештај за состојбата во Солун. Така Павле го напишал првото од двесте Посланија до Солунјаниите, несомнено од Коринт. Експертите главно се согласуваат дека ова послание е најстарото во Новиот завет и го датираат во периодот околу 50-тите години по Хр.

Новите приврзаници од Солун го радуваат апостолов. Тој Му благодари на Бога за примерот што Солунјаниите им го даваат на другите заедници во ова област. Посејано постојат се на делото што тој самиот го извршил меѓу нив, кажува дека би сакал да ги види (1,1–3,13). Тој уште и ги поттикнува не само да останат, туку и понатаму да напредуваат во христијанскиот живот (4,1–12). Меѓу другото, дава одговор и на прашањата што ише си ги поставуваат во врска со воскреснувањето на мртвите и за славноста Христово доаѓање (4,13–5,11). Тој го завршува своето послание со прејораки и по здрави (5,12–28).

Ова писмо е за поука на сите што ги вознемирува можностите за крајот на времињата. Тоа ги поттикнува верниците дека најзначајно за нив е да бидат посведочени дека му припаѓаат на својот на својата. Господ дал вештање дека ќе дојде, без оглед на датумот и тогаш ише ќе бидат „засекогаш со Господ“ (4,17).

Поздрав

1,1

2,14
Дела 14,23
15,22
16,1
17,1
Рим 1,7
1 Кор 1,2
2 Кор 1,1
2 Сол 1,1

1 Од Павле, Силван и Тимотеј - до црквата на Солунјаните во Бог Отецот наш и во Господ Исус Христос, благодарат вам и мир од Бог Отецот и Господ Исус Христос!

2

Рим 1,9
Кол 1,3

Животој и верата на Солунјаниите

2 Секогаш Му благодариме на Бога за сите вас, секавајќи се на вас во молитвите наши, непрестано,

3

Рим 8,25
1 Кор 13,13
Откр 2,2

3 го споменуваме делото на вашата вера, трудот на вашата љубов и истрајноста во надежта ваша во нашиот Господ Исус Христос пред Бога и Отецот наш.

4 Знаеме, возљубени браќа од Бога, дека сте избрани,

5 зашто нашето Евангелие не дојде кај вас само со слово, туку и во сила и во Светиот Дух, и во полна увереност: сами знаете какви бевме меѓу вас заради вас.

6 И вие се угледавте на нас и на Господ, кога во големи маки го примивте словото со радост на Светиот Дух,

7 така што станавте образец за сите верници во Македонија и Ахаја.

8 Зашто од вас одекна словото Господово не само во Македонија и Ахаја, туку и во секое место се пронесе славата

4

Ис 65,9,22
Лк 18,7
Рим 1,7
8,33
2 Сол 2,13
1 Петр 1,2

5

Дела 1,8
Рим 1,16
15,19
1 Кор 2,4
4,20

ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЃАНИТЕ

6 за верата во Бога, така што нема потреба ние нешто да зборуваме.

9 Впрочем, верниците сами разгласуваат за нас, за нашето доаѓање кај вас, и како од идолите се обративте кон Бога за да Му служите на живиот и вистински Бог,

10 и да Го очекувате од небесата Неговиот Син, Кого Тој Го воскресна од мртвите, Исус, Кој нè избавува од гневот што доаѓа.

7
Рим 15,26
1 Птр 5,3

**Мисионерската дејност
на Павле во Солун**

8
Рим 1,8
2 Сол 3,1

2 Вие сами знаете, браќа, дека нашето доаѓање кај вас не беше залудо;

2 напротив, откако пострадавме и бевме поругани во Филипи, како што знаете, ние се охрабривме во нашиот Бог да ви Го проповедаме Божјото Евангелие со тешка борба.

3 Зашто нашиот поттик не произлегува ни од заблуда, ниту од нечисти побуди, ниту од лукавство,

4 туку, како што Бог нè удостои да ни Го довери Евангелието, така и зборуваме - не за да им угодуваме на луѓето, туку на Бога, Кој ги испитува срцата наши.

5 Зашто никогаш не сме се послужиле со ласкави зборови, како што знаете; ниту со помисли за корист: Бог е сведок!

6 И не баравме слава од луѓе - ниту од вас, ниту од други,

7 иако можевме и да се наметнеме како Христови апостоли. Но сепак ние бевме меѓу вас така нежни, како што се однесува мајката кога ги дои своите деца.

8 Така полни со љубов кон вас, бевме готови да ви го предадеме не само Евангелието Божјо, туку и душите свои, зашто ни станавте драги.

9 Спомнете си браќа за нашиот труд и мака: работейќи денџе и ноќе за да не му додеваме никому од вас, ние ви Го проповедавме Евангелието Божјо.

10 Сведоци сте вие, како и Бог, дека светло, праведно и беспрекорно постапувавме пред вас, кои верувате.

11 Зашто знаете дека секогаш од вас, како татко децата свои,

12 ние го поттикнувавме и утешувавме и преколнувавме да живее достоинно за Бога, Кој ве повикал во Своето царство и слава.

13 Затоа и непрестано Му благодариме на Бога, зашто, откако го примивте словото Божјо од нас, го примивте не како слово човечко, туку - како што е - слово Божјо, кое и дејствува во вас, кои верувате.

14 Вие, браќа, станавте подржаватели на Божјите цркви во Христос Исус, што се во Јудеја, бидејќи и вие исто така претрпевте од своите сонародници, како и оние од Јудејците

15 што ги убија Господ Исус и пророците, и нас нè избркаа, и на Бога не Му угодија, и на сите луѓе им се противат;

16 тие што ни пречат да им зборуваме на незнабошците, за да се спасат и со тоа секогаш ги дополнуваат гревовите свои; но гневот ги достигна на крај.

17 А ние, браќа, откако бевме одвоени од вас за кратко време, далеку од очи, но не и од срце, со уште поголема желба се грижевме да ве видиме.

18 Поради тоа, ние, а најмногу јас, Павле, неколкупати посакавме да дојдеме кај вас; но нè попречи сатаната.

19 Зашто, кој е нашата надеж или радост, или венец за пофалба? Та не сте ли вие пред нашиот Господ Исус Христос при Неговото доаѓање?

20 Да, вие сте нашата слава и радост!

3 Поради тоа, не можејќи веќе да трпиме, сметавме дека ќе биде добро во Атина да останеме сами,

2 и го испративме Тимотеј, нашиот брат и слугата Божји, и нашиот работник во Евангелието Христово, за да ве укрепи и утеша во вашата вера,

3 та никој да не се поколеба во тие маки; зашто сами знаете дека затоа сме определени.

4 Бидејќи ние, и кога бевме кај вас, ви претскажувавме дека ќе страдаме, како што и стана, и вие знаете.

**Пофалување на верата
на Солуѓаниите**

13 Затоа и непрестано Му благодариме на Бога, зашто, откако го примивте словото Божјо од нас, го примивте не како слово човечко, туку - како што е - слово Божјо, кое и дејствува во вас, кои верувате.

14 Вие, браќа, станавте подржаватели на Божјите цркви во Христос Исус, што се во Јудеја, бидејќи и вие исто така претрпевте од своите сонародници, како и оние од Јудејците

15 што ги убија Господ Исус и пророците, и нас нè избркаа, и на Бога не Му угодија, и на сите луѓе им се противат;

16 тие што ни пречат да им зборуваме на незнабошците, за да се спасат и со тоа секогаш ги дополнуваат гревовите свои; но гневот ги достигна на крај.

**Павле ѝосакува ѝовторно да ѝи види
Солуѓаниите. Исѝраќањето
на Тимотеј**

17 А ние, браќа, откако бевме одвоени од вас за кратко време, далеку од очи, но не и од срце, со уште поголема желба се грижевме да ве видиме.

18 Поради тоа, ние, а најмногу јас, Павле, неколкупати посакавме да дојдеме кај вас; но нè попречи сатаната.

19 Зашто, кој е нашата надеж или радост, или венец за пофалба? Та не сте ли вие пред нашиот Господ Исус Христос при Неговото доаѓање?

20 Да, вие сте нашата слава и радост!

3 Поради тоа, не можејќи веќе да трпиме, сметавме дека ќе биде добро во Атина да останеме сами,

2 и го испративме Тимотеј, нашиот брат и слугата Божји, и нашиот работник во Евангелието Христово, за да ве укрепи и утеша во вашата вера,

3 та никој да не се поколеба во тие маки; зашто сами знаете дека затоа сме определени.

4 Бидејќи ние, и кога бевме кај вас, ви претскажувавме дека ќе страдаме, како што и стана, и вие знаете.

9
4,11
Дела 18,3
20,33-35
1 Кор 4,12

10
4,11
2 Сол 3,7-9

11
1 Кор 4,15

12
Мт 4,17
Ефес 4,1
Фил 1,27
2 Сол 1,5
1 Птр 5,10

13
1,2
Мк 4,16
Дела 11,1
Рим 11,16
Гал 1,11
2 Сол 2,13
Евр 4,12

14
1,6
Дела
17,5,13
Гал 1,22

15
Лк 24,20
Мк 10,34
Дела 23,23
7,52
13,45,50
14,2,5,19

16
1,10
1 Мојс
15,16
Мт 23,32-33
Рим 1,18

17
3,10
Рим 1,10-11
1 Кор 5,3
Кол 2,1,5

18
2 Сол 2,7,9

19
3,13
5,23
Ез 16,12
Мт 16,27
1 Кор 9,25
15,23
Фил 2,16
4,1

20
2 Кор 1,14
Фил 4,1

3,1 ⁵ Поради тоа и јас, не можејќи веќе да
Дела 17,15

2 ⁶ Сега, откако се врати Тимотеј кај
Дела 16,1-3
17,14-16
1 Кор 3,9
Кол 1,1

3 ⁷ ние, и покрај сета мака и неволја, се
Мк 13,3-17
Дела 14,22
Ефес 3,13
2 Тим 3,12

4-5 ⁸ зашто ние сега живееме, кога вие
Гал 4,11
Фил 2,16

4 ⁹ Каква благодарност, навистина, мо-
Мт 16,24
Дела 14,22
Евр
10,32,36

5 ¹⁰ кога дење и ноќе многу усрдно се
Мт 4,3

6 ¹¹ А сам Бог и Отецот наш и Исус
Дела 18,5
2 Сол 1,3

7 ¹² Вам, пак, Господ да ви даде да рас-
2 Сол 1,3-4
Откр 2,9-10

8 ¹³ и да ги утврди вашите срца, та да
2 Сол 2,15

10 ¹⁴ И така, браќа, ве молиме и ве за-
Фил 1,25

12 ¹⁵ Ова е волјата Божја, вашата светост:
5,15
Фил 1,9
2 Сол 1,3
Тит 3,2

13 ¹⁶ а секој од вас да знае да го пази сво-
5,23
5 Моје 33,3
Зах 14,5
Дан 7,25,27
Мт 25,31
1 Кор 1,8
Фил 1,10
Откр 14,10

4,1 ¹⁷ а потоа, ние, што сме останале жи-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

2 ¹⁸ Па затоа, утешувајте се еден со друг
4,15

5 ¹⁹ А за времињата и часовите, браќа,
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

2 ²⁰ нема потреба да ви се пишува,
4,15

3 ²¹ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

4 ²² И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

5 ²³ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

6 ²⁴ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

7 ²⁵ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

8 ²⁶ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

9 ²⁷ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

10 ²⁸ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

11 ²⁹ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

12 ³⁰ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

13 ³¹ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

14 ³² И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

15 ³³ И додека уште велат: „Мир и безбед-
2,13
Рим 12,1-2
2 Сол 3,6

⁷ Зашто Бог не нè повика кон нечис-
тота, туку во светост.

⁸ А кој го отфрла тоа, тој отфрла не
човек, туку Бога, Кој Го даде Својот
Дух Свети во нас.

⁹ За братољубието, пак, нема потреба
да ви пишувам, зашто вие сами сте нау-
чени од Бога да се сакате еден со друг,

¹⁰ бидејќи така и постапувате со сите
браќа по цела Македонија. И ве поттик-
нуваме, браќа, уште повеќе да напреду-
вате,

¹¹ и усрдно да се грижите да живеете
мирно, да си ја извршувате сопствената
работа и да работите со свои раце како
што ви заповедавме;

¹² да постапувате чесно спрема надво-
решните и да не зависите од никого.

Воскресението на мртвите и очекување на денот на Господовото доаѓање

¹³ Браќа, не сакаме да бидете во нез-
наење за оние кои се упокоени, за да не
тажите како и другите, што немаат на-
деж.

¹⁴ Зашто, ако веруваме дека Исус ум-
ре и воскресна, така Бог и упокоените
преку Исус, ќе ги доведе со Него.

¹⁵ Ова, пак, ви го велиме преку слово-
то Господово, дека ние, живите, што ќе
останеме до доаѓањето на Господ, нема
да стигнеме пред упокоените.

¹⁶ бидејќи Сам Господ по заповед, на
гласот на архангел и при труба Божја,
ќе слезе од небото, и најнапред ќе вос-
креснат мртвите;

¹⁷ а потоа, ние, што сме останале жи-
ви, заедно со нив ќе бидеме грабнати на
облаците, за да се сретнеме со Господ
во воздухот, и така секогаш ќе бидеме
со Господ.

¹⁸ Па затоа, утешувајте се еден со друг
со тие зборови.

5 ¹⁹ А за времињата и часовите, браќа,
нема потреба да ви се пишува,

²⁰ бидејќи вие самите многу добро
знаете: денот Господов ќе дојде како
крадец во ноќно време.

²¹ И додека уште велат: „Мир и безбед-
ност!“, Тогаш ненадејно ќе ги снајде
пропаст и не ќе можат да избегнат.

3
5,23
3 Моје 19,2
Мт 6,10
Рим 6,19
Ефес 1,4
Евр 10,10
1 Птр 1,16

4
1 Кор
6,13,15
7,2
1 Птр 3,7

5
Ер 10,25
Пс 79,6

6
5 Моје
32,35
Пс 94,1

7
Јн 17,19
2 Сол 2,
13-14
1 Птр 1,
15-16

8
Ез 36,27
37,14
Лк 10,16
Рим 5,5
2 Кор 1,22
Гал 4,6
1 Јн 3,24

9
Ис 54,13
Ер 31,33-34
Јн 6,45
13,34

10
3,12
2 Сол 3,4

11
Ефес 4,28
2 Сол 3,
6-12

12
Мк 4,11
1 Кор 5,12
Кол 4,5

13
Ефес 2,12

14
Мк 9,31
Рим 14,9
1 Кор 15,
3-4
2 Кор 4,14

15
Мт 16,27
1 Кор
7,10,25
15,51

ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЃАНИТЕ

5,1 ⁴ Но вие, браќа, не сте во темнина, та денот да може да ве затече како крадец.
 Дан 2,21
 Мт 24,36
 Дела 1,7

2 ⁵ Бидејќи сите вие сте синови на светлината и синови на денот; ние не сме синови на ноќта, ниту на темнината.
 Мт 24,36,43
 Лк 12,39-40

⁶ И така, да не спиеме како и другите, туку да бидеме будни и трезни.

⁷ Зашто оние што спијат, ноќе спијат, и оние што се опиваат, ноќе се опиваат.

⁸ Ние, пак, како синови на денот, да бидеме трезни и облечени во оклопот на верата и љубовта и шлемот на надежта за спасение,

⁹ зашто Бог нè определи не за гнев, туку да добиеме спасение преку нашиот Господ Исус Христос,

¹⁰ Кој умре за нас, та ние да живееме заедно со Него, било кога сме будни, или кога спиеме.

4 ¹¹ Поради тоа утешувајте се меѓу себе и надградувајте се еден со друг онака како што и правите!

5 *Последни ѿрејораки и ѿздрави*

¹² И ве молам, браќа, да ги уважувате оние што се трудеа меѓу вас, и ве водат во Господ, и оние кои ве утешуваат.

6 ¹³ И кон нив да имате преголема љубов заради нивното дело. Живејте во мир меѓу себе!

¹⁴ Браќа, ве молам, поучувајте ги неуредните, утешувајте ги малодушните,

Ер 4,31
 6,14
 8,11
 Ез 13,10
 Мт 24,8
 Лк 21,34-35
 Јн 16,21-22
 2 Сол 1,9

Јн 12,46
 Дела 26,18
 1 Јн 2,8

Лк 16,8
 Јн 8,12
 Рим 13,12
 Ефес 5,8-9

Мт 24,42-44
 Рим 13,11
 1 Петр 1,13,5,8

Дела 2,15

поткрепувајте ги слабите и бидете долготрпеливи кон сите.

¹⁵ Гледајте никој никому да не враќа зло за зло; туку секогаш барајте добро еден на друг, и на сите!

¹⁶ Радувајте се секогаш!

¹⁷ Молете се постојано!

¹⁸ Благодарете за сè, зашто таква е волјата Божја во Христос Исус спрема вас!

¹⁹ Не гаснете Го Духот!

²⁰ Пророштвата не ги омаловажувајте!

²¹ Сè испитувајте, за доброто држете се!

²² Клонете се од секако зло!

²³ А Сам Бог на мирот да ве освети наполно во сè, и целиот ваш дух и душата и телото да се запазат без порок за доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос!

²⁴ Верен е Оној, Кој ве повикува. Тој и ќе го направи тоа.

²⁵ Браќа, молете се за нас!

²⁶ Поздравете ги сите браќа со свет целив!

²⁷ Ве заколнувам во Господ ова послание да им го прочитате на сите свети браќа.

²⁸ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вас. Амин!

104,14
Рим 14,8-9**11**Ефес 2,20-22
5,19
Кол 3,16
Јуда 1,20**12**1 Кор 16,16-18
Гал 6,6
1 Тим 5,17
Евр 13,17**13**

Мк 9,50

142,12
Ис 35,4
Мт 18,15
Рим 14,1
1 Кор 8,7,13,4**17**Лк 18,1
Рим 12,12
Кол 4,2**18**

Ефес 5,20

19

Ефес 4,30

201 Кор 12,10,29
13,2
14,1,3,39

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЊАНИТЕ

Вовед

Во Второто послание до Солуѓаниите, апостол Павле повторно се навраќа на веќе поставеното прашање во првото послание: проблемот околу славното Христово доаѓање. Овој проблем и понатаму ги вознемирува христијаните од Солун. Некои меѓу нив ги убедуваат другите дека денот е веќе дојден (2,2), додека други одбиваат да работат поради опасносќа што се заканува од крајот на времињата и живеат зависни од лицата што работат (3,6–12). Посланието има за цел да ги исправи погрешните замисли кои ѝ создаваат неволји на црквата во Солун.

Апостолот заочнува со благодарност кон Бога за верата и љубовта со која христијаните од Солун веќе се докажаа. Истовремено, тој Го моли Господ да им додели долготрпение и издржливост во службата за која се повикани (1,1–12). Веднаш потоа тој минува на централната содржина на посланието, односно, поучувањето во врска со славното доаѓање Христово. А ова нема да дојде пред да се појави една мистериозна личност, предводена од сатаната, која ќе донесе од своја страна бунтовниот проект на Бога и противставувањето на Христос (2,1–12). Соочени со најдобрите на силата на зло, станува неопходно верниите да живеат цврсти во нивната верност кон Евангелието и непресекано да се молат (2,13–3,5). Веднаш потоа апостолот енергично се завзема против однесувањето на мрзливците и им го посочува примерот на оние кои работат, за да не му бидат никому на товар (3,6–15). Благодарност и поздравите го сочинуваат и крајниот заклучок на посланието (3,16–18).

Славната изрека „Кој не сака да работи, не треба повеќе ни да јаде“, (3,10) го прави чистотелот претпазлив после прочитувањето на ова послание.

1,1

Дела 15,22
16,1
1 Сол 1,1

1 Павле, Силван и Тимотеј до црквата на Солуѓаните во Бог Отецот наш и Господ Исус Христос:

2 благодарат вам и мир од Бог Отецот

3 наш и Господ Исус Христос!
1 Сол 1,2
3,6,12

Праведниот Божји Суд

4 ³ Должни сме секогаш да Му благодариме на Бога за вас, браќа, онака како што прилега, затоа што верата ваша не-обично многу расте, и заемната љубов кај сите вас избилува,

⁴ така што ние самите се фалиме со вас во Божјите цркви за вашето трпение и вера и покрај сите прогони и маки, што ги поднесувате:

⁵ тоа е доказ за праведниот Божји суд дека вие ќе се удостоите со царството Божјо за кое страдате.

⁶ Бидејќи справедливо е пред Бога да им ги врати маките ваши на оние што ве мачеа,

⁷ а вам, на мачените, да ви возврати спокојство заедно со нас, кога Господ Исус ќе се јави од небото со ангелите на Својата сила,

⁸ во распламнат оган да им се одмаздува на оние кои не Го познаваат Бога, кои не го послушаа Евангелието на нашиот Господ Исус Христос.

⁹ Тие со вечна погибел ќе бидат казнети далеку од лицето на Господ и од славата на Неговата моќ,

5

Мт 4,17
5,10
Лк 20,35
1 Сол 2,12,14

6

Фил 1,28
Откр 18,6-7

7

1 Кор 1,7
1 Сол 3,13
4,16

8

2 Мојс 3,2
Ис 66,4,15
Ер 10,25
Пс 79,6
Дан 7,9-11
Рим 1,5
10,16
1 Петр 4,17

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЊАНИТЕ

9 ¹⁰ кога ќе дојде Тој за да биде прославен во оној ден сред Своите светии, и да Му се восхитуваат сите оние што поверуваа, а исто така и вие, бидејќи со вера го примивте нашето сведоштво.

10 ¹¹ Затоа и се молиме секогаш за вас да ве удостои нашиот Бог за звањето и да ја исполни со сила секоја желба за добрина и секое дело на верата,

11 ¹² та да се прослави во вас името на нашиот Господ Исус Христос, и вие во Него по благодатта на нашиот Бог и на Господ Исус Христос.

Човекој на беззакониеј

2 А што се однесува до доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос и нашето собирање кај Него, ве молам, браќа,

2,1 ² да не се поколебате лесно во мислите свои и да ве обзема ужас, било поради некој дух, било поради некој збор, или преку послание, небаре како од нас испратено, дека божем веќе настапил Христовиот ден.

2 ³ Никој да не ве измами на ниеден начин; зашто оној ден нема да настапи додека најнапред не дојде отпаѓање и не се открие Човекот на гревот, Синот на погибелта,

3 ⁴ кој се противи и се превознесува над сè што се нарекува Бог или светост, за да седне како бог во Божјиот храм, претставувајќи се себе самиот како Бог.

3 ⁵ Не помнете ли дека уште кога бев кај вас ви зборував за тоа?

3 ⁶ Сега знаете што го задржа него да се открие во свое време.

4 ⁷ Тајната на беззаконието веќе дејствува, само тоа нема да биде извршено додека не се отргне оној што ја задржува сега;

4 ⁸ тогаш ќе се открие и беззаконикот, кого што Господ (Исус) ќе го убие со здивот на устата Своја и преку појавата на Своето доаѓање ќе го истреби.

5 ⁹ Доаѓањето на тој беззаконик ќе биде по дејство на сатаната, со секаква сила и знаци и лажни чудеса,

5 ¹⁰ и со секакво неправедно измамување меѓу оние кои загинуваат, затоа што не ја примиле љубовта на вистината та да би се спасиле.

6 ¹¹ И затоа Бог ќе им испрати сила на заблуда за да поверуваат на лагата,

6 ¹² та да бидат осудени сите кои не поверуваа во вистината, а ја засакаа неправдата.

6 ¹³ Ние, пак, сме должни да Му благодариме на Бога за вас секогаш, возљубени од Господ браќа, затоа што од почетокот, преку осветувањето од Светиот Дух и преку верата во вистината, Бог ве избра за спасение,

6 ¹⁴ кон кое ве повика преку нашето Евангелие за да ја придобиете славата на нашиот Господ Исус Христос.

6 ¹⁵ И така, браќа, стојте и држете ги преданијата што ги научивте било преку нашето слово, било преку нашето послание.

6 ¹⁶ А сам Господ наш, Исус Христос, и Бог и Отец наш, Кој нè возљуби и преку благодатта Своја ни даде вечна утеха и добра надеж,

6 ¹⁷ нека ги утеши срцата ваши и да ве утврди во секое слово и добро дело!

6 ¹⁸ Потоа, браќа, молете Му се на Бога за нас, та словото Господово да се распространува и да се слави на секое место, како и меѓу вас,

6 ¹⁹ и да се избавиме од жестоки и зловни луѓе, бидејќи немаат сите вера.

6 ²⁰ Но верен е Господ Кој ќе ве утврди и запази од лукавиот.

6 ²¹ Ние сме уверени за вас во Господ дека го вршите и дека ќе го вршите она што ви го заповедаме.

6 ²² А Господ нека ги насочи срцата ваши право кон љубовта Божја и трпението Христово!

6 ²³ Ви заповедам, браќа, исто така во името на нашиот Господ Исус Христос, да се двоите од секој брат кој живее неуредно, а не според преданието што го добивте од нас!

6 ²⁴ Сами знаете како треба да се угледаат на нас, бидејќи ние не живеевме неуредно кај вас,

6 ²⁵ ниту, пак, кај некого јадевме леб дарум, туку работевме со труд и мака дено и ноќе за да не му додеваме на никого од вас.

6 ²⁶ Мт 24,12
Јн 8,34-44
1 Кор 1,18
Ефес 2,2

6 ²⁷ 3 Цар 22,22
Ис 6,10
Јн 3,19
Рим 1,28
2 Тим 4,4

6 ²⁸ 12 Јн 9,39

6 ²⁹ 13 1,3
Јн 15,16
Ефес 1,4
1 Сол 1,2
2,13
1 Птр 1,2

6 ³⁰ 14 1 Сол 2,12
4,7
5,9

6 ³¹ 15 3,6
1 Кор 11,2
16,13

6 ³² 16 1 Сол 3,11
1 Птр 1,3

6 ³³ 17 1 Сол 3,
12-13

6 ³⁴ 3,1
Пс 147,4
Ефес 6,19
Кол 4,3
1 Сол 5,25

6 ³⁵ 3
Мт 6,13
1 Кор 1,9
1 Сол 5,22,24
Евр 10,23
1 Јн 2,14

6 ³⁶ 4
2 Кор 7,
15-16
Гал 5,10

6 ³⁷ 6
2,15
3,14
Мт 18,17
Рим 16,17
1 Кор 5,9,11
1 Сол 5,14

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО СОЛУЃАНИТЕ

- 7** ⁹ И не поради тоа што немавме власт, туку за да бидеме пример, та да се угледаде на нас.
- 8** ¹⁰ Зашто, кога бевме меѓу вас ви го заповедавме ова - кој не сака да работи, тој нека и не јаде.
- 9** ¹¹ Но слушаме дека некои од вас живеат неуредно, ништо не работат, туку се занимаваат со празни работи;
- 11** ¹² на таквите им заповедаме и ги молиме во нашиот Господ Исус Христос да работат тивко и да си го јадат својот леб.
- 12** ¹³ А вам, браќа, да не ви здодејува да правите добро.

¹⁴ Ако некој не ги послуша нашите зборови од ова послание, обележете го и не дружете се со него, за да се посрами;

Благослов и њоздрав

¹⁵ но не сметајте го за непријател, туку поучувајте го како брат.

¹⁶ А Сам Господ на мирот нека ви даде мир секогаш и во секое дело! Господ нека е со сите вас!

¹⁷ Своерачен поздрав од мене, Павле; тоа е белег во секое послание; јас пишувам така.

¹⁸ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин.

15

Мт 18,
15-18
2 Кор 2,7
Гал 6,1
1 Сол 5,14

16

Рута 2,4
Рим 15,33
1 Сол 5,23

17

2,2
1 Кор
16,21
Гал 6,11

18

Рим 16,20
1 Сол 5,28

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

Вовед

Тимоџеј џоџекнувал од мајка Јудејка, обраќена во христџансџтво и џаџџко Елин. Павле за џрвџаџ џо среџнал во Лисџра, Мала Азија (денес џурскиоџ дел на Азија), во џекоџ на неџовоџо вџоро мисџонерско џаџување (Дела 16,1–3). Оџџоџаш, Тимоџеј сџанал еден од најблискиџе џомоџници на аџосџолоџ. Тој џо џридружувал џри џоџолемиоџо дел од неџовиџе мисџонерски џаџувања. Аџосџолоџ и бил од неџо џосџавуван на должносџ во џовеќе навраџи, за чувсџвиџелни обџолки на заедниџиџе, чија сосџојба била заџрижувачка. Токму заџоа неџовоџо име Chesџо се сџомнува во Делаџа Аџосџолски (на џр. 17,14–15; 18,5; 19,22), или во Павловиџе џосланија (на џр. 1 Кор. 4,17; 16,10–11; Фил. 2,19–24; 1 Сол. 3,2–6; и др.). Двеџе џосланија до Тимоџеј, заедно со она уџаџено до Тиџ, џрадиџионално се наречени „Пасџирски џосланија“ џоради уџаџсџваџа кои се во нив дадени до „џасџириџе“ или одџворниџе луџе на Цркваџа.

Првоџо џослание до Тимоџеј е насочено кон џри џлавни џоџки:

- Тоа џред сџ ја разџледува Цркваџа и ја сџава на џроверка џроџив лажниџе учења, мешање на јудејскиџе и џаџанскиџе идеи, кои некои луџе насџојуваџи да џи џроџаџираџи. Овие лажни учења се џоџџираџи на верувањето дека маџери-јалниоџо свей е лош (несовршен) и дека сџасениеџо може да се џосџиџне само џреку џаџнсџвено сџознание резервирано само за заџознаениеџе. Понаџаму, овие учења џреџорачуваџи и џраџџична џримена џоврзана со воздржување од одреде-на храна и оџфрлање на бракоџи.

- Посланиеџо џонаџаму изложува уџаџсџва во врска со обредџе, орџани-зацијаџа на Цркваџа и џоведениеџо на одџворниџе луџе во неа.

- На крајоџ се дадени советџи уџаџени до Тимоџеј за начиноџ на кој џој џреба да ја сџроведува својаџа служба и да се завземе за разни џруџи верници, за да може да биде „добар служџиел на Исус Христџос“ (4,6).

Посланиеџо може да се џодели на два џоважни дела: учењето џџо се однесу-ва на заедниџџвоџо на Цркваџа и неџовиџе одџворни (1–3) и џреџораки во врска со аџџивносџиџе на самиоџ Тимоџеј (4–6).

За Цркваџа и за нејзиниџе сџарешџни не се бара ладна и круџа џокорносџ, џуку мноџу џовеќе, анџажираносџо вкоренета во довербаџа и џочџувањеџо на Исус Христџос, нашиоџ ослободџиел (2,3–6).

1,1

Рим 1,1
Кол 1,27

Поздрав

Оџомени џроџив лажниџе учења

3

Дела 20,1

4

4,7
6,4.20
2 Тим 2,14
2,16.23
4,4
Тит 1,14
3,9

1 Павле, апостол на Исус Христос, по повелба на Бога нашиот Спасител и Господ Исус Христос, нашата надеж,

Дела 16,1
Фил 2,22
Тит 1,4

² до Тимотеј, вистинското чедо по в-ра. Благодат, милост и мир од Бог Отецот наш и Христос Исус нашиот Господ!

³ Како штго на тргнување за Македонија те молев да останеш во Ефес да им заповедаш на некои да не проповедаат друго учење,

⁴ и да не се занимаваат со басни и бескрајни родословија, кои повеќе предизвикуваат расправи, отколку Божјо устројство во верата.

5 ⁵ А целта на оваа заповед е: љубов од чисто срце, добра совест и нелицемерна вера.

8 ⁶ Некои, откако не ги постигнаа тие работи, се оддадоа во празнословија,

9 ⁷ и сакаат да бидат учители по Законот, но не разбираат ни што зборуваат, ниту што тврдат.

10 *Висџинската улога на Законот*

11 ⁸ А ние зHEME дека Законот е добар, ако некој законски го применува.

9 ⁹ Знаејќи дека Законот не е установен за праведник, туку за беззаконици и непокорници, за нечестиви и за грешници, за неправедни и осквернители, за таткоубијци и мајкоубијци, за човекоубијци,

12 ¹⁰ за блудници, за мажеложници, трговци со робје, клетвопрестапници, скотоложници, лажливци, и за сè друго, што е спротивно на здравата наука,

13 ¹¹ според славното Евангелие на блажениот Бог, кое ми е мене доверено.

Благодарност за Божјото милосердие

15 ¹² Му благодарам на Христос Исус, нашиот Господ, Кој ми даде сили, зашто сметаше дека заслужувам доверба, кога мене ме постави на служба,

17 ¹³ мене, кој порано бев хулител, гонител и насилник; но ме помилува, бидејќи тоа го правев без да знам, во неверије.

18 ¹⁴ Но заедно со верата и љубовта во Христос Исус избилувавше и благодарата на нашиот Господ.

¹⁵ Верен е тој збор и достоин е сосема да се прифати: Христос Исус дојде во светот да ги спаси грешниците, меѓу кои сум прв јас.

¹⁶ Па затоа бев помилуван, за да ја покаже Исус Христос прво на мене сета долготрпеливост, како пример на оние кои ќе поверуваат во Него за живот вечен.

¹⁷ А на Царот на вековите, на Нераспадливиот, Невидливиот, Единствен Премудар Бог - нека е чест и слава во сите векови. Амин!

¹⁸ Чедо Тимотеј, оваа заповед ти ја предавам според пророштвата кои прво тебе те посочија да се бориш како добар војник потпирајќи се на нив,

¹⁹ имајќи вера и добра совест, која некои ја отфрлија и претрпеа бродолом во верата;

²⁰ меѓу нив се Именеј и Александар, што ги предадов на сатаната за да се научат да не хулат.

Молишва за луѓето на власт

2 Молам, пред сè, да се прават просби, молитви, молби и благодаренија за сите луѓе:

² за царевите и за сите што се на власт, та да поживееме тих и мирен живот во потполна побожност и достоинство.

³ Тоа е добро и угодно пред нашиот Спасител Бог,

⁴ Кој сака сите луѓе да се спасат и да ја познаат вистината.

⁵ Зашто еден е Бог и еден е Посредник меѓу Бога и луѓето - Човекот Христос Исус,

⁶ Кој се даде Себе како откуп за сите - а тоа се посведочи во свое време;

⁷ па затоа сум поставен како проповедник и апостол - зборувам вистина во Христос, не лажам - како учител на незнабошците во верата и вистината.

За мажиите и жениите

⁸ Мажите сакам да се молат на секое место, кревајќи чисти раце без гнев и расправи.

⁹ Исто така и жените, облечени пристојно, со срамежливост и чесност да се украсуваат, не со плетенки, ни со злато, со бисери, или со скапоцени облеки,

¹⁰ туку со добри дела, како што им прилега на жени што ѝ се посветуваат на побожноста.

¹¹ Жената нека прима поука во мир и потполна потчинетост.

¹² На жената не ѝ допуштам да поучува, ниту да господари над мажот, туку да биде мирна.

¹³ Бидејќи најпрвин беше создаден Адам, а потоа Ева;

¹⁴ и Адам не беше измамен, туку жената беше измамена и направи престап.

¹⁵ Но ќе се спаси преку раѓање деца, ако остане во верата, љубовта и во свестоста со разборитост.

19
3,9

20

1 Кор 5,5
2 Тим 2,17
4,14

2,1

Ефес 6,18
Фил 4,6

2

Рим 13,1-7
Тит 3,1

3

1 Птр 3,9

4

Ез 18,23
Јн 8,32

5

Рим 3,29,30
1 Кор 8,6
Евр 8,6
9,15
12,24

6

Мт 20,28
2 Кор 5,15
Гал 1,4
Ефес 5,2
Тит 2,14

7

1,11
Дела 9,15
Гал 2,7-8
2 Тим 1,11

9

Ис 3,16
1 Птр 3,2-4

10

5,10

11

1 Мојс 3,16
1 Кор 14,34-35

12

1 Кор 11,3

13

1 Мојс 2,18-24
1 Кор 11,8-9

14

1 Мојс 3,6
2 Кор 11,3

15

1 Кор 13,13

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

3,1 Управителите на Црквата

1,15

3 Верно е словото: тежнее ли некој кон епископство, тој сака добра работа.

2 Тим 2,24
Тит 2,6

4 Епископот треба да е непорочен, маж само на една жена, разбран, разумен, уреден, гостољубив, способен да поучува;

1 Кор 1,2

5 не пијаница, ни насилник, ни алчен, туку кроток, мирољубив и не среброљубив;

Рим 12,17
1 Кор 5,12
2 Кор 8,21

6 својата куќа добро да ја управува и да ги држи чедата во послушност со сета сериозност.

1,19
Рим 16,25

7 Зашто, кој не умее да ја управува својата куќа, како тогаш ќе се грижи за Црквата Божја?

Тит 2,3

8 Да не е новопокрстен, за да не се возгордее и да падне под осуда, како ѓаволот.

3,2-4

9 Тој треба уште да има и добар углед кај надворешните за да не биде укоруван и да не падне во стапницата на ѓаволот.

1 Кор 1,2
Ефес 2,19-22
Тит 1,7**Ѓакони**

10 Ѓаконите, исто така, треба да бидат чесни, не дволични, да не се страсни за вино, ниту алчни за гнасна печалба;

11 да ја пазат тајната на верата со чиста совест.

12 И тие треба најнапред да бидат испитани, та после, ако се непорочни, да станат служители.

13 Исто така и нивните жени треба да бидат чесни, да не се клеветнички, туку трезвени и верни во сè.

14 Ѓаконите треба да бидат мажи на една жена, добро да управуваат со децата свои и куќата своја.

15 Зашто оние што служат добро како ѓакони, се здобиваат со угледна положба и голема смелост во верата што ја имаат во Исус Христос.

Тајнаџа на љобожностџа

16 А ова ти го пишувам со надеж дека скоро ќе дојдам кај тебе.

17 А, ако случајно се позабавам, да знаеш како треба да се однесуваат во Божјиот дом, кој е Црква на живиот Бог, столб и потпора на вистината.

18 А, несомнено, голема е тајната на побожноста. Бог, Кој се јави во тело, беше оправдан во Духот, виден од ангелите, проповедан на народите, веруван во светот, вознесен во слава.

Сè иџо е создадено од Боџа е добро

19 А Духот јасно зборува дека во последните времиња некои ќе отстапат од верата, слушајќи измамнички духови и злодуховски учења,

20 преку лицемерството на оние што зборуваат лага и имаат догорена совест;

21 кои забрануваат да се стапува во брак и наметнуваат воздржување од јадења што ги создал Бог, за да бидат употребувани од оние кои веруваат и ја познаваат вистината.

22 Зашто, секое нешто создадено од Бога е добро и ништо не е за отфрлање, ако се прима со благодарност,

23 бидејќи се осветува преку словото Божјо и со молитва.

Добриот служител на Исус Христос

24 Ова советувај им го на браќата и ќе бидеш добар служител на Исус Христос, хранет со зборовите на верата и на доброто учење што си го примил.

25 Од нечисти и од бапски приказни бегај, а обучувај се во побожност;

26 зашто телесното обучување е малку корисно, а побожноста е полезна за сè, бидејќи во себе има ветување за сегашниот и за идниот живот.

27 Тие зборови се верни и достоини да бидат целосно прифатени.

28 Затоа и се трудиме и се бориме, зашто се надеваме на живиот Бог, Кој е Спасител на сите луѓе, а посебно на оние кои веруваат.

Прејораки за верниџе

29 Ова препорачувај го и поучувај!

30 Никој нека не ја презира твојата младост, туку на верните да им служиш како пример во словото, поведение, љубов, дух, вера и чистота!

31 Додека дојдам, занимавај се со читање на Писмото, со утешување и со поучување!

16Мк 16,19
Јн 1,14
16,10
Дела 1,9
Рим 1,3-4
16,25
Ефес 3,10
1 Птр 1,12**4,1**Мт 24,
23-24
Дела 20,29-30
2 Тим 3,1
3 Птр 2,1
3,3
1 Јн 2,18
Јуда 1,18**3**2,4
1 Мојс 9,3
Рим 14,6
1 Кор 10,30,31
Кол 2,
16-23**4**1 Мојс 1,31
Рим 14,14
1 Кор 10,25-30**6**

2 Тим 2,15

71,4
6,20
2 Тим 2,16
Тит 1,14**8**

6,6

91,15
3,1
2 Тим 2,11
Тит 3,8**10**1,1
2,3-4**12**2 Сол 3,7
Тит 2,7-8
2,15

14 ^{1,18} Не занемарувај ја дарбата што е во тебе, и која ти беше дадена по пророшт-
^{Дела 6,6} тво заедно со полагање раце врз тебе од
^{8,17} свештенството!
^{2 Тим 1,6}

5,1 ³ Грижи се за тоа, на тоа предади се,
^{Моје 19,32} та успехот твој да им стане јасен на сите!

5 ^{Ер 49,11} Пази на себе и на учењето; биди и-
^{Лк 2,37} траен во тоа, зашто, ако постапуваш та-
ка, ќе се спасиш и себе самиот и оние
што те слушаат.

6 *Должности кон верниците*

10 ^{Јн 13,14} Не укурувај старец, туку почитувај
^{Дела 9,13} го како да ти е татко; помладите,
^{Евр 13,2} пак, како да ти се браќа;

13 ² старите жени - како мајки, младите
^{2 Сол 3,11} - како сестри, со сета чистота.

³ Вдовиците почитувај ги, но вистин-
ските вдовици.

⁴ Ако, пак, некоја вдовица има деца или внуци, тие најнапред нека се научат да го почитуваат својот дом и со тоа да им возвратат со дар на родителите свои, бидејќи тоа е добро и угодно за Бога.

⁵ А онаа што е вистинска вдовица и останала сама, таа се надева на Бога и пребива во молитви и молења дeње и ноќе.

⁶ Но онаа, пак, што живее распуштено, таа умрела уште додека е жива.

⁷ Порачувај им го уште и тоа, да бидат беспорочни.

⁸ Ако некој не се грижи за своите, а особено за своите домашни, тој се одрекол од верата и полош е од безверник.

⁹ Во попис да се запише само таква вдовица која не е помлада од шесет години, и ако имала само еден маж,

¹⁰ и има сведоштва за добри дела; отхранила деца, била гостољубива, мисла нозе на светии; ако им помагала на пострадани и на секое добро дело усрдно се посветувала.

¹¹ А помлади вдовици не примај, зашто кога страстите ќе ги одвратат од Христос, ќе посакаат да се мажат.

¹² Тие заслужуваат осуда, зашто ја отфрлиле порано дадената верност.

¹³ Освен тоа, шетајќи од куќа до куќа, навикнуваат да бидат безработни; и не

само безработни, туку се и јазичарки, љубопитни и зборуваат што не прилега.

¹⁴ Заради тоа, сакам помладите вдовици да се мажат, да раѓаат деца, да бидат домаќинки и да не му даваат никаков повод на противникот за хулење;

¹⁵ зашто некои веќе скршнаа по сатаната.

¹⁶ Ако некој верник или верничка има во куќата вдовици, нека се грижи за нив, за да не се товари Црквата, па да може да пригледува вистински вдовици.

За свештениците

¹⁷ А свештениците, што добро ја извршуваат својата управителска служба, нека се удостојуваат со двојна почит; а најмногу, пак, оние кои се трудат во словото и во поуката.

¹⁸ Зашто Писмото вели: „Не заврзувај уста на вол кој врши“, и: „Работникот ја заслужува својата плата“.

¹⁹ Обвинение против презвитери не прифаќај, освен пред двајца или тројца сведоци.

²⁰ А оние што грешат, искарај ги пред сите, па и другите да имаат страв.

²¹ Те заколнувам пред Бога, пред Господ Исус Христос и пред избраните ангели да го пазиш ова без предрасуда и ништо да не правиш по пристрасност.

²² Раце на никого не полагај пребрзо, ниту, пак, на туѓи гревови да стануваш соучесник! Пази се себе чист!

²³ Не пиј веќе само вода, но употребувај по малку и вино, поради stomакот и честите боледувања!

²⁴ Гревовите на некои луѓе се јасни и однапред ги водат на суд, а на некои по нив одат.

²⁵ Исто така и добрите дела се јасни; а оние што не се такви, не можат да се сокријат.

За ѱоичните

6 Оние, кои се наоѓаат под јарем, робовите, господарите свои нека ги сметаат како достоини за секаква почест, за да не се хули името Божјо и учењето.

² Оние, пак, кои имаат господари што поверувале, нека не презираат зашто се

14
Тит 2,8

17
1 Сол 5,12

18
5 Моје 25,4
Лк 10,7
1 Кор 9,9

19
5 Моје 19,15
Мт 18,16
2 Кор 13,1

20
Гал 2,14

25
Мт 5,16
10,26

6,1
Рим 2,24
1 Кор 7,
21-22
Ефес 6,5-8
Кол 3,
22-25
Тит 2,9-10

ПРВО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

3 верници; туку со поголема усрдност да служат, бидејќи тие што ги добиваат нивните услуги се верни и возљубени. Така поучувај и советувај!

Рим 1,29

Поѓрешиџе учења и висџинскиџе боѓаџсџва

5
2 Тим 3,8

6 ³ Кој поучува инаку и не оди по здравите зборови на нашиот Господ Исус Христос и според учењето за благочестноста,

Филл 4, 11-12
Евр 13,5

7 ⁴ тој е помрачен од горделивоста. Не знае ништо и е болен од празни препирки и распрашувања, од кои произлегуваат зависта, карањето, хулењето, лошите мисли;

10
Мт 6,24

11 ⁵ залудни препирки меѓу луѓето што имаат изопачен ум, лишени се од вистината; тие мислат дека побожноста служи за трговија. Бегај од такви!

1 Кор 13,13
Гал 5,22
2 Тим 2,22
4,7
Тит 2,2

⁶ А голема печалба е, навистина, да биде човек благочестив и задоволен со себе.

⁷ Бидејќи ништо не сме донеле на светов, јасно е дека не можеме и ништо да однесеме.

⁸ Но кога имаме храна и облекло, со тоа да бидеме задоволни.

⁹ А оние што сакаат да се збогатуваат, паѓаат во искушение, во стапици и во многу неразумни и штетни страсти, што го потопуваат човекот во пропаст и погибел.

¹⁰ Зашто коренот на сите зла е средброљубието, на што некои му се предадоа, се отклонија од верата и си навлекоа многу маки.

Правилно исјоведање на вераџа

¹¹ Но ти, човеку Божји, бегај од ова и стреми се кон праведноста, побожноста, верата, љубовта, трпеливоста и кротоста!

¹² Бори се со добриот подвиг на верата; освој го вечниот живот за кој си и повикан и си дал добра потврда пред многу сведоци.

¹³ Ти заповедам пред Бога, Кој сè оживотворува, и пред Христос Исус, Кој ја посведочи добрата исповед пред Понтиј Пилат,

¹⁴ да ја запазиш заповедта чиста и беспрекорна сè до доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос,

¹⁵ кое, кога ќе му дојде времето, ќе Го открие блажениот и единствен Владелец, Цар над царевите и Господар над господарите,

¹⁶ Кој е единствен бесмртен и живее во непрестапна светлина, Кого никој од луѓето не Го видел, ниту може да Го види. Нему нека Му е чест и сила во сите векови. Амин!

Совеџи до боѓаџиџе

¹⁷ Заповедај им на богатите од овој свет да не се гордеат, ниту да се надеват во непостојаното богатство, туку на живиот Бог, Кој ни дава за наслада сè во изобилие;

¹⁸ нека прават добро, нека се збогатуваат со добри дела, да бидат штедри и сочувствителни.

¹⁹ И на таков начин да си собираат сокровиште - добра основа за иднината, за да постигнат живот вечен.

²⁰ О Тимотеје, пази го она што ти е предадено и бегај од нечисти и празни разговори и од расправи на лажната наука,

Последен џоздрав

²¹ на која некои џ се предадоа и се отклонија од верата. Благодатта нека биде со тебе. Амин.

13

2,6
Јн 18,36-37

15

5 Мојс
10,17
Пс 136,3
Откр 17,14

16

2 Мојс
33,20
Пс 104,2
Јн 1,18

17

Пс 62,10
Лк 12,
16-21
Јк 1,10

19

Мт 6,20
Фил 4,17

20

1,6
2 Тим
1,12,14
2,2
3,14
Тит 1,10

21

1,6
2 Тим 2,18

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

Вовед

Второто послание до Тимоџеј се чини дека е напишано во Рим (1,17). Павле таму се соочува со ројство (2,9) и се чувствува изолиран (4,10;16). Дојден на крајот од сојственото делување (4,6), ги ујатува своите прејораки до оној кој за него бил соработник полн со љубов (1,2).

Апостоловиот зайочнува со благодарности кон Бога за љубовта и верата на Тимоџеј. Во созледувањето на страдањата и сиропивставањата на кои наидуваат служителите на Евангелието, тој му прејорачува на Тимоџеј да биде полн со цврстина во докажувањето и соборството со храброст „како добар војник на Исус Христос“ (2,3). Тој го пријиска да внимава на оние кои предизвикуваат празни расправи, кои не служат за ништо и оддалечуваат од верата. Тој го повикува да го следи неговит пример и го поканува да остане верен во поучувањето од Светиото Писмо, кое тој го примил уште од неговата младост (2,14–4,5). На крајот од своето послание, апостоловиот ја сјомнува драматичната лична состојба постојано изразувајќи Му благодарности на Господ ишто му помага (4,6–22). Апостоловиот покажал уште од почетокој добра волја во служба на Евангелието (4,7). За сејо време, чистителите на посланието се повикуваат да ја бијат истиата бишка, без справување од нејријателството на проивникој, во вера, сирливоси, љубов и истрајности.

1,1

Рим 1,1

Поздрав

3
Дела 23,1
24,16
Рим 1,9
Фил 3,5

1 Павле, апостол на Исус Христос по волјата Божја, според ветувањето на животот, животот во Христос Исус, ² до Тимоџеј, возљубеното чедо. Благодат, милост и мир од Бог Отецот и од Христос Исус, нашиот Господ!

5

3,14-15
Дела 16,1

Благодарности и поштик кон верности

³ Му благодарам на Бога, Кому уште од прародителите Му служам со чиста совест, додека постојано те споменувам во молитвите свои дење и ноќе;

⁴ секавајќи се за твоите солзи, копнеам да те видам, за да се исполнам со радост,

⁵ спомнувајќи си за нелицемерната вера кај тебе, која најпрвин се всели во твојата баба Лоида и во мајка ти Евника, а убеден сум дека ја има и во тебе.

⁶ Поради тоа ти напомнувам да ја распалуваш Божјата дарба, која ја имаш во себе преку полагањето на моите раце.

Поштик на верна бишка за Евангелието

⁷ Зашто Бог не ни даде дух на страв, туку дух на сила, љубов и разбраност.

⁸ И така, не срамувај се од сведочењето за нашиот Господ Исус Христос, ниту од мене, затвореникот за Него, туку стани соучесник во страдањата за Евангелието Христово по силата на Бога,

⁹ Кој нè спаси и нè повика кон свето звање, не поради нашите дела, туку по Својата добра волја и благодатта, што ни е дадена во Христос Исус пред вечни времиња,

¹⁰ а откриена сега со јавувањето на нашиот Спасител Исус Христос, Кој ја уништи смртта и го осветли животот и нераспадливоста преку Евангелието,

¹¹ за кое сум поставен како проповедник, апостол и учител на незнабошците.

¹² Затоа и го трпам тоа; но не се срамувам, зашто знам во Кого сум поверувал и уверен сум дека Тој е моќен мојот залог да го запази за оној ден.

7

Рим 8,15
1 Јн 4,18

8

Лк 9,26
Рим 1,16
Ефес 3,13

9

Рим 8,28
Ефес 2,8-9
Тит 3,5

10

Рим 6,9
8,2
1 Кор 15,54-57
Ефес 1,9-10
Тит 2,11
3,4
Евр 2,14-15

12

1 Кор 1,8

1 Тим 4,14

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

13 ¹³ Имај ги, како пример, здравите зборови што си ги чул од мене, со вера и љубов во Христос Исус!

14 ¹⁴ Запази го добриот залог преку Светиот Дух, Кој живее во нас!

15
4,16 *За вистинскојо ѝријателсѝво*

16 ¹⁵ Го знаеш тоа дека мене ме напуштија сите во Азија, меѓу кои и Фигел и Ермоген.

2,2 ¹⁶ Господ нека му даде милост на домот на Онисифор, зашто многупати ме успокои и не се посрами од моите око-ви.

3 ¹⁷ А, кога дојде во Рим, грижливо ме побара и ме најде.

5 ¹⁸ Господ нека му даде да најде милост во Него во оној ден! А колку служеше тој во Ефес, ти тоа најдобро го знаеш.

6
1 Кор 3,6-9
9,7,10

8
Мт 1,1
Дела 13,30
Рим 1,3-4

Поднесувај ѝи страдањата како добар војник

2 Чедо мое, зајакнувај во благодатта што ти е дадена од Христос Исус,

² и сè што си чул од мене пред многу сведоци, предај го на верни луѓе кои се способни и други да научат.

³ Па така, поднесувај ги страдањата како добар војник на Исус Христос.

⁴ Зашто никој кој служи како војник не се вpletува во работите на секојдневниот живот, за да му угоди на својот војсководач.

⁵ А, ако пак, некој се натпреварува, нема да добие венец доколку не се борел според правилата.

⁶ Земјоделецот што се труди прв треба да вкуси од плодот.

⁷ Размисли што ти зборувам и Господ ќе ти даде да разбереш сè!

Сѝомни си за воскреснајќиој Исус

⁸ Спомнувај си Го Господ Исус Христос од Давидовото семе, Кој воскресна од мртвите, според моето Евангелие,

⁹ поради кое страдам дури до окови, како злосторник. Но словото Божјо не може да се стави во окови.

¹⁰ Затоа сè трпам заради избраните, за да добијат и тие спасение во Христос Исус со вечна слава.

¹¹ Верни се зборовите: Ако со Него сме умреле, со Него и ќе живееме.

¹² Ако истраеме, со Него и ќе царуваме. А ако се одречеме од Него, и Тој ќе се одрече од нас.

¹³ Ако не сме верни, Тој останува верен, бидејќи Сам Себе не може да се одрече.

Расѝросѝранувај ѝо ѝправилно Словѝо на вистината

¹⁴ Ова напомувај го заколкувајќи се пред Господ за да не се препираат, зашто препирките ништо не помагаат, а само им штетат на оние што слушаат.

¹⁵ Погрижи се пред Бога да се докажеш како работник кој нема од што да се срами кога верно го проповеда словото на вистината.

¹⁶ А од непристојни и празни зборови бегај, зашто тие ги водат луѓето уште повеќе кон безбожност.

¹⁷ И словото нивно ќе се пренесува како жива рана. Такви се Именеј и Филит,

¹⁸ кои застранија од вистината, говорејќи дека воскресението веќе се збидало, и со тоа им попречуваат во верата на некои.

Основата ѝосѝавена од Боѝ

¹⁹ Но Божјата цврста основа стои непоколебливо, имајќи го овој печат: „Ги познава Господ оние кои се Негови“ и „Да отстапи од неправда секој што го изговара името Господово!“

²⁰ Во голем дом има не само златни и сребрени садови, туку и дрвени и глинени; и едните се за почесна употреба, а другите за нечесна.

²¹ И така, ако некој се очисти од тоа, тој ќе биде сад за почест, осветен, приспособен за употреба на господарот и приготвен за секое добро дело.

Слуѝа на Госѝод

²² Одбегнувај ги, исто така, и младешките копнежи, и стреми се кон праведноста, верата, љубовта, мирот со оние што Го повикуваат Господ од чисто срце!

11

Рим 6,5
1 Тим 1,15
3,1
4,9
Тит 3,8

12

Мт 10,33
Лк 12,9
Рим 8,17

13

4 Мојс
23,19
Рим 3,3,4
1 Кор 1,9
Тит 1,2
Евр 6,18

14

1 Тим 1,4

15

1 Тим 4,6
Тит 2,7-8

16

1 Тим 1,4
4,7

17

1 Тим 1,20

18

1 Тим 6,21

19

3 Мојс
24,16
4 Мојс 16,5
16,26
Ис 26,13
35,3
Јн 10,14
1 Кор 8,3
Ефес 2,20

20

Рим 9,21
1 Кор 3,12

21

3,17

22

Гал 5,22
1 Тим 6,11

23 ^{1 Тим 1,4} ^{4,7} ²³ Глупави и празни расправии избегнувај, знај дека тие породуваат кавги!

24 ^{Ис 42,3} ^{Мт 12,19} ^{1 Тим 3,2-3} ^{Тит 1,7} А слугата Господов не треба да влегува во расправи; туку да биде кроток кон сите, способен да поучува и да поднесува зло,

25 ^{Гал 6,1} ^{1 Тим 2,4} со кротост да ги превоспитува противниците за да би можел Бог да им даде покајание, за да ја познаат вистината,

26 ^{1 Јн 2,14} и да се ослободат од мрежата на ѓаволот кој ги уловил живи за да ја исполнуваат неговата волја.

3,1 *За њоследниџе денови*

3,1 ^{1 Тим 4,1} **3** Но ова знај го: во последните денови ќе настанат тешки времиња.

5 ^{Мт 7,15,21} ^{24,4,24} ^{Кол 2,23} ^{Тит 1,16} ² Зашто луѓето ќе станат себелубиви, среброљубиви, самофалци, горделивци, хулителни, непокорни кон родителите, неблагодарни, неправедни, безбожници,

6 ^{Дела 17,21} ^{Тит 1,11} ³ непомирливи, клеветници, невоздржливи, нескротливи, недоброљупци,

7 ^{Јн 8,32} ^{1 Тим 2,4} ⁴ предавници, пребрзи, надуени, повеќе сластољубиви отколку богољубиви,

8 ^{1 Тим 6,5} ⁵ на изглед побожни, а од силата на Бога се одрекле. И од нив бегај!

9 ^{1 Кор 13,13} ⁶ Кон нив припаѓаат и оние што се привлекуваат по куќите и измамуваат жени што се претоварени со гревови и обземени од разни похоти,

10 ^{Дела 13,50} ^{14,5,19} ⁷ жени, кои секогаш се учат и никогаш не можат да дојдат до спознание на вистината.

11 ^{Јн 15,20} ^{Дела 14,22} ^{1 Сол 3,4} ⁸ Па, како што Јаниј и Јамвриј му се противеа на Мојсеј, така и тие ѝ се противат на вистината, бидејќи се луѓе со изопачен ум, отпаднати од верата.

12 ⁹ Но нема да успеат повеќе, зашто безумието нивно ќе им стане јасно на сите, како што се случи и со оние двајца.

¹⁰ Ти го следеше моето учење, поведение, целта, верата на мојата великодушност, љубовта, трпеливоста,

¹¹ на моите прогони и страдања, што ми се случија во Антиохија, и во Иконија, и во Листра, какви прогони претрпев; и од сè Господ ме избави.

¹² А и сите, што сакаат да живеат побожно во Христос Исус ќе бидат гонети.

¹³ А лошите луѓе и лажливците ќе напредуваат во злото, како заблудувачи и заблудени.

¹⁴ Но ти остани во тоа што си го научил и што ти е поверено, знаејќи од кого си го научил,

¹⁵ бидејќи уште од малечок ги познаваш Светите Писанија, што можат да те направат мудар за спасение преку верата во Христос Исус.

¹⁶ Целото Писмо е од Бога вдихновено и полезно за поука, за казнување, поправање и поучување во праведност,

¹⁷ за да биде Божјиот човек усовршен и совршено подготвен за секое добро дело.

Пројоведај го Словојо

4 И така, те заколнувам пред Бога и нашиот Господ Исус Христос, Кој ќе им суди на живите и мртвите, кога ќе дојде Тој и Неговото царство:

² прооведај го словото, настојувај во погодно време и во невреме, укорувај, забранувај, советувај со голема долготрпеливост и поука.

³ Зашто ќе дојде време кога луѓето нема да го слушаат здравото учење, но, водени по своите похоти, ќе си изберат учители да им го залажат слухот;

⁴ тие ќе го одвратат слухот свој од вистината и ќе се свртат кон бајки.

⁵ Но ти во сè биди трезвен, претрпи зло, направи дело достоино на благовестител, службата своја исполнувај ја добро!

Настајува времето за заминување

⁶ Зашто јас веќе се изливам како жртва леаница, а времето за моето заминување настапи.

⁷ Добро се борев, патот го завршив, верата ја запазив.

⁸ Понатаму ме очекува венецот на правдата, што ќе ми го даде во оној ден Господ, праведниот Судија; но не само мене, туку и на сите кои се радуваат на Неговото појавување.

Последни џораки

⁹ Погрижи се да дојдеш кај мене скоро!

14
1,5
2,2

15
Јн 5,39

16
Рим 15,4
1 Кор 10,6
3 Птр 1,21

17
2,21

4,1
Дела 10,42
1 Тим 6,14
1 Птр 4,5

2
Дела
20,20,31
1 Тим 4,1

3
1 Тим 1,10

4
1 Тим 1,4

6
Фил 2,17

7
1 Тим 1,18
6,12

8
1 Кор 9,25
Фил 3,14
1 Тим 6,14
Јк 1,12
1 Птр 5,4
Откр 2,10

9
1,4

10
2 Кор 8,23
Гал 2,3
Кол 4,14
Тит 1,4
Фил 1,24

ВТОРО ПОСЛАНИЕ ДО ТИМОТЕЈ

11 ¹⁰ Зашто Димас ме остави, бидејќи го засака сегашниот свет, и отиде во Солун; Крискент - во Галатија, Тит - во Далмација. Само Лука е со мене.
 Дела 20,4
 12,12,25
 13,13
 15,37-39
 Кол 4,10,14
 Фил 1,24

12 ¹¹ Земи го Марко и доведи го со себе, зашто ми е нужен во службата!
 Дела 20,4
 Кол 4,7-8
 Ефес 6, 21-22

13 ¹² А Тихик го пратив во Ефес.
 Дела 20,6

14 ¹³ Кога ќе дојдеш, донеси ја наметката што ја оставив во Троада, кај Карп и книгите, а особено пергаментите.
 2 Сам 3,39
 Пс 28,4
 62,13
 Изреки 24,12
 Рим 2,6
 1 Тим 1,20

16 ¹⁴ Ковачот Александар ми направи големо зло. Ќе му врати Господ според делата негови!
 15 Од него пази се и ти, бидејќи тој не-обично многу се воспротиви на нашите зборови!
 16 При мојата прва одбрана никого не-маше кај мене: сите ме оставија. Нека не им се прими за грев!

¹⁷ Но Господ беше со мене и ме за-репна, та преку мене да се утврди Бла-говестието и да чујат сите незнабошци; и јас се избавив од устата на лавот.

¹⁸ Господ ќе ме избави од секако ло-шо дело и ќе ме запази за Своего небес-но царство. Нему слава во вечни векови. Амин!

Завршни по здрави

¹⁹ Поздрави ги Прискила и Акила, и Онисифоровиот дом.

²⁰ Ераст остана во Коринт. А Трофим го оставив болен во Милит.

²¹ Побрзај да дојдеш пред зимата! Те поздравуваат Евул, Пуд, Лин, Клавдија и сите браќа.

²² Господ Исус Христос нека е со тво-јот дух! Благодат на сите вас! Амин!

17
 Дан 6,21
 Мг 10,19
 Фил 1,19
 Кол 4,3

18
 Рим 16,27

19
 Дела 18,2

20
 Дела 19,22
 20,4

ПОСЛАНИЕ ДО ТИТ

Вовед

Тит бил христijанин од нејудејско пошкело (Гал. 2,1–3). Тој бил еден од придружниците на Павле и одиграл важна улога при измирувањето на Коринџаниите со апостолатот (2 Кор. 7,6–16). Во моментот кога ова послание му било укажано, Павле се наоѓал на Крит; апостолатот го назначил за надгледник (епископ) на активностите и организацијата на Црквата на тој остров (1,5).

Уводот на посланието содржи крајок преглед на пораката на апостолатот (1,1–4). Продолжението на првата глава е посветено на одликите на одговорните луѓе на Црквата (1,5–16). Во втората глава, Тит добива совети кои се однесуваат на разни групи со кои тој се занимава во Црквата: старци, остарени жени (кои требале да ги поучуваат помладите жени), млади луѓе или робови (2,1–15).

Во третата глава ги прикажува должностите на христijаните, неопходноста да се живее во мир и да се одбегнуваат поделби (3,1–11), а потоа завршува со лични препораки и поздрав (3,12–15). Чистот лесно ќе открие дека пораката на ова послание не се однесува исклучиво на личностите и работите на Тит. Би можел да се донесе исцелителски заклучок и за двете посланија до Тимотеј. Всушност проблемите што тој се разгледуваат се оние кои постојано се појавуваат во Црквата, како оној за организирањето на заедниците, или пак за поведението на одговорните луѓе и на верниците кои ги сочинуваат заедниците.

1,1

Рим 1,1
Фил 1,1

Поздрав

1 Павле, слуга Божји и апостол на Исус Христос за верата на Божјите избраници и за спознавање на вистината по побожноста,

2
2 Мојс
23,19
2 Тим 2,13

² со надеж за вечниот живот, што пред вечни времиња го вети Бог, Кој не лаже,

3
Дела 1,7
Рим 3,26
1 Тим 1,1

³ во свое време го јави словото Своје преку пораката што ми ја довери мене по заповед на нашиот Спасител, Бог,

4
2 Кор 2,13
8,23

⁴ до Тит, моето вистинско чедо по заедничката вера. Благодат, милост и мир од Бог Отецот и од Господ Исус Христос, нашиот Спасител!

Гал 2,3
1 Тим 1,2
2 Тим 4,10

6

1 Тим 3,2-7

Задолженијата на Тит во Крит

⁵ Затоа те оставив во Крит, за да го довршиш несвршеното и во сите градови да поставиш презвитери, како што ти бев порачал:

⁶ ако е некој непорочен, маж на една жена и има деца верни, што не се учурвани за блудство или непокорност.

⁷ Бидејќи епископот, како Божји распоредник, не треба да е порочен, ни гневлив, ни пијаница, ни теча, ни лажлив, ни гласна печалба,

7

1 Тим 3,15
Евр 3,2

8

1 Тим 3,2-7
2 Тим 2,
24-26
1 Петр 5,2

⁸ туку гостољубив, доброљубив, трезвен, справедлив, свет, воздржлив;

⁹ кој се придржува до вистинското слово, онака како што е научен, та да биде силен и да поучува во здравето учење, и да ги побива оние кои се противат.

9

2,1
1 Тим 1,10
2 Тим 4,3

10

1 Тим 4,1
2 Тим 3,13

Лажните учители

¹⁰ За што има и мнозина непокорни, празнословци и измамници, а особено меѓу обрезаните,

¹¹ на кои треба да им се затвори уста: тие растураат цели домови, учејќи на она што не треба, поради одвратна печалба.

¹² Еден од нив, нивни пророк, беше рекол: „Критјаните се секогаш лажливци, зли сверови, мрзливи мешишта.“

11

2 Тим 3,6
1 Петр 5,2

ПОСЛАНИЕ ДО ТИТ

13 ¹³ Тоа сведоштво е вистинско. Поради таа причина укори ги строго за да бидат здрави во верата,

14 ¹⁴ и да не слушаат јудејски бајки и заповеди од луѓе, кои одвраќаат од вистината.

15 ¹⁵ За чистите е сè чисто, а за осквернетите и неверните нема ништо чисто; напротив, ним им се осквернети и умот и совеста:

16 ¹⁶ тие зборуваат дека Го познаваат Бога, а со делата свои Го одречуваат, бидејќи се одвратни, непокорни и неспособни за никакво добро дело.

2,1

^{1,9}
^{1 Тим 1,10}
^{2 Тим 4,3}

Вистинско учење

2 А ти, пак, зборувај го она што се согласува со здравото учење.

2 ² Старците да бидат трезвени, целомудрени, чисти, здрави во верата, во љубовта, во трпението;

3 ³ старичките, исто така, да живеат како што им прилега на светии - да не клеветат, да не се предаваат на многу вино, да учат за добро,

5 ⁴ за да ги вразумуваат невестите да ги сакаат мажите свои и децата свои;

7 ⁵ да бидат целомудрени, чисти, добри домаќинки, благи, покорни на своите мажи, та да не се хули словото Божјо.

8 ⁶ Исто така, советувај ги младежите да бидат чесни,

9 ⁷ а во сè претстави се сам како образец за добри дела, покажувајќи чистота во учењето, нерасипаност, честност:

8 ⁸ слово здраво, без укор, та да се посрами противникот, бидејќи не ќе има да рече ништо лошо за нас.

9 ⁹ Советувај ги слугите да ги слушаат своите господари, да им угодуваат во сè, не противречејќи им;

10 ¹⁰ да не крадат, туку во сè да покажуваат добра вера, та науката на нашиот Спасител, Бог, да ја украсуваат во сè.

11 ¹¹ Бидејќи се јави Божјата благодат, спасителна за сите луѓе.

12 ¹² Таа нè учи да ги отфрлиме нечесноста и похотите од овој свет, чесно, праведно и побожно да поживееме во овој век,

¹³ да чекаме да се исполни блажената надеж и да се јави славата на великиот Бог и Спасител, нашиот Исус Христос,

¹⁴ Кој се даде самиот Себе за нас, за да нè избави од секако беззаконие и да нè очисти, та да Му бидеме народ избран, ревносен кон добри дела.

¹⁵ Ова зборувај го, советувај и избличувај со полна власт; никој да не те презира.

Христijанскоjо jоведение

3 Напомнувај им да се покоруваат на началствата и властите, да бидат готови за секое добро дело,

² никого да не хулат, да не се караат, туку да бидат мирни, и да покажуваат секаква кроткост кон сите луѓе.

³ Бидејќи и ние некогаш бевме неразумни, непокорни, заблудени, бевме робови на желби и на разни сладострастија, живеевме во злоба и завист, бевме одвратни, се мразевме еден со друг.

⁴ А кога се јави добротата и човекољубието на нашиот Спасител, Бог,

⁵ Тој нè спаси, но не според извршениите од нас праведни дела, туку по Својата милост, преку бањата на преродување - и обновувањето од Светиот Дух,

⁶ Кого изобилно Го излеа на нас преку Исус Христос, нашиот Спасител,

⁷ та оправдани со Неговата благодат да станеме по надеж наследници на вечниот живот.

⁸ Верни се тие зборови; и јас сакам да го утврдуваш тоа, та оние што поверувале во Бога, да се трудат и да се грижат за добри дела: ова е полезно и добро за луѓето.

⁹ А од глупави распрашувања и родословија на племињата, од препирки и расправи, по однос на Законот, клони се, зашто се бесплодни и празни.

¹⁰ Бегај од човек раздорник, откако ќе го посоветуваш еднаш или двапати,

¹¹ знаејќи дека таков човек се изопачил, греши и дека се осудил сам себеси.

Последни jреjораки

¹² Кога ќе ги пратам кај тебе Артем и Тихик, побрзај да дојдеш кај мене во Никопол, зашто решив таму да презиравам.

13

^{1 Кор 1,7}
^{Фил 3,20}
^{2 Тим 4,8}

14

^{2 Мојс 19,5}
^{5 Мојс 4,20}
^{7,6}
^{14,2}
^{Пс 130,8}
^{Рим 3,24}
^{Гал 1,4}
^{1 Тим 2,6}
^{1 Петр 2,9}

15

^{1 Тим 4,12}
^{1 Петр 3,13}

3,1

^{Рим 13,1}
^{1 Тим 2,2}
^{1 Петр 1,13}

2

^{Фил 4,5}
^{1 Сол 3,12}

3

^{Рим 1,29}
^{3,21-26}
^{1 Кор 6,11}
^{Ефес 2,5}
^{5,8}

4

^{1,3}
^{2,10-11}

5

^{Јн 3,3-5,8}
^{Ефес 2,8-9}
^{5,26}
^{2 Тим 1,9}

6

^{Јовл 3,1,2}
^{Дела 2,4}

7

^{Рим 3,24}
^{8,17,24}

8

^{1 Тим 1,15}

9

^{1 Тим 1,4}
^{2 Тим 2,14,16,23}

10

^{Мт 18,15-17}

12

^{Дела 20,4}

ПОСЛАНИЕ ДО ТИТ

13 Дела 18,24 ¹³ Законикот Зина и Аполос погрижи се да ги приготвиш за пат, така, та да немаат потреба од ништо.

¹⁴ И нашите нека се учат да прават добри дела за неопходните потреби, за да не бидат бесплодни.

¹⁵ Те поздравуваат сите што се со мене. Поздрави ги оние кои нè милуваат по вера. Нека биде благодатта со сите вас. Амин!

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИМОН

Вовед

Филимон бил значајна личност меѓу првите христијани и без сомнение член на црквата во Колоси. Бил пријател на апостол Павле (ст.1). Тој имал роб по име Онисим, кој избегал од кај него. Онисим стипува во контакт со Павле, кој во тоа време бил во затвор. Тој станува христијанин, а Павле одлучува да го прати повторно кај неговиот господар, на кого му ја пишува оваа белешка, за да го замоли да не го дочекува повеќе како роб (робот бегаец бил изложуван на најсурови казнувања), туку како брат во својата вера. Овакаво го поздравува Филимон и луѓето во неговиот дом (1-3), Павле Му заблагодарува на Бога за љубовта и ревноста на Филимон (4-7). Пошто искажува молба за заштита на Онисим, кој треба да пристигне кај својот господар (8-22). Во поздравите со кои завршува ова кратко послание се наоѓаат имињата на повеќе личности пооднакво споменати и во Посланието до Колосјаниите (4,10;12;14). Можно е Онисим да ги донел во Колоси двете посланија, до Колосјаниите и до Филимон.

Забележлива е нежноста со која Павле му пишува на својот пријател Филимон. Тој не му дава никаква заповед, ништо не му наметнува, не ги порекнува ништу неговите права над Онисим, туку му раскажува, исто онака како и на сите оние кои го читаат ова послание, како Христовата љубов осветлува еден нов ден и ги преобразува сите човечки односи.

1,1

Дела 16,1
Рим 1,1
Ефес 3,1
Фил 1,7,
13-17

Вовед и поздрави

1 Павле, затвореник на Исус Христос, и братот Тимотеј, до возљубениот Филимон, нашиот сотрудник,

2 и до Апфија, возљубената сестра, и до Архип, нашиот соборец, и до твојата домашна црква.

3 Благодат вам и мир од Бога, нашиот Отец, и од Господ Исус Христос!

4 Секогаш Му благодарам на мојот Бог, кога те спомнувам во молитвите свои,

5 бидејќи слушам за твојата љубов и вера, која ја имаш во Господ Исус и кон сите светии,

6 и молам нашата заедничка вера да се покаже во тебе на дело во познанието на секое добро, кое го имаме за Исус Христос.

7 Зашто ние многу се радуваме и утешуваме поради твојата љубов, брате, бидејќи преку тебе се успокојува срцата на светиите.

8 Затоа, иако имам во Христос голема слобода да ти заповедам што треба да правиш,

9 сепак, од љубов кон тебе, те молам јас, каков што сум, старецот Павле, а сега и затвореник за Исус Христос,

10 и те молам за моето чедо, Онисим, што го родив во оковите свои:

11 и тој некогаш беше непотребен за тебе, а сега ни е многу попотребен и тебе, и мене.

12 Ти го праќам назад него - прими го како да е моето срце.

13 Јас сакам да го задржам кај мене, за да ми служи место тебе во оковите што ги носам за Евангелието.

14 Но без твоја согласност не сакам ништо да направам, за да биде твојата добрина не како принуда, туку доброволна.

15 Зашто, можеби тој поради тоа се одвои од тебе за малку време, за да го примиш засекогаш,

16 не веќе како роб, а повеќе од роб, како возљубен брат, а особено за мене, и уште повеќе за тебе - и по тело, и во Господ.

9

Ефес 3,1
4,1

10

1 Кор 4,15
Гал 4,19
Кол 4,9

13

Фил 2,30

14

2 Кор 9,7
1 Петр 5,2

16

1 Кор 7,22

2

Рим 16,5
1 Кор

16,19

Кол 4,

15-17

2 Тим 2,3

3

Рим 1,7

Гал 1,3

Фил 1,2

4-5

Рим 1,8-9

Ефес 1,

15-16

Кол 1,3-4,9

6

Гал 3,28

5,6

Фил 1,9

Кол 1,9

7

2 Кор 7,4

2 Јн 1,4-6

ПОСЛАНИЕ ДО ФИЛИМОН

19 <sup>Гал 6,11
Кол 4,18</sup> ¹⁷ И така, ако ме имаш за содругар, прими го како да си ме примил мене.

¹⁸ Ако, пак, во нешто ти згрешил, или ти е должен, префрли го тоа на моја сметка.

¹⁹ Јас, Павле, напишав со своја рака: јас ќе платам, за да не ти речам дека ти и самиот цел си ми должен.

²⁰ Да, брате, да го добијат од тебе во Господ она за што Го молам; развесели го срцето мое во Господ.

²¹ Убеден во твојата послушност, ти напишав, знаејќи дека ќе направиш и повеќе отколку што ти вела.

²² А заедно со ова приготви ми и смесување, зашто се надевам дека со вашите молитви ќе ви бидам даруван вам.

²³ Те поздравува Епафрас, кој е со мене затвореник во Христос Исус, Марко, Аристарх, Димас, Лука - моите соработници.

²⁴ Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со вашиот дух. Амин!

23
Кол 1,7
4,12

24
Дела
12,12,25
13,13
15,37-39
19,29
Кол 4,10,14
2 Тим 4,
10-11

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

Вовед

Посланието до Евреите е уишнено до брѹиа христѹијани кои биле изложени на жестиоко прѹишнѹење. Писателот ѹи охрабрува да остианат во христѹијанската вера, укажувајќи им дека Исус Христѹос е висѹинското и конечно ошкрование од Бога за луѓето. Пришоа, посебно се нагласени три висѹини, и шоа:

(1) Исус е вечниот Божји Син, Кој ни ја покажа висѹинската послушност кон Бога преку Своето сшрадање. Како Божји Син, Исус е над пророците и над ангелите, а пошлем е и од Мојсеј.

(2) Бог Го прѹгласува Исус за вечен Првосветишеник, Кој е над сите сшарозавешни светишеници и првосветишеници.

(3) Нашето сшасение од брѹевош, сшравот и смршта е можно само со вера во Госшод Исус Христѹос, како наш Првосветишеник. Сите обреди и жршви на живошни се само сенка на висѹинското сшасение, кое е во Христѹос.

Наведувајќи низа примери на бошѹодна вера кај шзнати библиски личности (11), писателот ѹи повикува и чшшателието да остианат верни до крај (12), со шѹглед виерен во Христѹос и ѹи охрабрува да ѹи издржат сите сшрадања и прѹонштва. Посланието завршува со совети и прѹедушдувања.

1,1 **Бог ни се објавува преку Синош**

2,2; 12,25
3 Мојс 12,6
Ос 12,11
Лк 1,55,70
Јн 9,29

1 Бог, Кој во старо време, откако многупати и на многу начини им зборуваше на нашите предци преку пророците,

2 во последниве денови ни зборува преку Синот, Кого Го постави за наследник над сѐ, преку Кого ги создаде и вековите.

3 Тој е одблесок на Божјата слава и отпечаток на Неговата суштина и држи сѐ со Својот моќен збор. Откако преку Себе ги очисти нашите гревови, седна од десната страна на престолот на Сешвишншот во висините.

Величието на Божшош Син

4 И стана толку повозвишен од ангелите, колку што е пославно името што го наследи, во споредба со нивното.

5 Зашто кому од ангелите Бог некогаш му рекол: „Ти си Син Мој, Јас Те родив денес“, или пак: „Јас ќе Му бидам Татко, а Тој ќе ми биде Син?“

4 **6** Исто така, кога Го вовеше Првородениот во вселената, рече: „Нека Му се поклонат сите ангели Божји!“

7 За ангелите, пак, речено е: „Ти ги правиш ангелите Свои ветрови, а служителите Свои огнен пламен“,

8 а за Синот: „Твојот престол, Боже, е вечен и жезолот на правдата е жезол на царството Твое.

9 Тебе Ти омиле правдата, а го намрази беззаконието; затоа, Боже, Твојот Бог Те помаза со масло на радоста повеќе од Твоите придружници.“

10 И пак: „Во почетокот Ти, Господи, си ја основал Земјата, а и небесата се дело на Твоите раце;

11 тие ќе загинат, Ти остануваш; сите ќе изветвеат како облека;

12 ќе ги свиткаш како наметка, како облекло, и тие ќе бидат променети; но Ти си секогаш истиот, и Твоите години нема да се свршат.“

13 А на кого од ангелите Бог некогаш му рекол: „Седи од Мојата десна страна додека непријателите Твои не ги поставам за подножје на нозете Твои?“

14 Нели се тие сите служителски духови, испратени да им служат на оние што ќе го наследат спасението?

5

5,5
2 Сам 7,14
Пс 2,7
1 Царш
17,13
Дела 13,33

6

10,5
5 Мојс
32,43
Пс 89,27
Пс 97,7
Јн 3,16
Кол 1,18

7

Пс 104,4

8-9

Пс 45,7-8

9

Ис 11,5
61,1,3

10-12

Пс 102,
26-28

10

Јн 1,3

12

12,26,27;
13,8
Откр 6,14**Нашето спасение**

2 Затоа треба да бидеме нарочно внимателни кон она што го чувствуваме за да не отпаднеме некако.

13

Ис.Н. 10,24
Пс 110,1
Мк 13,19

2 Зашто, ако реченото слово преку ангелите се покажа верно, и ако секој престап и секоја непослушност прими праведна казна,

14

Пс 34,7
91,11;
103,20
Дан 7,10
Мт 4,11
Дела 12,11

3 како ли тогаш ќе се извлечеме ако занемариме такво големо спасение кое, најнапред проповедано од Господ, се потврди од оние што го беа чуле од Него,

2,1

Рим 11,22

4 кога и Бог им го потврди сведоштвото со знаци и чудеса, со разни силни дела и со раздавање дарови преку Светиот Дух по Негова волја.

2

10,28-29
12,25
Дела 7,53
Гал 3,19**Предводничој на нашето спасение**

3

Лк 1,2
1 Кор 1,6

5 Зашто Бог не им ја потчини на ангелите идната вселена за која зборуваме,

6

Мк 16,20
1 Кор 12,4,11
2 Кор 12,12

6 туку, напротив - некој посведочил зборувајќи: „Што е човекот да мислиш на него, синот човечки, та да се грижиш за него?“

7

Мк 16,20
1 Кор 12,4,11
2 Кор 12,12

7 Си го направил за кратко малку поголен од ангелите, но со слава и чест си го овенчал и си го поставил над делата од Твоите раце;

8

Мт 22,44
1 Кор 15,27
Ефес 1,22

8 сè си потчинил под нозете негови.“ А кога сè му потчини, ништо не му остави непотчинето; но сега уште не гледаме дека сè му е потчинето.

9

5,4-10
Дела 3,13
2 Кор 5,14-15
Фил 2,7-9

9 А гледаме дека Исус Христос, Кој за кратко време беше поставен пониско од ангелите, поради претрпената смрт беше овенчан со слава и чест, та, по Божјата благодат, Тој да вкуси смрт за сите.

10

2,17; 5,9
7,28; 12,2
Лк 24,26
Дела 3,15

10 Зашто Му прилегаше на Оној, поради Кого е сè и од Кого е сè, при донесувањето на многубројните чеда во слава, преку страдања да го усоврши Зачетникот на нивното спасение.

11

10,10
2 Мојс 31,13
Мт 28,10
Јн 17,19
20,17
Ефес 5,26

11 Бидејќи и Оној што осветува, и оние што се осветуваат, сите се од Еден; и затоа Исус не се срамува да ги нарече браќа, велејќи:

12

Пс 22,23
Јн 17,6

12 „Ќе го возвестам името Твое меѓу браќата Мои, среде собранието ќе Те славам.“

13 И пак: „Јас ќе се надевам на Него.“

И одново: „Ете Ме Мене и децата Мои што Ми ги даде Бог.“

14 А бидејќи децата се учесници во телото и крвта, така и Тој зеде еднакво учество во тоа, та преку смртта да го победи оној што ја има власта над смртта, односно ѓаволот;

15 па да ги ослободи оние што од страв пред смртта преку целиот живот беа подложени на ропство.

16 Зашто јасно е дека Тој не дојде да им помогне на ангелите, туку на Авраамовите потомци;

17 затоа Тој мораше во сè да личи на браќата, па да биде милостив и верен првосвештеник пред Бога, за да ги очисти гревовите на народот.

18 Зашто во она, што Сам претрпе, откако беше искушан, во тоа ќе може и на искушуваните да им помогне.

Христос е подолен од Мојсеј

3 Затоа, браќа свети, учесници во небесното призвание, размислете за Пратеникот и Првосвештеникот на нашата вера, Исус Христос.

2 Кој Му беше верен на Оној Кој Го поставил, како и Мојсеј - во целиот негов дом.

3 Зашто Тој се удостои со слава, толку поголема од Мојсеевата, колку што е поголема почитта што ја има оној што го изградил домот од почитта што ја има домот!

4 Зашто секој дом се гради од некој; а Оној, Кој изградил сè, е Бог.

5 И Мојсеј Му беше верен како слуга на целиот Негов дом, за да го посведочи она што требаше да се соопшти.

6 Христос, како Син, е верен во Божјиот дом. Негов дом, пак, сме ние, само ако глободата и надежта, со кои се фалиме, ги запазиме до крај.

Ској за Божјите луѓе

7 Поради тоа, како што вели Светиот Дух: „Денес, ако го чуete гласот Негов,

8 не жесточете ги срцата свои, како во огорченоста на денот на искушувањето во пустината,

13

2 Сам 22,3
Ис 8,17,18
12,2
Јн 10,29

14

Јн 1,14
Рим 8,3
1 Кор 15,50,55
2 Тим 1,10
1 Јн 3,8

15

Рим 8,15
Гал 5,1
2 Тим 1,7

16

Ис 41,8-9

17

4,14
5,2
3 Мојс 16,10
1 Сам 2,35
Рим 3,25
Фил 2,7
1 Јн 2,2
4,10

18

4,15

3,1

2,11
4,14
10,23
Ис 17,7
2 Кор 9,13
Фил 3,14

3

8,6
2 Кор 3,7

5

2 Мојс 14,31
4 Мојс 12,7
Откр 15,3

6

4,16
1 Лет 17,12-14
Рим 5,2
1 Кор 3,16
6,19
Ефес 2,19-22
Кол 1,23
1 Тим 3,15
1 Птр 2,5

7-11

Пс 95,7-11

7

9,8; 10,15
Мт 22,43
Дела 28,25

8

2 Мојс 17,7

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

10 ⁹ каде што татковците ваши Ме испушаа, Ме испитуваа, иако ги гледаа дела-та Мои преку четириесет години.
 Дела 7,36

11 ¹⁰ Затоа се разгневив на тој род и реков, секогаш се заблудуваа во срцата свои и не ги познаа патиштата Мои.
 4 Мојс 14,21-23
 5 Мојс 1,34-35

12 ¹¹ Па така се заколнав во Својот гнев дека нема да влезат во Мојот спокој.“
 3,8; 10,22
 12,15
 Ер 18,12

13 ¹² Браќа, гледајте, да не би во некого од вас, да има зло и неверно срце, та да отстапи од живиот Бог.
 3,7; 10,24
 Рим 7,11
 2 Кор 6,1-2
 1 Сол 5,11
 2 Сол 2,10

¹³ Туку храбрете се секој ден еден по друг додека сè уште се вели: „Денес“, та никој од вас да не отрпне преку измамата на гревот;

14 ¹⁴ зашто ние станавме соработници на Христос. Само ако ја задржиме цврето до крај првобитната цврета подлога;
 11,1

15 ¹⁵ додека се вели: „Денес, кога ќе го чуете Неговиот глас, да не отрпнат срцата ваши онака како кога се побунивте.“
 Пс 95,7-8

16 ¹⁶ А кои беа тие што чуја и пак се побунија? Зар не беа тоа сите оние кои со Мојсеј излегоа од Египет?
 4 Мојс 14,2

17 ¹⁷ Против кого негодуваше Тој четириесет години? Нели против оние што погрешаја и чии коски останаа во пустината?
 4 Мојс 14,29

18 ¹⁸ А на кои им се заколнал дека нема да влезат во Неговиот спокој ако не на оние, што беа непослушни?
 5 Мојс 1,26
 1 Кор 10,5

19 ¹⁹ И така, гледаме дека тие не можеа да влезат поради неверието.
 3,12; 4,6
 Пс 78,22
 106,24
 Јн 3,36

4,1 ⁴ Да внимаваме пак, додека уште ни е оставено ветувањето за влегување во Неговиот спокој, да не би се открило дека некој од вас би можел да задоцни.
 12,15
 4 Мојс 14,31

2 ² Зашто и нам ни се соопшти, како и ним. Но словото, што го беа чуле, не им донесе полза, бидејќи оние што го беа чуле не поверуваа.
 Рим 10, 16-17
 Гал 5,2
 1 Сол 2,13

3 ³ А ние, кои поверувавме, влегуваме во Неговиот спокој, како што рекол Тој: „Затоа се заколнав во гневот Свој дека тие нема да влезат во Мојот спокој“, иако Неговите дела беа завршени уште при создавањето на светот.
 3,11
 Пс 95,11

4 ⁴ Зашто негде за седмиот ден е речено вака: „И во седмиот ден Бог се одмори од сите Свои дела.“
 1 Мојс 2,2
 2 Мојс 20,11

5 ⁵ И на тоа место пак: „Не ќе влезат во спокојот Мој.“
 Пс 95,11

⁶ И така, на некои им се отвори да влезат во него, а оние, на кои им беше порано проповедано Евангелието, не влегоа поради непослушност;

⁷ Затоа Тој пак определи еден ден „Денес“, велејќи преку Давид, по толку време, како што е речено погоре: „Денес, кога ќе го чуете гласот Негов, не стврднувајте ги срцата ваши.“

⁸ Зашто, ако Исус Навин им беше дал спокој, Бог немаше да зборува веќе потоа за друг ден.

⁹ Но, за народот Божји сè уште останува саботна починка.

¹⁰ Зашто, кој ќе влезе во спокојот Негов, тој ќе се одмора од делата свои, како и Бог од Своите.

¹¹ И така, да се погрижиме да влеземе во оној спокој, та да не би некој да падне во слична непослушност.

¹² Зашто, словото Божјо е живо и дејствува и е поостро од секаков меч со две острици; и навлегува до разделување на душата и духот, до зглобовите и мозокот, и ги проценува мислите и намерите на срцето.

¹³ И нема создание сокриено за Него, туку сè е голо и откриено за очите на Оној пред Кого ние ќе одговараме.

Исус е нашиот Првосвештеник

¹⁴ Имајќи Го големиот Првосвештеник Кој преминал преку небесата, Исус, Синот Божји, ние треба да се држиме за исповедувањето на верата.

¹⁵ Зашто, ние немаме таков Првосвештеник, што не може да сочувствува во нашите слабости, туку таков Кој искусил сè како и ние, освен грев.

¹⁶ И така, слободно да пристапуваме кон престолот на благодатта, за да примиме милост и да најдеме благодат за благовремена помош.

Христос е висштински Првосвештеник, поглед од Арон

5 Зашто секој Првосвештеник, кој од луѓе се избира, за луѓето се поставува на служба Божја, да принесува дарови и жртви за гревовите,

² и да може да ги разбира оние што се неумешни и заблудени, бидејќи и самиот е со слабости;

6
3,18-19

7
3,7,8,15
Пс 95,7-8

8
5 Мојс 31,7
Ис.Н. 22,4

10
Откр 14,13

12
Ис 49,2
55,11
Ер 17,10
23,29
Јн 10,35
12,48
Дела 7,38
12,24

1 Кор 4,5
14,24-25
Ефес 6,17
1 Сол 2,13
2 Тим 2,9
1 Птр 1,23
1 Јн 2,14
Откр 1,16
19,13

13
Ер 23,24
Пс 33,13-15
Изреки 5,21
Дан 2,22
Рим 14,12

14
2,17; 3,1
5,5,10
6,20; 7,26
8,1; 9,11
9,24; 10,21
10,23
Ефес 4,10

15
2,17-18
Мт 4,1-11
Лк 22,28
Јн 8,46
2 Кор 5,21

16
3,6; 7,19
10,19,22,35
1 Јн 3,21

5,1
8,3; 9,9

2
2,17-18;
4,15
7,27-28
Мт 18,12

3 ³ и затоа е должен како за народот, така исто и за своите гревови да принесува жртви.

4 ⁴ И никој сам не се здобил со таква чест, туку само оној кој е повикан од Бога, како што беше Арон.

5 Така и Христос не се прослави Сам Себеси, станувајќи првосвештеник, туку Го прослави Оној Кој Му рече: „Ти си Син Мој, Јас Те родив денес.“

6 Како што е и на друго место речено: „Ти си вечен свештеник по чинот Мелхиседек.“

7 Во деновите на Својот земен живот, Тој со силен вик и солзи упати молби и молитви кон Оној Кој можеше да Го спаси од смртта и поради Својата потчинетост од почит беше чуен.

8-9 Иако беше Син, Тој се научи на послушност од она што го пострада,

9 а, откако се усоврши, стана извор за вечно спасение на сите оние кои Му се послушни,

10 ¹⁰ и од Бога беше наречен Првосвештеник по чинот Мелхиседек.

12 *Да осџанеме во вераӣа*

11 За ова би имале многу да ви зборуваме, што е и тешко да се толкува, бидејќи тешко сфаќате.

12 Зашто, иако според годините вие требаше веќе да бидете учители, вие сè уште имате потреба некој да ве учи кои се првите начела на словото Божјо, и дојдовте до таква состојба, што имате потреба од млеко, а не од тврда храна.

13 Секој што се храни со млеко, е невешт во словото на правдата, бидејќи е дете;

14 а тврдата храна е за зрелите, кои благодареејќи на поука, имаат чувства и се научени да разликуваат добро од зло.

6 Затоа да го оставиме почетното учење за Христос и да се стремиме кон совршенство, да не ја поставуваме одново основата: покајанието од мртви дела и верата во Бога,

2 науката за криптавањето, ракополагањето, воскресението на мртвите и вечниот суд.

3 И ова ќе го направиме, ако допушти Бог.

4 Зашто оние кои еднаш се просветија, вкусија од небесниот дар, станаа учесници на Светиот Дух,

5 и, откако вкусија од убавата Божја реч и од силите на идниот век,

6 а потоа отпаднаа, - не е можно повторно да бидат обновени за покајание, кога повторно во себеси Го распнуваат Синот Божји и Го хулат.

7 Зашто земјата, која го впива дождот што често паѓа на неа и раѓа плод добар за оние што ја обработуваат, од Бога добива благослов;

8 а онаа што дава трње и боцки, таа е непотребна и близу е до проклетството кое завршува со изгорување.

9 Од вас, возљубени, ние очекуваме нешто подобро и спасително, иако така зборуваме.

10 Зашто Бог не е неправеден, та да го заборава делото ваше и трудот на љубовта што ги покажавте во Негово име, откако им послуживте и им служите на светиите.

11 А ние сакаме секој од вас да ја покажува истата усрдност за одржување на полната надеж докрај,

12 та да не станете мрзливи, туку да ги следите оние кои преку вера и трпение ги добиваат ветувањата.

Божјо̄шо сиџурно веиување

13 Бог, кога му ветуваше на Авраам, бидејќи немаше ништо поголемо во што би се заколнал, се заколна во Себе,

14 велејќи: „Навистина ќе те благословам и ќе те размножам и преумножам.“

15 И така, со долготрпение тој го доби ветеното.

16 Луѓето, пак, се колнат во погорно од себеси, и заклетвата како потврда на секоја нивна препирка става крај.

17 Затоа Бог, кога на наследниците на ветувањето сакаше јасно да им ја покаже Својата неизменлива волја, посведочи со клетва,

18 та преку две неизменливи работи, во кои не е можно Бог да излаже, да имаме голема утеха и ние, кои прибегнуваме да се прифатиме за надежта што ни е дадена,

4
10,26-27,32
Јн 4,10
Ефес 2,8
Гал 3,2

5
4,12
1 Птр 2,3

6
10,29
3 Птр 2,21
1 Јн 5,16

7
1 Мојс
1,11-12
5 Мојс
11,11

8
1 Мојс
3,17-18
Ис 5,6;
27,4
Мт 7,16

10
10,32-34
Мт 10,
40-42
1 Сол 1,3
Откр 2,19

11
3,6; 10,23

12
5,11; 6,16
10,36;
11,7-9
1 Кор 11,1
Откр 13,10

13,14
1 Мојс
22,16,17

13
Рим 4,20

15
11,9,13,33.
39
1 Мојс 21,5

16
2 Мојс
22,10

17
9,15; 10,36
Рим 4,16

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

18 ^{3,6; 10,23} ^{4 Мојс} ^{23,19} ^{Кол 1,5} ¹⁹ а која е за нашата душа цврста и сигурна котва, и кој влегува дури зад завесата,

19-20 ^{10,19-20} ^{3 Мојс} ^{16,2,12} ^{Мт 27,51} ²⁰ каде што Исус за нас влезе најнапред, откако стана вечен Првосвештеник по чинот Мелхиседек.

Свештеникот Мелхиседек

20 ^{4,14} ^{Пс 110,4} **7** Тој Мелхиседек беше цар салимски, свештеник на Севишниот Бог, кој го пресретна Авраам, кога се враќаше од борбата со царевите, и го благослови,

7,1-2 ^{1 Мојс} ^{14,17-20} ² кому и Авраам му даде десеток од сè, и кој по значењето на името негово е прво цар на правдата, а потоа и цар на Салим, односно цар на мирот.

3 ^{4,14} ^{7,16} ^{Јн 7,27} ³ Без татко, без мајка, без род, немаше ниту почеток на дните, ниту крај на животот и, по таков начин, е подобен на Синог Божји, и останува вечен свештеник.

4 ^{1 Мојс} ^{14,20} ⁵ Гледате ли колку е голем оној кому прататкото Авраам му даде десеток од најдобриот плен!

5 ^{4 Мојс} ^{18,21} ⁶ Оние од Левиевите синови, што примаат свештенство, имаат заповед да земаат по Законот десеток од народот, односно од браќата свои, иако и тие произлегле од бедрата Авраамови.

10 ^{1 Мојс} ^{14,17} ¹¹ Но тој, кој не му припаѓаше на нашиот род, зеде десеток од Авраам и го благослови оној што беше примил ветувања.

11 ^{8,6-7} ^{10,1} ^{Пс 110,4} ⁷ Не може да има никаков спор дека помалиот се благословува од поголемиот.

⁸ Така, овде смртни луѓе земаат десетоци, а таму - Оној, за Кого има сведоштво дека е жив.

⁹ И, така да речам, Левиј, кој прима десетоци, и сам даде десеток преку Авраам,

¹⁰ бидејќи уште беше во бедрата на татко си кога го сретна Мелхиседек.

¹¹ Па така, ако совршенство можеше да се постигне преку левитското свештенство, бидејќи врз основа на него народот доби Закон, каква потреба има да се воздигне друг свештеник по чинот на Мелхиседек, наместо по чинот на Арон?

¹² Зашто, кога ќе се промени свештенството, тогаш се јавува потреба да се измени и законот.

¹³ А Оној за Кого се зборува ова, се вбројува во друго колено, од кое никој не беше пристапувал до жртвеникот;

¹⁴ зашто е познато дека Господ наш произлезе од Јуда, а за свештенството од ова колено Мојсеј ништо не рекол.

Друг свештеник како Мелхиседек

¹⁵ И уште појасно станува тоа кога се воздига слично на Мелхиседек друг свештеник,

¹⁶ Кој станал таков не по силата на телесна заповед, туку по силата на вечниот живот.

¹⁷ Зашто се посведочи: „Ти си вечен свештеник по чинот на Мелхиседек.“

¹⁸ А, пак, одменувањето на поранешната заповед се изврши поради тоа што таа беше слаба и бесполезна,

¹⁹ зашто Законот ништо не доведува до совршенство; а се воведо подобра надеж, преку која се приближуваме до Бога.

²⁰ Тоа беше потврдено со заклетва.

²¹ Зашто оние беа станале свештеници без заклетва, а Тој - со заклетва, преку Оној Кој Му рече: „Се заколна Господ и нема да се раскае: „Ти си вечен свештеник по чинот Мелхиседек.““

²² Затоа Исус стана залог на толку подобар завет.

²³ А тие беа многу свештеници, зашто смртта не им даваше да остане само еден;

²⁴ а Тој, бидејќи живее вечно, има свештенство што нема да мине на друг.

²⁵ Затоа Тој и може за вечно да ги спаси оние што преку Него доаѓаат кон Бога, бидејќи е секогаш жив за да се моли за нив.

²⁶ Таков Првосвештеник и ни требаше: свет, непорочен, неосквернет, одвоен од грешниците и возвишен над небесата.

²⁷ Кој нема потреба, како и другите првосвештеници, секојдневно да принесува жртва прво за гревовите свои, а потоа и за оние на народот, бидејќи Тој

14
1 Мојс
49,10
Ис 11,1
Мт 1,3
Откр 5,5

17
5,6
Пс 110,4

18
10,9; 13,9
Рим 8,3

19
4,16; 6,18
9,9
10,1-2.4.11
Рим 3,20
7,7-8
Гал 3,21
Лк 4,8

21
Пс 110,4

22
8,6-10
9,15-20
10,29; 12,24
13,20
Лк 22,20
2 Кор 3,6

24
5,6; 13,8
Лк 1,33

25
10,14
Јн 14,6
Рим 8,34
1 Јн 2,1
Откр 1,18

26
4,14
2 Кор 5,21

27
5,3; 9,12
10,10
2 Мојс
29,38-39
3 Мојс
16,6.15

28 го изврши тоа еднаш засекогаш, откако
5.1-2.9 Сам Себе се принесе како жртва.

8,1 ^{1,3; 4,14} ^{Пс 110,1} ^{Дела 2,33} поставува луѓе што се немоќни; а словото на клетвата што е по Законот - Синот, Кој е вечно совршен.

2 *Исус е нашиот Првосвештеник*
9.11.24
4 Моје 24,6

8 А најважното од ова што го зборуваме, е дека имаме таков Првосвештеник, Кој седна од десната страна на престолот на величието на небесата,

4 ^{5.1.3; 9,14} ^{10,8} ² и е служител на светилиштето и на вистинската скинија, што ја постави Господ, а не човек.

5 ^{9,2,8,23} ^{10,1} ^{2 Моје 25,40} ^{Дела 7,44} ^{Кол 2,17} Секој првосвештеник се поставува за да принесува дарови и жртви; затоа беше потребно и Тој да има што да принесе.

6 ^{7,22} ⁴ Зашто, ако Тој беше на земјата, не би бил ни свештеник, зашто има свештеници што принесуваат дарови по Законот

7 ^{7,11.18-19} ⁵ и им служат на образот и на сенката на небесните работи, како што му беше речено на Мојсеј, кога ја подигаше скинијата: „Гледај, рече, да направиш сè според образецот, што ти беше покажан на планината.“

8-12 ^{Ер 31,31-34} ^{10,16} ^{2 Кор 3,3} ^{6,16} А сега Тој доби толку подобра служба, и стана посредник на подобар завет, кој е утврден врз подобри ветувања.

Промена на Заветот

7 Зашто, ако првиот завет беше без недостаток, тогаш немаше да се бара втор.

8 Но, укорувајќи ги, вели: „Ете идат денови, вели Господ, и со домот Израелов и со домот Јудин ќе склучам нов завет,

9 но не таков завет каков што склучив со татковците нивни во денот, кога ги фатив за рака за да ги изведам од земјата египетска, - зашто тие не останаа во Мојот завет и Јас ги оставив, вели Господ.

10 Но овој е заветот што ќе му го дадам на домот Израелов во оние дни, вели Господ: ќе ги врежам законите Свои во мислите нивни, и во срцата нивни ќе

ги напишам, и ќе бидам нивни Бог, а тие ќе бидат Мој народ.

11 И нисден нема да го учи својот ближен, и нисден братот свој: „Познај Го Господа“, зашто сите, од мал до голем меѓу нив, ќе Ме знаат,

12 бидејќи ќе бидам милостив кон нивните неправди, а за гревовите и беззаконијата нивни нема веќе да си спомнувам.“

13 А кога вели „нов завет“, првиот го направи застарен; а она што е старо и застарено, близу е до исчезнување.

Старото богослужение

9 Така и во првиот завет имаше уредби за богослужение и земно светилиште;

2 зашто скинијата беше направена вака: во првиот дел се наоѓаа светилникот, трпезата и изложените лебови; тој дел е наречен „Свето Место“.

3 А зад втората завеса од скинијата беше делот, наречен „Светиња над светињите“;

4 во неа се наоѓаше златната кадилница и од сите страни опкован со злато ковчетот на заветот, во кој стојеа златниот сад со мана и распутениот жезол на Арон, како и плочите на заветот,

5 а над него - херувими на славата, што го оснуваа чистилиштето; за ова сега нема потреба да се зборува поопширно.

6 При ваков распоред, во првиот дел од скинијата секогаш влегуваа свештениците и извршуваа служба Божја;

7 а во вториот дел влегуваше по еднаш во годината првосвештеникот и тоа не без крв, што ја принесуваше како жртва за себе и за гревовите на народот, направени поради незнаење.

8 Преку ова Светиот Дух покажуваше дека сè уште не е отворен патот за светилиштето сè додека стои првата скинија,

9 која е симбол на сегашното време, во кое се принесуваат дарови и жртви, кои не можат да го направат совршен по совеста оној што служи,

11
Ис 54,13
Авк 2,14

13
Ер 31,31
2 Кор 3,14
5,17

9,1
9,10

2
2 Моје 25,8-9
25,23-39

3
2 Моје 26,31-33

4
2 Моје 16,32-34
25,10-15
30,1-6
32,15-16
4 Моје 17,23-25

5
2 Моје 25,17-22
26,34

6
4 Моје 18,3

7
5,3; 9,17-18
2 Моје 30,10
3 Моје 16,2-34

8
10,19-20
Јн 14,6

9
7,19
10,1-4.11

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

10 ^{13,9} ^{3 Мојс 11,2} ^{15,18} ^{4 Мојс 6,3} ^{19,13} ^{Кол 2,16} ¹⁰ туку се состојат само од јадења и пиесња, и разни миенја и телесни обреди, установени до времето кога сето ова ќе се исправи.

Христџовојџо жрџивојџпринесување

11 ^{4,14} ^{8,2; 9,24} ^{2 Кор 5,1} ¹¹ Но Христос, кога стана Првосвештеник на идните добра, со поголемо и со посовршено светилиште, неракотворено, односно не онакво какво што се прави на земјата,

12 ^{5,9; 7,27} ^{9,19,24-26} ^{10,4,10,14} ^{13,12} ^{Мт 26,28} ^{Рим 3,15} ¹² ниту со крв козја и телешка, туку со Својата крв влезе во светилиштето еднаш засекогаш и изврши вечен откуп.

¹³ Зашто, ако крвта на јунче и јарец, и пепелта од јуница преку попрскување ги осветуваат осквернетите за очистување на телото,

¹⁴ тогаш, колку ли повеќе крвта на Христос, Кој преку Светиот Дух се принесе Себе на Бога непорочен, ќе ја очисти совеста наша од мртви дела за да Му служиме на живиот Бог.

14 ^{6,1; 10,10} ^{Пс 51,3} ^{Зах 13,1} ^{Јн 10,18} ^{1 Тим 3,9} ^{Тит 2,14} ^{1 Птр 1,19} ^{3,18} ^{1 Јн 1,7} ¹⁵ Затоа е Тој посредник на новиот завет, та по Неговата смрт, што стана за откуп на престапите од времето на првиот завет, призиваните да го добијат ветеното вечно наследство.

Завејџи зайечайџен со крв

15 ^{7,22} ¹⁶ Зашто, каде што има завет, таму е неопходно да следува смртта на заветувачот,

19 ^{2 Мојс 24,3-8} ^{3 Мојс 14,4-7} ^{4 Мојс 19,6} ¹⁷ бидејќи заветот добива сила само по смртта; тој нема никаква сила додека заветувачот е жив.

20 ^{2 Мојс 24,8} ¹⁸ Поради тоа ни првиот завет не беше утврден без крв.

22 ^{3 Мојс 17,11} ^{Ефес 1,7} ¹⁹ Зашто Мојсеј, откако ги прочита сите заповеди од Законот пред сиот народ, зеде крв телешка и јарешка со вода, и со црвена волна и со исоп ја пороси како самата книга, така и сиот народ,

23 ^{8,5} ²⁰ велејќи: „Ова е крвта на заветот што ви го одреди Бог.“

²¹ Исто така со крв ги попрска и светилиштето и сите садови за служење на Бога.

²² И речиси сè според Законот со крв се очистуваше, и без пролевање крв нема проштевање.

²³ И така, образите небесни требаше да се очистат на таков начин, а самото небесно со подобри жртви од овие.

Христџовојџо влегување на небојџо

²⁴ Зашто Христос не влезе во ракотворено светилиште, кое е само образец на вистинското, туку во самото небо, за да се јави сега пред лицето на Бога за нас; ²⁵ и не да се принесува Себе како жртва повеќепати, како што првосвештеникот влегува во светилиштето секоја година со туѓа крв.

²⁶ Инаку Тој би требало многупати да пострада од созданието на светот. А сега еднаш засекогаш, до крајот на вековите, се јави за да го однесе гревот, откако се принесе Сам Себе како жртва.

²⁷ И како што им е на луѓето определено да умрат еднаш, а потоа - суд,

²⁸ така и Христос, откако еднаш се принесе Самиот Себе како жртва, за да ги однесе гревовите на мнозина, вторпат ќе им се јави не веќе како жртва за грев на оние што Го очекуваат, туку за нивно спасение.

Силајџа на жрџивајџа Христџова

10 Бидејќи Законот ја има само сенката на идните добра, а не суштината на работите, никогаш не може со оние исти жртви, што се принесуваат секоја година, да ги усоврши оние кои пристапуваат.

² Инаку би престанале да се принесуваат, бидејќи оние што служат, еднаш очистени, не ќе имаат веќе никаква свест за гревовите.

³ Но преку жртвите секоја година се потсетуваат на гревовите,

⁴ бидејќи не е можно телешката и јарешката крв да ги однесе гревовите.

⁵ Поради тоа, влегувајќи во светот, вели: „Жртви и дарови Ти не посака, а тело Ми приготви.“

⁶ Сепаленици за гревот не Ти се угодни.“

⁷ Тогаш реков: „Ете, идам, напишано е за Мене во книгата, да ја извршам, Боже, волјата Твоја.“

⁸ Кога погоре рече: „Жртви и дарови и сепаленици за гревот - што се принесуваат според Законот, Ти не посака и не Ти се угодни“,

⁹ а потоа рече: „Ете, идам, Боже, да ја извршам волјата Твоја“, со тоа Тој го

24

4,14

8,2

Рим 8,34

25

9,7

26

7,27;

9,12,28

10,2; 12,26

1 Кор

10,11

Гал 4,4

1 Птр 1,19-

20

3,18

1 Јн 3,5

27

1 Мојс 3,19

Рим 2,5-10

Откр

20,11-15

28

10,10

Ис 53,12

Фил 3,20

1 Сол 1,10

1 Птр 2,24

10,1

7,19; 8,5

3 Мојс

16,34

Кол 2,17

2

9,9,26

3

3 Мојс

16,21

4

7,18-19

9,9,12-13

10,1,11

Ис 1,11

5-7

Пс 40,7-9

7

Мт 26,39

8

Пс 40,7

9

7,18-19

Пс 40,8,9

10 укинува првото, за да го воспостави второто.

2,11; 7,27
9,14,28
10,12,14;
13,12
Јн 17,19
Ефес 5,2,26
1 Сол 4,3

¹⁰ Според таа волја сме осветени со приносот на телото на Исус Христос еднаш засекогаш.

¹¹ И секој свештеник стои секој ден, служејќи и принесувајќи многупати едни и исти жртви, кои никогаш не можат да ги отстранат гревовите;

12-13 ¹² а Тој, принесувајќи само една жртва за гревовите, засекогаш седна оддесно на Бога,

14 ¹³ и оттогаш чека понатаму додека непријателите Негови не бидат положени како подножје за нозете Негови.

15 ¹⁴ Зашто преку едно принесување Тој осветените ги направи засекогаш совршени.

19 ¹⁵ И Светиот Дух ни посведочи, зашто, откако порано рече:

4,16
9,8,12,25
Ефес 3,12

¹⁶ „Ова е заветот што ќе им го дадам по оние дни, вели Господ: ќе ги вградам законите Свои во срцата нивни, и во мислите нивни ќе ги напишам.“ Тој дава:

20 ¹⁷ „И за гревовите и беззаконијата нивни нема веќе да си спомнувам.“

21 ¹⁸ А каде што има проштевање за нив, таму веќе нема приноси за грев.

6,11; 9,14
2 Мојс 29,4
3 Мојс 16,4
Ез 36,25
Дела 22,16
Ефес 5,26
1 Тим 3,9

Да Му ѱрисѳаѳиме на Боѳа

¹⁹ И така, браќа, кога имаме слобода да влегуваме во светилиштето преку крвта на Исус Христос по нов и жив пат,

²⁰ што Тој ни го отвори низ завесата, односно преку Своето тело,

²¹ имаме Врховен свештеник над домот Божји.

²² Затоа да пристапиме со искрено срце, во полна вера, откако ќе ги очистиме срцата од зла совест со попрскување и откако ќе го измиеме телото со чиста вода.

²³ И да го држиме исповеданието на надежта цврсто, зашто верен е Оној Кој се заветувал.

²⁴ И да бидеме внимателни еден кон друг за да се поттикнуваме кон ѳубов и добри дела,

²⁵ не изостанувајќи од собранијата како што некои имаат обичај, туку да се

поучуваме еден друг, и тоа во толку повеќе, до колку гледате дека се приближува судниот ден.

²⁶ Зашто, ако, откако ја познавме вистината, своеволно продолжуваме да грешиме, тогаш нема веќе жртва за гревови,

²⁷ туку страшно очекување на суд и јаростен оган што ќе ги проголта противниците.

²⁸ Ако оној што го прекршил Мојсеевиот закон, пред двајца или тројца сведоци безмилосно се казнува со смрт,

²⁹ тогаш, колку ли потешка казна, мислите, ќе заслужи оној што Го погизил Синот Божји и ја осквернил крвта на заветот преку која е осветен и Го похулил Духот на благодатта?

³⁰ Зашто ние Го знаеме Оној што рече: „Одмаздата е Моја, Јас ќе платам“, вели Господ. И пак: „Господ ќе му суди на Својот народ.“

³¹ Страшно е да се падне во рацете на живиот Бог!

³² Потсетувајте се на вашите поранешни денови кога, откако се просветивте, поднесовте голема борба во страдањата,

³³ било затоа што бевте изложени на срам и маки, било затоа што станавте соучесници на оние кои исто така страдаа,

³⁴ зашто и на оковите мои се сожаливте и со радост дозволите вашиот имот да се разграби, знаејќи дека на небесата имате подобар и траен имот.

³⁵ И така, не напуштајте ја вашата слобода; таа ви носи голема награда.

³⁶ Најнапред ви е потребно трпение, па, откако ќе ја исполните волјата Божја, да го добиете ветеното;

³⁷ зашто уште малку, сосем малку и „Оној што иде, ќе дојде и нема да задоцни.“

³⁸ А праведниот преку верата ќе биде жив; Јас не се радувам за ниеден кој отстапува.“

³⁹ Ние, пак, не сме од оние што отстапуваат и гинат, туку од оние кои веруваат и се спасуваат.

26

6,4-8
4 Мојс
15,30
3 Птр 2,
20-21

27

9,27
Ис 26,11
Соф 1,18
2 Сол 1,6-8

28

5 Мојс 17,6

29

2,3; 6,4,6
9,20; 12,25
13,20
2 Мојс 24,8
Мт 7,6
26,28
1 Кор 6,11
11,27
Ефес 4,30

30

5 Мојс
32,35,36
Пс 135,14
Рим 12,19

31

Мт 10,28
2 Кор 5,11

33

1 Кор 4,9
Фил 4,14

34

11,16; 13,3
1 Птр 1,4-5

35

4,16
11,6

36

6,12,15
Лк 8,15
21,19

37

Ис 26,20
Авак 2,3
Откр 22,20

38

Авак 2,4
Рим 1,17
Гал 3,11

39

1 Птр 1,9

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

11,13,14
Рим 8,
24-25
2 Кор 4,18;
5,7*Силаѝа на вераѝа*

11 А верата е подлога за увереноста во она на кое се надеваме - убеденост во она што не се гледа.

2 Преку неа постарите добија сведоштво.

3 Преку верата разбираме дека вековите се создадени со Божји збор и дека од невидливото произлезло видливото.

1 Мојс 1
Пс 33,6,9
Јн 1,3
Рим 1,20
3 Птр 3,5

4 Со вера Авел Му принесе на Бога подобра жртва, од Каиновата; преку неа тој доби сведоштво дека е праведен, бидејќи Бог посведочи за неговите дарови; преку неа, иако мртов, тој уште зборува.

Јов 16,18
Мт 23,35

5 Преку вера Енох беше преселен за да не види смрт; и не се најде, бидејќи Бог го пресели. Зашто пред преселувањето тој доби сведоштво дека Му угоди на Бога.

1 Мојс 5,24

6 А без вера не е можно да Му се угоди на Бога; бидејќи оние кои доаѓаат кај Бога, треба да веруваат дека Тој постои и дека ги наградува оние што Го бараат.

10,35
2 Мојс 3,14
Ер 29,12-14

7 Преку вера Ное, откако беше предупреден за она што уште не се гледаше, со послушност го направи ковчегот за да го спаси својот дом. Со тоа тој го осуди светот и стана наследник на праведноста по вера.

1 Мојс 6,
8-9
6,13-7,1
Рим 3,22;
4,13
1 Птр 3,20

8 Со вера Авраам, кога беше повикан, послуша да појде во местото што требаше да го добие во наследство, и тргна, не знаејќи каде оди.

1 Мојс 12,1-4,7

9 Со вера Авраам, кога беше повикан, послуша да појде во местото што требаше да го добие во наследство, и тргна, не знаејќи каде оди.

1 Мојс 23,4
18,1,9; 26,3
35,12,27

10 И така од еден, и тоа остарен, се родија толку многу, колку што се ѕвездите на небото, и колку што е безбројниот песок на морскиот брег.

11,16; 12,22
13,14
Откр 21,2,14,19

11 Преку вера и самата Сара - иако беше неплодна, доби сила да зачне и, покрај возраста нејзина, роди, зашто Го сметаше за верен Оној Кој беше ветил.

1 Мојс 17,19
21,2
Рим 4,
19-20
1 Кор 10,13

12 И така од еден, и тоа остарен, се родија толку многу, колку што се ѕвездите на небото, и колку што е безбројниот песок на морскиот брег.

1 Мојс 15,5
22,17
2 Мојс 32,13
Ис 51,2

13 Сите тие умреа со вера, не добивајќи ги ветувањата, а само оддалеку ги

видоа и ги поздравија, признавајќи дека се гости и придојдени.

14 Бидејќи оние што така зборуваат покажуваат дека бараат татковина.

15 И ако ја беа имале на ум онаа татковина, од која беа излегле, ќе имаа прилика да се вратат.

131 Мојс 23,4
3 Мојс 25,23
Пс 39,12
119,19
1 Лет 29,15
Мт 13,17
Јн 8,56
Фил 3,20
1 Птр 1,17
2,11

16 Но тие сакаа подобра, односно небесна татковина; затоа и Бог не се срами да се нарече нивен Бог; бидејќи им има приготвено град.

15

1 Мојс 24,6-8

17 Авраам со вера го принесе како жртва Исака, кога беше испушван; и тој, што го доби ветувањето, го принесе својот единствен син,

1611,10
2 Мојс 3,6,15
Мк 8,38
Јн 14,2
Ефес 2,19

18 за кого му беше речено: „Потомството од Исак ќе се нарече со твое име“;

171 Мојс 22,1-14
Јк 2,21

19 зашто тој сметаше дека е Бог силен и дека и мртви може да воскреснува и така да речам, го прими Исак воскреснат.

20 Со вера Исак го благослови Јаков и Исав за иднината.

181 Мојс 21,12
Рим 9,7

21 Со вера Јаков на умирање го благослови секого од синовите на Јосиф и „им се поклонил, потпирајќи се на врвот од жезолот свој.“

19Јн 5,21
Рим 4,17

22 Со вера Јосиф на умирање спомна за излегувањето на синовите Израелови од Египет и им даде упатства за коските свои.

201 Мојс 27,27-29
27,39-40

23 Со вера Мојсесј, откако се роди, три месеци беше криен од родителите свои, зашто видоа дека детето е убаво, и не се уплашија од царската заповед.

211 Мојс 47,31
48,15

24 Со вера Мојсесј, кога порасна, се откажа да се нарече син на фараоновата ќерка

22

1 Мојс 50,24-25

25 и повеќе сакаше да страда заедно со народот Божји, отколку да ужива во минливите гревовни наслади.

232 Мојс 1,16,22
2,2

26 Страдањето заради Христос го сметаше за поголемо богатство, отколку ризниците на Египет; зашто предвид ја имаше наградата.

24

2 Мојс 2,10-11

27 Со вера тој го напушти Египет не плашејќи се од царскиот гнев, зашто веруваше во Оној Кој не се гледаше, како да Го гледа.

2613,13
Пс 69,9
89,52

28 Со вера тој направи Пасха и попрскување со крв, та истребувачот на првородените да не се допре до нив.

272 Мојс 12,50-51
4 Мојс 12,8
1 Тим 1,17**28**2 Мојс 12
1 Кор 10,10

29 ²⁹ Со вера поминаа преку Црвеното Море како по суво, коешто се обидоа и Египќаните да го преминат, но се издавија.

30 ³⁰ Преку вера паднаа сидовите на Ерихон, откако беа обиколувани цели седум дена.

31 ³¹ Со вера блудницата Раав не загина заедно со неверниците откако благонаклоно ги прими извидувачите и ги изведе по друг пат.

32 ³² И што уште да кажам? Зашто не ќе имам доволно време да кажувам за Гедсон, Варак, Самсон и Јефтај, за Давид и Самоил и другите пророци,

33 ³³ кои преку вера победија царства, вршеа правда, добија ветувања, затворуваа усти на лавови;

34 ³⁴ угаснаа огнена сила, ја избегнаа острицата на мечот, од немоќни станаа крепки, станаа силни во војна, прогонија туѓи војски;

35 ³⁵ жени примија свои умрени воскреснати; други, пак, беа мачени и не прифатија ослободени, за да добијат подобро воскресение;

36 ³⁶ а други поднесоа подигрување и камшикување, па дури и окови и затвор;

37 ³⁷ со камења беа убивани, со пила сечени, на испушенија подложувани, умираа убивани со меч, скитаа во овчи и козји кожи, во сиромаштија, во маки, во срам -

38 ³⁸ тие, за кои светот беше недостоен - скитаа по пустини, по ридови, по пештери и јами во земјата.

39 ³⁹ И сите тие, иако примија сведоштво преку верата, сепак не го добија ветеното,

40 ⁴⁰ зашто Бог предвиде нешто подобро, та тие без нас да не примат совршенство.

Триелливост во ирејсџојнаиџа борба

39 ³⁹ 11,2,4,13

40 ⁴⁰ 12,23
1 Птр 1, 10-12

² имајќи Го пред очи Зачетникот и Довршителот на верата - Исус, Кој, по-

ради Неговата идна радост претрпе крст, занемарувајќи го срамот, и седна од десната страна на престолот Божји.

³ Мислете на Оној Кој од грешниците претрпе над Себеси таква поруга, та да не ви дотегне, и да не станете малодушни!

⁴ Во борбата против гревот уште не сте се противеле до крв.

⁵ И сте ја заборавиле утехата која вам, како на синови ви зборува: „Сине мој, не презирај ја казната од Господ и не биди малодушен кога те казнува,

⁶ зашто Господ го казнува оној кого што го сака; го кара секој син што го прима.“

⁷ Ако трпите казна, Бог со вас постапува како со синови. Зашто кој е тој син кого таткото не го казнува?

⁸ Ако, пак, останете без казна, во која сите станаа соучесници, тогаш сте деца незаконски, а не синови.

⁹ Ако се плашиме од нашите татковци кога нè казнуваат, тогаш колку повеќе треба да Му се покориме на Отецот на духовите, па да бидеме живи?

¹⁰ Зашто тие нè казнуваат за кратко време, како што им се чинело најдобро; а Тој - за полза, та да учествуваме во Неговата светост.

¹¹ Секоја казна во почетокот не се покажува дека е за радост, туку за жалост; но потоа на оние што ќе се поучат од неа таа ќе им принесе мирен род на праведност.

¹² Затоа „исправете ги премалените раце и ослабените колена“,

¹³ и со нозете свои „Направете си прави патеки“, та, она што е куцо, да не се повреди, туку поскоро да се исцели.

Верносѝ кон хрисѝјанскојѝ ѝовик

¹⁴ Трудете се да имате мир со сите и светост, без која никој нема да Го види Господа:

¹⁵ гледајќи, да не би некој да се липи од Божјата благодат, да не би некој горчлив корен, штом изникне, да направи штета, и преку него да се осквернат мнозина;

¹⁶ да не би меѓу вас да има некој блудник, или нечестив како Исав, кој за една

12,1

Лк 8,15
1 Кор 9,24
1 Тим 6,12
2 Тим 4,7

2

13,13
Пс 25,15
110,1
Фил 2,4,8

3

Лк 2,34
Гал 6,9
Откр 2,3

4

10,32-36

5-6

5 Моје 8,5
Пс 94,12
Изреки 3,11-12
1 Кор 11,32
Откр 3,19

7

Изреки 13,24

8

1 Птр 5,9

9

4 Моје 16,22
27,16

10

3 Моје 19,2
3 Птр 1,4

11

2 Кор 4,17
Фил 1,11
Јк 1,2,4
3,18
1 Птр 1,6-7

12-13

Ис 35,3
Јов 4,3-4
4,26

14

Мт 5,8-9
Рим 12,18
14,19
2 Тим 2,22
1 Птр 3,11
1 Јн 3,2-3

15

5 Моје 29,17
Дела 8,23

16

1 Моје 25,33-34
26,34

ПОСЛАНИЕ ДО ЕВРЕИТЕ

17 маңца се откажа од своето право на првородство.
 1 Мојс 27,30-40

18 Зашто знаете дека тој и отпосле, сакајќи да го наследи благословот, беше отфрлен, бидејќи не најде место за покајание, иако го беше молел дури со солзи.
 2 Мојс 19,16-18
 5 Мојс 4,11
 5,22-23

19 Вие не пристапите кон планината што може да се опиша и кон разгорениот оган, кон облакот, и темнината, и луњата,
 2 Мојс 19,16-19
 20,18-19
 5 Мојс 4,12
 5,5;25;
 18,16

20 и кон трубниот звук, и кон гласот што зборуваше, чии слушачи молеа да не им се зборува веќе,
 2 Мојс 19,12-13

21 20 зашто не можеа да го истрпат она што им се заповедаше: „И свер ако се допре до гората, со камења нека биде убиен.“
 5 Мојс 9,19

22 И толку страшна беше глетката, што и Мојсеј рече: „Треперам од страв!“
 11,10
 Ис 24,23
 60,14
 Гал 4,26
 Откр 5,11
 14,1; 21,2

23 Но вие пристапите кон Сион и градот на живиот Бог, небесниот Ерусалим, и кон безбројните ангели, на свечениот собор,
 11,40
 2 Мојс 4,22
 Пс 94,2
 Лк 10,20
 Откр 20,15

24 23 кон собранието на првородените, кои се запишани на небесата, и кон Бога, Судијата на сите, и кон духовите на праведниците, што достигнаа совршенство,
 7,22
 11,4
 1 Тим 2,5
 1 Петр 1,2

25 и кон Исус, Посредникот на Новиот завет, и кон крвта за попрскување, која подобро зборува од Авеловата.
 2,3; 10,
 28-29

26,27 Гл+ 25 Гледајте да не Го отфрлите Оној Кој зборува. Зашто, ако не останаа неказнети оние, што откажаа да му служат на оној што зборуваше на земјата, а колку повеќе ние, кои Го отфрламе Оној, Кој зборува од небесата
 Агеј 2,6,21
 2 Мојс 19,18
 Суд 5,4-5
 Пс 68,8
 Мт 24,29

26 Чиј глас тогаш ја потресе земјата, а
 2 Мојс 19,18
 Суд 5,4-5
 Пс 68,8
 Мт 24,29

27 Кој сега ветува, зборувајќи: „Уште еднаш Јас ќе ја потресам не само земјата, туку и небото.“
 1 Кор 7,31
 3 Петр 3,
 10-13
 1 Јн 2,17

28 27 Зборовите „уште еднаш“ означуваат дека колебливото ќе се отстрани, та да остане само непоколебливото.
 13,15
 Мал 2,5;
 3,20
 Дан 7,14,18

29 28 И така, примајќи го непоколебливото царство, да искажеме благодарност со која ќе Му служиме на Бога благоугодно со почит и во страв,
 5 Мојс 4,24
 9,3
 Ис 33,14

29 бидејќи нашиот Бог е оган што изгорува.

Боѓоугодно живеење

13 Взаемната љубов нека пребива меѓу вас!

2 Гостољубивоста не запоставувајте ја, бидејќи преку неа некои, и не знаејќи, им укажаа гостопримство на ангели.

3 Помнете ги затворениците, како да сте со нив затворени, и оние што страдаат, зашто и самите сте во тело.

4 Браќот да се почитува од сите, и брачното легло да се пази неосквернето; а блудниците и прелубниците ќе ги суди Бог.

5 Немојте да бидете среброљупци и задоволувајте се со она што го имате. Зашто Тој рекол: „Нема да те оставам, ниту, пак, ќе те напуштам“;

6 така што слободно да велиме: „Господ ми е помошник, и нема да се плашам; што може да ми направи човек?“

7 Помнете ги и вашите учители, што ви го проповедаа словото Божјо и, имајќи го пред очи исходот на нивниот живот, подражавајте ја верата нивна.

8 Исус Христос е ист вчера, и денес, и во вечни векови.

9 Не бидете завлечени од разни туѓи учења; зашто е добро со благодат да се поткрепува срцето, а не со уредби за јадења, од кои немаа никаква полза оние што ги применуваа.

10 Ние имаме жртвеник од кого немаат право да јадат оние што ѝ служат на скинијата,

11 бидејќи телата на животните, чија крв првосвештеникот ја внесува во светилиштето за очистување на гревовите, се изгоруваат надвор од живеалиштето.

12 Затоа и Христос, за да ги освети луѓето со крвта Своја, пострада надвор од градските порти.

13 И така, да Му пристапуваме надвор од живеалиштето, носејќи ја Неговата поруга,

14 бидејќи овде немаме постојан град, туку го очекуваме оној што ќе дојде.

15 Преку Него, пак, секогаш да Му принесуваме на Бога пофална жртва, односно плод од усните што го прославуваат името Негово.

13,1

Рим 12,10

21 Мојс 18,2-3
19,1-3
Суд 6,11
13,3
Рим 12,13**3**10,34; 11,36
Мт 25,36
1 Кор 12,26**4**1 Кор 6,9;13
Ефес 5,5
Откр 22,15**5**1 Мојс 28,15
5 Мојс 31,6
31,8
Ис.Н. 1,5
Фил 4,11
1 Тим 3,3
6,6-10**6**

Пс 118,6

713,17,24
1 Кор 11,1**8**

1,12; 7,24

97,18; 9,10
Рим 14,17
1 Кор 8,8
Ефес 4,14**10**7,13; 8,4-5
1 Кор 9,13
10,18**11**

3 Мојс 16,15;27

1210,10
Јн 19,17,20
Ефес 5,26**13**11,26
Лк 9,23**14**11,10
1 Кор 7,
29-31
Фил 3,20**15**Ис 57,19
Ос 14,3
Пс 34,1
50,14,23
Дела 2,21
Рим 10,9
1 Петр 2,5

16 Дела 4,32
Фил 4,18
16 А добродетелството и милосрдноста не ги заборавајте, зашто такви жртви Му се благоугодни на Бога.

17 Ез 3,18
Дела 20,28
1 Кор 16,16
1 Сол 5,12
17 Покорувајте им се на учителите ваши и бидете им послушни, зашто тие, бидејќи се задолжени да одговараат, бдеат за вашите души, - та со радост тоа да го вршат, а не со воздишки, зашто тоа не е полезно за вас.

18 Дела 23,1
Рим 15,30
2 Кор 1,12
1 Тим 3,9
18 Молете се за нас, зашто сме уверени дека имаме добра совест, грижејќи се во сè добро да постапуваме.

19 Фил 1,22
19 Уште повеќе ве молам да го вршите ова, та поскоро да се вратам меѓу вас.

20 Ис 55,3
63,11
Ер 32,40
Ез 34,23
37,26
Јн 10,11
1 Птр 2,25;
5,4
20 Уште повеќе ве молам да го вршите ова, та поскоро да се вратам меѓу вас.

Завршна молиџва

20 А Бог на мирот, Кој преку крвта на вечниот завет Го воздигна од мртвите

големиот Пастир на овците - нашиот Господ Исус Христос,

21 нека ве усоврши во секое добро дело за да ја исполните Неговата волја, вршејќи го во вас она што Му е Нему благоугодно, преку Исус Христос, Нему слава во вечни векови, Амин!

22 Ве молам, браќа, трпеливо примете го ова поучно слово: зашто накратко и ви напишав и испратив.

23 Знајте дека братот Тимотеј е ослободен, со кого, ако дојде навреме, ќе ве видам.

24 Поздравете ги сите ваши учители и сите светии! Ве поздравуваат браќата што се од Италија.

25 Благодат со сите вас. Амин!

21
10,9,36
12,28
Рим 16,27
2 Кор 5,9
Фил 2,13
1 Јн 3,22

22
10,25
1 Птр 5,12

23
Дела 16,1

25
Кол 4,18
Тит 3,15

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈАКОВ

Вовед

Посланието на апостол Јаков е описано писмо напишано до христијаниите од целиот свет. Иако напишано како писание, тоа постојано наликува на крајка книга со напишана за секојдневно живеење.

За апостол Јаков верата значи делување! Всушност, целата книга е серија на примери кои ја прикажуваат верата покажана на дело, на мудар и практичен начин.

Советите се јасни. Ако си сиромав, не очајувај! Кога твојата вера е испитувана, не предавај се! Не лути се лесно! Не давај му предимство на божието пред сиромавието! Контролирај го својот јазик и своите желби! Предај се на Бога и управувај се според Неговата мудрост! Биди трпелив и љубезен, и моли се за оние кои имаат потреба од Божија помош!

Содржина на писанието: поздрав (1,1); животи во верата и мудроста (1,2-18); прифаќањето на Божијата порака (1,19-27); за божието и сиромавието (2,1-13); мудрост и зборови (3,1-18); предупредување против пријателството со светите (4,1-5,6); трпение, љубезност и молитва (5,7-20).

1,1

5,14-15
Рим 1,1
Фил 1,1
1 Петр 1,7

Поздрав

1 Јаков, слуга на Бога и на Господ Исус Христос, испраќа поздрав до дванаесетте племиња, кои живеат раселени.

2

1,12
1 Петр 1,6

Вера и мудрост

2 Радувајте се, браќа мои, кога ќе паднете во разни искушенија,

3 знаејќи дека проверката на вашата вера создава трпеливост:

4 трпеливоста, пак, нека биде совршено дело за да бидете совршени и целосни, без никаков недостаток.

5 Ако некому од вас му недостига мудрост, нека ја побара од Бога, Кој на сите им дава изобилно и без приговарање - и ќе му се даде.

6 Но да моли со вера и никако да не се сомнева; зашто оној кој се сомнева, прилега на морски бран, кого ветрот го издига и растура;

7 таков човек нека не мисли дека ќе добие нешто од Господ.

8 Човек што се двоуми во сите свои патешта е непостојан.

Сиромаштија и божиство

9 Братот, кој е на пониска положба, нека се фали со возвишеноста своја,

10 а богатиот - со својата понизност, бидејќи тоа е минливо како цвет од трева;

11 зашто како што сонцето огрева и со својата жегла ја исушува тревата, и цветот нејзин отпаѓа, и убавината на нејзиниот изглед исчезнува, така ќе овене и богатиот во својот пат.

Човечко искушение и Божијо дар

12 Блажен е оној човек кој издржува искушение, бидејќи откако ќе биде проверен, ќе добие венец на животот, што Господ им го ветил на оние кои Го сакаат.

13 Ниеден, кога е во искушение да не вели: „Бог ме искушува“, бидејќи Бог со зло не се искушува, и Тој никого не искушува,

14 но секогаш го искушува неговата похота која го влече и мами.

15 Потоа похотта, откако ќе се зачне, раѓа грев, а гревот, извршен, раѓа смрт.

16 Не мамете се, браќа мои возљубени.

17 Секој добар дар и секој совршен подарок иде озгора, симнувајќи се од Отецот на светлината, во Кого нема промени ни сенка од измена.

10-11

Ис 40,6-8
Пс 102,4,11
1 Петр 1,24

12

Мт 5,3
Лк 6,20
1 Кор 9,25
2 Тим 4,8
Откр 2,10

13

14

Рим 7,7-8
1 Јн 2,
16-17

15

4,17
Рим 5,12
6,23

17

Мал 3,6
Мт 7,11
1 Јн 1,5

3

Лк 8,15
Рим 5,3-4
1 Петр 1,7

4

1,17
3,2
Мт 5,48
19,21

5

3,13
Изречи
2,3-6
Јн 11,22

6

Мт 7,7
Мк 11,24
Ефес 4,14

8

4,8

9

1 Кор 1,
26-29
11,21-22

18 *Да се слуша и извршува словото*

3,14
5,19
Јн 17,17
Ефес 1,13
Кол 1,5
2 Тим 2,15
1 Птр 1,
22-25

18 Зашто Тој нè роди по својата волја преку словото на вистината, за да бидеме првина меѓу Неговите созданија.

19 И така, мои возљубени браќа, секој човек нека биде брз за слушање, а спор за зборување, и бавен за гнев,

19 бидејќи човечкиот гнев не ја извршува Божјата правда.

20 Затоа, отфрлувајќи од себеси секаква нечистота и насобрана злоба, со кроткост примете го насаденото слово, кое може да ги спаси вашите души.

22 Бидете извршители на словото, а не само слушатели, мамејќи се сами себе.

21 Зашто, кој го слуша словото, а не го извршува, тој прилега на човек кој го гледа своето сопствено лице во огледало;

24 ќе се погледне, па ќе си замине, и веднаш заборава каков бил.

25 Но кој ќе се задлабочи во совршениот Закон на слободата и остане во него, тој, бидејќи не е заборавалив слушател, туку извршител кој дејствува, ќе биде блажен во своето дејствување.

26 Ако некој од вас мисли дека е побожен, а не го зауздува јазикот свој, туку го мами срцето свое, неговата побожност е суетна.

27 Чиста и непорочна вера пред Бога Отецот е оваа: да се грижиш за сираци и вдовици во нивните маки и да се пазиш да останеш неосквернет од светот.

Верата е непристрасна

2,1
2,9
5 Моје 1,17
Јов 34,19
Дела 10,34

2 Браќа мои, држете ја непристрасно верата во Исус Христос, нашиот Господ на славата!

2 Ако во вашето собрание влезе човек со златен прстен, во светли алишта, и влезе сиромав човек со проста облека,

3 па се загледате на облечениот во светли алишта и му речете: „Ти седни овде убаво!“, а на сиромашниот му речете: „Ти стој таму!“, или „Седни овде, крај подножјето мое!“,

4 зарем со тоа не покажувате пристрасност, и не станувате судии со лоши помисли?

5 Послушајте, возљубени браќа мои, не ги избра ли Бог сиромашните од овој

свет да бидат богати во верата и наследници на царството, ветено од Него на оние кои Го љубат?

6 А вие го посрамите сиромавиот! Не се ли богатите тие што ве мачат и ве влечат по судови?

7 Не го хулат ли тие вашето добро име, со кое сте се нарекле?

8 Ако, пак, го извршувате царскиот закон според Писмото: „Возљуби го ближниот како самиот себе“ - добро правите.

9 Но, ако сте пристрасни, грев правите; и Законот ве осудува како престапници.

10 Зашто, кој го пази целиот Закон, а згреши само во едно, виновен ќе биде за сè.

11 Зашто Оној, Кој рекол: „Не прави прелуба!“, рекол и: „Не убивај!“ Па затоа, ако не вршиш прелуба, а убиеш, ти ќе станеш престапник на Законот.

12 Зборувајте и постапувајте како оние што ќе бидат судени според законот на слободата.

13 Зашто судот ќе биде безмилосен спрема оној кој не покажува милост; милоста надвива над судот.

Без дела верата е мртва

14 Каква е ползата, браќа мои, ако некој рече дека има вера, а дела нема? Може ли верата да го спаси?

15 Ако некој брат или сестра се голи и немаат што да јадат,

16 па некој од вас им рече: „Одете си со мир, грејте се и наситете се!“, а не им даде што им е потребно за телото - каква полза?

17 И така, верата, ако нема дела, сама по себе е мртва.

18 Но може некој да рече: ти имаш вера, а јас имам дела. Покажи ми ја својата вера без дела, а јас преку моите дела ќе ти ја покажам мојата вера.

19 Ти веруваш дека Бог е еден: добро правиш; но и злите духови веруваат, а треперат.

20 Не сакаш ли да разбереш, о суетен човеку, дека верата без дела е мртва?

7
Дела 2,38
10,48

8

1,25
3 Моје
19,18
Мт 19,19
22,39
Мк 12,31
Лк 10,27
Јн 13,34-35
Рим 13,9

9

5 Моје 1,17

10

5 Моје
27,26
Мт 5,19
Гал 3,10

11

2 Моје
20,13-14
5 Моје
5,17-18
Мт 5,21-27
19,18
Мк 10,19
Лк 18,20
Рим 13,9

12

1,25

13

Мт 5,7
18,32-35

14

1,25
3,13
Мт 5,16,20
7,21,26
Рим 2,6.
15-16
3,28

Гал 2,16

5,6

Ефес 2,

8-10

Кол 1,10

1 Сол 1,3

2 Сол 1,11

17

2,20,26

19

Мт 8,29
Мк 1,24
5,7
Лк 4,34

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈАКОВ

21 ¹ Мојс 22,9,12
^{Ис} 51,2
^{Мт} 3,9
²¹ Нели со дела беше оправдан Авраам, нашиот татко, откако врз жртвеникот го положи својот син Исак?

22 ^{Јн} 8,39,53
^{Гал} 3,6-9
^{Евр} 11,17
Гледаш ли дека верата дејствуваше заедно со делата негови, и дека преку делата, верата стана совршена?

23 ¹ Мојс 15,6
^{Ис} 41,8
² Лет 20,7
^{Рим} 4,3,9,22
^{Гал} 3,6
„Му поверува Авраам на Бога, и тоа му се сметаше за праведност“, и тој се нарече - пријател Божји.

24 Гледате ли дека човекот се оправдува со дела, а не само со вера?

25 А така не се оправда ли со дела и блудницата Раав, откако ги прими извидувачите и ги изведе по друг пат?

26 ^{Евр} 11,31
Зашто, како што е телото без дух мртво, така и верата без дела е мртва.

26
2,17,20

Внимавај на јазикот

3 Не барајте, браќа мои, мнозина да станете учители, зашто знаете дека поголемо осудување ќе добиеме.

3,1 ^{Рим} 12,7
¹ Кор 12,28-29
^{Ефес} 4,11
2 Сите ние многу грешиме. Но оној, кој во зборови не греша, тој е совршен човек, силен да го заузда и целото тело.

3 ^{1,4} Ете, ако и ние на коњите им ставиме узда на устите, за да ни се покоруваат, тогаш управуваме со целото нивно тело.

6 ^{Мт} 5,22
^{12,36-37}
^{15,11,18-19}
8 ^{Пс} 140,3
^{Рим} 3,13
9 ¹ Мојс 1,26-27
^{5,1}
¹ Кор 11,7
Па, ете, и корабите: иако се толку многу големи и силно гонети од бурни ветрови, со мало кормило се управуваат онаму каде што кормиларот сака;

4 ⁵ а така и јазикот е мал орган, но големи работи зборува. Ете, мал оган, а колку голема гора запалува;

6 и јазикот е оган, свет полн со неправда; јазикот се наоѓа во таква положба меѓу нашите органи, што го осквернува целото тело и го пали времето на нашиот живот, воспалувајќи се сам од пеколот.

7 Секаков вид ѕверови и птици, лазаичи и риби, се скротува и се припитомува од човечкиот род,

8 а јазикот никој не може да го скротити: тој е немирно зло и полн со смртноносен отров.

9 Со него Го благословуваме Бога и Отецот, со него ги колнеме луѓето создадени според подобиеото Божјо.

10 Од истата уста излегува и благослов и клетва. Не треба, браќа мои, тоа така да биде.

11 А тече ли од еден ист извор слатка и горчлива вода?

12 Може ли, браќа мои, смоквата да раѓа маслинки, или лозата смокви? Така, од еден ист извор не може да тече солена и слатка вода.

Мудроста озгора и земнајта мудрост

13 Кој е меѓу вас мудар и умен, нека ги покаже преку своето добро однесување делата свои во кротост и мудрост.

14 Но, ако во срцата свои имате горчлива завист и карање, не фалете се и не лажете против вистината:

15 тоа не е мудрост која доаѓа озгора, туку земна, душевна, бесовска;

16 зашто, каде што има завист и карање, таму има неслога и сè е лошо.

17 А мудроста, што иде озгора, е најнапред чиста, а потоа мирна, кротка, покорна, полна со милост и добри плодови, непристрасна и нелицемерна.

18 Плодот, пак, на правдата во мир се сее од миротворците.

Против неслојата

4 Од каде се војните и расправиите меѓу вас? Не оттаму ли - од вашите похоти, кои се борат во органите ваши?

2 Пожелувате и немате; убивате и завидувате, и не можете да добиете; се препирате и војувате, а немате, бидејќи не се молите.

3 Просите, а не добивате, зашто зло барате, за да го трошите во вашите похоти.

4 Прелубодејци и прелубодејки, не знаете ли дека пријателството со овој свет е непријателство на Бога? Зашто, кој сака да му е пријател на светот, му станува непријател на Бога.

5 Или, пак, мислите дека Писмото напразно зборува: „Со ревност го љуби духот што го вселил во нас.“

6 Но Тој дава поголема благодат; затоа е речено: „Бог се противи на горделивите, а на понизните им дава благодат.“

15

1,5,17
1 Кор 2,14

17

2,13
Мт 5,7,9
Гал 5,22-25
Евр 12,11
1 Птр 3,4
3,10-11,16

18

Ис 32,17
Мт 5,9
Евр 12,11

4,1

Рим 7,23
1 Птр 2,11

3

1,5

4

Ос 3,1
Мт 12,39
16,4
Рим 8,7
1 Јн 2,15

5

1 Мојс 6,3
2 Мојс 20,5

6

Изреки
3,34
Мт 23,12
1 Птр 5,5

7 ⁷ Па затоа, покорете Му се на Бога; а противете се на ѓаволот, и тој ќе побегне од вас.

8 ⁸ Приближете се кон Бога, и Тој ќе се приближи кон вас; исчистете ги рацете, грешници, поправете ги срцата свои, непостојани!

10 ⁹ Бидете нажалени и плачете и липајте: смеот ваш нека се претвори во плач, а радоста во тага!

12 ¹⁰ Понизете се пред Господ и ќе ве подигне!

13-14 *Кој си ти да го судиш ближниот?*

¹¹ Не озборувајте се еден со друг, браќа: зашто, кој го озборува братот свој или го суди, тој го напаѓа Законот и го суди Законот. А ако, пак, го судиш Законот, тогаш ти не си извршител на Законот, туку судија.

15 ¹² Еден е Законодавецот и Судијата, Кој може да спаси и погуби: а ти, кој си што осудуваш друг?

17 ¹³ Слушајте сега вие, кои велите: „Денес или утре ќе тргнеме во оној град и таму ќе останеме една година, ќе тргуваме и ќе спечалиме“,

5,1 ¹⁴ вие, кои не знаете што ќе стане утре. Што е вашиот живот? Тој е пареа, која се појавува за кратко време, па исчезнува.

Лоша самодоверба

¹⁵ Место да велите: „Ако сака Господ да бидеме живи, ќе направиме тоа и тоа.“

¹⁶ А сега се фалите со својата гордост. Секоја таква фалба е зла.

¹⁷ И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави.

Предупредување до боѓаишите

5 Ајде сега вие, богати, плачете и липајте за страшните маки што идат на вас.

² Богатството ваше изгни, а алиштата ваши молци ги изгрисаа.

³ Златото ваше и сребротото ви за 'рѓаа, и 'рѓата нивна ќе биде сведоштво против вас и ќе го изеде телото ваше како

оган! Сте насобрале богатство за последните дни.

⁴ Ете, платата што сте ја задржале од работниците, кои работеле на вашите ниви, и извиците на жетварите дојдоа до ушите на Господ Саваот.

⁵ Се веселете на земјата и се насладувајте, ги згоивте срцата ваши како за ден на клање.

⁶ Го осудивте, Го убивте праведникот; и тој не се спротивставуваше.

Трпение и молиџва

⁷ Бидете трпеливи, браќа мои, до доаѓањето на Господ! Ете, земјоделецот чека драгоцен плод од земјата и долго трпи за него, додека не добие дожд, ран или доцен.

⁸ Па трпете и вие, укрепете ги срцата свои, зашто доаѓањето на Господ се приближи.

⁹ Не оплакувајте се, браќа, еден на друг, та да не бидете осудени: ете, Судијата стои пред вратата.

¹⁰ Браќа, како пример на страдања и долготрпенија земете ги пророците што зборуваа во името Господово.

¹¹ Ете, блажени се оние што истрајаа. Сте чуле за трпението на Јов и узнавте каков крај му даде Господ, затоа што Господ е многумилостив и се смилува на него.

¹² А пред сè, браќа мои, не колнете се ни во небото, ни во земјата, ниту пак со некоја друга заклетва. И зборот нека ви биде да- да и не - не, за да не паднете под суд!

¹³ А ако некој од вас страда, нека Му се моли на Бога; весел ли е, нека Го фали Господа!

¹⁴ Болен ли е некој меѓу вас, нека ги повика свештениците црковни, та да се помолат и да извршат помазание над него со елеј во името Господово.

¹⁵ И молитвата со вера ќе го исцели болниот, и Господ ќе го крене; и гревови, ако направил, ќе му се простат.

¹⁶ Исповедајте си ги гревовите еден на друг и молете се еден за друг за да се

5
Ер 12,3

6
Пс 37
Мт 5,39

7
5 Мојс
11,14
Ер 5,24
Јоил 2,23

8
Мт
24,3.27.37
Рим 13,
11-12
1 Кор
15,23

1 Сол 2,19
3,13
4,15
5,1-11.23
Евр 10,25
1 Птр 4,7
3 Птр 1,16
1 Јн 2,28

9
Мт 24,33

10
Мт 5,12
23,29-31
Дела 7,52
Рим 11,3
1 Сол 2,15
Евр 11,
36-38

11
1,3-4
2 Мојс 34,6
Пс 103,8
111,4
Јов 1,20-22
2,10
42,10-17
Дан 12,12
Кол 1,11

12
Мт 5,34-37

13
Пс 50,15
Рим 15,9
1 Кор
14,15
Ефес 5,
19-20
Кол 3,16-
17
1 Сол 5,
17-18

14
Мк 6,13

15
Мк 5,34.41
16,18
Лк 17,19

ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈАКОВ

- 16** исцелите. Голема сила има усрдната молитва на праведникот.
 1 Сам 12,19
 Дан 9,4-20
 Мт 3,6
 Дела 19,18
- 17** Илија беше човек смртен, како и ние, и со молитва Му се помоли на Бога да нема дожд, и не падна дожд на земјата три години и шест месеци.
 1 Цар 17,1
 Мт 11,14
 Лк 4,25
- 18** И пак се помоли, па небото даде дожд и земјата го даде својот плод.

Повраќајте ги отклонетиите

- 19** Ако, браќа, некој од вас се отклони од вистината, и ако некој друг го поврати,
 20 тој нека знае дека оној што обрати грешник од лажлив пат, спасува една душа од смрт и ќе покрие многу гревови.

19
 Мт 18,12-13,15

20
 Ез 3,20-21
 Изреки 10,12
 1 Тим 4,16
 1 Петр 4,8
 1 Јн 5,16

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

Вовед

Ова послание е укачено до христијаниите расеани по северните предели на Мала Азија, кои апостол Петар овде ги нарекува „Божји избран народ“. Главната цел на посланието е да ги охрабри оние кои трпеле прогонства поради нивната вера во Христос. Писателот ги поистежува дека надежта треба да ни доаѓа од радоста на Господ Исус Христос, Кој умре, воскресна и встигна дека ќе се врати по Својите. Тоа треба да ги одржува христијаниите кога се изложени на прогонства и страдања, прифаќајќи ги овие страдања и прогонства како проверка на нивната вера. Оние што ќе остојат, ќе бидат наградени во денот кога Христос ќе се јави.

Покрај охрабрувањата за прогонствата, писателот ги поистежнува христијаниите да живеат со живој достоин за Христови следбеници.

1,1

Јн 7,35
Јк 1,1

Поздрав

1 Петар, апостол на Исус Христос, до повратниците распрнати по Понт, Галатија, Кападокија, Азија и Витанија,

2
2 Мојс
24,6-8
Мт 26,28
Рим 8,29
Ефес 1,4
2 Сол 2,13

2 избрани по признањето на Бог Отецот, и осветени од Духот за послушност и попроскување со крвта на Исус Христос: да ви се умножат благодатта и мирот!

Благодарност за даровието на спасението во Исус Христос

3
1,23
Јн 3,3-5
2 Кор 1,3
Ефес 1,3
1 Јн 2,29
3,9

4 **3** Благословен е Бог и Отецот на нашиот Господ Исус Христос, Кој по својата голема милост не прероди преку воскресението на Исус Христос од мртвите за жива надеж,

Мт 6,19-20
Кол 1,5,12
3,3-4

5 **4** за наследство што не пропаѓа, чисто, кое не свенува, запазено на небесата за вас,

Јн 17,11
Ефес 1,19
1 Јн 3,2

6 **5** кои Божјата сила преку верата ве сочувала за спасение, приготвено да се открие во последното време.

4,12,13
Јн 16,20
Евр 12,11
Јк 1,2

7 **6** Затоа радувајте се, макар што можеби сега ќе треба малку и да тагувате поради разновидни искушенија,

Зах 13,9
Мал 3,3
Пс 66,10
Рим 2,7
1 Кор 3,13
Јк 1,3

7 та вашата вера испитана да излезе подрагоцен од нетрајното злато, кое сепак се испробува преку оган, за по-

фалба и чест и слава, кога ќе се појави Исус Христос,

8

Јн 20,29
2 Кор 5,7
1 Јн 4,20

8 Кого Го сакате, иако не сте Го виде-ле, и во Кого верувајќи сега, а не гледајќи Го, се радувате со неискажлива и славна радост,

10

Мт 13,17
Дела 11,27

9 примајќи ја крајната цел на вашата вера - спасението на душите.

10 Тоа спасение го бараа и испитуваа пророците што прорекоеа за вашата благодат.

11 Откако испитаа, во кое или какво време им јавуваше Духот Христов однапред, Кој беше во нив, сведочејќи за Христовите страдања и славата која иде по нив;

11

Ис 52,13-53,12
Мт 13,16-17
Лк 18,31
24,26-27
Дела 1,7
2,23

12 ним им беше откриено дека тие не за самите себе служат, туку за вас со она што ви се јави сега вам преку оние кои го проповедаа Евангелието од небото преку Светиот Дух, и во кое копнеат да сирнат ангелите.

12

Дела 1,8
Рим 16,25-26
1 Кор 2,4
Ефес 3,5
1 Сол 1,5

Повик на свей живој

13 Поради тоа, возљубени, препашете ги колковите на умот свој, бидете бодри и имајте целосна надеж дека ќе ви се принесе благодатта при јавувањето на Исус Христос.

13

Лк 12,35-40

14 Како послушни чеда, не постапувајте веќе според поранешните ваши похоти, кога бевте во незнаење.

14

4,3
Рим 6,19
Ефес 2,1-3
4,17-18

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

15 Но, по примерот на Светиот, Кој ве повика, и вие самите бидете свети во сите ваши постапки.

Ис 43,1
Мт 5,48
Дела 9,13
3 Птр 1,3
1 Јн 3,3

16 **17** Ако Го нарекувате Отец Оној, Кој непристрасно секому му суди според делата, тогаш поминувајте го времето на својот живот во страхопочит,

18 знаејќи дека со пропадливо сребро или злато не сте искупени од суетниот живот, кој ви се предаде од татковците ваши,

19 туку со скапоцената крв на непорочно и чисто Јагне - Христос,

20 Кој беше предназначен уште пред создавањето на светот, а се јави во последно време заради вас,

21 кои преку Него поверувавте во Бога, Кој Го воскресна од мртвите и Му даде слава, та верата ваша и надежта да ви бидат во Бога.

19 Јн 1,29
Дела 20,28
Евр 9,12
Откр 5,9

Живејте како Божји чеда во љубов!

20 Откако ги очистивте душите свои со послушност кон вистината преку Духот, за нелицемерно братољубие, сакајте се еден со друг постојано со чисто срце,

21 како преродени не од распадно семе, туку од вечно преку словото на живоот Бог, Кој живее во сите векови.

22 **23** како преродени не од распадно семе, туку од вечно преку словото на живоот Бог, Кој живее во сите векови.

24 Зашто телото е како трева, и секоја човечка слава - како цвет од трева: се исушува тревата, и цветот нејзин паѓа;

25 но словото Господово останува засекогаш. А тоа слово е Евангелието што ви беше објавено.

2 Отфрлете, пак, од себеси секаква пакост и секаква измама, и лицемерство, и завист, и секакви клеветене,

2 како новородени деца бидете желни за вистинско и духовно млеко, та во него да пораснете за спасение,

3 бидејќи вкусивте дека Господ е добар.

3 *Основање и мисија на црквата*

4 Пристапете кон Него, живоот камен, од луѓето отфрлен, но од Бога избран, драгоцен,

5 вие кои како живи камења сте вградени во духовен дом, свештенство све-

то, за да принесете духовни жртви кои Му се на Бога пријатни преку Исус Христос.

6 Зашто во Писмото стои напишано: „Еве, на Сион поставувам камен темелник, одбран и скапоцен; и кој верува во Него, нема да се посрами!“

7 Вам, пак, кои верувате, Тој ви е чест, а за неверниците - „Каменот што го отфрлија ѕидарите, стана камен темелник“,

8 камен од кој тие се сопнуваат и камен на кој паѓаат, зашто не му се покоруваат на словото; за тоа се тие и одредени.

9 Но вие сте избран род, царско свештенство, свет народ, луѓе придобиени за да ги возвестите совршенствата на Оној Кој ве повикал од темнина во Својата чудесна светлина;

10 вие, кои некогаш не бевте народ, а сега сте народ Божји; кои не бевте помилувани, а сега сте помилувани.

За однесувањето на христијаниите меѓу незнабошциите

11 Возљубени, ве молам, како придонесени и гости, да се пазите од телесните похоти што војуваат против душата.

12 Однесувајте се достоинствено меѓу незнабошците, па тие, кога ве напаѓаат како злотворци, штом ќе ги видат вашите добри дела, да Го прослават Бога во денот на посетата.

Должноста на христијаниите кон оние кои се на власт

13 И така, покорувајте се на секоја човечка власт, поради Господ: било на цар, како на врховна власт,

14 било на управители на Негови пратеници за да ги казнат злосторниците, а за да ги пофалат добротворците!

15 Зашто, таква е волјата Божја, - со добротворство да го замолкнуваме незнаењето на безумните луѓе,

16 како слободни, а не како такви што ја употребуваат слободата како покривка за вршење зло, туку - како слуги Божји.

17 Почитувајте го секого, браќата сакајте ги, имајте страхопочит кон Бога, царот почитувајте го!

5

Рим 12,1
1 Кор 3,16
Ефес 2,20-22
Евр 13,15

6

Ис 28,16
Рим 9,33
10,11

7

Пс 118,22
Мт 21,42

8

Ис 8,14
Рим 9,33

9

2 Мојс 19,5-6
Ис 43,20-21
Мал 3,17
Дела 26,18
Рим 3,24
2 Кор 4,6
Ефес 1,24
5,8
Кол 1,12-13
3,12
1 Сол 5,4
Откр 1,6

10

Ос 1,6-9
2,3-25
Рим 9,25-26

11

1 Мојс 23,4
Пс 39,12
Гал 5,17,24
Евр 11,13
Јк 4,1

12

3,16
Ис 10,3
Мт 5,16

15

3,16

16

Гал 5,13
Јуда 1,4

17

Изреки 24,21
Мт 22,21

18

Ефес 6,5
1 Тим 6,1
Тит 2,9

193,14
4,14

Јк 5,7-11

**Должноста на слугиите
кон своите господари**

¹⁸ Слуги, покорувајте им се на господарите свои, не само на добрите и кротките, туку и на лошите!

20

3,14,17

4,14

¹⁹ Зашто, тоа ви оди во прилог, ако некој, од сознание за Бога, поднесува скрб, страдајќи несправедливо.

Мт 16,24

Јн 13,15

22

Ис 53,9

Јн 8,46

2 Кор 5,21

1 Јн 3,5,9

²⁰ Зашто, каква е пофалбата, ако трпите кога ве тепаат поради престапи? Но, ако трпите кога правите добро и страдате, тоа Му е угодно на Бога.

21

²¹ Бидејќи вие сте за тоа повикани, зашто и Христос пострада за вас, оставајќи ни пример за да врвиме по Неговите стапки:

23

Мт 5,39

26,62

Рим 12,19

²² Тој не направи грев, ниту, пак, во устата Негова се најде измама;

24

Ис

53,4,5,12

Рим 6,11,18

Евр 9,28

²³ кога на Него хулеа, Тој не им одвраќаше со хули; кога страдаше, не се закануваше, туку се потпираше на Оној Кој праведно суди.

25

Ис 53,6

Ез 34,5-6

Мт 9,36

²⁴ Тој сам ги носеше нашите гревови на крстот во телото Свое, та ослободени од гревовите да живееме за правдата: „Преку Неговата рана се исцеливте“.

3,1

1,25

1 Кор 7,

12-16

Ефес 5,22

Кол 3,18

Тит 2,5

²⁵ Зашто бевте како овци изгубени, кои немаат пастир, но сега се обративте кон Пастирот и Чуварот на вашите души.

3

Ис 3,16

1 Тим 2,

9-15

Должноста на сојузнициите

3 А така и вие, жените, бидете им покорни на своите мажи, та, ако некој од нив не му се покоруваат на словото, преку поведението на своите жени да се придобијат без приговор,

Мт 6,4,6,18

6

1 Мојс

18,12

Гал 4,28

² кога ќе го видат вашиот чист и богобојазлив живот.

³ Вашата убавина да биде не надворешна, односно во плетењето на косите, китењето со злато или облекување на облеки,

⁴ туку - внатрешна, во срцето на скриениот човек, во постојаност и тих дух, што е драгоцено пред Бога.

⁵ Зашто така некогаш се украсуваа и светите жени, кои се надеваа на Бога и им се покоруваа на мажите свои,

⁶ како што Сара го слушаше Авраам, нарекувајќи го господар. Вие сте нејзини чеда; ако правите добро, не плашете се од ништо.

⁷ Така и вие, мажите, живејте со своите жени во разбирање и почитувајте ги како послабо суштество и како наследници на благодатниот живот, за да не се појави препрека во молитвите ваши.

Страдање заради правда

⁸ А најпосле, бидете сите еднодушни, сочувствителни, братољубиви, милосрдни, дружељубиви, понизни;

⁹ не враќајте зло за зло или навреда за навреда, туку, напротив: благословувајте, знаејќи дека за тоа сте повикани за да наследите благослов.

¹⁰ „Зашто, кој го сака животот и сака да види добри денови, нека го пази јазикот свој од зло, и усните негови да не зборуваат лаги.

¹¹ Нека одбегнува зло и нека прави добро, нека бара мир и нека се стреми кон него -

¹² бидејќи прочитете на Господ се вперени кон праведните, и усните Негови - кон нивните молитви, а лицето Господово е против оние кои прават зло за да ги истреби од земјата.“

Доверба наместо прогонување

¹³ И кој ќе ви направи зло, ако правите добро?

¹⁴ Но, ако и страдате за правда, блажени сте; не плашете се од она од што тие се плашат и не бојте се;

¹⁵ туку Господ Бог почитувајте Го во срцата свои; а бидете секогаш подготвени со кротост и страхопочит за одговор на секого кој од вас ќе побара сметка за вашата надеж.

¹⁶ Имајте чиста совест, та со тоа, што ве напаѓаат како злосторници, да се посрамат тие што ве кудат поради вашиот добар живот во Христос.

¹⁷ Зашто, ако ѝ е угодно на Божјата волја, подобро е да страдате праведно добро, отколку вршејќи лошо.

**Победата на Христос
се покажува во сите**

¹⁸ Бидејќи и Христос, за да нè доведе кај Бога, еднаш пострада за гревовите

7Ефес 5,25
Кол 3,19**8**Рим 12,
14-18**9**2,23
Мт 5,38,43
Лк 6,28

1 Сол 5,15

10-12

Пс 34,13-17

14

2,20

4,14

Ис 8,12

Изречи

3,25

Мт 5,10

10,26-31

15

Ис 8,13

16

2,12,15

17

2,20

18

2,21-24

Рим 5,6

6,10

Ефес 2,18

Евр 9,26-28

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

20 наши, праведник за неправедните; вистина, умре по тело, но оживеа со духот.

¹⁹ Во него откако слезе, им проповеда и на духовите кои беа в затвор,

²⁰ кои некогаш не се покорија кога

21 Божјата долготрпеливост ги очекуваше, во времето на Ное, при правењето на ковчегот, во кој малкумина, односно осум души се спасија од водата.

²¹ Образецот на таа вода - крштавање-то, но не отстранувањето на телесната нечистотија, туку ветувањето на Бога добра совест - нè спасува сега и нас преку воскресението на Исус Христос,

²² Кој, откако се вознесе на небото, е оддесно на Бога, а Кому Му се покоруваат ангелите, властите и силите.

4,1

2,21

3,18

Рим 6,2,7

Изменѝ начин на живеење

2

2,11

Рим 7,14

1 Јн 2,

16-17

3

1,14

Рим 1,29

Ефес 2,1-3

4,17-18

Тит 3,3

5

Дела 10,42

2 Тим 4,1

6

3,19

Рим 1,9

2 Кор 5,5

7

1,5-7

4,17

Рим

13,11,12

2 Кор 6,2

8

Изреки

10,12

Лк 7,47

Јк 5,20

Бодросѝ во христијанската заедница

⁷ Но близу е крајот на сè. Па бидете мудри и бодри во молитвите.

⁸ А пред сè, имајте постојано љубов меѓу себе; зашто „љубовта покрива многу гревови“.

⁹ Бидете гостољубиви еден спрема друг без негодување.

¹⁰ Служете си еден на друг, секој со дарбата што ја примил, како добри управители на разнообразната Божја благодат.

¹¹ Ако некој говори, нека знае дека зборува Божји зборови; ако некој служи, нека служи според силата која Бог ја дава, та во сè да се прослави Бог преку Исус Христос, чија слава и владеење се вечни. Амин.

Блаженсѝветѝо ветѝено на ѝроѝонуваниѝе

¹² Возљубени, не чудете се на огнено-то искушение, што ви се праќа за да ве испита, како нешто необично да ви се случува.

¹³ Напротив. Ако учествувате во страдањата Христови, тогаш радувајте се, та кога ќе се јави Неговата слава да се зарадувате и развеселите.

¹⁴ А ако ве укоруваат поради името Христово, блажени сте, зашто Духот на славата, Духот Божји почива на вас; тие, значи, на Него хулат, а вие - Го прославувате.

¹⁵ Никој, пак, од вас да не страда како убиец, или крадец, или злосторник, ниту како оној што се меша во туѓи работи;

¹⁶ но, ако страда како христијанин, да не се срамува, туку да Го прославува Бога за такво учество.

¹⁷ Зашто време е да почне судот од Божјиот дом; а ако почне најнапред од нас, тогаш каков ли ќе им биде крајот на оние кои не му се покоруваат на Божјото Евангелие?

¹⁸ И кога праведникот одвај се спасува, тогаш што ќе стане од безбожниците и грешниците!?

¹⁹ И така, оние што страдаат според волјата на Бога, нека Му ги предадат Нему, како на верен Создател, душите свои, правејќи добро.

Грижа за Божјоѝо сѝадо

5 Оние, кои се меѓу вас свештеници, ги молам јас, кој и самиот сум свештеник, и сведок на Христовите страдања и соучесник во славата, што ќе се открие:

10

Лк 12,

42-48

Рим 12,6-8

1 Кор 12,

4-7

11

Рим 9,5

16,27

1 Кор

10,31

12

1,7

3,14

13

Мт 5,11-12

Рим 5,3-5

Кол 3,4

Јк 1,2-3

14

2,20

3,14,17

Ис 11,2

Пс 89,50,51

16

Дела 11,26

17

2,8

Ер 25,29

Лк 23,31

2 Сол 1,8

18

Изреки

11,31

19

Пс 31,5

Лк 23,46

5,1

Дела 11,30

Кол 3,4

2 ² пасете го Божјото стадо, што го имате, надгледувајќи го не присилно, туку драговољно и според Бога; не заради срамна печалба, туку од сè срце.

3 ³ И не како да управувате со народот, туку давајќи му пример на стадото.

4 ⁴ А кога ќе се јави Пастироначалникот, ќе добиете венец на слава што никогаш не свенува.

5 *Понизносѝ и цврстѝина во верајѝа*

⁵ Исто така и вие, помладите, покорувајте им се на старешините; а сите, пак, покорувајте се еден на друг и здобијте се со понизност, бидејќи „Бог им се противи на горделивите, а на понизните им дава благодат.“

7 ⁶ Понизете се под крепката рака Божја, за да ве воздигне кога ќе дојде времето.

8 ⁷ Сите ваши загрижености префрлете ги врз Него, зашто Тој се грижи за вас.

⁸ Бидете трезвени, бидете будни, зашто вашиот противник, ѓаволот, обико-

лува како лав што рика и бара некого да проголта;

⁹ спротивете му се со тврда вера, знаејќи дека такви страдања ги снаоѓаат и вашите браќа по светот.

¹⁰ А Бог на секоја благодат, Кој ве повика за Својата вечна слава во Исус Христос, Сам, по вашето кратко страдање, да ве усоврши, укрепи и направи непоколебливи.

¹¹ Нему слава и власт во веки веков. Амин!

Завршни пооздраву

¹² По Силван, нашиот верен брат, како што мислам, ви го напишав ова кратко послание, за да ве утешам и уверам дека ова е вистинската Божја благодат. Останете цврсто во неа!

¹³ Ве поздравува црквата во Вавилон, избрана заедно со вас, и Марко, синот мој.

¹⁴ Поздравете се еден со друг со целив на љубов. Мир на сите вас, што сте во Христос. Амин!

9
Ефес 6,
11-16
1 Сол 2,14
Јк 4,7

10
Рим 8,17,18
2 Кор 4,17
1 Сол 2,12

11
4,11
Откр 1,8
11,17

12
Дела 15,22

13
Дела 12,12
Откр 17,5

14
2 Кор
13,12

1 Тим 3,8
Тит 1,7

Јн 13,15-17
2 Кор 1,24

1 Кор 9,25
Јк 1,12
Откр 2,10

Јов 22,29
Изреки
3,34
Јн 13,14
Јк 4,6
1 Јн 2,
12-14

Фил 2,8-9
Јк 4,6-10

Пс 55,22
Мт 6,25

Ез 22,25
Пс 22,14
Јов 1,7
Мт 5,25
1 Сол 5,6
2 Тим 4,17

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

Вовед

Второто послание на апостол Петар е укачено до широк круг христијани во првиот век. Главна тема на ова послание се лажните учења и неморалот кој од нив произлегува. Најдобриот начин за борба против лажните учења е определба да се држиме до изворното учење пренесено од оние кои биле директни ученици на Христос и лично Го слушнале Неговото учење.

Посебно внимание во ова послание му е посветено на тврдењето на некои луѓе дека Христос нема повторно да се врати на Земјата. Писателот објавува дека иривидното доцнење на Господ Исус се должи на фактот што Бог „не сака да загина никој, туку сите да се покаат“ (3,9).

1,1

Дела 15,14
Рим 1,17
Тит 2,13

Поздрав

1 Симон Петар, слуга и апостол на Исус Христос, до оние на кои преку правдата на нашиот Бог и Спасител Исус Христос им се падна еднаква вера како и нам.

Фил 3,8-10
Кол 2,6
1 Птр 1,2
Јуда 1,2

2

2 Благодатта и мирот со познавањето на Бог и Христос Исус, нашиот Господ, да ви се умножат.

Јн 1,14
Ефес 3,16-19
1 Птр 2,9

Божјо позив и избор

3 Бидејќи Неговата божествена сила ни подари сè што е потребно за животот и побожноста, а преку познанието на Оној Кој нè повика со Својата слава и совршенство,

Јн 1,12
Дела 17,28
2 Кор 3,18

4

4 преку кои ни се дарувани многу големи и драгоцените ветувања, та преку нив да станете учесници во Божјата природа ако се оддалечите од гнилежот на овој свет;

Гал 5,22-23

5 затоа, грижејќи се за ова сестрано, принесете кон верата своја добродетел, а кон добродетелта знаење,

6 кон знаењето воздржување, кон воздржувањето трпение, кон трпението побожноста,

7 кон побожноста братољубивост, кон братољубивоста љубов.

8 Зашто, ако овие доблести ги има во вас и се умножуваат, тие нема да ве ос-

тават празни, ниту бесплодни во познанието на нашиот Господ Исус Христос.

9 А кој ги нема овие доблести, тој е слеп, кусоглед и заборава дека се очисти од поранешните гревови.

10 Браќа, затоа уште повеќе настојувајте да го зајакнете вашиот позив и избор, зашто, ако го вршите тоа, никогаш нема да погрешите,

11 бидејќи по таков начин ќе ви се овозможи слободен влез во вечното царство на нашиот Господ и Спасител Исус Христос.

Верност кон апостолско и пророчко слово

12 Поради тоа секогаш ќе се трудам да ви ги напоменувам овие работи, иако ги знаете, и утврдени сте во сегашната вистина.

13 а и право е, додека сум во ова тело, да ве потсетувам,

14 бидејќи знам дека наскоро ќе го оставам моето тело, како што Господ наш, Исус Христос, ми откри.

15 А ќе се погрижам на ова да се потсетувате секогаш и по мојата смрт.

16 Зашто ние ви ја покажавме силата и доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос не преку измислени приказни,

10

2 Сол 1,11
1 Јн 3,6

11

Лк 1,33

12

1 Јн 2,21
Јуда 1,5

13

Ис 38,12

14

Јн 21,18-19
2 Кор 5,1

16

Лк 9,31-32
Јн 1,14
1 Кор 15,23

17 туку самите бевме очевидци на Неговото величие.

Мт 17,5
Мк 9,2-8

19 Бог Отецот, кога од Велелепната Слава Му дојде ваков глас: „Овој е Мојот возљубен Син, со Кого се исполнува Мојата добра волја.“

20
2 Тим 3,16
1 Птр 1,11

21 И тој глас, што дојде од небото, ние го чувме, кога бевме со Него на светата гора.

Дела 3,21

2,1 А освен тоа, ние имаме нешто уште поверно, а тоа е пророчкото слово; и добро правите што нему му обрнувате внимание, како на светило што свети на темно место, додека денот осамне и Деницата засвети во вашите срца.

5 Мојс 13,2-6
Мт 24,24
Мк 13, 21-23
2 Сол 2, 3-12
1 Тим 4,1

20 Знајте го прво тоа дека ниедно пророштво од Писмото не е сопствено кажување на пророкот.

21 Зашто никогаш според човечката волја не е изречено пророштво, туку светите Божји луѓе зборувале поттикнати од Светиот Дух.

2
Дела 9,2
Рим 2,24

3 Исаја 52,5
Јуда 1,4

Треба да се ѝзиме од лажни и ѝорочни учийтели

(Јуда 1,4–13)

4 Мт 8,29
Јуда 1,6

5 А во народот имаше и лажни пророци, како што и меѓу вас ќе има

1 Птр 3,20

6 лажни учители, кои ќе внесат погубни ереси и, откако се одречат од Господ, Кој ги откупил, ќе навлечат врз себеси брза погибел.

1 Мојс 19
Мт 10,15
Јуда 1,7

2 И мнозина ќе појдат по нивните нечистоти, и поради нив патот на вистината ќе биде похулен.

3 И, побудувајќи ве од користољубивост, ќе ве привлекуваат со ласкави зборови; но нивното осудување е одамна готово, и нивната погибел не дреме.

4 Зашто Бог, кога не ги поштеди ангелите што згрешија, туку ги фрли во пеколот со вериги на мракот, ги предаде да бидат држани до судот;

5 и кога не го поштеди првиот свет, туку, кога нанесе потоп врз безбожниот свет, го запази само осумчленото семејство на Ное, проповедникот на правдата;

6 и градовите Содом и Гомора ги осуди на разурнување и ги претвори во пепел, оставајќи ги како пример на идните безбожници,

7 а го избави праведниот Лот, кого го осрамија беззакониците со нечистиот живот.

8 Зашто, кога живееше праведникот меѓу нив, гледајќи ги и слушајќи ги беззаконските дела, тој секојдневно ја измачуваше својата праведна душа;

9 значи Господ знае како да ги избавува побожните од искушенија, а неправедните да ги држи во маки за судниот ден;

10 а најмногу оние што се управуваат според телото во неговите гнасности, кои ја презираат власта, дрски се, горди и не се плашат да хулат на власта,

11 но дури ни ангелите, кои се поснажни и послани од нив, не изговараат за нив хула пред Господ.

12 А тие, како неразумни животни, созданија по инстинкт се фаќаат и се уништуваат, хулејќи го она што не го разбираат, во својата погибел ќе загинат,

13 добивајќи казна за вршење неправда. Тие секојдневниот живот во раскош го сметаат за уживање; тие се срам и грев, насладувајќи се со своите измами, додека јадат со вас;

14 имаат очи полни со прелубодејство и ненаситни се на грев, ги мамат неутврдените души; имаат срце привикнато на лакомство: тие се чеда на проклетството!

15 Откако го оставија вистинскиот пат и се заблудија, тргнаа по стапките на Восоровиот син Валаам, кој засака плата за вршење неправда,

16 но беше изобличен за своето беззаконие: неразумното животното проговори со човечки глас и го запре безумството на пророкот.

17 Тие се безводни извори, облаци и магли од бура разнесувани; за нив е резервиран мракот на темнината засекогаш.

18 Зашто, говорејќи празни зборови, ги мамат на телесни похоти и нечистотија оние кои тукушто се оттргнале од тие што живеат во заблуда.

19 Им ветуваат слобода кога тие самите се робови на развратот, зашто кога

7
Лк 17,29

9
1 Кор 10,13
2 Сол 1, 5-10
Јуда 1,6

10
Јуда 1,7-8

11
Јуда 1,9

12
Пе 49,12-14
Јуда 1,10

13
Јуда 1,12

15
4 Мојс 22,7
Јуда 1,11
Откр 2, 14-15

16
4 Мојс 22,28

17
Јуда 1, 12-13

18
Јуда 1,16

19
Јн 8,34
Рим 6, 16-17

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПЕТАР

20 некој некогo победува, тој и го поробува.
Мт 12,45

21 ²⁰ Зашто, ако ги избегнале световните скверности преку познанието на Господ и Спасителот наш Исус Христос, и пак се плеткаат во нив и бидуваат победени,
1 Кор 11,2
Јуда 1,3

22 тогаш за такви последното ќе им биде полошо од првото!
Изреки 26,11
Лк 12, 47-48

3,2 ²¹ За нив би било подобро да не го беа познале патот на правдата отколку, откако го познаа, да отстапат од светата заповед која им е предадена.
1,18-20
Јуда 1,17

3 ²² Ним им се случува според вистинската поговорка: „Песот се враќа на својата блујавица“ и „Искапената свиња - во калта.“
1,16
2,1
2 Сол 2, 3-12
1 Тим 4,1
Јуда 1,18

*Ветјување за ѿвѿторно
Христѿово доаѓање*

4 Ис 5,19

5 **3** Еве, возљубени, како веќе ви го пишувам второто послание во кое со напомување ви го разбудувам вашиот чист разум
1 Мојс 1, 6-9

6 ² за да се потсетите на зборовите, порано кажани од светите пророци, и на заповедта од Господ и Спасителот, дадени преку вашите апостоли.
1 Мојс 7,11-21
Мт 24, 38-39
1 Птр 3,20

7 ³ Најнапред знајте го тоа дека во последните дни ќе се јават подигрувачи, кои ќе се подбиваат и ќе живеат според своите похоти.
Мт 3,12
Рим 2,6

8 ⁴ Ќе велат: „Каде е ветувањето на Неговото доаѓање? Зашто, откако татковците наши изумреа, сè си стоти така како од создавањето на светот.“
Пс 90,4

⁵ Тие намерно забораваат дека небесата и земјата од порано беа создадени од вода и преку вода со силата на Божјото слово,

⁶ преку кое, тогашниот свет загина, потопен од вода.

⁷ А сегашните небеса и земјата, пазени од истото слово, се чуваат за оган во денот на судот и погибелта на нечестивите луѓе.

⁸ Но внимавајте, возљубени, да не го изумите само тоа дека за Господ еден

ден е како илјада години, а илјада години - како еден ден.

⁹ Господ нема да задоцни со Своето ветување, како што некои мислат за бавењето; но долго време трпи, бидејќи не сака да загина некој, туку сите да се покаат.

¹⁰ И ќе дојде денот Господов, како крадец во ноќно време; тогаш небесата со голема бучава ќе ги снема, и стихите ќе пламнат и ќе се разрушат, а земјата, и сè што е на неа, ќе изгори.

¹¹ И така, бидејќи сето тоа ќе се разруши, каков треба да ви биде вашиот свет живот и побожноста ваша,

¹² додека го очекувате и посакувате скорото доаѓање на Божјиот ден, во кој небесата ќе се разрушат и основите во оган ќе се стопат?

Појтѿикнување на будностѿ

¹³ Но ние, според Неговото ветување, очекуваме ново небо и нова земја, на кои ќе се всели правда.

¹⁴ Затоа, возљубени, додека го очекувате тоа, погрижете се пред Него да излезете спокојни, неосквернети и непорочни;

¹⁵ и долготрпеливоста на вашиот Господ сметајте ја како спасение - како што ви напиша и возљубениот наш брат Павле, според дадената му мудрост;

¹⁶ како што зборува за тоа и во сите свои посланија, во кои има некој работи тешки за разбирање, што неучените и неутврдените ги изопачуваат, како и другите Писма, за своја погибел.

¹⁷ А вие, возљубени, знаејќи го ова однапред, пазете се од измамата на беззакониците за да не бидете одведени со нив, и да не отпаднете од својата утврденоост,

¹⁸ туку да напредувате во благодатта и во познанието на нашиот Господ и Спасител Исус Христос. Нему слава и сега и за вечни времиња. Амин!

9
Авак 2,3
Лк 18,7
Рим 2,4
1 Тим 2,4

10
Мт 24,29,43-45
1 Сол 5,2
Откр 20,11
21,1

12
Ис 34,4
Дела 3, 19-20

13
Ис 60,21
65,17
66,22
Рим 8,19
Откр 21,1,7

14
Јуда 1,24

15
Дела 2,4
1 Тим 1, 15-16

17
Евр 2,1

18
Рим 16,27
Јуда 1,25

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

Вовед

Традицијата му ѝ припишува првото посланије на апостол Јован, иако негово-
то име во нив ниеднаш не се споменува. Првото од овие посланија не ни дава
никакви податоци за неговото писател, ниту пак за идентификацијата на оние на
кои им е укажано. Но тоа открива одредени аспекти на состојбата во христи-
јанскиите заедници до кои тоа било адресирано. Како и многу други заедници
од втората половина на првиот век, тие биле изложени на влијанијата на
духовните или религиозните движења кои се оддалечувале од висшата
христијанска вера. Токму затоа писателот се стреми кон двојна цел во своето
послание:

- да ѝ охрабри своите читатели да живеат во висшата заедница со Бога
и Неговиот Син Господ Исус Христос, што треба да се изрази преку примената
на браќанската љубов;

- истовремено да се борат против лажната наука што ја компромитира вер-
носта во Евангелието.

Воведот во посланието (1,1–4) тоа и го изнесува: зацврстување на
заедницата што треба да го имаат верниците со Бога и со Исус Христос,
што како и браќанската заедница едни со други. За тоа тие треба да
осигураат верни сведоштва на оние кои Го беа виделе или слушале Исус
Христос. Писателот ѝ повикува своите читатели да живеат во светлина,
за што Бог е светлина. За таа цел, тие треба да ѝ сроведуваат заповедите на
љубовта (1,5–2,17). Потоа го навештува јојавувањето на големите непријатели
на Христос (2,18–29). Тој ѝ соопштува особеностите што ѝ прават висши-
ски чедата Божји: праведниот живот во кој пребиваат, љубовта што ја имаат
едни кон други, верата во Исус Христос (3,1–24). Оти како покажува како треба
да се разликува заблуда од висшина (4,1–6), писателот уште едни се навраќа
кон темата за љубовта: да Му се прикаже на Бога значи да се љуби, за што Бог
е љубов (4,7–21). Тој го завршува своето послание опишувајќи ја верата како
победничка и резимирајќи ѝ поинакувајќи ситавови од неговото послание
(5,1–21).

1,1

2,13
Лк 24,39
Јн 1,1,14
20,25

Предговор

1 Она што беше од почетокот, она
што го чувме, она што со прочитавме
свои го видовме, што го разгледавме и
што рацете наши го опипаа, за Словото
на животот -

2,25
4,14
5,20
Јн 1,4
11,25-26

2 и животот се јави, и видовме, и све-
дочиме, и ви го навештуваме вечниот
живот, кој беше во Отецот и нам ни се
јави -

Јн 17,20-21
Дела 4,20
26,16
1 Кор 1,9

3 она што го видовме и го чувме, тоа
ви го навештуваме, та и вие да имате

заедништво со нас; а нашето заедниш-
тво е со Отецот и Неговиот Син, Исус
Христос.

⁴ Тоа ви го пишуваме за да биде ра-
доста наша потполна.

Да одиме во светлина, ослободени од грехот

⁵ А известувањето, пак, што го чувме
од Него и вам ви го предаваме, е тоа де-
ка Бог е светлина, и во Него нема ни-
каква темнина.

4

Јн 15,11
16,22-24
2 Јн 1,12

5

3,11
Дан 2,22
Јн 8,12
1 Тим 6,16
Јк 1,17

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

6 ^{2,4,9} ^{Јн 3,21} ⁶ Ако речеме дека со Него имаме заедништво, а одиме во темнина, тогаш лажеме и не постапуваме според вистината.

7 ^{Мт 26,28} ^{Рим 3,24-25} ^{Ефес 5,8} ^{Евр 9,14} ^{Откр 1,5} ⁷ А ако, пак, во светлина одиме, како што е Тој самиот во светлина, тоа значи дека ние еден со друг имаме заедништво, и крвта на Исус Христос, Неговиот Син, нè очистува од секаков грев.

8 ¹ ^{Цар 8,46} ^{Јов 9,2} ^{Изреки 20,9} ^{Проп 7,20} ^{Рим 3,10-20} ⁸ Ако кажеме дека немаме грев, се лажеме сами себе, и вистината не е во нас.

⁹ Ако ги исповедаме гревовите свои, Тој е верен и праведен за да ни ги прости гревовите и да нè очисти од секаква неправда.

10 ² ^{Лет 7,14} ^{Пе 32,1-5} ^{Изреки 28,13} ^{Мт 6,12} ^{Рим 4,6-8} ^{Јк 5,16} ¹⁰ Ако, пак, речеме дека не сме згрешиле, Него Го правиме лажливец, и словото Негово не е во нас.

Христос ни доаѓа на помош

2 ¹ ^{Цар 8,46} ^{Јн 14,16} ^{Дела 3,14} ^{Рим 8,34} ^{Евр 7,25} ^{8,6} ² Чеда мои, ова ви го пишувам за да не грешите; и ако некој згреша, кај Отецот имаме Застапник, Исус Христос, Праведникот;

² а Тој е жртва за измирување за нашите гревови, и не само нашите, туку и гревовите на целиот свет.

³ По тоа знаеме дека сме Го познале, кога ги чуваме Неговите заповеди.

⁴ Кој вели: „Го познав“, а заповедите Негови не ги чува, тој е лажливец и во него нема вистина;

⁵ а кој го пази словото Негово, во него Божјата љубов навистина е совршена: по тоа знаеме дека сме во Него.

⁶ Кој вели дека во Него пребива, должен е да постапува така, како што постапи и Тој.

Нова заповед

5 ⁷ Возљубени, не ви пишувам нова заповед, туку старата заповед, што ја имавте од почетокот. Старата заповед е

6 ^{3,3,16} ^{4,17} ^{Јн 13,15,34} ¹ ^{Кор 11,1} ^{Ефес 5,2} ^{Фил 2,5} ^{Кол 1,11} ¹ ^{Птр 2,21-25} ⁶ словото, што го чувте од почетокот.

⁸ А сепак, нова заповед ви пишувам - нешто што е вистина и во Него и во вас; зашто темнината одминува, а вистинската светлина веќе свети.

⁹ Кој вели дека е во светлина, а го мрази братот свој, тој е сè уште во темнина.

7 ⁵ ^{Мојс 6,5} ^{Мт 22,37-40} ¹⁰ Кој го сака својот брат, тој е во светлина и во него нема соблазна.

¹¹ А кој го мрази братот свој, тој се наоѓа во темнина, и во темнина оди, и

не знае ни каде оди, бидејќи темнината му ги ослепила очите негови.

¹² Ви пишувам, чеда, дека заради Неговото име ви се простени гревовите.

¹³ Ви пишувам вам, татковци, зашто Го спознавате Оној Кој е од почеток; ви пишувам, вам, момчиња, зашто го победивте лукавиот.

¹⁴ Ви напишав вам, чеда, бидејќи го познавте таткото. Ви напишав, вам, татковци, бидејќи Го познавте Оној Кој е од почеток; ви напишав вам, момчиња зашто сте силни, и словото Божјо пребива во вас, па го победивте лукавиот.

¹⁵ Не љубете го светот и сè што е во него. Ако некој го љуби светот, во него нема љубов од Отецот.

¹⁶ Зашто, сè што е во светот - похотата на телото, похотливоста на очите и горделивоста на животот, не е од Отецот, туку од овој свет.

¹⁷ А светот е минлив и похотите негови, а оној што ја извршува волјата Божја, останува довека.

Христовите нејријашели

8 ¹⁸ Чеда, последен час е. И како што сте слушале дека ќе дојде Антихрист, и сега веќе се појавија многу антихристи; од тоа разбираме дека е последниот час.

¹⁹ Тие излегоа од нас, но не беа наши; бидејќи ако беа наши, ќе останеа со нас; но излегоа, за да биде јасно дека не се сите наши.

²⁰ А вие имате помазание од Светиот, и сите тоа го знаете.

²¹ Не ви пишав дека не ја знаете вистината, туку затоа што ја знаете и затоа што знаете дека ниедна лага не доаѓа од вистината.

²² Кој е лажливец, ако не оној, што порекнува дека Исус е Христос? Антихрист е тој што Ги порекнува Отецот и Синот.

²³ Секој што Го порекнува Синот, Го нема ниту Отецот; а кој Го признава Синот, Го има и Отецот.

²⁴ И така, сè што чувте во почетокот, тоа и нека остане кај вас; ако остане во вас она што го чувте од почетокот, и вие ќе пребивате во Синот и во Отецот.

8
Јн 1,5
8,12
13,34
15,12-17
Рим 13,12

9
1,6
Изреки 4,18-19

10
3,18-20

11
1,6
Јн 12,35
Мт 15,14

12
1,7
2,2
Мт 9,2
Лк 24,47
Дела 3,16
13,38
1 Кор 6,11

13
4,4
5,4.5.18
Евр 8,11
1 Птр 5,8-9

14
Јн 5,38
Ефес 6,10-17
Откр 12,11

15
Јн 5,42
17,14
Рим 12,2
Јк 4,4

16
Изреки 27,20
Мк 10,24
Гал 5,24
Тит 2,12
Јк 4,16
1 Птр 2,11

17
Ис 40,8
Изреки 10,25
Мт 7,21
1 Кор 7,31
1 Птр 4,2

18
4,3
Мт 24,5
1 Тим 4,1
2 Јн 1,7

19
Дела 20,30
1 Кор 11,19
2 Кор 6,14-18

19 ²⁵ А ова е ветувањето што ни го вети Тој: вечниот живот.

²⁶ Тоа ви го пишав поради оние што ве мамат.

20 ²⁷ А вие, помазанието што го примивте од Него, останува во вас, и немате потреба некој да ве поучува; но бидејќи Неговото помазание ве учи на сè, и е вистинито, и не е лага, затоа останете во Него онака како што ве научило тоа.

21 ²⁸ И така, чеда, останете во Него, та, кога ќе се јави Тој, да имаме смелост и да се не посраиме од Него кога ќе дојде.

22 ²⁹ Кога знаете дека Тој е праведен, знајте го и тоа дека секој, кој врши правда, е роден од Него.

23 ³⁰ Кога знаете дека Тој е праведен, знајте го и тоа дека секој, кој врши правда, е роден од Него.

24 *Божји чеда*
3 Гледајте колку голема љубов ни дал Отецот - да бидеме наречени чеда Божји, а тоа и сме! Затоа светот не нè знае, зашто не Го спозна Него.

25 ² Возљубени, сега сме чеда Божји! Но уште не се покажа што ќе бидеме.

27 Знаеме само дека, кога ќе се покаже, ќе бидеме слични на Него, зашто ќе Го видиме каков што е.

28 ³ И секој што ја има таа надеж во Него, се очистува самиот себе, како што е чист Тој.

29 ⁴ Секој што прави грев, прави и беззаконие; и гревот е беззаконие.

30 ⁵ А знаете дека Тој се јави за да ги земе нашите гревови; а грев во Него нема.

31 ⁶ Секој, кој пребива во Него, не греша; секој што греша, не Го видел, ниту Го познал.

32 ⁷ Чеда, никој да не ве заблудува! Кој постапува праведно, праведен е, како што е праведен Тој.

33 ⁸ Кој прави грев, од ѓаволот е, зашто ѓаволот греша од почетокот. Па затоа и се јави Синот Божји, за да ги урне делата ѓаволски.

34 ⁹ Секој што е роден од Бога, грев не прави, зашто семето Негово пребива во него; и не може да греша, бидејќи е роден од Бога.

35 ¹⁰ Чедата Божји и чедата ѓаволски по тоа и се познаваат. Секој што не поста-

пува праведно, и секој што не го љуби братот свој, не е од Бога.

Да се љубиме еден со друг

11 ¹¹ Зашто тоа е пораката што ја чувте од почетокот - да се сакаме еден со друг.

12 ¹² Но не како Каин, кој беше од лукавиот и го уби брата си. А зошто го уби? Затоа што неговите дела беа лоши, а на неговиот брат - праведни.

13 ¹³ Не чудете се, браќа мои, ако светот ве мрази.

14 ¹⁴ Ние знаеме дека преминавме од смрт во живот, бидејќи ги љубиме браќата свои; оној што не го љуби братот свој, тој останува во смртта.

15 ¹⁵ Секој што го мрази братот свој, е човекоубиец; и познато ви е дека ниеден човекоубиец нема живот вечен, што ќе остане во него.

16 ¹⁶ Љубовта ја познаваме по тоа што Тој ја положи за нас душата Своја; но и ние сме должни да ги полагаме душите свои за браќата.

17 ¹⁷ Ако некој има световни блага, па кога ќе го види својот брат во немаштија, та го затвори срцето свое од него - како тогаш ќе може да остане во таков Божјата љубов?

18 ¹⁸ Чеда мои, да не се сакаме со зборови или со јазик, туку со дела и вистина!

Увереност̄ пред Боџа

19 ¹⁹ И по тоа ќе знаеме дека сме од вистината, и пред Него ќе го увериме своето срце;

20 ²⁰ бидејќи, ако срцето наше нè осуди, Бог е поголем од нашето срце и знае сè.

21 ²¹ Возљубени, кога нашето срце не нè осудува, тогаш ние имаме слобода пред Бога,

22 ²² и, што и да побараме, добиваме од Него, бидејќи ги чуваме Неговите заповеди и правиме што е благоугодно пред Него.

23 ²³ А заповедта Негова е таа, да веруваме во името на Неговиот Син Исус Христос и да се љубиме еден со друг, како што ни заповедал.

24 ²⁴ И оној, што ги чува заповедите Негови, пребива во Него, и Тој - во него. А

5
Ис 53,4,5,9

Јн 1,29
8,46

9,16,24,31
Евр 7,26
9,26

1 Птр 2,
22-24

6
Мт 7,18
Рим
6,14,17-18

7
2,29
3,10

8
3,12
1 Моје 3,15

Мк 1,24
Јн 8,34,44
12,31

9
3,6

10
2,29
3,23

11
2,7
3,23

Јн 13,34

12
1 Моје 4,8
Јн 8,44

Евр 11,4

13
Мт 24,9
Лк 6,22

Јн 15,18-21

14
Јн 5,24

15
Мт 5,21-22
Јн 8,44

16
4,16
Мт 20,28
Јн 15,13

17
5 Моје
15,7,11

Лк 10,33
Јк 2,15-16

18
Мт 7,21
Гал 5,6

Јк 1,22
2,14-17

ПРВО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

19 дека Тој пребива во нас, знаеме по Духот што ни Го дал.

Изреки
10,12
Евр 4,16
1 Птр 4,8

**Духот на вистината
и духот на заблудата**

20 Возлюбени, не верувајте му на секој дух, туку проверувајте ги духовите: дали се од Бога, бидејќи многу лажни пророци се јавија во светот.

4,4
1 Цар 8,39
Пс 7,9
Лк 18,13
Дела 15,8

21 По ова распознавајте Го Божјиот Дух¹: секој дух што признава дека Исус Христос дошол во тело, од Бога е.

5,14
Евр 4,16

22 А секој дух, што не признава дека во тело дошол Исус Христос, не е од Бога; тоа е духот на Антихристот, за кого сте слушале дека доаѓа, па и сега е веќе во светот.

Ер 29,12-13
Мт 7,7-8
Јн 8,29
15,7

23 Вие сте, чеда, од Бога и нив сте ги победиле; зашто Оној, Кој е во вас, е поголем од оној што е во светот.

4,21
Јн 6,29
13,34
15,12
Рим 10,14

24 Тие се од светот, затоа и световно зборуваат, а светот ги слуша.

1 Сол 4,9
1 Птр 1,22

25 Ние сме од Бога. Кој Го познава Бога, нè слуша нас; кој не е од Бога, нас не нè слуша. По тоа и го познаваме Духот на вистината и духот на заблудата.

2,24
4,13
Јн 14,23
Рим 8,9

**Љубовта доаѓа од Бој
и се вкоренува во верата**

4,1 Возлюбени, да се љубиме еден со друг, зашто љубовта е од Бога, и секој, кој љуби, е роден од Бога и Го познава Бога;

5 Мојс
13,2-6
Ер 23,21-22
28,9
Мт 7,15-20
24,4,5,24
Јн 8,42-47
Ефес 5,
8-10
Кол 2,8
3 Птр 2,1
2 Јн 1,7

2 кој не љуби, тој не Го познал Бога, зашто Бог е љубов.

1 Кор 12,3
1 Сол 5,21
1 Тим
6,13,20-21
2 Тим 1,
13-14

3 Божјата љубов кон нас се покажа во тоа што Бог Го испрати во светот Својот Единороден Син за да живееме преку Него.

2,18,22-23
Дела 20,29
2 Сол 2,7

4 Во тоа се состои љубовта, што не ние Го возљубивме Бога, туку Бог нас нè возљуби и Го прати Синот Свој за да ги очисти гревовите наши.

5,5
Мт 12,29
Јн 10,29
Јуда 1,3
Откр
2,7,11,26
3,5,12,21
17,14

5 Возлюбени, кога така нè возљуби Бог, тогаш и ние сме должни да се љубиме еден со друг.

6 Бога никој никогаш не Го видел. Ако се љубиме еден со друг, Бог пребива во нас и љубовта Негова е совршена во нас.

7 Дека ние пребиваме во Него и Тој во нас, знаеме по тоа што ни дал од Својот Дух.

5
Јн 3,31
15,18-19
17,14

8 И ние видовме и сведочиме дека Отецот Го испрати Синот како Спасител на светот.

6
3,10
Јн 8,47
10,26-27
14,17
18,37
2 Тим 4,4
3 Птр 2,18

9 Кој исповеда дека Исус е Син Божји, во него пребива Бог, и тој - во Бога.

10 И ние ја познавме љубовта, која Бог ја има кон нас; и поверувавме во тоа дека е Бог љубов, и дека оној, кој пребива во љубовта, пребива во Бога, и Бог - во него.

7
2,29
3,11,23
4,11
5,1
1 Сол 4,9

11 Љубовта во нас се усовршува затоа за да имаме смелост на судниот ден; бидејќи, како што е Тој, така сме и ние во овој свет.

8
4,16

12 Во љубовта страв нема, туку совршената љубов го изгонува стравот, бидејќи стравот подразбира казна. Кој се плаши, не е совршен во љубовта.

9
Јн 3,16
Ефес 1,4
2,4-5
Кол 2,13

13 Ние Го љубиме, бидејќи Тој отпрвин нè возљуби.

10
4,19
Рим 5,8
2 Кор 5,19

14 Ако некој рече: „Го љубам Бога“ а го мрази својот брат, тој е лажливец; зашто, кој не го љуби својот брат, кого го видел, како може да Го љуби Бога, Кого не го видел?

11
Мт 18,33

15 И таа заповед ја имаме од Него: кој Го љуби Бога, да го љуби и братот свој.

12
3,24
2 Мојс
33,20
Јн 1,18
6,46
14,23
1 Тим 6,16

**Верувањето во Божјиот Син - корен
на љубовта**

5 Секој, кој верува дека Исус е Христос, од Бога е роден, и секој, кој Го љуби Оној Кој родил, Го љуби и Оној, родениот од Него.

13
3,24
1 Кор 12,3

6 По ова знаеме дека ги љубиме чедата Божји, кога Го љубиме Бога и ги извршуваме Неговите заповеди.

14
1,2
Јн 3,17
4,42

7 Бидејќи љубовта кон Бога се состои во ова: да ги пазиме заповедите Негови, а Неговите заповеди не се тешки.

15
2,23
Јн 9,22,35
Рим 10,9
2 Јн 1,9

8 Зашто сè што е родено од Бога, го победува светот; и ова е победата што го победи светот - вратата наша.

16
3,16
4,8,12
Јн 6,69
Рим 5,8

9 Кој го победува светот, ако не оној кој верува дека Исус е Син Божји?

17
2,6,28
2 Јн 1,3

10 Оној, Кој дојде преку вода и крв (и преку Духот), Тој е Исус Христос - не

¹ 4,2. Во некои ракописи на ова место е додадено: „и духот на лагата“.

- 5,1** само преку вода, туку преку вода и крв; и Духот е Оној Кој сведочи, зашто Духот е вистина.
2,29
4,7
1 Птр 1, 22-23
- 2** ⁷ Зашто Тројца се, Кои сведочат (на небото: Отецот, Словото и Светиот Дух; и овие Тројца се едно.
Рим 13,9
- 3** ⁸ И Тројца се, Кои сведочат на земјата:) духот, водата и крвта; и тие три се во едно.
5 Мојс 30,11
Мт 11, 29-30
Јн 14,15
15,10
Гал 5,14
2 Јн 1,6
- 4** ¹⁰ Кој верува во Синот Божји, тој го има тоа сведоштво во себе; кој не Му верува на Бог, Го прави лажливец, зашто не поверувал во сведоштвото Негово со кое посведочил Бог за Својот Син.
2,13-14
4,4
Јн 16,33
Дела 12,11
Откр 17,14
- 5** ¹¹ А сведоштвото е тоа дека Бог ни дарувал живот вечен; и тој живот е во Неговиот Син.
1 Кор 15,57
Ефес 6,16
- 6** ¹² Кој Го има Синот Божји, тој го има и тој живот; кој го нема Синот Божји, го нема тој живот.
2,20,27
Јн 14,17
15,26
19,34
- 9** ¹³ Ова ви го напишав вам, кои верувате во името на Синот Божји, за да зна-

Еѝилоѝ

ете дека имате живот вечен и да верувате во името на Синот Божји.

¹⁴ И тоа е увереноста, која ја имаме пред Него, дека ако побараме нешто по Неговата волја, Тој нè услишува.

¹⁵ А кога знаеме дека ни услишува што и да побараме, знаеме дека ќе добијеме, што и да сме побарале од Него.

¹⁶ Ако некој го види брата си да греша со грев што не е за смрт, нека се моли, и Бог ќе му даде живот, - односно на оној што не греша за смрт. А има и грев за смрт: за тој грев не велам да се моли.

¹⁷ Секоја неправда е грев, но има грев што не е за смрт.

¹⁸ Знаеме дека секој роден од Бога не греша: но родениот од Бога се пази, и лукавиот не се допира до него.

¹⁹ Знаеме дека ние сме од Бога, и дека целиот свет лежи во зло.

²⁰ Знаеме исто така дека Синот Божји дојде и ни даде светлина и разум, за да Го познаеме вистинскиот Бог; и ние пребиваме во вистинскиот Бог - Неговиот Син Исус Христос. Тој е вистински Бог и живот вечен.

²¹ Чеда, пазете се од идолите. Амин!

14
3,22
Јн 14,13-14

15
Мт 21,22
Јн 14,13
15,7
16,24
Јк 1,5

16
4 Мојс 15,30
18,22
Јн 15,22-24
Евр 6,4-6
10,26-27
Јк 5,19
3 Птр 2, 20-21

18
Јн 17,15
Јуда 1,1

19
Јн 8,47
Кол 1,13

20
Ер 24,7
Јн 17,3
20,28
Рим 9,5
Ефес 1, 17-18
Кол 1,10
Откр 3,7

21
3 Птр 3,17

ВТОРО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

Вовед

Писателот едноставно се означува како „старешина“, односно „свештеник“. Начинот на кој тој се изразува, покажува дека да има одреден авторитет пред своите приврзаници. Тој се обраќа до „избраната од Бога дојдожа и нејзините чедра“, израз кој веројатно означува некоја локална црква и нејзините членови (ст.1).

Тој ги охрабрува своите членови да живеат во вистината и во љубовта (ст.1-6). Нив ги спроведува на луѓето кои ги шират идеите аналогни на оние кои ги побива Првото послание на Јован (ст.7-11). Тој завршува со најава за негово доаѓање и пренесување на поздравите од сестринската црква (ст.12).

Како и Првото послание на Јован, така и ова ги повикува членовите да бидат постојано будни и да бидат испрајни во вистинската вера.

1,1

Јн 8,32
Ефес 4,15
1 Птр 5,13
1 Јн 2,21
3,18
3 Јн 1,1

1 Од свештеникот - до избраната госпоѓа и нејзините чедра, кои ги љубам во вистината, - и не само јас, туку и сите што ја познаа вистината;

2 ² поради вистината, која пребива во нас и ќе биде со нас до века.

3 ³ Да биде со нас благодатта, милосрдие, мирот од Бог Отецот и од Господ Исус Христос, Синот на Отецот во вистина и љубов!

Јн 13,34
Фил 1,7
1 Јн 3,19
3 Јн 1,3

Завед на љубовта

4 Многу се радувам, зашто најдов некои од твоите чедра во вистина, онака како што добивме заповед од Отецот.

5 И сега те молам, госпоѓо, не како да

6 ти пишувам нова заповед, но онаа што ја имаме од почетокот, да се љубиме едни со други.

7 ⁷ А љубовта се состои во тоа, да постапуваме по Неговите заповеди. Тоа е заповедта, што ја чувте во почетокот, за да постапувате според неа;

Антихрист

7 бидејќи во светот влегоа мнозина измамници, кои не исповедаат дека Исус Христос дошол во тело; таков човек е измамник, Антихрист.

8 Пазете се за да не го изгубите она за кое сте се труделе, туку да добиете полна награда.

9 Секој, кој оди предалеку и не останува во Христовото учење, Го нема Бога; кој останува во Христовото учење, тој Го има и Отецот и Синот.

10 Кој доаѓа кај вас и не го носи тоа учење, него не го примајте во вашиот дом и не поздравувајте го;

11 зашто, кој го поздравува, учествува во неговите лоши дела.

8

Рута 2,18
Мт 10,42

9

1 Јн 2,
23-24

10

Мт 10,14
Рим 16,17
Тит 3,10

11

1 Тим 5,22
Откр 18,4

12

1 Јн 1,4
3 Јн 1,
13-14

Поздрави

12 Вистина, имав многу да ви пишувам, но не сакам на книга и со мастило, зашто се надевам дека ќе дојдам кај вас и од устата да ви зборувам, та радоста ваша да ви биде полна. **13** Ве поздравуваат чедрата на избраната твоја сестра. Амин!

ТРЕТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ЈОВАН

Вовед

Ова писание, исто така напишано од „старешината“, односно „свештеникот“ (ст.1; 2 Јн. ст.1.), е укажано до некој си Гај. Ние ништо не знаеме за овој човек, освен дека тој останал верен на вистината. Неговиот став е спротивен на Диотрефовиот, влијателен член на заедницата кој го клевети „старешината“ и му го ојкажува гостопримството.

Писателот го пофалува Гај поради неговата верност и неговите услуги што им ги направил на христијаните (ст.1-8).

Ке се забележи, судејќи според ова писание, дека гостопримството, дочекот резервиран за браќата, е форма на љубов и на верност во вистината.

1,1

2 Јн 1,1

Поздрав

1 Свештеникот - до возљубениот Гај, кого го љубам во вистината.

Фил 1,5
1 Јн 3,19

2 Возљубен, се молам да бидеш здрав и во сè да ти биде добро, како што ѝ е добро на душата твоја.

2 Јн 1,4

5

Мт 10,
41-42

Пофалба за добродетелството

3 Многу се зарадував кога дојдоа браќата и посведочија за твојата вистина - односно како ти одиш во вистината.

Рим 15,24
Тит 3,13

8

Мт 18,5
Рим 12,13
Евр 13,2
1 Петр 4,9

4 За мене нема поголема радост од тоа - да слушнам дека моите чедра одат во вистината.

5 Возљубен, ти постапуваш верно во сè што го правиш за браќата и гостите.

Мт 20,27
Фил 2,3

6 Тие ја посведочија твојата љубов пред Црквата. Добро ќе направиш ако ги приготвиш пред Бога како што треба.

7 Бидејќи поради Неговото име тргнаа, не земајќи ништо од незнабошците.

8 Ние сме, пак, должни да примаме такви, за да станеме соработници со вистината.

Власиољубието на Диотреф

9 Јас напишав неколку збора до Црквата, но Диотреф, кој сака да биде прв меѓу нив, не нè прими нас.

10 Затоа, ако дојдам, ќе му спомнам за делата негови што ги прави, напаѓајќи нè со лоши зборови; и тоа не му е доволно, туку браќата сам не ги прима, а им забранува да ги примаат и оние кои сакаат да ги примат, и ги гони од Црквата.

11 Возљубени, не угледувајте се на злото, туку на доброто. Кој добро чини, од Бога е; а кој прави зло, не Го видел Бога.

12 За Димитриј посведочија сите, па и самата вистина; а сведочиме, исто така, и ние; а вие знаете дека сведоштвото наше е вистинско.

Завршни поздрав

13 Многу имав да ти пишувам, но не сакав да ти напишам со мастило и перо,

14 туку се надевам дека наскоро ќе те видам, и дека ќе позборуваме лице в лице.

15 Мир за тебе! Те поздравуваат пријателите. Поздрави ги пријателите по име. Амин!

10

1 Кор 4,
18-21
1 Петр 5,3

11

1 Петр 3,11
1 Јн 3,6

12

Изречи
22,1
Јн 19,35
21,24
1 Петр 2,12
1 Јн 5,6

13-14

2 Јн 1,12

ПОСЛАНИЕ НА ЈУДА

Вовед

Посланието на Јуда не е уиашено до некоја посебна заедница, туку до христијаниите воопшто. Неговиата порака е мошне блиска на онаа која се наоѓа во Второто Петрово писание (види посебно 2 Птр. 2): и еднаиа и другиата се борат против грешниите учења и против оние кои се истакнуваат со нивниот разврат.

По воведот (ст.1-2), писателот жестоко ги напѓа противниците на лажните учења, кои се вовлекле во Црквиата, и најавува осуда што ќе ги походи сите (ст.3-16). Од своја страна, верниците се повикани да останаат цврсти во вериата (ст.17-23). Посланието завршува со завршен збор уиашен до Единствениот Бог, нашиот Спасител Исус Христос, нашиот Господ (ст.24-25).

Ако ова писание ја открива застрашувачката сила на лажата, многу повеќе ја подвлекува побората и надежта што ја поседуваат христијаниите во Бога, во Христос Исус и во Светиот Дух.

Поздрав

1 Јуда, слуга на Исус Христос, а брат на Јаков - до повиканите, возлюбени во Бог Отецот и зачувани за Исус Христос.

2 Милост, мир и љубов да ви се множат!

Лажни учења

(2 Птр 2,1-17)

3 Возлюбени, грижејќи се постојано, да ви пишувам за нашето општо спасение, сметав дека е неопходно да ви напишам и да ве замолам - да се борите за вистинската вера, која им е дадена на светиите еднаш засекогаш,

4 зашто се вовлекоа некои луѓе, чија осуда е одамна определена, безбожници, што ја превртуваат благодатта Божја во нечистотија и се одрекуваат од Единиот Господар Бог и Господ наш Исус Христос.

5 Сакам да ви напомам, иако ова веќе го знаете, дека Господ, откако го избави народот од египетската земја, ги погуби потоа оние што не веруваа;

6 ангелите, пак, што не се покоруваа на своето началство, и го напуштија

живеалиштето, ги стави во вечни окови, во мрак за суд на големиот ден.

7 Како што Содом и Гомора и околните градови, што блудствуваа, а на ист начин како и тие, одеа по друго тело, станаа пример со тоа што беа накажани со вечен оган.

8 Истото ќе се случи и со оние кои го осквернуваат телото, ја презираат власта и хулат на Славата.

9 А Архангел Михаил, кога се препираше со ѓаволот за Мојсеевото тело, не се осмели да изрече хулна пресуда, туку рече: „Господ да те спречи!“

10 А овие хулат на она што не го знаат, а во она што го знаат по природа како неразумно животно, во тоа се распаѓаат.

11 Тешко ним, зашто тргнаа по Каиновиот пат, се фрлија во заблудата на Валаам заради печалба и загинаа во бунтот Кореев.

12 Тоа се оние што ги поганат вашите трпези на љубовта, јадејќи со вас без страв и напасувајќи се. Тие се безводни облаци што ветровите ги пренесуваат, есенски неродни дрвја, двапати исушени и искорнати;

7

1 Мојс 19
Мт 10,15
3 Птр 2,6-9

8

3 Птр 2,10

9

Зах 3,2
Дан
10,13,21
12,1
Откр 12,7

10

3 Птр 2,12

11

1 Мојс 4,8
4 Мојс 22,2
31,16
Неем 13,2
3 Птр 2,15
1 Јн 3,12
Откр 2,14

12

Ис 34,8
Изречи
25,14
3 Птр
2,13,17

1,1

Дела 12,17
Јк 1,1

2

3 Птр 1,2

3

Дела 9,13
Гал 2,4
1 Птр 2,11
3 Птр 2,21

4

Гал 5,13
1 Птр 2,16
3 Птр 2,1
1 Јн 4,1
2 Јн 1,10

5

4 Мојс
14,35
1 Кор 10,5
3 Птр 1,12

6

1 Мојс 6,1-2
3 Птр 2,4

13 ¹³ свирепи морски бранови, што како пена ги испуштаат своите срамни дела; ѕвезди лажни, за кои се чува мракот на темнината засекогаш.

14 ¹⁴ А за овие пророкуваше и Енох, седмиот од Адам, зборувајќи: „Ете, доаѓа

16 ¹⁵ за да изврши суд над сите и за да ги разобличи сите безбожници за сите нивни нечисти дела, што ги беа направиле со своето беззаконие, и за сите лоши зборови, што ги изрекле за Него безбожните грешници.“

17 ¹⁶ Тие се незадоволни викачи, кои живеат според своите желби, а устата нивна произнесува горди зборови, и за корист стануваат умилкувачи.

18 ¹⁷ Но вие, возљубени, спомнете си ги зборовите што ги кажаа апостолите на нашиот Господ Исус Христос;

¹⁸ тие ви зборуваа дека во последно време ќе се појават подигрувачи, кои ќе постапуваат според своите безбожнички желби.

Обраќање и ѝрејораки

¹⁹ Тоа се луѓе што се одделуваат од единството на верата; тие се телесни - и немаат Дух.

²⁰ А вие, возљубени, изградувајќи се во пресветата ваша вера и молејќи се преку Светиот Дух,

²¹ запазете се во љубовта Божја, очекувајќи милост од нашиот Господ Исус Христос, за вечен живот.

²² И така разликувајќи ги, едни милувајте,

²³ а други со страв спасувајте, истргнувајќи ги од оган и изобличувајќи ги со страв, и гнасејќи се од облеката, испоганета од телото.

Завршен збор

²⁴ А на Оној, Кој може да ве запази да останете безгрешни и без порок, и да ве постави пред славата Своја во радост -

²⁵ на Единиот премудар Бог, нашиот Спасител преку Исус Христос, нашиот Господ, слава и величие, сила и власт преку сите векови, сега и во сите времиња. Амин!

19
1 Кор 2,14

20
1 Кор 3,
9-17
14,15-16
Ефес 2,
20-22
6,18
Кол 2,7

21
2 Кор
13,13
2 Тим 1,18

22
Јк 5,19

23
Амос 4,11
Зах 3,2

24
Фил 1,10
1 Сол 5,23
3 Птр 3,14

25
Рим 16,27
Откр 5,13

ОТКРОВЕНИЕ

Вовед

Книгата Откровение е пишувана во времето на силните прогони на христијаниите, заради верата во Христос како Господ. Писателот се залага за смело зајазување на ваквата вера, насироити прогонствата и страдањата.

Најголемиот дел од оваа книга се состои од неколку серии откровенија напишани со јазик божи со симболи. Ваквиот начин на претскажување можат да го разберат христијаниите (особено оние од првиот век), но претставува татна за останиите луѓе.

Иако меѓу христијаниите имало разлики во толкувањата за значењето на деталите, сепак, главната тема е јасна и недвосмислена: Бог преку Христос на крајот ќе ги победи сите непријатели на добро, вклучувајќи го иука на прво месно жаволот (сатаната). Истовремено, Бог ќе ги награти оние што ќе Му останат верни, со вечен и благословен живот на новата Земја и новото Небо што Тој ќе ги создаде.

1,1

1,19

22,6

Дан 2,28-29

1 Откровение на Исус Христос, кое Му го даде Бог, за да им го покаже

2 на слугите Свои она што треба да стане

скоро. Тој го најави тоа испраќајќи го

Својот ангел на слугата Свој Јован,

1,9

6,9

19,10

20,4

2 Кој го посведочи словото Божје и

сведоштвото на Исус Христос, и сè што

виде.

22,7,10

2 Кор 6,2

3 Блажен е оној кој чита и оние кои ги

слушаат зборовите на ова пророштво и

пазат на напишаното во него; зашто

времето е блиску.

1,8

3,1

4,5,8

11,17

16,5

2 Моје 3,14

Ис 11,2

Поздрав до седумте цркви

4 Јован - до седумте цркви, што се во

Азија: благодат вам и мир од Оној, Кој

е, и Кој бил, и Кој иде, и од седумте

духови кои се пред Неговиот престол,

3,14

Ис 55,4

Пс 89,

26-27,37

Кол 1,18

5 и од Исус Христос, Кој е верен сведок.

Првороден од мртвите и Господар

на земните цареви. Нему, Кој нè възлюбил

и изми од нашите гревови преку Својата

крв

5,10

20,6

2 Моје 19,6

Ис 61,6

1 Петр 2,5,9

6 и Кој нè направи пред Бога и

Неговиот Отец царство на свештеници,

слава и власт во вечни векови. Амин!

7 Ете, иде со облаци, и ќе го види секое око, и оние што Го прободоа; и ќе се расплачат пред Него сите племиња на земјата. Да. Амин!

8 Јас сум Алфа и Омега, почеток и крај - вели Господ, Кој е, Кој беше, и Кој иде, Седржителот.

Визија за Исус

9 Јас, Јован, вашиот брат и соучесник во скрбта и во царството и во трпението на Исус, бев на островот, наречен Патмос, заради словото Божје и заради сведоштвото на Исус.

10 Во Господовиот ден бев понесен од Духот и зад себе чув силен глас како од труба¹,

11 кој велеше: „Тоа што ќе го видиш, напиши го во книга и испрати го до седумте Цркви, (што се во Азија): во Ефес и во Смирна, во Пергам и во Тиатир, во Сард, во Филадельфија и во Лаодикија!“

12 И се свртев за да го видам гласот што зборуваше со мене; и пгтом се свртев, видов седум златни свеќници,

13 а сред седумте свеќници еден, како Синот Човечки, облечен во долга обле-

7

14,14

Зах 12,10

Дан 7,13

Мт 24,30

Мк 13,26

Лк 21,27

Јн 19,37

8

1,4

4,8

11,17

15,3

16,7,14

19,6,15

21,22

22,13

2 Моје 3,14

9

2 Тим 2,12

10

Дела 20,7

13-15

14,14

Дан 7,9,13

10,5-6

13

Ез 9,2,11

Мт 8,20

¹ 1,10. Во некои ракописи на ова место е додадено: „Јас сум Алфа и Омега, првиот и последниот.“

14,15 ка до нозете и околу градите препашан
2,18 со златен појас;

15 ¹⁴ главата и косата Му беа бели како
14,2 бела волна, како снег, а очите Негови -
Ез 1,24 како огнен пламен;
43,2

16 ¹⁵ нозете Негови - слични на усвитена
1,20 бронза, како во печка вжарена, а гласот
3,1 Негов - како шум од многу води.

² Мојс ¹⁶ Во Својата десна рака Тој држеше
34,29 седум ѕвезди, а од Неговата уста излегу-
Ис 49,2 ваше меч со две острици; лицето Него-
Евр 4,12 во светеше како што сонцето сјае во
полна сила.

17 ¹⁷ Штом Го видов, паднав пред Него-
1,8 вите нозе како мртов. Тој ја стави Сво-
2,8 јата десна рака врз мене и ми рече: „Не
22,13 плаши се! Јас сум Првиот и Последниот
Ис 44,6 ¹⁸ и Живиот. Бев мртов, и ете, жив
48,12 сум за сите векови и ги имам клучевите
Ез 1,28 од адот и смртта.
Дан 8,18 ¹⁹ И така напиши што виде, што е и
10,15,19 што има да стане по тоа.

18 ²⁰ Ова е тајната на седумте ѕвезди што
2,8 ги виде во Мојата десница, а на седумте
Ис 5,26-28 златни свеќници: седумте ѕвезди се
11,25-26 ангелите на седумте цркви - а седумте
Евр 7,25 свеќници, што ги виде, тоа се седумте
цркви.“

19 ²¹ На ангелот на Ефеската црква
1,1 напиши му: ова го вели Оној Кој ги
држи седумте ѕвезди во десницата
Своја, Кој оди среде седумте свеќници;

2,1 ² ги знам делата твои, трудот твој и
1,16 трпението твое, и дека не можеш да ги
поднесеш лошите; знам дека си ги испи-
тал оние што себеси се нарекуваат
апостоли, а не се, и дека си утврдил
дека се лажговци;

2 ³ дека имаш трпение, дека си поднесу-
3,1,8,15 вал за името Мое и дека не си се умо-
2 Кор 11,13,15 рил.

5 ⁴ Но имам нешто против тебе, зашто
2,16 ја остави својата прва љубов.

5 ⁵ Спомни си од каде си паднал и покај
2,16,22 се, и врши ги поранешните дела; ако не,
скоро ќе ти дојдам и ќе го преместам
свеќникот твој од местото негово, ако
не се покаеш.

6 ⁶ А ова го имаш: ги мразиш делата на
2,16,22 николаитите, кои и Јас ги мразам.

Порака до црквата во Ефес

2 На ангелот на Ефеската црква
напиши му: ова го вели Оној Кој ги
држи седумте ѕвезди во десницата
Своја, Кој оди среде седумте свеќници;

² ги знам делата твои, трудот твој и
трпението твое, и дека не можеш да ги
поднесеш лошите; знам дека си ги испи-
тал оние што себеси се нарекуваат
апостоли, а не се, и дека си утврдил
дека се лажговци;

³ дека имаш трпение, дека си поднесу-
вал за името Мое и дека не си се умо-
рил.

⁴ Но имам нешто против тебе, зашто
ја остави својата прва љубов.

⁵ Спомни си од каде си паднал и покај
се, и врши ги поранешните дела; ако не,
скоро ќе ти дојдам и ќе го преместам
свеќникот твој од местото негово, ако
не се покаеш.

⁶ А ова го имаш: ги мразиш делата на
николаитите, кои и Јас ги мразам.

⁷ Кој има уво, нека чуе што им збору-
ва Духот на Црквите: - на оној што
победува ќе му дадам да јаде од дрвото
на животот што е сред Божјиот рај.

Порака до црквата во Смирна

⁸ И на ангелот на Смирненската црк-
ва напиши му: така вели Првиот и Пос-
ледниот, Кој беше мртов и еве оживеа:

⁹ ги знам твоите дела, скрбта и сиро-
маштијата - но ти си богат: и хулењата
на оние, кои за себе велат дека се Јудеј-
ци, а не се, туку се сатанска збирштина.

¹⁰ Не плаши се воопшто од она што ќе
треба да го истрпиш. Ете, фаволот не-
кои од вас ќе фрли в затвор за да ве ис-
куша, и ќе бидете нажалени десетина
дни. Биди верен до самата смрт и ќе ти
го дадам венецот на животот.

¹¹ Кој има уво, нека чуе што им збору-
ва Духот на црквите: на победникот,
втората смрт нема да му нанесе штета.

Порака до црквата во Пергам

¹² А на ангелот на Пергамската црква
напиши му: вака вели Оној Кој држи
меч со две острици:

¹³ (ги) знам (делата твои) каде
живееш, каде е престолот на сатаната,
и дека го држиш името Мое, и дека не
се одрече од верата Моја дури и во де-
новите кога Мојот верен сведок Антипа
беше убиен меѓу вас, во чија средина
живее сатаната.

¹⁴ Но за неколку работи сум против
тебе, зашто имаш таму некои што го
држат учењето на Валаам, кој го учеше
Валака да ги наведе на грев синовите
Израелови, та да јадат жртви идолски и
да блудствуваат.

¹⁵ А имаш и некои што го држат уче-
њето на николаитите, кое го мразам.

¹⁶ Покај се! Ако, пак, не, скоро ќе ти
дојдам и ќе стапам во борба против нив
со мечот на устата Своја.

¹⁷ Кој има уво, нека чуе што им збору-
ва Духот на црквите: на оној што побе-
дува ќе му дадам да јаде од сокриената
мана и ќе му дадам бело камче и на
камчето напишано ново име, што никој
не го знае, освен оној, што го добива!

7

13,9
1 Мојс 2,9
3,22,24
Мт 13,9
Јн 16,
13-15,33
1 Јн 5,4

8

1,17-18
Ис 44,6
48,12

9

3,9
Јн 4,22
8,37-44
2 Кор
11,14-15
Јк 2,5

10

3,11
4,4,10
12,1
Дан 1,12
1 Кор 9,25
Јк 1,12

11

20,6,14
21,8

12

1,16
19,15
Ис 49,2
Евр 9,12

14

4 Мојс
25,1-2
31,16
1 Кор 8,10
3 Птр 2,1,5
Јуда 1,11

15

2,6

16

2,12
3,11
22,7,12,20

17

3,12
19,12
Ис 62,2
65,15
Пс 78,24

18 *Порака до црквата во Тиатир*

1,14-15
19,12
Дан 10,6

18 И на ангелот на Тиатирската црква напиши му: ова го вели Синот Божи,

20 Чии очи се како огнен пламен, а носете слични на усвитена бронза:

2,14
4 Мојс
25,1-2
1 Цар
16,31

19 ги знам твоите дела, и љубовта, и службата, и верата, и служењето, и трпението твоје, и дека твоите последни дела се побројни од првите.

18,6
Ер 11,20
17,10
Пс 7,8
62,13
Изреки
24,12
Рим 2,6
2 Тим 4,14

23 Но за ова сум лут на тебе, зашто позволяваш жената Језавела, која себе се нарекува пророчица, да ги учи и мами слугите Мои да блудствуваат и да јадат идолски жртви.

21 А ѝ дадов време да се покае за блудството своје, но таа не се покаја.

25 Ете, неа ја фрлам на постела, и оние што блудствуваа со неа, во маки големи - ако не се покаат за делата свои.

12,5
19,15
Пс 2,8-9

26-27 И чедата нејзини ќе ги казнам со смрт, и сите цркви ќе дознаат дека Јас сум Оној Кој ги истражува срцата и бубрезите; и секому од вас ќе му дадам според делата негови.

22,16
3 Птр 1,19

28 А вам и на другите во Тиатир, што не го држат тоа учење и не ги запознаа таканаречените „длабочини сатански“, ви велам: нема да ви наложам друго бреме.

3,1
1,4,16
4,5
5,6

3,1 Но држете го само она што го имате, додека не дојдам.

25 И кој победува и ги пази делата Мои до крај, нему ќе му дадам власт над незнабошците,

27 и ќе ги пасе со железен жезол; и тие ќе се строшат како земјени садови.

28 Како што и Јас примив власт од Својот Отец, нему ќе му ја дадам свездата Деница.

29 Па, кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Порака до црквата во Сард

3 И на ангелот на Сардската црква напиши му: све што вели Оној Кој ги има седумте ѕвезди: ги знам делата твои; носиш име дека си жив, а мртов си.

2 Биди буден и утврдувај ги оние што се на умирање; бидејќи делата твои не ги најдов совршени пред Мојот Бог.

3 Спомни си за она што си го примил и чул, и послушај го, и покај се. Ако не бидеш буден, ќе дојдам против тебе како крадец, и нема да дознаеш кога ќе дојдам против тебе.

4 Но во Сард имаш неколку имиња што не ги осквернија алиштгата свои. Тие ќе одат со Мене во бела облека, бидејќи се достоини.

5 Кој победува ќе биде облечен во бела облека, и нема да му го избришам името негово од книгата на животот, туку ќе го признаам името негово пред Мојот Отец и пред Неговите ангели.

6 Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Порака до црквата во Филадельфија

7 И на ангелот на Филадельфиската црква напиши му: вака вели Светиот, Вистинитиот, Оној, Кој го има клучот Давидов, Кој отвора, и никој не може да затвори, - и Кој затвора, никој не може да отвори:

8 ги знам делата твои. Ете, ти дадов отворена врата, што никој не може да ја затвори; ти имаш мала сила и сепак го запази словото Мое, и не одрчувај се од името Мое.

9 Ете, ќе направам некои од сатанската синагога - оние што велат дека се Јудејци, а не се, туку лажат, - да дојдат и да се поклонат пред нозете твои и да познаат дека Јас те засакав.

10 Бидејќи ти го запази словото на трпението Мое, и Јас ќе те запазам од часот на искушението кое ќе дојде над целиот свет, за да ги искуша оние што живеат на земјата.

11 Ете, доаѓам скоро: држи што имаш, за никој да не го земе венцот твој.

12 Оној кој победува, ќе го направам столб во храмот на Мојот Бог, и нема веќе да излезе надвор; и ќе го напишам на него името на Мојот Бог и името на градот на Мојот Бог, на новиот Ерусалим, кој слегува од небото од Мојот Бог, и Моето ново име.

13 Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

3

16,15
Лк 12,
39-40
1 Сол 5,2
3 Птр 3,10

4

Дан 7,9
Мт 17,2
28,3
Јуда 1,23

5

20,12-15
21,27
2 Мојс
32,32-33
Пс 69,28
Дан 12,1
Мт 10,32
Лк 10,20
12,8
Фил 4,3

7

Ис 22,22
1 Јн 5,20

8

2,2
Јн 8,51-55
14,23
1 Кор 16,9
1 Јн 2,5

9

2,9
Ис 43,4
45,14
49,23
60,14

10

Лк 21,19
2 Тим 2,12
Евр 10,36
3 Птр 2,9

11

22,7,12,20

12

21,2
22,4
Ис 62,2
Ез 48,35
Гал 2,9
1 Тим 3,15

14 *Порака до црквaйѝа во Лаодикуја*

1,5
Изреки 8,22
Јн 1,3
Кол 1,15
Евр 1,2

14 И на ангелот на Лаодикиската црква напиши му: ова го вели Амин, Верниот и Вистинитиот Сведок. Почетокот на Божјото создание:

17 ¹⁵ ги знам делата твои: ти не си ни студен, ни жежок; о, да беше студен или жежок!

18 ¹⁶ Така, бидејќи си млак, а не жежок, или студен, ќе те изблујам од устата Своја!

19 ¹⁷ Зашто велиш: „Богат сум и се збогатив, и ништо не ми треба“, а не знаеш дека си беден и проколнат, сиромав, слеп и гол;

20 ¹⁸ те советувам да си купиш од Мене злато низ оган пречистено, за да се збогатиш; и бела облека, за да се облечеш, и да не се гледа срамот на голотијата твоја, и со очна маст намачкај ги очите твои за да гледаш.

21 ¹⁹ Оние што Јас ги сакам, нив ги карам и воспитувам. И така, биди искрен и покај се.

4,1 ²⁰ Ете, стојам пред вратата и чукам. Ако некој го чуе гласот Мој и ја отвори вратата, ќе влезам кај него и ќе вечерам со него, и тој со Мене.

2 ²¹ На оној што победува, ќе му дозволам да седне со Мене на Мојот престол, како што и Јас победив и седнав со Отецот Свој на Неговиот престол.

²² Кој има уво, нека чуе, што им зборува Духот на црквите.

Отворено небо

4 Потоа погледав, и ете, отворена врата на небото, и поранешниот глас, што го бев чул како од труба, кој зборуваше со мене, рече: „Искачи се овде и ќе ти покажам што треба да стане потоа!“

4 ² И веднаш бев обземен од духот. И ете, на небото стоеше престол, и на престолот седеше Некој.

³ Оној што седеше изгледаше како камен јаспис и сардис, а околу престолот виножито, кое прилегаше на смарагд.

⁴ Околу престолот, пак, имаше дваесет и четири престоли; и на престолите видов седнати дваесет и четири старе-

шини, облечени во бели алишта, а на главите светкавици, громови и гласови; имаа златни венци.

⁵ И од престолот излегуваа молњи, громови и гласови, а пред престолот гореа седум огнени светила, кои се седумте Божји духови;

⁶ пред престолот, пак, имаше стаклено море, слично на кристал; а сред престолот и околу престолот - четири животни, однапред и одназад полни со очи:

⁷ првото животно прилегаше на лав, второто - на теле, третото животно имаше лице како на човек, а четвртото личеше на орел во лет.

⁸ Четирите животни имаа по шест крилја околу себе, а однатре беа полни со очи, и без прекин дење и ноќе восклицуваа: „Свет, свет, свет е Господ Бог Седржителот, Кој беше, Кој е и Кој ќе дојде!“

⁹ А кога животните Му оддаваа слава, чест и благодарност на Седнатиот на престолот, на Живиот во сите векови,

¹⁰ дваесет и четирите старешини пагаа пред Седнатиот на престолот, Му се поклонуваа на Живиот во сите векови и ги полагаа своите венци пред престолот, велејќи:

¹¹ „Достоен си, Господи, да ја примиш славата, честа и силата, зашто Ти си создал сè, и според Твојата волја постои сè и е создадено!“

Јаѓењѝо ја зема книѓаѝа со седум ѝечайѝи

5 И видов во десницата на Оној Кој седеше на престолот, книга напишана однатре и однадвор, запечатена со седум печати.

² И видов силен ангел што викаше со висок глас: „Кој е достоин да ја отвори книгата и да ги скрши печатите нејзини?“

³ И никој не можеше ниту на небото, ниту на земјата, ниту под земјата, да ја отвори книгата, ниту, пак, да ја гледа.

⁴ И јас многу плачев, што никој не се најде достоин да ја отвори и да ја прочита таа книга, ниту да сирне во неа.

⁵ А еден од старешините ми рече: „Не плачи! Ете, Лавот, Кој е од Јудиното

5
1,4
5,6
8,5
11,19
16,18
2 Мојс
19,16
Ез 1,13
Зах 4,2

6
2 Мојс
24,10
Ез 1,5-22

8
1,8
Ис 6,2-3
Ез 1,18
10,12
Амос 3,13

9-10
4,2

11
14,7
Пс 115,3
Рим 4,17

5,1
4,2
Ис 29,11
Ез 2,9
Дан 12,4-9

3
Фил 2,10

5
22,16
1 Мојс 49,9
Ис 11,1,10
Лк 7,13-15
Јн 16,33
Рим 15,12
Евр 7,14

ОТКРОВЕНИЕ

6 колена, Коренот Давидов, победи да ја отвори книгата и да ги скрши нејзините седум печати!“
 1,4
 4,5
 13,8
 Ис 53,7
 Зах 4,10
 Јн 1,29

6 Погледав, и ете, сред престолот и четирите животни и сред старешините стоеше Јагнето, како заклано, со седумте рога и седумте очи, кои се седумте духови Божји, пратени по целиот свет.
 7
 4,2

8
 8,3
 Пс 141,2

9 Кој седеше на престолот.
 Ис 42,10
 Пс 33,3
 96,1
 98,1

10 И кога ја зеде книгата, четирите животни и дваесет и четирите Старешини паднаа пред Јагнето, држејќи секој од нив харфа и златни чаши, полни со темјан, кои се молитвите на светиите;
 1,6
 20,6
 2 Мојс 19,6
 Ис 61,6

9 и пееја нова песна, велејќи: „Достоен си да ја земеш книгата и да ги скршиш нејзините печати, зашто Ти беше заклан и со Својата крв нè откупи за Бога од секое колена, јазик, народ и племе,
 Дан 7,10
 Евр 12,22

12 и нè направи пред нашиот Бог цареви и свештеници, и ќе царуваме на земјата!“
 5,6
 13,8
 Фил 2,7-9

13 Потоа видов и чув глас на многу ангели околу престолот и околу животните и старешините, а бројот им беше илјадници и милиони,
 4,2
 5,3
 Фил 2,10

6,2 кои зборуваа со висок глас: „Достојно е закланото Јагне да прими сила и богатство, мудрост и моќ, чест, слава и благослов!“
 19,11
 Зах 1,8-10
 6,1-3

13 И секое создание на небото и на земјата, под земјата и во морето, и сè што е во нив, чув како зборува: „На Оној Кој седи на престолот, и на Јагнето - благослов и чест, слава и владеење во сите векови!“
 14 А четирите животни велеа: „Амин!“ И дваесет и четирите старешини паѓаа и Му се поклонуваа на вечно Живиот.

Ойворане на ѝрвиѝе шесѝ ѝечайѝи

6 И видов кога Јагнето скрши еден од седумте печати, и чув едно од четирите животни кое проговори како со глас на грмотевица: „Дојди и види!“
 2 И видов, ете, бел коњ, и на него јавач со лак; и Му беше даден венец, и тој излезе како победник, за да победи.

3 А кога го извади вториот печат, го чув како проговори второто животно: „Дојди и гледај!“

4 И излезе друг коњ, црвен; и на јавачот му беше дадено да го одземе мирот од земјата, та еден со друг да се убиваат; и му беше даден голем меч.

5 А кога се отвори третиот печат, чув како проговри третото животно: „Дојди и види!“ И видов, ете вран коњ, а на него јавач со мерила во раката своја.

6 И чув глас сред четирите животни, кој зборуваше: „Шиник пченица за денариј, и три шиника јачмен за денариј; а растителното масло и виното ќе ги нема!“

7 И кога се раскрши четвртиот печат, го чув гласот на четвртото животно кое рече: „Дојди и гледај!“

8 И видов. И ете сив коњ, а на него јавач, чие име беше смрт; и адот врвеше по него, и му се даде власт над четвртина од земјата - да убива со меч и глад, со помор и земни сверови.

9 А кога го симна петтиот печат, под жртвеникот ги видов душите заклани заради словото Божјо и за сведоштвото, што го имаа

10 и викаа со висок глас, велејќи: „Докога, Севишен, свети и вистинити, нема да судиш и да им се одмаздуваш за нашата крв на оние што живеат на земјата?“

11 И на секого од нив им се дадоа бели облека, и им се рече да починат уште малку време, додека не се дополни бројот на нивните сотрудиници и браќа, што ќе бидат убиени, како и тие.

12 И видов, кога се крена шестиот печат. И, ете, настана голем земјотрес, и сонцето стана црно како вреќа од кострет, и месечината стана како крв;

13 ѕвездите, пак, небесни паднаа на земјата, како што смоквата лулана од силен ветар, ги исфрли пупките свои;

14 и небото исчезна како свиткана хартија, и секоја гора и секој остров се поместија од местата свои;

15 и царевите земни, и благородниците, и богатите, и војводите, и силните, и секој роб и слободен се скрија во пештерите и горски камењари,

4
 Ез 21,14-16

5
 Зах 6,2

8
 1,18
 Ер 14,12
 15,3

Ез 5,12,17
 Ос 13,14

9
 20,4

10
 11,18
 18,20
 19,2
 5 Мојс 32,43
 2 Цар 9,7
 Зах 1,12
 Пс 79,10
 Лк 18,7

11
 3,5,18

12
 Ис 13,10
 50,3
 Јоил 3,4
 Мг 24,29
 Дела 2,20

12-13
 8,12
 Јоил 2,10
 Мг 24,29

13-14
 Ис 34,4

14
 16,20

15
 Ис 2,10,19,21
 Ер 4,29

16 ¹⁶ велејќи им на планините и на карпите: „Паднете врз нас и скријте нè од лицето на Оној Кој седи на престолот и од гневот на Јагнето,

17 ¹⁷ зашто дојде големиот ден на Неговиот гнев, и кој може да опстане?“

Црквата како Божји народ

7,1 ⁷ Потоа видов четири ангела како стојат на четирите агли од земјата, држејќи ги четирите земни ветрови, за да не дува ветар ни на земјата, ни по морето, ниту на некое дрво.

² И видов друг ангел како се подига-

ше од исток кој имаше печат на живиот Бог. И тој извика со висок глас кон четирите ангели, на кои им беше дадено да ѝ пакостат на земјата и морето, велејќи:

4 ³ „Не пакостете ѝ на земјата, ниту на морето, ниту, пак, на дрвјата, додека не им ставиме печат врз челата на слугите на нашиот Бог!“

5 ⁴ И го чув бројот на одбележаните со печат: сто четириесет и четири илјади беа одбележани од сите колена на синовите Израелови.

9 ⁵ Од Јудиното колено со печат одбележани - дванаесет илјади; од Рувимовото колено - дванаесет илјади; од Гадовото колено - дванаесет илјади;

⁶ од Асировото колено - дванаесет илјади; од Нефталимовото колено - дванаесет илјади; од Манасиевото колено - дванаесет илјади;

⁷ од Симеоновото колено - дванаесет илјади, од Левиевото колено - дванаесет илјади; од Исахаровото колено - дванаесет илјади;

⁸ од Завулоновото колено - дванаесет илјади; од Јосифовото колено - дванаесет илјади; од Венијаминовото колено - дванаесет илјади.

Црквата како мноштво од избраниише

⁹ Потоа видов, и ете, големо мноштво народ, кое никој не можеше да го преброи, - од сите племиња и колена, народи и јазици; тие стоеја пред престолот и пред Јагнето, облечени во бели облекуви и со палмови гранчиња во рацете.

¹⁰ И воскликнуваа со висок глас, велејќи: „За спасението наше слава на нашиот Бог, Кој седи на престолот, и на Јагнето!“

¹¹ А сите ангели стоеја околу престолот, старешините и четирите животни, и паднаа ничкум пред престолот и Му се поклониле на Бога,

¹² велејќи: „Амин! Благослов и слава, мудрост и благодарност, чест и сила и моќ на нашиот Бог во сите векови. Амин!“

¹³ А еден од старешините прозборе и ме прапа: „Оние, облечени во бели облекуви, кои се и од каде дошле?“

¹⁴ А јас му одговорив: „Ти знаеш, господине.“ А тој ми рече: „Тие се што дојдоа од големи маки; тие ги испрааа облеките свои и ги избелија со крвта на Јагнето.“

¹⁵ Затоа се пред престолот на Бога, Кому Му служат во Неговиот храм и дење и ноќе; и Оној, Кој седи на престолот, ќе се всели во нив;

¹⁶ и нема веќе да огладнат, ниту, пак, да ожеднат; нив нема да ги пече сонцето и никаква горештина;

¹⁷ бидејќи Јагнето, Кое е среде престолот, ќе ги пасе и води на живи извори водни, и Бог ќе им ја избрише секоја солза од очите нивни.“

Отворање на седмиот ѝпечат

8 Кога го отвори седмиот печат, настана тишина на небото околу половина час.

² И ги видов седумте ангели што стоеја пред Бога и им беа дадени седум труби.

³ Тогаш дојде друг ангел со златна кадилница и застана пред жртвеникот; и му беше даден многу темјан, та со молитвите на сите светии да го постави на златниот жртвеник што беше пред престолот.

⁴ Димот од темјанот, заедно со молитвите на светиите се издигна од раката на ангелот пред Бога.

⁵ И ја зеде ангелот кадилницата, и ја наполни со оган од жртвеникот, и ја фрли на земјата, и тогаш се појавија гласови, грмотевици, светкавици и земјотрес.

10
4,2

11
11,16

14
1,5

22,14
1 Мојс
49,11
Дан 12,1
Мт 24,21
Мк 13,19

15
3,12

4,2
Ис 4,5-6
Јн 1,14

16
Ис 49,10

Пс 121,6

17
21,4

Ис 25,8
49,10
Ер 2,13
Ез 34,23
Пс 23,1-2

8,1

Авак 2,20
Соф 1,7

Зах 2,17

2
4,5

Мт 24,31

3
5,8

2 Мојс
30,1-3
Амос 9,1
Пс 141,2

4
Пс 141,2

5
4,5

11,19
16,18
3 Мојс
16,12
Ез 10,2

Седумтѝе ѿтруби

7
Ез 38,22
Јоил 3,3

6 И седумте ангели што ги држеа седумте труби, се приготвија да затрубат.

8
Ер 51,25

7 Првиот ангел затруби, и се појави град и оган, смешани со крв, и паднаа на земјата. И една третина од дрвјата изгореа, и сета зелена трева изгоре.

10
Ис 14,12

8 Затруби и вториот ангел - и како некоја голема гора, пламната во оган, се срина во морето; и третина од морето се претвори во крв;

12
6,14
2 Мојс
10,21-23
Ис 13,10
Ез 32,7-8
Мт 24,29
Лк 21,25
23,44-45
Јн 1,5
5,35

9 и умре една третина од морските суштества, што имаа душа; и една третина од корабите пропаднаа.

13
9,12
11,14
14,6
Ез 7,5,26

10 И третиот ангел затруби, и од небото падна голема ѕвезда, која гореше како светило, и падна врз третината од реките и водните извори.

11 А името на таа ѕвезда е Пелин. И третиот дел од водите загорчи како пелин, и многу луѓе умреа од водите, бидејќи беа загорчени.

9,1
8,10
11,7
20,1
Ис 14,12
Лк 8,31

12 Потоа затруби и четвртиот ангел, и беше удрена една третина од сонцето, една третина од месечината и една третина од ѕвездите, за да потемнее една третина од нив, та третина од денот, како и на ноќта, да не свети.

2
1 Мојс
19,28
2 Мојс
19,18

13 И видов и чув еден орел како лета среде небото и вика со висок глас: „Тешко, тешко, тешко на оние што живеат по земјата од другите трубни гласови на трите ангели што ќе трубат!“

4
2 Мојс
10,12,15
Јоил 1,1-2,27

9 Затруби и петтиот ангел, и видов ѕвезда како падна од небото на земјата. И ѝ беше даден клучот од кладенецот на бездната;

7,3
Ез 9,4

2 па го отвори кладенецот на бездната, и од кладенецот излезе дим како дим од голема печка; сонцето и воздухот потемнеа од димот на изворот.

3 И од димот се појавија скакулци по земјата, и им се даде власт, каква што имаат земните скорпии.

4 И им се рече да не ја повредуваат тревата по земјата, ниту какво и да било зеленило, ниту некое дрво, а само оние луѓе, кои немаат печат Божји на челата свои.

2 9,11. На грчки *ἰοῦβιηθελ*, *υἱροῖαςῆுவач*.

5 И им се даде не да ги убиваат, туку само да ги мачат пет месеци; и мачењето нивно беше како мачење од скорпија, кога ќе касне човек.

6 Во тие дни луѓето ќе ја бараат смртта, но нема да ја најдат; ќе посакаат да умрат, но смртта ќе бега од нив.

7 По својот облик скакулците личеа на коњи приготвени за војна: на главите нивни имаше нешто слично на златни венци, а лицата им беа како лица човечки;

8 имаа коси како косите на жени, а забите им беа како заби на лавови.

9 И имаа оклопи како оклопи од железоз; а шумот на нивните крилја беше како шум на коли со многу коњи кога трчаат во војна.

10 Имаа, пак, опашки како скорпиите, а на опашките осила и им беше дадена сила да им пакостат на луѓето пет месеци.

11 И за цар над себе го имаа ангелот на бездната; името негово по еврејски е Авадон, а по грчки - Аполион².

12 Едното зло помина, еве идат уште две зла по него.

13 И шестиот ангел затруби, и чув еден глас од четирите рога на златниот жртвеник, што е пред Бога,

14 кој му зборуваше на шестиот ангел, кај кого беше трубата: „Ослободи ги четирите ангели, врзани кај големата река Еуфрат!“

15 И беа одврзани четирите ангели, кои беа приготвени за часот и денот, за месецот и годината, за да убијат една третина од луѓето.

16 Бројот на коњаниците беше двесте милиони - го чув нивниот број.

17 И така во видение ги видов коњите и оние кои јаваа на нив, што имаа оклопи огнени и синкасти и сулфурни. Главите на коњите личеа на глави од лавови, а од устата нивна излегуваше оган, дим и сулфур.

18 А од тие три зла - огнот, димот и сулфурот, што излегуваа од нивната уста, умре една третина од луѓето,

6
6,16
Ер 8,3
Јов 3,21

7
Јоил 2,4

8
Јоил 1,6

9
Јоил 2,5

12
8,13

13
8,3
2 Мојс
30,1-3

14
16,12

20-21 ¹⁹ бидејќи нивната сила беше во нивната уста, а опашките нивни, што личеа

на змии, имаа глави со кои пустошеа.

20 А другите луѓе, што не загинаа од тие зла, не се покајаа за делата на рацете свои, та да не се поклонуваат ни на ѓаволи ни на идоли златни и сребрени, бронзени, камени и дрвени, кои не можат ниту да гледаат, ниту да слушаат, ниту, пак, да одат;

10,2 ²¹ и не се покајаа ни за убиствата свои, ниту, пак, за вражбите свои, ниту за блудството свое, ниту за кражбите свои.

Анџелот и малајќа книџа

10 И видов друг силен ангел како слегува од небото, обвинен со облак, над главата виножито, а лицето негово беше како сонце, додека нозете како огнени столбови;

² во раката своја тој држеше отворена книшка; и ја постави својата десна нога над морето, а левата - над земјата;

6 ³ и извика со висок глас, како што рика лав; а кога извика, седум громови проговорија со своите гласови.

⁴ И кога седумте громови проговорија со своите гласови, сакав да пишувам. Но чув глас од небото, кој ми зборуваше: „Запечатати го тоа што го зборуваа седумте громови, и немој да го пишуваш!“

⁵ И ангелот, кого го видов како стои над морето и над земјата, крена рака кон небото

⁶ и се заколна во Оној Кој живее во вечни векови и Кој го создал небото и сè што е на него, земјата и сè што е на неа, и морето и сè што е во него - дека не ќе има веќе време,

⁷ но во деновите, кога седмиот ангел ќе се огласи и ќе затруби, тогаш ќе се изврши тајната на Бога, како што им беше објавил Тој на своите слуги - пророците.

⁸ И гласот што го бев чул од небото, одново прозборува со мене и рече: „Оди и земи ја отворената книшка од рацете на ангелот што стои над морето и над земјата!“

⁹ Тогаш отидов кај ангелот и му реков: „Дај ми ја книшката!“ Тој ми одговори: „Земи ја и изеди ја! Во стомакот твој таа ќе ти биде горчлива, но во устата ќе ти биде слатка како мед.“

¹⁰ Ја зедев книгата од рацете на ангелот, и ја изедов и во устата ми беше слатка како мед, а кога ја изедов, ми беше горчлива во стомакот.

¹¹ И ми рече: „Треба пак да пророкуваш меѓу многу народи и племиња, јазици и цареви.“

Двајца сведока

11 И ми се даде мерна трска слична на жезол, и ми се рече: „Стани и измери го Божјиот храм и жртвеникот и оние што се поклонуваат во него.

² А дворот пред храмот остави го и не мери го, бидејќи им е даден на незнабошците: тие ќе го газат светиот град четириесет и два месеци.

³ И ќе им дадам на двајца Мои сведоци, и тоа облечени во вреќи, да пророкуваат илјада двесте и шесет дена.“

⁴ Тие се двете маслинови дрвца и два-та светилника што стојат пред Господарот на Земјата.

⁵ И, ако некој сака да им направи неправда, оган ќе излезе од устата нивна и ќе ги проголта нивните непријатели; да, така треба да биде убиен оној што ќе посака тоа да го направи.

⁶ Тие ќе имаат власт да го затворат небото за да не паѓа дожд во деновите на нивното пророкување, и ќе имаат власт над водите да ги претвораат во крв и да ја поразат земјата со секаква мака, кога ќе посакаат.

⁷ И кога ќе го завршат сведоштвото, тогаш свертот, кој ќе излезе од бездната, ќе им објави војна и ќе ги победи, и ќе ги убие.

⁸ А труповите нивни ќе ги остави по улиците на големиот град, кој духовно се нарекува Содом и Египет, каде што и нивниот Господ беше распнат.

⁹ И многу од народите и племињата и јазиците ќе ги гледаат нивните трупови три и пол дена и нема да дозволат нив-

9-10
Ез 2,8
3,1-3

11
Ер 1,10
25,30
Дан 3,4

11,1
21,15
Ез 40,3
Зах 2,5-6

2
12,6.14
13,5
Ис 63,18
Пс 79,1
Дан 7,25
12,7
Лк 21,24

4
Зах 4,3
11-14

5
2 Сам 22,9
2 Цар 1,10.14
Ер 5,14
Пс 97,3

6
2 Мојс 7,17
1 Сам 4,8
1 Цар 17,1
Јк 5,17

7
12,17
13,1.7
Дан 7,3.7.21

8
Ер 23,14
Ез 16,46
Лк 13,34

11 ните трупови да бидат погребани во гробови.

12 ¹⁰ И жителите на земјата ќе се зарадуваат и развеселат поради нив, и ќе си

13 праќаат подароци еден на друг, бидејќи тие два пророка ги мачеа оние што живеат на земјата.

14 ¹¹ Но по три и пол дена во нив ќе влезе животен дух од Бога, и тие ќе се исправат на нозете свои, и голем страв ќе ги обземе оние што ќе ги гледаат.

15 ¹² Тогаш тие ќе чујат висок глас од небото како им вели: „Искачете се вamu!“ И тие ќе се искачат на небото во облаци, и непријателите нивни ќе ги видат.

16 ¹³ Во тој час ќе настане голем земјотрес и една десетина од градот ќе се сруши; а од земјотресот ќе загинат седум илјади човечки имиња: другите, пак, ќе се исплашат и ќе Му оддадат слава на небесниот Бог.

17 ¹⁴ Второто зло мина. Ете, брзо иде третото зло.

18 ¹⁵ Затруби и седмиот ангел, и по небо-

19 одекнаа силни гласови, кои викаа: „Царството на светот стана царство на нашиот Господ и на Неговиот Христос³, и Тој ќе царува во сите векови!“

16 И дваесет и четириите старешини, кои седеа пред Бога на престолите свои, паднаа ничкум и Му се поклонија на Бога,

17 велејќи: „Ти благодариме, Господи Боже Седржителе, Кој си, Кој беше и Кој ќе бидеш, зашто ја прими Својата голема сила и се зацари!“

18 Народите збеснаа, но дојде Твојот гнев и времето да им се суди на мртвите и да дадеш награда за слугите Твои - на пророците, на светиите и на оние кои имаат страхопочит кон името Твое, мали и големи, и да ги погубиш оние што ја уништуваа земјата!“

19 Тогаш на небото се отвори храмот на Бога, и се јави ковчегот на заветот во Неговиот храм; и имаше светкавици и гласови, громови и земјотрес, и град голем.

Жената облечена во сонце и змевој

12 И голем знак се покажа на небото: жена, облечена во сонце; под нозете нејзини беше месечината, а на главата нејзина - венец од дванаесет ѕвезди.

² Таа беше бремена и викаше од породилни болки, и се мачеше да роди.

³ Потоа се јави друг знак на небото. Ете, голем првен змеv со седум глави и десет рогови, а на главите негови седум круни;

⁴ опашката негова повлече една третина од небеските ѕвезди и ги фрли на земјата. Змеvот застапа пред жената, која сакаше да роди, та, кога ќе роди, да го изеде детето нејзино.

⁵ И таа роди машко дете, кое ќе ги паесе сите народи со железен жезол; и детето нејзино беше грабнато и однесено кај Бога и Неговиот престол.

⁶ А жената побегна во пустина, каде што имаше приготвено место од Бога за да ја хранат таму илјада двесте и шеесет дена.

⁷ И настана војна на небото: Михаил и неговите ангели војуваа против змеvот, а змеvот и неговите ангели војуваа против нив;

⁸ но беа поразени, и за нив веќе не се најде место на небото.

⁹ И беше исфрлен големиот змеv - старата змија, наречена ѓавол и сатана, која ја мами целата вселена, беше соборена на земјата, и заедно со неа и ангелите нејзини беа исфрлени.

¹⁰ И чув висок глас на небото како зборува: „Сега настана спасението и силата и царството на нашиот Бог и власта на Неговиот Христос, бидејќи е симнат клеветникот на браќата наши, кој ги клеветеше пред нашиот Бог дење и ноќе.“

¹¹ Тие го победија со крвта на Јагнето и со словото на своето сведоштво и не се грижеа за животот свој дури до самата смрт.

¹² Затоа веселете се, небеса, и вие, кои живеете на нив! Тешко вам, кои живеете на земјата и морето, зашто ѓаволот

12,1

1 Мојс 37,9
Пс 104,2
Песна 6,10

2

Ис 66,7-8
Мих 4,10

3

Дан 7,7

4

Дан 8,10

5

2,27
19,15
Пс 2,9

6

11,2
12,14

7

Дан 10,13
12,1
Јуда 1,9

9

20,2
Лк 10,18
Јн 12,31

10

11,15
Јов 1,9-11
2,4-5

11

1 Јн 2,14

12

18,20
Ис 44,23
49,13
Пс 96,11

³ 11,15. *Неговиот Помазаник.*

14 слегол кај вас со голем гнев, бидејќи знае дека му останува малку време!“

13 А кога виде змебот дека е фрлен на земјата, почна да ја гони жената што го беше родила машкото дете.

14 И ѝ се дадоа на жената две крилја како на голем орел за да одлета во пустината на своето место, каде ќе се храни време, две времиња и половина време, далеку од лицето на змијата.

15 И змијата од устата своја испушти по жената вода како река, за да ја одвлече со реката.

16 Но земјата ѝ помогна на жената: ја отвори земјата устата своја и ја проголта реката што ја беше испуштил змебот од устата своја.

17 И се разлути змебот на жената и отиде да војува со другите од семето нејзино што ги пазат Божјите заповеди и го имаат сведоштвото на Исус Христос.

18 И застапа на морскиот песочен брег.

Двајта свера

13 И видов како од морето излегува свер со седум глави и десет рогови; на роговите негови имаше десет круни, а на главите негови - богохулни имиња.

2 Сверот што го видов прилегаше на леопард: нозете му беа како кај мечка, а устата - како уста на лав. И змебот му ја даде силата своја, и престолот свој, и голема власт.

3 И видов дека една од главите негови како да беше смртно ранета, но таа смртна рана му заздраве. Тогаш се зачуди целата земја и тргна по сверот;

4 и му се поклонила на змебот, кој му беше дал власт на сверот; му се поклонила и на сверот, велејќи: „Кој е како сверот, и кој може да војува со него?“

5 Нему му се даде уста што зборуваше големи зборови и богохулства; и му се даде власт така да прави четириесет и два месеци.

6 Тогаш ја отвори устата за хулење против Бога за да го навредува името Негово, живеалиштето Негово и оние што живеат на небото.

7 И му се даде да војува против светиите и да ги победи; му се даде власт над секое колено, јазик и народ.

8 И ќе му се поклонат сите земни жители, чии имиња не се запишани во книгата на животот на Јагнето заклано, од создавањето на светот.

9 Кој има уво, нека чуе:

10 кој во прогонство води, во прогонство ќе биде одведен; кој со меч убива, од меч треба да биде убиен. Тука е трпението и верата на светиите.

11 И видов друг свер како излегува од земјата. Тој имаше два рога како кај јагне и зборуваше како змебот.

12 Ја извршува сета власт на првиот свер во негово присуство и ја присилува целата земја и жителите нејзини да му се поклонат на првиот свер, чија смртна рана се беше исцелила;

13 и правеше големи чуда, па дури и оган симнуваше од небото на земјата пред луѓето.

14 И ги мамеше земните жители со чудата што му беа дадени да ги врши пред сверот, велејќи им на земните жители да му направат биста на сверот, кој имаше рана од меч и остана жив.

15 И му се даде да вложи дух во бистата на сверот, та да прозборува тој и да направи да бидат убиени оние кои нема да се поклонат пред бистата на сверот.

16 И ќе направи на сите - мали и големи, богати и сиромаси, слободни и робови - да им се стави белег на десната рака или на челата нивни,

17 та никој да не може ни да купува, ниту да продава, освен оние што го имаат тој белег, или името на сверот, или бројот на името негово.

18 Тука е мудроста. Кој има ум, нека го пресмета бројот на сверот, бидејќи е број на човек, и бројот му е шестотини шессет и шест.

Јагнето и Неговиот народ

14 Потоа видов: ете, Јагнето стои на гората Сион, и со Него сто четириесет и четири илјади, што го имаа на челата свои напишано името на Неговиот Отец.

7
11,7
12,17
Дан 7,7,21

8
3,5
17,8
21,27

9
Мт 13,9

10
14,12
Ер 15,2
43,11

11
16,13
Мт 7,15

13
1 Цар
18,24-39
Мт 24,24

14
5 Мојс
13,2-4
2 Сол 2,
9-10

15
20,4
Дан 3,
5-7,15

18
17,9

14,1
3,12
5,6
Јоил 3,5
Авд 1,17
Пс 2,6

ОТКРОВЕНИЕ

2 ^{1,15} И чув глас од небото како шум од многу води и како звук од силен гром;
3 ^{4,4,6} чув глас на харфисти што свират на харфите свои
^{5,6,9} ^{7,4} и како да пеат нова песна пред престолот и пред четирите животни и старешините; и никој не можеше да ја научи таа песна, освен оние сто четириесет и четири илјади, кои беа откупени од земјата.

4 ^{5,9} Тие се оние што не се осквернија со жена, бидејќи се девствени; тие се оние што го следеа Јагнето каде и да оди, Тие се откупени меѓу луѓето, првенци на Бога и на Јагнето,

5 ^{Ис 53,9} ^{Соф 3,13} ^{Пс 32,2} и во устата нивна измама не се најде; тие се непорочни пред престолот Божји.

7 *Најавување на Божјиот Суд*

² Мојс ^{20,11} ^{Мт 10,28} **6** И видов друг ангел како лета среде небото, кој имаше вечно Евангелие, за да им благовести на жителите земни, на секое племе и колена, јазик и народ.

8 ^{16,19} ^{18,2-3} ^{Ис 21,9} ^{46,1-2} ^{47,1-15} ^{Ер 25,15} ^{51,7-8} ^{Дан 4,27} **7** Тој зборуваше со висок глас: „Имајте страхопочит кон Бога и подајте Му слава, зашто настапи часот на Неговиот суд, и поклонете Му се на Оној Кој ги создал небото и земјата, морето и водните извори!“

10 ^{15,7} ^{16,19} ¹ Мојс ^{19,24} ^{Ис 51,17,22} ^{Ер 25,15} ^{Ез 38,22} ^{Пс 11,6} ^{75,9} **8** И друг ангел се појави по него, велејќи: „Падна, падна Вавилон, големиот град, зашто сите народи ги напои со жестоко вино на своето блудство!“

9 И трет ангел по него најде, зборувајќи со висок глас: „Кој ќе му се поклати на сверот и на бистата негова, и прими белег на челото свое или на раката своја,

12 ^{12,17} ^{13,10} ¹⁰ тој ќе пие од виното на јароста Божја, вино неразводнето, излеано во чашата на Неговиот гнев, и ќе биде мачен со оган и сулфур пред светите ангели и пред Јагнето.

¹¹ Димот од мачењето нивно ќе се издига во сите векови; нема да имаат мир ни днесь, ни ноќе оние што ќе му се поклонат на сверот и на неговата биста, и што ќе го примат белегот на неговото име!“

¹² Тука е трпението на светиите; тука се оние што ги пазат заповедите Божји и верата во Исус.

¹³ Чув глас од небото како да ми вели: „Напиши - блажени се мртвите кои отсега умираат во Господ! Да - вели Духот - нека се одморат од трудот свој, зашто делата нивни ги следат!“

Жетивајта на земјата

14 И видов: ете, светол облак, и на облакот седеше сличен на Синот Човечки; на главата Своја Тој имаше златен венец, а во раката - остар срп.

15 И друг ангел излезе од храмот и извика со силен глас на Оној што седеше на облакот: „Замавни со српот и жнеј, зашто дојде твојот час за жетва: бидејќи житото на земјата е зрело!“

16 И Оној што седеше на облакот го фрли српот свој на земјата и земјата беше пожнеана.

17 И друг ангел излезе од храмот, што се наоѓаше на небото, и имаше исто така остар срп.

18 И друг ангел, кој имаше власт над огнот, излезе од жртвеникот и со силен глас извика кон оној што имаше остар срп, велејќи: „Фрли го српот свој и обери го грозјето од земното лозје, зашто зрната му се веќе зрели!“

19 И ангелот го фрли српот свој на земјата, го обра земното лозје и го фрли во големата каца на Божјиот гнев,

20 и се изгмечи кацата надвор од градот, и потече крв од кацата дури до уздите на коњите, на илјада и шестотини стадии.

Седумте ангели и седумте последни казни

15 И видов друг знак на небото, голем и чуден: седум ангели што ги држеа седумте последни казни, зашто со нив ќе се заврши Божјиот гнев.

2 И видов нешто како стаклено море, измешано со оган; и оние што го победија сверот и неговата биста, неговите белег и бројот на неговото име, стоеја на тоа стаклено море и имаа харфи Божји.

3 И ја пееја песната на Мојсеј, Божјиот слуга, и песната на Јагнето, велејќи: „Големи и чудесни се делата Твои, Господи Боже Седржителе! Праведни и

13
Евр 4,10

14
Мт 8,20

15
Јолд 4,13
Јн 4,35

19
19,15
Ис 63,1-6
Плач 1,15

15,1
15,6
16,1
17,1
21,9

2
4,6
13,15-18

3
1,8
2 Мојс
34,10
5 Мојс 32,4
Ер 10,7
Амос 3,13
Пс 92,4-5
111,2
139,14
145,17

4 вистинити се Твоите патишта, Царе на народите!

Ер 10,7
Мал 1,11
Пс 86,9-10

5 ⁴ Кој нема да се уплаши од Тебе, Господи, и не ќе го прослави името Твое? Зашто само Ти си свет; зашто сите народи ќе дојдат и ќе се поклонат пред Тебе; бидејќи се појавија Твоите праведни судови!⁴

11,19
2 Мојс 25,22
38,21
40,34

8 ⁵ Потоа видов: ете, на небото се отвори храмот на скинијата на собранието.

2 Мојс 40,34-35
1 Цар 8,10
Ис 6,4
Ез 44,4
2 Лер 5, 13-14

⁶ И излегоа од храмот седумте ангели, што ги држеа седумте зла, облечени во чисти и светли облеку од ленено платно и опашани преку градите со златни појаси.

16,1 ⁷ И едно од четирите животни на седумте ангели им даде седум златни чаши, полни со гневот на Бога, Кој живее во вечни векови.

Ис 66,6
Ер 10,25
Ез 22,31
Соф 3,8
Пс 69,24

2 ⁸ И се исполни храмот со дим од славата на Бога и од силата Негова, и никој не можеше да влезе во храмот додека не се извршија седумте казни на седумте ангели.

14,9,11
2 Мојс 9,10
5 Мојс 28,35

Седумте чаши на Божијот гнев

8,8

16 И чув од храмот висок глас како им вели на седумте ангели: „Одете, излејте ги седумте чаши со гневот Божји на земјата!“

2 Мојс 7,19-24
Пс 78,44

5 ² И отиде првиот ангел и ја излеа чашата своја на земјата; и по луѓето, што го имаа белегот на зверот и се поклонуваша на неговата биста, се појавија лоши и лути рани.

5 Мојс 32,4
Пс 119,137
145,17

6 ³ И вториот ангел ја излеа чашата своја во морето: и тоа стана како крв од убиен човек; и сè живо изгина во морето.

18,24
Ис 49,26
Пс 79,3
Мт 23,35

7 ⁴ Третиот ангел ја излеа чашата своја во реките и во изворите водни, и тие се претворија во крв.

1,8
6,9
8,3-4
19,2
Пс 19,8-9
119,137

⁵ Потоа го чув ангелот на водите како вели: „Праведен си, Господи, Кој си, Кој беше, Свет си, зашто така пресуди,

⁶ бидејќи тие пролеаја крв на светии и пророци, и Ти им даде да пијат крв - заслужуваат!“

⁷ И чув друг како зборува од жртвеникот: „Да, Господи Боже Седржителе,

вистинити и праведни се Твоите пресуди!“

9
9,20

⁸ Четвртиот ангел ја излеа чашата своја врз сонцето; и му се даде да ги жари луѓето со оган.

10
2 Мојс 10,21
Ис 8,21-22

⁹ И силна жега ги опфати луѓето, и го похулија името на Бога Кој има власт над тие зла, и не се покајаа да Му оддадат слава.

11
9,20-21

¹⁰ Петтиот ангел ја излеа чашата своја врз престолот на сверот; и царството негово се помрачи и луѓето ги гризеа јазиците свои од болка

12
9,14
Ис 11,15
44,27
Ер 50,38
51,36

¹¹ И Го проколнуваа небесниот Бог поради болките и раните свои, но не се покајаа за делата свои.

14
1,8
19,19

¹² Шестиот ангел ја излеа чашата своја во големата река Еуфрат; и пресуши водата нејзина за да се приготви патот за царевите од сончевиот исток.

15
1 Сол 5,2
3 Птр 3,10

¹³ И видов кога од устата на змевот и од устата на сверот и од устата на лажниот пророк излегоа три нечисти духа, како жаби;

16
Суд 5,19
2 Цар 9,27
23,29
Зах 12,11

¹⁴ зашто тоа се баволски духови кои прават чуда; тие одат кај царевите на целиот свет, за да ги соберат за војна во оној голем ден на Бог Седржителот.

17
Ис 66,6

¹⁵ „Ете, Јас доаѓам како крадец; блажен е оној кој бдее и пази на алишттата свои за да не оди гол и да не се гледа срамот негов!“

18
4,5
11,19
Дан 12,1
Мк 13,19

¹⁶ И ги собра на местото наречено по еврејски Армагедон.

19
14,10

¹⁷ Седмиот ангел ја изли чашата своја на воздухот; и од престолот на небесниот храм се пронесе силен глас кој извика: „Се сврши!“

20
6,14
20,11

¹⁸ И имаше светкавици, громови и гласови, и стана силен земјотрес, таков голем и силен потрес, каков што немало откако има луѓе на земјата.

21
11,19

¹⁹ Големият град се подели на три дела, и градовите на незнабошците паднаа; а великиот Вавилон се спомна пред Бога за да му се даде чашата со вино од жароста на Неговиот гнев.

²⁰ Сите острови исчезнаа, и гори веќе не се гледаа.

²¹ И град, голем како талант⁴, падна од небото на луѓето; а луѓето Го про-

⁴ 16,21. Околу 45 килограми.

17,1 колнуваа Бога поради злото од градот, зашто тоа зло беше многу големо.

Ер 51,7,13
Наум 3,4

2 Вавилон - ѓолемата блудница

14,8
Ис 23,17

17 Потоа дојде еден од седумте ангели, што ги имаа седумте чаши, и зборуваше со мене, велејќи ми: „Дојди да ти ја покажам пресудата на големата блудница која седи над многу води;

18,16
Ер 51,7
Ез 28,13

² со неа блудствуваа земните цареви, и со виното на нејзиното блудство се опија жителите на земјата!“

2 Сол 2,7

³ И ме одведе со духот во пустина: и видов жена како седи на првен свер, кој беше полн со богохулни имиња и имаше седум глави и десет рогови.

6
16,6

⁴ А жената беше облечена во пурпур и скерлет и накитена со злато, со драгоцен камени и бисери. Во раката своја држеше златна чаша, полна со гнасотија и нечистотија од блудството нејзино.

8
3,5
11,7
Дан 7,3

⁵ А на челото ѝ беше напишано името: „Тајна, великиот Вавилон, мајка на блудниците и на земните гнасоти.“

12
Дан 7,24

⁶ И ја видов жената како се опива со крвта на светиите и со крвта на сведоците Исусови; и се зачудив многу кога ја видов.

⁷ И ми рече ангелот: „Што се чудиш? Јас ќе ти ја кажам тајната на оваа жена, и на сверот, што ја носи и има седум глави и десет рогови.

⁸ Сверот, што го виде ти, беше и го нема; тој ќе излезе од бездната и ќе загина; и земните жители, чии имиња не се запишани во книгата на животот од созданието на светот, ќе се почудат, кога ќе видат дека сверот беше и го нема, иако постои.

⁹ Овде е потребен ум што има мудрост. Седумте глави, тоа се седумте гори врз кои седи жената;

¹⁰ а седумте цареви, од кои петмина паднаа, едниот постои, другиот уште не дошол; и кога ќе дојде, малку ќе остане.

¹¹ И сверот што беше и кого што го нема, е осми; тој е еден од седумте и ќе загина.

¹² А десетте рогови, што ги виде, се десет цареви, кои царства уште не примија, туку како цареви ќе добијат власт само за извесно време заедно со сверот.

¹³ Тие имаат една мисла, и силата и власта своја ќе му ја предадат на сверот.

¹⁴ Тие ќе војуваат против Јагнето, и Јагнето ќе ги победи, зашто Тој е Господар над господарите и Цар над царевите, и оние, што ќе се со Него, се повикани и избрани и верни.“

¹⁵ И ми рече: „Водите што ги виде ти, каде што седи блудницата, тоа се луѓето и народите, племињата и јазиците.

¹⁶ А десетте рогови, што ги виде на сверот, тие ќе ја замразат блудницата, ќе ја запустат и оголат, и телото нејзино ќе го изедат, а неа самата на оган ќе ја изгорат.

¹⁷ Зашто Бог им даде во срцата нивни да ја исполнат волјата Негова, да се договорат и да го дадат царството свое на сверот, додека не се исполни словото Божјо.

¹⁸ А жената, која ја виде ти, е големиот град кој царува над земните цареви.“

Падој на Вавилон

18 А по ова видов како слегува од небото друг ангел кој имаше голема власт: и земјата светна од неговиот болскот.

² И извика силно, зборувајќи со висок глас: „Падна, падна великиот Вавилон, и стана ѓаволско живеалиште и засолниште на секаков нечист дух, врталиште на сите нечисти и гадни птици;

³ зашто со отровното вино на своето блудство ги напои сите народи. И царевите земни блудствуваа со неа, а трговците земни се збогатија од нејзината голема раскош!“

⁴ И чув друг глас од небото како вели: „Излезете од неа, луѓе Мои, за да не соучествувате во гревовите нејзини, и да не добиете од казните нејзини;

⁵ бидејќи гревовите нејзини стигнаа до небото, и Бог си спомна за неправдите нејзини.

⁶ Платете ѝ како што и таа ви плати вам и дајте ѝ двојно онолку за делата нејзини; со чашата, со која ве служеше, послужете ја двојно.

⁷ Колку што се прослави и живееше раскошно, толку мака и јад вратете ѝ. Зашто во срцето свое вели: „Седам како

14

14,4
5 Мојс
10,17
Дан 2,47

16

18,8
3 Мојс 21,9
Ис 47,8-9

18,1

Ез 43,2

2

14,8
Ис 13,21
21,9
Ер 50,39

3

14,8
17,2

4

Ис 48,20
52,11
Ер 50,8
51,6,9,45
2 Кор 6,17

5

1 Мојс
18,20-21
Ер 51,9

6

Ер 137,8
2 Сол 1,6

7-8

Ис 47,7-9

8 царица, вдовица не сум и мака нема да видам.^{17,16}

Ер 50,34

9 Затоа во еден ден ќе ја сполетаат казните; смрт, жалост и глад, и ќе биде изгорена во оган, зашто силен е Господ

Ез 27,30-35

11 Кој ја суди.

Ез 27,36

15 И ќе заплачат и ќе заридеат по неа царевите земни, кои блудствуваа со неа и живејќа раскошно, кога ќе го видат димот од горењето нејзино;

Ез 27,36

16 и стоејќи оддалеку, од страв пред нејзините маки ќе велат: „Тешко, тешко, голем граде Вавилоне, граде силни, зашто во еден час дојде пресудата твоја!“

17,4

17 И трговците земни ќе плачат и ридеат за неа, бидејќи стоките нивни нема веќе никој да ги купува;

Ис 23,14

Ез 27,27-29

18 И стоки од злато и сребро, од драгоцен камени и бисери, од висон и порфир, од свила и скерлет, секако мирисливо дрво и секакви работи од слонова коска: секакви изработки од скапоцено дрво, од бакар, железо и мермер;

13,4

Ез 27,32

19 и цимет и темјан, миро и ливан, вино и масло, брашно и пченица, говеда и овци, коњи и коли, тела и души човечки.

Ез 27,30-34

14 И овошјата, за кои душата ти копнееше, повеќе ги немаш, и сето богатство и сјај исчезнаа за тебе, и нема веќе да ги најдеш.

15 Трговците, кои со тие стоки се збогатија од неа, ќе стојат оддалеку од страв пред маките нејзини, и плачејќи, и ридејќи

16 ќе зборуваат: „Тешко, тешко тебе, граде голем, облечен во свила, порфир и скерлет, украсен со злато, драгоцен камени и бисери,

17 зашто во еден миг пропадна толку големо богатство!“ И сите сопственици на корабите, и сите патници во корабите, и морнарите, и оние што тргуваат по море, застапаа оддалеку

18 и викаа, па гледајќи го димот од горењето негово, велеа: „Кој беше како овој голем град?“

19 И ги посипаа главите свои со пепел и со плачење викаа и велеа: „Тешко, тешко тебе, граде голем со чии скапоцености се обогатија сите што имаа кораб по море; зашто за еден миг запусете!“

20 Весели се поради тоа, небо, и вие свети и апостоли и пророци, зашто Бог ги заштити вашите права!

21 Тогаш еден силен ангел подигна еден камен, голем како воденички камен, па го фрли во морето и рече: „Со такво бучење ќе биде сринат Вавилон, големиот град, и ќе го нема веќе!“

22 И глас на харфисти, пејачи, свирачи и трубачи во тебе нема веќе да се чуе; никаков уметник од која и да е уметност нема веќе да се најде во тебе, шум од воденичен камен нема веќе да се чуе во тебе.

23 И светлина од светила нема веќе да осветлува во тебе, и глас на младоженец и невеста нема веќе да се чуе во тебе, бидејќи трговците твои беа големи луѓе на земјата, зашто преку твоите магичи се заблудија сите народи.

24 И во него се најде крв на пророци и свети, а и на сите што беа погубени на земјата.“

Песна во чест на победата.

Свадбата на Јаѓето

19 Потоа чув висок глас како од многу народ на небото, кој велеше: „Алилуја, спасение и слава, чест и сила на нашиот Бог,

2 зашто пресудите Негови се вистинити и праведни; бидејќи Тој ја осуди големата блудница која со своето блудство ја расипа земјата, и се одмазди за крвта на слугите Свои, што загинаа од раката нејзина.“

3 И повторно рекоа: „Алилуја! Димот нејзин ќе се издига во векови!“

4 Тогаш паднаа дваесет и четирите старешини и четирите животни, та Му се поклониле на Бога, Кој седеше на престолот велејќи: „Амин, алилуја!“

5 А од престолот излезе глас, кој велеше: „Фалете Го нашиот Бог сите слуги Негови и вие, кои имате страхопочит кон Него, големи и мали!“

6 И чув глас како од многу народ, глас како од многу води, и глас како од силни грмотевици, кој велеше: „Алилуја, зашто се зацари Господ Бог, Седржителот!“

20

12,12

5 Мојс

32,43

Ис 44,23

Ер 51,48

21

Ер 51,63-64

Ез 26,21

22

Ис 24,8

Ез 26,13

23

Ис 23,8

Ер 7,34

25,10

24

Ер 51,49

Мт 23,

35-37

19,2

6,10

16,6-7

5 Мојс

32,43

2 Цар 9,7

3

14,11

Ис 34,10

5

11,18

Пе 115,13

135,1

6

1,8

14,2

Пе 93,1

97,1

ОТКРОВЕНИЕ

7 ⁷ Да се радуваме и да се веселиме и да Му оддадеме слава, бидејќи дојде свадбата на Јагнето, и невеста Му се приготви!

⁸ И ѝ се даде да се облече во чист и светол висон. “А висонот е праведноста на светиите.

⁹ И ми рече: „Напиши - блажени се поканетите на свадбената вечера кај Јагнето!“ А ми рече уште: „Ова се вистински Божји зборови!“

¹⁰ И паднав пред нозете негови да му се поклонам; но тој ми рече: „Стој, и јас сум слуга како и ти и браќата твои, што го имаат сведоштвото Исусово; поклони Му се на Бога, зашто сведоштвото Исусово е Духот на пророштвото!“

Јавачој на бел коњ

¹¹ И го видов небото отворено, и ете, бел коњ и Оној Кој јаваше на него се вика Верен и Вистинит, и Тој праведно суди и војува;

¹² очите Му беа како огнен пламен, а на главата имаше многу круни и напишано име кое освен Него, никој не го знаеше.

¹³ И беше облечен во облека натопена со крв, и со името - Слово Божјо.

¹⁴ А небесните војски, облечени во бел и чист висон, врвеа по Него на бели коњи.

¹⁵ Од устата Негова излегуваше остар меч за да ги казни со него идолопоклониците. Тој ќе ги пасе со железен жезол и ќе ја изгази кацата со вино на јароста и гневот на Бога Седржителот.

¹⁶ На облеката и на бедрото Негово беше напишано името: „Цар над царевите“ и „Господар над господарите.“

¹⁷ Потоа видов еден ангел како стои на сонцето; тој извика со висок глас и им рече на сите птици што летаа сред небото: „Долетајте и соберете се на големата Божја вечера,

¹⁸ да јадете тела на цареви, тела на војводи, тела на силни, тела на коњи и на нивните јавачи, и тела на сите - слободни и робови, мали и големи!“

¹⁹ Тогаш го видов сврот и земните цареви и нивните војски собрани за да

војуваат против Оној Кој седеше на коњ, и Неговата војска.

²⁰ Сврот беше фатен, а заедно со него и лажниот пророк, кој правеше чуда пред него, та ги соблазни оние што беа примиле белег од сврот и ѝ се поклонуваа на неговата биста: и обајцата живи беа фрлени во огненото езеро со запален сулфур;

²¹ другите, пак, беа убиени со мечот што излегуваше од устата на Оној Кој седеше на коњот. И сите птици се наситија од телата нивни.

Сатјаната врзан на илјада години

20 Потоа видов како од небото слегуваше ангел кој го имаше клучот од бездната и голема верига во раката своја:

² го фати змебот, древната змија, која е ѓаволот и сатаната - и го врза за илјада години;

³ потоа го фрли во бездната и го заклучи, ставајќи печат врз него за да не ги лаже веќе народите до завршувањето на илјада години; по ова време тој треба да биде пуштен за малку време.

⁴ И видов престоли и седнати на нив, на кои им беше дадено да судат, а и душите чии глави беа исечени поради сведоштвото Исусово и заради словото Божјо, а и оние што не му се поклонија на сврот ниту на неговата биста, и не примија белег на челата свои и на рацете свои и оживеаја и царуваа со Христос илјада години.

⁵ Другите, пак, од умрените не оживеаја додека не се навршија илјада години. Тоа е првото воскресение.

⁶ Блажен и свет е оној кој има дел во првото воскресение; над нив втората смрт нема власт, а ќе бидат свештеници на Бога и ќе царуваат со него илјада години.

Поразој на сатјаната

⁷ А кога ќе се навршат илјада години, сатаната ќе биде пуштен од затворот свој,

⁸ и ќе излезе да ги лаже народите по четирите краишта на земјата, Гог и Магог, и да ги собере за војна; нивниот број е колку морскиот песок.

20
14,9-11
20,4,10,15
Ис 30,33
Дан 7,11

20,1
9,1

2
12,7,9
Мт 12,
28-29

4
1,2
5,10
6,9
19,20
Дан

7,9,22,27
Мт 19,28
Лк 22,30
1 Кор 6,2

6
1,6
2,11
5,10
2 Мојс 19,6
Ис 61,6

8
7,1
Ез 7,2

9 ⁹ Тие излегоа по ширината земна и го заобиколија живеалиштето на светиите и возљубениот град; падна од Бога оган небесен и ги проголта.

¹⁰ А гаволот, што ги лажеше, беше фрлен во огнено и сулфурно езеро, каде што е свертот и лажниот пророк; тие ќе бидат мачени дење и ноќе во векови.

Конечниот Суд

11-12 ¹¹ И видов голем бел престол и Седнатиот на него, од Чие лице побегнаа земјата и небото, и за нив место не се најде.

11 ¹² Потоа ги видов мртвите, мали и големи, како стојат пред Бога; се отворија книги, и друга книга се отвори - книгата на животот; и судени беа мртвите според запишаното во книгите, според делата нивни.

12 ¹³ Морето ги поврати мртвите свои, кои беа во него; смртта и пеколот ги повратија мртвите свои, што беа во нив; и секој прими суд според делата свои.

¹⁴ А смртта и пеколот беа фрлени во Огненото Езеро. Тоа е втората смрт.

¹⁵ И кој не беше запишан во книгата на животот, беше фрлен во Огненото Езеро.

Ново небо и нова земја

14 **21** И видов ново небо и нова земја, зашто поранешната земја помина, и морето го немаше веќе.

15 ² Тогаш јас, Јован, го видов светиот град Ерусалим, нов, како слегува од Бога, од небото, стокмен како невеста променета за својот маж.

21,1 ³ И чув висок глас од небото како зборува: „Ете го светиот шатор, светилиштето на Бога меѓу луѓето, и Тој ќе живее со нив; тие ќе бидат Негов народ, а Сам Бог ќе биде со нив - нивниот Бог.“

2 ⁴ И ќе ја избрише Бог секоја солза од очите нивни, и смрт нема да има веќе; ни плач, ни пискот, ниту болка нема да има веќе, бидејќи поранешното помина.“

⁵ И Седнатиот на престолот рече: „Ете, сè ново создавам.“ И ми рече:

⁵ 21,16. Околу 2400 километри.

„Напиши, зашто овие зборови се вистинити и верни.“

⁶ Потоа ми рече: „Се сврши! Јас (сум) Алфа и Омега, почетокот и крајот. На жедниот ќе му дадам Јас од изворот на жива вода дарум.“

⁷ Кој победува, ќе наследи сè, и ќе му бидам Бог, а тој ќе Ми биде син.

⁸ А на плашливците и неверниците, на поганите и убијците, на блудниците и маѓесниците, на идолопоклониците и на сите што лажат, делот им е во езерото што гори со оган и сулфур, тоа е втората смрт.“

Новиот Ерусалим

⁹ Тогаш дојде кај мене еден од седумте ангели, што ги држеа седумте чаши, полни со седумте последни казни, ми прозборе и рече: „Дојди, ќе ти ја покажам невестата - жената на Јагнето.“

¹⁰ Па ме одведе преку Духот во една голема и висока гора и ми го покажа големиот град, светиот Ерусалим, кој слегуваше од небото - од Бога,

¹¹ и имаше Божја слава; светлината негова прилегаше на најскапоцен камен, како светол камен јаспис;

¹² тој имаше големи и високи ѕидови, дванаесет порти, а над нив дванаесет ангели и напишани имињата на дванаесетте колена на синовите Израелови:

¹³ спроти исток - три порти, спроти север - три порти, спроти југ - три порти, спроти запад - три порти.

¹⁴ Сидовите на градот имаа дванаесет темели, и врз нив имињата на дванаесетте апостоли на Јагнето.

¹⁵ Оној што зборуваше со мене имаше златна треска за да го измери градот и портите негови и ѕидовите негови.

¹⁶ Градот беше четириаголен, а должината му е колку што и широчината. Тој го измери градот со трската и најде дека изнесува дванаесет илјади стадии⁵; должината, широчината и височината негова - еднакви.

¹⁷ Потоа ги измери ѕидовите негови, што беа сто четириесет и четири лакти, со мерка човечка која е и ангелска.

3

7,15
3 Мојс
26,11-12
Ис 8,8
Ез 37,27
2 Кор 6,16

4

7,17
Ис 25,8
35,10
65,19

5

4,2
Ис 43,19
Дан 8,26
2 Кор 5,17

6

1,8
2,8
7,17
Ис 55,1
Ер 2,13
Јн 4,10,14
7,37-38

7

2 Сам 7,14
Пс 89,26-27

8

19,20
22,15
1 Мојс
19,24
Ис 30,33
Ез 38,22
Пс 11,6
Мт 25,41
Рим 1,29

9

15,1
17,1
19,7
Јн 3,29

10

21,2
Ез 40,2

11

15,8
Ис 60,1-2

12-13

2 Мојс
28,21
Ез 48,30-35

14

Ефес 2,20

15

11,1
Ез 40,3,5

16-17

Ез 48,16-17

ОТКРОВЕНИЕ

19 ¹⁸ Сидовите му беа изградени од јаспис; а градот - од чисто злато, како чисто стакло.

22 ¹⁹ Темелите на градските сидови беа украсени со секаков вид скапоцени камења: првиот темел - јаспис, вториот - сафир, третиот - халкидон, четвртиот - смарагд,

23 ²⁰ петтиот - сардоникс, шестиот - сард, седмиот - хрисолит, осмиот - вирил, деветтиот - топаз, десеттиот - хрисопрас, единаесеттиот - хијацинт, дванаесеттиот - аметист.

24 ²¹ А дванаесетте порти беа дванаесет бисери: секоја порта беше од еден бисер; улиците на градот беа од чисто злато како просирно стакло.

25 ²² Храм, пак, не видов во него, бидејќи Господ Бог Седржителот и Јагнето се неговиот храм.

26 ²³ И градот немаше потреба ни од сонце, ни од месечина за да светат во него, зашто Божјата слава го осветлува, а светило му е Јагнето.

27 ²⁴ И спасените народи ќе одат по неговата светлина, и царевите земни ќе ја принесат во него својата слава и чест.

28 ²⁵ А портите негови нема да се заклучуваат дење, бидејќи таму нема да има ноќ.

29 ²⁶ И ќе ја внесат во него славата и честа на народите;

30 ²⁷ и нема во него да влезе ништо нечисто, ни оној кој врши гнасни работи и лаже, а само оние кои се запишани во книгата на животот на Јагнето.

Реката и дрвото на живојото

22 И ми покажа чиста река со вода на животот, бистра како кристал, која истечуваше од престолот на Бога и на Јагнето.

² Сред главната улица и од двете страни на реката - дрвото на животот, што раѓа плодови дванаесет пати, давајќи плод секој месец; а лисјата на дрвото служат за исцелување на народите.

³ И нема веќе да има никакво проклетство; престолот на Бога и на Јагнето ќе биде во градот; Неговите слуги ќе Му служат

⁴ и ќе го гледаат лицето Негово, а името Негово ќе им биде на челата нивни.

⁵ И ноќ нема да има таму, и не ќе има потреба од светило, ниту од сончева светлина, бидејќи Господ Бог ќе ги осветлува, и ќе царува во вечни векови.

Исусовото враќање

⁶ И ми рече: „Овие зборови се верни и вистинити. Господ, Бог на светите пророци, го испрати ангелот Свој, за да им покаже на Своите слуги што ќе стане наскоро.

⁷ „Еве, доаѓам скоро; блажен е оној кој ги пази пророчките зборови на оваа книга!“

⁸ И јас, Јован, го видов и го чув ова; и кога го чув и видов, паднав за да се поклонам пред нозете на ангелот, кој ми го покажа ова.

⁹ Но тој ми рече: „Стој, немој, зашто и јас сум слуга како ти, и браќата твои - пророци и оние што ги држат зборовите на оваа книга. Поклони Му се на Бога!“

¹⁰ И ми рече: „Не запечатувај ги пророчките зборови на оваа книга, бидејќи времето е блиску!“

¹¹ Кој чини неправда, нека чини неправда уште; и кој е осквернет, нека се осквернува уште; и кој е праведен, нека чини правда уште; и кој е свет, нека се осветува уште.

¹² И еве, ќе дојдам скоро, и платата Моја е со Мене, за да му дадам на секој според делата негови.

¹³ Јас сум Алфа и Омега, Првиот и Последниот, Почетокот и Крајот!

¹⁴ Блажени се оние што го исполнуваат заповедите Негови, за да бидат достоини за дрвото на животот и да влезат во градот низ портите.

¹⁵ А надвор се кучињата, вражачите, блудниците, убијците, идолопоклонците и секој што сака да лаже и лаже.

¹⁶ Јас, Исус, го испратив Својот ангел да ви го посведочи ова по црквите. Јас сум корен и род Давидов, сјајната звезда Деница.“

¹⁷ И Духот и невестата велат: „Дојди!“ И кој ќе чуе, нека каже: „Дојди!“ И кој

4
3,12
Пс 17,15
42,3

Мт 5,8
1 Кор 13,12
1 Јн 3,2

5
5,10
20,6
21,23,25
Ис 60,19

6
1,1
19,9
Дан 8,26

7
1,3
2,16

8-9
19,10

10
1,3
10,4

11
Дан 12,10

12
2,16,23
Ис 40,10
62,11

Ер 17,10
Пс 28,4
62,13
Изреки 24,12

Рим 2,6
2 Кор 11,15
2 Тим 4,14

13
1,8,17
21,6
Ис 41,4
44,6

14
1,3
2,7
7,14
22,2
1 Мојс 2,9
3,22

15
21,8
4 Мојс 5,1-4
Рим 1,29
1 Кор 6,9-10

16
2,28
4 Мојс 24,17
Ис 11,1
Рим 1,3

17 е жеден, нека дојде, и кој сака, нека земе од водата на животот дарум.
21,6
 Ис 55,1
 Јн 7,37

Заклучок

18-19 5 Мојс 4,2 **18** И Јас му сведочам на секого кој ги слуша пророчките зборови на оваа книга. Ако некој нешто додаде кон нив, нему Бог ќе му наметне казни опишани во оваа книга.

19 Ако некој одземе од пророчките зборови на оваа книга, Бог ќе му го одземе делот од книгата на животот, и од светиот град, и од она што е напишано во оваа книга.

20 Зборува оној што го сведочи ова: „Да, ќе дојдам скоро!“ - Амин! „Да, дојди, Господи Исусе!“

21 Благодатта на нашиот Господ Исус Христос нека биде со сите вас. Амин!

19
22,2,14
 1 Мојс 2,9
 3,22
 Ез 47,12

20
2,16
 3,11
 Дела 3,
 20-21
 1 Кор
 15,23